

ئاستانه

منتوی اقرأ الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com

دیرگه لیك له نه قل و عقل و هزردا

نووسینی: عه بدولعه زیز ته ریفی

وهرگیرانی: هه لمهت موحه ممهد

عبدولعزیز تورہیفی

عبدولعزیز مہرزوق طہریفی لہ سال ۱۳۹۶ کچی بہرانہر ۱۹۷۶ زائینی لہ ولاتی کویت لہ دایک بووہ، دواتر چووہ تہ ولاتی سعودیہ و، ہر لہ ویش قونگہ کانی خوندن و، زانکوی تہ واکردووہ.

شیخ لہ سہرہ تاکانی تہ مہنیدا ہموو قورٹانی پیرقزی لہ بہرکردووہ و چہندین ولات گہراوہ بو بہدہ سٹہینانی زانستہ شہرعیہ کان، لہ وانہ: مہ غریب، توونس، میسر، ہیندستان و عیراق و، لہ لای زوریک لہ موختی و زانایانی جیہانی ئیسلامی زانستہ شہرعیہ کانی خوندووہ و ئیجازہ ی عیلمی و مؤلہتی زانستی پیدراوہ، شیخ یہ کتیک بووہ لہو زانایانہ ی بہ ہلویستی مہردانہ و چاونہ ترس و حہ قبیژی ناسراوہ، لہ سہر ہلویستی مہردانہ ی لہ سال ۲۰۱۶ لہ لایہن دہ سہ لاتدارانی سعودیہ بوہ زیندانی کراوہ و تاوہ کوو ئیستا لہ زیندانایہ بہن ہیچ تاوانیک!

دیارتین نووسراو و بہرہہ مہ کانی:

- التحجیل فی تخریج مالم یخرج من الأحادیث والآثار فی إرواء الغلیل .

- زوائد سنن أبي داود علی الصحیحین .

- الحجاب فی الشرع والفطرة بین الدلیل والقول الدخیل.

- الاختلاط: تحریر و تقریر و تعقیب.

- التفسیر والبیان لأحكام القرآن.

- العقلية الليبرالية فی رصف العقل ووصف النقل.

- الحرية بین الفكر والكفر.

- المغربیة فی شرح العقيدة القبروانیة.

- الخرسانية فی شرح عقيدة الرازیین.

- فصول فی العقيدة: الرسالة الشامیة.

- توحید الکلمة علی کلمة التوحید.

- الفصل بین النفس والعقل.

- المعتزلة فی القديم والحديث.

- الغناء فی المیزان.

- العلماء والمیثاق.

ديڭگه ليڭ

له نه قل و عه قل و هزر دا

ناوی نووسەر : عەبدولعەزیز ئیبن مەرزوق الطریفی

ناوی وەرگێڕ : هەلمەت موحەممەد

دیزاینی ناوهوه و بەرگ : ریکخراوی ئاستانه

نۆبەتی چاپ : یەکم ۲۰۲۳

تیـراژ : ۱۰۰۰ دانـه

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۱۳۶۳) ی سالی ۲۰۲۳ پێدراوه

ديڙگه ليک

له نه قل و عقل و هزرده

نووسينی:

عبدولعهزیز ثین مه‌رزوق الطریفی

وه‌رگیرانی:

هه‌لمه‌ت موحه‌ممه‌د

کورتیهک له ژيانی شیخی طهریفی

ناوی: عه بدولعه زیز کوری مهرزوق طهریفیه

وهک سیوطی له کتیبی (الأنساب) دا ده لیت: "طهریفی به فته تهی طاء و به که سرهش ده خویندریته وه و به شیکه له هوژی «طه ی».

له دایکبوونی:

له بهرواری ۱۳۹۶/۱۲/۷ کوچی له دهره وهی زیدی خوئی له دایکبووه. خوئی و براکانی له کویت له دایک بوون به هوئی کاری باوکیانه وه که به دواي پړزیدا گه راوه. باوکی له گه نجیدا، له سهره تای شهسته کاندا پړیشتووه بو کویت و مووسل و میسر بو کارکردن.

خویندنی نه کادیمی:

له کوئیزی شهریه له «زانکوی میر موحه ممه دی کوری سعوک د» له شاری ریازی پایته ختی سعودیه زانکوی ته واو کردووه.

وهک تویره ریکی زانستی، له وه زاره تی کاروباری ئیسلامی کاری کردووه، پاشان به ریوه بهری تویره نه وه و لیکو لینه وه کان بووه له ناوه ندی تویره نه وه کان، پاشان وهک تویره ریکی زانستی کاری تیدا کردووه.

پرسیار له شیخ کراوه دهر باره ی ده سترکردنی به زانست و چوئیه تی خویندنی زانست؟

له وه لامدا گو توویه تی: یه که م مه تن که له ته مه نی ۱۳ سالیدا له بهرم کرد،

بریتی بوو له مه منظومه ی (البیقونیه) له زانستی فهمووده ناسیدا.

له سهره تادا شیوازیکی دیاریکراوم نه بوو، به لام دهستم کرد به خویندنه وه و له بهر کردن. خویندنه وه یه کی چروپرهم هه بوو، له ۱۵ سالیذا چهندان بهرگ کتیم خویندنه وه وه، وهک تهفسیری (ابن کثیر و زاد المعاد و سیره ی ابن هاشم و فهتاوای ابن تیمیه) و جگه له مانهش.

مروّف له فتربوونی زانست دواپی نایهت، زانست وهرگرتن ده بیت له مندالییه وه تا کوو ناوگور بیت، له گهلّ هوه شدا ته نیا ده توانیت که میک زانست کو بکه یته وه، چونکه زانست ده ریایه، ده ریا!

ههفتانه چهند وانه یه کی کم ناماده ده بووم، به نزیکه یی ههفته ی سی وانه، به لام زورینه ی کاته کانم سهرقالی خویندنه وه و کورترکردنه وه بووم، به بی په یوه ستبوونم به زانستیکی دیاری کراوه وه. خویندنه وه له هه ریه ک له بواره کانی: عقیده، فقه، سیره، میژوو، زمانه وانی، شعر، ئه دهب و... هه بووه. ههروه ها زور سوو دم له پوختکردنه وه ی کتیه درژه کان بینوه.

له ته مهنی ۱۷ و ۱۸ سالیما، کتیی تهفسیری (ابن کثیر) و (زاد المعاد) م کورت کردوه ته وه له گهلّ هه ندیک له (المغنی) و هه ندیک له به شه کانی (فهتاوای ابن تیمیه)، به رده وام ئه م کتیبانه م له کتیبخانه که مدا پاراستوونه و چهند جار پیداچوونه وه م بوایان کردوه.

ههروه ها پپرستی ته ووام بو (فهتاوای ئبن تیمیه) داناوه.

به لام له گهلّ تیپه ربوونی کات، مروّف ده بینیت که چهند هه له ی کردوه له وهرگرتنی زانستدا و کم که مه ده ست ده کات به راستکردنه و یان.

خویندنه وه و گهران، گرینگترین شتن که فیرخواز زورینه ی کات پیوه ی سهرقال بیت.

ئەو كەسانه‌ی لای خویندوو به‌تی و ئەو مه‌تنانه‌ی له‌لای زانا یان له‌به‌ری
کردوون و خویندوونیه‌تییه‌وه:

پیشتر باسم کرد، یه‌که‌م مه‌تن که له‌به‌رم کرد (البیقونیه) بوو له‌ته‌مه‌نی ۱۳
سالی‌مدا، پاشان پیش و دوا‌ی با‌لغ بووون زو‌ریک له‌مه‌تنه‌کانم له‌به‌رکرد له:
(الإصول الثلاثة)، (كشفی الشبهات)، (كتاب التوحید)، (فضل الأسلام)، (منطومة
الرحیبة) و (بلوغ المرام) و سه‌ده‌ها دېره شعر تا‌کوو ۱۸ سالی، پاشان له‌و سآله‌وه
ده‌ستم کرد به‌له‌به‌رکردنی (سه‌حیح البخاری)، پاشان (سه‌حیح مسلم)، پاشان
(سنن أبی داود) پاشان ئەوانی دیکه.

ئەو کتیبانه‌ی که خویندوو به‌تییه‌وه به‌سه‌ر زانا یاندا:

زو‌رینه‌ی کتیبه‌کانم له‌ده‌رسه‌کاندا گو‌ی لی‌بووه و خویندوه‌ی من به‌سه‌ر
زانا یاندا که‌م بووه، هه‌ندی‌ک له‌(سنن أبی داود) و (البخاری) و هه‌ندی‌ک له‌
(علوم الآلة) بووه.

شیوازی له‌به‌رکردنی فه‌رمووده‌کان به‌تایبه‌ت سه‌نه‌ده‌کانی:

فه‌رمووده‌کان به‌شیوازی دووباره‌کردنه‌وه له‌به‌رم کردوون. کیشی فی‌رخواز
له‌به‌رده‌وام نه‌بووندا‌یه، چونکه‌ پچه‌ران ده‌بیته‌ هو‌کاری سه‌ختی له‌له‌به‌رکردندا.
رېژه‌ی ئەو فه‌رموودانه‌شی له‌به‌رم ده‌کردن له‌رو‌ژی‌کدا ۳۰ تا ۵۰ فه‌رمووده‌ ده‌بوو،
هه‌ندی‌ک جار زیاتر و هه‌ندی‌ک جاریش که‌متر.

ئه‌گه‌ر فه‌رمووده‌که سه‌حیح بووبی‌ت، سه‌نه‌ده‌کانیشم له‌گه‌ل فه‌رمووده‌که‌دا
له‌به‌ر کردوون. خو ئە‌گه‌ر کیشی‌ی تیدا هه‌بووا، ئەوه هه‌موو رېگه‌کانیم له‌به‌ر
ده‌کرد.

خویندنه‌وه‌ی رو‌ژانه و ئەو کتیبانه‌ی خویندوو به‌تییه‌وه:

ئەو کتیبانه‌ی خویندوو مه‌ته‌وه زو‌رن و با‌سکردنیا‌ن کاتی ده‌و‌یت، به‌لام

زوریک له کتیبه کانی سوننه ت نه مانه ن:

- سونمنی بهیمقی
- سونمنی سه عیدی کوری مانسور
- سه حیجی (ابن خریمة و ابن حبان)
- موسمنفی (ابن ابی شیبة و عبدالرزاق) (زیاد له جاریک)
- (المحلی ابن حزم) (چمند جاریک)
- (الأوسط) ی نبین مونذیر
- (معرفة السنن)
- (الآثار) ی پنشموا بهیمقی
- سونمنی دارمقوطني

له کتیبه ففیه هییه کانیش

- له فیه هی مالیکی:
- (التمهید)
- (الاستذکار) ی نبین عبدولیر
- (المدونة)
- (المقدمات)
- زوریک له شرحی (الرسالة) ... هتد.

له فيقهې ئه بې حنيفه شدا:

- (الحجة على أهل المدينة)

- (الأثار)ى ئه بې يوسف

- (حاشية)ى ئه بې عابدين

له فيقهې ئه حمه دى كورې حه نه لدا، هه موو مسائله كانى ئه حمه دى كه زانبييتم، وهك:

- مسائل پيشهوا ئه حمه د به گيرانه وهى (• عبدالله • مسائل صالح • مسائل ابن هاني • مسائل خلال • مسائل ابي داود • مسائل الكوسج)

- شرحى زمر كه شى لسه ر (مختصر الخرقى)

- (شرح الكبير)

- (كشف القناع)

- (منار السبيل) چهند جاريك... هتد

له فقهي شافعي كتيبي:

- (الأم)

- (المجموع)

- (الشرح الكبير)... هتد

كتيبي ته فسيير زورينه ي ته فسييره موسنه ده كانم خوئندو وه ته وه وهك:

- ته فسييرى (الطبري)

- (ابن ابي حاتم)

- (البغوي)

- تفسیری (ابن المنذر) بدهستنوس پښ چاپکردنی

- تفسیری (ابن کثیر)

خویندنه وهی پچر پچریشم بو ته فسیره کانی (القرطبي)، (ابن عطية)،
(الزمخشري) و (الثعلبي) و جگه له مانه ش هه بووه.

له کتیبی میژوودا:

- کتیبی (الطبقات)

- (تاریخ الاسلام) ذهبی

- (تاریخ دمشق) ابن عساکر

- (البدایة و النهایة) ابن کثیر

کاتی خویندنه وهشم دیاری کراو نییه، له نیوان ۱۰ بو ۱۳ سه عاتدایه به پپی
کات و کورتی و دریژی وهرزه کان.

ئهو زانایانه ش که لیاننه وه فیربووه:

- زانای پایبهرز (عبدالعزیز ابن باز) که چوار سال له دهرسه کانی ناماده بووم، لمر ماومیددا
همندیک وانهی زور کم نامادهیی نه بووم.

- محمد عبدالله صومالی المکی

- (الأثوبی) له (نحو) و له (صرف) دا

- دکتور (اديب محمد أجمل الأصلحي)
- (صفی الرحمن المبارکفوری)
- (محمد البرني هیندی) که کتیبی (فتح الباری) لا خویندوو.
- (عبدالله بن عقيل)
- (عبدالرحمان البراك)
- (شيخ عبدالکريم الخضير) که (الباحث الحديثی) لا خویندوو به سسریدا به تمنیا له سالی ۸۱۴۱ک.
- (شيخ صالح آل الشيخ) که کتیبی (مفردات غرائب القرآن) و (سنن أبي داود) خویندوو به سسریدا له سالی ۸۱۴۱ک.

ئهو کتیبانه ی راقه ی کردوون:

- (شرح العلل)ی (ابن رجب)
- (علل)ی (ابن المديني)
- (المنتخب له علل)ی (خلال)
- سونمی (الترمذي)
- (المحرر) (ابن عبدالهادي)
- (کتاب التوحيد) (محمد کوری عبدالوهاب) چنډجاریک
- (التميز المسلم)
- (نخبة الفكر) چنډ جاريک
- (الموقظة)ی (ذهبي) چنډ جاريک
- (الأربعون النووية) چنډ جاريک

- (سهیح البخاری) تا (کتاب الصلاة)

- (زاد المستقنع) و جگه لمانهش

کتیبه چاپکراوه کانی:

- (التحجیل فی تخریج مالم یخرج من الأحادیث و الآثار فی إرواء الخلیل)

- (الغناء فی المیزان)

- (المعتزلة فی القديم والحديث)

- (المسانید التفسیر)

- (صفة صلاة النبي)

- (الحجاب فی الشرع والفطرة)

- (العقلیة اللبرالیة فی رصف العقل ووصف النقل)

- (التفسیر والبیان لأحكام القرآن)

- (زوائد سنن أبی داود علی سهیحین و

- الکلام علی علل بوضی حدیثه)

- (شرح حدیث جابر الطویل فی صیفة حجة النبی)

- (الإعلام بتوضیح نواقض الإسلام)

- (توحید الکلمة علی کلمة التوحید)

بيروباوه، چەند حوکم و خيکمه تيک

* پۆلینکردنی خەلکی بۆ بیباوه و باوه‌ردار حوکمیکی خوداییه: ﴿لَهُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ [التغابن: ۲] «خو ئه و زاته یه که ئیوهی دروست کردووه، ئه و جا هه‌ندیکتان بیباوه و هه‌ندیکیشتان باوه‌ردارن.»

گه‌ران به‌شوین ده‌سته‌واژه‌ی سییه‌م له شه‌ریعه‌تدا، ده‌ستووهردانیکی بیهوده‌یه و هاوشیوه‌ی گه‌رانه به‌شوین ره‌گه‌زی سییه‌م له‌ناو سروشتدا.

* مروّقایه‌تی مروّف کاملّ نابیت، ته‌نها به باوه‌رپوون به خودای تاک و ته‌نها نه‌بیت، خودا ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يُؤْمِنُ الْإِنْسَانُ﴾ [البقرة: ۱۳] باوه‌ر به‌یین وه‌ک چۆن خەلک باوه‌ریان هیناوه.

* لاوازترین عه‌قل ده‌توانیت به‌ره‌و باوه‌ره‌ینان به خودا بتبات.

عه‌لی کورپی ئه‌بوو تالیب به‌و که‌سه‌ی فه‌رموو که گومانی له بوونی خودا هه‌بوو: "ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یلتیت پاست بیت، ئه‌وا هه‌ردوو کمان ده‌ربازمان بووه، وه‌گه‌رنا من ده‌ربازم بووه و تۆ تیاچوویت."

* باوه‌رپوون به خودا عه‌قل کاملّ ده‌کات و هه‌له‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی به‌هێزترین باوه‌ری هه‌یه، که‌مترین هه‌له‌ی هه‌یه، له فه‌رموو ده‌یه‌کدا په‌یامبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «لا یلدغ المؤمن من جحر مرتین»، «پروادار له‌یه‌ک کونه‌وه دوو جار ناگه‌زریت.»

* ئه‌گه‌ر باوه‌ر به میرات بگیریه، ئه‌وا کورپه‌که‌ی نووح باوه‌ره‌که‌ی باوکی به میرات ده‌گرت، خو ئه‌گه‌ر بیباوه‌ریش به‌و جوّره‌ بووبا، ئه‌وا ده‌بوو ئیبراهیم

بېباوه پری باوکی به میرات بگرتبووبا: ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ [الأنعام: ۱۶۴]، «هیچ نه فسیک هیچیک کرده وه پیش ناخات مه گهر ئوبالی به نه ستوی خو به تی.»

* خودا ریگری کرد له ئیبراهیم داوای لیخو شبوون بو باوکی بکات، ریگریشی کرد له په یامبه ر داوای لیخو شبوون بو دایکی بکات «استأذنت ربی أن أستغفر لأمی فلم یأذن لی» مؤله تم له په روه ردگار خواست داوای لیخو شبوون بو دایکم بکه م، به لام مؤله تی نه دام.

هیچ هاو به شدانه ریگ به نه ندازه ی دایک و باوکی په یامبه ریگ له ده رووندا گه وره نییه.

* ره چه له ک و نه ژاد بو یه کترناسینه، ئایینیش بو نزیک بوونه وه یه، که واته موسلمانیک داور له پیشتره به دوستایه تی و پشتیوانی له کافرکی نزیک: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳] کردوومان به چندان گهل و هوژ، تا کوو یه کتری بناسن. به ریتریتان لای خودا، پاریزکار و ته قوادار تریتانن.»

* دوستایه تی و پشتیوانیکردنی کافران له دژی باوه داران هیز و شکویه کی وه همی و خه یالی و رسوایی و دؤرانتیکی یه کلا و حه تمییه: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئْتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۳۹]

«ئوه وانه ی ده بنه دوستی بېباوه ران و له کو مه لی باوه داران ده ته کنه وه، ئاخو به ته مان که لای وان قه در و حورمه تیان ده سته کویت؟ با برانن که قه در و ریژ هه مووی ته نیا له لای خوایه.»

* سو پاسکردنی که سی چاکه کار به شی که له ره و شته رزی، هه رچه نده

که سه که بېاوه رېش بېت، به لّام ئه و بېاوه په به سهر موسلماننېکې تاقانه په رستدا سهرناخرېت هه رچه نده موسلماننه که خراپه کار و تاوانبارېش بېت، چونکه دادگهري له گه لّ خوادا له پېشته له دادگهري له گه لّ دروستکراوه کانيدا.

* تووړه بوون پيوړه و تهرارووي باوهر و خوښه ويستيه، ئه و که سه ى خوښت ده وېت بېگومان له پېناويدا تووړه ده بېت، عائېشه ده فهرمووېت: "سوېند به خوا هه رگېز پېغه مبهري خوا له پېناو خویدا تووړه نه بووه، تا ئه و کاته ى سنوورېکې خودا ده به زېندرا ئه وکات له پېناو خودادا تووړه ده بوو."

* هه رکات تووړه بوون له پېناو خود و بنه ماله و هوژ زياتر بوو، له تووړه بوون له پېناو خوادا، ئه وه نيشانه ى دهرخهري لاوازي باوهره. ئه مه پېوانه يه کي ته واو دادگه رانه يه تا کوو هه موو تاکېک خو ى پې بېوېت و خو ى پې بناسېت و به هوښه وه ده روونى چاک بکات.

* مروقى هاوه لّدانه ر سته مى له مافه کاني خوادا کردووه، هه رچه نده مامه لّ ى به رانېر به تۆ دادگه رانه و چاک بېت، ئه و که سه ى له بابته تېکدا له به رانېر تۆ دادگه ر بووه، به لّام هه موو مافه کاني باوکتي داگير کردووه، ئه و که سه به سته مکار له قه لّ هم ده ده يت. نموونه ى هه ره به رز بۆ په روه ردگار، بېاوه راني به ديھي ناوه و به لّام ئه وان مافه کاني پېشېل ده کهن.

* سزاي گشتي و له ناو بهر دانابه زېته سهر هيچ ئوممه تېک مه گه ر کاتېک بېاوه رېيان لى به دهر بکه وېت له پاش ئه وه ى که باوهر دار بوون: ﴿ثَاذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ [السبا: ۱۷] «تا به و جوړه تۆ له مان لى سهندن به هو ى ناسوپاسى و کوفريانه وه و ئايا جگه له وانه ى زۆر سپلّهن تۆ له له که س ئه سه نينه وه.»

* باوهر و دابېنبوونى ئاسايش وابه سته ى يه کترين، باوهر هوکاري بوونه، ئارامى و ئاسايشيش پارزهر يه تي بۆ به رده وامبوونى.

* خدا ده وله تي موسلمانان ههرهس پېناهېتيت ته گهر له سهر رېبازي په يامبه ران بن، به لکوو جيگيريان ده کات تا تهو کاته ي له رېگه لاده دهن، تهوکات ههرهس ده هېنن. سهرجه م شانشينه کاني ئيسلام له وهختي لادانياندا شکستيان هېناوه و له ناوچوون، نهک له وهختي ده سترگرتيان به ئايينه وه.

* هه نديک جار خدا ده سه لاتي ده وله تانيک بهرده وام ده کات ههرچه ند له سهره تاشه وه له سهر کوفر بووبن و ئيسلام نه بووبن، به لام خدا ده وله تتيک ناهي ليته وه ته گهر پېشينيان له سهر ئيسلام بووبن که چي ته وان لابه دن و جگه له ئيسلام هه لېزېرن، له به ره وه ي دابي خدا بهو جوړه يه که شته کان به پروو خاني بنچينه کانيان ده پرووختن.

* ئيسلام له زه ويذا هاوشيوه ي خوړه و ههرگيز ئاوا نابيت، ته گهر له شاريک ئاوا بيت، تهوا له شاريکي ديکه ده دره وشي ته وه.

* ئيسلام ژيانه و کوفر مردنه، ههرچه نده باوه ري ئوممهت که م بکات، تهوا نه خوښي و دواکه وتنيان زياد ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [الأنفال: ٢٤] «ته ي تهو که سانه ي پرواتان هېناوه وه لام ي خوا و پيغه مبه ر بده نه وه کاتيک که بانگتان ده که ن بو لاي ته وه ي (ئايينه ي) که زيندووتان ده کاته وه.»

* ئيسلام وهک شاخيکي په گداکو تيو وايه، له ترسي له ناو چووني بهرگري لي ناکه ين، به لکوو له ترسي پچران و بزربووني رپي ته وانه ي تهو رېبازه يان گرتو وه ته بهر بهرگري ده که ين.

* ئيسلام بو چاککردن و رېکخستني دين و دنيا هاتووه، کور تکر دنه وه ي له ديندا تيکداني دونيايه؛ کور تکر دنه وه ي له دونيا شدا، تيکداني دينه.

* ئيسلام ياسا و ريساي ئوممه ته و لادان ليي ته سته مه، چونکه هاوپاي

سروشتی مروځ دابه زیوه، به لām راگه یاندنه کان ئیسلام ودها نیشان ددهن که
تهنہا ئاکار و ږهوشته و بهس، بانگخوازانی لهو جوړه پیښ دهخن، تاکوو لایه نه
گه وره که ی ئایین بشارنه وه.

* ئیسلام ته واو نابیت، تهنہا به فرمانکردن به چاکه و ږیگری کردن له
خرابه نه بیت. به ږیگری له خرابه، هه موو خرابه کان له ناوځوی ئیسلام لاده چیت
و ئیتر شیواوی پرووی تیناکات. هه روه ها فرمانکردن به چاکه ش ده بیت هوی
هی نانی هه موو خیر و بیر ه دهره کییه کان و ئیتر که م نابیت ه وه.

* قیامت هه لناس تیت تاکوو ئیسلام به سر هه موو ئایین و ده ستوره کانی
سر زه ویدا سر نه که ویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۳]

«خوا زاتیکه که پیغه مبه ره که ی نار دوه به ږینموونی و ئایینی راست،
بوئه وهی زالی بکات به سر هه موو ئایینه کاند با موشریکانیش پڼ یان ناخوش
بیت.»

* ئیسلام وهک چهرخ و تایه یه دهرات و ده سوو ږیته وه و شه خه ل و پیسی
پیوه دهنووسیت، به لām به رویشتنی فری دهادت و زیان به ئیسلام ناگه یه نیت،
به لām فیتنه و ئاشووب له وه دایه که شو فیری ئه و چهرخه دکات و به ره و
شوینیک ده بیات که خودا نایه ویت.

* ئیسلام پوځاکیکه ئه وانه ی که ده یانه ویت، ده توان بیوځن. فیتنه و
به لا له وانه دا نییه که نه یان پوځیوه، چونکه پروتی و بیهرگیان ئاشکرا و دیاره،
به لکوو ئاشووب و به لا له وانه دایه که ئه و پوځاکه یان به هه لگه راوه یی پوځیوه،
ئم کاره یان نه گهر بیت ه هوی پوځینیان له دونیادا، ئه و له دواړوژدا نایان
پوځیت.

سروشتی مروځ دابه زیوه، به لام راگه یاندنه کان ئیسلام ودها نیشان ددهن که
تهنہا ئاکار و پرهوشتہ و بهس، بانگخووانی لهو جوړه پیښ دهخن، تاکوو لایه نه
گه وره که ی ئایین بشارنه وه.

* ئیسلام ته واو نابیت، تهنہا به فرمانکردن به چاکه و ریگری کردن له
خرابه نه بیت. به ریگری له خرابه، هه موو خرابه کان له ناوځوی ئیسلام لاده چیت
و ئیتر شیواوی پرووی تیناکات. هه روه ها فرمانکردن به چاکه ش ده بیت هوی
هینانی هه موو خیر و بیرہ دهره کییه کان و ئیتر که م نابیت هوه.

* قیامت هه لناسیتیت تاکوو ئیسلام به سر هه موو ئایین و ده ستوره کانی
سر زه ویدا سر نه که ویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۳]

«خوا زانتیکه که پیغه مبه ره که ی ناردووه به ریڼموونی و ئایینی راست،
بوئه وهی زالی بکات به سر هه موو ئایینه کاندبا با موشریکانیش پی یان ناخوش
بیت.»

* ئیسلام وهک چهرخ و تایه یه دهرات و ده سووړپته وه و شه خه ل و پیسی
پتیه دهنووسیت، به لام به رویشتنی فری ددات و زیان به ئیسلام ناگه یه نیت،
به لام فیتنه و ناشووب له وه دایه که شوځیری ئه و چهرخه دکات و به ره و
شوینیک ده بیات که خودا نایه ویت.

* ئیسلام پوځاکیکه ئه وانه ی که ده یانه ویت، ده توان بیوځن. فیتنه و
به لا له وانه دایه که نه یان پوځیوه، چونکه پروتی و بیه رگیان ئاشکرا و دیاره،
به لکوو ناشووب و به لا له وانه دایه که ئه و پوځاکه یان به هه لگه پراوه یی پوځیوه،
ئم کاره یان ئه گهر بیت هه و پوځینیان له دونیادا، ئه و له دواړوژدا نایان
پوځیت.

مه زړاگرتنی خودا و نایینه کهی و حوکهای به ره لستکاریکردنی

* جویندان به خودا له هاوه لدانان و هه موو تاوانه له ناوبه ره کان گه وره تره،
چونکه کوفریکه پلهی له سه رجهم کوفره کان به رزتره: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ [الأنعام: ۱۰۸]

«جنیو مه دهن بهو بت و په رستراوانه ی که نه وان دهیانپه رستن له غهیری
(الله) جا نه وانیش نه زانانه و دوژمنکارانه جنیو به خودا بدن.»

چونکه نه مه کوفریکه له سه روو کوفره کهی خوایانه وه.

* نهو که سهی جوین به خودا ددهات له که سی مولحیدیش خراپتره، چونکه
مولحید ده لیت وانا زانم که به دیهینه ریک بوونی هه بیت، به لام جویندهر بوونی
خودا ده چه سپینیت و جنیویشی پی ددهات.

* هاوه لدانه ران ئاستی خودایان دانه به زاندووه بو لای بت و به رده کان،
به لکوو ئاستی بت و به رده کانیاں به رزکردووه ته وه و هاوتای په روه ردگاریان
کردووه: ﴿إِذْ نُسَوِّطُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ۹۸] «کاتیک ئیوه مان ده برده
ئاستی په روه ردگاری جیهانیانه وه.»

که سی هاوه لدانه ر جوین به به رد و به ته کانی نادات له پیناو مه زړاگری خودا،
نهو که سهی جوین به خودا ددهات، نهوا پیگه ی خودای دابه زاندووه ته خوار بت
و به رده کانه وه.

* جنیودان به خودا له شامدا بلاو بووه ته وه، بلاو بوونه وهی نهو تاوانه گه وره تره

لای خودا له بلأوبوونه وهی هاوبه شدانان، هه بویه له سهر کاربه دهستان و زانایان پتویسته خه لکی لهو مه ترسییه هوشیار بکه نه وه، چونکه هوکاره بو نه مانی ره حمی خودا و دابه زینی سزای بویان.

* هه رکهس ئایینی خودا سه رنه خات، با چاوه پروانی سه رکه وتنی خودایی نه کات: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ [محمد: ۷] «ئه گهر ئیوه پشتیوانی له ئایینی خوا بکه ن و هه ولی سه رکه وتنی بدن، ئهوا خودایش پشتیوانی لپوه ده کات و سه رتان ده خات.

* جویندان به خودا گه وره ترین تاوانه که له ناو خه لکی شامدا بلأوبووته وه، بویه واجبه له سه ریان پیسی ئه و تاوانه له سهر زمان و ناو دلایان ده رکه ن وهه لمان، وهک چون نوصه یریه کانیا ن له زهوییه کانیا ن ده رکرد، با باش بزانی خه لکی به هیچ جوړیک به سهر دوژمنیا ندا سه رناکه ون ته نها به هو ی گه وره راگرتنی په روه ردگاریانه وه نه بیټ.

* ته نها و ته نها ئه و که سانه گالته به ئایهت و به لگه کانی خودا ده کهن که به خششه کانی په روه ردگاری به سهر خو یه وه له یاد کردووه، چونکه یادکردنه وهی نیعمهت هوکاری گه وره راگرتنی خاوه ن نیعمه ته: ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ [البقرة: ۲۳۱]

«ئایه ته کانی خوا مه کهن به مایه ی گالته جارپی خو تان و یادی چاکه و به خششی خوا بکه ن به سه رتانه وه.»

* ئه و ئه کته رانه ی گالته به دین ده کهن، ئه گهر به و جوړه گالاتانه وه پروو بکه نه سیاسه تمه داران، ئه و ده بنه داواکرا و راوه دوونراو. ئه ی سیاسه تمه داران! ئایین بپاریزن، خودا سیاسه تتان بو ده پاریزیت.

* ریگری کردن له ره خنه گرتنی ئاشکرا له ئایین له پیشتره له ره خنه گرتن

له سهرکرده کان. به پاراستنی یه که میان، دووه میان پاریزراو ده بیت، نه که به پیچه وانه وه، له گهل ئه وه ی پاراستنی هه ردووکیان له ئاییندا کاریکی خوازراره.

* ته نیا ئه وانه گالته به ئایین ده که ن که ژایانی دونیا گالته ی پښ کردوون و فریوی داوون: ﴿لَّذِينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ [البقرة: ۲۱۲]

«ژایانی دونیا رازینراوه ته وه بو بیباوه ران و گالته ش ده که ن به باوه رداران، ئه وانه شی که له خواترسن، پیگه و جیگه یان له سه روو ئه وانه وه یه له رۆژی دوا ییدا.

* خه لک کاتیک هه ستیان به ئارامی و ئاسایش کرد، بیباوه رپیان دهرده خه ن و ئاشکرای ده که ن، کاتیکیش ترسیان هه بوو و شکستیان هی نا، نکۆلی لیده که ن: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾ [التوبة: ۷۴] «سویند ده خوڼ به خودا که ئه وه یان نه گوتوه؛ که به راستی وته ی کوفریان گوت. هه روه ها له پاش باوه روه وه، بیباوه ر بوونه وه؛ خه م و ته مای شتیکیشیان بوو که پپی نه گه شتن.»

* ئه وه ی له راگه یاننده کانه وه ده ییستین کاتیک له بهرگی ره خه ندها گالته به ئایین ده که ن و ئه و بیده نگیه فه رمیه ی له بهرانبه ریدا هه یه، ئه گه ر هاوشیوه ی ئه وه له دژی سیاسی و سیاسه تمه داران کرابووا، ئه وا هه موو ئه و نووسه ر و ئه کته ره کانه یان به خه واریج و ئاژاوه گیر ناوزه د ده کرد که به و کاره هه ستاون

* ده که و نه ناو کوفره وه و پاشانیش نکۆلی لیده که ن، خو ئه گه ر نه شتوانن نکۆلی بکه ن، راقه ی جیاوازی بو ده که ن: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ [التوبة: ۷۴] «سویند ده خوڼ به خودا که ئه وه یان نه گوتوه؛ که به راستی وته ی کوفریان گوت و له پاش باوه روه وه بیباوه ر بوونه وه.»

* سهره تا به دهمدریژی و سنوورشکاندن بهرانبهر به شهریعت دهستیان
پښ کرد و به خودای خاوهن شهریعتیش کوئیایان پښ هیڼا.

* بویری بهرانبهر ئایین به هوئی دوو بریاره وه هاته کایه وه:

۱- بریاری ده رکردنی بابته تی راگه یه نډکاران له دادگان، ئه مه جوړیک له
پاریزه بندی ویستراو و به مه به سستی تیدا دهرده که ویت.

۲- لابرډن و به تالکردنه وهی تواناداری لیپرسینه وهی دادگا بو که یسه کانی
پړگری له خراپه.

هزراگرتنى خودا و ليترسانى و زانستبوون پيى

* چ پهروهردگار پيى به خشنديه مروفي بهديهناوه و مال و سامانى پي داوه، بهديهيندراوه كهى و به خششه كانى ده كرپتهوه و به زور زياتر پاداشتيان ده داتهوه، له كاتيكداهه موو دروستكراوه كان هه ر ئه و خاوه نيانه و بولاي ئه و يش ده گه رپنه وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ [التوبة: ۱۱۱] «خودا گيان و سامانى باوه پرداراني كړيوه و له بهرانبهر ئه وى به هه شت بو وان بيت.»

* به ئه ندازه ي نه زانيني پيگه ي خودا، خه لكى خو ي بچووك ده كاته وه بو جگه له خودا، په يامبه رى خوا (ﷺ) به و پياوه ي گوت كه خواى كرده تكاكار به سه ريه وه «ويحك أتدري ما الله؟ إن شأن الله أعظم من ذلك.» «مالويران ده زانيت خودا كييه؟ پيگه ي خودا زور له وه بهر زتره.»

* ئه ندازه و پيگه ي بهديهيندراوه كان جيگيره، گه وره لاي تو ئه ويه خوت به گه وره ي رابگريت، بي ئه رزشيش هه ر به و جوړه يه، هه له كردن له گه وره دانانى پيگه ي كه سپدا ده بيته هو ي شيواندنې پيگه ي كه سانى ديكه، به لام گه وره راگرتنى بهديهيندراوه ئه ندازه و پيگه ي خه لكيت بو ريكده خه ن، خودا ده فهرموويت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۷۴]

«ئه وانه (به هه قى خو ي) قه درى خوايان رانه گرت، به راستى كه خودا به هيز و شكويه.»

* خودا كات و زه مانه ي دروستكرد كه له وه و پيش زه مانه بوونى نه بوو، مروف گومان ده كات: پيش خودا چى هه بووه؟ چونكه مروف له كاتيكداهه رزييت كه

سهرتا و کۆتای ههیه، وهک ژيانی خووی و چواردهوری، وا گومان دهبات هه موو
ئهوانهی له گهر دووندا وهک خووی به رهو تیاچوون دهچن.

* خدا هه موو شتیکت له گهر دووندا بو درده خات پاشان و نی دهکات و
لیتی دهشاریتهوه، تاکوو بو ت دهر بکهویت توش به هه مان شیوهی درده کهویت
و پاشان نامینیت، سهره تاکه شت کۆتایی و شارانه وهیه کی ههیه.

* ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ [القصص: ۳۸]
«فیرعه ون گوتی: ئهی پیاوماقوولان! وا نازانم جگه له من خواجه کتان هه بییت.»

ته نانهت نهیتوانی خواجه تیش به جوانی بوخووی بچه سپینیت، خدا ده بییت
به زانسته وه شتیکی رهت بکاته وه، نهک بلیت: (ما علمت) "نازانم و نه مزانیوه."

* وتهی یه کیکی له زانایانی ماددهم خوینده وه دهیگوت ئه گهر بتوانین
ئامیریک له هاوشیوهی میشکی مروف دروست بکهین که توانای وه رگرتن و
وه لام دانه وه دا بهر کهوته کانی هه بییت، ئهوا پیویستمان به دروستکردنی ئامیریک
ده بییت به قهبارهی زهوی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الذاریات: ۲۱] ههروه ها
له خودی خوشتاندا! ئه ری نابین ئیوه؟

* ته نه ئاسمانیه کان له گهر دووندا چهنده ها سه دهیه به وردی و تهواوی
دهرۆن و به هه مان ریره ویشدا ده گهرینه وه بی ئه وهی خاوه نی بیستن و بینین
بن، له کاتیکی مروف ناتوانیت تا مزگه وته کهی بجیت و به هه مان شوینین
وهه نگاودا بگهریته وه. ﴿لَا تُصْنَعُ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [النمل: ۸۸]

ئه مهش کاری خوداییکه که هه موو دروستکراویکی به وپه ری تۆکمه یی و
جوانکاریه وه هیناوه ته بوون.

* له به لگه و نیشانه کانی خودا، ریکخستنی سوورانه وهی گهر دوونه، به شوین
ئه ویشدا ریکخستنی کات هاتوه، له سهره تای دروستبوونییه وه هه تا ئه مرو، له

فهرمووده دا هاتووہ ﴿إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾
«زہمانہ وەک ئەو پوژە دەسووریتەوہ کە خودا ئاسمان و زەوی دروست کردووہ.»

* خودا خەلکی کردووہ بە چەند نەوہ و جیلێک لەدایک دەبن و پاشان دەمرن
تا دەسەلانی خۆی نیشانی بەندەکانی بدات لەسەر دووبارە زیندووکردنەوہیان،
لەگەڵ ئەوہشدا خەڵکانێک نکۆلی دەکەن، جا دەبوو چۆن بووبا ئەگەر ھەموویان
یەک نەوہ بووان و بە یەک جار بمەردنایە و زیندوو بوونایەتەوہ؟ بێگومان زۆر
خراپتر نکۆلییان دەکرد.

* کاتیەک بەتەمەنێک فەرمان بە گەنجێک دەکات کە ھێشتا ھیکمەتەکە
ئەو کارە بۆ گەنجەگە دەرنەکەوتووہ، دەبینیت پێی پێدەکەنیت و گالتهی پێ
دیت، بەلام کاتیەک ئەو گەنجەگەرە دەبیت و بە کرداری خۆی ئەزموونی
دەکات، پەشیمان دەبیتەوہ لە پشتگوێخستنی ئەو ئاموژگاریانە. ئەمە لە
کاتیکی ئەزموونی نێوان ئەو دووانە تەنیا چەند سائیکە، ئەو دەبیت نێوان
خودا و بەندەکانی چۆن بیت لە فراوانی زانستدا؟

* نەزانین و بیتوانایی مندالێک بە کەم دادەنیت چونکە لەنێوان تۆ و ئەودا
چەند سائیک ھەیە تۆ تیایدا ئەو بابەتانە فیروبوویت کە پیشتر نەت زانیوہ، ئەو
دەبیت پێگەتێ تۆ چۆن بیت بە بەراورد بەو پەرورەدگارە بەدی ھیناویت و
چەرخێ زەمانە دروستکردووہ تاکوو تۆ بسوورپینیتەوہ و فیروبیت؟!

* خودا گەردوون ھەڵدەسوورپینیت بە جوړیەک کە ھیکمەتی زۆریک لە
کارەکانی پەنھان کردووہ، خو ئەگەر مروّف ئەو ھیکمەتانە زانیبا، ئەوا جیاوازی
نەدەما لەنێوان بەدیھینەر و بەدیھیندراوہکاندا. ھەلسووړاندنی گەردوون
شایستە فراوانی زانست و وردیی ھیکمەتەکانی پەرورەدگارەوہ.

* زانست دەبیتە ھۆی چاندنی لەخواترسان لە دلی مروّفدا، لەخواترسانیش
بیرکردنەوہ و پەندوەرگرتن دەچینیت. ئەو کەسە لە خودا نەترسیت، پەند

وهرناگرېت. ههروهها ټه و کهسهی زانستی نهبیټ، لهخودا ترسانیشی نابیت:
﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸] «لهناو عهبدانی خوادا هه
زانايان ليی دهترسن.»

﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ [الأعلى: ۱۰]

«کهسټیک لهخوا ترسی ههبیټ، هه زوو پهندي لی وهردهگرېت.»

* هه زانستیکی عقلی ټه گهر ترسی خودای له دلدا نهچاندی، ټه وه
نهزانییه له بهرگی زانستدا: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸]
ټهوانهی تنها به عقلیان رږدهچن له شهريعهتدا دینداریههکی نهرم و
دلرېقییهکی زوریان تیدا دروست دهبیټ.

* ترسی خودا به ټه اندازهی ناسینیتهی، ههرکهس خودا بناسیت بهو جوړهی
شایستهیهتی ټهوا به ټه اندازهیهکی شایسته له خودا دهترسیت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸]

* ههرکهس بهراستی خودا بناسیت، پیستی گرژ دهبیټ کاتیک باسی خودا
بکړیت له ترس و خوښویستنیدا. ههرکهسیش خوداناسینی کهمیټ، ترسی
خودا له دلیدا نامینیت و ټهندامهکانی جهستهی بهرهللا دهبن. ﴿لَمَّا قَدَرُوا اللَّهَ
حَقًّا قَدَرُوا أَنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۷۴] «ټهوانه (وهکوو پیویست) قهدری خویان
به چاکی نهزانی، ریزی پهروهردگاریان بهتهواوی نهگرت، لهکاتیکدا بهراستی خوا
زور بههیز و بهتوانا و بالادهسته.»

* ټهوانهی زورترین لهخواترسانیان ههیه، زورترین بهشی لیخوښبوون و
بهزهیی خودایی دهیانگریټهوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
كَبِيرٌ﴾ [الملک: ۱۲] «ټهوهکسانهی -له نهینیدا- له پهروهرتیان دهترسن،
لیخوښبوون و پاداشی گهورهیان ههیه.»

* سه رسامبوون و فريوځواردنی مروځ به زانسته مادييه که ی ده بېته هو ی چاندنی خو به گه وره زانين له به رانېر وه چی و سروشی خوا دا، بو مه گهر زانسته که ی هه مووی به خششی خودا نییه: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ [الغافر: ۸۳]

«جا کاتيک که پيغه مېره کانين به به لگه و نيشانه ی ته و اووه بو يان په وانه کران، له باتی ته و ه ی باوه پيان پي به ينن، خو يان دلخوش کرد به و راده که مهي زانست که هه يان بو.»

* له و کاته ی مروځايه تی دهستی پي کردووه، مروځ هه موو روژيک زانياری نو ي ده ست ده خات و به نه دازه و فراواني زانستی سه رسام ده بېته، چونکه ته نيا ته و ه ده بينيت که فيری بووه، که چی خو به که مزانيني تي دا ناچيني ت، له کاتيکدا ده بينيت ته و ريژه فراوانه ی له نه زانين هه يه ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۸۵] «تيوه که ميک نه بېته، هيچتان له زانست پي نه دراوه.»

* هر زانستیک عه قلی مروځ پي گه يشتي ت، پي شتر نازه له کان پي گه يشتون له کاتيکدا ته وان عه قلیان نييه، تا به مه لاوازي مروځه کان ده ربکه و ي ت و بزنان که ري زي ان وابه سته يه به ثايينه وه، ته گه رنا دال زور پيش فريوکه فريوه.

* مروځ زورېک له پيشکه وتن و شارستان ييه ته کانی له نازه له کانه وه وه رگرتووه وه ک فري ن و جگه له ویش. ته گهر جيا کاری نه کري ت له نيوان زانستی ثيمان و زانستی مادديدا، وا پتويست ده کات قه لپه رش به گه وره دابندري ت، چونکه خودا کردوويه تيه ماموستا بو مروځايه تی له ناشتی مردووه کاندلا له گه ل ته وه شدا به (قويسق) له ري ده رچوو هه ژمار کراوه، ته نانه ت فرمان کراوه به کوشتنی. ده کري ت مروځ بينا بېته به مادييات و کوي ر بېته له ئاست مافي په روه ردا ردا.

* خدا زانستېک ناداته مروږف که له ههموو لایه نه کانه وه بهره و خراپه ی
ببات، به لکوو زانستی دهادتن، به لام کهسه که له شوینی شایسته ی خویدا
به کاری ناهینیت، به وهش ده بیته هوکاری خراپوونی دین و دونیا یان.

مه زړاگرتنی پیگه ی په یامبه ریبه تی، حوکم ی به ره لستکاریکردنی

* گه وړه راگرتنی په یامبه ر هوکاره بُو لیخو شبوون و سپړنه وه ی تاوان، هه وړه ها نیشانه ی له خواترسانه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ [الحجرات: ۳]

«به راستی نه وانه ی ده نگیان نزم ده که نه وه له خزمهت پیغه مبه ری خوا دا، نه وانه نه و که سانه ن که خوی گه وړه دلّه کانیانی زاخو داوه بُو له خواترسان، نه وانه لیخو شبوون و پا داستی گه وړه ناماده یه بویان.»

* به شیک له گه وړه راگرتنی په یامبه ر (ﷺ) شوینکه وتن و بلاو کړدنه وه ی نایینه که ی و سوننه ته کانیه تی، هاوکات له گه ل ریزداری و گه وړه باسکردنی کاتیک به که م باسکرا. هه وړه ها جیبه جی کړدنی حه دده له سر نه و که سه ی که بیړیزی به رانه ر سه وړه رمان ده کات نه گه ر موسلمان بوو، خو نه گه ر خاوه ن په یمان بوون له گه ل موسلمانان، په یمانه که یان هه لېوه شیندریته وه.

* ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ [الشرح: ۴] «ناو بانگیشتان به رزه وه کړد.»

نه و که سه ی به ر د ده گریته نه ستیره به رزه کانی ناسمان بیگومان به رده که ده گه ریته وه سه ر خوی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ [الکوثر: ۳] «نه و ی لیت به ناتوره یه، بوخوی وه جخی کوړه یه.»

* هاوه لدانه ران راگه یان د نه کانیان چر کړد بووه وه له سر په یامبه ر (ﷺ)، نه بوو له هه ب له بازاری عوکاظ ده وه ستا و هاواری ده کړد: خه لکینه موحه ممه د گومرا

بووه، ئاگه داربن گومراتان نه کات، سهرنجام ته بوو له هه ب و راگه ياندنه کانی
تياچوون موحه ممهد و ثانيه که ی مانه وه.

* نه فامه کان هه زاره ها دیر شیعریان به جوین و درؤ له سهر په یامبه ر (ﷺ)
گوت، له کاتیکدا شیعر گه وره ترین راگه ياندنی عه ره به کان بوو، به لام میژوو
هیچ شعریکیانی نه پاراستوو، له کاتیکدا هه موو وته کانی سهر وه ری پاراستوو.
بیگومان هه رکه س شوینی بکه ویت، هه ر به و جوړه ده بیت، له قورئاندا هاتوو
(أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعْنِي) [یوسف: ۱۰۸] «هه م خوم هه م نه و که سانه ش شوینم
که وتوون.»

* هه رکه س گالته بکات به په یامبه ری خودا (ﷺ)، پاریزراو نابیت له سزا،
نه گهر له دونیادا ته و به نه کات، نه و سزایه ده چیژیت، جا زووبیت یان دره نگ.
خودا ده رباره ی نه و جوړه که سانه ده فهرموویت: (وَأَنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ عَذَابًا
أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) [التوبة: ۷۴] نه گهر هه ر روویان وه رگیرا، خودا له م دنیا و
له و دونیاشدا، سزای به ژانیان ده دا.

* هه رکه س بینیت له کوړیک یان له شوینیکیدا شکوی ثابین به که م
ده گیریت و نه ویش بنده نگ بوو و وازی له سهرخستنی ثابینه که ی هینا
له ترسی له ده ستدانی نه و پیگه یه ی که به ده ستی هیناوه، نه و خودا پیگه ی
له ناو خه لکی داده به زینیت به نه دازه ی نه و پیگه یه ی که له ثابین دابه زیوه،
چونکه پاداشته کان له جوړی کرداره کان.

* هه رکه س دژایه تی دوستیکی خودا بکات، نه و جه نگی له گه ل خودا
راگه ياندوه، چ جای دژایه تی سهرداری دوستانی خودا موحه ممهد (ﷺ)، هه روه ها
نه وانه ی له ریزی که سانیک ده وه ستن که جه نگ ده که ن له گه ل خودا، خودا
ده فهرموویت «من عادى لي وليا فقد اذى بالحر» «هه رکه س دژیه تی دوستیکم
بکات، نه و هاتوو ته مه یدان بو جه نگ کردن له گه ل من.»

* کاتيک جوین درا به عائشه ی دایکی باوه پرداران، (أسید) (رضي الله عنه) بهو کهسه ی گوت که پشتگیری له جوینده ره که ده کرد: "تو دووړوویت و پشتگیری له دووړوویه که ده کهیت." ئەمه ده باره ی که سیک گوتراوه که بهرگری کردوو لهو کهسه ی جوینی به خیزانیکی په یامبه ر داوه، جا ده بیت چوڼ بیت ئەگه ر بهرگری له که سیک بکه ن که جوینی به په یامبه ر (ﷺ) دابیت؟

* خودا رپرگری کردوو له جویندان به بت و خودا به ردینه کان، له کاتیکدا ئەوان جوین دده نه سهرداری مروّقایه تی، ئیسلام ئاینیکه بانگیان ده کات بو مملانیی به لگه، ئەوانیش ئەقلیان سهرقاله به داخ و توله سهندنه وه.

* دروست نییه ئەو وتانه بو خه لکی بگوازیږنه وه که کهمدانانی په یامبه ر له خو ده گریټ، هه رچه نده بو راگه یان دنیس بیت، چونکه بلاو بوونه وهی ئەو وتانه لای خودا زور گه وره تره له بلاو بوونه وهی داوینپیس، به لکوو ده بیت به کورتی و به بی دریژه پیدان هه وال بدریت بهو که سانه ی توانای سهرخستن و سزادانی ئەو جوړه که سانه یان هه یه.

* رولگپران له فلیمی سینه مايدا بو وه سفکردنی په یامبه ر (ﷺ) به هیچ جوړیک دروست نییه، هاوه لان خو یان پاراستوو له گواستنه وهی وته کانی له ترسی ئەوهی نه بادا له کاتی گواستنه وهی وته یه کیدا پیس و دوایه ک پروو بدات، چ جای کوّمه له کرداریک که هه ستان و دانیشتنی سهره ر نیشان بدات له کاتیکدا ئەو کردارانه هه مووی وهی و سرووشی خودا له خو ده گرن.

* زوریک له کرداره کانی په یامبه ر (ﷺ) سرووش و وه حییه، بچو وکترین کرداری په یامبه ر به شداره له پاریزراو بوونی له هه له، رول بینینی ئەو له ناو درامادا گیرانه وهی زورش له خو ده گریټ به بی بوونی به لگه له سهریان، ئەمه ش ئەو هه رپه شه تونده ده یگریته خو که له (سه حیحن) دا هاتوو: «من کذب عليّ متعمداً فليتبوأ مقعده من النار» «هه رکه س درویه ک به دهم منه وه

هه لېه ستیت، با شوینی خوئی له دوزه خدا دیاری بکات.

درؤی کرداری بیگومان ده چټه ژیر هم فهرمووده یه وه، ههرچه نده له پهرستشه په تییه کانیش نه بیت، نه وه له پاریزراوه کانه.

* ههرکس جووله یهک یان کاریک بداته پال په یامبه ری خودا (ﷺ) بی به لگه و بی نه وهی بیداته پال که سانیکي دیکه، نهوا ههره شه و سزای توند ده یگریته وه و ده بیته نه نجامده ری تاوانیک له تاوانه گوره کان، به لگه کان هممه له خو ده گرن، جا نه و که سهی فه توای دروستی بو نه کته ر وړولگریک ده دات که رولی په یامبه ر (ﷺ) بگریټ بو چند سه عاتیک به وه سفکردنی وه ستان و جووله و پوښاک و روانین وهه ستان و دانیشتیه وه له کاتیکدا ته نیا به شیکی کم له وه سفی نه و حاله تانه ی زاندراره و پیمان گه یشتوه، نه وه بیگومان سته می له خودی خوئی کردوه.

* ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ [التوبة: ۴۰] «نه گهر ئیوه یارمه تی نه و پیغه مبه ره (ﷺ) نه دهن نه وه بیگومان خوا یارمه تی داوه.»

خودا به لینی سرخستنی په یامبه ره که ی داوه، به لام خه لکی ناگه دار کردوه ته وه له وهی واز نه هینن له سرخستنی په یامبه ره نه وهک سزای نه و ئوممه ته سرشوره بدات و خه لکانیک بینیته جیان که په یامبه ره که ی سرخه ن.

* هر ئوممه تیک پیگه ی په یامبه ری تیدا پیشیل بکریټ، بیگومان خودا نه و ئوممه ته سرشور و ریسوا ده کات.

* په یامبه ری خودا (ﷺ) پیویستی به که س نییه پالپشت و سرخه ری بیت، به لام هه موو تاکیک پیویستی به وهیه پالپشتی نه و بکات، تا کوو باوه ری خوئی پی چه سپاو بکات.

* فهرمووده کان به لگهن له سهر ئه وهی «من نصر مسلما نصره الله»
واته: «ههرکس موسلمانیک سهر بخت، خودا سهریده خات. جا ده بیټ ئه م
مژده یه بۆ ئه و که سه چۆن بیټ که پیغه مبه ریک سهرده خات کاتیک پیگه ی
ده شکیندریټ، چونکه سهر خستنی په یامبه ر هوکاری به عیزه تبوونی سهر شوړان
و به هیزی لاوازان و سهر خستنی سته ملیکراوانه.

* فهرمووده کان به لگهن له سهر ئه وهی «من خذل مسلماً خذله الله» واته:
«ههرکس موسلمانیک سهر شوړ بکات، خودا سهر شوړی ده کات.»

جا ده بیټ ئه م هه رپه شه یه بۆ ئه و که سه چۆن بیټ که ریزی په یامبه ر (ﷺ)
شکیندراییټ، ئه ویش توانای سهر خستنی هه بیټ و بئ هه لویست بوو بیټ؟!

* زانایان ناکوکیان نییه له سهر ئه وهی گالته کردن به په یامبه ر یان به که م
دانانی پیگه ی په یامبه ر (ﷺ) کوفر و له دین ده رچوونه: ﴿... قُلْ أَلِلّٰهٖ وَآيَاتِهٖ
وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ -- لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ﴾ [التوبة: ۶۵-۶۶]

«... بیژه: ئاخو گالته تان به خوا و پیغه مبه ری خودا ده کرد؟ داوای لی بووردنی
مه که ن؛ ئیوه له پاش پروا هیټان کافر بوونه وه.»

* زانایانی هه موو مه زه به به کان کوډه ننگن له سهر بیباوه ربوونی ئه و که سه ی
گالته به په یامبه ر (ﷺ) ده کات یان پیگه ی داده به زینیټ، زۆرینه یان پییان وایه
حه دی ئه و که سه کوشتنه، (ابن المنذر) ده لیټ: "زۆرینه ی زانایان له سهر ئه م
حوکه مه کوړان."

* ئه بوو داود به سه نه دیکی سه حیح ریوایه تی کردووه «که نیزه کیکی جوینیډا
به په یامبه ری خودا و خاوه نه که ی کوشتی، ئه م هه واله گه یشته وه به په یامبه ری
خودا (ﷺ) به ده نگی به رز فهرمووی به شایه دبن خوینی به فیرو رویشته وه.»

* زۆرينه ی زانايان ده لّين: بابه تي تهوبه کردن له جویندان به په يامبه
ده گهړیندریتهوه بو لای خودا، به لام سزای دونیایی له سهر لاناچیت، په شیمانی
و تهوبه له جویندان له مافی مروّقه ئاساییه کان لا نابات، چجای سهرداری
مروّقه کان (ﷺ)؟!

فهزل و مهزنيى هاوهلان (رهزايى خويان لى بيت) و حوكمى بهرهلستكارى كردنيان و ههنديك له باس و حالى باطنييهكان

* له فهرمووده دا هاتووه: «أنا أمانة لأصحابي فإذا ذهب أتي أصحابي ما يوعدون» من جيى ئه ميني و ئاسايشى هاوهله كانم كاتيک من رويشتم ئهو هه ره شانهى دهر باره يان هاتووه هه مووى ديته جيى..

ئهم فهرمووده يه به لگه يه به وهى پيناسه ي صه حابه بو ئهو كه سانه به كارديت كه په يامبه ر له ناوياندا وه فاتى كردوو و ئه وانيش له سه رباوه ر مردوون، هاوهلان كه سانيكن له هه موو خه لكانى پاش خويان باشترن.

* له فهرمووده دا هاتووه «أصحابي أمانة لأمتي فإذا ذهب أصحابي أتي أمتي ما يوعدون» هاوهلانم جيى ئاسايشى ئوممه ته كه من كاتيک ئه وان نه مان، ئهو هه ره شانهى دهر باره ي ئوممه ته كه م هاتوون ديته رپيان.

ئه گه ر خويان برؤن ئه وا تيگه يشتن و زانستيان نه رويشتوو و ماوه، ئه وان هو كاري ئه مانن له فيتنه و ناكوكييه كاندا.

* هاوهلان ريزدارترين مروفن له پاش په يامبه ران، پله نزمترين كه سى ناو هاوهلان ريزدارتر و پله به رزتره له كه ساني ديكه ي جگه له خويان، يه ك هه نگاوى ئه وان كه له گه ل په يامبه ر له تيكووشاندا ناويانه باشته ر له خه رمانتيك كرده وهى كه ساني پاش خويان.

* شلگيري خه لكى له كه م دانانى پيشه وا و خاوه ن ريزه كانيان و گه ران به شوپن هه له كانياندا، نيشانه ي لاوازيى ئوممه ت و ده سه لاتدار و زاناكانيان

دهرده خات، ریزدارترین که سی ئهم ئوممه ته په یامبه ره، پاشان هاوه لآن پاشان شوینکه وتووان و کهسانی دیکه.

* مافی دایک و باوک تایبه ته له سهر منداله کانیا، به لام مافی هاوه لآن تایبه ت و گشتیه، چونکه دایک و باوک هوکاری هاتنه دونیای منداله کانیا، به لام هاوه لآن هوکاری گه یشتیان به به هشت، چون ئه وان قورئان و سونه تیان گواستووه ته وه بو ئهم ئوممه ته.

* رڼگری کردن له خه لکی له به ره ه لستیکردنی رڼبازی هاوه لآن ئه وه ناگه یه نیت که هاوه لآن پاریزاون له هه له، به لکوو فزل و گه وره بییان به سهر کهسانی دیکه دا پیشی خستوون، خودا رڼگری کردووه له منداله کان وتهی ئوف به کاربه ینن به رانبر دایک و باوکیان ئه گهر هه له یه کیان ئه نجامدا، به لام هاوه لآن پیگه یان زور به رزتره له دایک و باوک.

* عومهری کوری خه تاب سزای ریدده و هه لگه پرانه وهی جتبه جی ده کرد و دهستی دزی ده بری و په جمی زیناکاری ده کرد، هه روه ها رڼگری ده کرد له نزیکه خسته وهی گا وره کان وهک راویژکار و دهسه لاتدار، سزای پیواون و ئافره تانی دها له سهر تیکه لاوییان، به لام هیچ کهس نابینیت ئه و روله بگپریت.

* ئیین عومهر ده لیت: "جوین مه دهنه هاوه لانی محمد، هه لویتستی ده میکی ئه وان باشته له په رستشکردنی هه موو ته مه نتان." ئه مه جیاوازی فزل و پیگه ی نیوان هاوه لآن و تابعینه، جا ده بیت فزل و پیگه ی هاوه لآن له سهر کهسانی دیکه ی پاش ئه وان چوون بیت.

* زانایان کوډه ننگن له سهر ئه وهی هه رکهس جوین بداته هه موو هاوه لآن یان زورینه یان ئه وا بیباوه ر بووه به خودا. ئه گهر له وه و پیشیش موسلمان بووبیت، به و کاره ی ده بیت هه لگه پراوه له ئایین، ته وه ی پی ده کریت، ئه گهر نا ده کوژریت.

* هر کومه له يهک باوه پری به توقیه و درو کردن هه بیټ وهک رافیزه و عه له ویه کان، ئهوا زوړترین قیل له پیچه وانه کانیاں ده کهن، چونکه هیزی بیروباوه پری ته گهر خاوه نه که ی به تالی نه کاته وه به کرده وه کردن، ئهوا به په نگوار دووی ده مینیتته وه و شله ژان و شیواوی دروست ده کات.

* رافیزه کان هه رکات به سهر دوژمنه کانیاںدا زال بوون و توانا دار بوون توله ی توند ده سه ننه وه به سووتانی جهسته و پارچه پارچه کردنیان، چونکه واده بینن ئهوان هوکاری ئه و شاردنه وه یه ی ئایین و په نگوار دننه وه بوون.

* هه رکس سهیری میژووی جهنگه کان بکات، بوی دهرده که ویت که باطنیه کان، ئهوانه ی شهریعتی نه ینیاں لایه، وهک قرامطه و چند جور یکی رافیزه، بوی دهرده که ویت ئهوان زوړترین سته میان کردووه کاتیک ده سه لاتیاں به ده ست هیناوه پاش بیده سه لاتیاں.

* ئیسلام جور و بری کرده وه جهسته یییه کانی زور کردووه و لایه نی نه ینی و زور لیکردنی ته سکر دووه ته وه، چونکه دادگه ری ته نیا له دهر وونیکه وه دهرده چیت که به بیروباوه پری و کرده وه تیدا به رجه سته بوو بیټ، جا ئه مه ده بیته هو ی هاوسه نگ بوون و ئو قره گرتن، چونکه بیروباوه پری پال به مروقه وه ده نیټ بو کار کردن. خو ته گهر کردووه نه کات، ئهوا رق له ریگره کان هه لده گریټ. هه ربویه نه ی کراوه له وه ی نه خو شیک به دوزه خ بترسیندریټ که له سه ره مه رگدایه، به لکوو ده بیټ ئومیدی به زه یی خودای پی بدریټ، چونکه ترس پالیده نیټ بو کردار ئه ویش نه خو شیه که ی ریگه ی نادات، ئیدی بیئومید و دارو وخواو ده بیټ، له وانه شه به ره و ئه وه هه نگا و بنیټ که ته و او بیئومید بیټ له دهر باز بوون؛ چونکه لایه نی بیروباوه پری قورستره له لایه نی کرده وه، له وانه شه وای لی بکات ببیته بیباوه پری و مولحید، تا کوو دهر وونی ئارام بیته وه.

* بيروباوه پر بړيار به سهر هه ست و سوژدا ده دات، نه ک هه ست و سوژ بړيار به سهر بيروباوه پر دات. يه کيک له و تاقمانه ي که هه ست و سوژيکي زور به سهر بيروباوه پراندا زاله رافيزه کانن، نه گهر نه و هه ست و سوژه له بيروباوه پران دابري ندرت، نه و هه چيان ناميني ته وه.

* باطنييه کان زور توند توله له دوژمنه کانيان ده سه ننه وه له و کاته ي ده سه لاتيان به هيژ ده بيت، له هه موويان توند تر رافيزه کانن و له ناو نه و انيشدا نصيرييه کانن، چونکه نه و ان زور باسي نازاره کانيان ده که ن و به نواته وه چاوه رواني توله سه نندنه وه ده که ن.

* جووله که و رافيزه کان تر سنو کترينن نوممه تن له جه نگدا، کاتيک دييت هيژ و ده سه لاتيان هه يه نه وه به هو ي بو يري و نازايبانه وه نييه، به لکوو به هو ي سهر شو ي نه واني ديکه وه يه.

* رافيزه کان پتيان وايه جه نگ له گهل جووله که دا ناکريت، تا کوو مه هدي دهر نه چي ت، به لام ده لين جه نگ له گهل نه هلي سوننه دا ده کريت، چونکه بوچوونيان وايه سوننه کان ريگرن له دهر چووني مه هدي!

* راست نييه که گو يري زه ينه بي کچي علي له ديمشق بيت، ميژوونووساني شيعه و سوننه جياوازيان هه يه له سهر کات و شويني وه فاتي، دهر باره ي نه و بابه ته ش سئ بوچوونيان هه يه، هيچ به لگه يه کيش نييه و ته ي لايه نيکيان پارسه نگ بکات به سهر نه واني ديکه دا.

* چه ندين شار و ولات له سهر ده ستی معاوييه نازاد کرا که به مليونه ها خه لک تي اي دا موسلمان بوون، وه ک: نه فغانستان و بوخارا و سه مه رقه ند و تونس و سنوره کاني ليبيا، فزل و چاکه کاني ده پيچنه وه که وه ک له وحی ناسن قورسن، هه له کانيشي باس لي ده که ن که وه ک کاغه ز سووک و بييه هان.

* وه حى فريادره سى ئوممه ته، ئوممه ت به بى ئو كوڤايتته وه. گومراكان ده قه كان ده شيوين و ده يگورن، به لام رافيزه كان ريگه يه كى كورتر ده گر نه بهر بو بهر په رچدانه وهى وه حى، ئو ویش ئه وه يه هاوه لان په ك ده خن تاكوو به هو يه وه هه موو ئايين په ك بخه ن.

* ئه گهر بته ویت لادانى گرووپ و مه زه به گومراكان ده ربخه يت، ئه وا زياتر پيوستت به به لگه ي نه قللى هه يه وه ك له به لگه ي عه قللى، تنه ا رافيزه نه بيت تنه ا به لگه ي عه قللى به سه بويان.

* گه وړه ترين كوژاو له سه رده مى په يامبه ردا حه مزه ي كورى عه بدولموته لیب بووه، كوژاو جه سته ي شيویندرا، په يامبه رى خودا (ﷺ) بينى و گريا و فهرمووى «لن أصاب بمثلک أبداً» «هه رگيز موسي به تى وه ك ئه مه ي تو نايه ته وه ريم.» له گه ل ئه وه شدا رۆژى كوژانه كه شى نه كرده ماته مينى.

* ئه گهر ئه و كارهى شيعه له رۆژى كوژرانى حوسيندا ئه نجامى ده دهن له گريان و له خودان له پرووى لوژيك و عه قل وه دروست بووايه، ئه وا ده بوو ئوممه ت هه موو رۆژيك ئه و كاره يان بكردايه، چونكه هيج رۆژيكى سال نيه پيشه وا يه كى چاكسازى تيدا نه كوژرا بيت.

* علي كورى ئه بوو تاليب به ستم كوژرا، حه سه نى كورى ۲۱ سال پاش ئه و رووداوه ژيا، به لام هيج رۆژيك شيوه نى بو باوكى نه كرد، شيعه ش ئه وه ي بو حوسينى ده كهن به و جوړه بو عه لى ناكهن، له گه ل ئه وه ي پيشه وا عه لى له حوسينى كورى زور گه وړه تر و ريزدار تره.

خاوهن په رتووک، نه هلی کیتاب

* گاور و جووله که کان به رهه لستیان به رانبر په یامبه رانیش کردووه، جا یان ده بیت ویستی نه وان سهر بکه ویت، یان جهنگ به رپا ده که ن: ﴿لَا كَلِمًا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ [المائدة: ۷۰]

«هر کهس له و پیغه مبه رانه پیچه وانه ی دلخوازی وان شتیکی بو هینابان، هیندیکیان به درو یان ده خستنه وه؛ هیندیکیشیان هر به کوشتن له بهینیان ده بردن.»

جا که نه وان له گهل په یامبه ران پاک نه بوون، له گهل ئیوه دا چو ن پاک ده بن.

* گا وره کان تو مه ت ده خه نه پال عائیشه له رووداوی بو هتانه که دا (افک) چونکه رقیکی زوریان له نا خدایه به رانبر به موحه ممه د، به لام مریم به پاک داده نین له کاتیکدا مندالی بووه به بی می رد، نه مهش به هو ی نه وه وه یه که خو شه ویستیان بو عیسا هیه. خودا هه ردو وکیانی به پاک داناوه، به لام ئیره یی بردن ریگری تیگه شتن له عه قل ده کات.

* ﴿هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ حُبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۱۹] «نا گدار بن! ئیوه نه و انتان خو ش ده ویت و نه وان خو شیان له ئیوه نایه ت.»

دو ستایه تی لای نه وان بو سوود و قازانجه، دو ستایه تی هه ندیک موسلمان بو نه وان، به جوړیکه مال و سامان که سایه تی و شکویان له پیناو نه وه خو شه ویستیه درو یینه دا داناوه.

* ﴿وَلَا يَنْفَعُ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا

نَصِيرٌ ﴿البقرة: ١٢٠﴾ «ئەگەر تۆ پاش ئەو زانسته یۆت هاتوو، شوین ئاره زووی ئەوان بکهویت، ئیتر خودا دۆستایهتیت ناکات و تازه نایهته یاریدهتهوه.»

پرسیایهکی بهردهوامه هەر موسلمانیک شوین گاور و جوولهکه بکهویت، سهرشۆری دهکهن، چونکه خودا وازی له سهرخستن و پشتیوانی ئەو کهسهی هیناوه.

* ئەگەر رۆژئاوا وتیان "ئیمه دوژمنی ئیسلام نین" ئەوا یان ئەوان درۆ دهکهن، یان ئیمه له سهر ئیسلامیکى دروست نین: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ [البقرة: ١٢٠]

«ئهم جوولهکه و فهلانه، تا نهچییه سهر ئایینی ئەوان، ههرگیز خوشیان له تۆ نایهت و لیت رازی نابن.»

* تهواوکردنی ئایین له لایهه خوداوه به رازیکردنی کافر و نزیک بوونهوه و چاوپۆشی نایهتهجی، به لککوو ههر دهبیت به پیناخۆشبوونیان بیت ﴿وَلَا يَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ [التوبة: ٣٢] «خوداش خۆی بریاری داوه که ئەم تیشکهی ههر سهرکهویت و بگاته جی، جا با بیباوه رانیش هز نهکهن.»

* زۆریک له موسلمانان جیاوازی ناکهن له نیوان چاوپۆشی و زهلیلی له ئیسلامدا، وهک چۆن که سانیک جیاوازی ناکهن له نیوان هیز به رانههر دوژمن و سنووربه زانندن و دهستدریژیکردنه سهریان.

* ناکۆکی پرسیای ژیانه، بیگومان ناکۆکی ناوخۆیی له ناو ئوممهتدا سهرهه لدهدات ئەگەر سهرقال نهبن به دوژمنه دهرهکییهکانیانهوه، رۆژئاوا ئەم پرسیایهکی چاک پیکاره فیریان کردوین چۆن چاوپۆشی دهکهین لیان و چۆن ناکۆک دهبین له نیوان خۆماندا.

دووروويکي و دوورووان و سيفه تەکانيان

* ئيسلام له شيوه ي خانوويه کدايه، دوورووه کان بنچينه که ي ده شکينن چونکه له ناو خانوه که دان، کافره کانيش هيرش ده که نه سهر ديواره کاني چونکه له دهره وهن، بويه خدا هو شداري زياتر داوه دهر باره ي دوورووه کان به راورد به کافره کان.

* ترسناکترين دوژمنی ئوممەت دوورووه کانن؛ چونکه دوژمنیکی ناديارن، تەنانەت به جوړيکن لای زاناکانیش شاراوه ن چ جای نه زانه کان، خدا به په يامبه ره که ي ده فهرموويت: ﴿لَهُمُ الْعَذَابُ فَاخْذُوهُمْ فَآتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَّا يُؤْفَكُونَ﴾ [المنافقون: ۴] «ئەوان دوژمنن؛ تۆ خویان لى بپاړيزه. خوا بيانکوژيټ؛ ئەمانه روو ده کوږ ده که ن؟»

* سهرنجی هوکاري تیکشکانی سی دانه ده ولته تی گه وره و بچووکم داوه، بوم دهر که وت له ناوچوونی هه موویان به هو ی لاواز کردنی ده ولته تەکانیان هه بووه له لایه ن دوورووانی ناو خو بییه وه، له پاشان دوژمن ئەوانی لا لاواز بووه و هیرشی بو هیناوه و ههره سی پیهیناون.

* هیچ ده ولته تیکی موسلمانان نه شکاوه تەنها به دهستی دوورووه کان نه بیټ، ئەوان هاوړایي و پشتیوانی خو یانیا ن بو دوژمن دهر خستووه.

* ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ﴾ [التوبة: ۶۸] «برياری خدا ههر وهک بو خودانه ناسه کان هه يه، دوورووانی ژن و پياویش ده گر ټته وه؛ به تیکړایي ده پانخاته جهه ندهم و تا هه تا ههر تيا ده بن.»

خودا لهم ئايه ته دا پياوان و ئافره تانی دووړووی به تاييه ت باسکرد، به لام له ميانهی باسکردنی کافراندا ته نها باسی پياوانی کافر ده کات و ئافره تانیان باس نه کردووه، ئه مهش به هوئی ترسناکی هه بوونی ئافره تانی دووړووه له ناوجه رگهی کوومه لگادا.

* له فهرمووده دا هاتووه «وفي أصحابي اثنا عشر منافقا» له ناو هاوه لاندې دوازده دووړووه هه يه.

ده ربارهی ئه و ژماره که مه دوو سوورته و زیاتر له چل ئايه ت دابه زیوه، له کاتیکدا وه چی داده به زی و په یامبه ری خوداش زیندوو بوو، ده بیټ ئیستا ژماره یان چهند بیټ و چهنده روونکردنه وه مان پیویست بیټ.

* دووړووه کان به هیژ دهن به به هیژبوونی دوژمنه دهره کییه کانیان، بویه خودا فهران ده کات دوژمنه دهره کییه کان لاواز بکن، تا کوو دووړووه کان لاواز ببین: ﴿ثُمَّ هَبْوَنَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ [الأنفال: ٦٠] «هه رچی له توانا تاندا هه یه بو به هیژکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه گهر و ئاماده ی بکن و له ئاماده کردنی ئه سپ و سواری و که مته رخه می مه کهن، تا دوژمنانی خوا و دوژمنانی خو تانی پی چاوترسین بکن، هه روا که ساتیکی تریش جگه له م دوژمنانه ی ئیستا.

* دووړووه کان به ته نها خو یان ناتوان خراپه کاری به رپا بکن، بیگومان پیویستیان به دوژمنیکی ناوه کی هه یه پالپشتیان بکات: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْغِ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسَدَّدٌ﴾ [المنافقون: ٤]

«کاتیکیش دینه قسه، ئه وه ی گوئی ده گریټ بو قسه یان، ده لپی داری وشکی به دیواردا هه لسیپرداون.»

* دووړووان هیچ شارستانییه تیکیان بونیات نه ناوه، هه رگیز ئوممه ت

له سهر دهستی ئهوان نه وه ستاوه، ئه گهر دیت ئهوان خوگر و راوه ستاو بوون،
 ئهوا بزانه پالېشتیکيان ههیه و ئهوان پالیان پیوه داوه، خودا دهر باره ی دوورووان
 ده فهرموویت: ﴿كَأَنَّهُمْ خُشِبٌ مُسْتَدَدٌ﴾ [المنافقون: ۴] «ده لای داری وشکی
 به دیواردا هه لسیپردراون.»

* ههر ده بیت ئهم ئوممه ته به هه ندیک له تاکه کانی تا قی بکریته وه
 که هاویری دوژمنانی ئوممه تب: ﴿وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۷]
 «هیندیکیشان له ناودا بوون قسه کانی ئهوانیان گوئی لیده گرت.»

گوئیستی و ته کانتان ده بن بوئه وه ی بیگوازنه وه، گوئییه کانیان لای په یامبه ر
 بوو و دلّه کانیشیان لای دوژمنانی بوو.

* دوورووه کان زور کهم فیل و پیلانه کانیان سهر ده گریت، ههروه ها زور
 به کهمی ئامانجه کانیان دیته جی، خودا دهر باره یان ده فهرموویت: ﴿وَاهْمُوا بِمَا لَمْ
 يَنَالُوا﴾ [التوبة: ۷۴] خه یالیان دابووه سهر شتیک، بویان نه لوا پیکی بین.

* خودا هه ندیک ته نگه ژه له ژياندا ده هینتته پیش، تا ئه وه ی له ناخ و
 دهروونی دوورووه کاندایه ئاشکرای بکات و ده ری بخت که چند رقیان له
 هه قه و دلخوشن به ناهه قان: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ
 أَضْغَانَهُمْ﴾ [محمد: ۲۹] «ئاخو ئهوانه ی غه ره زیان له دلدايه، لایان وایه خودا رک
 و کینه یان ئاشکرا ناکا؟»

* ته نگه ژه کان ده رخه ری پیسیی دوورووه کان و پاکیتی پرواداران: ﴿وَمَا كَانَ
 اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ [آل عمران: ۱۷۹]
 «خو هه چ کاتیک باوه رداری له بارودوخیکا نه هیشته وه ته وه؛ مه گهر
 له بهرته وه ی ناپاکان له پاکان هه لاویرئ و جیابکاته وه.»

* گه ران به شوین دووروواندا و جتیه جتیکردنی سزا له سهریان کاری

کاربه دهستانه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ [التوبة: ۷۳]
«ئهی پیغمبره! ده گهل خودانه ناسان و ئهوانه ی دوورووی ده کهن، به شهر
وهره و به توندوتیژی رهفتاریان ده گهل بکه.»

حه سهن ده لیت: تیکوشان دژ به دوورووه کان بکهن به جیبه جیکردنی سزا
له سهریان.

* دیارترین نیشانه ی دوورووه کان پراکردنیانه له جیبه جیکردنی حوکمی
خودا له سهریان ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «ئه گهر پییان بوتريت: وهرن بو لای ئه وه ی
خوا ناردووییه تیه خواره وه، ههروه ها بو لای پیغمبر (ﷺ) ده بینی دوورووه کان
پرووت لی وهرده گیرن به روو وهرگیرانیکی ته واهو.

* له هه موو کاتیکدا نیشانه ی دوورووه کان بریتی بووه له پراکردن له
جیبه جیکردنی حوکمی خودا و ترسان له حوکمی خودا، ههروه ها به گهرخستنی
ته واهوی هه ولیان بووه بو شیواندنی حوکمی خودا: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ [النور: ۴۸] «ههروه ها کاتیک بانگ بکرین
بو لای (شهریعتی) خوا و پیغمبر (ﷺ) بوئه وه ی حوکم بکات له نیوانیاندا،
یه کسه ر کوومه لیک له وانه روو وهرده گیرن.»

* نیشانه ی هه ره گه وه ی دوورووی بریتییه له رقلیبوونه وه له به لگه
هینانه وه به قورئان: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ [الحج: ۷۲] «وه کاتیک
بخوینردیته وه نیشانه روونه کانی ئیمه له ده موچاوی ئه و که سانه ی بیباوه رن،
ده بینی رووگرژیو تووره یی نزیکه په لامار بدن بو ئه و که سانه ی که ئایه ته کانی
ئیمه یان به سهردا ده خوینریته وه.»

* به لگه دههیننه وه بهو ئه قلّه ناتهواو و که مه ی که هه یانه، جا کاتیک سرووش داده به زیت، راده کهن لئی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «ته گهر پیتان بوتريت: وهرن بۆ لای ئه وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه بۆ لای پیغهمبر (ﷺ) ده بینی دوورووه کان پرووت لی وهرده گپرن به روو وهر گپرانیکي تهواو.»

* قورسترین شت له سهر دوورووان، بانگکردنیانه بۆ جیه جیکردنی حوکمی خودا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۱] «ته گهر پیتان بوتريت: وهرن بۆ لای ئه وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه بۆ لای پیغهمبر (ﷺ) ده بینی دوورووه کان پرووت لی وهرده گپرن به روو وهر گپرانیکي تهواو.»

* نیشانهی دوورووان ئه وهیه شکۆ و ریز بۆ بیباوه پان داده نین و به کهم تهماشای باوه پداران ده کهن ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ۵۴] «به زوویی خوا له باتیی ئه وان گهل و کومه لیکي تر دههینیت که خوا ئه وانی خووش دهویت و ئه وانیش خویان خووش دهویت. به سۆز و به به زه یینه به رانه ر باوه پداران و به هیز و توندن به رانه ر به بیباوه پان.»

* زماندریزی به رانه ر موسلمانان: ﴿سَلَفُوكُمْ بِالْأَيْسَةِ حِدَادٍ﴾ [الأحزاب: ۱۹] «دهست به زمانشری ده کهن به رانه رتان.»

زمانشیرنی و گوفتنه رمی به رانه ر کافران له نیشانهی دوورووانه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرِجْتُمْ لَنُخْرِجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ [الحشر: ۱۱] «ئایا سه رنجیکت نه داوه به لای ئه وانهی کا دووروو بوون ده لئین بهو براده رانه یان که بیباوه پ بوون له (جووله که) خاوهن کتیه کان: ته گهر ده ربکرین، ئیمهش له گه لتان ده رده چین هه رگیز فه رمانبهرداری کهس ناکهین له دژی ئیوه.»

* دووړووه کان ترسنوکتريڼ که سانيکن ده باره ی ړه خنه گرتن، چونکه نه وه ی شارديوانه ته وه زوړ گوره تره له وه ی ده ريان خستووه بویه ترسی ئاشکرابوونيان هه يه: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُوْرَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا﴾ [التوبة: ١٢٧] «هه رگا سووره تیک دېته خوار، هیندیک ده روانه هیندیکان: ئاخو که س ئیوه ده بینیت؟ له پاشان ده گه رینه وه و نه وئ به جیدیلن.»

* نیشانه ی دووړووان پشتگیریکردنی جگه له موسلمانانه له کاتی هاتنی هه ر پووداو و پیشهاتیکدا، هه روه ها گوئ نه دانیانه به که یس و کیشه و کاروباری موسلمانان: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ [المجادلة: ١٤] «ئاخو تو ئه وانه ت نه دیت که بوونه دوستی ئه وانه ی خودا غه زه بی لی گرتوون؟ ئه وان نه له ئیوه ن؛ نه له وانیش.»

* نیشانه ی دووړوو ئه وه یه زیاتر پشتگیری جووله که ده که ن وه ک له موسلمانان ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ...﴾ [الحشر: ١١] «ئایا سه رنجیکت نه داوه به لای ئه وانه ی کا دووړوو بوون ده لئین به و براده رانه یان که بیباوه ر بوون له (جووله که) خاوه ن کتیه کان: ئه گه ر ده ربکریڼ، ئیمه ش له گه لئان ده رده چین ...»

* نیشانه ی دووړووه کان یه ک ئامانجی و هاوئامانجبوونیا نه له گه ل جووله که و گاورد ﴿الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾ [الحشر: ١١] «ئایا سه رنجیکت نه داوه به لای ئه وانه ی کا دووړوو بوون ده لئین به و براده رانه یان که بیباوه ر بوون له (جووله که) خاوه ن کتیه کان: ئه گه ر ده ربکریڼ، ئیمه ش له گه لئان ده رده چین ...»

* خیراترین که سانیک له م ئوممه ته دا که له کاتی پیشهاته کاند ا ئامانجی له گه ل گاور و جووله که دا یه ک بگریته وه بریتین له دووړووه کان: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ [المائدة: ٥٢]

«ئەو کەسانەى نه خوښى له دلياندايه، ده بينى که به په لهن بو چوونه لايان؛ ده لټين: ئيمه ده ترسين تووشى به لا بين بوئه دوستايه تيتان ده کهين.»

* کاتيک قسه زور بوو، دووړوويى زور ده بيت، چونکه دووړوويى گوډتارى بى کرداره، زوبان تواناداره و ئەندامه کان بيتوانان. ﴿لَا أُيْهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ﴾ [الصف: ٢]

«ئەى ئەوانهى برواتان هيناوه، بوچى ئەوهى ده يلټين ئەنجامى نادهن.»

* په يامبه ر و هاوه لان کرداريان ده کرد، به لام دووړووان بيانوو و پوزشيان ده هينايه وه و دواده کهوتن و خه لکيشيان سارد ده کرده وه: ﴿لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ١٦٨] «ئەگەر به قسه يان کردباين، نه ده کوژران.»

﴿يُيَوِّنَا عِزَّهُ﴾ [الأحزاب: ١٣] «که سمان له سه ر ماله کانمان دانه ناوه ناگای لى بيت.»

﴿شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ [الفتح: ١١] «دارايى و مال و خيزانمان نه يان هيتشت بگهينه ئيوه بو جهاد.»

﴿لَمْ كَتَبْتُ عَلَيْكَ الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا﴾ [النساء: ٧٧] «ئەى پهروه رينمان! بوچى غه زات له سه ر نووسيويين، چى ده بوو تا ماوه يه کى تر دوات خستبا؟»

* دووړووان زمان و گوډتاريان هه يه، سه رقال مه به به قسه و زمانياه وه، به لکوو سه رقالى دلّه کانيان به که هه لسوورپنه رى زمانياه.

* گرنگيدان به رووکهش و پشتگوځيستنى ناخ نيشانهى دووړووانه: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسَنَّدٌ﴾ [المنافقون: ٤] «کاتيک ده يان بينيت، جهسته و شيوه يان سه رسامت ده کات، گه ر قسهش بکهن، گوځيان بو ده گريت هه ر ئەلټى دارى وشکى به ديواردا هه لسپير دراون.»

* خراپترينى خه لکى ئهوانه ن به کرده وه خراپن، به لام وته يان راست و دروسته، پيشهوا عومهر ده فهرموويت: «ترسناکترين شت لىي بترسم تيتاندا: دووړوويه کى شاره زايه که دانايانه بدويت به لام به سته م کاربکات.»

* دووړووه کان وتهى هه ق به زمان دهرده برن ﴿يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ﴾ [البقرة: ٢٠٤] «به قسه سه رسامت ده کات له م ژيانى دنيا دا و خوا ده تکات به شاهيد له سهر (راستى) ئه وهى له دليايه تى.»

به لام کاتيک به دوا داچوون ده که يت بو کرداره کانيان، ده بينيت مه به ستى خراپه و شهريان له پشت هه شارداوه: ﴿وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ [البقرة: ٢٠٥]

«کاتيک پشتى هه لکرد، هه ولّ ده دات بو خراپه نانه وه له زهويدا.»

* وته کان جىي بايه خ نيين ئه گهر کرداره کان پيچه وانه يان بن: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ٢٠٤] «له م خه لکه دا ئى وا هه يه قسه و گفى سه باره ت به ژيانى دنيا بو تو سهير و سه رسوورهيته و له سهر ئه وهى له دليايه خوا به شايه ت دينيته وه؛ که چى ههر ئه وه که له دوژمناتى کردندا زور سه رسه خته.»

* دووړووه کان جوړه ها شيواز به کارده هينن بو چه سپاندنى پالپشتى و راستگو ييان بو ئيسلام، زور بو يرانه سويند ده خون بو په يامبه ر له کاتيکدا ئه و په يامبه ر له ئاسمانه وه سرووشى بو داده به زيت: ﴿وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾ [التوبة: ٥٦] «به سوينده وه رهش ده بنه وه، ده لين: ئيمه ش له خوتانين؛ دروش ده که ن له ئيوه نين؛ به لام ئه وان گرويه کى ترسه نوکن.»

* دوورووه کان بانگه شهی پالپشتی و دوستایه تی موسلمانان ده کهن، به لام له کاتی ترس و تهن گانه دا له ریزی ئوممه تدا ناوہستن و پالپشتیان ناکهن: ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ﴾ [التوبة: ۵۶] «سویندتان بو ده خوځ به خودا که ئه وانیش له ئیوهن ...»

﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ﴾ [التوبة: ۵۷] «گهر ئه نوايه ک، یان ره هو لیک، یان ئه شکه وتیکیان شک بربا، به هه له داوان بو ده چوون له ترسه نوکیدا.»

* دواکه وتنی ئه ندامه کانی مروف له کرده وه کردن به لگه یه له سه ر دواکه وتنی دلی له دلنیا یی و یه قین.

* ئه و که سه ی ئایینداریه که ی نه بیته هو ی جیهیشتنی شوینه وار به سه ر پروکه شیه وه، ئه و شوینه واری ناو ناخیشی کو تاییدیت، هه رچه نده پاش ماوه یه کیش بیت.

* دوورووه کان ئه و په ر ئامانجیان رازیکردنی خه لکییه، برواداری راستگو ته نها ئامانجی رازیبوونی خودایه: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۶۲] «سویند به خودا بو ده خوځ که ئیوه یان لی رازی بن. با ئه گهر خاوه ن باوه رن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبه ری خودایان لی رازی بن.»

* نیشانه ی دووروو ئه وه یه له گه ل زوړینه و ره شایی خه لکیدان و ته نها ئامانجیان رازیکردنی خه لکییه هه رچه نده بو ده ستخستنی ئه و ئامانجه شیان پیچه وانه ی هه قیش کار بکه ن: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۶۲] «سویند به خودا بو ده خوځ که ئیوه یان لی رازی بن. با ئه گهر خاوه ن باوه رن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبه ری خودایان لی رازی بن.»

* نه گهر دييت د پروونت زياتر سووره له سهر پرازيکردنی خه لکی وهک له پرازيکردنی خودا، ئهوا بزانه به شيکی دوو پرووی له ناخدا شاراوه ته وه: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۶۲] «سویند به خودا بؤ ده خوڼ که ئیوه یان لی پازی بن. با نه گهر خاوه ن باوه پرن، کاریک بکه ن خوا و پیغه مبه ری خودایان لی پازی بن.»

* دوو پرووه کان زوړترین دلخواوکی و ترسیان هه یه له ناو هه موو خه لکیدا، چونکه هه ندیک شتیان شاردووه ته وه ده ترسن ئاشکرا بیټ و پیش کاتی خوی دهر بکه ویت: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [التوبة: ۶۴] «نهوانه ی دوو پروون ده ترسن سه باره ت به وان سووره تیک بیته خوارئ، هه چي له دلایندا هه یه ئاشکرای کات.»

* دوو پرووه کان ترسنوکتترین که سانیکن ده باره ی ره خنه گرتن، چونکه نه وه ی شاردوویانه ته وه زوړ گه وره تره له وه ی ده ریان خستووه، بویه ترسی ئاشکرا بوونیان هه یه: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا﴾ [التوبة: ۱۲۷] «هه رگا سووره تیک دیته خوار، هیندیک ده روانه هیندیکان: ئاخو که س ئیوه ده بینیت؟ له پاشان ده گه رینه وه و نه وئ به جیدیلن.»

* دوو پرووه کان دلخواوکیه کی زوریان هه یه به هوئ نه و راستیه یه ی شاردوویانه ته وه و نه و دروئیه ی ده ریان خستووه، جا رق و کینه ی ناخیان له شیوه ی گالته جاریدا به ده رده خه ن: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوا﴾ [التوبة: ۶۴] «نهوانه ی دوو پروون ده ترسن سه باره ت به وان سووره تیک بیته خوارئ، هه چي له دلایندا هه یه ئاشکرای کات. بیزه: ئیوه گالته بکه ن.»

* نه گهر دوو پرووی له ده رووندا زیادی کرد، نهوا زیاتر چاودیری ره خنه ده کات و دوودلی زیاتر ده بیټ ده باره ی ره خنه گرتن لی، به لام نهوانه ی خاوه ن

دلنیايي و باوه پړکي ته واون، بریاره کانیان دوودلی تیدا نییه، چون شتیکیان نییه تا بیشارنه وه ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاخَذَهُمْ﴾ [المنافقون: ۴] «هر هاور و بانګیک بکړیت، هر باسیک بیته پیښه وه، ده زاننیش دژي ته وانه، ئا نه وانه که دوژمنن، که و ابوو خوټیان لې بپاریزه، وریایان به.»

* بیلایه نی له وه ختی جیا بوونه وهی هه ق له ناهه ق نیشانه ی دوو پرووییه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۳] «وازاوین له م نیوانه دا؛ دوودلن بچنه لای نه مان، یان خوږدنه لای نه وان. که سیک خوا ری لې بگوریت، تو ناتوانیت هیچ ریگه یه کی نیشان دهی.»

* ناروونی له مهنه هج و ریباردا له کاتی هه بوونی نا کوکیه به هیزه کان نیشانه ی دوو پرووییه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ [النساء: ۱۴۳] «وازاوین له م نیوانه دا؛ دوودلن بچنه لای نه مان، یان خوږدنه لای نه وان. که سیک خوا ری لې بگوریت، تو ناتوانیت هیچ ریگه یه کی نیشان دهی.»

* ناروینی وته و گوftar و ئاشکرا دهرنه برینی بوچوونه کان، کاریکه نه شایسته ی موسلماننه و نه کافر، به لکوو سیفه ټیکی چه سپاوی دوو پرووه کانه: ﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾

* نه وانه ی وازیان له چاکه هیناوه و چاکه یان لا بیزارو بووه ته نها نه وانه که فرمانکردن به چاکه یان پینا خوږه، ههروه ها که سانیک ریگریکردن یان له خراپه پینا خوږه که خو یان نه نجامیان داوه و خوازاوه لایان، خودا کو بوونه وهی نه م دوو وه سفه ی بو دوو پرووان چه سپاندووه.

* نه وکه سه ی خودای له یاد کرد بیت، نه وا دروشمه کانی خودای بهرز رانه گرتووه ﴿يَا مُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [التوبة: ۶۷] «فرمان به خراپه ددهن و ریگه له

چاکه ده گرن؛ دهستی خوښيان له خیرکردن ده قووچینن؛ خودایان له بیر برده وه و خوداش ئهوانی له بیر کرد و دهست لی بهردا. ئهوانه ی دووړووی ده کهن، هه موویان له ری لاده رن.»

* دووړووان جیاوازن ده رباره ی دنیا، به لام هه موویان کوکن له سه ر رقبوونیان له وه که سانه ی که هه لدهستن به ریگریکردن له خراپه؛ چونکه هه موویان یه ک جوړ ئاره زوو هه زیان هه یه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خراپه ده دن و ریگه له بهر چاکه ده گرن.»

* دووړووان کاری لیپرسینه وه ده کهن، به لام به پیچه وانه ی باوه ردارانه وه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خراپه ده دن و ریگه له چاکه ده گرن.»

* ناکوکی و ململانییه کی کونه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷] «نیر و می له م دووړووانه وه کوو یه کن؛ فرمان به خراپه ده دن و ریگه له چاکه ده گرن.»

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [التوبة: ۷۱] «ژن و پیاوی باوه ردار دوستی یه کترین؛ فرمان به چاکه ده دن و بهر له کاری خراپه ده گرن.»

* ئافره تانی دووړوو هاوبه شن له گه ل پیاوانی دووړوو له رقلیبوون و جه نگرندیان دژ به وه که سانه ی لیپرسینه وایان له گه ل ده کهن، چونکه ئاره زوو هه زه کان هاوشیوه ی یه کترییه: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبة: ۶۷]

* نیشانه ی دووړو بهرنگار بوونه وهی به لگه به هیږ و کرداره هه قه کانه به گالته و گه مه: ﴿وَلَّيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ [التوبة: ۶۵]. خو نه گهر لیشیان پرسی: خه ریکی چن؟ ده لئین: ئیمه ته نیا خه ریکی گه پ و گالته بووین.

* گالته پیکردن شایسته ی راستگو یان نییه، به لام نیعمه تیکه خودا به هوپه وه بیرو باوه ری چه وتی دووړو وه کان ناشکرا ده کات ﴿قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بیږه: ئیوه گالته بکه ن، ئه وهی خو ی لن ده پاریزن، خودا هه ر ناشکرای ده کا.»

* کاتیک په یامبه ری خودا (ﷺ) سه رقāl بووایه به دوژمنیکي دهره کییه وه، ئه وا دووړو وان سه رقāl دوو کار ده بوون:

۱. هه لگیرساندنې ناشووب له بابه ته لاوه کیه کاند، تا به م کاره له بابه ته گه وره کان سه رقāl بکه ن.

۲. ئاوه پدانه وه یان به لای ئافره تاندا بو ده ستخستنې حه ز و ئاره زوو یان.

* که سی دووړو تاوان ده کات و خو ی به ری ده که ن له تاوانه که، به لام باوه ردار تاوان ده کات و دانی پیداده نیت و ته و به ده کات: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا﴾ [النساء: ۱۱۲] «هه رکې به هه له یان به قه ست، تاوانتیکي لن پروودا و بیخاته سه ر بیگوناهیک، ناشکرایه باری تاوانه که شی و بوختانیشی له سه ر شانه.»

* نیشانه ی دووړو وه کان ده ستخستنې خو شی دونیا یانه له سه ر حسابی خو شی دواړو ژیان، ئیبن عومه ر ده لئیت:

"ئیمه نه گهر که سی کمان له نوږی عیша و به یان یاندا نه دیبیا، گومانی خراپمان پی ده برد."

* تاوانی پنهانی نیشانه‌ی دوورووییه: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ [النساء: ۱۰۸] «تاوانه‌کانی خوځیان ده‌شارنه‌وه له خه‌لکی (له‌ترساندا) و نایشارمه‌وه له خوا (شهرم ناکه‌ن له خوا) له کاتیکدا خوا له‌گه‌لیندایه، کاتیک (که به‌نهی‌نی) له‌شه‌ودا ته‌گبیر ده‌که‌ن و قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن خوا پټی رازی نییه.»

* نیشانه‌ی دووروو ئه‌وه‌یه له پټیش چاوی خه‌لکی جوړه کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام بده‌یت، به‌لام هه‌رکات ته‌نھا بوویت له پنهانیدا ئه‌نجامی نه‌ده‌یت، که‌وا‌بوو وازله کرداره ئاشکراکان مه‌ه‌ینه له‌پیناو خه‌لکیدا، به‌لام له پنهانیدا زیاتر ئه‌نجامی بده تا‌کوو با‌وه‌رت زیاتر پټی بچه‌سپټ.

* دوورووه‌کان سه‌رده‌می په‌یام‌به‌ر به‌وه ده‌ناسرانه‌وه مال و سامانیان ده‌گرته‌وه و نه‌یان ده‌به‌خشی له‌و کاتانه‌ی که ئوممه‌ت پټویسی به‌پاره و سامانی ئه‌وان ب‌بوايه: ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ [التوبة: ۴۴] «(به‌لام) ئه‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌رؤزی دوا‌یی هه‌یه مو‌له‌تت لی ناخوازن (خو له جیهاد و غه‌زا نادزنه‌وه) چونکه ئاماده‌ن مال و سامان و گیانیان له‌پیناو خوا‌دا به‌خت بکه‌ن.»

* نزیکترین که‌س له دوورووییه‌وه ئه‌وانه‌ن که ترسیان له دوورووی نییه، ئه‌وانه‌ی زو‌ر ترسی دووروویان هه‌یه زو‌ر دوورن لټیه‌وه، له ئه‌سه‌رپکدا هاتووه «ما خاف النفاق إلا مؤمن، ولا آمنه إلا منافق.» «له دوورووی ناترسیت، ته‌نھا با‌وه‌ردار نه‌بیت. هه‌روه‌ها لټی بټخه‌م و ترس نابیت ئه‌گه‌ر دووروو نه‌بیت.»

* دلخو‌شی که‌سانیک که پاریزرا‌وبوون له‌و به‌لایه‌ی خودا دایه‌زاندووه‌ته سه‌ر که‌سانیکي دیکه، ئه‌م جوړه له دلخو‌شی به نیشانه‌ی دوورووی هه‌ژمار ده‌کریت ﴿إِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ قَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «ئه‌گه‌ر توو‌شی به‌لایه‌کیش بیت، ئیژن: ئیمه هه‌ر له پټشدا

مشووری څومان خواردووه و به دلی څوشهوه خوت لی دووره پهریز ده گرن.»

* دلخوشی له وهختی گوپړایه لیکردنی فرمانه کانی خدا دیته جی، گوپړایه لی خدا ده بیته هوکاری بچووکبوونه وهی نه هامه تییه کانی دنیا، پاریزراو بوون له موسیبه ته کان به لگه نییه له سهر درووستی رپیازی که سه که، به لکوو زورجار نیشانه ی پیچه وانه بوونی ټه و بابته یه.

* باوه ردار څوشحال ده بیت به پاریزراو بوونی ټایینه که ی هرچه نده دنیاش له ده ست بدات، به لام دووړوو څوشحال ده بیت به پاریزراو بوونی دنیای هرچه نده ټایینه که شی له ده ست بدات: ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «ټه گهر توووشی به لایه ش بی، ټیژن: ټیمه هر له پيشدا مشووری څومان خواردووه و به دلی څوشهوه خوت لی دووره پهریز ده گرن.»

* دووړووه کان دروستییه تی حوکی خدا ده به ستنه وه به پاریزراو بوونی دنیایان ﴿إِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْذِ عَلَيْهِمْ﴾ [النساء: ۱۴۱]. «ټه گهر سهرکه و تنیکتان له لایه ن خداوه ده ست بکه ویت، ده لین: ټه ی ټیمه له گه لتان نه بووین؟! څو ټه گهر کافره کان به شیکیان بیت له سهرکه وتن، دووړووه کان ده لین: ټایا ټیمه له سهر ټیوه مان نه ده کرده وه و نه مان هشت ټیمانداران زیانتان پی بگه یه نن.»

* دووړووه کان راستی و ته وایی حوکی خدا ده پتون به پاریزراوی دنیایان ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰] «ټه گهر توووشی به لایه ش بی، ټیژن: ټیمه هر له پيشدا مشووری څومان خواردووه و به دلی څوشهوه خوت لی دووره پهریز ده گرن.»

* نیشانه یه کی دووړووان که له قورئاندا باسکراوه به وهی جهنگی هزری ده که ن له ریگی ناشرینکردن و شتواندن ه لگرانی ټه و هزره وه، چونکه هه موو

هزريک هه لگري هه يه، کاتيک هه لگري هزره که ناشرين بکريټ، هزره که ش ناشرين ده بيت.

* دووړووه کاني سهرده مي په يامبه ر خويان به دووړ ده گرت له پر خنه گرتني ئاشکرا له ئيسلام به لام که سه سهرمه شقه کانيان به ئامانج ده گرت: وهک په يامبه ر و هاوه لاني (ﷺ)، چونکه ده يانزاني شيواندني خاوه ن په يامه که ده بيته هو ي شيواندني په يامه که يه.

* دووړووه کان ستايشي ئه وانه ده که ن که سامانيان ده ده ني، هه رچه نده ئه و که سانه له سهر ناهه قيش بن، زه مي ئه وانه ش ده که ن که ريگري سامان بيديانيان ده که ن، هه رچه نده له سهر هه قيش بن ﴿وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸] «ئه گهر به شي خويان بدرتيټ، رازي ده بن؛ ئه گهر به شيان به ر نه که ويټ، تووړه ده بن و بول ه ده که ن.»

* دووړووه کان ده ترسن کوفره که يان ده ربخه ن له ترسي سزادنيان، خو ئه گهر دلنيا بوون که سزا نادرين، ئه و کوفره که يان ئاشکرا ده که ن: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا﴾ [النساء: ۱۳۷]. «به راستي ئه وانه ي باوه ريان هيناوه، دوايي پاشگه زبوونه ته وه، دوو باره ئيمانيان هيناويه دوايي پاشگه ز بوونه وه، ئه و جا له وه وودوا زياتر له بيديني و کافريدا ر وچوون.»

* دووړووه کان کوفره که يان ده رده خه ن به گوږه ي ئاسايشيان، حوده يفه ده ليټ: دووړووه کاني ئه مړ و خراپترن له دووړووه کاني سهرده مي په يامبه ر (ﷺ) ئه وکات ئه وان دووړوويان ده شارده وه، به لام ئه مړ و ئاشکراي ده که ن.

* دووړووه کان ده ترسن ئه وه ي شاردوويانه ته وه له کاتيکي نه گونجاو و ناوه خندا ده ربکه ويټ، به لام بيگومان ئه و خو پاريزه يان ناپاکيان له گه لدا ده کات ئه وه ي شاردوويانه ته وه بويان ده رده خات ﴿قُلِ اسْتَغْفِرُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بيزه: ئيوه گالته بکه ن، ئه وه ي خو ي ل ده پاريزن، خودا هه ر ئاشکراي ده کات.»

* هه نديک جار دووړووه کان به سهرسامبوونیان به بوچوونه کانی خوږیان تاقی ده کرینه وه، به جوړیک به چاوی به زه یییه وه سهیری باوه پرداران ده کهن و ده لټن فتلیان لیکراوه و هاندراون: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمَتَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ [الأنفال: ۴۹] «بیر بکه ره وه هه رکاتیک دووړووه کان و نه وانه ی نه خوښی له دلیاندا بوو، ده یانوت: نه وانه (موسلمان ه کان) ثایینه که یان فریوی داوون.»

* دووړووه کان متمانه به خو بوونیکی فراوانیان هه یه، نه وه ش وایان لی ده کات به درؤ سویند بخون لای خودا: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ [المجادلة: ۱۸] «روژیک که خودا گشتیان زیندوو ده کاته وه، نه و جار سویندی بو نه و ده خون، وه کوو بو نیوه سویند نه خون؛ لاشیان وایه شتیکیان ده باراندا یه. باش بزنان که نه مانه دروژن.»

* دووړووه کان له خه یالاتی سهرکه وتندا ده ژین ته نانه ت به سهر خوداشدا: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ [النساء: ۱۴۲] «به دل دهغه لانی دووړو ده یانه ویت خوا فریو دهن، که چی خوا نه وان ده خه له تنیت. خوداش له لایه نیکه وه بویان دیت که نه وان زور به نه مین و پاریزراویان داناوه.»

* دووړووه کان به تیگه یشتنی ته سکی خوږیان له توووشوونی فیتنه و ناشووب ده ترسن، به لام گوږ نادهن به و شتانه ی له وه گه وره تره: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائِذْنُ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبة: ۴۹] «هه نديک که س له وانه ده لټن: روو خسه تم بده (با نه یه م بو جیهاد) و توووشی گونا و خراپه م مه که، ناگادار بن (که هه له ئیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا و خراپه وه.»

* دووړووه کان زور که م په ند وه رده گرن، چونکه له هه موو خه لکی خو به گه وره زانترن به رانه ر به هه ق ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۶] «ثایا نه وانه نازان و نابین که

بیگومان تاقی ده کړینه وه له هه موو سالی کدا جار یان دوو جار، پاشان ئه وانه ناگه کړینه وه، توبه ناکه و پهنده ورنه گرن.

* زور جار دووړووه کان ئایین به کارده هیښ، نهک له بهر خوشویستیان بو ئیسلام، به لکوو به مهرامی تیکدانی ناو خوئی ئه و کاره ده که ن: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ [التوبة: ۱۰۷]. «ئهو انه ی مزگه و ته کانیان دروست کرد بو زیان گه یاندن (به موسلمانان) و خوانه ناسی و جیاوازی خستنه نیوان ئیمانداران و بو بوسه گرتن و خومه لاسدانی که ساتیک که دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که یان کردووه.»

* دووړووه کان به شوین که نیزه که کانی مه دینه ده که وتن، که نیزه کیان ده کړی تاکوو به خراپه پاره یان بو پیدا بکه ن، بویه په یامبه ری خدا (ﷺ) کارکردنی که نیزه که کانی قه ده غه کرد به هوئی ئه وانه وه، که چی کاتیک عائیشه یان (پره زای خوا لی بیت) به ته نها له گه ل صفوان (پره زای خوی لی بیت). دیت، ده ستیان کرد به قسه کردن دهر باره ی شهره ف!

* دلخو شبون به لیکدانه وه و وته ی ماده گه ریبه کان و پاکردن له وته ی خدا دووړووییه: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [الزمر: ۴۵]. «کاتیک یاد ی خوا بکریت به تاک و ته نیا تیکده چی و بیزار ده بیت دلی ئه وانه ی که باوه ریان نیبه به پوژی دواپی، که چی کاتیک ناوی په رستراوانی بیجگه له خوا ببریت، یه کسه ر شاد و پوخوش ده بن.»

* دووړووان بیرو باوه رپیان له سه ر مال و سامان دامه زران دووه، راستگو یانیش بیرو باوه رپیان له سه ر راستی دامه زراوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسَخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸]. «هه ندیک که س له وانه ی په خنه و توانجت لی ده گرن، له دابه شکردنی خیره کاند. خو ئه گه ر

نهو خیر و سه ده قه به یان پیدریت رازی ده بن و نه گهر پیمان نه دریت، تووړه و نارازی ده بن.»

* دووړووه کان زوره له ده کهن له دیاریکردنی پیگه و قه باره یان له کومه لگای ئیسلامییدا: ﴿يَقُولُونَ لَيْنُ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المنافقون: ۸]. «ئیزن: نه گهر گهر اینه وه بو مه دینه، بیگومان به ده سه لاتان رووت و لاتی لی دهرده کهن. ده سه لاتیش هر بو خوا و بو پیغه مبه ری و ئاپوره ی باوه دارانه.»

متمانیه ک که به خه یالاتیکی تایبه ته وه له گه لی ده ژین.

* هاوه لان وه ها بریاریان داوه که به رگریکردن له دووړووان و مناقه شه کردن له پیناویاندا نیشانه ی دووړووییه، هه ندیک جار له که سه باشه کانیشه وه نه وه رووده ات، ئوسه ید فهرمووی: تو دووړوویت و به رگری له دووړووان ده که یت.

هه لگه پانه وه (الردة)

* ئيسلام پوښاکيکه ناکه وېته سهر زه وې، ئه گهر کومهلانتيک له بهرياني دابنېن، خدا ده يکات به بهر کومهلانتيکی دیکه دا: ﴿إِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ [الأنعام: ٨٩] «جا ئه گهر ئه وانه بروايان پې نه بېت، ئه وه به راستی به که سانتيکی ترمان (له ژير و هوښمنده کان) سپارد و بروايان پېيه تی و پشتیوانی لې ده که ن و پېی بېباوه ر نېن.»

* ئيسلام بهرده وام له گه شه سهندن دايه و که م ناکات، سونه تی خدا وایه، ئه گهر يه ک که س هه لگه رېته وه، ئه واکومهلتيک له شوپنی ئه و موسلمان ده بن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ٥٤]. «ئهی گه لی خاوه ن باوه ران! ههر که س له دینی خوی پاشگه ز بېيته وه، خوا له مه ولا کومهلې وا ده خاته پروو، خوښی بوین؛ ئه وانیش خوايان خوش بویت.»

* چهند تاکيک له سهرده می په يامبه ر (ﷺ) هه لگه پانه وه و کومهلانتيک له سهرده می خه ليفه کان هه لگه پانه وه، به لام هيچ زيانتيک نه گه شت به ئيسلام، بابه تی هه لگه پانه وه له ئايين هيچ جېی زیان نييه ئه گهر تاکيک هه لگه رېته وه ئوممه تيک له شوپنی موسلمان ده بېت ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ﴾ [المائدة: ٥٤]. «ئهی گه لی خاوه ن باوه ران! ههر که س له دینی خوی پاشگه ز بېيته وه، خوا له مه ولا کومهلې وا ده خاته پروو، خوښی بوین؛ ئه وانیش خوايان خوش بویت.»

* کاتيک کوفر بوونی هه بوو، ئهوا هه موو ناوه ټيان و به کاره ټيانی فیتنه و ئاشووب مه به ست لټی کوفره، چونکه فیتنه ی کوفر له هه موو فیتنه کانی دیکه گوره تره ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷] «فیتنه گوره تره له کوشتن.» وشه ی (فتنة) لیره دا واته کوفر.

* کوفر به هه موو لایه نه کانییه وه به ئه نجامدانی تاقه کرده وه دټه جټ، به لام باوه ر نایاته جټ ته نها به هټانه جټی هه موو به شه کانی باوه ر نه بیټ، هه روه ها به ئه ندازه ی که مبوونی به شه کانی باوه ریش که م ده کات، ئه م بابته هاوشیوه ی مردنه که ته نها به یه ک هوکار دټه جټ، به لام ژیان پټویستی به هه بوونی چه ندین لایه نه.

* کار به دهستان ریگری ده رچوونی ژیره دهسته کانیان ده که ن کاتيک بیانه وټ له سیاسه تی ئه وان ده رچن و ئه و که سه ش که ده رده چټ له سیاسه تیان به ندی ده که ن، ئه گه ر ئه و که سه رابکات و هه لټیټ له ده ستیان، هه موو ولاتانی به شویندا ده گه رټن له رټی ده رگا هه والگیریه کانیانه وه، پاشان هه ر خوټان ریگه نه دان به ده رچوون له ئایین، و هه لگه رانه وه به دیکتاتوریه ت وه سف ده که ن له ئیسلامدا.

* ده وله تانیک ده لټن سه رچاوه ی سه ره کی یاسا و ده ستورمان ئیسلامه، پاشان ریگه ده دن هاو لاتییه کانیان به ئازادی بتوانن هه لگه رټنه وه و بیباوه ر بن به یاسا و ده ستوره که یان، جا ئایا ئه مه به پټی عه قل یاخود نه قل ته واو و گونجاوه؟!

* سهیره سه رکرده کان بانگه شه ی ئه وه ده که ن مروف سه رپشکانه ده توانیټ خودای خوټی هه لټیټ ریټ، به لام ریگه ناده ن ئازادانه سه روکیکی دیکه هه لټیټ ریټ جگه له خوټان، ده رچوون له سنووری خودا به ئاسایی داده نیټ، به لام ده رچوون له خوټان قه دهغه ده که ن.

* له سهحيي بوخاريدا هاتووه «من بدل دينه فاقتلوه» «ههركهس ئاييني خوځي گوږي، بيكوژن.»

موسلمانان زور له گاور و جووله كه كان ناكهن تا بيته ناو ئاييني ئيسلامه وه، به لام ههركهس هاته ناو ئايين به كوډهنگي زانايان ريگهي پي نادرېت لتي دهرېچي و هه لگه ريته وه.

* خودا سزاي هه لگه پرانه وه ي داناوه تاكوو سهركرده ي موسلمانان هه لېستيت به و كار ه «من بدل دينه فاقتلوه» فهرمووده كه له سهحيي بوخاريدايه، هم هده پيشه و عومه ر و ئيبن عومه ر و موعاز و ابو مووسا و جگه له هوانيش جيبه جيان كرده وه.

* سنووري هه لگه پرانه وه خليفه راشدينه كان و همه وييه كان و عه باسييه كان به جيان هيناوه، چونكه هه لگه پرانه وه تيكداني ناوځوي ده ولته و شكاندني ده ستوره، به لام ئايا هه كه سانه ي واده بينن ئايين و ده ولته لېكجودان، درك بهم راستييه ده كه ن؟

* دهر باره ي كوشتني كه ساني هه لگه پراوه ده فهرمووده جيگير بووه، هه و ريژه يه ش به موته و اتر هم ژمار ده كرېت، ههروه ها خليفه راشدييه كان و همه وييه كان و عه باسييه كان هه موويان كه ساني هه لگه پراوه يان كوشتووه.

* كه سيكي پله دار و گوره ي شاري قور توبه سووكايه تي به خودا كرد -پاكي و گوره يي بو پهره وردگار-، ئيبن حه بيبى زانا گوته: هه وه جوپن به و پهره وردگار ه مان ده دات كه ده پهره رستين، هه گهر له سه ر همه بيدهنگ بين، هه وا بهنده گه ليكي خراپين، ده ستي كرده گريان و بابه ته كه ي گه يانده سهر كرده كه يان، تاكوو فهرمان دهر كرا به كوشتن و له سيدهاره داني هه كه سه.

* ټه گهر حوکمی هه لگه رانه وه ته نها له سهر یه ک کهس جیبه جی بکرا با له وانه ی که سنووریان به زاندووه له مافی خودا و په یامبه ره کهیدا، ټهوا ټهو کارانه چهند جار دووباره نه ده بوونه وه و قه له می نووسره کانیش ټهو کاره یان به سووک سهیر نه ده کرد.

* ټه گهر هه لگه رانه وه له ټایین له ده وله تی کدا ده رکه وت و وازه یندرا له سزادانی هه لگه راوه کان، ټهوه نیشانه یه له سهر جیا کردنه وه ی ټایین له ده ولت له ناو ټهوه ده ولته دا، هه روه ها گوړانی ده ولته ته که یانه له ده ولته تی دیین و دونه او ه بو ده ولته تی دنیا به بی دیین.

* ده بینن ټایینی خودا جوینی پی ده دریت و ده لین: خودا له کوټیه بو ټایینه که ی سه رنا خات؟! ده سته پی شخه ری ده کهن بو وه رگرتنی سزای پر ئیش، نازانن چاکه ی چاکه کاران و خراپه ی خراپه کاران سوود و زیان به خودا ناگه یه نیت، پتوهری خودا جیا وازه له پتوهره کانی خه لکی.

* خودا سزای خو ی به خیرایی ناهینیت ته پیش بو ټه وانه ی دژایه تی ده کهن، چونکه ټه وانه ی به خیرایی تو له ده سه ننه وه ټه وانه ن که دژایه تی کاریگه ری له سهر داناون، چونکه مرو ف به هینده ی ئازاردانی تو له ده سه نیت ته وه، هیچ ده ولته تیک هیژ و له شکره سه ربازییه که ی ئاماده ناکات بو دژایه تی میرو له یه ک! خودا زور له وهش بلند تره.

شهریعت گونجاوه بو هه موو سهرده ميک، هه تا رؤژنی دوايي

* وه حی تيشکيکی به هيژ و دره وشاوه يه، هه رکه س له پشتيه وه بروت، ده بيته رينمووی و هيدايت بوی؛ هه رکه سيش پروبه پرووی بيته وه، ئه وا کوپری ده کات و دهيسووتينييت.

* ده رازبوون گوري سيکه له ئاسمانه وه دابه زيندراوه، به هچ جوړيک له زهوی هه لناگيرييت، ئه و که سه رزگاري ناييت که گوري سه که فري بدات به ره و ئاسمان ئه گه ر ئه و زاته ی له ئاسمانه گوري سه که ی تي بگرييت به مه به ستي له ناو بردنی.

* بو گه يشتن به هه ر شتيک ريگه يه کی ديار يکراو و تايهت به خو ی هه يه، هه نديک له ريگه کان دريژ و ماندوو کهرن و هه نديکيان گومرا که ر و لاري به ره، کورترين و با شترين ريگه ی به ره و خودا چوون قورئان و سونه تي په يام به ره به تيگه يشتنی هاوه لان.

* ئه گه ر خه لکی به گویره ی فه رماني خودا به ريوه برؤن، ئه وا ژيانيان هاوشيوه ی هه ساره کانی ناو گه ردوون به ريکی به ريوه ده روات، به لام وازله فه رمانانه کانی خودا ده هين و ژيانيان شپرز و شيواو ده بيت ﴿فَلْيُحَذِّرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ٦٣] «با ئه وان ه ی که خو يان له فه رماني ئه و ده دزنه وه، ترسيان هه بيت که فيتنه و به لايه کيان به سه ر بيت.»

* ئه گه ر خه لکی ده ستیان وه ردابا له جووله و ري ره وی خور، ئه وا نا کوک ده بوون له سه ر کات و ئه ندازه ی گه رميه که ی، هه نديکيان پله ی گه رمی خوريان

زياد ده کرد و هه نيکيشيان که ميان ده کرده و، ئه وکات هه کومه له که سانیک
خاوه ن کات و پله ی گهرميه کی تايهت به خويان ده بوون و هه کومه ليکيان
گالته يان به ئه وانه ی دیکه ده کرد له سه رئه وه ی هه ليانيژاردوه. به لام کاتيک
بو يان ده رکه وت ئه وان هيچ ده سه لاتيکيان نييه له حوکمه گه ردوونيه کاني
خودادا، ده رووني خويان له سه ر راهينا و پازي بوون پي، ئه و که سه ی هه زی
له گه رما يان ساره ما نه بووييت، ملکه چانه پازي ده بيت پي کاتيک پرووی
تئ ده کات، له کاتيډا بيروباوه پيان ده گوږن به گوږه ی ئاره زوويان. خو ئه گه ر
ده روونيان جيگير و وابه سته بکردياه له سه ر حوکمی شه رعی خودا، ئه و ئارام و
دلخوش ده بوون، له گه لئه وه ی ملکه چبوون بو حوکمی شه رعی خودا له حوکمی
گه ردووني خودا جه خت ليکراوه تره.

* ياسايه کی گه ردووني چه سپاوه که ته مه نی هه ر و بيروباوه ره کان دريژتره
له ته مه نی مروقه کان، ئه گه ر حوکميک بو پوژگاري خو ت دابنييت، ئه و بو
که سانی پاش خوشت داناوه، بويه ته شریعی خودايی پيوه ری حوکمه که ی بو
دريژايی سه ده کانه نه ک بو پوژگاري تو.

* بوچوون و بيروباوه ره کان ته مه نيان له ته مه نی مروقه کان دريژتره، هه له يه
ئه گه ر بوچوونيک به باش بزانييت به وه ی ته نها گونجاوه بو پوژگار و سه رده می
خو ت، پاشان ئه و بوچوونه له پاش مردنت خه لکی به خراپه دا ببات، بويه خودا
کاروبار و حوکمی خه لکی گرتووه ته ده ست خو ی.

* حوکمه کان و ياساکان تايهت نيین به دامه زرينه ره کانiane وه به جوړیک
به مردنی خاوه نه کانيان له ناو بچن، حوکمه کان له گه ل خاوه نه که يان نانيژرين
وه ک کفنه کانيان، به لکوو ده مي ني ته وه و وابه ستي نه وه ی پاش خويان ده بن، بويه
خودا ده ستووردانانی به خو ی تايه ته کردووه ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ [الأنعام: ٥٧]
«فه رمان هه ر فه رمانی خوايه.»

* کور تکر د نه وهی شهر یعت ته نها له جیبه جیکردنی سزاکاندا کاریکی هه له یه، به لکوو جیبه جیکردنی شهر یعت زور گشتگیر تره، قه دهغه کردنی قه دهغه کراوه کان و حه لالکردنی حه لاله کان و پاراستنی سامانی خه لکی و مافه کان یانه: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ۲۵] «کتیب و هوئی هه لسه نگان د نمان نارده خوار؛ هه تا خه لک به دادگه ری له ناو یه کدا ره فتار بکه ن.»

* ئه وانه ی وه سفی ئیسلام به داخراو ده که ن ئه وانه ن که ته نها به چاوی سر ده روانه ئیسلام نه ک به بهر چا ورونی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ۱۹۸] «ئه گهر بانگیان بکه ن بو ریگای راست، ئه وان نابیستن، واده زانی بو تو دروانن، له کاتی کدا ئه وان هیچ نابین.»

* له ئیسلامدا کراوه یی و فراوانییه ک هه یه پتویسته له لایه ن که سانی که وه ده بر خرت ئه گه رچی بو خودی خوشیان پتویستیان نه بیّت، ئه وا بو بنه بر کردنی ده نگوی ئه وانه به کار دیت که ئیسلام به داخراوی و ته سکی ده بینن، په یامبه ری خدا (ﷺ) سهیری حه به شیه کانی ده کرد کاتیک یارییان ده کرد فهرمووی «لتعلم يهود أن في ديننا فسحة» «تا کوو جووله که کان بزائن له ئایینی ئیمه دا کراوه یی هه یه.»

* هه موو ئه و به لگانه ی عه قَل ده یانه ئیت بو پرو به پروو بوونه وه و په خنه گرتن له شهر یعت، بیشک ئه و به لگانه ده بین ته وه که له ریگایه کی دیکه وه پروو به پرووی خو شی ده بنه وه. جا یان ده بیّت بیان شکیت، تا کوو به رده وام بیّت، ئه و کاتیش تووشی دژیه کی بووه؛ یا خود ده بیّت بگه ر ته وه و له سه ره تای سه ره تاوه لایان بدات!

* دژایه تی هه ق و راستی ده کهن به هه مان به لگهی پېشینه کانیا، به لام به شتوازیکی تازه و سهرده میانه دهری دهرن، واگومان دهبه و تهی تازه یان هیناوه و تهواو سهرسامن به وته که یان، خودا ده فره موویت ﴿١﴾ ایل قالوا مثل ما قال ﴿٢﴾ [المؤمنون: ٨١] «نه خیر، ژیر نابن و تیناگه ن، به لکوو ئه مانیش ههر ئه وه ده لئین که پېشینان وتیان.»

* له ئایینی ئیسلامدا بابه تیکی شاراوو بوونی نییه که دینداری سهرجه م تا که کانی له سهر وه ستابیت، هه موو ئه و بابه ته گشتیانه ی خه لکی پېوستانیانه بلاوه گهران به شوینیناندا له ناو بابه ته ورده کاند کات به فیرودانه، ئه و کاره گومان دروست کردنه له تهواوی و کاملی قورئان و سونه ت.

* وه سفکردنی حوکمی خودا به دواکه وتووی و نه گونجان له گهل سهرده مدا به لگهی نه فامه کان بووه به رانه ر پېغه مبه ران به کاریانه هیناوه ﴿١﴾ اِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هَذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٢﴾ [الانعام: ٢٥] «کاتیک بین بو لات دهمده م و به ربه کانیت له گهل ده کهن، ئه وانه ی بیباوه رن ده لئین: ئه م قورئانه هیچ نییه بېجگه له ئه فسانه ی پېشینان.»

* ده عوه ی په یامبه ری خودایان ﴿١﴾ به دواکه وتووی وه سف ده کرد و ده یانگوت: ﴿٢﴾ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣﴾ [القلم: ١٥] «ئه فسانه ی پېشینانه.»

ده یانگوت بانگه وازه که ی و ده پووکیته وه به مردنی و وه سفیان ده کرد به ﴿١﴾ الأبتَر «دوا براو، که چی ئه وان مردن و دینه که یان پووکیته وه و ناوی موحه ممه د و ئایینه که ی مایه وه و به رده وام بوو.

* کاتیک جگه له خو ت ده سته گریت به راستیه کی کوئنه وه، بزانه ئه وه له یه ی تو له سهری ده رویت زور کوئتره، چونکه هه موو لادانه کان له بیروباوه ر و ره وشت و پو شاک و کرین و فروشتندا له پېش ئیسلامدا بوونیان هه بووه. ئیستا دووباره ده بېته وه.

* واز لهو حوکمه دههینن که خودا دایبه زاندووه، بانگه شهی ئه وه ده که نه له گهل ئهم سهرده مه ناگونجائی، به لام عیسای کوری مریه م له پاش ئه وان دیت و تهنه ها حوکم به و شهرعه ده کات که ئه وان به نه گونجاو وه سفی ده که نه، نه نگی له کاته که دا نییه، به لکوه نه نگی له کار به دهسته کاندایه.

* خودا به ته وای داهاتووی ئهم ئوممه تهی نشان پیخه مبه ره که ی داوه، تا کوو به جوړیک حوکم بدات که گونجاو بیت بو هه موو کاتیک ﴿لَمَّا مِنْ شَيْءٍ كُنْتُ لَمْ أَرَهُ إِلَّا وَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي هَذَا حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ﴾ «هه ر شتیک که نه مده بینی پیشتر، وا له م جیگه یه مه وه دیتم ته نانه ت به هه شت و دوزه خیش.»

* خه لکانیک گومانیان وایه ئه گهر ده وله تیک شهرع جیبه جی بکات، تووشی لاوازی و دارمانی ئابووری ده بیت، له کاتیکدا په یامبه ر هوود به لینی به گه له که یدا ئه گهر شهرعی خودا جیبه جی بکه نه، خودا هیز و خوشگوزه رانیان پی ده دات: ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] «له ئاسمانه وه بارانی پر به ره که تتان بو دهباریت. هیز و ده سه لاتتان بو زیاد ده کات، زیاد له هیز و ده سه لاتی ئیستای خوشتان.»

* ده وله تانیک وازیان له شهرعه تی خودا هیناوه له ترسی ناسه قامگیربوونی ده وله ته که یان و هه ولی رازیکردنی دووره کان، ئه مه هه مان به لگه ی کافرانی قوره یش بوو ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ [القصص: ۵۷] «بت په رسته کانی مه کهه وتیان: ئه گهر په پره وی له دینه که ی تو بکه نه، ئه وا له سه ر ئهم زه وی و ناوچه ی خو ماندا ده رفینرین.»

* بوچوونه کان نابنه هه ق و راستی، ته نیا به وه خاوه نه کانیان سه رسام و قابل بووه پتیان ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُخْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]

«ئهو که سانه ی ته قه لایان له ژیا نی سه ر دنیا به دا به فیر وچوو و لاشیان وایه کاریکی چاکیان کردووه.»

خودا چه ندان حوکمی هه یه که پیچه وانهی عه قلی لاوازی ئیمه یه.

* عه قلانیک وه ستاون له به باش و جوان دانانی هه ندیک له حوکمه کانی خودا، هوکاری ئهمه ش لاوازی باوه ریانه به خودا ﴿وَأَفْحَكُمُ الْجَهْلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠] «ئایا ئه وانهی حوکمی نه فامی ده کهن، کئ حوکم و بریاری له هی خوا باشته لای که سیک که یه قینیان هه یه؟»

ئهو که سه ی یه قینی نه ماوه به رانه بر خودا، ئه وای رځگری به باش دانانی لئ کراوه.

* ئهو که سه ی حوکمه کانی خودا به باش دانه نیت، ئه وه نیشان ده دات که یه قینی ته وای نییه به خودا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

* ئه گهر که سیک حوکمیک له حوکمه کانی خودا به باش دانه نیت، ئهو کاره ی به لگه یه له سه ر لاوازی یه قینی به خودا: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

* مهرج نییه حوکمه کانی خودا یه کبگریته وه له گه ل قه ناعه ت و ویستی که سه کاندای ﴿وَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ [البقرة: ٢١٦]

«جهنگتان له سه ر پیویست کرا که لاتان ناخوشه، ده کری شتیکتان پئ ناخوش بیت و باش بیت بۆتان.»

* پیویسته له سه رمان حوکمی خودا پیاده بکهین هه رچه نده نه فسمان شتانیکی دیکه ش بخوازی، په یامبه ری خودا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَا يَصْرِفُهُ إِلَهُكُمْ﴾ به ئاراسته ی ئه قسا نوژی ئه نجام ده دای، هه رچه نده له دلوه زیاتر هزی به که عبه ده کرد ﴿فَلَوْلَا يَتَذَكَّرُ إِنْ لَّهُ عِلْمٌ﴾ [البقرة: ١٤٤]

«دهسا دلنيا به، ئيمه له نوښه کاندې پروت بهرو پروگه يه ک وهرده گيرين که
خوت پيت خوښه.»

* خوښه گهر خه لکي به نه ندازه ي کاروباري دونيايان شاره زايبيان له
بابه ته کاني ثابندا ببووايه، نهوا هرگيز نکولې حوکمه کاني ئيسلاميان نه ده کرد:
﴿ثَوَابُ مَنْ ظَهَرَ مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ [الروم: ۷] «ته نيا
پروالته ئه م ژيانې دونيايه ده زانن به لام بيئاگان له روژي دوايي.»

* په يامبهري خودا (ﷺ) فهرمووي: «لعن الله من غير منار الأرض» «له عنه تي
خودا له وانه ي سنووري زه وي ده گوړن.»

په يامبه ر نه م وته يه يي فهرمووه تاكوو مافي خه لکي نه فه وتيت، جا ده بيت
چي چاوه پرواني نه وانه بکات که شهرعي خودا ده گوړن تاكوو سنووره کاني خودا
بگوړن له و ريگايه وه؟!

له خواترسان و شوپنه وار هکانی تاوان

* ته قوا و له خواترسان له دلدايه، به لام خو ناکریت دل زیندوو و به ئاگا بیت و نه ندامه کانی جهسته بی جوو له و مردوو بن.

* خدا ته قوای ناو دل وهرناگریت تا کوو کرداری چاکه به شوپنیدا نه یات: ﴿فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [الأعراف: ۳۵]
«نه وائتان که خو پاریزن و ئاکاری چاک ره چاو ده کهن، نه ترسیکیان له سهر هه یه و نه خه فته ده خون.»

* له گه لېوون و پاریزگاری خودایی بو مروقه کان وابهسته به ته قوا و خو پاریزییه وه، هه رکهس بیه ویت و لئی نزیک بیته وه، به دهستی ده هیئت. نه وهی لئی دوور بکه ویتنه وه، له دهستی ده دات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: ۱۹۴] «له خواترسانتان هه بیت و پاریزکاری بکه و چاکیش بزائن که به راستی خوا له گه ل پاریزگارانه.»

* نه و که سهی له په نهانیدا له خدا بترسیت، له ئاشکرادا سه ریچی ناکات.
* پیگهی تو لای خودا به وه دیاری ده کریت که پیگهی خودا لای تو چه نده له کاتی په نهانیدا. نه گهر پاراست، خودا به رزت ده کاته وه؛ نه گهر نه تپاراست، نه و دات ده به زینیت.

* پاراستنی نه ندامه کان له تاوان له کاتی لاویدا، یارمه تیده ره که خودا نه و نه ندامانه بپاریزیت له دوو شت له کاتی پیریدا:

ده پپاریزیت له عاقیبهت شهری.

ده پپاریزیت له خه له فان و شیتی.

يه کيک له و پاريزگار يانه ي خودا ده ي به خشيتته بنده يه کي که نه دنامه کاني له لاويدا له تاوان پاراستييت، نه وه يه خودا له ته مه ني پيريدا له هه موو جوړه ثافه تيکي عه قليدا ده ي پاريزييت. ئيبن عه باس ده فهرمو وييت: "هه رکه س قور ئان بخويييت، خودا ده ي پاريزييت له وه ي بيريته وه بو لاوازيين ته مه ن و خه له فاو بييت."»

* ئارامگري و له خواترسان پايه کاني چيگيري بوون ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرَمُ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: ۱۲۰] «جا نه گهر خوگر بن و پاريزکار بن، پيلان و ته له که ي نه وانه هيچ زيان يککتان پي ناگه يه نييت.»

* نه و که سانه ي زورترين ليئوورده يي و چاوپوښيان هه يه خاوه ني زورترين ته قوا و پاريزکارين، نه وانه ش که که مترین چاوپوشي و ليئورده ييان هه يه نه و دله قه ترين و لاوازيين باوه ريان هه يه، ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى﴾ [البقرة: ۲۳۷] «به خشينييش له ئاکاري ته قوا نزيکتره.»

* گوپړايه لي و تاوان له يه کتر راده که ن، نه و که سه ي ده يه وييت له تاوان دهر بازي بييت، با به چاکه و گوپړايه لي به رانه بري بوه ستيته وه تاکوو له ناوده چييت.

* مروف له په رستش و گوپړايه لي خودا بييه ش نابيت ته نها به تاوان نه بييت، چه نديک تاوانه که گه وره بييت، بييه ش بوون له په رستش گه وره تر ده بييت.

* هه رکه س زور په رستش نه نجام بدات، له تاوان راده کات. نه و که سه شي تاوان زور نه نجام ده دات، له په رستش و گوپړايه لي خودا راده کات.

* خودا نه گهر بنده يه کي خوښويست، نه و په رستش و گوپړايه لي لا خوښه ويست ده کات.

﴿حَبِيبُ إِلَيْكُمْ الْإِيمَانُ وَزِينَةُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ [الحجرات: ۷] «به لام خودا ئيمان

و بروای لا خوښه ويست کردن، له نيو دلتاندا شيرینی کرد و رازاندييه وه.»

خو ټه گهر رقی له بنده يه ک بوو، تاوانی لا خوښه ويست دهکات ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَبَطَلَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۶] «به لام چونکه خوا هاتنيانی پي خوش نه بوو، گريی خسته بهرده میان و وره يان نه ما و پاليان لي دايه وه.»

* هه رچه نده مروف پهرستش و گوپرايه لي بو خدا زوربيت، زياتر شکومه ند و ريزدار ده بيت. هه رچه نده تاوانی زوربيت، سهرشوري زياتر ده بيت: ﴿لَمَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰] «هه رکه سی گه وره یی و سهر به رزی ده ويټ (له خوی بوټ) چونکه به راستی هه موو گه وره یی و ده سلات، هه ر بو خدایه و وتهی پاک و چاک ته نیا بو لای ټهو سهرده که ويټ و کرده وهی چاک به رزی ده کاته وه.»

* گه وره ترين بي به ش ټهو که سه يه تاوان ټه نجام ده دات پاشان هيچ په شيمان يه ک نايه ت به دليدا، چونکه په شيمانی ته وبه به شوپن خويدا ده هينيټ و ريگري دهکات له دوو باره ټه نجامدانه وهی ټهو تاوانه.

* ټه گهر که سيک تووشی تاوان بوو پاشان هيچ نار هته تی و نازاری نه چه شت له سهری، ټه وه نيشانه ی ټه وه يه خدا گه وره ترين شتی لي وه رگرتو وه ته وه که ټه ويش ناسینی خدایه، چونکه ټه ندازه ی تاوان به ټه ندازه ی نه ناسینی ټهو زاته يه که سهر پيچييه که ی به رانه ر ده کريت.

* تاوان شوينه وار و نازاری هه يه، چاکه ش خوښی و هوگري هه يه، ټهو جوړه چي ټه ته نها باوه ردار هه ستي پي دهکات، له فه رمووده يه کدا په يامبه ر ده فه رموويټ: ﴿إِذَا سَأَلَكَ سَيِّئُكَ وَسَرَّكَ حَسَنُكَ فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ﴾ «ټه گهر تاوانه کانت نازاريان دايټ و چاکه کانت دلخوشيان کرديت، ټه وا تو برواداريت.»

* هرچه نده مروځ زانتر بټ به هق و راستي، نه گهر تاواني نه نجامدا،
 نهوا نهو تاوانه ي گه وره تر له سهر هه ژمار ده کړيټ و دهنوو سريټ: ﴿ثُمَّ لَمَّا جَاءَهُمْ
 مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۸۹] «کاتیک نهو پیغه مبهريان
 بو هات که ده يانناسي، بروايان پي نه کرد، که واته با نه فرين و له عنه تي خوا
 له سهر کافران بټ.»

* هرچه نده مروځ زانتر بټ به هق و راستي، نه نجامداني تاوان له
 هه قيدا گه وره تر ده بټ، خودا له سهر تاوانه که ي سزاي نادات، به لکوو له سهر
 زانست و نه نجامدانه که ي سزاي ددهات، تاواني کي بچووک که زانايه ک نه نجامي
 بدات، گه وره تره له تاواني کي گه وره که که سي کي نه زان نه نجامي ددهات.

* که سي تاوانکار نه گهر رووبکاته وه خودا هرچه نده له سهره تاي ريگه ي
 گه رانه ويدا بټ بولاي خودا، زور باشته لاي خودا له که سي کي گوپرايه ل که
 پشت بکاته خودا هرچه نده نهو گوپرايه له له سهره تاي ريگه ي پشتکردنه
 خودا شيدا بټ.

* خودا نه نجامداني تاواني نه يني بو مروځه کان ئاسان کردوه تاکوو ئيمانيان
 تاقي بکاته وه ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ [المائدة: ۹۴] «تا دهرکه ويټ چ
 که سي کي به په نامه کي و به نه ينيش له خوا دهرسيټ و له هه رامکراوه کاني دوور
 ده که ويټه وه.»

* يه ک تاوان له مافي خه لکيدا گه وره تره له هه فتا تاوان له مافي خودادا،
 چونکه خودا له روژي دوايدا له مافي خو ي خوش ده بټ، به لام خه لکي بيگومان
 داواي مافه کانيان ده که ن.

* بيئوميديبون له په حمي خودا له پاش نه نجامداني تاوان، گه وره تره له
 خودي تاوانه که، چونکه به خشنده يي خودا زور فراوانتره له بيئوميديبون: ﴿ثُمَّ قَالَ
 وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ [الحجر: ۵۶] «گوتی: کي له به زه يي خودا
 بيئوميده، مه گين له ري لاده ره کان؟»

* تاوانی گه وړه له گهل داننان به حهرامییتیدا، سانتره له تاوانیکي بچووک
که بدریته پال شهریهت و به ناوی شهره وه بکریت، چونکه پالدانی تاوانه
بچووکه کان بو لای شهریهت به تاوانی گه وړه هه ژمار ده کریت!

* سهرپیچی خودا بکهیت و ئومیدی لیخو شوبونت هه بیټ، باشره له وهی
سهرپیچی بکهیت به دواي که سیکدا بگه ریټ بوټی حه لال بکات، ﴿وَرَمَنَ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام:
۲۱] «جا کي ههیه له وه سته مکارتر بیټ که شتی نادر ووست و درو بو خودا
هه لده به سستی؟ یان ثایهت و فره مانه کانی خودا به درو ده زانیت؟! چونکه
به راستی ئه و سته مکارانه سهر فراز نابن.»

* وازهینان له تاوان له پیټناوی جگه له خودادا تاوانباری له سهر مروقه که
لاده دات، به لام پاداشت و به ره که تی وازهینانه که ی پیټ ندریت، چونکه پاداشت
وه رگرتن له سهر ئه نجام دان و ئه نجام نه دانی کرده وه کان کاتیک دیته جی که
بهنده نییه تیکی پاکی هه بیټ له پیټناو خودادا.

* زوریک له خه لکی چاکه له خراپه جیاده که نه وه، به لام ته نها ئه و زانایانه ی
خودا رینموونی کردوون پله بهندی نیوان چاکه کان جیاده که نه وه و دهیزانن:
﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [فصلت: ۳۴] «چاکه و
خراپه چوونیه ک نین به چاکترین شیوه وه لامی (خراپه) بده ره وه.»

* خه لکی ده که ونه نیو حهرامه کانه وه کاتیک ده رگای حه لالیان به پروودا
دابخریت، یه که م چاره سهری حهرام کردنه وهی ده رگای حه لاله کانه.

* ئه گهر خودا تووشی به لایه کی کردیت که پیی رازی نه بوو، ئه و بزانه له
دلندا پشت به ستن به جگه له خودا هه بووه، هه رچه نده بو چرکه یه کیش بو بیټ،
خودا راده سستی ئه وهی کردوویت که پشت پیی به ستووه، یه کی که له نزاکانی
په یامبه ر ئه وه بووه که فره موویه تی: «ولا تکلني الا نفسي طرفه عین» راده سستی
خووم مه که بو چاو تروکانیکیش بیټ.

* ئه گهر باوه ږدار تاوانیکي ئه نجامدا پيش ئه وهی شوینی ئه نجامدانی تاوانه که چی بهیلت، با تهوبه بکات تاوو شوینه واری شوومی و په شی ئه و تاوانه نه یه ته وه ری و نزیکترین کاری لی خراب نه کات، داوای لیخوشبوون بهر به ستيکه له نیوان تو و شوینه واری تاوانه کانتدا.

* مروّف به هوّی تاوانه کانیه وه بیبهش ده بیّت له روّی: ﴿ثُمَّ يَظْلِمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ [النساء: ۱۶۰] «له بهرته و سته م و ناهه قبییه ی جووله که کردیان، چه ندین شتی حه لال و په و امان لی قه دهغه کردن.»

* سته م و تاوان هوّکاری بیبهشبوون له به خششه کان، ههروه ها هوّکاری دابه زینی سزا و تیاچوونی ئوممه تانن: ﴿ثُمَّ يَظْلِمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَهُمْ﴾ [النساء: ۱۶۰]

* تاوان سه رکه وتن دوا ده خات، و داوای لیخوش بوون پيشی ده خات ﴿قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۷]

«دهیانگوت: ئه ی پهروه ری نمان! تو له گوناها ن و له ئه ندازه لادانمان ببوره و چی هه نگاومان پته وتر که و به سه ر بیروایاندا زالمان بکه.»

* ناکوکی و تاوان هوّکاری تیاچوون و شکستی ئوممه تن: ﴿وَإِذْ فَتِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَغَصَبْتُمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۲] «هه تا ئه و کاته ی که ساردی رووی تی کردن و بوو به ناکوکیتان له کاردا و سه ریچیتان کرد.»

* خراپه کاران به سه ر چاکه کاراندا سه رناکه ون، ته نیا به هوّی تاوانی چاکه کارانه وه نه بیّت، خودا ده فره موویت: ﴿أَوَلَمَّْا أَصَبْتُكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ إِنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۵] «کاتی که به لا

و ناخوښييه کتان تووش هات، بُو ده لَين: ئه مه چي بوو؟ بُو وامان به سهرهات؟
(ئهی بُو له ياديان چوو، خو له جهنگي به دردا) به راستي ئيوه دوو ئه وهنده تان
به وان کرد.»

* جياوازي ئوممهت به هوِي تاوانه کانيانه وه سهری هه لداوه، مشتومر
ده کهن و ده يانه ویت له يه کتری تې بگهن که چي ناكوکيان زياد ده کات، چونکه به
ئهن دازه ي تاوانه کان دلّه کان ليک دوور ده که ونه وه، له فهرمووده دا: «پريزه کانتان
ته واو پريکده خهن، يا خود خودا ناكوکي ده خاته نيو دلّه کانتانه وه.»

* دلّه کان ناكوکي و دوور که و تنه وه يان تيدا پروو ده دات، هه رچهن به هوکاري
تاوانيکي بچوو کيشه وه بيت، په يامبهري خودا (ﷺ) ده فهرموويت: «پريزه کانتان
ته واو پريکده خهن، يا خود خودا ناكوکي ده خاته نيوانتانه وه، ئه گهر دلّه کان ناكوک
بوون، ئه وا بزنان به هوِي تاوانه وه پرويداوه.»

* تاوان قفل کهري دلّه له تيگه يشتن و رامان له قورئان: ﴿ثُمَّ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴] «ئاخو ئه وان له و قورئانه راناميئن، يان
دليان گاله دراوه؟»

* تاوان دل به ند و زينداني ده کات: ﴿ثُمَّ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُظْبِعُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَمَهْمٌ لَا يَسْمَعُونَ﴾ [الأعراف: ۱۰۰] «ئه گهر بمانه ویت به هوِي گونا هه کانيانه وه
دوو چاري به لايان ده کهين و موړ ده نيئين به سهر دلياندا، بوته وه ي ئه وان
نه بيستن.»

* تاوانيکي بچوو که هه نديک جار ده بيته هوِي هه لوه شاننده وه ي چاکه يه کي
گه وه، له فهرمووده دا هاتوه په يامبهري خودا (ﷺ) له غه زايه کدا له شوپنيک
دانيسشت ته نگ و ته سک بوو به دهنگي به رز فهرمووي: «هه رکهس جيگه ي
خه لکي ته سک بکاته وه، يان ريگه يان بگريت، ئه وا پاداشتي جيهادي بُو نيه.»

* تهوبه کردن هیدایهت و رښمونیه که له لایه ن خوداوه، پټویسته مروث له پوره دگاری داوا بکات، نه وهک چاوه روانی دهر وونی خوئی بیت: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۱۷] «له پاشان خوا رښمایي تهوبه ی کردن، ئیتر ئه وانیس تهوبه یان کرد و خوا به خشینی. به راستی ته نیا ئه و خواجه قبولکاری تهوبه و لیوورده و زوریش دلوفان و میهره بانه.»

* یه که م دهر گای وهر گرتنی تهوبه ئه وهیه به نده دان به تاوانه کانیدا بنیت له بهر قاپی پوره دگارد، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویت «بیگومان ئه گهر به نده دانی نا به تاوانه کهیدا و پاشان تهوبه ی کرد، ئه و خودا لپی خوش ده بیت.»

* ههر که س دان نه نیت به تاوانه کانیدا، تهوبه ی لی حهرام ده بیت، چونکه ئه وهی نه زانیت قه باره ی تاوانه که ی چهنده، داوای لیخوش بوونی بو ناکات: ﴿وَأَخْرُونا عَنْ أَزْوَاجِهِمْ مَا ظَنُّوا عَلَيْهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۰۲]

«هی تریش هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانی خویندا، کاری باش و یه کی خراپان تیکه ل کرد؛ شاید خودا توبه یان لی قبول بکا خودا له گونا هه بووریت و دلوفانه.»

* خودا تهوبه له تاوانیک وهر ناگریت که مروثه که سووریت له سهر ئه نجامدانی ئه و تاوانه، چونکه سهره کترین مهرجی تهوبه بریاردانی وازه یانه له تاوان: ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۵]

«جگه له خودا کی له گونا هه ن ده بووریت؟ جا ئه وانه ی که له سهر کاریک زانیوانه هه لیه، پی داگر نین.»

* خدا دهرگای تهوبه ی والا کردووه، به لام ناره زووبازه کان خه لکی لی
ومرده گیرن ﴿وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَیْکُمْ وَیُرِيْدَ الَّذِیْنَ یَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِیْلُوْا
مِیْلًا عَظِیْمًا﴾ [النساء: ۲۷]

«خودا دهیه ویت توبه تان لی قبول کات. نه وانهش وا نه کهونه شوین هه وا
و هه وهس، ده یانه ویت - به ته وای - ئیوه له رڼگه لا بدهن.»

* هه رکس گومانی باش به خودا ببات، نه وا خودا پښموونی ده کات. هه ر
که س گومانی خراپ به خودا ببات به ره و تیاچوونی ده بات. له فهرمووده یه کدا
خودا ده فهرموویت: «من له گهل گومانی به نده که مم که پیم ده بات.»

* جیاوازی نیوان گومانی باش بردن به خودا و نه ترسان له پیلانی خودا
بریتییه له کرده وه. نه و که سه ی گومانی باش ده بات به خودا کرده وه ده کات،
نه وه شی له پیلانی خودا بیترس و بی باکه روده چیت له تاواندا.

* نه و که سانه ی کرده وه کانیا ن زیاتر له پیناو خو یاندا یه، نه ک له پیناو هه قدا،
هه ر نه وانه ن که زوړترین گومانی خراپ به خودا ده بن: ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهْمَتْهُمْ
أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِیَةِ﴾ [آل عمران: ۱۵۴] «ده سته یه کی تریش
به راستی هه ر خه می خو یان بوو، گومانی ناره وایان ده برد به خوی گه وره به
گومانی نه فامانه وه.»

* ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ﴾ [طه: ۱۸]

«گوتی: نه مه عاساکه مه، وه بهر پستی خو ده دم و گه لای پی داده وه ریم
بو رانه که م.»

گوچانه که ی له پښمووی مالاته وه بوو به پښمووی مروقه کان، پشته ستن
به خودا نامانجه گه وره کان بو به نده ئاسان ده که ن، هه رچه نده هوکاره کانی
که یشتن به و نامانجه ش لاواز بن.

* که سانییک خه می قورسیان دټه رټ بۆ شتگه لیکي بټبه ها، خه مه قورسه کانیش له سهر که سانییکی دیکه سووک ده کرټ، هه مووان ده درینه پال ئه وهی پشتیان پټ به ستووه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳] «ههر که سییک پشت به خودا ببه ستیت، ئه وه خوی به سه.»

* ئه وه که سهی زانترینه به خودا، سنگ فراوانترینه له دونیادا، خودای ناسیوه و ئازار و خه فه تی خه لکی له یاد کردووه.

* زۆرجار هوکاره کانی هیز و ده سه لات کوډه بڼه وه، به لام سه رکه وتن ده سه به رنایټ، چونکه مروڤه کان پشتیان به وه هوکارانه به ستووه و وازیان له پشت به ستن به خودا هیناوه، هه رکه س پشت به خودا ببه ستیت، به سهی تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳]

* هه ندیک جار خودا به نده کهی هیدایهت ده دات بۆ هه ق و راستی، به لام سه ری ناخات، چونکه به ته نها پشتی به وه به ستووه که رټنمووی کراوه له لایه ن خوداوه: ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ [الفرقان: ۳۱] «ئه وه به سه پهروه ردگارت رټنوین و یاریده ده رت بټ.»

پشت به خودا ببه سه ته له داواکردنی رټنمووی و کرده وه پټکردنیشیدا، ئه وکات سه رده خریټ.

* کاره کانی مروڤ ده رباز نابن له هه بوونی خراپه تیایاندا، پشت به ستن به خودا پاکیان ده کاته وه، بۆیه په یامبه ری خودا (ﷺ) زۆرجار نزای ده کرد و ده یفه رموو: اللهم إني أعوذ بك من شر ما عملت ومن شر ما لم أعمل «خودایه په نات پټ ده گرم له خراپه ی ئه و کارانه ی ئه نجامم داوه و خراپه ی ئه وانه شی ئه نجامم نه داوه.»

* ههرشتیک پشنت پښ بهستووه و کردووته پالپشت بو خوت ئهوا ههرکات
پشتی تن کردی، پالپشته کهت له دهست دهدهیت، کهواته تهنه پشت بهو
خودایه ببهسته که زیندووی تهواوه و مردنی بهسهردا نایات، خودا دهفهرموویت:
﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ۵۸] «له کاره کانتدا تهنیا پشت بهو
خوایه ببهسته که ههمیشه زیندووه و ههیه و ههرگیز نامریت.»

* ههرکهس پشت به جگه له خودا ببهستیت، خودا ئه و شته دهکاته
هوکاری سزا و تیاچوونی.

نييه تې پاک و راست و شوېته واره کانی

* نييه تپاکي ئه گهر له عاده ته کاندا بوونی هه بوو ئه واده بېته هوئی لادانی
رووپامایي له پهرستشه کاندا، ئه وکسه می خه وتنی وهک پهرستش هه ژمار
بکات ئه وروپامایي ناهینیتته ناو شه و نوږته کانی.

* کرده وه کان لاواز ده میننه وه له جا ههر پله و پایه یه کداین، نییه ت پاکي
به زریان ده کاته وه و نیه ت خراپیش به ره و ژیریان ده بات.

* نیه تی چاک مروّف بهرز ده کاته وه هه رچه نده کرده وه یه کی که میشی
هه بېت، نیه تی خراپ مروّف داده به زینیت هه رچه نده کرده وه ی زوړیشی
هه بېت.

* وه رگیرانی کرده وه له لایهن خودا وه به قه باره ی کرده وه کان نییه له
رووکه شدا، به لکوو به هیزی راستگوویی ناو دلّه، ههر نییه ته که مروّف بهرز
ده کاته وه یان دای ده به زینیت.

* به ئه ندازه ی ناسینی به نده بو پهره و ردگاری، ئیخلاص و نییه تپاکي بو خودا
له کرده وه کانیدا کاریگه ری ده بېت، بو یه خودا کرده وه ی خه لکانی که مزانست
رېکده خات هه رچه ند که موکوړیش له نییه تیاندا هه بېت، به لام زانا ته نیا به وه ی
نییه تی ته واده نییت دهستی لی بهرده دریت.

* ئه و که سانه ی رېنمای کراون و هیدایه تیان زیاتره، ئه وانه راستگووترین
که سانیتکن له نییه تیاندا ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا
قَرِيبًا﴾ [الفتح: ۱۸]

«جا خوا ئاگادار بوو به وهی له دلپاندایه بویه دلنیایی و ئارامی بو ناردن وه پاداشتی دانه وه به سهرکه وتنیکي نزيك.»

* بوونی نییه تپاکي زیاتر به ره وه ههقت ده بات وهک له کرده وه کانت: ﴿قُلْ عَنِ اللَّهِ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمِعُهُمْ﴾ [الأنفال: ۲۳] «خو ئه گهر خوا زانیای خیریک به ناوچاویانه وهیه، کاریکي ده کرد که وشه ی ههق و ئاموزگارییه کانی قورئان بیستن.»

نیه تی خیر له دلندا هه بیت، خودا خیر و چاکه ده خاته کرده وه کانت هه.

* راستگوئی له گهل خودا به هیترین پرده بو گه یشتن به ههق و راستی، هه رکه س راست بکات له گهل خودا ئه وا خودا ده یگه یه نیته ئامانجه کانی.

* خودا به وهی نییه تپاکیه وه خیر و چاکه ی زیاتر به مروف ده دات وهک له کرده وه کانی: ﴿إِنْ يَعْزِمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ [الأنفال: ۷۰] «ئه گهر خوا بزانیته چاکه یهک له دلپاندایه، باشترتان ده داتی له وهی لیتان وه رگیراوه.»

* خودا زیاتر پاداشت له سه ر نییه ت ده داته وه وهک له کرده وه کان ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح: ۱۸] «جا خوا ئاگادار بوو به وهی له دلپاندایه بویه دلنیایی و ئارامی بو ناردن و پاداشتی دانه وه به سهرکه وتنیکي نزيك.»

* خودا زیاتر به وهی نییه تپاکیه وه روژی به مروف ده به خشیته وهک له ئه زموونی کارکردنی، له فه رمووده یه کدا په یامبه ری خودا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده رباره ی کرپار و فروشیار ده فه رموویت: «ئه گهر راست بکه ن و عه یبه کان ده ربخن، خودا به ره که ت ده خاته کرپن و فروشته که یانه وه.»

* خودا تهنه پښموني ئهوانه دهکات بو کردهوهی چاکه که راستگوئی له دلیاندا بهدی دهکات: ﴿قُلُوا صَدَقُوا ۚ اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ [محمد: ۲۱] «ئه گهر بهرانبهر به خودا راست بن، ههر به قازانجی خوځانه.»

* نیهتت چاک بکه، خودا کردهوهکانت بو چاک دهکات: ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾ [الإسراء: ۲۵] «پهروهردگارتان چاک دهزانیت به ههرچی له دل و دهروونتاندایه، ئه گهر ئیوه چاک بن و نیازی چاکتان بښت، ئهوا بیگومان خوا لیبوردهیه بو توبه کاران.»

* ههرکس ئومید و ونیهتی ئه نجامدانی چاکه ی هه بښت راستگوځانه له پیناو خودادا، ئهوا خودا پاداشتی کردهوه که ی بو دهنووسیت، له فهرموده یه کدا په یامبهری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: «نییهت راسته کان ده لښ: ئه گهر مال و سامانم ببوايه وهک فلان کهس چاکم پښ ده کرد، ئهوا به نیهتی خوئی له گهل ده کریت و له پاداشتدا هاوتان.»

* ههرکس نیهتی چاکه ی هه بښت، خودا هوکارهکانی بو ده هیئتیه پیش و دهرگاکانی بهرودا ده کاته وه: ﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ [النساء: ۳۵] «ئه گهر ههر دووک رازی بوون پیکبینه وه و نیه تیان پاک بوو، ئهوا خواش یه کیان ده خات و پیکیان دښتته وه و پیرۆزی ده خاته کاره کانیانه وه.»

* نیهتپاکی خراپه له مروف لاده دات ههرچهنده ئه و خراپه یه لیوه ی نزیک بښت: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [یوسف: ۲۴] «بو ئه مه بوو که خراپه و شووره یی لی وه پرینگینین؛ ئه م یه کښ بوو له عه بده دلپاکه کانمان.»

* نیهت پاکی نابښته پالښتی ئه وه ی هه موو کردهوه یه کی ئه نجامدراو هه ق و راست بښت، له ئه سه ری کدا هاتووه «وکم من مرید للخیر لن یصیبه» چه ند کهس ویستی چاکه ی هه بوو، به لام نه پیکه.

فهزل و گوره ييکي پرستش و پله و ئاسته کاني

* خدا دهرگای خیر تنها لهو که سانه ده کاتهوه که له دهرگاکه ی ددهن، ههرکهس پرووی تی بکات خودا بهره و پرووی دینیت، ههرکهس پشتی تی بکات، خودا لئی لاده دات: ﴿وَإِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ﴾ [الأنفال: ۱۹] «ئه گهر سهرکه وتنتان ده ویت، به لئی وا یارمه تی خواتان بو هات.»

* ئه گهر خودا ویستی چاکه ی به که سیک هه بیټ، چاکه ی لا خو شه ویست ده کات و هوکاره کانی بو دهره خسینیت، ئه گهر ویستی شه ری پښ بیت، ئه وا له خراپه دا به کاری ده هینیت، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرمو ویت: «ئه گهر خودا ویستی چاکي به بنده یه ک بیت، به کاری ده هینیت.»

* په رسته شه کان دهنه هو ی لادانی حه رامکراوه کان له ری به نده دا، ههرچه نده هوکاره کانی ساز و ئاماده بن: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [یوسف: ۲۴] «ئا بهو شیوه یه مان کرد (بوئه وهی ههرچی گونا و تاوان و خراپه یه لئی دوور ده خه یه وه) به راستی ئه و له بنده هه لېزارده و پاکه کانی ئیمه یه.»

* ئه نجامدانی په رستشی زور ده بیته هو ی پاریزراو بوون له گومان: ﴿وَأَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ [الزمر: ۳۶] «مه گهر ههر خودا بهس نییه که ئاگای له بنده ی خوی بیت؟»

* ﴿وَأَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ [الزمر: ۳۶]

په یوه نډیه کی پته و هه یه له نیوان په رستشی خودا و پاراستنی خودا بو

بهنده که ی، هه رچه نده مروځ پهرستش زور بېټ، خدا پاراستنی بو ټه
بهنده یه ی زور ده بېټ، پهرستش پاراستن ده ټینټه جی به بی داواکردنی.

* شوپنه واری کرده وه کان له سهر روخسار دهرده که ون: ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾ [الحج: ۷۲] «له ده موچاو و دیمه نی بیروا کاندا گرزی و تالی و
نکولی ده بینی.»

﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ [الفتح: ۲۹] «نیشان یان له شوپنه واری
سوجه بردنه کانیا نه وه بو خوا له روخساریاندا دیاره.»

* کرده و ی چاک بهر که ت و فره ټک ده داته خاوه نه که ی، جا ټه گهر مروځ
بهره که ت و فره ی کرده وه باشه کانی له خودی خوی و سامان و خانه واده دا
به دی نه کرد، ټه و با به خویدا بجټه وه.

* وته ی هه ق یارمه تیده ره له سهر کرده و ی چاکه، ههروه ها هوکاری
ليخوشبوونه له تاوان ﴿... وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ﴾ [الأحزاب: ۷۰-۷۱] «... قسه یه کی هه ق و چاک و له جی خوی بکه ن
ټه و سا خدا کرده وه تان بو چاک ده کات و له گونا هه کانتان خوش ده بټ.»

* کوچکردن بو لای په یامبه ری خدا زور قورس بوو، ته نها هیمه ت بهرزه کان
ټه نجامیان دا. هه نډیک له هاوه لان دواکه وتن، به لام پاش ټازادکردنی مه که که
زور په شیمان بوونه وه، ټه و ی هاوه لان په شیمان بوون له سهر له ده ستدانی، و
ټیستا له بهر ده ست تودا بوونی هه یه «العبادة في الهرج كهجرة إلي» «پهرستش
له کاتی فیتنه وه ک کوچکردنه بولای من.»

* هه موو ټه و پهرستشانه ی مروځ ټه نجامی ده دات کاتیک ده گاته وه به
خدا زور به که می ده زانټیت، نه ک له بهر که مته رخمی مروځ تیایدا، به لکوو
له بهر گه وره یی خدا، له ټه سه ری کدا هاتووه: «ټه گهر که سیک به پروودا کړنووش

بیات، له وړوژهی له دایک بووه تا ئه وړوژهی دهریت، پیربیت له په زامه ندی
خودادا، هیشتا له وړوژي دوایدا زور لای بئ ئه رزشه.»

* خوشبهختی پاسته قینه له پرستشدايه، خوشییه کانی دیکه کاتین و
تیده پرن.

* مروّف له ژياندا تنها به پرستش خوشبهختی به دهست دهیئت: ﴿مَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ [النحل: ۹۷] «ئوهی
کاروکرده و هی چاهی کردیت، پیاو بیت یان ئافرهت، له کاتیکدا پروادار بیت،
سویند بیت به ژیانیکي کامهران و ئاسووده له دوونیدا دهیئینین.»

* بهرترین پلهی ئیخلاص و نییهت پاکي، سووربوونه له سهر شاردنه و هی
پرستشه کان وهک سووربوون له سهر شاردنه و هی تاوانه کان.

* کرده و چاکه کانت بشاره و ه، خدا دهری ده خات، خو ئه گهر دهری
نه خست ئه و له به خشندهییه تی بوّت، نه و ه کا پشت به کرده و ه که ت بیه ستیت
و فهر و بهر ه که ته که ی له دهست بدهیت.

* گه و ره ترین هوکاری نزیکبوونه و ه له خدا، ملکه چی و کزولیی دهر خسته
بو خدا له خه لوهت و په نهانییه کاند.

* نیشانه ی که سی راستگو له گهل خودادا ئه و ه یه دلخوش ده بیت به کاتی
په نهانی بو ئه نجامدانی پرستش، وهک چوّن گونا هکار دلخوش ده بیت به کاتی
په نهانی بو ئه نجامدانی تاوان.

* خدا مروّف زور زیاتر بهرز ده کاته و ه به پرستشه په نهانه کانی ههر چه نده
پژیه یان که می ش بیت، به به راورد به و پرستشانه ی که به ئاشکرا ئه نجامی داوون
ههر چه نده زوریش بن.

* رشتنی دلۆپه فرمیسیکی له پیناو خودادا له کاتی په نهانیدا زۆر گه وره تره له پښنه فرمیسیکی ئاشکرا. لهو جهوت تاقمه ی خدا ده یانخاته ژیر سیبه ری عهرشی خویه وه «پیاوئیکه له په نهانی یادی خدا ده کات و چاوی پرفرمیسک ده بیټ.»

* پاکترین کرده وه کان ئه و کرده وانه ن که شاراهون، جا هه رکه س گومانی له کرده وه یه کی ئاشکرای هه یه، با له په نهانیدا زۆر له و کرده وه یه ئه نجام بدات، چونکه په رستشی په نهانی کرده وه کان پاک ده که نه وه له رووپامایی.

* ههر چه ندیک مروف له په نهانیدا بیټ له گهل خویدا، هینده له خوداوه نزیکتره ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «به نهینی و به سه رکزی ههر په روه رنده تان له بیر بیټ و له به ری بیارینه وه.»

خودا پی خۆشه به نهینی داوای لئ بکه یت، به هوئی ته واو ییه تی ده وله مه ندی و بپیویستییه وه، به لام مروف پی خۆشه به ئاشکرا داوای لئ بکه یت به هوئی پیویستیوونی به منه ت بارکردنته وه.

* په رستشی نهینی گه وره تره له په رستشی ئاشکرا، بویه نوژی ویتر که تنه ا یه ک په کاته گه وره تره له هه موو سونه ته کان، چونکه کوټا په کاتی شه وه و ته واو شاراهویه، جا هه رچه ند کاتی ئه نجامدانی دوا بکه ویت له شه ودا باشته ر.

* هه رچه ند په رستشه کانت نه ینتر بیټ چه سپاویت زیاتر ده بیټ، وه ک میخیک وایه ئه ندازه ی چه سپاوی رووکه شه که ی وابه سته یه به ئه ندازه ی په گ داکوتانی له ناخی زه ویدا، میخیکی گه وره که به شیکی زوری ئاشکرا بیټ، ئاسان هه لده که ندریټ به لام میخیکی بچووک که زورینه ی شاراهو بیټ و به زه ویدا چه قی بیټ قورس و ئه سته مه هه لکه ندنی، ئه مه ش تنه ا به هوئی شاراهو بونه تی.

* پرستشی نهڼی هۆکاری جیگیربونه له کاتی فیتنه و ئاشووبه کاند، ههروه ها گوریسیکی بههیزی نیوان خودا و بهندهیه، په یامبهری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: «من استطاع منکم أن یكون له خبیء من عمل صالح فلیفعل» «هه رکهس له ئیوه ده توانیت کرده ویه کی نهڼی هه بیت، با هه بییت.»

* پرستشی نهڼی و په نهانی بریتییه له و پرژینه ی مروڤ دای ده نیت به ده وری دلیدا بۆ پاراستنی له نسکو و لادان له رپی راست، ئه و که سانه ی سکاالی هه رلاوازییه کیان ده کهن، ده بینیت ئه وانهن به ده گمهن په نهانانه له گه ل خودا خه لوه ت و پرستشیان هه بووه، هه ربویه تویشوی په یامبهرخه لوه تی شه وگار بوو.

* پرستشی په نهانی و نهڼی گه وره ترین هۆکاری چه سپاوییه له سه ر ئایین، زۆریک له وانه ی تووشی لادان بوون له ریگه ی راست، ته نیا پرستشی پروو کهشیان هه بووه، پیاویک پرسیری له حوزه یفه کرد: ئایا من له دوو پروو کهانم، گوتی: کاتیک ته نهایت نوژ ده کهیت، ئه گه ر تاوانت کرد، له په نهانیدا داوای لیخو شبوون ده کهیت؟ گوتی: به لئ، گوتی: برۆ خودا تو له دوو پرووان ناگیریت، ئه و که سانه ی سکاالی پروو پامایان هه یه زۆرینه یان پرستشی په نهانیان که مه یاخود هه ر نیانه.

* هه رچه ندیک مروڤ پله ی بهرز ببیته وه، ئه و زیاتر پیویستی به پرستشی په نهانی هه یه تا کوو زیاتر دامه زراوی بکات، زۆریک له و ستوون و عه موودانه ی ده کهون ئه ندازه ی به شه شاواوه که یان نه گونجاوه له گه ل به رزیان، لاوازترین ئاره زوو ده یان خات به زه ویدا.

* دروستبوونی جیاوازی له ئه نجامدانی پرستشه کان له لایه ن مروڤه وه له حاله تی ئاشکرا و نهڼیدا هه روه ها له زۆری و که می و به ئاگا بوون و دریز کردنه وه ی زۆرجار به لگه یه له سه ر ئه ندازه ی دوو پرووی له دلدا.

* ئه گهر کارېکى ئاشکرات سهرسامى کردیت، ئهوا پاکى بکهره وه به
زۆر ئه نجامدانى ئه و کاره له پهنه نيدا، چونکه کرده وه پهنه نه کان هوکارى
پاکه ره وه ن بۆ کرده وه ئاشکراکان.

* پهنه ناييه کان پيوهر و تهرازوى ئاشکراکانن، ههرکس له پهنه نيدا باش
بيت، کرده وه کانى باشه، ئه و که سه ش پهنه نى خراپ بيت، کرده وه چاکه کانى
ته نه ا بۆ دوو پرووى ده رده خات.

* ته نه ا ئه وانه به ده ست رووپاماييه وه ده نالينن که په رستشى پهنه نيان
که مه.

يادی خودا، پيښه و مهزنی و حوکمه کانی

* يادی خودا ژيانی پوځه کان و پوځی ژيانه، نارامی دل و دهر وون و هیوری ناخه ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸] «باش بزنان که يادی خوا ئوقره و نارامی دلانه.»

* دلنارامی له کاتی يادی خودا نیشانه ی به هیزیی باوه په، دوورکه و تنه وه و ته مبهلی له يادی خودا نیشانه ی لاوازی ئیمانہ ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ [الرعد: ۲۸]

«ئهو که سانه ی که باوه پریان به خوا هه یه و به يادی خوا دلیان نارام ده بیته وه.»

* باشتړین هوکار بو پاککردنه وه ی دهر وون، زور يادی خودا کردن و زور نه جامدانی نویزه ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ [الأعلى: ۱۴ - ۱۵]

«دیاریشه هه کت پاک ژیا، رزگار بووه. يادی نئیوی په روه رنده ی کرد و نویژی به جت هینا.»

* يادی خودا دل نهرم ده کات بو وه رگرتنی هه ق، هه روه ها ده پیاړی زیت له گومړایی ئاره زوو: ﴿قَوْلٌ لِلنَّفْسِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ [الزمر: ۲۲]

«هاواره بو ئهو که سانه دل په قن له يادی خودا؛ که ئه مانه به ئاشکرا ریځه ی خوږان گوم کردووه.»

* يادی خدا له گه ل هه وا و ئاره زوو دږيه کن، هه رچه نده زمان تهر و پاراو بېت به يادی خدا، هه وا و ئاره زوو دوورده که ویتته وه له دل ﴿وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْلَنَّا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطَانًا﴾ [الكهف: ۲۸] «گوئ له مستی که سئ مه به که نه مانه یتشت دلی يادی ئیمه بکا و هه ر له شوین ئاره زووی خوږه وه یه.»

* يادی خدا هوکاري پاريزراویيه له فیتنه و ئاشووب کاتيک دینه پيش، هه روه ها پاريزراویيه له و کاره ساتانه شی که مروّف تتي که وتوو: ﴿لَا تَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ [الجن: ۱۷] «تا تاقبيان که ینه وه تتيده هه ر که سيک پرو وهرگيرئ له يادی په روه ردگاري خوئی، ده یخاته ناو سزای دژواره وه.»

* يادی خدا هوکاري جيگيربوونه له کاتي فیتنه و ئاشووبدا، هه روه ها له کاته ناهه موار و ئاسته نگه کاندا، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُرُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال: ۴۵] «ئهی ئه وانهی باوه رتان هیناوه، کاتيک (له جه نگدا) له گه ل کوومه لیکدا پرو به پرو بوونه وه، خوگر بن (هه لنه یه) يادی خوا زور بکه ن بوئه وه ی سهر که وتوو بن.»

* يادی خدا دل له دوو پروویي پاک ده کاته وه، خدا دهر بارهی دوو پرووه کان ده فهرموویت: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۲] «زور که مېش يادی خوا ده که ن.» دهر بارهی باوه رداران ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۴۱]

«ئهی گه لی خاوه ن باوه ران! فره يادی خوا بکه ن و له يادی ئه و رامه وه ستن.»

* يادی خدا يارمه تی مروّف دهدات له سهر جيگيربوونی زانست و ياده اتنه وه ی: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ [الكهف: ۲۴] «ئه گه ر له بيريش ت نه ما، يادی په روه رنده ت بکه.»

چونکه له بیرچوونه وهی راستیه کان له شهیتانه وهیه و یادی خوداش
شهیتان دوور ده خاته وه ﴿وَمَا أَنْسَيْنَاهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ [الكهف: ۶۳]
«دیاره شهیتان نه بهیشت وه بیرم بیته وه.»

* زور یادکردنی خودا یارمه تیده ری مروقه له سر ته واو پیکانی بوچوونه کان،
ئو که سه ی یادی خودا کهم ده کات، زور کهم بوچوونه کانی ده پیکیت، ئه گهر
یش بی پیکیت به ره کهت و فره ی کهم ده بیت: ﴿وَلَا تُطْعَمَنْ أَغْلُنَا قَلْبُهُ عَنْ
ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ﴾ [الكهف: ۲۸]

«گوئ له مستی که سیک مه به که نه مانه یشت دلی یادی ئیمه بکات و هر
له شوین ئاره زوی خو به تی.»

* نزیکترین کهس له خودا وه ئو که سه یه زورترین یادی خودا ده کات،
خودا ده فره موویت: «من له گهل بنده که مم کاتیک یادم ده کات، ئه گهر ته نها
خوی یادم بکات، ئه وا لای خوم باسی ده کهم، ئه گهر لای کهسانی دیکه یادم
بکات، ئه وا لای که سانیکي باشت لهو باسی ده کهم.»

* ئو که سانه ی زورترین سپاسگوزاریان بو خودا هه یه، ئه وانه نن که
زورترین یادی خودا ده کهن، یادی خودا ده روازه ی هه موو سپاسگوزاری به که.
﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ۱۵۲] «که واته یادم
بکهن، تا منیش یادتان بکهم، سوپاسم بکهن و پینه زانی ناسوپاسیم مه کهن.»

* دل ه کان ره ق ده بن و ته نها به یادی خودا نه رم ده بنه وه، دل ته نگ ده بیت
و ته نها یادی خودا ئاسووده ی ده کات، له فره مووده یه کی سه حیدا هاتووه:
«من بیتاگایی به سر دلما دیت و داوای لیخوشبون له خودا ده کهم سه د
جار له روژیکدا.»

* سهرلیشیاوای له پیکانی هه قدا نیشانه ی ته واو دهسه لاتپه یدا کردنی شهیتانه به سهر کهسانی سهرگرداندا: ﴿كَأَلَيْكَ اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ [الأنعام: ۷۱] «به وینه ی ئه و کهسه ی که شهیتانه کان سهریان لی شیواندیت، له زه ویدا سهرگردانن.»

یادی خودا شهیتان و سهرگردانکاری شهیتان دوورده خاته وه.

* ویرده کانی به یانیان و ئیواران مروّف له و وهسغه لاده دات که به بیئاگا و غافل بنووسریت: ﴿وَإِذْ ذُكِّرَ رَبُّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۲۰۵] «له دل و دهروونتدا یادی پهروه ردگارت بکه، به پاراناوه و ترس و بیمه وه، به بی ئه وه ی دهنگ به رزبکه یته وه له به ره به یانی و دهما و ده می ئیواراندا و له بیئاگیان مه به.»

* هه ندیکجار مروّف به رده وام زیکره کانی ده خوینیت و پاریزگاری لی دهکات، به لام تووشی ئازار و نارپه هتی دیت، چونکه تنها به زوبان ده ری برپوه، به یه قینه وه له دلّه وه ده ری نه برپوه، ههروه ها شاره زای واتاکانی نه بووه، له فره مووده یه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فره موویت "قالها موقنا بها «به یه قین و دلنیا یه وه گو تیبیتی.»

* یادی خودا و تیرامان: دووپه رستشن به رده وام له گه ل مروّفدان له هه موو کات و شوینیکدا ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [آل عمران: ۱۹۱] «ئه وانه ی یادی خوا ده کهن، به پیوه و به دانیشتوویی و به راکیشانه وه بیر له درووستکردنی ئاسمانه کان و زه وی ده که نه وه.»

* باشتین زیکر و یادی خودا ئه وه یه تیرامانی له گه لدا بیت له دروستکراوه کان و به لگه و نیشانه کانی خودا، ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [آل عمران: ۱۹۱]

* هه ناسه کان هیچ پیت و وشه یه کیان له "لا إله إلا الله" باشت نه گوتووه، چونکه ئه و ته یه قورستره له شاخه به رزه کان و ده ریا فراوانه کان.

* گه وره ترین شت یارمه تی بروادار بدات له سه ر خوړاگری به رانه ر و ته ی هه سووده کان بریتیه له پشت به ستن به یادی خودا و نوێژکردن: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ [طه: ۱۳۰] «کهواته (ئه ی موحه ممه د (ﷺ)) ئارام بگره له سه ر ئه وه ی ئه وان ده یلێن و په روه ردگارت به پاک رابگره و سوپاسی بکه له پېش هه له اتنی خوړ و له پېش ئاوا بوونیدا».

* زیکرکردن به ته سبیح و به موور و هیچ کیشه ی تیدا نییه له سه ر بوچوونی دروست، نازانم کهس له سه له ف به بیدعه ی هه ژمار کردبیت، به لام به په نجه کانی ده ست بکریت باشته ر.

* نزیکتیرین کهس له به زه یی و په حمی خوداوه ئه و که سه یه که زوړترین (استغفر الله) ده کات و ده گه رپته وه لای خودا: ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [النمل: ۴۶]

«بۆ له خودا داوا ناکه ن عافووتان بکات؟ به لکوو به زه یی پیتاندا بیت».

* فریشته کان خودا پاکرا ده گرن و (سبحان الله) ده که ن و داوای لیخو شبوون بۆ خو یان ناکه ن، چونکه تاوان ناکه ن، ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ﴾ [الشوری: ۵] «فریشته کان به پاکی یاد و سوپاسی په روه ردگاریان ده که ن و داوای لیبووردن ده که ن بۆ ئه وانه ی له زه ویدان».

ئه و که سه ی تاوانی زوړه، پښو یسته داوای لی خو شبوونه که ی زیاتر بیت له پاکرا گرتن و (سبحان الله) وتنی.

* باشتیرین کاتی (سبحان الله) له به یانیدایه وه ک داوای یارمه تی له خودا له سه ر کرده وه کردن له و روژه دا، هه روه ها له ئیواره شدا وه ک ملکه چی بۆ خودا:

﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُسْوَرُ وَحِينَ تُصْبَحُونَ﴾ [الروم: ۱۷] «که واته پاکي و بېگه ردی و ستایش بۆ خودا، کاتیک که ئیواره و به یانی ده که نه وه.»

* داوای لیخوښوون کردن له بهره به یاندا باشتړین زیکر و یادی خودایه
﴿وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ [الذاریات: ۱۸] «بهری به یان، داوای لیبور دنیان ده کرد.»

به لّام ته سبّحات هه مووی فەزل و پله و پاییه یان یه کسانه له شه و و پژدا
﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُسْوَرُ وَحِينَ تُصْبَحُونَ﴾ [الروم: ۱۷]

* باشتړین کاتی داوای لیخوښوون کاتی بهره به یانه، باشتړین شیوازی له
کړنووش بردندایه له شه و نو پژدا، خودا ده فهرموویت: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۷]

ته بهری ده لّیت: ئه وانه ن که داوای داپوښینی که موکوړیه کانیا ن ده که ن له
بهره به یاندا.

* ئه و که سه ی بیتوانایه له شه و نو پژ له بهره به یاندا، ئه و پتویسته بیتوانا
نه بیت له داوای لیخوښوون کردن و (استغفر الله) وتن تیایدا: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۷] «سه رله به یان له خودا ده پارینه وه لییان خوښ بیت.»

* داوای لیخوښوون له گه و ره ترین هوکاره کانی دامه زراوییه، هه روه ها
هوکاری پاریزراو بوونه له هه لگه رانه وه: ﴿وَيَقُومُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] «ئهی گه له که م داوای لیبور دن له په روه ردگار تان بکه ن، دواتر بگه رینه وه لای ئه و (ئه گهر وا بکه ن) خوا له ئاسمانه وه (باران) به لیزمه ده بارینیت به سه رتاندان و هیزی تر زیاد ده کات بۆ هیزه که تان.

* ﴿اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا. - يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ [نوح:

۱۰- ۱۱]

«داواى ليخوشبوون بکهن له پروهردگارتان بهراستی پروهردگارتان زور
ليخوشبووه. ئینجا گهر وا بکهن، بارانى خوړم و لیزمهتان بو دهبارینیت.»

هیچ کیشه نییه نه گهر که سیک داواى ليخوشبوون بکات به بی دیاریکردنی
رېژه که ی به مهبهستی تهوبه و گهرانه وهی بو لای خودا، ههروه ها له گهل
مهبهستی ئاسانکاری له هاوسه رگیری و مال و ساماندا.

فهزل و مهزنيې قورئان و حوکمه کاني

* قورئان وهک روښناييې و عه قلېش وهک چاو، هه نديک جار نابيناگان هه ست ده کهن و ده توانن که ميک رې بکهن، هه نديک جاريش که سي مولحيد له وانه يه راستي بپيکيت به بيرکړنه وه، به لام به بېگوماني هه ردووکيان هه به زه ويدا ده که ون.

* قورئان زانست و هزره، تا کوو چاوه کان و دلّه کان داخراوبن لي، گه نجينه ي ورد و به رو بوومي قورئان نابينن ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]

«ئاخو ئه وان له و قورئانه راناميښ، يان دليان گاله دراوه؟»

* قورئان گه نجينه يه که تنها ئه وانه نه پيښه کاني درک پې ده کهن که به رده وام په ره کاني هه لده دهنه وه و ليې ده روان، ئين مه سعوود ده ليت: «هه رکه س زانستی ده ویت، با له قورئاندا بگه ریت، چونکه زانستی سهره تا و کو تايي تيا دايه.»

* قورئان کراويه بو ئه و که سانه ي ليې راده ميښ، به لام خودا دلّه کان قفل ده کات دهر باره ي وهک سزايه ک به هو ي تا وانه کان يانه وه، يان بېبه شي ده کات به هو ي خو به گه وره زانينه وه: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]

* تيړامان له قورئان دل چه سپاو ده کات، بو چوونه کان راست ده کاته وه و ده ياريزيت له ثاره زوو.

* قورئان نور و پړوښناییه، څه و کهسه ی پړگه ی هیدایه تی پښ نه دوزریته وه،
 څه و عه قل ی په رده ی به سهردا دراوه، وک پړوښنای ی خور وایه، څه وانه ی چاویان
 داپوښیوه سوودی لږ نابین: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴]
 «پړوښناییه کی څاښکرمان بو څیوه ناردووه ته خوارئ.»

* قورئان گه وره ترین پړوښناییه بو عه قل هکان، چونکه وته ی به دیه پنه ری
 عه قل هکانه، به دیه پنه ر زاناره به وانه ی به دیه پناون، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾
 [النساء: ۱۷۴]

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵] «له لای خواوه پړوونکی و کتیبکی
 دیاری دهرتان بو هاتووه.»

﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «شوینی څه و نووره که و توون
 (که قورئانه) و هاوړئ له گه لیدا په وانه کراوه.»

* قورئان دهرمانه بو نه خوښییه کانی هه و او څاره زوو: ﴿وَشَفَاءٌ لَنَا فِي الصُّورِ﴾
 [یونس: ۵۷]

چاره ی دهردی دلانیسه.

هه رکه س دهرمانی نه خوښییه کان له ناو سنگیدا هه بیت، څه و هه و او څاره زوو
 ناچیته ناویه وه: ﴿بَلْ هُوَ آيَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنکبوت: ۴۹]
 به لکو قورئان نیشانه کانی څاښکران و لهدل و دهروونی کهسانیکدان
 کهزانستیان پښ دراوه.

* قورئان پیوه ره بو دهرخستن و هه لمالینی بیره پوچه کان ته نها څه وانه ی
 تیرامانی تیدا ده که ن بو یان دهرده که ویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ
 عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲] «څیوه بو بیرناکه نه وه له
 قورئان؟ خو څه گهر له لایه ن یه کتبی تروه بو وایه جگه له خوا بیگومان دژیه کی
 و جیاوازی زوریان تیدا ده دییه وه.»

* قورئان زور قورسه له سهر خاوهن ئاره زوه کان هه رگيز ناتوانن بهر په رچي بده نه وه، ناچار به ستم و توممت هه لېهستن توله ده سه نه وه: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ﴾ [الحج: ۷۲] «كاتيك ئايه ته كانى ئيمه به پرونى و ئاشكرايى به سهرياندا ده خوښرئته وه، له روخسارى ئه واند كه بيا وه پرن بيزارى و تالى و گرژى به دى ده كه يت، خه ريكه په لامارى خوښه ره وهى ئه و قورئانه بدهن.»

* قورئان گه وړه ترين بهر به ست و سزايه له پيش باتله كان، پاريزراوه و هيچ بونه يه ك هه لينا وه شينئته وه و ئاره زوو و گومانه كانيش ناي گوړن، گير دراوه ته وه له فهرمووده دا: «ئهم قورئانه جيا كه رهويه و هيچ گالته و گه پ نيه. هه ر له ده سه لاتدريك وازى لى بهيئيت، خدا پشتى ده شكينئيت.»

* هه نديك له واتا و مه به سته كانى قورئان به كو بوونه وهى كومه لانيك له خاوهن هزر و نه قل نه بيت ده رنا كه وئيت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ [الروم: ۲۴] «به راستى له وه دا به لگه و نيشانه زورن بو خه لكانيك عه قلى خويان ده خه نه كار.»

به هوئى كو بوونه وهى چهنده عه قلى كه وه، گه نجينه و واتا و مه به سته كانى پى ده دوزرئته وه، وهك چوون كو بوونه وهى هيژى كومه ليك گه نجينه كانى زهوى پى ده رده هيئرئيت.

* هه موو ياسا گستيه كانى ژيانى مرووف، ياساى ئوممه تان و ده وله تانى پيشوو سه رها و كو تاييان، هه روه ها خو ش گوزه رانى و سزايان هه مووى له قورئاندا باس كراوه: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ [الزمر: ۲۷] «سوئند بيت به راستى له قورئانه دا هي نا ومانه ته وه بو خه لكى هه موو جوړه نوونه يه ك تا پهنده و ئاموزگارى وه رگرن.»

* هه ركات خو به گه وړه زانين له مروفا هه بوو، ئه و تيرامان و تيگه يشتنى

له قورئان کهم ده کات، چونکه هرگيز خۆبه گوره زانين و زيره کي کۆنابنه وه: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمِرًا تَهْجُرُونَ - أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۷-۶۸] «خوتان زور بهزل ده زانی و له شه ونشینی خوتاندا، هاته ران پاته رانتان بوو.»
ئاخو ئه وان له م و ته یه رانه ماون.

* تاوانه کان پړگري له عه قَل ده کهن له تیگه یشتن و تیرامانی قورئان و بهر به ست له بهردهم دلدا داده نین له هیزی تیگه یشتن بیبه شی ده کهن: ﴿لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ [الأعراف: ۱۰۰] «نه گهر بمانه ویت به هو ی گونا هه کان یانه وه دوو چاری به لایان ده کهین و مؤر ده نیین به سه ر دل یاندا بو ئه وه ی نه بیستین.»

* ئه و دل ه ی هو گری خویندنه وه ی و ته ی ئه دیبه کان و فه یله سووفه کان بووه و بیزار و دلته نگ ده بیت له کاتی خویندنه وه ی و ته ی خودادا، ئه و ئه و دل ه به هو ی تاوانه کان یانه وه قفلکراوه و سزا دراوه به بیبه شیوون، ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]

«ئاخو ئه وان له و قورئانه رانامین، یان دل یان گاله دراوه؟»

* ئه گهر دل سه رقال بوو به جگه له و شتانه وه که چاو لیان ده روانیت، ئه و سوود له چاو ی وهرناگریت، خو ئه گهر دل سه رقال بوو به خو شه ویستی فه یله سووفه کانه وه، و ته کان یان ده بینیت، به لام کویر ده بیت له ئاست بینینی ئه و وتانه ی که بو هه موو چاو یک ده رکه وتوون له وه حیدا.

* ئه گهر که سیک ته نها قورئانی به س نه بوو بو ئه وه ی ببیته به لگه بو نیشان دانی هه ق و راستی، ئه و عه قله کانیش ته نیا سه رگه ردانی بو زیاده ده کهن: ﴿وَأَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ﴾ [العنکبوت: ۵۱] «ئایا بو ئه وان به س نییه، که ئیمه قورئانمان ناردووه ته خواره وه بو سه ر تو ده خوینریته وه به سه ر یاندا.»

* ههر شتيک يه کبگريته وه له گهل قورئاندا ئه وه زانست و ههقه، ههر شتيکيش پيچه وانه ي بيت ئه وانه زاني و هه واه ئاره زووه: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الجاثية: ۱۸] «له پاشان تو مان خسته سهر شهريعه تتيک له باره ي ثاينه وه تو ش شويني بکه وه و شوين هه واه ئاره زووي ئه وانه مه که وه که نازان.»

* گه وړه ترين رو شنايي بو ئه قل و بهر چا وړووني بو چا وه کان بريتييه له وته ي به ديته نهر بو دروستکرا وه کاني، ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُم نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴] «رو شنايييه کي ئاشکرامان بو ئيوه نار دو وه ته خوار ي.»

له لای خوا وه وړونا کيتان بو هاتو وه. ﴿فَإِذْ جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵] ﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷]

له دووي ئه وړونا کييه ده چن که له گهل ئه و نير درا وه.

* هه موو خه لکي ناتوانن ياسايه کي با شتر و ته و او تر و گونجاو تر له قورئان بو ژيانيان پيکي نن: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [يونس: ۵۸] «ئهي موحه ممه د (دروودي خواي له سهر بيت) به ئيمانداران بلن: با دلشاد و شادومان بن به فزل و به خشش و په حمه تي خوايي (که قورئان و بهرنامه ي خودايه)، که و ابوو با ههر به وه دلخوش بن ههر ئه وه ش چاکتره بو يان له هه موو ئه و شتانه ي که خه لکي خه ريکن کو ي ده که نه وه و که له که ي ده که ن.»

ئيبن عه باس ده لتي: فضل الله بريتييه له قورئان.

* ئه و که سه ي زور ترين شوينکه وتني بو قورئان هه يه نزيک ترين که سه له سوز و به زه يي خودا وه: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۵]

«نم کتبه پیرۆز و پر له پیته شمان ناردووه ته خوار. هه مووتان په پیره وی لهو بکه و ترسیستان له خودا هه بیت، به شکوو به زه یی پیتاندا بیت.»

* زانایان کوډهنگن له سهر ئه وهی که سونهت و چاکه یه له کاتی یادی خودادا ده ستنوږ هه بیت، نم بابه ته بو قورئان زیاتر جه ختکراوه تره با له سهر موسحه فیش نه بیت، به لام راجیان ده رباره ی ده ستدان له قورئان به بی ده ستنوږ بوچوونی راستیش دروستبوونیه تی.

* قورئان خویندن بو که سی له شگران و ئافره تان له کاتی سووری مانگانه دا به بی ده ست لیدان له موسحه ف جی ناکوکی زانایانه، بوچوونی په سه ند دروستی تییه تی، به سه حیحی له ئین عه باسه وه هاتووه که له کاتی له شگرانیدا قورئانی خویندندووه ته وه، پرسیاریان لی کردووه و ده رباره ی ئه و کاره ی گوتویه تی: "خو هه ر ئه وه له هه ناومدا هه یه."

* به سه حیحی له نه بوو میجله زه وه هاتووه ده لیت: "چوومه لای ئین عه باس، گوتم: له شگران قورئان ده خوینیت؟ گوتی: کاتیک هاتییه لام، من هه وت یه کی قورئانم خویندبوو و له شگرانیش بووم." به دروستی له پیشه وا عومه ر و علییه وه هاتووه ریگرییان له له شگران کردووه له و کاره.

* بوچوونی به هیز پیویست نه بوونی ده ستنوږه بو خویندنی قورئان له موبایل و کوپیته ردا، هه رچه نده ده ستیش له شاشه کانیا ن بدریت، چونکه ئه و ئامیرانه حوکی موصحه ف وه رناگرن له گه وره دانان و سووکایه تی پیکردن و کرین و فروشتنیاندا.

دوعا، پله و پيگه و حوکمه کانی

* نزا کردن له کړنووشدا نزيکتره له وهلام دانهوه وهک له قنوتدا، باشتريڼ شويڼی نزاکردن له نوږی ته نهادا بریتیه له:

کړنووش

پاشان نيوان دوو کړنووشه کان

پاشان له ته حیاتی کوټادا

پاشان له قنوتدا

* خودا نزاکردنی په نهانی پيخوښه، چونکه ته نهانئ وه که سانه به په نهانی نزاده که ن که دليان له خوداوه نزيکه: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف:

۵۵]

به نهیڼی و به سه رکزی هه رپه روه رنده و له بير بيت و له بهری بپاريڼه وه.

* پارانه وهی په نهانی گه وره تره له پارانه وهی ئاشکرا، چونکه ته نهابوون و خه لوه تی داواکار له گه ل داوالیکراودا راستريڼ وه له خوډه گريټ، بويه خودا فرمان ده کات به په نهانی لی بپاريڼه وه ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «به نهیڼی و به سه رکزی هه رپه روه رنده تان له بير بيت و له بهری بپاريڼه وه.»

* باشتريڼ پارانه وه ئه وهیه ئه وپه رپه نهانی و ئه وپه ر ترسانی تیدا کوبيټه وه:

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵]

* هه چهنده مروځ په نهان بېت له گهل ځویدا، هیندهش له خداوه نزيکتره: ﴿اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «خودا پيی خوشه به په نهانی داوای لن بکريت، چونکه ته واد دوه له مهنده و بپيويسته، به لام مروځ پيی خوشه به ټاشکرا داوای لن بکريت چونکه پيويستی به منه تبارکردنت ههيه.»

* په کيک له سوننه ته له يادکراوه کان: روانينه بو ټاسمان له کاتي پارانه وده دا وهک به گه وره دانان ﴿ثُمَّ نَرَىٰ ثِقَلُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ﴾ [البقرة: ۱۴۴] «به راستی ټيمه گه پانی روخسارت روو به ټاسمان ده بينين.»
ميقداد ده لیت: "پيغه مبهري خودا (ﷺ) سهري بهرز کرده وه به ره و ټاسمان و گوتم: ټيستا ده پارېته وه."

* ټاماده بوونی دل له کاتي پارانه وده دا مه رجیکی وه رگيرانی پارانه وهيه، خه لکی زورترین پارانه وهيان بریتيه له ﴿اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحه: ۶] له گهل ټه وده دا گومرا ده بن، چونکه پارانه وهی زوبان به ته نها بي ټاگابوونی دل پارانه وهيه کی بيته رزسه.

* ناکريت باوه ردار پارانه وه کانی ته نها بو قازانج و داوای دونيا بېت و دواړوژ له ياد بکات له پارانه وه کانيدا ﴿ثُمَّ اَمِنَ النَّاسُ مَن يَقُولُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي اٰلِ الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۲۰۰] «هه نديک له خه لکی ههيه ده لیت: په روه ردگارا له دونيادا خير و خوشيمان پي ببه خشه. بيگومان ټه و جوړه که سه له قيامه تدا بيته هر و بيته ش و بيړزه.»

* سوننه ته مروځ داوا له دايک و باوکی بکات بوی بپارېنه وه به تاييه ت له کاتي که مته رخه می که سه که و باشيیتي دايک و باوکيدا: ﴿قَالُوا يٰۤاَبَانَا اَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِيۡينَ﴾ [يوسف: ۹۷]

«وتیان: بابو! ټيمه له ري لامان داوه، له په روه رينت داوا که ليتمان خوش

بیت.»

* سوننه ته نزا و پارانه وه بۆ نه وه کانيشت بکهيت له گهل مندا له کانتدا هه رچهنده پيش له دايکبوونيشيان بيت، خيزاني عمران دايکي مەريەم ده يگوت: ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرِيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ [آل عمران: ۳۶]

«من ناوم لى ناوه مريەم، ئەوا ئەويش و وه چهيشيم به تۆ سپارد؛ كه له شهيتانى نه حلهتى بيانپاريڙى.»

* ئەگەر کارىكى چاكهت بهرانبەر كه سيك ئەنجام دا، داواى نزا و پارانه وهى لى مه كه، به لكوو خوټ ږوو بكه پهروهردگار و ئەو كرده وهيهت بكه هوځارى پارانه وه كهت: ﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ [القصص: ۲۴]

«ئەوسا ئاوى بۆ هەلینجان؛ پاشان خوێ گەيانده سيپەر. گوتى: ئەى پهروه رندهى من! من ناتاجى ئەو خيهرەم كه بۆم دەنيرى.»

* هيج كيشه نيبه به كه سيك رابگهيه نيت كه نزاى بۆ ده كهيت، به مه بهستى هوگر بوونى زياتر و خو شه ويستى نيوانتان: ﴿قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ [مريم: ۴۷] «فەرمووى سهلامت لى بيت، له مه وودا داواى ليپوردنت بۆ ده كه م له پهروهردگارم (چونكه) بهراستى ئەو (پهروهردگار) له گه لمدا ميه ره بانه و دوام گيرا ده كات.»

* ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ [غافر: ۶۰]

«پهروه رنده تان گوتوويه: له بهرم بپاري نه وه، ئەوسا به دهنگتانه وه ديم. ئەو كه سانهى -هەر له بهر خو به زلزانين- نايانه ویت بمپه رستن، به زه بوونى ده چنه دو چه هه نده مه وه.»

له نيشانه کانی خۆبه گه وره زانين که می پارانه وهيه له خزمهت خودادا، پارانه وه له خزمهت خودادا دeroon دهشکينيت و واده کات مروځ خۆبه که مزان بيت به رانه به مروځه کانی دیکه.

* ده بينيت که سيک به يانی دوعا له منداله که ی ده کات و له ئيواره شدا سپاسگوزاری خودايه له سهر ئه وه ی راسته وخو خودا وه لامي دوعا که ی نه داوه ته وه، نيعمه تی دواکه وتنی وه لام نه دانه وه ی دوعا که ی بوچه د کاتزميریک بو دهرکه وت، هه ندیک جار خودا وه لامي به نده که ی ناداته وه له و رژه ی که تيايدا پاراوه ته وه، چونکه خودا ده زانیت پاش چه ند سالیکی دیکه ده بيته هو ی تياچوونی.

* هيچ شتيک باشر نيه بو دeroon به وينه ی نزا و داواکردنی هيدايت بو رکابه رکه کانت، هه رکات ئه وان به دeroon و دلته ها تن تو داوا ی رينموونیان بو بکه، بو ئه وه ی دeroon پاریزراو بيت له کينه و ههروه ها به و هوپه وه شه يتان وازبه يتيت له ئه وان به يتيت به دل و دeroon ته له ترسی داواکردنی هيدايت بويان.

* «اللهم اغفر لي خطايي و ذنوبي كلها، اللهم وانعشني و اجرني و اهدني لصالح الأعمال و الأخلاق، إنه لا يهدي لصالحها ولا يصرف عني سيئها إلا أنت» ئه مه زيکریکه پاش نوږ ده گوتريت، کالبووه ته وه و وازلته يندراوه له ناو خه لکدا.

* خودا له به ره به ياندا له به نده کانی نزيک ده بيته وه، جا پيوسته دله کان و جهسته کان رووی تې بکه ن به مکه چی دهربرين و داوا ليکردنی.

* سوننه ته نزا و پارانه وه له به ره به ياندا به تاييه ت له کاتی گه شتا: «سمع سامع بحمد لله وحسن بلائه علينا، ربنا صاحبنا و أفضل علينا، عائذا بالله من النار» که سيک گوښیستی سپاسگوزاريمان بوو بو خودا و چاکه ی ئه و له سهر ئيمه و خودايه له گه لمان به و بمان پاريزه و فهر و به خششی خوتمان به سهردا

دابه زینه، په نا به خوداش ده گرین له ناگری دۆزه خ فەرمووده یه کی جیگیره و که م کهس کاری پښ ده کات.

* «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ وَتَوْرَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»

واته: «به یانیم به سهردا هات و مولک و سامانیش به یانیاں به سهردا هات هه ر بو خودای جیهانیان، خودایه من داوای چاکه ی ئه م رۆژه ت لی ده که م، وه کوو: گه یشتن به نامانج و سهرکه وتن به سهر دوژمندا و رۆزی پاک و هه لېزاردنې رېگه ی راست، په ناشت پښ ده گرم له شه ر و خراپه ی ئه م رۆژه و ئه وه یش، که به دوایدا دیت.»

* «اللَّهُمَّ فَالِقَ الْإِصْبَاحِ، وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ، وَأَمْتِعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَقُوَّتِي فِي سَبِيلِكَ»
«ئهی په روه رنده ی هینه ری به ره به یان، گپړه ری شه و به ئارامی، رۆشنا ییده ری خوړ و مانگ، قه رزداریم له سهر لابه، ده وله مه ندم بکه له هه ژاری، له رپی خوځدا گوږ و چاو و هیژم به کار به ینه.»

* «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ» «په نا به وشه ته واوه کانی خودا ده گرم که نه پیاوچاک و نه پیاوخرایک چاریناکه ن، له خراپه ی هه رچی له ئاسمانه وه دابه زیوه و هه رچی پیایدا چۆته سهره وه، و خراپه ی هه رچی له زه ویدا بلاو بووه ته وه و خراپه ی هه رچی لی دینه دهره وه، و له ئاشووبه کانی شه ووړوژ، و له ده رگاده رانی شه و، مه گه ر له ده رگاده ریکی خیر هه لگر.

* خودايه نه مان ده يته ده ست نه فسي خو مان چونكه بيتواناين، نه شمان ده يته ده ست خه لکي که سرگهردانمان بکه ن.

* ئه ي به خشه ري عه قل و گوياکه ري زوبان، خودايه هيچ که ليننيک بو هه وا و ئاره زوومان مه هيله وه له عه قلماندا، ناهه قي له سر زوباني ئيمه مه که به لگه، خودايه هيچ شه فاعه تکار يکم نيبه گه وره تر بيت له وه ي دان به وه دا ده نيم ته نها تو شايسته ي په رستني.

فیهیاتیك، چهند بابەت و حوكميك

* فیهه وهك ئاو وایه و هه لگرانی وهك پهرداخن، په یامبهری خودا (ﷻ) ئه و ئاوهی کردووه ته ناو پهرداخى هاوه لانه وه، هاوه لانیش بۆ شوینکه وتووایان و به و جوړه بهرده وام بووه، ئه و ئاوه لیل ده بیټ و پړژه ی لیلیه که ی زیاد ده کات، هه رچه نده پړژه ی کردنه ناو پهرداخه کانی زوړتر بیټ، جا تۆ به پاک و پروونی له پهرداخه کانی سه ره تایی و هه ر بگره.

* فیهه ی هاوه لان زوړ به رزه به لام زوړینه ی له شیوه ی کردار دایه نه ک و ته، ئه و کردارانه شوینکه وتووایان و هریان گرتووه و کردووایانه به و ته، بۆیه فیهه ی شوینکه وتووایان گشتگیر تره، هه ر که س فیرگه کانیان به باشی بزانیټ ئه و فیهه ی باش و پاکى و هه ر گرتووه.

* ناکوکی ئوممهت له سه ر وانا بنه ر ه تییه کانی قورئان، له نیوه ی سه ده ی دووه مه وه سه ری هه لدا، ئه مه ش به هو ی موسلمان بوونی خه لکانیکى زوړه وه که عه رب نه بوون و دلسوزیه کی زوړیان بۆ ئیسلام هه بوو، به لام شاره زا نه بوون به زمانه وانی قورئان.

* ئه و هاوه لانه ی له ئیسلامدا فیهه یان گواستووه ته وه ۱۹۵ هاوه ل بوون و ۳۲۱ تابعین بوون، هیچ موسلمانیک نییه منهت و چاکه ی ئه وانی به سه ره وه نه بیټ، ئه وان له پی شه وه ی ئه و کو مه لهن که له فه رمووده ی «خیر الناس قرنی» ئامازه ی پى داوه.

* ئه و تابعی و شوینکه وتووانه م ژمارد که فیهه یان لئوه گواستراوه ته وه ژماره یان ۳۲۱ تابعی بووه، ۸۰ که سیان له مه دینه بوون، ۱۶ له مککه، ۶ له

یهمهن، ۶۰ له بهسره، ۱۱۲ له کوفه، ۳۰ له شام و ۷ له میسر.

* ههنډیک له تابعین فیهیان دهدریته پال، بهلام له شاریکی دیاریکراودا جیگیر نه بوون، هاتووچویان کردووه، ئهوانیش بهنزیکهی ده کهس بوون و فیهیکی که میان هه بووه و بهروبوومی فیهه کهشیان زور که متر بووه.

* پاکترین فیهه پاش هاوهلان، فیهی مه دینه ییه کانه که ۸۰ تابعین بوون، شوینکه وتووانیشیان که ۲۱ کهس بوون، بهتابیهت له فیهی نوژ و زهکات و رۆژوو و بهکریدانی بهروبووم و سنوورهکان و بهلیننامهکان و میراتدا.

* فیههکانی مهککه ژمارهیان ۱۶ تابعین بووه، شوینکه وتوووه سهرهکیهکانیشیان ۱۲ کهس بوون، ئهوانیش وردترین فیهیان هه بووه له بابهتهکانی حهج و خوین و بهخشینهکان و بهکریداندا.

* فیههکانی بهسره ژمارهیان ۶۰ تابعین بووه، شوینکه وتووانیان ۳۲ کهس بوون، کوفهش ۱۱۲ تابعین بوون، شوینکه وتووانیشیان ۴۷ کهس بوون، فیههیش له بهغدا تهنها له شوینکه وتوواندا ده رکه وتوووه ئهوانیش ۱۱ کهس بوون. ئهوانیش شارهزاترن به سزا و -تهعزیرات- سهرکۆنه کردنهکان و خوین و حوکمی بیتاوه رانی ژێردهستهی موسلمانان (أهل الذمة).

* ههنډیک له خه لکی سهده کو تاییهکان کو مه له وتهیهک دهدهنه پال پیشهوا ئهحمده، بههۆی ئهوهی له پهرتووکه کهی بهیهه قیدا نووسراوه «قال الإمام أحمد - پیشهوا ئهحمده» فهرموویهتی: ئه مه ئهحمدهی کوری حنهبل نییه، به لکوو ئهوه بهیهه قییه، وتهی «الإمام - پیشهوا» له لایهن راوییهکانی سونه نه کهیه وهیه بۆی داندراوه.

نویژ و حوکمه کانی

* ټه و کهسه ی باشتړین په یوه نډی له گه ل به دیه پنه ریدا هه یه، باشتړین په یوه نډیشی له گه ل خه لکیدا هه یه: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵]

«نویژ ی بکه؛ نویژ خویندن مروّف له کاری ناشیرین و ناره واه ده پاریزیت.»

* نویژ بنچینه ی په رسته شه کانه و مه ی و ناره قیش بنچینه ی خراپه کانه، خدا دهر باره ی نویژ د فمر مویت ﴿تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵]
«مروّف له کاری ناشیرین و ناره واه ده پاریزیت.»

دهر باره ی ناره قیش د فمر مویت ﴿وَيُضَدِّكُمُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ [المائدة: ۹۱]

«له نویژ و یادی خدا لاتان ده دات.»

* ټه و کهسه ی خاوه نی زوړترین نویژه له هه مووان باشتړ جله و ی ناره زووه کانی ده کات، ناره زووه کان زال ده بیت کاتیک نویژ پشته گوی ده خریت: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ﴾ [مریم: ۵۹]

«له دوا ی ټه وان که سانیک بوونه چیگریان، به لای نویژدا نه ده چوون و شوین ناره زووی خو یان ده که وتن.»

* نویژ و یادی خدا فراوانی و ئاسووده ییبه بو دل، هه روه ها ئارامیه له کاتی دلته نگی و قسه ی خه لکی و فیله کانیاندا: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا

يَقُولُونَ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ [الحجر: ٩٧-٩٨] «ئيمه ئاگامان
لن ههيه كه تو له گفتي ئه مانه دلتهنگ دهبيت. سا هه ر شوكرى پهروه رندهى
خوت له بېر بيت و له ريزى سوژده بهران به.»

* باشتريڼ كار مروف ئارام و خوړاگر بكات له و كاتانهى كه له لايه ن
خه لكويه وه بيزار كراوه، ئه نجامدانى نويزه له كاتى خويدا ﴿وَأَقْصِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ [ق: ٣٩]

«سا خوځگره له بهرانبهر ئه و شتانهى ئه وان ئيژن. هه ر په سنى پاكي
پهروه رندهى خوت بده؛ له پيش گزينگى هه تاودا و بهر له ده مى روژاوا بوون (له و
كاتانه دا نويزه بكه.)»

* نويز پهروه رده ت ده كات له سه ر ئارامگرى، به و دووانه ش (نويز و ئارامگرى)
سه ركه وتن ده سته بهر ده بيت،

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ [البقرة: ٤٥] «داواى يارمه تى بكه ن له رېى
ئارامگرتن و نويزه وه.»

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ [طه: ١٣٢]

«به كه سوكارى خوت بيژه نويزان بكه ن؛ خوشت وازى لن مه هينه و ئارامى
له سه ر بگره.»

* پاريزگارى كردن له نويز و فه رمان كردن به خانه واده بو ئه نجامدانى نويز
هوكارى روژيه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ [طه: ١٣٢] «ئهى موحه ممه د ﴿تقوى﴾ فه رمان بده به ئه ندامانى
خيزانه كه ت به نويز كردن، خوشت راگر و به رده وام به له سه ر به جيه تى نانى. ئيمه
داواى روژيت لن ناكهين، به لكوو ئيمه رزق و روژى تو ده دهين، سه ره نجامى
چاك بو ته قوايه.»

* کرنووش بردن بۆ خدا سهربریزی و هیزه، بهلام تهنانهت بهپنوه وهستانیش بۆ جگه له خدا سهرشوپیه.

* کرنوش گه وره ترین پایه ی نویره، چونکه کاتیک ده پارێتته وه تیایدا، کرۆلی جهسته و ملکه چی دل و کرۆلی دهنگی تیدا کۆده بیتته وه. له فهرموده دا هاتوه: «نزیکتیرین کاتی بهنده له پهروهردگار ییه وه کاتی کرنووش بردنه، جا زۆر تیایدا بپارێنه وه.»

* کرنووش بردن بۆ خدا، پارێزراو بوونه له ههموو پهژاره و فیل و ترسیک: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ - سَدْعُ الزَّبَانِيَّةِ. - كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ [العلق ۱۷-۱۸-۱۹]

«دهبا ئه وسا هاوار بۆ یانه که ی بهریت، ئیمهش بهرپرسی دۆزه خی لی دهنگ دهدهین، هه رگیز پهیره یی لهو مه که و سوژده بهره و نزیک بهوه.»

* که سی گهشتیار ده توانیت روخسه تهکانی گهشت وه برگریت، هه ر ئه و کاته ی چوو ه سهر ئامیری گواستنه وه که ی ئه گه ر مه بهستی بوو گهشتیک بکات که شاری خوی به جی بهیلت، ئه و به گهشتیار هه ژمار ده کریت هه رچهنده دهستی به گهشته که ی نه کرد بیت، وهک حاجییان ته نیا به رویشتیان له عورف و لای خه لکی به حاجی وه سف ده کریت، هه رچهنده ئی حرامیشیان نه پویشییت.

* ده رچوون له شار و ئاوه دانی له سهر بۆ چوونی په سه ند په یوه ست نییه به روخسه تهکانی گهشته وه؛ گه ر بووایه، دروست ده بوو بۆ ئه و که سه ی له قه راغی باکوری شاری قاهیره یه نوێ کورت بکاته وه له پاش تیپه راندنی چهند مه تریک، بهلام ئه وانه ی له باشورن ده بییت ۲۰۰ کم بپرن ئه گه ر هه ردوولا یه ک ئامانجی گهشتیان هه بییت.

* شاره کان له رۆژگاری ئه مرۆدا به رفراوان بوون، به جۆریک هه ردوو جه مسه ری شاره کان سه دان کیلومه تر لیکدوورن وهک هه ندیک له پایته خته

گه وره کان، ناکرېت به که سيک بگوتري که له رۆژ هه لاتوه ده رجوه دروست نيه پوخسه ته کانی گه شت وهر بگري تا له رۆژ ئاواي دهر نه چيت.

* ئەو که سهی به دلنیا ييه وه دهيه وييت گه شت بکات و بارگه وبنه ی پچاوه ته وه و هيچ شتيکی نه ماوه ته نيا رۆيشتن نه بېت، بۆي دروسته نويز کورت بکاته وه و رۆزوو بشکينيت هه رچه نده هيشتا له شاره که ی خوی دهر نه چوو بېت ئەمهش له سه ر بۆچوونی په سه ند، به مه رجدانانی تيپه ربوون له شار قورسه به تايهت له ئيستادا که شاره کان زۆر فراوان بوون.

* دروسته بۆ گه شتیار نويزه کانی کورت بکاته وه هه رچه نده ماوه ی مانه وه که شی دريژ بېت، تا ئەو کاته ده توانييت که حال ی وه ک حال ی نيسته جي ی ل نه هاتبييت و به رده وام له چاوه روانی گه رانه وه دا بېت بۆ شاری سه ره تاي.

* کۆکردنه وه ی نويز دروسته به هو ی هه بوونی با يان خۆلبارینی تونده وه، هه نديک با ته نگ و چه له مه ی زياتره له باران، فەرموده کان ته نها تايهت نيین به بارانه وه، بملکوو بۆ لابردي قورسييتی و ئاسته نگه کان.

* هه لکردنی با به ی باران نزيکتره له سزاوه له فەرموده دا هاتوه: «په يامبه ری خودا (ﷺ) کاتيک هه ور يکی ره شی له ئاسمان بديبا، ده هات و ده چوو، ده چوووه ژوور و ده هاته دهر وه، په نگي دم و چاوی ده گۆرا، کاتيک باران بياريبا ئەو کات هتور ده بوويه وه.»

* خه لکی وازيان له سونه تيک هيناوه، ئەو يش ئەنجامدانی نويزه له ماله کانينان له کاتي باران باريندا، بانگ بيزيش له بری حه يه عه له کان بلييت: «الصلاة في الحال» نويز کردن له ماله وه له کاتي باراندا باشته له وه ی نويز کۆبکه يته وه و به کۆمه ل نويز بکرييت.

* روخسه تیک ههیه پټویسته زیندوو بکرټه وه هه چهنده خه لکی به ره ه لستی بکه ن، نین عباس فه رمانی به بانگیژ ه که ی ده کرد له کاتی باراندا بلیت نویژه کانتان له ماله وه بکه ن، خه لکی به ره ه لستی یان کرد، گوتی: پټان سهیره؟ بیگومان که سیک نه و کاره ی نه نجام داوه که له من زور باشتره.

* له هه موو ژیاندا نهم بیس توه بانگیژ ټیک له کاتی باراندا بلیت: «الصلاة في الحال» له کاتیکدا نه مه سونه ته، نویژ کۆکردنه وه روخسه ت و ړیگه پیدراوه، نویژ کۆکردنه وه به هو ی بارانه وه جیگیر نه بووه له په یامبه ری خوداوه (ﷺ)، ته نها کرداری هاوه لان له و باره په وه هه یه، کرداری نه وانیش به سه بو درووستی ټی نه و کاره.

* زورینه ی پرسیا ری خه لک ده رباره ی باران و حوکی نویژ کۆکردنه وه یه یان کۆکردنه وه له کاتی بارانیکی که مدا، هه روه ها جیاوازی یان ده رباره ی دووباره کردنه وه نه و نویژه، نه گهر کاریان به سونه تی بانگ بکر دایه و بگوترا یه «نویژه کانتان له ماله وه نه نجام بده ن» نه و نه و قورسی ټی و ئاسته نگانه نه ده مان.

* له کاتی باران بارینی به رده وام یان په یدا بوونی قور و لیته یه کی زور به هو ی بارانیکی پچر پچره وه، دروسته نویژ کۆبکر ټه وه، نه م حوکه بو نه وانه یه که گه یشته و نه ته مزگه وت، به لام نه و که سانه ی هیشتا ده رنه چوون له ماله کاریان سونه ت وایه نویژه کاریان له ماله وه نه نجام بده ن.

* له په یامبه ری خوداوه (ﷺ) به دروستی ها توه قنووت خو ټندن له کاتی ته نگانه و دابه زینی به لادا له کۆتا ره کات له پاش رکووع نه نجامی ده درټ له هه ر پټنچ نویژه که دا، ده ست به رز ده کر ټه وه و داوا له خودا ده کر ټ و راسته وخو ناوی بابه ته که ده بر درټ به بی پټشه کی.

* له شهرعدا نه هاتووه پېشه کی و پاشه کی له قنوتی دابه زینی به لادا هه بیت، بلکوو راسته وخو به پېوښتییه که دهست پې ده کریت و پاش باسکردنی پېوښتییه که کو تایی به قنوته که ده یندریت، هاوشیوهی ئه مه: «خودایه موسلمان له لاوزه کانی ئه وئ و ئه وئ سهر بخهیت، خودایه سزای خوټ دابه زینه سهر فلان که س.»

* سونه ته له کاتی قنوت دا دهنگ زیاد له پېوښت بهرز نه کریت هوه، (ابن المسیب) ده لیت: "ئه مه له و شتانه یه خه لکی دایان هی ناوه و بیدعه یه." عائشه د مفر مویت: ﴿وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا﴾ [الإسراء: ۱۱۰] سه بارهت به دوعا و پارانه وه دابه زیوه.

* دروسته له کاتی قنوتی ته نگانه دا ناوی سته مکاران بهیت و نزیان لن بکهیت وهک پیامبه ری خودا ناوی کو مه له هو زیکی له قنوت دا بردووه «رعل و ذکوان و عصیه و مضر» ههروه ها ناوی ئه و که سه ش ده بردریت که دوعای بو ده کریت.

* پېوښته له قنوت دا دوعا له دوژمنان بکریت، تا کوو بیروباوه ری خو شه ویستی و ره قلیبوون له دلی موسلماناندا بچه سپیت، تا کوو له شهریان پاریزراو بین و شوین کرداری سه له ف بکهوین، ئه عره ج ده لیت: هه رچه ند که یشوو م به زانایان له ره مه زاندا له عنه تیان له کافران کردووه.

* ئه وهی جیگیر بووه ده رباره ی ماوهی دریزی ئه ندازه ی قنوت له نوژی وه تر دا ئه وه یه که هاوشیوهی ئه ندازه ی سووره تی ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ ئه مه رای نه خه عیبه و پېشه وا ئه حمه د که میک زیاتری پې باش بووه، دریزکردنه وهی زور پېچه وانه ی کرداری سه له فیه.

* قنوتی کاتی دابه زینی به لا په رستشیکه پېوښت به وه گرتنی مؤلهت ناکات بو ئه نجامدانی له لای زورینه ی زانایان، به لام پېوښته وردکاری بکریت

له هاتنه چټی وه سفدار بوونی به لا، ئه مهش به فه توای زانایه کی شاره زا ده بیټ، ناکریت دیاری کردنی ئه و بابه ته خه لکی عه وام بریاری له سه ر بدات.

* قنووتی دابه زینی به لا وابه سته یه به کاته وه وه ک ته کیراتی ناو جه ژن و بانگ، هه رکات هوکاره که ی هاته دی، ئه وا دروسته ئه نجام بدریت. هیچ کهس بو ی نییه ریگری له و کاره بکات، به لکوو ته نها ریگری له که سه نه شازه کان ده کریت وه ک چو ن ریگری له بانگیژی نه زان ده کریت.

* سه رکرده ده توانیت ریگری بکات له قنووتی دابه زینی به لا به هو ی پی شهاتیکه وه وه ک جیاکارییه ک له حوکمه بنه په تییه که ی خو ی، که واته بنه په تی کاره که دروسته و ریگریکردن لی جیاکارییه، به لام دانانی ریگری به حوکمی بنه په تی و دروستبوون به جیاکاری ئه وه یان کاریکی نامویه.

* قنووتی دابه زینی به لا سونه ته له کاتی خویدا، ده تواندریت مؤله ت له سه رکرده بخوازیرت ئه گه ر ئه و سه رکرده یه چاودی ری قازانجی دین و دنیایی ژیرده سته کانی ده کرد، نه ک ته نها پروانیتته لایه نی دنیاییان.

* ههینی گه وهره ترین روژی هه فته یه، سووره تیکی تایبته ده رباره ی ئه و روژه دابه زیوه، له ئیسلامدا به (الجمعة) ناوبراوه به لام عه رب به (عروبة) ناویان بر دووه، خو شوردن و یادی خودا و پارانه وه و زوو رویشتن بو ئه و نویره شه رع به پیوستی داناوه.

* خو شوردن بو روژی ههینی به باشتین خو شوردن هه ژمار ده کریت، به به ره به یانی ئه و روژه ده ست پښ ده کات، ئه م خو شوردنه له مافی ئه و که سانه ی که به ژداری نویژی ههینی ده بن زیاترجه خت کراوه یه، به لام بو ئافره ت و گه شتیار به و جوړه نییه، له فه رمووده دا هاتووه إذا جاء أحدکم إلى الجمعة فلیغتسل «ئه گه ر که سیکتان هاته نویژی ههینی، با خو ی بشوات.»

* باشتړین کردووه کانی رۆژی ههینی: سه‌لاواتدانه له‌سەر په‌یامبه‌ری خدا (ﷺ) چونکه رۆژی ههینی گه‌وره‌ترین رۆژه و په‌یامبه‌ری خوداش (ﷺ) گه‌وره‌ترین مرؤفه.

* مینه‌ره‌کانی مزگه‌وت ته‌ن‌ها بۆ ئامۆزگاری نین، به‌لکوو ده‌بیت بۆ به‌رچا‌وروونی پرو‌داو و پ‌یش‌هاته‌کانی ئوممه‌ت‌یش به‌کاربه‌ی‌ندری‌ت، له‌ بوخاریدا هاتووه: په‌یامبه‌ری خدا (ﷺ) له‌سەر مینه‌ره‌که‌ی باسی ئه‌و هۆزانه‌ی ده‌کرد که پ‌الپ‌شتی بوون و ئه‌وانه‌شی که دوژمنی بوون: له‌ هۆزه‌کانی أسلم و غفار و ع‌صیه.

* ئه‌و فهرمووده و ئه‌سه‌رانه‌ی ده‌رباره‌ی پ‌یرۆزباییکردنی جه‌ژن هاتوون باس له‌ پ‌یرۆزباییکردنی ناو رۆژی جه‌ژن ده‌که‌ن، به‌لام ه‌یچ ر‌یگ‌رییه‌ک به‌دی نا‌ک‌ری‌ت ئه‌گه‌ر له‌ وه‌وپ‌یش پ‌یرۆزبایی ب‌ک‌ری‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک ویستی پ‌یرۆزبایی کردن که‌می‌ک پ‌یش بخات ئه‌وا با شه‌وی جه‌ژن ب‌ی‌کات، به‌لام ئه‌نجامدانی له‌ به‌یانی جه‌ژندا باشت‌ره.

* پ‌یرۆزباییکردنی جه‌ژن به‌ هه‌موو وته‌یه‌کی واتادار و جوان د‌ی‌ته‌ ج‌ی، ه‌یچ فهرمووده‌یه‌کی دیاریک‌راو ده‌رباره‌ی وشه‌ی پ‌یرۆزبایی کردن نه‌هاتووه، دروست‌ترین شت له‌و باره‌وه هات‌ب‌یت ته‌ن‌ها پ‌یرۆزباییکردنی هاوه‌لانه له‌ یه‌کت‌ری به‌ وته‌ی: (تقبل الله منا و منک)، پ‌یش‌ه‌وا ئه‌حمه‌د ر‌شته‌ی گ‌ی‌رانه‌وه‌که‌ی به‌ په‌سه‌ند داناوه.

* واده‌رناکه‌و‌یت هاوه‌لان و شو‌ین‌که‌وتووان به‌رده‌وام بووبن له‌سەر یه‌پ‌یرۆزباییکردنی جه‌ژن به‌ وته‌ی (تقبل الله منا و منک)، بۆیه پ‌یش‌ه‌وا مالی‌ک ده‌ل‌یت: "نه‌ ده‌زانم هه‌بووب‌یت و نه‌ ر‌یگ‌ری ل‌ی ده‌که‌م." پ‌یش‌ه‌وا مالی‌ک‌یش شاره‌زات‌رین که‌سه به‌حالی هاوه‌لان.

* جه‌ژنی ر‌ه‌مه‌زان: هه‌رکات ر‌ه‌مه‌زان ته‌واو بوو سونه‌ته (الله اک‌بر) ب‌ک‌ری‌ت، واته به‌ خۆرئاوا‌بوونی شه‌وی جه‌ژن ده‌ست پ‌ی ده‌کات و به‌ نو‌ی‌ژی جه‌ژن کۆتای

دهبیت ﴿وَلْيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلْيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُم﴾ [البقرة: ۱۸۵] «رۆژه کانی بهرۆزوو بین و یادی خودا بکه نه وه که ئه و رېگه ی نیشان داوون.»

* ته کبیر کردن با شترین کاره بۆ کو تاپه یینانی په مه زان و شهوی جهژن، ئیبن عه باس ده لیت: هه ق و مافه له سه ر موسلمانان کاتیک مانگی شه والیان دیت (الله اکبر) بکه ن تا کوو له جهژن ته واو ده بن.

* ئه نجامدانی ئه م کارانه سونه ته له جهژنی په مه زاندا: خو شۆردن، پۆشینی جوانترین پۆشاک، بۆن له خو دان، خو اردنی چه ند خو رمایه کی ژماره تاک پيش ئه نجامدانی نو یژ، رۆیشتن به پی، به ژداری پیکردنی خانه واده له نو یژى جهژن و گه رانه وه له رېگه یه کی دیکه وه.

* ته کبیری دیاریکراو له جهژنی قورباندا له پاش نو یژى به یانی رۆژى عه ره فوه ده ست پی ده کات و کو تایی دیت به خو رئا و ابوونی کو تا رۆژى جهژنی قوربان - کو تا رۆژى آیام التشریق -.

* ئه نجامدانی دوو رکات له پيش نو یژى جهژن و پاش نو یژى جهژن دروست نییه به س ته نها نو یژى هاتنه مزگه وت نه ییت، له (سه حیحین) دا هاتووه: په یامبه رى خود (ﷺ) ه یچ نو یژى کی له پاش نو یژى جهژن نه ده کرد، ئه و فه رمو ودانه ی له و باره یه وه هاتوون له په یامبه ر و ها وه لانه وه سه حیح نیین.

* هه رکه س ئاماده ی نو یژى جهژن بوو، نو یژى جومعه ی له سه ر لاده چیت، ته نها نو یژى نیوه رۆ ده کات، به لام پيشنو یژ و وتار بیژ، ده بیت جومعه بۆ ئاماده بووان بکه ن، ئه م بابته به دروستی له په یامبه رى خودا وه هاتووه هه روه ها له پيشه وا عومه ر و عوسمان و زۆر پیک له ها وه لانه وه هاتووه.

* خو رگی ران و مانگ گی ران ئاگه دارى و هو شدار ییه که له خودا وه بۆ به نده کانی، ئه و خودایه ی توانای لا بردنی رۆشنا ییانی هه بوو ییت بۆ ما وه یه کی دیاریکراو ئه وا

به توانايه له سهر لابرډن و گيرانى هه تاهه تايان، نهو پروه ردگارهي به توانايه له سهر گورپنى حالى هه ساره كان، به تواناشه له سهر گورپنى حالى نهوانه ي له سهرى ده ژيبن.

* نويزى خوړگيران و مانگ گيران سونه تيكي جه ختکراوه ترن به راورد به شه نويز، شافعي ده فرموويت: "وازهينان لهو نويزه دروست نيه، په يامبه رى خدا (ﷺ) ده فرموويت فاذا رأيتم ذالك - أي الكسوف- فادعوا الله وکبروا وتصدقوا وصلوا «کاتيك نهو تان ديت - واته خوړگيران و مانگ گيران - له خدا بيارينه وه و (الله اکبر) بکه ن و خير بکه ن و نويز نه نجام بدن.»

* نويزى خوړگيران و مانگ گيران، دوو په کاتن له هر په کاتيکياندا دوو چه مينه وه و دوو کړنووشيان تيادايه، پيش هر چه مينه وه يه ک سوورته ي (الفاتحة) و قورئانيکى زور ده خويندرت، به ي نه وه ي بانگ بدرت، به لکوو ده گوتريت «الصلاة جامعة» پياوان و نافرته تان به کومهل نهو نويزه ده کهن.

* نه گهر خوړگيران و مانگ گيران به چاو نه ده بيندران، نهوا نويزيان بو نه نجام نادریت، چونکه ديتنى چاو هه ژمار ده کريت، نه وه ک زانستى گهر دوونناسى. نه گهر به زانستى گهر دوونناسى هه ژمار بکرايه، نهوا بو هه موو خوړگيران و مانگ گيران يک ده بوو نويز نه نجام بدرايه، هه چهنده له ولاتانيکى دیکه ش پرووى بدياه.

زه کات و خیر کردن و سامانی گشتی

* زه کات واجب نابیت ته نها به تیپهړ بوونی سالیک نه بیت، سوننه ته نه و زه کاته پیش بخړیت بو نه و کات و ساتانه ی گه وړه و ریزدارن وهک په مه زان و شه عبان و مانگه قه دهغه کراوه کان، هه ووه ها له کاتی پیویستی موسلمانان وهک هاتنی جیهاد و هه زاری.

* نالتوونی نافرته - خشلی به کاره یندراو- زه کاتی تیدا واجب نییه هه رچهنده زوریش بیت، به لام به مهرجیک به کاری به ینیت نه گهر هه رچهنده به ته نیا له بونه کانیشدا بیت، له سهر بوچوونی دروست، نه مهش و ته ی زورینه ی هاوه لان و زورینه ی زانایانه.

* دروسته زه کات بدریته که سانی که مده رامهت که ویستی نه نجامدانی حه جی فهرزیان هه یه تا حه جی پی نه نجام بدن، نه مهش و ته ی ئین عه باسه، به لام زه کاتدان به و که سانه ی له پیناوی خودادا جیهاد ده که ن باشته له وه ی بدریته نه و که سانه ی حه جی پی نه نجام ده دن.

* لای زورینه ی زانایان زه کاتی سهر فتره واجبه له سهر گه وړه و گچکه، سهر پهرشتی خانه واده ده توانیت له بری هه موو تاکه کانی خانه واده که ی ته نانهت خیزانیشی نه و زه کاته بدات، نه م زه کاته سوننه ته بو کورپه له ی ناوسکی نافرته ی دوو گیانیش بدریت.

* وابه اشتره هه موو تاکه کانی خانه واده زه کاتی سهر فتره بو خویان بدن نه گهر خاوه ن سامانیکی سهر به خو بوون، وهک نه و کورانه ی فهرمان بهرن، خو نه گهر گه وړه یی خانه واده که زه کاته که له بری هه موویان بدات نه و له بری

هموويان ده که ویت، هه ندیک له سه له ف به سوونه تیان داناوه که زه کاتی
سهر فتره بو خزمه تکاریش بدریت.

* باشتړین کات بو زه کاتی سهر فتره له نیوان نویتړی به یانی و نویتړی جه ژندایه.

* زه کاتی سهر فتره دروسته پیشبخریت بو روژیک یان دوو روژي پیش
جه ژن، هاوه لان نه وکاره یه نه نجام داوه، ئین عومر پیش سی روژ زه کاتی
سهر فتره که ی ده نارد.

* دواخستنی زه کاتی سهر فتره بو پاش نویتړی جه ژن باتل و وهرنه گیراوه
وهک دواخستنی نویتړی به یانی به یاش خوره لاتن که نه مهش پوچه له تهنه
له کاتی عوزرکی وهک بیرچوونه وه نه بیت. زه کاتی سهر فتره له خواردنی گشتی
ولات ده دریت، وهک برنج و ئارد به پی شار و ولاتی خوین، نابیت خواردنیک
به زه کاتی سهر فتره بدریت که له شاری خویندا خواردنی سهره کی نییه و له
شاریکی دیکه خواردنی سهره کییه.

* خواردنی زه کاتی سهر فتره به پی گورانی کات و شوین ده گوریت، له مرودا
له خورما و جو دروست نییه هه رچه نده له فهرمووده کانداسی کراوه، چونکه جو
له مرودا خواردنی سهره کی نییه و خورماش وهک میوه به کاردیت نهک خواردنی
سهره کی ژم.

* نه اندازه ی صاعیک خواردن پیویسته له زه کاتی سهر فتره دا بدریت، نه
که سه ی زه کاته که ده دات ده توانیت دوو جوړ خواردن بدات، به مهرچیک
به هه ردوکیان بگاته نه اندازه ی صاعیک و هه ژاره کان بتوان به تهنه و به یه که وه
سوودی لی ببین.

* به هاوده نگی زانایان سوننه ته زه کاتی سهر فتره به خواردن بدریت
نهک به پاره، زانایان نا کوکیان هه یه ده رباره ی دروستبوون و له بریکه وتنی

سهرفتره که ئه گهر به پاره بدریت، هه ندیک له سه له ف رېگه یان داوه به پاره زه کاتی سهرفتره بدریت، به لام وهک خوپاراستن به خواردن بدریت باشته.

* له په یامبه ری خودا (ﷺ) و هاوه لانه وه نه ها تووه زه کاتی سهرفتره یان به پاره دابیت، به لکوو هه ندیک له شوینکه وتووانه وه به دروستیان داناوه به پاره بدریت ئه ویش بو پپووستی و قازانجی هه ژاران وهک ناردنی بو شاریکی دیکه که ریژه ی هه ژاری زورتری تیا دابیت.

* باشته زه کاتی سهرفتره بدریته هه ژارانی ئه و شارهی زه کاتده ره که ی تیدا نیشته جیه، خو ئه گهر شاریکی دیکه هه بوو و زیاتر پپووستیان بوو، ئه و دروسته بو یان بگوازیته وه، ئه گهر نه ده تواندا خواردنه کان بگوازیته وه دروسته پاره یان بو ره وانه بکریت کاتیک سوو دیکی روون و ئاشکرا له و بابه ته دا به دی ده کرا.

* زه کاتی سهرفتره بو خزمه تکار و کارگوزار دوو حالت له خۆده گریت:

یه که م: ئه گهر له به ئیننامه که یاندا خواردن پیدان به مهرج گیرابوو، ئه و دروست نییه زه کاتی سهرفتره یان پی بدریت.

دووه م: ئه گهر له به ئیننامه که یاندا خواردن له سه ر خویان بوو، دروسته زه کاتی سهرفتره یان پی بدریت.

* به خشین باشتین و پاکترین کرده وه یه، بروادار کاتیک مرد خۆزگه ده خوازیت بگه ریته وه دونیا تا کوو به خشیت: ﴿لَوْ لَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ [المنافقون: ۱۰]

«ئهی په روه رنده ی من! بوچی تا ماوه ییکی نزیک مه ودات نه دام، که ئه وسای خیر بکه م و له ریزی کار چاکه کان بم؟»

* ټه و که سانه ی زورترین به خشینان هه یه، زورترین به ره که ت له مال و سامانیاندا هه یه، له فرموده دا هاتوو که په یامبه ری خدا (ﷺ) فرموده تی ما نقصت صدقة من مال «هه رگیز به خشین له مال و سامان که م ناکات» له فرموده ی قودسیدا هاتوو: «ټه ی نه وه ی ئا دم به خشه، پیت ده به خشم.»

* به خشین مال و سامان به وپه ر پیخو شبوونه وه نیشانه ی ئیمان، هه روه ها به خشین به نابه دلی نیشانه ی دووړوویه، خدا دهر باره ی دووړووه کان ده فرموده ی: ﴿وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ [التوبة: ۵۴] «ټه و مال ه ش که و ده یبه خشن، زور به نابه دلی ده یده ن.»

* سته می سته مکار به به خشین لاده چیت، به سه حی ی له نخیه وه هاتوو ده ټیت: «هاوه لان وایان ده بی نی که سی سته ملیکراو ټه گه ر له پیناو خدا مال و سامانیک به خشیت ټه و سته مه که ی له سه ر لاده چیت.» ټه م کاره ش زوریک له خه لکی لی بیئاگان، قورئانی ش ئامازه ی پی داوه.

* به خشین یارمه تی سته ملیکراو ده دات له به رانه ر سته مکاردا، هوکاره بو لادانی خراپه ی سته مکار به سه ریه وه هه روه ها شوینه واری سته مه که ی له سه ر که م ده کاته وه: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [البقرة: ۲۷۰] هه رمالیکي ده یکه نه خیر، یان ده قه به ل خودای ده که ن، خوا ده یزانی ت و ټه وانه ی سته مکارن هیچ یاریده ده ریان نییه.

* په یامبه ری خدا (ﷺ) کاتیک کو مه ټیکي په شوړووت و که مده رانه تی ده دی ده موچاوی سووړ هه لده گه را و هانی خه لکی ده دا له سه ر به خشین. به سه حی ی هاتوو کو مه ټیک هاتنه لای په یامبه ر پیپه تی و پرووت و په جال بوون، کاتیک په یامبه ر ټه مه ی دی، په نگی گو را و چوو ژووړ و هاته وه ده ر، پاشان سه رکه وته سه ر مینبره که ی و هانی خه لکی دا له سه ر به خشین.

* خودا دهفه رموویت: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵] "تا ده توان مال خوتان له راهی خودا ببه خشن؛ خوشتان به فته رات مه دهن به دهستی خو."

یه کټیک له هوکاره خوداییه کان بو له ناو بردن و سزای کو مه لانی خه لکی، نه به خشین مال و سامانه له کاتی پټو یستیدا.

* خودا نیعمه ته کانی هه لئا گریت له سهر که سی سو پاسگوزار، گه وره ترین سپاسگوزار ییش بریتیه له به خشین، هه روه ها یه کټیک له با شترین کرده وه کان خوار دن دانه له کاتی برسیټی و قاتوقریدا، ﴿أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ [البلد: ۱۴] «یا نان دانه، له پوژی قاتوقریدا. واته: برسیټیه کی زور.»

* نه و کاته ی مروّف سامانیک ده به خشیټ و به شوین که سی شایسته دا ده گهرټ، به لام ده که وټه ده ست که سی که شایسته نیه، نه و ا یاداشتی ته و او ی به خشینه که ی بو هه ژمار ده کرټ، له سه حیحا هاتووه: پیاوټیک نه زری کرد و به به خشینیکه وه ده رچوو، پاشان به خشینه که ی که و ته ده ستی ده و له مه ند و دز و ئافره ټټکی زینا کاره وه.

* شوانټیک له سه رده می په یامبه ردا کو مه له و شترټکی زه کاتی دزی، کو مه لانی کیش هه بوون له ده ستکه وتی جیهادیان ده دزی و دوو پرووه کانیش به نهټنی یارمه تی جووله که کانیا ن ده دا، به لام له گه ل نه وانه شدا زه کات نه وه ستیندرا، چونکه وه ستاندنی زه کات به لایه کی گشتیه.

* دوو پرووه کان ئابلو و قه ی سامانیان وه ک ریگه یه ک به کار ده هټنا بو دروستکردنی نا کوکی له ناو هه قدا: ﴿يَقُولُونَ لَا تَنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتّٰی يَنْفَضُوا وَلَئِنَّ خَزَائِنَ السَّمَوٰتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنافقون: ۷] «ده لټن: دارایی مه به خشن به وانه ی له گه ل پیغه مبه ردان تا کوو بلا وه ی لی بکه ن، له کاتی کدا هه رچی گه نجینه کانی ئاسمانه کان و زه وی هه یه، هه مووی هی خوا یه، به لام دوو پرووه کان نازان.»

* مال و سامان بویه به «مال» ناوبراوه، «إما مال عنك أو ملت عنه» چونکه یان تۆ له ئه و لاده دهیت یان ئه و له تۆ لاده دات «هر ده بیت یه کیان واز له وی دیکه یان به یتیت.»

* ئایین و سامان مولکی خودایه، هیچ کهس نابیت ده ستوه ردانی تیدا بکات، خودا ده فره موویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُضُونَ فِيْٓ ءَايَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ [الأنعام: ۶۸]

«هرگا ئه وانه ده بینیت ده رباره ی نیشانه و ئایه ته گانمان خراب ده دوین، تۆ روویان لئ وهر بگیره.»

له فره مووده شدا هاتووو إن رجالا يتخوضون في مال الله بغير حق فلهم النار که سانیک به ناهه ق ده ست وهر ده دهنه سامانی خوداوه، ئه وانه سه رئه نجامیان دۆزه خه.»

* ئایین له ئاسمانه وه دابه زیندراوه و مال و سامانیش له زه وه وه ده رهنندراوه، سامان بۆ ئایین وه ک گۆزه یه بۆ ئاو، ئه و گۆزه یه ده وری ئاوه که ده دات و ده یاریزیت و به سه ر تینواندا ده یگپیت.

* خو ئه گهر خه لکی هینده ی سه رقالبوونی دل و جه سته یان به دونیاوه، دل و جه سته یان به خوداوه سه رقالبوایه، ئه و هه موویان ده بوونه دۆست و خواپه رستی ته واو. له فره مووده دا هاتووو: تعس عبد الدينار «تیاچیت به نده ی دینار.»

* کرین و فروشتن هه لاله و به رته تیایدا هه لالییه تییه، په یامبه ری خودا شتی کرپوه، به لام فره مووده یه ک نازانم ئه وه جیگیر بکات که په یامبه ری خودا شتیکی فروشتبیت له پاش په یامبه ر بوونییه وه. ئه مه ش چه ندين حکمه تی زۆر له خۆده گریت.

* مالی میرانی حه رام:

۱- ئه گهر ماله که داگیرکراو بوو و خاوه نه که شی ناسراو بوو وهک ئه وهی ماله که له که سیک دزرا بیت یان له مالی گشتی، ئه وا ئه م جوړه ماله به میرات نابریټ و سوودی لی وهرناگیریټ.

۲ مالی حه رام که به په زامه ندی په یدا کرابیټ، وهک رپبا، ئه وا به میرات ده گیریټ.

* له ناو بردن و به فیرودانی سامان باشته له وهی سته مکاران سوودی لی ببین، ﴿وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ [الكهف: ۷۹] «ئو که شتییه ی (عه یدارم کرد، چند هه ژاریک خاوه نی بوو له ده ریادا کاریان ده کرد، جا منیش ویستم عه یداری بکه م، له کاتی کدا له و ناوه داپاشایه ک هه بوو که هه موو که شتییه کی (چاک و ری کوپیکی) داگیر ده کرد.»

* ﴿وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ [آل عمران: ۴۹] «هه والی ئو شتانه ی که ده یخوون و هه لی ده گرن له ماله کانتاندا پیټان راده گه یه نم.»
ئو گهر ده رخستنی ئو شتانه ی خه لکی هه لیده گرن حه رام بووبا، ئه وا دروست نه ده بوو بو عیسا ئو کاره بکات، ئه مهش چاره سه ره بو لادان و ده رخستنی گهنده لی له سامانی گشتیدا، چونکه مالی حه لال نابیته جی شهرمه زاری بو خاوه نه که ی.

* ئو که سه ی کاریک یان فه رمان به رییه ک ده کات، دروست نییه کاره که ی بکاته هوکاری وهرگرتنی پاره ی زیاده، له فه رمووده دا هاتووه: «من استعملناه علی عمل فرزقناه فما أخذ بعد ذلك فهو غلول» «هه رکه سمان پاسپارد بو ئه نجامدانی کاریک، بریکمان پروزی بو دیاری کرد، ئه وهی له و بره زیاتر وهر بگریټ، ئه وا دزی کردووه له ده سکه وتی گشتی.»

* ټه سامانه ی به هو ی پو ستیکه وه به ده ست هاتو وه پو یسته بگړ درې ته وه
 بو داهاتی گشتی، له پېشه وا ټه بو به کره وه به سه حیچی هاتو وه: "سه یر بکه ن
 بزانی له و کاته ی بو ومه ته کار به ده ستی پروا داران چند له سامانه که م زیادی
 کردو وه، بینیرن بو کار به ده ست و خه لیفه ی پاش خو م."

* حه رامه سه رکړده زیاتر له خه رچی و شوینی نیشته جیوون و خزمه تکار و
 سواری پی بدریت، له فه رمو وده دا هاتو وه: من اتخذ غیر ذلک فهو غال او سارق
 «هه رکه س له و ټه ندازه یه زیاتر وه ربگریت، ټه وا سامانی گشتی خوار دو وه یان
 دزیو ه.» سامانی دزی کړین و فرو شتنی پو ه ناکریت و به میراتیش نا گیریت.
 به سه حیچی له فه رمو وده دا هاتو وه: من کان لنا عاملا فلیکتسب زوجة وإن
 لم یکن له خادم فلیکتسب خادما ومن لم یکن له مسکن فلیکتسب مسکنا
 ومن اتخذ غیر ذلک فهو غال او سارق «هه رکه س ده بیته کار به ده ستی ئیمه و
 ژنی نییه، ټه وا با ژن به ینییت؛ ټه گهر خزمه تکاری نه بو و، با خزمه تکار بگریت؛
 ټه گهر خانووی نه بو و، با خانو و بگریت؛ ټه وه ی له و ټه ندازه زیاتر بیات، ټه وا بردنی
 ده سکه وتی گشتییه یان دزییه.»

* هه رکه س کاریکی گرت ه ده ست، ټه وا بو ی نییه له ټه ندازه ی پو یستی بو
 مال و خزمه تکار و خیزان و سواری زیاتر وه ربگریت. جگه له ټه مانه، به بردنی
 ده سکه وتی گشتی هه ژمار ده کړیت، چونکه له فه رمو وده دا هاتو وه: «من کان
 لنا عاملا فلیکتسب زوجة و خادما ومسکنا، وغیر ذلک غلول.»

* ټه و که سه ی مالیکی پی ددریت تا دلې راگیر بگریت، ټه وا ټه وه نده ی
 ددریت تاکو و له خراپه و ټاشو بی پاریزرا و ببیت، یان به هو یه وه زیاتر به ره و
 چاکه ده چوو، ټه وا بو هاتنه دی ټه م مه به سته ټه گهر مال و سامانه که زوریش
 بیت دیدریت، به لام کاتیک کار به ده ست بو قازانجی خودی خو ی به کاری
 ده هینا، ټه گهر زیاتر له ټه ندازه ی پو یستی خو ی برد، ټه وا حه رامه.

* ټه و کهسه ی بیکاره و هیچ کاریکی دهست ناکه ویت تا بیکات، ټهوا له ئیسلامدا مافی هاوکاریکردنی بو داندراوه له سامانی گشتیدا ﴿... فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ﴾ [المعارج: ۲۴]

واته: «ټهوانه ی له کار بیبهشن.»

ټهمهش مافیکی پیویست و بهره وامه ﴿حَقٌّ مَّعْلُومٌ- لِّلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ [المعارج: ۲۴-۲۵]

* بیکاران مافیان له سامانی گشتیدا ههیه و پیویسته به شیکیان پی بدریت ﴿... فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ- لِّلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ [المعارج: ۲۴-۲۵] عائیشه دهفه رموویت: (المحروم): ټه و کهسه یه که خهریکه بژیویه کی بو ژیان دهست نه که ویت، (معلوم): دیاریکراوی وهک مووچه.

* ټه و کهسه ی نه داره ده توانیت داوای پیویستییه کانی له سامان و کهلوپهل له و کهسانه بکات که مافی به سه ریانه وه ههیه، هه رچه نده که سه که پیگه شی بهرز بیت. پیاویک به په یامبهری خودای گوت: "ټه ی موحه ممه ده! به شیکم پی بده، خو له مالی خوټ و بابت پیم نادهیت."

* مال و سامان دلی هاو نیشتمانیان به لای سه رکرده دا هوگر ناکات، به لکوو بیهوټ و ئارامیان ده کاته وه، کاتیک بی پاره بوون ده رژیته سه ر جاده و ئاشووب هه لده گیرسینن ﴿لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

«ټه گهر هه رچی له م سه رزه مینه دا ههیه، هه مووت به خت بگردایه، نه ت ده توانی وا لیکیان کو بکه یته وه؛ به لام خدا کو ی کردوونه وه و هوگری کردوون.»

* مال و سامان دلی هاو نیشتمانیان به لای سه رکرده دا کو ناکاته وه، به لکوو ئارامیان ده کاته وه، جا هه رکات برسی بوون، ټه وکات ده رژیته سه ر

جاده و دەپانەوېت سەرکردە لایبەن. خو ئەگەر ئىسلام كۆيان بکاتهو، ئەوا دابراڻ لەنئوانياندا پروونادات تەنھا بە کوفر نەبیت، ھەژارى و برسپىھەتى ھىچ کارىگەرىيەك ناخاتە سەر ئەو كۆبوونەوہەيان.

* كۆکردنەوہى خەلکى لەسەر جگە لە بیروباوہر، وەك پېدانى پارە و سامان، كۆکردنەوہ و ھۆگرىيەكى كاتىيە، لە كاتى ھەر پېشھاتىكدا ئەو ھۆگرىيە بوونى نامىنیت، خودا دەفەرمووېت: ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

* دلى خەلکى بە سامان رادەكېشريت، بەلام جىگىر و ھۆگر نابت تەنھا بە كۆکردنەوہيان نەبیت لەسەر يەك بیروباوہر ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾

* زۆرىك لە سەرکردەكان بەھەلەداچوون بەوہى سامانيان كړدووتە سەرچاوہى جىگىرکردنى خەلکى لە دەورىان، بەلام سامان تەنھا ھۆكارىكە بۆ کرانەوہ و نزيكبوونەوہى دل بۆ ئەو بیروباوہرى كەسى بەخشەر پىادەى دەكات، بۆيە سامان بە «مال» ناوبراوہ چونكە دل بەرەو بەخشەرەكەى دەبات «لميل القلوب الى معطيه».

* بیروباوہر ئەگەر رەگى داکوتا و لە دلدا چەسپا، خەلکى كۆدەكاتهو و جىگىريان دەكات ھەرچەندە لەسەر ھەژارېش بىت، بەلام جىگىرکردنى خەلکى بە مال و سامان پەيوەستە بە دابەشکردنەوہ. پېدانى مال و سامان دەبیتە ھۆى خراپە و داواکردنى زياتر بەخشىنى ۱۰ پتيان، واين لى دەكات داواى ۲۰ بکەن.

* ھەموو ئەو دەولەتانەى خەلکيان لە دەورى خويان بە سامان جىگىر كړدووه، كاتىك بەرزى و نزمى، يان ھەژارېيەكيان بەسەردا ھاتووہ، ھەرەسيان ھىناوہ. ھەر بەو جۆرەيە ھەموو ئەو دەولەتە مادەگەريانەى ئەمرو بۆ بەردەوامبوون و مانەوہيان لەوانى دىكە وەرەگرن و دەدزن.

فيقهې پوژوو و حوکه کاني په مه زان

* مانگی په مه زان مانگیکی گه ورهیه، ده رگاکانی په حمهت له و مانگه دا هه مووی والایه، پټویست به له ده رگادان ناکات تا کوو ده رگات بو والا بکریټ، به لکوو تنه نا پټویستی به هه لنانی چهنده هه نگاویکی که مه بو چوونه ژووره وه، نهک چاوه روانی نه وه بیت که سیک هه لټبگریټ و بتباهه ژووره وه.

* په مه زان مانگی سهرکه وتن و سهر به رزی و پته و بوونه، زوړینه ی نه و غه زایانه ی له په مه زاندا کراوه سهرکه وتن بوون بو موسلمانان، تیایدا: مه کهه، قودس، هیند، سند، نه نده لوس و قوسته نټینییه ... فه تچ کراون.

* خودا بابته ی پوژووی نه م ئوممه ته ی ئاسان کردووه و تنه نا وابه سته ی کردووه به دیتنی مانگه وه، به لام هه ندیک هه ر پشت هه لده که ن و رپړه وی نه وه کانی ئیسر ائیل ده گرنه بهر کاتیک فه رمانیان پی کرا مانگایه ک سهر برن، نه وان به دوا ی په نگ و ته مه ن و سیفه ته کانی دا ده گه ران.

* چاوه کان وینه ی خوړ و مانگ ده بینن له به رگه هه وادا، نهک خودی خوړ و مانگه بنه رته ییه که، له نیوان خودی خوړ و مانگ و وینه دانه وه کانیاندا چهنده خوله کی که هیه، نه و که سانه ی ده لپن زانستی فه له کی دیاری که ری مانگه با له سهر بنه رته ی دیتنی خوړ و مانگه که برؤن نهک وینه دانه وه که یان.

* نه ژمار ی فه له کی ئیستا که موکورتی تیادایه، چونکه نه وه هه ژمار ده کات که چاو ده یینیټ له به رگه هه وادا، نه گه ر له سهر خوړ و مانگی بنه رته ی کاته کان هه ژمار بکریټ، نه واکاتی نویژه کان هه مووی ده شیوټ، له هه ژمار کردنی بینینی ئاسایی راده که ن که چی له سهریشی نه ژمار ده که ن!

* دیاریکړدنی مانگی ږه مه زان به دیتنی مانگ یان ته و او کړدنی سی پوژی مانگی شهعبان ده بیټ، نه و ولاته ی مانگی تیدا نابیندریټ له گهل ولاتیکی نزیکی به پوژوو ده بیټ که مانگ تیايدا دهرده که ویت. نه گهر ولاتی نزیکیش نه بوو، نه و کار به پوژمیر بکات.

* هه چوار پیښه واکه هاوړان له سهر نه وهی که کارکردن به بینینی مانگ له شه ودا بیټ یان له پوژدا وه رگیراوه، نه گهر هه رکات ببیندریټ له پاش نیوه پووه، نه و به یانی نه و پوژه مانگی تازه یه، کرداری هاوه لان بهم جوړه بووه.

* هه ندیک له فله کییه کان وا گومان ده بهن هه رکات مانگ پیښ خوړ ناوا بیټ، نه و خه لکی به هیچ جوړیک مانگ نابین، نه مهش هه له یه، دیتنی مانگ له پوژدا هه ژمارکراوه و هاوشیوهی دیتنیه تی له شه ودا، لای زورینه ی فقیهه کانیش به و جوړه یه.

* پیروژبایکړدن به هو ی نزیک بوونه وه و هاتنی ږه مه زان دروسته، به لکوو کاریکی چاکه، به هو ی گشتگیربوونی پیروژباییکړدن به کرده وه چاکه کانه وه، وهک وه رگیرانی ته و به که ی که عبی کوری مالیک، به لام هیچ فهرمووده یه کی تایبته نه هاتووه له سهر دروستیه تی پیروژباییکړدنی هاتنی ږه مه زان.

* پوژوو حه رامه بو که سیک که گومانی زالی وایټ زیان به ژیانی ده گات نه گهر به پوژوو بیټ. نه بوو هوړه پره نه و جوړه که سه ی به خو کوژ ناوی بردووه، له نه بوو هوړه پره وه هاتووه گو توو یه تی: «لو مات ما صلیت علیه» نه گهر بمریټ، نوژی له سهر ناکه م، پرشته ی گیرانه وه که ی سه حیحه.

* به کوډه نگی زانایان دوو گیان و شیرده دروسته به پوژوو نه بن کاتیک ترسیان له خودی خو یان یان له منداله که یان هه بوو، بوچوونی دروست دهر باره یان واجیبوونی گرته وهی پوژوو کانیانه به بی نه وهی که فارهت بدن، نه مه بوچوونی به هیزه که له ئین عه باس و ئیب عومه ره وه هاتووه.

* گوځ نه دان به نه جامدانی هرامه کان له رهمه زاندا، پاداشتی رږوږو کهم ده کاته وه، هه ندیک جار پاداشته کهی ته واولاده بات، ریوایهت کراوه له نه نه س و نه خه عییه وه: غه بیهت رږوږو به تال ده کاته وه، واته پاداشته کهی ده بات وهک به تال بووهی لن ده کات.

* هه ر مروفتیک خراپه ی زیاتر بوو له مانگی رهمه زاندا، به لگه یه له سه ر نه وهی شه ی تانه به ند کراوه کهی که له گه لیدا بووه خراپه ی له نه وه که سه که متر بووه، هه ر نه وه شه ی تانه له خراپه گه وره کان گیراویه تییه وه، کاتیک شه ی تانه کهی به ند ده کریت، نه وکات نه وه مروقه ده ستی والا ده بیت. فهرمووده کان نه مه ده گه یه نن.

* هه ندیک جار مروف پیویستی به شه ی تان نییه تا کوو گومرای بکات، چونکه خودی خو ی گومرایه و به ند کردنی شه ی تانه کهی له رهمه زاندا هیچ کاریگه رییه ک دروست ناکات له سه ری: ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ [ق: ۲۷] «نه وه (شه ی تانه ی له دنیا دا) له گه لیدا بوو، ده لن نه ی په روه ردگارم من نه وم سه رکه ش نه کرد، به لکوو خو ی له گومراییه کی دووردا بوو.»

* له رهمه زاندا گه شت کردن ناپه سه نده بی بوونی پیویستی و قازانجیک دیاریکراو، بو نه وهی مروف له په رسته شه کان بی نا گای نه کات، له عائیشه وه به دروستی نه م و ته یه هاتو وه: "گه شتم پی خو ش نییه له رهمه زاندا، نه گه ر رهمه زان هات پی م خو شه نیسته جی بم."

* په له کردن له نه جامدانی نوږی به یانی له مانگی رهمه زاندا سونه ته پاش نه وهی کاته کهی زانرا و جیگیر بوو، زهیدی کوپی ثابت ده لیت: «نیوان پارشیو کردن و نه جامدانی نوږ نه ندازه ی په نجا ثایهت بوو» نه وه نه ندازه یه به خو یند نیکی ناسایی نزیکه ی ۱۰ خولهک ده خایه نیت.

* وتهى "إني صائم" له کاتى دهمه قالىدا سوننه تڼيکه زوړيک لتي بښاگان،
وتهى ههنديک له خه لکى "اللهم إني صائم" به زيادکردنى وتهى (اللهم) هيچ
بنه رهنديکى نښه له فهرمووده و نه سهردا.

* وتهى "إني صائم" "من بهر ژووم" کاتيک رڅووه وان دهریده بریت له
کاتى دهمه قالى چهنه سوودیک له خو ده گريټ:

۱- ټاگه دار کردنه وهى که سى بهرانبه ره به وهى ټه و بښوانا نښه، به لکوو
بښه ننگيیه کهى له پښانو خوادايه.

۲- ياده پښانه وهى رڼزى په رسته شه کانه که نابيت خه لکى به خراپه نزيکيان
بښه وه.

* ټه گهر رڅووه وانتيک له ناو خه لکيدا بوو بښاگايانه شتى خوارد، ټه وا بيري
ده پښندريټه وه که ټه و بهر ژووه له بهر رڼزى مانگى په مه زان، هه روه ها تاکوو
نه بښته جڼى سهرنجى خه لکى و بهر ټه وه گومانى خراپى پڼ بښت. به لام
ټه و رڅووه وانى لای کو مه لکى ناسياو يان له ماله وه به بښاگايى شتى خوارد و
خوارد وه ټه وا به ټاگا ناه پښندريټه وه.

* ټيبن عومهر ويستى ټاو بخواته وه و بيريان ه پښايه وه که بهر ژووه گوتى:
"خودا ويستى ټاوم پڼ بدات تو نه ته پښت." سه نه دى گيړانه وه کهى سه حيحه،
هيچ پڼچه وانیه کهى ټه مه و ته يه ش له هاوه لانه وه نه هاتوه.

* باشترين شت بهرانبگى پڼ بکريټه وه خورمايه، پاشان ټاو، پاشان شير.
هيچ تايپه تمه نديک نه هاتوه دهر باره ي خورماى تهر؛ ټه و فهرمووده يه ي باس
له پښخستنې خورماى تهر به سهر وشکدا ده کات مونکه ره. ټه بوو حاته م و
ټه بوو زهره و به زار به مونکه ريان داناوه.

* خورما باشتړين خواردنه بهربانگي پي بکړيتهوه، سي خورما کهمترين ريزهيه که له سونهتدا هاتييت بو بهربانگ کردنهوه، پاشان چهند قومتيک له ئاو، له پهمبهری خداوه (ﷺ) نههاتووه پيش نويز جگه له خورما و ئاو زياتري خواردييت، روظووهوان له پاش نويز چي بوويت، دهتوانييت بي خوات.

* نهگهر روظووهوان له ريگاي کاتزميرهوه بوي دهركهوت که خور ئاوا بووه، سوننهته بهربانگ بکاتهوه ههرچهنده بانگيش نهدرابييت، چونکه بانگ و بهربانگ ههردووکیان بهيهکساني پهيوهستن به خورئاوايوونهوه، خودی خويان پهيوهست نين به يهکترهوه.

* نهو روظووهوانه دلياووهتهوه له خورئاوايوون، لهگهل نهوهشدا بهربانگ دوادهخات و چاوهرواني بانگي دهکات، نهوا بهم کاره پيچهوانه سونهتي کردووه، چونکه نهو کاتزميرانه ئيستا بانگييز و کهساني دیکهش کاري پي دهکن، ئيبن عومهر کاتيک دليا دهوو که خورئاوا بووه، بهربانگي دهکردهوه ههرچهنده گوپي له بانگيش نهبووايه.

* ههر شتيک نهگاته ناو گهده يان شوينگرهوهي گهده، روظوي پي بهتال نابيتهوه، وهک نهوانه دهگهنه سييهکان وهک بهخاخي رهو و عتر و دوکهلې بخورد و تامکردني خواردن.

* روظو بهتال نابيتهوه به سيواک و ههويري ددان، قهتره ي چاو، پشانهوه لهسهر بوچووني بههيز.

* ليک نابيته هو ي بهتال بوونهوهي روظوو، هاوشيوه ي نهوش سيواکه ههرچهنده تهرپيش بيت، ههروه ها فلچه ي ددان و قهتره ي چاو و گو ي و چاورستن.

* پشکينی خوین پړووی پړووه وان به تال ناکاته وه له سره بچوونی به هیز، ههروه ها دهرزی ماسولکه، ئوکسجین، له شگران بوون، قوتدانی تف و به لغهم و هه موو ئه و پاشماوانه ی له خواردنی پارشیو له ناو دهمی پړووه واندا ماونه ته وه هیچیان پړوو به تال ناکه نه وه.

* پړوو به هو ی برینه وه به تال نابیته وه، وهک خوینی پووک و ددان ئه گهر نه چنه ناو هه ناو ه وه، ههروه ها دهرزی نیو بهنج و دهرمانه به کاربراوه کان له پړی کومه وه.

* پړووه وان بوی دروسته تامی خواردن بکات و پاشان دهری بداته وه، ئهم کاره هاوشیوه ی ئاو له دهم وهردانه کومه ليک له زانایان پړگه یان به و کاره داوه، ئیبن عباس پړگه ی داوه بۆ تامکردنی ئه و خواردنه ی که که سیک دهیه ویت بیکړیت. هه سهن گوپزی بۆ کوره زا که ی دهجووی و دهیدایه له کاتیکدا خو ی به پړوو بوو.

* جگهره کیشان پړوو به تال دهکاته وه چونکه به مه بهسته وه له دهمدا کوده بیته وه و به شیکی زوری شی دهچیته گه ده وه، له بهر ئهم هوکاره هه موو پزیشکه کان کوکن و جگهره به هوکاریکی شیرپه نجه و سووتانه وه ی گه ده داده نین، بویه به خواردنه وه داده ندریت. -له زمانی عهره بیدا (شرب الدخان) خواردنه وه بۆ جگهره به کارده هیندریت-.

* خواردنی پارشیو پیویسته به هیچ جوړیک وازی لی نه هیندریت، هه رچه نده شتیکی که میش بیت. له فهرمووده دا گیردراوه ته وه: «خواردنی پارشیو بهرکه ته، وازی لی مه هینن، هه رچه نده ئه ندازه ی خواردنه وه ی قومیک ئاویش بیت.»

* به لگه گه ليک له سوننه ت ئاماژه به وه ده دهن که خواردنی پارشیو گه وره تر و ریزدارتره له بهربانگ، چونکه زوړیک له و دهقانه ی دهرباره ی بهربانگ کردنه وه

هاتوون تهنه ئاماژه به په له کردن ده کهن بؤ به ربانگ کردنه وه، به لام له باره ی خواردنی پارشیوو وه ده قی تایبته هاتووه، چونکه ئه و که سه ی پارشیوو ده کات خواردنه که ی یارمه تیده ری ده بیت له سر به جیهینانی پاییه ک له پایه کانی ئیسلام. پوژه کان له مانگی په مه زاندا پیگه به رزترن بویه به هیزبوون تیایاندا ته ووتره و گرنکتر داندراوه. پوژوو شکان به هه موو ئه و شتانه ی پوژوو ده شکینن دیته جی، ته نانه ت به سر جیهی کردنیش وه ک ئین عومهر ئه نجامی داوه، به لام پارشیو تهنه به خواردن دیته جی. سووربوونی خه لکی له سر به ربانگ کردنه وه و بیئاگابوونیان له پارشیو کردن، هوکاری نه زانیانیه به په له بندى په رسته شه کان. پیویسته خه لکی له سر هه ردوو بابه ته که سوورین به تایبته پارشیو گرنگی زیاتری پی بدریت.

* ئاماده کردنی پارشیو بؤ پوژوو وه وان گه وره تره له به ربانگ ئاماده کردن بوی، چونکه خواردنی پارشیو گه وره تر و ریژدارتره، چونکه پارشیوکار پروو ده کاته په رستشیکى وه ک پوژوو که یه کیکه له پایه کانی ئیسلام، هه روه ها هیچ فهرمووده یه ک جیگیر نه بووه ده رباره ی فزل و گه وره یی به ربانگ کردنه وه ی پوژوو وه وان، فزلی خوداش فراوانه.

* پارشیو کردن به خورما یان به کارهینانی خورما تیتیدا سونه ته، ئه مه سونه تیکه زور که س لی بی ئاگایه، وا گومان ده بن خورما تهنه بؤ به ربانگ کردنه وه سونه ته، له فهرمووده ی ئه بوو هوپه رپه دا هاتووه، پیخه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: «نعم سحور المؤمن التمر» باشتترین پارشیو پیکه ری بروادار خورمایه. ئه بوو داود گپراویه ته وه و رسته که ی راسته.

* ئه و که سه ی پارشیوو ده کات بوی دروسته ئه و خواردن و خواردنه وه ی له ده ستیدایه ته وای بکات و بیخوات هه رچه نده گوپی له بانگی به یانیش بیت، کو مه لیک له سه له ف ریگه یان به و کاره داوه و چهنده فهرمووده یه ک ریوایه ت ده کریت و به مه رفوعی ده یده نه پال په یامبه ر (ﷺ).

* پېرۆزباييى کردن به بۆنه ناو ده شهوى كۆتايى رهمه زانه وه
كارىكى چاكه، به لام هيچ فهرمووده يه كى دروست له باره يه وه نه هاتووه، به لكوو
ده توانيت دهسته واژه يه ك هه لده بژيرد يت كه هاندان بيت بو كرده وهى چاكه و
پېرۆزباييش له خوځگر يت.

* پيويسته نيوهى دووه مى رهمه زان زياتر كۆششى تيدا بكر يت به راورد به
نيوهى يه كه مى، ئهمه ش پرواله تى كارى په يامبه ر (ﷺ) و هاوه لان بووه.

* په يامبه ر له دهى كۆتايدا ئيعتكافى ده كرد، له گه ل ئه وهى به رپوبه رى
ده و له تى ئيسلام و موفتى خه لكى بوو، هه موو خه لكى پيويستيان پيى بوو
له گه ل ئه وه شدا خوى يه كلا كرد بووه وه بو ئعتكاف ئهم كار به لگه يه له سه ر
ئه وهى پيويسته كار ه كان دوا بخريت له و پينا وه دا.

* ده شهوى كۆتايى مانگى رهمه زان باشتري شوه كانى ئه و مانگه يه،
بو يه له كۆتايى مانگدا داندراوه، چونكه ده روونه كان سه ره تا چالاكن و پاشان
نشوستيان به سه رد يت، چالاك بوونى سه ره تا له هه موو مانگي كدا بوونى هه يه،
به لام چالاك بوونى پاش نشوست په يوه سه ته به فه زلى دهى كۆتاوه.

* خودا ده شهوى كۆتايى رهمه زانى گه وره تر داناوه له سه ره تا كه ي، چونكه
ده روونه كان له سه ره تاوه چالاكن و له كۆتايدا چالاكيان ناميني ت، راستگويان
به رده وام ده بن و دوو پرووه كان چالاكيان له ده ست ده دن، چونكه جيگير بوون
به ئه ندازه ي ئيمانى كه سه كه په يدا ده بيت.

* ئه و كه سه ي سه ره تاى رهمه زان كه مته رخه م بووه و له كۆتاييه كه يدا چالاك
بووه، باشته ره له و كه سه ي له سه ره تا دا چالاك بووه و له كۆتايدا كه مته رخه م
بووه، له فهرمووده دا هاتووه «إنما الأعمال بخواتيمها».

كرده وه كان به كۆتاييه كانيان هه ژمار ده كر ين.

* پېرۆزباييى کردن به بۆنهى چوونه ناو ده شهوى كۆتايى رهمهزانهوه
كارىكى چاكه، به لّام هيچ فهموودهيهكى دروست له بارهيهوه نه هاتووه، به لّكوو
ده توانيت دهسته واژه يهك هه لّده بژړدّيت كه هاندان بيت بۆ كرده وهى چاكه و
پېرۆزباييش له خوځگرّيت.

* پيويسته نيوهى دووه مى رهمهزان زياتر كۆششى تيدا بكرّيت به راورد به
نيوهى يه كه مى، ئه مهش پرواله تى كارى په يامبه ر (ﷺ) و هاوه لان بووه.

* په يامبه ر له دهى كۆتايدا ئيعتكافى ده كرد، له گه لّ ئه وهى به رپوبه رى
ده ولّه تى ئيسلام و موفتى خه لّكى بوو، هه موو خه لّكى پيويستيان پيى بوو
له گه لّ ئه وه شدا خوئ يه كلا كرد بووه وه بۆ ئعتكاف ئه م كار به لّگه يه له سه ر
ئه وهى پيويسته كاره كان دوا بخريّت له و پيناوه دا.

* ده شهوى كۆتايى مانگى رهمهزان باشتريّن شه وه كانى ئه و مانگه يه،
بۆيه له كۆتايى مانگدا داندراوه، چونكه ده روونه كان سه ر هتا چالاكن و پاشان
نشوستيان به سه ردّيت، چالاكبوونى سه ر هتا له هه موو مانگيكد بوونى هه يه،
به لّام چالاكبوونى پاش نشوست په يوه سته به فه زلّى دهى كۆتاوه.

* خودا ده شهوى كۆتايى رهمه زانى گه و ره تر داناوه له سه ره تاكه ي، چونكه
ده روونه كان له سه ره تاوه چالاكن و له كۆتايدا چالاكيان ناميّنّيت، راستگويان
به رده وام ده بن و دوو پرووه كان چالاكيان له ده ست ده دن، چونكه جيگير بوون
به ئەندازهى ئيمانى كه سه كه په يدا ده بيت.

* ئه و كه سه ي سه ره تاى رهمهزان كه مته رخه م بووه و له كۆتاييه كه يدا چالاك
بووه، باشته ره له و كه سه ي له سه ره تا دا چالاك بووه و له كۆتايدا كه مته رخه م
بووه، له فهمووده دا هاتووه «إنما الأعمال بخواتيمها».

كرده وه كان به كۆتاييه كانيان هه ژمار ده كرّين.

* له تهواوی ئه قل و هوښياريبه که مروځ باشتړين تویشوو ئاماده بکات بو پړوځی دوايي، باشتړين تویشوو بو پړبواړی سهر ئهو پړگه يه له ده شهوی کوټايي رهمه زاندايه. که واته پيوسته مروځ هه ولېدات باشتړين تویشوو تيدا کوټکاته وه، چونکه له وانه يه جارېکی دیکه پېی نه گاته وه، پړگه یی سه فهریش زور دووره.

* زيندوو کړدنه وهی ده شهوی کوټا به شهونو پړکردن سوننه تی په يامبه ره (ﷺ)، له عائشه وه هاتوه ده لیت: «په يامبه ری خدا له بیست شهوی سهره تای رهمه زاندا خه وتن و نو پړکردنی تیکه ل ده کړد، کاتیک ده شهوی کوټا بهاتايه خو ی گورج و توند و تول ده کړد وه (نه ده خه وت).»

* سوننه ته ئافره تان له ماله کانيندا شهونو پړ بکن وهک چو ن پياوان له مرگه وتدا ئه نجامی ده ده ن، چونکه په يامبه ری خدا (ﷺ) کاتیک ده شهوی کوټا بهاتايه خو ی گورج ده کړد وه و شهو کانی زيندوو ده کړد وه و خيزانه کانی به خه بهر ده هینايه وه.

* ئهو ئافره ته ی بیهش بووه له ئه نجامدانی نو پړ به هو ی سووړی مانگانه وه، ئه واهه توانیت له نو پړگه که ی دابنیشیت قورئان بخوینیت و بپارینت و یادی خدا بکات و داوای پيوستیه کانی له خدا بکات به بئ ئه وهی نو پړ ئه نجام بدات، ئومید وایه پاداشتی ده شهوی کوټايي و شهوی قه دری بو تو مار بکړیت.

* ئهو که سه ی به هو ی عوزرېکی ئاشکراوه نه توانیت ده شهوی کوټا زيندوو بکاته وه وهک کارېکی قورس که نه توانیت مو له ت وهر بگړیت، ئه گهر نو پړی عیsha و به یانی به کو مه ل ئه نجام بدات پاداشتی زيندوو کړدنه وهی ئهو ده شهو و شهوی قه دری بو ده نوو سریت، ئه مهش به دروستی له ئین موسیبه وه هاتوه.

رووکه شی سوننه ت پالپشتی وته ی سه عیدی کوری موسیب ده کات، ئه وهش وته یه کی زور په سه نده، فزل و رهمی خدا له وه زیاتره که سنووردار بکړیت.

* پېويسته ئه و کهسه ی چووه ناو مزگه و ته وه نيه ته ی ئيعتکافی هه بېت، هه رچه نده کاتيکی که مېش بميني ته وه، جا ئافره ت بېت يا خود پياو، له يه علا کورې ئوميه يه وه هاتووه که يه کيکه له هاوه لانی په يامبه ر ئيعتکاف کردن بو ده ميک (وه ک کاترمي ريک) جيگير بووه، هه روه ها به مرفوعيش ئيعتکافی شه ويک جيگير بووه.

* ئه و کهسه ی نه ي توانی ده شه وی کو تايی ئيعتکاف بکات با شه وه تاکه کان ئيعتکاف بکات، هه رکه س توانای ئه وه شی نه بوو ئه وا با شه وی بيست و حه وت ئيعتکاف بکات، هه رکه س توانای ئه وه شی نه بوو با بو سه عاتيکيش بېت ئيعتکاف بکات، چونکه يه علا ی کورې ئومه ييه ی صه حابی بو کاترمي ريکيش ئيعتکافی ده کرد.

* خه ساره ت مهنده، خه ساره ت مهنده، خه ساره ت مهنده، ئه و کهسه ی چه ند سه عاتيک له کاته کانی نه فرو شي ت بو به ده سه ته يانی هه شتا و سئ سال: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ۳] «شه وی به فه ر و ري ز چاکتره له هه زار مانگ.»

* ئه گه ر به که سيک بگو تري ت: "موو چه ی سئ مانگت به يه ک مانگ ده دري تي ئه گه ر بجيت بو فلانه شاری دوور، ئه وا ئه و کهسه خوی بو ئاماده ده کات و دوور ده که وي ته وه له ماله وه له و پينا وه دا." شه وی قه در هاو شي وه ی ۸۳ سال په رسته شه.

* با شترين کار له شه وی قه در دا ئه نجام بدري ت قور ئان خو يندنه، چونکه ئه و شه وه به و هو يه وه ري زدار بووه و له و شه وه دا قور ئان دابه زي وه.

* هيچ فه رمو وده يه ک نه هاتووه ده رباره ی ديار يک ردنی شه ويک به شه وی قه در، به لکو و ته نها نيشانه و ئاماژه ده رباره ی هاتووه، له پي شترينيان شه وه تاکه کانه له وانيش ۲۷ پاشان ۲۱ پاشان ۲۳.

* هيچ نيشانه يه کي پيش وه خته ي په کلاکه ره وه دهر باره ي شهوي قه در جیگیر نه بووه، به لکوو چهند نيشانه يه کي گومان او ي پاش ته و او بووني شه وه که هاتوون، به دروستي هاتووه «خوړ له به ره به ياني ئو شه وه دا به تيشک و به تين نييه» به لام نه وه پيني سه گ و نه بووني دهنگي گوډرېژ و که له شير له و به ره به يانه دا به دروستي نه هاتووه.

* هيچ شتيک جیگیر نه بووه دهر باره ي ديار يکړ دني شهوي قه در به وه ي ههرکات شهوي هه يني و شه ويکي تاک کوښيته وه بېيته هاوړي به لگه له سه ر ديار يکړ دني ئو شه وه به قه در يان فه زليکي تايه تي هه ييت، چونکه روژه کان شويکه و ته ي شهوي پيش خو يانن.

* کيشه نييه خه ونه کان وهک هو کار يکي ديار يکه ر به کار به يني ت بو ديار يکړ دني شهوي قه در، له سه حيدا هاتووه له په يام به ري خودا وه (ﷺ) فه رموويه تي: اري رؤيا کم قد تواطأت في السبع الأواخر «وا ده بينم خه ونه کان تان هه مووي له سه ر حه وتي کو تايي کو بو وه ته وه».

* ئه نجام داني شه و نوږژ له ته و او ي شه و دا له عيشا وه تا به ياني پيچه وانه ي سونه ته، ته نها له ره مه زاندا نه ييت، سونه ته بو ئو که سه ي به توانا يه هه مووي زيندوو بکاته وه، خه وي روژ با شتره له خه وي شه وان له ره مه زاندا، به تايه ت بو ئو که سه ي په رستش ده کات.

* دروسته بو نوږژ خوږين نوږزي وتر بکات جا يه ک ره کات يان سي يان پينچ به يه که وه، به لام ئه گهر ويستي سووره تي (الأعلى) و (الكافرون) و (الإخلاص) بخوږيني ت، سونه ت وايه هه رسي ره کاته که به يه ک سه لامدانه وه ئه نجام بدات.

* هه نديک له پيشنوږژه کان به رده و ام سووره تي (الأعلى) و (الكافرون) له دوو ره کاتي وهر ده خوږين پاشان (الإخلاص) له يه ک ره کاته که دا ده خوږين، سونه ت وايه سي ره کاته که به يه ک سه لام بکات نه ک به دوو سه لام.

* پاش ته و او بوونی نوږزی وتر سونه ته مروږ سې جار بلایت: (سبحان الملك القدوس) له جاری سټیه مدا زیاتر دهنگ به رزبکاته وه، به لام (استغفرالله و لا اله الا الله) له پاش نوږزی وتر له سونه تدا نه هاتووه.

* نوږزی ته راویح له خیلافه تی ئه بووبه کړدا نه کړا به هوې سهرقالی به جیهادی هه لگه پراوه کانه وه، جیهاد گرنګتر و له پښتر بووه له ته راویح، عومه خه لکی بو ته راویح کوکرده وه به پښنوږزی ئوبه ی کورې کعب، ئه ویش ته نها له نیوه ی دووه می په مه زانه وه قنوتی ده خوږند.

* به رده وام نه بوون له سهر قنوت له ته راویحدا چاکتره، چونکه هاوه لان له سهری به رده وام نه بوون به لکوو ته نها له پاش نیوه ی دووه می کو تایی خوږندوویانه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) خوې ئه نجامی نه داوه.

* ته راویح به و ناوه ناوړاوه، چونکه هاوه لان له نیوان نوږزه کاند پشوویان دها (یستریحون) به هوې درږزی نوږزه کانه وه، پښه و عومه پشووی دها به نوږخوینان به ئه ندازه ی روښتنی که سیګ له مزگه و ته وه تا کوو سلح که شاخیکه ۷۰۰ مه تر دووړه له مزگه وتی په یامبه ره وه.

* هاوه لان نوږزی ته راویحیان درږز ده کړده وه، پښه و عومه له نیوان نوږزه کان بو ماوه یه ک پشووی پښان دها، ئه یووب ئه ندازه ی پشووی نوږزی ته راویحه کانی به ئه ندازه ی سی ثایه ت ده بوو. به لام ده بینیت نوږزی هه ندیک له خه لکی ئه م سهرده مه به ئه ندازه ی پشووه کانی پښین ده بیت.

* ئه گهر پارانه وه ی پښنوږز له نرای قنوتدا زوړبه ی ستایشی خودا بوو، هیچ کیشه نابیت نوږخوینان ثامین بکه ن، چونکه داواکردن و یادی خودا نزاکردن له خو ده گریټ، رپوایه ت کراوه که له فهرمووده یه کی قودسیدا خودا ده فهرموویت: «ههرکه س یادی من سهرقالی بکات له داواکردن لیم ئه و له و که سانه ی باشر پښ ده دم که داویان کړدووه.» ئه مه ش له چه ند پږگه یه که وه رپوایه ت کراوه له سونه ن و جگه له وانیشدا هاتووه.

* ئه و که سه ی (آمین) ده کات پاش نزا کردنی نزا کاریک، هاوتای ئه و که سه یه که نزا که ده کات، خودا ده فهرموویت: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا﴾ [یونس: ۸۸]، پاشان فهرمووی: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا﴾ [یونس: ۸۹] نزا کار یه ک که سه، به لام وه لامدانه وه که بۆ دوو کهس بوو مووسا و هاروون.

* هیچ کیشه نییه نوێز خوین قورئان هه لبرگیت جا پېشنوێژ بیت یاخود نوێز خوینی تهنه، ئه گهر له بهری نه بوو یان ده بووه هوێ پامانی زیاتر، ئه مه له عائیشه و ئه نه سه وه جیگیر بووه، زووهری ده لیت: که سه تایبهت و چاکه کانمان له په مه زاندا له سه ر موسحه ف قورئانیا خویندووه.

* بازرگانیی دواړوژ وه ک بازرگانی دونیا به وه رز و کاتی تایبهتی ههیه، مروف ده توانیت ئه و کاتانه بقوژیته وه و تیایدا قازانجیکی زوړ به ماوه یه کی کهم به ده ست ده هینریت، به دروستی له ئه بوو هوړه پره وه ها تووه به مه وقوفی: الغنیمه الباردة: الصوم في الشتاء «ده سته وتی بی ئه رک: روژووه له زستاندا.»

حه ج و قوربانیکردن

* له لای زۆرینه ی زانایان واجبه هه ج دهسته جي ئه نجام بدریت، هه رکه س کاتی هه جی فه رزی به سه ردا هاتوو توانای هه بوو بچیت، به لام هه جی نه کرد ئه واه سه ر بۆچوونی به هیزی زانایان تاوانباره، به لام هه ج واجب نییه له سه ر قه رداریک نه توانیت قه رزه که ی بداته وه.

* ئه گه ر حاجیانی مالی خودا بیانهویت ته وافی (إفاضة) له گه ل ته وافی ماللواپی به یه که وه بکه ن و دواپیخه ن بۆ کۆتایی، ئه و کاریکی دروسته، چونکه ته وافی ماللواپی به مه به ست نه گیراوه له خودی خویدا، وه ک ته وافی سه ره تا وایه بۆ سلّو کردنه له که عبه و ده کریت ته وافی ئه و که سانه شی عه مره ی (تمتع) ده که ن.

* هه موو به لگه کان ئه وه ده گه یه نن که په یامبه ری خودا په جمی شه یسانی پاش لادانی خوړ له ناوه پراستی ئاسماندا کردوو، زانایان جیاوازیان نییه ده رباره ی ئه نجامدانی ئه و کاره، به و شیوازه جه خت لیکراوه تره، به لام هه ندیک له سه له ف ریگه یان داوه به و که سانه ی ویستی پیشخستنی هه جیان هه یه پیش نیوه پۆ په جمی شه یتان بکه ن.

* یه کیک له سوننه ته له یادکراوه کان ئه وه یه: که سانی جگه له حاجیان ئاژه لی قوربانی بنیرن بۆ مه که که له پۆژی قوربانیدا له گه ل حاجیان ئاژه لی قوربانیه که ی بۆ سه ربپرن، ئه گه ر ئه وه ی ئه نجام دا، واجب نییه له سه ری قوربانی دیکه بکات، هه روه ها واجب نییه له سه ری له موو و نینۆکی نه گریت.

* هه رکه س چوو بۆ چه ج هه رچه نده به ته نه اش بېت له سه ری نيه قوربانی بۆ خۆی و خانه واده که ی بکات، هه روه ها له سه ری نيه که سيک راسپيريت له ولاته که ی خۆی قوربانی بۆ بکات، ئه مه ش له سه له فدا له عائيشه و جگه له ئه و يشه وه هاتووه.

* ئوميد وایه پاداشتی چه جی ته و او بۆ ئه و که سه بنووسريت که چه جی فه رزی به جی هیناوه و چه زده کات دووباره چه ج بکاته وه به لام وازی لی ده هینیت و ناچیت تا کوو نه بېته هۆی بارگرانی و قه ره بالغی بۆ ئه و که سانه ی چه جی فه رزیان نه کردووه تا کوو ئه وان بتوانن بچن، ئه و که سه به و کاره ی ئوميد وایه پاداشتی چه جه که ی بۆ بنووسريت له کاتیکدا له ماله که ی خۆیدا دانیشته وه.

* ئه و کتیبه به پیزانه ی نووسراون ده رباره ی مه ناسیکی چه ج به پیتی مه زه به کان: مه زه به ی پيشه و مالیک کتیبی (ابن عاشور) شافعی کتیبی (المناسک) ی نه وه ی، ئه بوو چه نیفه ش کتیبی (تحفة الناسک) و ئه حمه د کتیبی (شرح العمدة) ی ئیبن ته یمییه.

* هه ندیک له وانه ی خۆیان ده دهنه پال فیه، ده ستکاریکردنی ریش به تاشین دانانین ته نانه ت ئه گه ر لاجانگه کانیش ده رکه ون، کاتیکیش پرسیاریان لی بکريت ده رباره ی سه رتاشینی حاجیان له سه ر ئه و شیوازه به تاشین ناوی ده به ن نه ک کورته کردنه وه!

* قوربانی کردن یه کیکه له باشتین کرده وه کانی جه ژنی قوربان، به لام پیویست ناکات هه ژاره کان بارگرانی له سه ر خۆیان دروست بکه ن و قه رز بکه ن بۆ ئه وه ی قوربانی ئه نجام بده ن، به دروستی له ئه بووبه کر و عومه ره وه هاتووه قوربانیمان وازی هیناوه تا کوو خه لکی نه که ونه ناو ئه و بارگرانیه وه.

* قوربانی له سهر گهشتیار و حاجییانی مالی خودا پټویست نییه -له ولاته که یان بویان ئه نجام بدریت- (نخعی) ده لیت: "پروخست دراوه به حاجییان و گهشتیاران قوربانی نه کهن، ئه مهش ریوایهت کراوه له عومه ر و ئیبن عومه ر و زوهری و جگه له ئه وانیشه وه."

* ناپه سه نده زیاده پره وی بکریت له قوربانیدا ته نها له کاتی پټویستدا نه بیت، ئه بوو ئه یوبی ئه نساری ده لیت: "ئیمه یه ک ئاژه لمان ده کرده قوربانی له بری که سه که و خانه واده ی، پاشان خه لکی پوزیان پټوه لی دها ئیتر بوو به پوزلیدان."

جيهاد

* شهريعت پټويسته به دوو چاو بپاريزرټ نهک به يهک چاو، ئهوانه ي شهريعت ده پاريزن فزل و پايه يان گه وره تره له سهنه گه رنشين و ئهوانه ي سهنه گه رکان ده پاريزن «دوو چاو هه رگيز ئاگر نايان سووتيتټ... چاوټک که نه خه وټ و له پيناو خودادا پاسه واني بکات.»

* جيهادي به لگه و وته کان زور به هيترن له جيهادي شمشير ﴿وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۵۲]

«به هه موو هيتر و تواناو هه ر به گزياندا وه ره وه. واته: به به لگه روونه کاني قورئان.»

* په رستشي پټووس بو خدا، ئه وه يه سه ري شو رکات و مړه که به که ي پرژټ له پيناو پاراستني ديي و پاراستني شهريعت و تټکو شان له به رانه ي دوژمناني ئاييندا، ئه مه زور گه وره تره له فرميسکي په رستشکاران و خوټني شه هيدان.

* پټويسته به پرژوو بووني مانگي په مه زان مروقي باوه ردار نه وه ستيتټ له جيهاد کردن به وته، چونکه باشتري هؤکاري نزیک بوونه وه يه له خدا له مانگي په مه زاندا، جهنگي به در و ئازاد کردن مه که و قادسيه هه مووي له په مه زاندا بووه، جيهاد کردن به زوبان گه وره تره له جيهاد کردن به شمشير.

* خودا ده فره مووټ: ﴿وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۵۲]

مه به ست له ئايه ته تټکو شانه به به لگه کاني قورئان و رو نکر دنه وه کاني،

تیکووشان و پرووبه پروو بوونه وه له گهَل بیدعه و بیروباوه ږه خراپ و لاده ره کان له پیشتیرینه که ئەم ئایه ته له خوئی بگریت.

* خدا هیچ ئوممه تیکی سه رنه خستوه ته نها به خوینیان نه بیت: ﴿ثُمَّ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً﴾ [التوبة: ۱۶] «ئایا گومانتان وابوو که وازتان لی ده هیتریت له کاتیکدا خوا ئاشکرای نه کردوه ئه وانه ی تیکووشان له ئیوه. نه هیان کرد و هه لیان نه بژاردوه جگه له خوا و پیغه مبه ره که ی و موسلمانان به هاوړاز و جیی نه یینیان.»

* کوشتن واتای دۆران و ژیرکه وتنی هه ق نییه، به لکوو له وانه یه ببیته یه که م ده رگای سه رکه وتنی ئه وه هه قه. زوړیک له په یامبه ران کوژاون، به لام هه ق نه کوژاوه.

* نفس مولک و خاوه نداریه تییه که ی ناگه ږتیه وه بو مروّف، به لکوو یان بو هه واو ئاره زووی خودی مروّفه که یه یاخود ئاره زووی که سانی دیکه یه یان گوپرایه له بو ږه زامه ندی په روه ردگار. بویه خودا ئه قلی به کړپار بو نفس داناوه ده فهرموویت: ﴿ثُمَّ مِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۰۷] «هی ئاواش هه یه له خه لکی که گیانی خوئی ده فروشیّت بو ږه زامه ندی خودا و خوداش میهره بانه به به نده کان.»

* کورتترین و خیرترین ږیگه بو به هه شت جیهاده، کورتترین ږیگه ش بو چوونه دۆزه خ هه ر جیهاده، راستگوکان به ره و خودا ده گه ږینه وه به یی تاوان، ته نها قه رزداری نه بیت، ئه وانه ش که درو یان کردوه یه که م کوّمه لن ئاگریان پی خوش ده کړیت.

* دژایه تیکردنی ناهه قی و خوړاگری به رانه بری و هه لگرتنی ئازاره کانی ئه و ږیگایه، دهروونی مروّف پاک ده کاته وه له ئاره زوو و چنوکی ئه وکات هه ق و

راستی ئاشکراتر و ړوونتر ده بینیت به راورد به که سانی دیکه: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ [العنکبوت: ۶۹]

ښوانه ی له رای ښمه دا چوونه غزا، ښمه ش ښوان به ړیگه ی ځوماند ده به ی.

* ښه گهر ښممه ت سه رقال نه بوو به دوژمنی دهره کییه وه، ښوا دوژمنایه تی ناوځویان تیدا دهره که ویت، ناوځویان تیدا ړووده دات و ههره س ده ښتن، چونکه ښممه ت ناوځوییه بچو وکه کان له یاد ده کات، ښه گهر ناوځوی دهره کی گهره ی هه بیت، ههر بویه خودا جیهادی داناه.

* دووړووه کان له ناوچه رگه ی ښممه تدا به دوو هوکار به ښت ده بن:

کاتیک دوژمنانی دهره کی به ښت بن.

کاتیک ښممه ت سه رقال بن بهو بابه تانه ی ناوځوی لاهه کیان تیادایه.

ههر بویه دووړووه کان ره قیان له جیهاده چونکه ههر دوو هوکاری به ښت بوونیان په ک ده خات.

* جیهاد بیروباوهری ښممه ت ده پاریزیت و ده ولت سه قامگیر ده کات، ههر ښممه تیک وازی ل به ښت ناوځوی ناوځوی و دارمان ړووی تی ده کات: «مَنْ لَمْ يَغْزُ أَوْ يُجَهِّزْ غَازِيًا، أَوْ يَخْلُفْ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ؛ أَصَابَهُ اللَّهُ بِقَارِعَةٍ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

«ههر که س جیهاده کات، یان مواهیدیک ښامده نه کات، یان سه ره رشتی و ښه کی خانه واده ی مواهیدیک له ښستو نه گریت، ښوا خودای گهره ښافاتیکی به ریشه وه ده کات بهر له ړوژی دواپی.»

* هه چهنده جيهاد له پر و گرامی په روه رده دا سراوه ته وه، به لام خو له قور ئاندا ناسر پته وه، جيهاد به ر ه کت و ف ه ر ی تاي به تی خو ی ه ه یه بو ه ه ر ئوممه تیک که جیه جیی ده کات، هه روه ها شوومی و به لای تاي به تی ه ه یه ئه گه ر وازی لی بهینن، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده ف ه ر موویت إذا ترکتم الجهاد سلط الله علیکم ذلا» ئه گه ر وازتان له جيهاد هیئا خودا سه رشوړیتان به سه ردا ده دات.

* له ف ه ر موو ده دا هاتووه: «ئ ه گه ر وازتان له جيهاد هیئا، خودا سه رشوړیتان به سه ردا ده دات و لای نادات تا کوو نه گه ر پنه وه سه ر ئایینه که تان» ئه م سه رشوړیه بو ئه وانه یه که ته نها وازیان له جيهاد هیئا وه، جا ده بیت چ سه رشوړیه ک روو بکاته ئه و که سانه دژایه تی ده که ن و ده شیوینن؟!

* یارمه تی نه دانی مواهیدان نیشانه ی تیاچوونه: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]

موفه سیره کان کوډه ننگن له سه ر ئه وه ی که واتای ئایه ته که ئه وه یه: «ئ ه گه ر وازتان له به خشین هیئا، تیا ده چن.

* ئه و که سه ی له پیناو خودا دا جيهادی کردووه پا داشت وه رده گر پته وه هه چهنده له سه ر جیه گه ی خه وی خو ی بمریت: ﴿وَلَا يَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُمْ لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [آل عمران: ۱۵۷]

«ئ ه گه ر له ر ی گای خوادا بمرن، یان له پای خودا به کوشت چن، دیاره لیخو شبوونی خودا و به زه یی ئه و زور چاکتره له و شته ی کو ی ده که نه وه.»

* که سی مواهید به مواهید و تیکو شه ر هه ژمار ناکریت تا کوو پیش کوشتنی دوژمنه کانی هه و اوئاره زووی خو ی نه کوشتییت.

* ئارامگرتن له سه ر ئاره زوه کانی نه فس قورستره له ئارامگرتن له سه ر ئازاری دوژمنان.

* ټه و که سه ی نه توانیت دژ به ټاره زووه کانی جیهاد بکات، ټه و ناتوانیت دژ به دوژمنه کانیشی جیهاد بکات، له فهرمووده یه کدا گپړ دراوه ته وه: أفضل الجهاد: أن يجاهد الرجل نفسه و هواه «باشترین جیهاد ټه وه یه هه رکس به رانه بر هه و ا و ټاره زوی خوی جیهاد بکات.»

* هه رچه نده که سی تیکوښهر و مواهید له کومه لی موسلمانانه وه نزیک بیت، هینده ش له خوښه ویستی خوداوه نزیک ده بیت. به ټه نده زی دووره په ریژی، تووره یی و رقی خودای بو مسوگر ده بیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوصٍ﴾ [الصف: ۴] «به راستی خوا که سانیکی خوش ده ویت که به یه ک ریز ده جهنګن له ری خوادا و ده لیت کوشکیکی قایمی چه سپیون.»

* مواهیدان به هوی هز و چنوکي دل و تاوانی په نهانییه وه تیکده شکی و سهرناکه ون، ټیبن مه سعوود ده لیت: «ټه گهر سویندم بخواردایه که له رژی جهنګی ټوحوود که که سمان دنیای ناویت، سوینده کم نه ده که وت، تاکو و خودا ټهم ټایه ته ی دابه زاند ﴿إِنَّكُمْ مِّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ [آل عمران: ۱۵۲]

«ئی و ا هه وو هزی له مالی دنیا بوو.»

* یاد و زیکی خودا هوکاری دامه زراوییه له فیتنه و ټاشووبه کاند، هه روه ها دامه زراوییه بو مواهیدان له کاتی رووبه روو بوونه وه ی دوژمندا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال: ۴۵]

«ټه ی گروی خاوه ن باوه ران! ټه گهر به رانه بر دوژمنان رووبه روو بوونه وه، خو بګر و گه لیک یادی خودا بکه ن، به لکوو ټیوه سهرکه ون.»

* بیروباوه ری راست به بی ټارامګری سهرناکه ویت، بزانه کومه ټیکی که می ټارامګر به سهر ژماره یه کی زور له بیباوه رندا سهرده که ون: ﴿لَكُمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ

غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةً يَأْذُنُ اللَّهُ ﴿البقرة: ۲۴۹﴾

«زور جار کومه لیکي کهم - به ئیزنی خوا- به سهر کومه لیکي زوردا سهر ده کهون.»

* خاوهن جهسته یه کی به هیژ به هو ی جهسته یه وه سهرنا که ویت ته گهر دلی لاواز بیت، چونکه هیژ راسه قینه بریتیه له هیژ دلی، ههرچی هیژ جهسته ش شوین که و ته ی هیژ دله: ﴿إِن يَكُن مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ [الأنفال: ۶۶] «ته گهر ئیوه سهد کهس بن و خوراگر بن زال ده بن به سهر دوو سه دیاندا.»

* ته گهر ئاموژگاری موجهی دیکت کرد له کاتی ته نجامدانی هه له یه کیدا، تهوا له کاتی شکسته ینانیدا به هه مان شیوه سهری بخه، به شیک له خرابی زانایان سهرقال بوونیانه به ئاموژگارییه وه و وازه ینانیه له سهرخستن.

* که سایه تی و «نامووسی» موجهیدان هاوشیوهی که سایه تی دایک و باوکه، تهو که سه ی به ناهه ق قسه له سهر که سایه تی بیان ده کات، تهوا خراپه یه کی گهره ی هیناوه ته سهرخوی، له فهرمووده یه کدا په یامهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فهرموویت: «حُرْمَةُ نِسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ» «ههرامیه تی ئافره تانی تیکو شه ران له سهر تهوانه ی ماونه ته وه و تیکو شانیه نه کردووه وه ک ههرامیه تی دایکیان وه هایه.»

* راکردن له باسکردنی جهاد دوورووییه و خویشیستنی جهادیش به شیک باوه ره، دروست نیه هزری هیچ باوه رداریک لیتی بیئاگا بیت ته نانه ت ته گهر به بیرکردنه وه ش بیت له دهروونیاندا، له فهرمووده دا هاتووه «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْرُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسُهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِّنْ نِّفَاقٍ» «ههرکهس بمریت و غه زای نه کرد بیت، به دلشیدا نه هات بیت، تهوا له سهر به شیک له دوورووی مردووه.»

* دوورووی و خوشويستنی جيهاد له دليکدا کؤنابنه وه، له فهرموودهی سه حيددا هاتووه: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ.»

* خودا دوورووه کانی ئاشکرا کرد بو په يامبه ره که ی (ﷺ) به باسکردنی جيهاد: ﴿وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً مُحْكَمَةً وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ [محمد: ۲۰] «کاتیک سووره تيکی پروون و دامه زراو نيرد رايته خواره وه و تييدا باسی جهنگ کراييت، ده بينيت ئه و که سانه ی نه خووشی له دلياندا هه يه، ته ماشای تو ده که ن وه ک ته ماشا کردنی که سيک که له ترسی مردن له هووش خووی چوو بيت.»

* ته نها باسکردنی جيهاد له ناخدا دوورووی لا ده دات، ئیدی ده بيت خودی مواهي دان چؤن بن، له فهرموودهی سه حيددا هاتووه «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ»

چهند فەرمووده و ئەسەرېک

* هەموو فەرمووده وانان له سەدهی یەكەمدا كۆبوونهوه بۆ پاراستنی فەرمووده كان له درۆ، جا كاتێك فەرمووده كان جیگیربوون و دهقه كانی پارێزران، درۆ هاته ناو واتای فەرمووده كانهوه و فەرمووده كان له چوارچێوهی خۆیان لادران، ئەمرۆ ئوممەت زیاتر پێویستی بهو زانیانهیه كه واتاكانیان بۆ بپاریزێت لهوانهی پێته كان و دهسته واژه كان دهپاریزن.

* پەلپ گرتن به بۆچوونی كەسی له دژی سونهتێکی جیگیر و ئاشكرا بێگومان هەره‌شەى خودا ده‌یگرێته‌وه كه ده‌فەرمووێت: ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ [الحجرات: ۲] «ده‌نگتان به‌رز مه‌كه‌نه‌وه به‌سه‌ر ده‌نگی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) و به‌ ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ڵدا مه‌كه‌ن وه‌ك ده‌نگ به‌رزكردنه‌وه‌تان له‌گه‌ڵ یه‌كتری نه‌وه‌ك كرده‌وه‌كانتان به‌تال ببنه‌وه و خۆشتان هه‌ستی پێ مه‌كه‌ن.»

* بڵاوکردنه‌وه‌ی ئەو فەرموودانه‌ی كه گومان هه‌یه له راستی‌یان حه‌رامه، ئەو كه‌سه‌ی بڵاوی ده‌كاته‌وه له جیگه‌ی درۆكاردايه‌ تیايدا، چونكه له فەرمووده‌دا هاتوو «هه‌ركه‌س فەرمووده‌یه‌ك له منه‌وه بگێرێته‌وه و بزانی‌ت كه درۆیه، ئەوا خۆی یه‌كێكه له درۆزنه‌كان.»

* هه‌ركه‌س به‌شدار بی‌ت له بڵاوکردنه‌وه‌ی فەرمووده‌یه‌کی درۆ -و بزانی‌ت و باسیشی نه‌كات كه درۆیه- ئەوه به‌شداره له‌و درۆیه‌دا و شایسته‌ی سزایه وه‌ك په‌یامبه‌ر (ﷺ) ده‌فەرمووێت: «هه‌ركه‌س درۆیه‌ك به‌ده‌م منه‌وه بكات، ئەوا با جیگه‌ی خۆی له دۆزه‌خ بۆخۆی دیاری بكات.»

* دهرباره ی فەزل و گوره یی کەربەلا هیچ شتیک نه هاتوو نه له سونه تدا و نه له هاوه لانه وه، کەربەلا له سهرده می په یامبه ردا بوونی نه بووه تا کوو فەزل و گوره یی بداته پال، ئه وه ی دهرباره ی کەربەلا هاتوو (موضوع) و هه لیه ستر و درۆیه رافیزه کان هه لیان به ستوو.

* ئه و فهرموودانه ی دهرباره ی مه هدی هاتوون سه حیحن، ئه و له دایک ده بیټ، نه ک نادیار بیټ، هیچ شتیک دهرباره ی کات و شوینی جیگیر نه بووه ههروه ها ناویش نابریټ به چاوه پروانکراوه که (المنتظر)، چونکه ئیمه چاوه روانی هیچ که سیک ناکه ین تا کوو کرده وه بکه ین، هه ریه ک له ئیمه و مه هدی و عیساس، کاتیک داده به زیټ کار به قورئان ده که ین.

* ئیبن ئه بی شه یبه له مکحول وه پر یوایه تی ده کات له هه ندیک له هاوه لانی په یامبه روه: سونه ته دوعا و پارانه وه بکریټ له کاتی دابه زینی باران و قامه ت بۆ نوێز و به یه ککه یشتنی موسلمانان و کافران له جه نگدا، ئه مه راسترین فهرمووده یه له سه ر وه لامدانه وه ی پارانه وه له کاتی باراندا.

* راسترین وته له سونه تدا هاتیټ دهرباره ی گیرابوونی پارانه وه له کاتی باران باریندا ئه وه یه کاتی دیتنی باران بلیټ: (اللهم صیبا نافعا) په روه ردگارمان بارانیکی به خوړ و به سوود بیټ. پاش بارانیس ده وتریټ (مطرنا بفضل الله ورحمته) به به خشش و میهری خودا بارانمان به سه ردا بارینرا.

* گیرابوونی پارانه وه له کاتی باران باریندا له چه ند فهرمووده یه کدا هاتوو، به لام له لاوازی به دوور نین، به لام به کو ی گشتیان ئه وه ده گه یه نن که بنه رته یکیان هه یه، شافیعی ده فهرموویټ: له چه ندین زاناوه وه رمگرتوو که ئومیدی گیرابوونی پارانه وه هه یه له کاتی باران باریندا.

* هیچ فهرمووده یه ک دهرباره ی دهسته ینان به ده موچاودا له پاش دوعا و پارانه وه له په یامبه ری خوداوه (ﷺ) به دروستی جیگیر نه بووه، له فهرمووده ی

عومەر و ئیبن عه باس و سائب و یه زیده وه هاتووه و لاوازه، به لام ئه و کاره به سه حیچی له هه ندیک له تابعینه وه هاتووه.

* له فهرمووده یه کدا په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرمووئ «في الجمعة ساعة لا يوافقها مسلم...» دروستترین وته دربارهی ئه و کاته کوئایی پوژی هه یینییه پیش خورئاو ابوون، ئه مهش وتهی ئیبن عه باس و ئه بوو هوپه پره و زوړیک له هاوه لانه هه روه ها وتهی (عطاء و طاوس)ه.

* هیچ فهرمووده یه کی سه حیج نه هاتووه دربارهی چاکیی ئه و که سه ی له پوژی هه یینیدا ده مرئیت، بوخاری و جگه له ئه ویش گرفتیا ن تیدا دیوه ته وه -مه علوله-، چونکه کاته کان نابنه هو ی چاکیی مرؤقه کان، به لکوو چاکیی مرؤقه کان به کرده وه کانیانه وه وابه سته یه، چونکه مرؤف کرده وه کان هه لده بژیرئیت، نه ک کاته کان.

* دربارهی شهوی هه یینی، هیچ فه زل و گه وره یییه ک جیگیر نه بووه، شهوی هه یینی وه ک هه موو شه وه کانی دیکه وایه، کو مه لیک فهرمووده ی لاواز و هه لبه ستراو دربارهی هاتووه، به لام دربارهی سه له وات و دروود ناردن بو په یامبه ر چه ند فهرمووده یه ک به حه سه ن دانراوه.

* رپگری کردن له به پوژوو بوونی پوژی شه مه له فهرمووده یه کدا هاتووه، به لام سه حیج نییه، جا کاتیکیش شه مه هاوکات بوو له گه ل پوژی عه ره فه، یان عاشوورا، یان پوژه سپیه کانی پربوونی مانگ، یان جگه له ئه مانه له پوژه ریزداره کان، ئه وا ئه و فهرمووده یه هیچ کار له به پوژوو بوونی ئه و پوژه ناکات به هو ی لاوازیی فهرمووده که وه.

* هیچ فهرمووده یه ک نه هاتووه دربارهی پیرو زبایی کردن به هو ی هاتنی مانگی په مه زانه وه، پیرو زبایی کردن کاریکی جوانه له هه ر بو نه و بوونی نیعه ته ییدا بکریئیت، ئه و پیرو زبایییه به هه ر ده سته واژه یه ک بیئ، دروسته. ته نها ئه وه به مهرج گیراوه که واتایه کی باشی هه بیئ.

* ټهو فهرمووده یی دهرباره ی رږوږو شکنندنی پیڅه مبه ر هاتوو به خورمای تهر مونکهره، ټه بوو حاتم و ټه بوو زورعه و بهزار و جگه له ټه وانیش به مونکهریان داناوه، فهرمووده ی دروست دهرباره ی خورما به گشتی هاتوو به بی دیاریکردنی جوړه که ی، واته خورمای تهر وهک هه موو جوړه کانی دیکه ی خورما وایه و جیاوازی نییه.

* دروستترین زیکر و یادی خدا له بهربانگدا بریتیه له (ذهب الظمأ وابتلت العروق و ثبت الأجر إن شاء الله) باستره مروقی باوه پدار گورانکاری بکات له نیوان ټه مپارانه وهیه و ههر پارانه وهیه کی دیکه که رږوږووه وان دهیکات بو سوودی دنیا و دواړوژی.

* هیچ دوعا و پارانه وهیه کی دیاریکراو دهرباره ی بهربانگ کردنه وه نه هاتوو، چجای بگاته ټامینکردنی به کو مه ل، ههروه ها نه رووکردنه قبیل و نه دهست بهر زکردنه وهش هیچ دهرباره یان نه هاتوو له و کاته دا. واده ده که ویت رږوږووه وان ده بیت به نه ټینی بیار ټته وه، ټه گهر په یامبه ری خدا به ټاشکرا پارانه وهی ټه نجامدایت، ټه و لټوه ی ده گوازیاه وه، چونکه سهروه رمان زور به رږوږو ده بوو و هاوه لان زور ورد و ټیکه ل و نریک له گه لیدا ژیاون، زور بابته ی له وه وردترین لټوه گواستوو ته وه.

* ریوایهت کراوه له عه بدوللای کوری عومره وه کاتیک بهربانگی کردوه ته وه بانگی خیزان و خانه واده که ی کردوه و پاراوه ته وه، ټه مه راسترین گپارانه وهیه دهرباره ی پارانه وهی به کو مه ل هات بیت بو بهربانگ کردنه وه، به لام هیچ فهرمووده یه کی پال دراو بو لای په یامبه ر له م باره یه وه جیگیر نه بووه.

* له عائیشه وه، په یامبه ری خدا پیی فهرمووه بللی - واته له شهوی قه دردا- «اللهم إنک عفو تحب العفو فاعف عني» به مرفووعی ریوات کراوه، به لام مه و قوفوونوی له سه ر عائیشه راستره، زیاده ی وشه ی (کریم) به جیگیری نه هاتوو.

* هيچ شيوازيكى ته كېر كردن يو جه ننه كان له په يامبهري خداوه (ﷺ) نه هاتووه، به لكوو تنهها له هاوه لانه وه هاتووه، هيچ كيشه يه ك نيهه نه گهر به هر شيوازيك ته كېر بكرت.

* دروستترين شيوازي ته كېر كردن نهو شيوازيه كه عه بدولر ه زاق ريوايه تي كړدووه له سه لماني فارسويه وه، ده لئيت: (الله اكبر) بكن ... (الله اكبر، الله اكبر، الله اكبر كبرا...) نه مهش سه نه ده كه ي سه حېحه.

* فهرمووده ي «داوا مرضاكم بالصدقة» نه خو شه كانتان به خير و به خشين چاره سه ربكهن فهرمووده يه كي به ربلاوه، به لام سه حېح نيهه. به يهه قى و جگه له نه وېش له رېگه ي لاوازي بيكه لكه وه ريوايه تيان كړدووه. واتاكي راسته، به لام له په يامبهري خداوه به دروستي نه هاتووه.

* فهرمووده ي «السقارون ... يكونون في آخر الزمان تكون تحيتهم بينهم إذا تلاقوا اللعن سه قاره كان...» نه وانهن له ئاخر زه ماندا په يدا ده بن كاتيك به يه ك ده گن سلاو كړدنيان له عنه تكرر دنيانه له يه كترى.

پيشهوا نه حمده و حاكم له نه سه وه گپراويا نه ته وه و سه حېح نيهه.

* فهرمووده ي «من وجد سعة فلم يضح فلا يقربن مصلانا»، «هه ركهس خاوه ن سامان بوو و قورباني نه نجام نه دا، با له نويزگه مان نزيك نه بيتته وه.»

پيشهوا نه حمده گپراويه ته وه و پالواني يو وته ي په يامبهري خدا راست نيهه، بوچوونى راست نه وه يه وته ي هاوه لان بيت، زوريك له پيشهوايان به لاوازيان داناوه و پيشهوا نه حمده ديش به مونكه رى هه ژمار كړدووه.

* فهرمووده ي «تفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة» فهرمووده يه كي سه حېحه، پيشهوا نه حمده به لگه ي پي هيناوه ته وه و (ابن العربى و ضياء و ابن كثير) به سه حېحيان داناوه، هيچ زانايه كي پيشين و ديرين نازانم به لاوازي دانابيت.

* دانانی ئافره تیک له لایه ن پېشه وا عومه ره وه وه ک سهر پهرشتی بازار به ناوی (شفاء العدویة) سهنه دی گیرانه وه که ی سه حیج نییه و فهرمووده زانان به مونکه ریان داناوه، (ابن سعید) ده لیت مندا له کانی ئه و ئافره ته گو توو یانه ئه و بابته بوونی نه بووه، (ابن العربی) ده لیت: سه حیج نییه و له هه لبه سترای بیده کارانه ئه و باسه.

* جیگیر نه بووه که پېشه وا عومه ر کچی خو ی زینده به چال کر دیت له نه فامیدا، ئه و چیرۆکه بنچینه یه کی نییه و راست نییه، هه فسه ی کچی له سهرده می نه فامیدا له دایک بووه، له گه ل ئه وه شدا ماوه ته وه تا کوو په یامبه ر له مه دینه کردوو یه تیه خیزانی.

* وا بلاوه خودای گه وه سزای بو سهر فیرعه ون دوا خستوو به هو ی ئه وه ی فیرعه ون له گه ل دایکیدا چاکه کار بووه، ئه مه ش ه یج بنه ره تیکی نییه و راست نییه، ههروه ها ناگونجیت ئه و کاره به و جو ره بوو بیت چونکه ته واو خو به گه وه زانین له گه ل ته واو چاکه دا کونا بیت ه وه: ﴿وَوَيْلٌ لِّبَوْلِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ [مریم: ۳۲]

گو ی له مستی دایکی شم بم؛ نه شیکردووم به مله ور پکی سهر بز یو.

سياستى شهرى

* ئه گهر ئوممەت ههنگاوه كانى شيواو بوو، ئهوا سهرى نهخوشه.

* دهولەت وهك جهسته وايه، ئه گهر سهر ههستى به جهستهى نه كرد، ئهوا دهكهوئيت و دهمرئيت.

* ههركهس بپروانيته هوكرى پرووخانى دهولەتەكان و جياوازيى هوكرى پرووخانيان، بوى دهردهكهوئيت سهرى ههر يهك لهو دهولەتانه ههستى به جهستهى نه كردوو جايان بئئاگا بووه لئيان يان بئئاگا كراوه، تا واى لى هاتوووه سهرى دهولەتەكه به تهواوى له جهستهى جياوووتهوه.

* ئوممەت له ئه مپوڊا خاوهنى سهركردهيهك نيهه تا سهركردهكانى پوژئاوا بانگ بكات بو ئيسلام و سروشنى پاك، وهك چوون ئهوان سهركردهكانى ئيسلام بانگ دهكهن بو هاوهرهگهزبازى و لادان و كوفر.

* سهركردهكانى پوژئاوا دهست وهردهدنه وردترين و بچووكترين كاروبارى كۆمهلگاكهمان چونكه ئهوان بو دهستوور دهژين، نهك بو خوئيان. له گهڵ ئهوهشدا نابينيت حاكميكي موسلمان دهست وهربداته ئهو لادانانهى ئهوان له فيترهتى خودايى و بهها ئهخلاقيهكاندا كروويانه، چونكه سهركرده موسلمانەكان بو خوئيان دهژين، نهك بو دين.

* سهركردهكانى پوژئاوا گهلهكهيان دهكرن به فروشتنى حوكوومهتهكان بوئيان، دهسهلاتدارانى پوژهلات حوكوومهتهكان دهكرن و گهلهكهيان دهفروشن، دادگهرى ئهوهيه حوكمى خودا بكرنهوه كه تهواو گونجاوه بو گهله حوكوومهتهكان.

* ئيسلام په كده خه ن و رڅژئاو بوون به زور ده چه سپين، به پاساوی بوونی په ستانی دهره کی و نيوده وله تی، کاتیک که سپک مملانیی کورسی و دهسه لاتیان بکات دهستی پټوه ده گرن تا مردن ... (احفظ الله يحفظک).

* خودای گه وره له قورئاندا وشه ی (السلطان و السلطة) ی له هه شتا جیگه دا هیناوه له زورینه یاندا مه بهستی به لگه و به هیزی پروونکړنه وه یه هه رچه نده له که سپکی لاوازیسه وه دهر بچیت، به لام خه لکی بو هه موو دهسه لاتدار و خاوه ن هیزیکی داده نین هه رچه نده نه زانیش بن.

* بوون به سهرکرده و وه رگرتنی پوټت ئه مانه ته، ئه مانه تیش بارگرانی زیاتره له ریزداریه که ی. ئه و که سه ی پوټتیک وهرده گریټ، وا پټویسته دوعای بو بکریټ تا خودا یارمه تی بدات و کاره کانی بو ریک بخت، به لام پیروزبایی کردن لئی وای لئ ده کات ریزداریه که ی له به رچاو بیت نه ک بارگرانیه که ی.

* سهرکرده یی و پیښه وا بوونی راسته قینه خودا له ناو خه لکیدا دایده نیټ، نه ک مروقه کان درووستی بکه ن، پیښه وا بوونیک ئه گهر دلې خه لکی به دهست نه هیټیت پیښه وایه تیه کی فیلباز و پووجه، خودا به ئیبراهیم دهفه رموویت: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ [البقرة: ۱۲۴] ده تکه م به ربه ری خه لکی دنیا.

* پیښه وا بوونی ئایین و دنیا به میرات و پشتاوپشت ناگیریت، خودا ریگری له پیښه مبر ئیبراهیم کرد له و کاره، پشتا و پشت ده بیته هو ی ئه وه ی ئه و پیښه وایه تیه بکه ویته دهست که سانی نه شیاوه وه: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: ۱۲۴]

«ده تکه م به ربه ری خه لکی دنیا. گوتی: ئه دی نه وه کانم؟ گوتی: ناهه قیکاران وه بهر به لټنم ناکه ون.»

* يه کهم جار پشټاوپشت و به ميراتگرتنی دهسه لات له روم و فارسدا ده رکه وت پاشان موسلمانان لاساييان کردنه وه له کاتيکدا ئه و بابه ته له شرعه که ياندا بوونی نه بوو، پاشان فارس و رومه کان وازيان لي هينا و موسلمانانيش داوا ده کهن وازی لي بهين، ئه مهش شوينکه وتنه له چاک و خراپدا ... عه بدولرپه حماني کوري ئه بووبه کر کاتيک موعاوييه دهسه لاتی پشټاوپشتی دايه کوره که ی گوتي: "هیره قلیبانه ده تانه ویت، دهسه لات به میراتی ده دهنه کوره کانتان!"

* پاشاکان دوو جوړن:

یه کهم: ئه وانه ی دهسه لاتیان گرتووه بو خزمهت و قازانجی خه لکی، ئه مه گوئ نادات به وازهینان له دهسه لات ئه گهر بزانیټ که سیکی دیکه باشت ر ده توانیت دهسه لات به رپوه به ریت، وهک عه زیزی میسر وازی له دهسه لات ه کی هینا بو یوسف، له گه ل ئه وه ی یوسف لاواز بوو هه روه ها تازه له به ندینخانه ئازاد ببوو.

دووه م: ئه وانه ی دهسه لاتیان گرتووه بو خزمهت و قازانجی خودی خو یان، ئه مه به لایه وه گرنګ نییه خه لکی هه مووی تیدا بچیت، بهس ته نها خو ی رزگاری بیت به سه، وهک ئه وه ی فیرعه ون ئه نجامی دا، ﴿قَالَ سَنَقُولُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «گوتی: بهم زووه کوره کانیان ده کوژین.»

* گه وړه ترین شت کورسی پاشایه تی پی جیگیر بیت بیپو یست بوون و هه زنه بوونه لی، ئه گهر پادشاکان بی پو یست بوون له کورسی دهسه لاتیان و خه لکی و ئه وانه ش که ململانیټی کورسیان له گه ل ده کهن، کورسی دهسه لاتیان بو ده پاریزن. به لام هه رچه نده خو یان ده ست بگرن به و کورسییه وه، خه لکی زیاتر ده ستی لي به رده دهن.

* نزیکه بوتری له هه موو میژوودا رووینه داوه دهسه لاتداریک به زور کورسی دهسه لاتی وه رگرتبیټ و به ویستی خو ی کورسی دهسه لاتی چول کر دیټ ... ئه مه بنچینه و رپسایه کی میژووییه.

* په يوه سټوون به کورسې ده سەلاته وه، هاوشيوهې وابه سټوونې مروقه به ژيانه وه، بويه خدا نهماني به ليدارنېن (نزع) ناوېردوه، وهک ده فهرمووېت: ﴿وَتَنَزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

«کيش تو حەز کەي ده سەلاتي لې ده سټينيت و داده رنيت.»

وهک لې سەندنه وهې روح وايه، فه ضيل ده لیت: "هەلکوليني چيايهک به دهرزي ئاسانتره له هەلکوليني ده سەلات له دلې مروقادا."

* پەند وه رگرتن زياتر به لې سەندنه وهې ده سەلات دېته جي وهک له پېبه خشينې ده سەلات، بويه خدا سەرەتاي ده سەلاتي به پېبه خشين (ايتاء) وه سف کردوه و کو تاييه کەي به لې سەندنه وه (نزع) واته: به هيز ﴿وَتُوْنِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنَزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

* زانايان ده لېن گه وره ترين هوکاري سړينه وهې تاواني بهنده بریتيه له دوورخستنې وهې له ده سەلات، چونکه قورسې په ژاره و خه ميکي زور گه وره يه، نه گەر ده سەلاتداران بيان زاناييه ئازاري لابرديان له کورسې ده سەلات چهنده زوره، نهوا هەر سەرەتا ده سەلاتيان وه رنه ده گرت.

* به نه دازهې دريژبوونه وهې ماوهې ده سەلات ئومېده کان زياد دهکات، خراپه کاريش په يوه سته به زوري و دريژي ئومېده کاني مروقه وه، عامري شه عبي ده لیت: "پيشهوا عومەر نووسراوېکي نووسي که نابيت هيچ کاربه ده سټيکم له يهک سال زياتر به ردهوام بيت له پوسته کهيدا، به لام چوار سال نه بوو مووسا بهيلنه وه له سەر پوسته کەي."

* گه وره ترين هوکاري سەرلېشيواندني شەيتان بو مروقه کان نه وه يه به ئوميد دريژيان و ده سټخستني ده سەلات و گه وره يي سەرگەردانيان دهکات: ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَئَادُمُ هَلْ أَذُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكُ لَّا يَبْلَى﴾ [طه: ۱۲۰]

«شهيتان دنه ی خراپه ی دا. گوتی: ئاده م! گهره کته داری ههرمان و نه مریت
پن بلیم و نهوی هه ته دواپی نه یه؟»

* ههر سه رکرده یه ک ده سه لاتن گرته ده ست له پیناو گه وره یی خویدا، خو
ئه گهر ترسی له ده ستدانی گه وره ییه که ی هه بوو به هو ی ژیرده سه کانییه وه، نه و
هیچ شتیک پرنگری نابیت بو له ناو بردنیان و هیچ باکی نییه نه گهر ته نیا و ته نها
خو ی بمینیته وه، وه ک فیرعه ون کاتیک ترسا له مووسا: ﴿قَالَ سَقِیْلُ اٰبْنَاءَ هُمْ﴾
[الأعراف: ۱۲۷] «گوتی کوره کانیان ده کوژین.»

* دوو شت هه یه ده ولته به هو ی نه و دووانه وه به هیز ده بیته:
ناسینی دوژمنه ده ره کییه کان.

په یوه ستی و گهرم و گوری ناو خو یی.

﴿يَا مُحَمَّدُ رَسُوْلُ اللهِ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلٰى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ [الفتح: ۲۹]

«موحه ممه د پیغه مبه ر خودایه؛ نه وانه ش که ده گهل نه ون، له به رانه ر
دوژمنانیان توندوتیژ و له ناو خودا دلوقان.»

* هوکاری دارووخان و دارمانی ده ولته بریتییه له نا کوکی له سه ر بابه ته
لاوه کییه کان له کاتی هه بوونی ململانی له سه ر بابه ته مه زن و گشتییه کان:
﴿وَلَا تَنْزَعُوْا فَتَقْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ وَاَصِرُوْا اِنَّ اللهَ مَعَ الصَّٰرِيْنَ﴾ [الأنفال: ۴۶]
«جیاواز مه بن و دوو به ره کی مه که ن به هو یه وه بشکین و لاواز بین و هیزتان پروا
و نه مینیته، خو رابگرن به راستی خوا له گهل خو را گراندایه.»

* ئوممه ت وه ک یه ک جه سه ته وایه ته نها به یه ک دل به ریوه ده چیت،
بوونی دوو سه رکرده وه ک بوونی جه سه ته یه کی دوودله، په یامبه ری خدا (ﷺ)
ده فهرموو یته «وینه ی باوه رداران وه ک یه ک جه سه ته یه خدا ده فهرموو یته: ﴿لَمَّا
جَعَلَ اللهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾ [الأحزاب: ۴]

«خوا بو هه ناوی هیچ پیاو ییک، جووتن دلی دانه ناوه.»

* گه وره ترين هوکاري ههره سهپناني زورينه کان جياوازي دلکانه، که ميکي کوښووه و يه کگرتوو به هيتره له زوريکي ناکوکی تیکه وتوو: ﴿وَلَا تَنْزَعُوا فُتُشْلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ [الأنفال: ۴۶]

* تاکه دهستيک به تنها ناتواني گوريس گري بدات، خو نه گهر گريشي بدات، نهوا ناتواني به توندي گري بدات. نه گهر گوريس و کاروباري نوممه ت دي به شل و شيواوي، نهوا بزانه نهوي گري داوه تنها يه کهس بووه.

* نوممه کونايته وه نه گهر هه موويان چاويان برييته لووتکه ي ههره مي دهسه لات، چونکه تنها جيگه ي يه کهس دهبيته وه، نه گهر ململاني له سهر بکن، نهوا هه موويان دهکهون، ده رگا والا دهبيت بو دوژمنانيان و بي ماندوووون دينه سهر يان.

* ﴿تَوْتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [ال عمران: ۲۶]

«ههر کهس بو خوت مهيلت لي بيت، دهسته لاتي بي دهدهيت و کيش تو حهز کهيت دهسته لاتي لي دهستينيت.»

نه گهر خدا له قورئاندا گوړانکاري ههر بابه تيکي پالدايه خو، نهوا ئاماژه يه بهوي هوکاره به رجه سته يي و هه ستيکراوه کان زور لاوازن له گوړيني نهو کاره دا.

* زوربووني تاقم و لايه ن و حيزب له ناو نوممه تدا، سهروک جيگير دهکات و ئيسلام لاواز دهکات: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْزَعُوا فُتُشْلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ [الأنفال: ۴۶]

* نوممه شکوي له دهست ده دات نه گهر دونيا مهستي بکات، په يامبه ر (ﷺ) ده فهرموويت: «خودا شکوي ئيوه له دلي دوژمنانتان دهرده ينييت و لاوازي ده خاته ناو دل و دهرووني ئيوه وه، واته خو شويستني دونيا و رقليبوونه وي مردن.»

* گه وره ترين دهردي نه مروی نوممهت: نه وهيه دوژمنه کانی سرشورپيان به بهردا کردوو و ناويان ناوه چاوپوشي و ليبورده يی، نه گهر تاکيکی نه م نوممه ته بکوژریت هيچ مهراق دايان ناگريت، خو نه گهر که سيکی نه وان بکوژریت، نه مان له باتی نه وانیش مهراق دايان ده گريت.

* گه وره ترين شيوه ی سرشورپي نوممهت نه وهيه سته می لي ده کريت و دوژمنه که ی وا باوه ری پي ده هينيت که خو ی هوکاري تووشوونيه تی به سته م، نه وکات دوژمنه که ی به ماموستا و په روه رده کاری ده بينيت، نه وهک سته مکارپکی خو مه لاسده ر.

* سرشورپوونی نوممهت سزای دوور که وتنه وه يانه له نايين، خدا گوپرايه لان شکودار ده کات هه رچه نده لاواز بن، سرپيچيکارانیش سرشور ده کات هه رچه نده به هيز بن، ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ﴾ [آل عمران: ۱۱۲] له هه ر جي ش بن، هه چه پوکی و زه بوونی بووه ته به شيان.

هه روه ها ده فهرموويت: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ [المائدة: ۷۸]

چونکه فهرمانی خويان به جي نه هينا و نه وان پيشه يان ده سترپي بوو.

* نه گهر خدا تاقیکردنه وه به کی هينا به پيش بو نوممه تيک و نه وانیش هانايان برده بهر موسولمانان و داوای سرخستنيان کرد، به لام ده سه لاتداره کان نه چوون به هانايانه وه و پشتيان تيکردن، نه وا به دلنبايي خدا سزای خو ی داده به زينته سر به توانا تريني نه وانه ی ده ستیان ليه ردان، خو نه گهر نه و که سانه پيش نه و کاره يان سته مکار بووبن، نه وا سزايه کی زور سه ختتر به به راورد به نه وانی ديکه ده چيزن.

* خدا پيشهاتیک بو ولاتيک له ولاتانی موسلمانان ده هينيته پيش و ناره حه تيبه ک يه خه يان ده گريت تا کوو نه وانی ديکه تاقی بکاته وه و ده ربکه ویت

زیندوون یان مردوو، چونکه ئوممهت هه مووی وهک یهک جهسته یه، ئه گهر ئه ندامیکی بۆ ئه ندامیکی دیکه ی ئازاری نه دی، ئه وه یان بیهۆشه یان مردوو.

* دهوله تانی کوفر به سهر که مینه موسلمان هکاندا ناتوانن سهر بکه ون ته نها ئه و کاته نه بیته که دهوله تی ئیسلام په رت و بلاو بووبن و دهوله تۆچکه ی بچووک بچووک و لیکجیا یان لئ په یدا بووبیت، کۆمه لانیکی یه گرتوو هه رچه نده که میش بن، به هتیز ترن له زۆریکی لیکترازاو.

* ئهم ئوممه ته وهک جهسته یهک وایه ئه گهر بریندار بیته، هه موو به شه کانی به ئاگا دینه وه، ئه وه ی ئازاری پی نه گه شت، یان بیهۆش کراوه یان له ئه وان نییه: المؤمنون کالجسد اذا اشتكى منه عضو تدعى له سائر جسده «بروادار وهک جهسته یهک وایه ئه گهر به شیکي ئازاری هه بوو، هه موو جهسته ی هه ست به ئازاره که ی ده کات.»

* زۆری ئازار له جهسته ی ئوممه تدا نامه یه کی خوداییه له پیناو به هۆش هاتنه وه یاندا، ئه گهر جهسته مه ست بوو یان نووستبوو، ئه وا ژانیکی توند به خه بهری ده هینیته وه.

* ئه گهر به شیک له ئوممهت ئازاری هه بوو و به شه کانی دیکه به په له نه هاتن به دهم سهر خستنیه وه، ئه وا بزنان جهسته ی ئه و ئوممه ته یان مردوو، یان بیهۆش کراوه، له فهرمووده دا هاتوو «ئوممهت وهک یهک پیاو وایه، ئه گهر چاوی ژان بکات، هه موو جهسته ی ژان ده کات.»

* له کاته قورس و ناهه مواره کاندا ته نها ئه وانه ی له پیناو خودادا کار ده که ن ده میننه وه، عوروه ی کوری زوبهیر ده لیت: "په یام بهری خودا بۆ غه زای شام خۆی ئاماده کرد، له کاتی گهرمایه کی زۆر به تیندا، خه لکی رایان ده کرد له رۆمه کان، ته نها ئه وانه ده رچوون که یه کلا بوون بۆ خودا، به لام دوورووه کان مانه وه و ده رنه چوون."

* سزای خودا به روکی ئوممه تیک ده گریټ که یه کتری سهر شوړ بکه، له فهرمووده دا هاتووه: "هر که س موسلمانیک پشتبهدات له شوینیک که سنوورکانی خودای تیدا پیشیل ده کر، خودا له شوینیک پشتی به رده دات که ئه و چه زده کات له ویدا سهر که ویت."»

* خودا خاتری هیچ ئوممه ت و ده وله تیک ناگریټ، ئه گهر هه لنه ستن به ئهرکی خوږیان، ئه و ده یان گوړیټ به که سانی دیکه، ئه مه هه ره شه ی خودا بووه بو هاوه لان: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يَغْزِبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۹] «ئه گهر (بو جهاد) رانه پرن و ده ست به کار نه بن، ئه وه سزایه کی زور به ئیشتان ده دات و که سانیکی تر ده هیښته کایه وه له ئیوه نه بن.»

* ئه گهر که سایه تی و شهره ف مرد، ئه و ئوممه ت شایسته ی له ناوچوونه، له ئه سهر یکدا هاتووه «ئه گهر زینا له قه ومیکدا بلاو بووه وه، ئه و مردن زورده بیت تیایاندا. هر که س هوکاره کانی زینا ئاسان بکات، ئه و خودا هوکاری له ناوچوونی ئاسان ده کات.»

* هوکاره کانی مانه وه ی ئوممه ت سی دانه ن: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [المائدة: ۵۴]

«هر که س له دینی خو ی پاشگه ز ببیته وه، خوا له مه ولا کو مه لیک ی وا ده خاته پروو، خو شی بو ی؛ ئه وانیش خویان خو ش بو یټ و له به رانه بر خاوه ن باوه ران نهر م و نیان ده بزوونه وه و له به رانه بر دوژمنان، سهر بلند و توند و تیژن؛ غه ز له رای خواش ده که ن.»

* زانا ئه و که سیه ئیسلام به هو ی سیاسه تییه وه ده پار یز یټ، نه ک سیاسه ت بیار یز یټ به ئیسلام.

* چاوپوښيکړدن و داشکاندن له بابه ته بنه پرتيپه کاني ئيسلام به به لگهي
سياسه تکردن، دووروويپه کي دېرينه: ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ﴿٢٥﴾ [محمد: ٢٥-٢٦] «دياره
شهيتان دنه ي داوون و کاره کاني بو خه ملاندوون. چونکه نه وانه به و که سانه يان
گوت چه زيان لهو شته نيپه که خوا ناردوويپه ته خوارئ: ئيمه له هه نديک کاردا
به قسه تان ده که ين.»

* ناکوکی و ململاني نيوان تاقمه کان نه گهر سياست ده ستي تن بخت،
بابه ته بنه پرتيپه کاني خراب ده کات و زماي ده شيوي نيپت و دادوه ري ناهيليت،
چونکه ئامانجه کانيان گوړاوه له چه سپاندني هه قه وه بو رازيکړدني خه لک.

* زورپک له ململاني حيزبه کان له مړودا، هوکاره کاني شهرعي و دروستن،
به لام ئامانجه کاني سياست تيکي پووچن، ئامانجه کان هوکاره کاني ليل کردووه.
ژيره کان له بهر ئامانجه کاني ده وه ستن و نه زانه کانيش به هوکاره کاني فريوده خون.

* گه وره ترين هه له نه وه يه بنچينه کاني ثاين به جوړپک دابندريت که
بگونجيت له گه ل سياست دا، نه ک سياست له گه ل بنچينه کاني ثايندا
بگونجيتريت، سياست هوکاري که بو گهياندني هه ق، خودي خوئ ئامانج نيپه.

* حوکوم هه ته کان ترسي گوړاني سياست يان زياتره له گوړاني ثاينيان،
بابه ته له پيشينه کانيان دوژمنه کانيان بو ديارى ده کات، ثاين دژيه کي تووشديت
کاتيک ده خريته ناو جگه له بابه ته گرینگترينه کاني خوئ، دوژمنه کاني سياست
زياتر ده گوړپن له دوژمناني ثاين.

* هه موو زانستپک که م و کورتي تن ده که وپت، به لام که موکوپه کانيش
کات و وه رزي خو يان هه يه، له پاش هاتني داگير که ران (استعمار) زورترين که م و
کورتي هاتيپه ناو فيقه ئيسلاميپه وه له بابه تي «سياست و ئافره ت» دا بووه.

* ده‌سته و گرووپه‌كان كاتێك ژماره‌یان كه‌م بێت له به‌رانبه‌ر زۆره‌كاندا، یه‌كگرتوو و هو‌گر ده‌بن؛ به‌لام كاتێك ژماره‌یان زۆر بوو، په‌رشوب‌لاو ده‌بن. ئه‌و زیانه‌ی كه‌مینه‌یه‌كی یه‌كگرتوو ده‌یدات له زۆرینه‌یه‌كی په‌رشوب‌لاو، زۆر زیاتره له‌و زیانه‌ی زۆرینه‌یه‌ك ده‌یدات له‌ كه‌مینه‌یه‌كی یه‌كگرتوو.

* جیا‌كردنه‌وه‌ی ئایین له‌ سیاسه‌ت له‌ ئه‌وروپا سه‌ری هه‌لدا چونكه ئایینه‌كه‌یان خراپ‌بوو به‌هۆیه‌وه‌ سیاسه‌ته‌كه‌شیان خراپ ببوو، به‌لام جیا‌كردنه‌وه‌ی ئایین له‌ ده‌وله‌ت له‌ پو‌ژه‌هه‌لاتدا به‌هۆی خراپ‌ی و گه‌نده‌لی سیاسه‌ت مه‌داره‌كانیه‌وه‌ ده‌ركه‌وت، چونكه ئایین پێ‌گه‌ربوو له‌وه‌ی ئه‌وان له‌سه‌ر گه‌نده‌لیی به‌رده‌وام بین.

* ئه‌و كه‌سه‌ی ده‌لێت ئایین په‌یوه‌ندی به‌ سیاسه‌ته‌وه‌ نییه، ئه‌وا بێ‌یاری په‌رستش‌كردنی دوو خودای داوه: یه‌کیان له‌ ئاسمان و ئه‌وی دیکه له‌ زه‌وی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأ‌نعام: ١٦٢] «ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د (ﷺ) ب‌لی بێ‌گومان نو‌ڤێ و (به‌نده‌یه‌تی) و قو‌ربانی و ژیان و مر‌د‌نم هه‌ر بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه.

* ئه‌وه‌كه‌سه‌ی ده‌لێت ئیسلام ده‌بێت له‌ سیاسه‌ت جیا ب‌ک‌ری‌ته‌وه، یان ئه‌وه‌یه‌ باوه‌ری به‌وه‌ نییه‌ خودا به‌دی‌هێن‌ه‌ر و دروست‌کاریه‌تی، یان باوه‌ری به‌وه‌ نییه‌ خ‌و‌ی دروست‌کراوه، یان خ‌و‌به‌گه‌وره‌زانه به‌رانبه‌ر هه‌ق، چونكه ئه‌قل ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێ‌نێت كه‌ دروست‌کار شاره‌زایه به‌وه‌ی دروستی کردووه.

* سه‌یره ئه‌و كه‌سه‌ی باوه‌ری وایه خودا گه‌ردوون به‌ یاسایه‌کی زۆر ورد به‌پ‌یوه‌ ده‌بات و له‌ یه‌كه‌م پ‌و‌ژی به‌دی‌هێنانیه‌وه‌ هه‌یج كه‌مو‌کو‌رتیه‌ك پ‌و‌وی تێنه‌کردووه، پاشان به‌رنامه و یاسا‌کانی ئه‌و به‌دی‌هێن‌ه‌ره بۆ ژیان په‌ت ده‌کاته‌وه، ﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ [غافر: ٥٧]

«به‌پ‌راستی دروست‌کردنی ئاسمانه‌كان و زه‌وی گه‌وره‌تره له‌ دروست‌کردنی خه‌ل‌کی.»

* خدا مروّف و دونياى ئه و مروّفه شى هيناو ته بوون، به لام ده بينيت مروّفگه ليک به خوا ده لّين: ئايينه که ت مه هينه ناو دونيا که مانه وه! ﴿قَتِلَ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ [عبس: ۱۷]

«دهک ئه و مروّفه به کوشت چّيت که هيچى ده چاواندا نيه.»

﴿خَلَقَ الْإِنْسَنَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ [النحل: ۴]

«بنيا ده مى له تنو کيک به ره هم هينا؛ که چى بوو ته دوژمن يکى به ئاشکرا.»

* کاته کانين له سهر کاتژميره کانين ورد رېک ده خه ن، هه رکات که موکورتى تيکه وت، ئه و له سهر روښتنى مانگ و خوړ زوړ ورد رېکى ده خه نه وه، چونکه ئه وانه له يه که م روژى دروستکردن يانه وه که موکورت يان به سهر نه هاتو وه، پاشان ده بينيت ئه و که سانه خو يان به گه و ره داده نّين له هه مبه ر خودادا به شانازيکردن به و ورده کار بيه ي ئه نجاميان داو ه ... ﴿قَتِلَ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ [عبس: ۱۷]

* خدا خو ي ياساى ژيانى مروّف و دروستکردنى به رپوه ده بات، له ليدانى دل و سووړى خو ي و هه ناسه ي و ته نها فه رمانى به مروّف کردو وه پاريزگار ييان لى بکات، جا کاتيک مروّف ياسا يو ده و له ته که ي داده نّيت، زمانحالى ده لّيت: من شاره زاترم به دونياى خو م!

* سه رکړده زياتر پيوستى به ئه و که سانه يه که ئاموژگارى ده که ن تا ئه وانه ي که ستايشى ده که ن و پيايدا هه لده دن، چونکه خراپوونى ده و له ت زياتر به هو ي زيا ده په وى ستايشکارانه وه روو ده دات نه ک زيا ده په وى ئاموژگارى کاران.

* ترسناکترين ستايش زيا ده په وى کردنه له ستايشکردنى ده سه لاتداراندا، چونکه ستايشکردنى مروّف وهک سه ربړينى وايه، ستايشکردنى سه رکړده هاو شيو ه ي سه ربړينى ئوممه تيکه، چونکه وای لى ده کات خو به گه و ره زانين

له دليدا بچه سپيت له بهرانه ر گويي ستبون بؤ ئاموژگاريه کان، ههروه ها سنووريش ببه زينييت له کاتي سزادا.

* ئاييني ئيسلام زه مي ستايشکردني سهرکرده کاني کردووه، به شيويه که که ئه و ستايشکردنه ببیته هوی خراپووني سهرکرده کان بؤ ژيرده سته کانيان، ههروه که چوون زه مي سهرزنه شتکردني کردووه به جوړيک ببیته هوی خراپووني ژيرده سته کاني له بهرانه ريدا، يه کسان رانه گرتني ئه م دوو بابته ده بیته هوی ئازاوه ی نيوان ده سه لاتدار و ژيرده سته کاني.

* ستايشکردني ده سه لاتدار که ببیته هوی سهرکه شبووني، ئه م جوړه ستايشکردنه زياني زياتره له سهرزنه شتيک که مهبه ستي زيانپيگه ياندي له گه لدا بيت، يه که ميان ده بیته هوی داپوشي ني سته مه کاني، دووه ميان داپوشي ني دادوه رييه تي. رووخاني ده وله تيش زياتر به هوی شارده وه ی سته مه کاني ده بيت، نه که شارده وه ی دادوه رييه کاني.

* سه له ف نه يانگو توهه ريگري خراپه کاريه کاني سهرکرده هه مووی ده بيت له حاله تي نه ينيديا بيت، ناييت ئاشکرا بيت له هه موو حاله ته کاندا، بيگومان دادگه ري له و بابته دا ته نها ئاره زووی سهرکرده و گومان و شوبه ی زاناکان شيواندوويه تي.

* واجبه سهرکرده به ئاشکرا ئاموژگاري بکريت له کاتي بووني ئه و خراپانه ی زيانه کانيان گشتين و ئاشکران و هه موو خه لکی ده گرنه وه، جا زياني ديین بيت يان دونيا، به لام هه رame و دروست نييه چاوديري و جاسووسيکردن به سه ر کاره په نهانيه کانياندا بکريت، تاکوو عه يبه ياني پي هه لديرته وه.

* زياته ره ويکردن له ريگري په نهانيدا ده بیته هوی زيادبووني تاواني ئاشکرا، ههروه ها زياته ره ويکردني ريگري ئاشکرا ده بیته هوی زيادبووني تاواني نه يني، دادوه ري و ناوه نديري ده بیته هوی چاره سهرکردني تاوان و دوو رووي.

* ټو كه سهى كه پيشده خريټ بو وهرگرتنى پوښتى كاربه دهستى دهبيټ هيز و زانستى له خویدا كوكرديته وه و بهرجهستهى كردبيټ: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَشَاءُ﴾ [البقرة: ۲۴۷]

«خودا ټوى له سهر كروونه ته فهرانده؛ زانست و قه لافه تيشى له ټيوه پتر پښ داوه. خوا حهز بكات پاشايه تى به هر كه سيك بدا، دهيدا.»

به ټه نذاهى نهنگى و كه موكورتى له هيز و زانستى سهركرده، سياست نهنگى و كه موكورتى تيدا رووده دات.

* به پيى بنچينه شهرعييه كان و تيروانىنى عه قل له كاتى دياريكردنى سهركرده دا دهبيټ باشتريه كان هه لبريډريټ و پيشبخريټ؛ ټه گهر ټوه نه ده تواندا، دهبيټ ټو كه سه هه لبريډريټ كه نزيكه له چاكه وه؛ ټه گهر ټو جوړه كه سانه دهست نه كه وتن، ټوا دورترين كهس له خراپه و شهره وه هه لده بريډريټ.

* يه كيټك له هه لكان ټوه يه كه ټو فهرموودانهى دهربارهى سهركرده چاكه كان هاتووهن به كار بهيندريښ بو سهركرده سته مكاره كان، سته مكاره كان بو كافران و كافران بو موسلمان. به ممش ټه نجامه كان ده شيوين، ټه مانه هه مووى ده درينه پال دين به سته م.

* سهركرده ټه گهر خودى خوى چاكبوو ټوا ده توانيټ چاكسازى له ماوه يه كى زور كه مدا ټه نجام بدات، به جوړيټ كه سانى ديكه له چهندين سالدو بوياي ټه نجام نادريټ. ټه گهر خوى گهندهل بوو، ټوا گهندهلى به هه مان شيوه دهبيټ، سياست و چاكسازى له گه وره ترين ټامانجه نه قلى و عه قليب ه كان.

* ټه گهر كاروبارى ته نها يه ك كهس بگريته دهست، ټوا تو كاربه دهستيت. ټو كه سهى نه توانيټ كاربه دهستيه كى بچووك به رپوه، ببات ناتوانيټ

کاربه دهستی گه وره به پړوه ببات. کاروباری خودی خۆت چاک بکه، کاروباری کهسانی دیکهت بۆ چاک ده کړیت، ئه گهرنا له ههواو ئاره زوو پارېزراو نابیت.

* بریاری دهسه لاتدار ناکوکییه کان هه لده گړیت و لای ده دات، ئه گهر زانا بوو به بابته ناکوکه کان. به لام که نه زان بوو، پتویستی به ئه وهیه خۆی له نه زانییه که ی ده رباز بکات، نهک ناکوکی له سهر کهسانی دیکه لادبات.

* خودا پړگه ی به په یامبه ره که ی نه داوه به ویستی خۆی له کاره کاندای بریار ببات، چ جای دهسه لاتدار پک به ویست و ئاره زووی خۆی بریار ده ربکات: ﴿لَا تَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْتَا﴾ [النساء: ۱۰۵] «سا تۆش بهم قورئانه هه ره وهک خوا پړی پئ نیشان داویت، دادپه ره ورانه داوه ریی مه ردیم بکه.»

* ئه وه سهر کرده یی له دهستووره که یدا هه لاتیکی چه سپاو هه رام ده کات یان هه رامیکی چه سپاو هه لال ده کات، ئه وا به کو دهنگ به سهر کرده یی شهرعی نازه ند ناکړیت، خۆ ئه گهر هه لال و هه رامه کانی له دهستووردا وهک خۆی دانا به لام به کردار پیچه وانهی ده کرد، ئه وا به سهر کرده یی شهرعی هه ژمار ده کړیت و هه له کانی بۆ راست ده کړیت هه وه و مملانیی له گه ل ناکړیت.

* دروست نییه سهر کرده پړگه ببات وته ی هه لکی بۆ بگپړنه وه، کاتیک به خراپ باسیان کرد، چونکه ده بیست سهر کرده بۆ ئوممهت بژی نهک بۆ خودی خۆی، له فهرمووده دا هاتووه لا یبلغن أحد منکم عن أحد فإني أحب أن أخرج سليم الصدر» با هیچ تاکیکتان وته ی که سیکی دیکه تانم بۆ نه هینیت، چونکه من پیم خۆشه به دهروونیکی پاکه وه ده رچم لاتان.»

* گه وره ترین هوکاری خراپوونی دهسه لات ئه وه ده زگا سیخوړپانه یانن که جیاوازی ناکهن له نتيوان سیخوړیکردن به سهر خراپه کارانه وه و باسکردنی دهسه لاتدار له لایهن خه لکییه وه به خراپه، هه ردوو بابته که به یهک جوړ ده گوازنه وه.

* دروست نيبه سهرکرده يهک له سهر کورسي دهسه لات بهرده وام بيت
 نه گهر ژيرده سته کاني پتي رازي نه بوون، وهک چوَن دروست نيبه پيشنويزي
 کردن بو که سانتيک له مزگه وتدا نه گهر خه لکي مزگه وته که رازي نه بوون به
 پيشنويزي نه وه که سه، نه وه دروست نه بوونه پرووده کاته پيشنويز و سهرکرده که
 بهرده وام نه بيت له سهر پيشه و ابووني نه وه خه لکه نهک پرووبکاته نويز خويناَن
 بوئه وهی نويزه که يان ته واه نه که ن.

* ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَحْ لُهُ مِنْ قَبْلُ﴾ [يوسف: ۷۷] «له پيشووشدا برايە کي نه وه
 دزي کرد.»

تومه تي دزيان دايه پال يوسف، به لام سزاي نه دان. نابيت دهسه لاتدار
 سزاي که س بدات له سهر باسکردني به خراپه، بي بلاوکردنه وهی، په يامبه ري
 خودا (ﷺ) به و جوړه بووه له بهرانبهر نه وه که سانه ی به خراپه باسيان کردووه.

* بازرگاني و دهسه لات له هر که سيکدا کوږوويه وه، نه واه بيگومان يه کيان
 نه وي ديکه يان خراپ ده کات.

* ترس بيروباوه دروست ناکات، به لکوو ترس و ناچاري له دهرووندا
 ده چينيټ، کاتيک ترسه که ی روهويه وه هله ده گه رپته وه.

* ههر که س به زور شکو و هه يبه ت له دهرووني خويدا بچينيټ، نه واه خه لکي
 له پرووي خويدا چي پيخوشه نه وه ی پي ده لين، به لام له په نه اندا چي پي
 ناخوشه نه وه ی پي ده لين. شکو و هه يبه ت بو هق دروست ده کريت نهک
 بو خاوه نه که ی، په يامبه ري خودا کاتيک نه و پياوه ی ديت که ترسي لي نيش ت
 به ديتني شکو و هه يبه تي په يامبه ر، پي فهرمووهون عليک انا ابن امرأة تاكل
 القديد «نارام بهر وه، من کوري ژنيکم گوشتي وشکه وه بووي ده خوارد.»

* دروستکردنی شکو و هه یبهت به زور بۆ خودی خوټ ده بیته هو ی ترساندنی نامۆزگاریکار له نامۆزگاری کردنت، ئه مه ش ده بیته هو ی مانه وه له سه ر هه له و نه مانی که سی په خنه گر، زورکردن بۆ لادانی هه یبهت خه لکی رووقایم ده کات له په خنه گرتن و جو ین پیدانی، ناوه ندگیری هه ردوو سوود و بهرژه وه ندییه که ده هیڼیته جی.

* دروستکردنی هه یبهت بۆ نه فس هه رچه نده زیاتر دروستی بکه یت زیاتر خه لکی دوور ده خاته وه له راستکردنه وه ی هه له کان ئه گه ر ئه و که سه ئه نجامی بدات، تا وای لئ دیت هه یبه تی زۆرده بیټ و هه له ی زور ده بیټ و خاوه نه که ی به ره و له ناوچون ده بات.... به نده هه یبه تی خو ی له پیناو خودادا وازلئ ده هیڼیت و لای ده بات.

* ئه و هه یبه ته ی که لاجوونی به سه ردانا یات، به مال و گه وره یی و ده سه لات به ده ست نایهت، عوره ی کوری مه سهوود ده لئیت له کاتی کدا هاوه لدانه ر بووه: کیسرا و قه یسه ر و نه جاشیم بینیه، سو یند به خودا هیج پادشایه کم نه دیوه به هیڼده ی موحه ممه د هاوه له کانی به گه وره ی رابگرن.

* بیگومان ئوممه تان گومرا ده بن و ده و له ته کان له ناو ده چن، ئه گه ر پیاوانی ده و له ت و سه رکرده کان گه وره تر راگیر ین له ده ستوور و یاسا، په یامبه ری خودا (ﷺ) هه رگیز تو له ی نه ده سه نده وه له پیناو خو یدا ته نها کاتی ک سنووره کانی خودا بشکی یندرا یه، ئه و تو له ی له و پیناوه دا ده کرده وه.

* کاتی ک ئوممه ت سه رکرده یان زیاتر سه رده خست له په ره رده گار، ئه و ئوممه تی دونیان نه ک ئوممه تی دیین، ئه وه نیشانه ی وازلئ پینان و له یادکردنیا نه له لایه ن خودا وه.

* ئه گه ر له ئوممه تی کدا پر ژی سه رکرده زیاتر بوو له پر ژی خودا و په یامبه ر و هاوه لان، ئه و ئوممه ته ئوممه تی دونیا یه نه ک ئوممه تی دیین. ئوممه ت ئه گه ر گه وره یه کیان هه بیټ، پر ژی لئ ده گرن.

* ده رچوونی ژیر ده سته کان له سه رکړده ی موسلمان کاریکی نادرسته، ههروه ها ده رچوونی سه رکړده کان له مافی ژیرده سته کانیاں دووباره کاریکی نادرسته، هاوتا راگرتنی ئهم دوو ده رچوونه په یوه ستن به یه کتره وه، زیاده رپه ویکردن له پاراستنی په کیاندا ده بیته هو ی له ده ستنانی ئه وی دیکه یان.

* خه لکی ده توان داوا له سه رکړده کیان بکه ن کاروباری دونیا یان بو چاک بکات، به لام پاش چاگردنی کاروباری ثایین، په کیکی له وانه ی خدا له گه لیان نادویت: «پیاوکیکه به یعه تی به پیشه وایه ک داوه، به لام تنها بو قازانجی دنیا به یعه تی پی داوه، ئه گهر دونیا ی پی بدات ئه وا به رده وام ده بیت، خو ئه گهر دونیا ی پی نه درا، ئه وا له به یعه ته که ی ده رده چیت.»

* ئه گهر سه رکړده کان گومانی خراپیاں به ژیرده سته کانیاں برد، ئه وا زیاتر دوورده که ونه وه و به ربه ست له نیوانیاندا داده نینن، خه لکیش خراپه یان زیاتر ده بیت به رانه ریاں، له فهرمووده دا هاتووه: «ئه گهر سه رکړده به گومانی خراب له گه ل خه لکی جوولایه وه، ئه وا خراپیاں ده کات.»

* ناکوکی نیوان سه رکړده و خه لکی هوکاره که ی نه بوونی دادوهری و زوری سته مه، له فهرمووده دا هاتووه: «وَمَا لَمْ تَحْكُمُ أَمْرَهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَيَنْخَرِطُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ» «ئه گهر سه رکړده کان به کتیه که ی خدا حوکمیاں نه کرد و خه لکیان سه رپشک کرد له وه ی خدا دای به زاندوه، ئه وا بیگومان خدا ناکوکی و دووبه ره کی ده خاته نیوانه وه.»

* فهرمووده ی: إذا ابتغى الأمير الریبة فی الناس أفسدهم «ئه گهر کاربه ده ست به گومانی خراب له گه ل خه لکی جوولایه وه، ئه وا خراپیاں ده کات.» واته ئه گهر به ئاشکرا گومانی خراپی خو ی بلیت و جاسووسیاں به سه ره وه دابنیت، ئه وا خه لکی له په نه انیدا زور له وه زیاتر ده که ن له وه ی ده یان ویست به ئاشکرا ئه نجامی بدن.

* لە ھەرموودەدا ھاتوو «ھەركەس پېشنوێژی بۆ كۆمەلێك كرد و بەتایبەت بۆخۆی پاراێهوە و بۆ ئەوان نەپاراێهوە، ئەوا خیانەتی لێیان كردووە.»

كەسێك بە بەرپرستی پېشنوێژی دانراوە و تەنھا بۆ خۆی پاراوەتەو بە خیانەتكار ناوژەند كراوە جا دەبێت ئەو كەسە بەرپرسیارییەتی دەسەڵاتی پێ درا بێت و سامان بۆ خۆی زەوت بكات و بەشی خەلكی نەدات چۆن ناوژەند بكرێت!

* مافی گەل لەسەر سەركرده گەورەترە لە مافی داك و باوك لەسەری: ﴿وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [يوسف: ٩٣] «ھەموو كەس و كارێكیشتانم بۆ بێن.»

لە بنەرتدا دەبوو یوسف سەردانی باوكی بكردا، نەك ئەوان بەبێندری بۆ لای یوسف، بەلام بەو جۆرە نەكرد، چونكە سەرقال بوون بە مافی ژێردەستەكانەو لەپێشترە.

* خیانەت و فێلكردن لە گەل و ژێردەستەكان تاوانێكی گەورە، چونكە مافیان دەفەوتێنێت: ما من عبد يسترعيه الله رعية يموت وهو غاش لرعيته إلا حرم الله عليه الجنة «ھەر بەندەيەك خودا بێكاته سەرپەرشتیاری گەلێك و بمریت لە كاتیكدا خیانەتی لێیان كردووە، ئەوا بێگومان خودا بەھەشتی لەسەر حەرام دەكات.»

* ئیبراھیم داواى لە خودا كرد: ﴿تَرَبِّ أَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾ [البقرة: ٢٦٠]

«پەرورەندەم! ئەتۆ مردووان چلۆن زیندوو دەكەیتەو؟»

مووسا داواى لە خودا كرد و ھەرمووی: ﴿تَرَبِّ أَرْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ [الأعراف: ١٤٣]

«گۆتی: ئەو پەرورەندەى من! ئارەزوومە تۆ ببینم.»

پەيامبەرى خودا چەندجار گەراپەووە خزمەت خودا بۆ كەمكردنەوێ، خو ئەگەر لەو ئەسانتر لە سەركردهكان داوا بكریت ئەوا توورە دەبێت.

* ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَتَى اللَّهُ وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ [الأحزاب: ۱]

«ئەي پيغمبەر! تۆ ترست ھەر له خودا بېت و مه چۆ سەر قسهی ئهوانه‌ی بېباوه‌رن و ئهوانه‌ی دووروویی ده‌که‌ن.»

ئەمه ھۆشدارييه بۆ په‌يامبەر که گوپرايه‌لی کافران و دوورووان نه‌بیت، ئە‌گەر وته‌یه‌کی ھاوشیوه‌ی ئه‌و وته‌یه به ده‌سه‌لاتداریکي ئه‌مرۆی بلیت، ده‌بیت چۆن بروانیته ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و قسه‌یه ده‌کات؟

* (اتق الله) وته‌یه‌که هه‌یه‌تی ئه‌و وته‌یه له‌ددا بزر نابیت و ملکه‌چی بۆی لاناچیت ته‌نها له که‌سانیکدا نه‌بیت که له دووروویییه‌وه گلاون: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ إِلْهَادُ﴾ [البقرة: ۲۰۶] «کاتیکی پی‌ی بووتریت له‌خوا بترسه، ده‌مار ده‌یگرئ بۆ به‌دکرداری، جا ئه‌و دۆزه‌خه به‌سه که به‌دترین جیگایا.»

* به کرده‌وه‌کانیان هه‌له ده‌که‌ن و پاشان سه‌رزه‌نشتی خه‌لکی ده‌که‌ن له‌سه‌ر به‌رپه‌رچدانه‌وه‌یان. ئە‌گەر له‌سه‌ره‌تاوه لێ‌پرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌روونی خۆیان بکردایه، ئه‌وا سه‌رزه‌نشتی که‌سیان نه‌ده‌کرد.

* هه‌یج سه‌رده‌میک نه‌بووه زیاده‌ره‌وی نه‌کرا‌بیت له گوپرايه‌لی‌کردنی خه‌لکی بۆ ده‌سه‌لاتداره‌کانیان، به‌لام میان‌ره‌وی له گوپرايه‌لیاندا ده‌گمه‌نه.

* بێ‌گومان ده‌سه‌لاتداران زانای ھاوشیوه‌ی (أبو حسان المنذر)یان ھەر ده‌ست ده‌که‌و‌یت، (ابن حبان) ده‌رباره‌ی ده‌لێت: ئه‌و سه‌ر به‌حه‌جاج بوو و ده‌یگوت: «هه‌رکه‌س پێچه‌وانه‌ی چه‌جایی کوری یوسف بکات، ئه‌وا پێچه‌وانه‌ی ئیسلامی کردووه.»

* چه‌ختکردنه‌وه له گوپرايه‌لی‌بوون بۆ سه‌رکرده پتو‌یسته وابه‌سته بک‌ریت به ئە‌ندازه‌ی گوپرايه‌لی سه‌رکرده‌وه بۆ فه‌رمانه‌کانی خودا، وابه‌سته‌کردنی ئه‌و

گوپرايه لاييه ي که له شهر عدا هاتوو به هه موو سه رکرده يه که وه، ئه واز زياده پرويه له گوپرايه لاييدا و که مته رخميه له مافي خه لکيدا.

* چاکه خواز هو شداری ده داته خه لکی له سه ر مور جيئه بوون له به رانه ر سه رکرده کان، وه ک چو ن هو شداری ده دات له خه واري جبوون دژيان. پرسيار کراوه له نضري کورې شوميل ده رباره ي مور جيئه گوتويه تي: "دين يکي گونجاوه بو سه رکرده کان، دونيا ياني پي ده پاريزن و دين ياني پي که م ده که نه وه.

* به تهنه باسکردني ئه و ده قانه ي که باس له گوپرايه لي سه رکرده ده که ن سه رکرده ي سته مکار و خو ينر يژ دروست ده کات، به تهنه باسکردني مافي ژيرده سته کان ده بيته هو ي دروست بووني خه واري ج و ده ستر يژ کاران، هه روه ها دادگه ري نيويان له به ين ده چي ت.

* وه لي ئه م بر يتين له زانايان و ده سه لاتداره کان، ده سه لاتي بيزانست تيا چوونه و زانستي بيده سه لاتيش بيئه رزشي و که ميه. ئه و که سه ي خودا ده سه لاتي بي ت ئه و که مي و بي نرخی به سه ر نايات.

* ئه و که سه ي ده بيته سه رکرده پيوسته که سي کي زانا بي ت: ﴿وَأُولُو رُدُوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلَى اُوْلِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّ الَّذِيْنَ يَسْتَشِيْطُوْنَهُ مِنْهُمْ﴾ [النساء: ۸۳]

گه ر هه ر له لای پيغه مبه ر و کار به ده سه کانی خو يان بيان گوتايه، ده يان زانی راسته قينه که ي کامه يه و ئه و جو ره ده نگو با سانه له کو يوه سه ريان هه لدا وه. هه لينجان په يدا نا بي ت ئه گه ر زانا نه بي ت.

* ئه م ئومه ته پيوستي به ها وسه نگ کردنه وه هه يه، کو مه لي کيان زو ر به ره لا ده ژين پيوستيان به ديار يکردني سنو ره کانيان هه يه، کو مه لي کي دي که يان زو ر داخرا و کو تکرا و ده ژين، پيوستيان به کرانه وه هه يه ئه م ها وسه نگيه ش تهنه زانايه کي بو خودا ژيا و ده تواني ت ئه نجامي بدات.

* هه موو حالته کانی زانایان له بهرانه بهر دهسه لاتداراندا باس کراوه له شهرعدا:

۱- نهرمو نیانی و بهسۆزی ئهمه بهشی زۆرینه یه تی.

۲- توندی و زبری و هه موو پله به نندیه کانی نکۆلیکاری، ئهمه ش به ته واوی له سه رگوزه شته ی مووسا و یوسف و حالی په یامبه ر (عليهم الصلاة وسلام) له گهل قوره یشدا به ده رده که ویت.

* که سی زانا له نیوان دوو ئاشووب و فیتنه دایه. ئاشووبی دهسه لاتداران و ئاشووبی شوینکه وتووانی، هه ق و راستیش هیچ یه کیان نا ناسیت.

* پښ خلیسکانی زانا گه وره تره له پښ خلیسکانی سه رکرده؛ چونکه پښ خلیسکانی سه رکرده به مردنی بوونی نامینیت و ده مریت، به لام پښ خلیسکانی زانا به زیندوویی ده مینیت هه هه رچه نده خاوه نه که شی بمریت.

* گه ران به شوین تاوانه گه وره کانی سه رکرده دا و شاردنه وه یان، هه روه ها گه ران به شوین تاوانه بچو که کانی زانایان و بلاو کړدنه وه یان ته نها لای ئهو که سانه کوډه بیت هه که خاوه ن ئاره زوون. هه ق پتوه ری راستی و دروستی خه لکییه، خه لکی پتوه ری راستی و ته واوی هه ق نین.

* هه رکه س بروانیت هه میژووی ئیسلام، ده بینیت بوچوونه ناموکان و به هیزبوونی گروپه گومراکان ته نها له و کاتانه دا بووه که سه رکرده و ده ولته لاوازبوون و زانایان که مبوون یان ریگریان لی کراوه.

* ئه گه ر شکوی زانا نه ما به شوینیدا شکوی سه رکرده ش نامینیت.

* ئه گه ر په تی په یوه ندی نیوان سه رکرده و زانایان مال و سامان بوو، ئه وا په ت و گوریسی هه ق و دادوه ری شل و شیواو ده بیت.

* ټهو سامانه ی که زانایه ک وهری ده گریټ له سهر بیده نگیوونی له دیتنی ناههقی حهرامترین سامانه، حهرامیه تی ټهم کاره زور گهوره تره له رپبا و سوود، چونکه رپبا سته میکی تایبه ته، به لام بیده نگیوون سته میکی گشتیه: ﴿اَسْغَوْا لِّلْكَذِبِ اَكْلُوْنَ لِّلْسُخْتِ﴾ [المائدة: ۴۲]

«بو درو، گوئ هه لده خه ن و به حهرام خواردن فیرن.»

* نزیکیوونه وه له گهوره ده سه لاتداران بابه تیکی خوازاوی ده روونه، بویه فیرعه ون وهک گهوره ترین ده سکه وت بو ساحیره کانی باس ده کات: ﴿وَاِنَّكُمْ اِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ [الشعراء: ۴۲]

«ټه وسا ئیوه له نزیکانی خو م ده بن. کو ششیان له ناهه قیدا کرد تا نزیک بڼه وه له ده سه لاتدار.»

* ټه گهر سهر کرده پیچه وانه ی هه قی کرد و که سیکی شاره زاشی لویه نزیک بوو، ټهو زانایه یان پاره ی بیده نگیوونی ده خوات له سهر وتنی هه ق، یان وته ی ناهه ق ده لیت: ﴿... اِنَّ لَنَا لْاَجْرَ اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ [الأعراف: ۱۱۳] «گهر ئیمه سهر که وتین، تو ده بیت خه لاتمان بکه ی.»

* ټه گهر بینیت سهر کرده یه ک له کوړی زانایاندا بوو، به لام به ره و چاکبوون نه رویش، ټه وا ئایینی ټهو زانایانه ی به ره و خراپیوون بر دووه، ټه گهر زانایان له کوړی سهر کرده کان دانیشن و ههر باش نه بوون، ټه وا دیین و دونیای سهر کرده کیهان به ره و تیاچوون بر دووه.

* زانایان مه رجه عیان لای خودایه نه وه ک گهل و ده سه لات: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ [الأحزاب: ۳۹]

«ټهو که سانه ی ههر فه رمانه کانی خودا ده گه یین و له و ده ترسن؛ جگه له خوداش له هېچ که سی تر ناترسن. خودا حه سیبگهر بیت، به سه.»

* ټه گهر سهرکرده فه توای زانایانی وهرنه گرت کاتیک دژى خوۍ بوو، ټه واخله لک کاتیکیش که له قازانجى ټه ودا بیت وهرینا گرن.

* په کیک له هه له کان له ده ولته ټیسلامیه کاندا ټه وهیه سهرکرده کان ته نها گرنکی به کاروباری دنیا بدن و زانایانیش گرنکی به کاری ټیین بدن، ټه وکات سهرکرده هیچ گوۍ نادات به کاروباری ټیین و واگومان ده بات کاری ټه و نییه، هه روه ها زانایانیش وا گومان ده بن کاروباری دنیا کاری ټه وان نییه.

* ټه و شیواوویه لهر ودا په یدا بووه به هوۍ ټه وهویه سهرکرده واده بینیت زانست کاری ټه و نییه و زانایانیش وا ده بین ده سلات کاری ټه وان نییه، واتای ټه م ټایه ته ده شیویت که ده فهرموویت: ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ [النساء: ۵۹] «به فرمانی خدا و پیغمبره ری خدا و کاربه ده ستانی خو تان گوۍ راپه ټبن».

* گهنده لی له سهر شانی گهنده لکاران نه بیت هه لئاگیریت، گهنده لکارانیش له سهر دوو قاچ نه بیت ناتوان بووه ستن: کاربه ده ستی سته مکار و زانای خراپ.

* ده ولته کان به ټاره زووه کان شکست ده هینن، هزر و بوچوونه کانیش به گومان شکست ده هینن. ټه گهر ده ولته تیک مانه وهی به رده وامی ده ویت، ټه و با ده سلات نه دن به که ساتیک که له ټاره زوویاندا پوچوون، هه روه ها ټه و زانایانه ش که له گوماندا پوچوون.

* زورترین جوۍ فیل که قورسه له سهر ټاقله کان له هزری نه وه و جيله کان ده ری بهینن ټه و فیلانه یه که سهرکرده یه کی سته مکار و زانایه کی خراپه کار به رپایی ده که ن و هه ردووکیان له سهر هه لگه راندنه وهی شه ریه ت کوۍ بنه وه و پیکه اتبن.

* «که سی واهه یه وته یهک ده لیت له تووړه بوونی خودادا نازانیت گه یشتووه ته چ راده یهک، خودا تووړه یی خو ی له سر ده نوو سیت» ئه مه بریتیه له گومر اکر دنی سهر کرده به فه توای زانایان، (ابن عبدالبر) ده لیت: "بیگومان بهو جوړه یه."

* فیتنه ی زانای خراب گه وړه تره له فیتنه ی ده جال، چونکه ده جال فیتنه یه بو خه لکی گشتی، به لام زانا فیتنه یه بو خه لکانی تایبته و گشتی، په یامبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «من له پیشه وایانی گومر اکر زیاتر ده ترسم ده رباره ی ئوممه ته که م وهک له ده جال.»

* گومرای له ناو ئوممه تدا تنها به هو ی سهر کرده وه بلاو نابیته وه ئه گه ر زانایه کی خراب پالپشتی کرد بیت، هه روه ها گومرای به هو ی زانا وه بلاو نابیته وه ئه گه ر سهر کرده پشتگیری نه کات، ئه گه رنا چند و ته یه کی پشتگو یخراویان ده مینیته وه و هیچی تر، میژوو له سر ئه مه شاهیده.

* رږژئاوا ده ست ده کات به په ستان خستنه سر ولاتان، هه ر ولاته و به ئه ندازه و پیوهری تایبته به خو ی، جا به لادانی ئه و به شه دینه ی له لوو تکه ی هه رمی هه ر ولاتیکدا ماوه، هه ر که جی به ردیک چول بوو ئیدی چاو ده که ویته سر ئه وه ی ژیری، جا کاتیک دلنیا بوویت له نه مانی ئه وه ی که له ژیریدایه نامینیت، هه رچه نده به پله به ندیش بیت، ئه وا وه لامی په ستانه کان بده روه وه، وه گه رنا ده ست بگره به وه ی که بوت هاتووه، چونکه بری ئازار هه ر یه کیکه به لام له نیوان هه ر دوو په ستانیکدا پشوویه کی که م هه یه! له وانه شه چیژ له وپشووه بینیت بو خوت ئه وسا سته م بکه یت له نه وه یه ک که تو رږگات خو شکرد که دوژمن بگاته سهریان تا کوو تو دنیا ی خوت به خو شی بژیت و ئه وان له دیناندا مالویران بن! خراپترین جوړی وه لامدانه وش ئه وه یه که کار به ده ست تو په که بخاته گوړه پانی فقیه زاناوه، ئه وکات له وینه ی فیه و دین دهرده که ویت، به لام

* ئه گهر خودا ويستی سزای که سيک بدات، ئه واهاورپيه کی بو ده رپه خسي نيت که فهرمانی خراپه ی پي بکات و کاره خراپه کانی بو برازي نيت هوه تاکوو به رده وامي بکات: ﴿وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ [فصلت: ۲۵] «چند دؤست (هاوده م) مان له دنيا بو دانان که خراپه کردنی دنيا و (بي پروايی) رۆژی دوايي بو رازاندنه وه و به ليني (سزادانيان) به سهردا درا.»

* فيرعه ون دوژمنی مووسا بوو، هيچ پتيويستی به هاندان نه بوو بو ئه و دوژمنايه تيهی، له گه ل ئه وه شدا وه زیره خراپه کانی هانيان ده دا تاکوو دؤستايه تيان بو فيرعه ون بسه لمينن، پيان ده گوت: ﴿أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷]

«چون تو له مووسا و هۆزه که ی واز ده هيني، ولات لى بشيوينن.»

ئه ویش زیاتر سوربوو ده یگوت ﴿سَنُقْتِلَ أَبْنَاءَهُمْ﴾

«به م زوو ه کوره کانیان ده کوژین.»

* خه لکی خۆبه گه وره زانين له دلی سهرکرده کاندای ده چينن، پاشانیش نایانه وي ت سته م بکه ن، سته ميش به رو بوومی خۆبه گه وره زانينه.

* سهرکرده ديکتاتور و له سنوورده رچوو ه کان ناتوانن خويان دروست بکه ن، به لکوو خه لکی دروستيان ده که ن، خودا ده رباره ی فيرعه ون ده فهرمو وي ت: ﴿فَأَسْخَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ [الزخرف: ۵۴] «جا به م قسانه گه له که ی هه لخه له تان و ئه وانیش گوپرايه لپيان کرد، بيگومان ئه وان هه ميشه گه ليکی له سنوورده رچوو بوون.»

* نه جاشی ده ليت: "ده سه لات له گه ل کوفردا ده مي نيت هوه، به لام له گه ل سته مدا نامي نيت هوه دادوه ری گه وره ترين هوکاري چه سپانی ده سه لات ه، چونکه خودا زیاتر سته مليکراوان به هو ی بي هيزيان ه وه سهر ده خات، تاکوو سهرخستن و تۆله سه ندنه وه ی بو گه وره یی زاتی خو ی."

* خدا هيچ پاشا و سهرکردهيه کی سته مکاری له ناو نه بر دووه هر چه نده کافریش بیت، تا کوو ئاگه دار که ره وه يه کی بو نه نار دبیت له عقل یا خود نه قله وه که سته مکاری به که ی بو دهر بخت، به لام خو ی پشتی هه لکر دووه و خوبه گه وره زانی به که ی رېگه ی نه داوه بگه رېته وه، ئه مه ش دادوهری خدا له گه ردووندا ده یخوازیت.

* هه رپاشا و سهرکردهيه ک شتیک بکاته هوکار بو رېگریکردن له ئایینی گه له که ی بیگومان خدا هه مان هوکار ده کاته هو ی له ناوچوونی یان ده یکاته هو ی هاتنی هوکار یکی له ناو بهری ده سه لات و پاشایه تی به که ی. ئه مه ش رېسایه کی به رده وامه.

* فیرعه ون دیتی مووسا به دهریا که ی کیشا و بو ی بوو به دوو به شه وه، پاشان به خو ی و سهر بازه کانی به وه شوینی که وت له نیوان ئه و دوو به شه ی دهریا که دا دهر و ی که وه ک شاخی گه وره بوون. سهرکرده ی سته مکار کونی دهر زیش به دهرگا و ده لاقه ی سهر که وتن ده بینیت.

* ئه گه ر سته مکار له وه ختی ململانئ و دژایه تی هه قدا که سیکی نزیک کرده وه له خو ی، ئه و ئه و نزیکی بونه وه یه له به رانه ر شتیکدایه، ساحیره کان به فیرعه ونیان گوت: ﴿... إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ [الأعراف: ۱۱۳] «گه ر ئیمه سهر که وتین، تو ده بیت خه لاتمان بکه یت.»

* یه کیک له سیاسه ته کانی سهرکرده ی سته مکار بلا وکرده وه ی حیزب و تاقمه کانه و رېگریکردنیانه له وه ی خه لکی له سهر یه ک بیرو باوه ر کوبنه وه، تا کوو ئه وان سهرقال بین و ده سه لات ی ئه م سه قامگیر بیت: ﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ [القصص: ۴]

«بیگومان فیرعه ون له و زه مینه بالاده ست بوو؛ خه لکی ئه و یی کرد بوونه چه ند ده سته یه ک.»

* جیاوازیکردنی خه لکی و به شهردانیان له پیشه ی سته مکارانه: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ [القصص: ۴]

«بێگومان فیرعهون لهو زه مینه بالادهست بوو؛ خه لکی ئه ویی کردبوونه چهند دهسته یهک. هیندیکی هر زه بوون ده کرد، کوره کانی سهر ده برین و ژنه کانی راده گرتن.»

* سته مکاران وا ده بینن ده سه لاتیان سه قامگیر نابیت ئه گهر خه لکی نه که نه چهند گرووپ و تاقمی که وه بوئه وه ی سهر قال بین به خویانه وه: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ [القصص: ۴]

* فیرعهون به هوانه ی گوت که باوه ریان به مووسا هینابوو: ﴿إِذْ آمَنُتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ [طه: ۷۱]

«به ره له وه ریتان بدهم، ئیوه پرواتان پی هینا.»

جا ئایا رێگه ی ده دان ئه گهر داوایان بکردبا؟!

* یاسای رێگه دان بو په رستشی خودا داده نین تا کوو لهو رێیه وه رێگری لی بکهن، له شیوه ی سیستم و یاسا داناندا.

* ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾ [غافر: ۲۶]

«فیرعهون وتی: لیم گهرین مووسا بکوژم.»

داوای رێگه دانی ده کرد له گه له که ی بو کوشتنی مووسا، له کاتی که دا منداله کانی ده کوشتن له ترسی ده رکه وتنی مووسا، خوی بریاری ده دا ئه گهر گومانی ببردایه که سیک پچه وانه ی ده کات و مؤله تی ده خواست و راویژی پێیان ده کرد ئه گهر بیزانیایه هاو بو چوونی ئه ون.

* راستیه کان له واقعدا چه سپاون، پاشان له زهیندا ده چه سپن پله به نندیه که ی بهم جوړه یه له گه ردووندا، به لام ئه و عه قلانه ی ته نها بوچوونی خو یان ده چه سپنن شته کان له می شکدا ده چه سپنن به یی ئه وه ی له واقعدا به و جوړه بیټ، پاشان ده یانه ویت به زوړ بیگونجینن له گه ل واقعدا.

* ئه گه ر سهر کرده سته مکار و له ری درچو و بوو، ئه و ا شتی کی چاوه پوانکراوه که سهر که وتن و بوچوونی ته و او له لاوازترین که سیانه وه سهره ه لبدات: ﴿إِنَّ مَلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ۳۴] «به راستی پادشایان هر کاتیک (به زوړ) چوونه شاری که وه، خراب و ویرانی ده که ن و ده سه لاتداره کانی ئه و شاره ریسوا و سهر شوړ ده که ن و (کاتیک زال بوون)، هه ر به و جوړه ده که ن.»

زیندانی کردن و دوورخستنه وه

* بهندکردن بهندکردنی دلّه، یه کییک نازاد و خوی ده کوژیت، یه کییکش بهندکراو و ده سته سهره و دلی خو شه.

* نه گهر جه سته بهندکرا، نهوا دل نازاد ده بیت، چونکه جه سته خزمه تکاری دلّه و ململانیی ههول و ناگایی له گه لدا ده کات، زورترین نهو نیعمه تانه ی دران به یوسف له دانایی و نه قل و سیاست، له کاتی بهندینخانه دا بوو.

* جه سته بهند بکریّت و دل به نازادی بمینیته وه، باشته له وهی تاوانیک دل بهند بکات و جه سته نازاد بیت: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ [یوسف: ۳۳]

«گوتی: نهی پهره رنده ی من! زیندانه کهم پی خوشتره له وهی نهوان لیم ده خوازن.»

* گه وره ترین سته م، بهندکردنه به ناهه ق: ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ [یوسف: ۲۵]

زورینه ی نهو وتانه ی باس له زیندان و بهندکردن کراوه له وهی و سروشدا له میانه ی سهرزه نشدا هاتوون، چونکه سزایه کی ناچاریه نهک هه لبریدراو.

* بهندکردن به بی حوکم و بریاریکی ئاشکرا سته م وتاوانه، هه روه ها بهندکردنی که سیک که خوی هانا بینیت له ده ست سته میک نهوه یان سته مه له سهر سته م.

* دیاریکردنی شهوی قه در له سهر ئوممه تیک هه لگیرا، به هووی دهمه قالیی دوو تاکی ئوممه ته وه، به کیان سته مکار و ئهوی دیکه یان سته ملیکراو، جا ده بیت چون بیت که هه زاران کهس سالانیککی دوورودریژ به سته م و بی بریاری دادگا به ندرکراون.

* به سه حیجی هاتوو پیاویک هه ستاو له گهل په یامبه ر دهر باره ی به ندرکراوه کان پرسپاری له په یامبه ر کردوو له کاتیکدا له سهر مینه ربوووه گوتویه تی: "له سهر چی هاوسپکانم به ندرکراون؟" په یامبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: «هاوسپکانی بو ئازاد بکه ن.»

* هه موو سته ملیکراویک بو ماوه یه ک بیناگا ده بیت له نزاکردن لهو کهسه ی سته می لی کردوو، ته نها به ندرکراو نه بیت به رده وام شهو و پوژ له دهرگای ئاسمان ده دات تا ئه و کاته ی ئازاد ده بیت.

* گهران به ئازادی نیعمه تیککی گه وره یه، ته نانه ت بو ئه وانه ش که به هه شت له سینه یاندا یه وه ک په یامبه ران: ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ [یوسف: ۵۶]

«ئا به م جوړه یوسفمان له م سه رزه مینه جی کرده وه؛ (خوش نشینیک بوو) له ههر جی خو ی ویستبای له وئی ده ژیا.»

به لکوو ته نانه ت بو گیانداریش نیعمه ته خودا دهر باره ی هه نگ ده فهرموویت ﴿فَأَسْلَمَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ [النحل: ۶۹] «جا به ئاسانی به و رپگایانه دا برۆ که په روه ردیگارت بو ی ده سنیشان کردوو.»

* خودا له قورئاندا دهرکردنی مروقی له زید و ولاته که ی له گهل پشتنی خوینیدا به ناهه ق باس کردوو، چجای به ندرکردنی به ناهه ق: ﴿لَا تَنفِكُونِ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ دَيْرِكُمْ﴾ [البقرة: ۸۴]

«خوینی یه کتر مه ریژن و خوتان ههر له زیدی خوتان وه دهر مه نین.»

* دەرکردنی مرووف له زیدی خووی چ به بهندکردن یان دورخستنهوهی بهناهەق بیّت هەردووکیان خودا له گەڵ کوشتندا باسی کردوون چونکە زۆر قورووسە لەسەر دەروون و زۆر تاوانیکی گەورەیه لای خودا: ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ [البقرة: ۸۴]

* رێگری کردن له چاکه‌خوازن له به‌سه‌ربردنی ژیان له زیدی خۆیاندای جوړیکه له سزای سته‌مکاران بۆیان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ [إبراهيم: ۱۳] «ئەوانەهێ دژی خودا بوون، به پیغه‌مبەرەکانیان گوت: ئێمه دیاره لهم سه‌رزهمینه‌ی خۆمانتان وه‌ده‌ر ده‌نێین.

گوتیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ هه‌ستکردن‌یان به‌ته‌واوی موڵک و خاوه‌ندارییان، هه‌ستی ماف به‌خۆدان‌ی پێدان سه‌باره‌ت به‌ بڕیاردان له‌سەر ئه‌و باب‌ه‌ته‌.

* هه‌یچ په‌یام‌به‌ریک نه‌بووه له ولاته‌که‌ی دهرنه‌کرا‌بیّت، یان هه‌ره‌شه‌ی به‌وه ئی نه‌کرا‌بیّت:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ [إبراهيم: ۱۳]

* ئە‌گەر به‌ندکردنی پشیلە‌یه‌ک هۆکاری چوونه‌ دۆزه‌خ بیّت، ئە‌وا ئازادکردنی هۆکاری چوونه‌ به‌هه‌شته، ئە‌مه له ئازە‌له‌کاندا به‌و جو‌ره‌یه، جا ده‌بیّت سزای ئە‌و که‌سه‌ی مرووف‌یک به‌ناهەق و سته‌م به‌ند ده‌کات چۆن بیّت و پاداشتی ئە‌و که‌سه‌ی ئازادی ده‌کات ده‌بیّت چه‌ند بیّت.

* به‌شداربوون له ئازادکردنی ئە‌و به‌ندکرا‌وانه‌ی به‌ سته‌م به‌ندکرا‌ون له گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی نزیک بوونه‌وه‌یه له خودا، چونکە مندا‌له‌کانیان وه‌ک هه‌تیو و ژنه‌کانیان وه‌ک بی‌وه‌ژن هه‌ژمار ده‌کری‌ن.

* نازادکردنی بهندییه کان واجبه له سهر هموو تواناداریک جا سهرکرده بیت یان زانا یان بازرگان، ههروه ها له سهر هموو که سیک که توانای هه بیت له گشتی و تاییه تی به هوئی ئه و فرمانه ی له فهرمووده دا هاتووه: فکوا العانی «بهندییه کان نازاد بکه ن.»

* ئه شکه نجه دانی به ندرکراو کاریکی هه رامه ته نانه ت به راگرتنی بیت له بهر تیشکی خور، هیشامی کوری حکیم به لای چه ند دیلێکدا تیه پری له بهر تیشکی خور راگیرا بوون، گوتی په یامبه ری خودا (ﷻ) فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ يَعْذِبُ الَّذِينَ يَعَذِّبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا» «خودا سزای ئه وانه ده دات که له دونیادا سزای خه لکی ده ده ن.»

* به ئاسانگرتنی به ندرکرتنی ئافره تان له دابی ئیسلام و دابی عه رب نییه، په یامبه ری خودا هیچ ئافره تیکی به ند نه کردووه ته نانه ت ئه و ئافره ته جووله که یه ش که ژه هر خواردی کرد، ههروه ها ئه و ئافره ته سیخوره ی که حاته ب ناردبووی نازادی کرد.

* ئه گه ر ده سه لاتدار مروڤیکی دوور خسته وه، ئه واپیویسته له سهری هموو هوکارێکی ژبانی له و جیگه یه بو ده سته بهر بکات و نه فهقه ی خانه واده که ی دابین بکات، خودا ئاده می له به هه شت دوور خسته وه به وته ی ﴿اَهْبِطُوا﴾ [البقرة: ۳۶] به لام ژبانی بو ده سته بهر کرد ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ﴾ [الأعراف: ۲۴] «تا ماوه یه ک جیگا و مایه ی ژبانتان له زهوی ده بیت.»

دووان سه بارهت به چهنډ رووداويک

* خوکوشتن يه کيکه له ههوت تاوانه له ناوېره کان، خوکوشتن تاوانه که ي گوره تره له کوشتنی که سانی دیکهش به سته م. حوکمی خدا نابیت له پيش چاو و ناخی خه لکيدا ون بیت هه چهنډ مروځ بشکينریت يان سته می لی بکريت.

* چاره سه ری خوکوشتن ناکريت ته نيا به دوزينه وهی کار وپيشه بکريت، نا له م پروانگه يه وه که سانيک ئيمان وباوه ريان له دلې خه لکيدا لاواز کردووه و دژايه تيان کردووه، له بواری فیرکردن و راگه ياندندا و دينيان که م کردووه ته وه و له به رانېه ريشدا ماده گه را يی و خاوه ن ماده کانيان گه و ره کردووه.

* مروځی عاقل ده ستپيشخه ری ناکات بو خوکوشتن مه گه ر له پيناو کار يکی مه زندا، هه رکه س سامانی لا گه و ره بوو، ئه وا بو ده ستخستی ئاماده يه له پيناويدا خو ی بکوژيت، به هه مان شپوه هه رکه س خدا به گه و ره راگريت، ئه وا هه نگاو ده نيت بو مردن له پيناويدا، ئه ويان به خه مبارييه وه به ره و مه رگ ده چيت، ئه میان به خوشحالييه وه.

* وپنه ی مالی پادشايه کی سه ده ی پيشووم ديت، هه ژاره کانی ئه مړو ئه وه نده يان هه يه که ئه و خاوه نی بووه، سه يره که سانيک له سه ر دنيا خو يان به کوشت ده دن، دنيا ئه وانه ی سه رته ای له خسته بردووه به وه ی وا ده زانن ده وله مه ندن و به وه و يه وه له رې درچوون، ئه وانه ی دواتریش له خسته ده بات به وه ی هه ژارن و له پيناويدا خو يان ده کوژن!

* خودا سرگوزشته ی کافران و سرکرده کانی ئوممه تانی پیشووی بۆ باسکردووین که چهنده سرکهش بوون بهرانبهر گهله کانیان، پاشان چۆنیه تی سزادانیانی بۆ باسکردوین بۆئوه ی په ند وهرگرین. له مرؤدا خودا نیشانمان ده دات سرکه شان چۆن بوون و سزایان چۆن بووه؟!

* ئه و رووداوانه ی خودا له ئیستادا هه لیان ده سوورپنیت، زۆریک له پیشینی و شیکارییه کان که بۆیان ده کریت هه له یه، به لکوو عه قل سرگهردان و وه ستاو تیااندا، ده رچوونی ئه و رووداوانه له و یاسا گهردوونییه به رده وامه ی که هه یه نیشانه ی نزیکبوونه و ه ی قۆناغیکه ی گه وریه.

* ئه و رووداوانه ی له رۆژه لاتدا روو ده دن، ته با نین له گه ل ریسای گهردوونیدا، ئه مه ش ته نها به وه لیکده دریتته وه که ویستیکه ی خودایی خیرایه، تاکوو بهنده کان و ولاته کان ئاماده ساز بکات بۆ رووداویکه ی گه وریه.

* رووداوه گه وریه کان ده رئه نجامی گه وریه یان له پاش دیت، ریسای گهردوون به و جوړه هاتووه.

* ئه گه ر خودا ویستی ده رئه نجامیکه ی گه وریه بخولقیینیت، ئه و هۆکاری گه وریه بۆ دهسته بهر ده کات، سونه تی خودا له گهردووندا به و جوړه یه.

* ئوممه ت له ژانیکه ی زۆردا ده ژیت، هه موو ژانیک له دایکبوویه ک به دوا ی خویدا ده هینیت، هه موو له دایک بوویه کیش ئازار و نا له ی خو ی هه یه.

* ئه وه ی ده بیندریت له راوانانی هه ندیک له سرکرده کان و به ندکردن و کوشتنی هه ندیکه یان له ماوه ی یه ک سالدا، له گه وریه ترین پهنده کانه که قورئان هاوشیوه کانی بۆ باس کردووین، هاوشیوه کانی ئه م رووداوانه له چهنده ها سه ده دا نه بیت، روو نادات، به لام خودا هه مووی له یه ک سالدا کوکرده وه.

* هه رکه س ساده بړوانیت له و گۆرانکاریانه ی که پروو دهدات له ده ولته کاندای به بې ئه وه ی پالیان بداته تووړه یی و سۆزی خدا و ئه و تووړه یییه ی له سه ر کئ ده چه سپیت و ئه و سۆزه ی بۆ کئ دهسته بهر ده بیټ، ئه و ئه و که سه به بیئاگا وه سف ده کریټ.

* گۆرینی ئوممه تان و ده ولته کان نیشانه ی دابه زینی ویستیکی نویی خوداییه بۆ گۆرانکارییه کی گشتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ۱۱] «بهراستی (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگۆریت، هه تا ئه وان خوځان (بار و حالی) خوځان نه گۆرن و هه ر کاتیک خوا بیه ویت هۆزیک توووشی به لا بن، هیچ بهرگریک بۆی نییه.»

* قه زافی رڼگه ی دهر بازبوونی لئ ته سکیوویه وه و له هه موو کووچ و قوژبنیکی زه ویدا به دوا ی رڼگه یه ک ده گه را بۆ دهر بازبوون، به جوړیک ته نها ناو بوړیه کی به دی کرد و چوو ه ناوی، له کاتیکدا ئاسمان هه مووی به پروویدا کراوه بوو و چاوی بۆی بهرز نه کرده وه.

* خه لکی ده ست ده گرن به مولک و ده سه لاتیا نه وه وه ک چۆن ده ست ده گرن به گیان و ژیا نیانه وه، هه ر کامیان دهر بچیت، ئه و ئه و ی دیکه یان به شوینیدا دهر ده چیت، بۆیه خدا وه رگرتنه وه ی ده سه لاتی به لیسه ندن ناو بر دووه: ﴿وَتَنَزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶]

کیش تۆ هه رکه ی، ده سه لاتی لئ ده ستینیت.

* خدا فه رمان به په یام به ره که ی ده کات که حوکمی خدا به سه ر خه لکیدای بچه سپینیت، ئه وانه شمان بۆ باس ده کات که پشتی تی ده که ن. ئه وانیش سی تا قمن: جووله که و گاور و دووړووه کانن: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحْمِلُوا فِيهَا شَجَرَتَيْنَهُم﴾ [النساء: ۶۵]

«بهلام نه خیر، سویند به پهروه رنده ی تۆ، ئەمانه نابنه خاوه نی بر وا، مه گین وهختن که له کیشه و هه رای ئیوان خویانا تۆ نه کهن به قازی و داوه ر.»

* خودا سویندی به خوی خواردوو ده رباره ی پروونکردنه وهی حالی ئه و که سانه ی پشت ده که نه کارکردن به شه رعی خودا: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُخَرِّجُوا فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ [النساء: ۶۵]

* هه لگێرانه وهی حالی ده وله تان و سه رکرده کان له ماوه یه کی کورتدا، جیی په ند و ئامۆژگارییه بۆ هه موو ئه وانه ی پله یان له ئه وان که متره و پشت ده به ستن به پینگه و سامان و پۆستیان، وه ک ئه وهی پێیان بلێت ئه مین نه بن له پیلانی خودا، چونکه گه و ره ترین پالپشت و قه لای پارێزه ری مرۆف ته نها خودایه سبجانه و ته عالی.

* سزا و تۆله ی خودا به جوړیک ده رکه وت له سه ر سته مکاران و ئه وانه ی دژایه تی ئایینی خودایان ده کرد که مرۆفی شوک و سه رسام کرد، یه کیک له وانه ی زۆرترین دژایه تی بالاپۆشی ده کرد ژنی سه روکی تونس بوو، له کاتی که دا خوی به نیقاب و په چه وه رای کرد.

* سه یره ئه م ده سه لاتدارانه هه ر به رده وامن له سه ر دژایه تیکردنی ئایین بۆ پازیکردن و رێژداربوونیان لای رۆژئاوا، له کاتی که دا ده زانن ئه وان له سه روکی توونس «بن عه لی» رێژدارتر نین لای رۆژئاوا، له گه ل ئه وه شدا کاتی که هه له ات، مه نزلکی لای ئه وان ده ست نه که وت.

* په یوه ندییه کی ته له فوونی له توونسه وه ده لیت: "له سه رده می «بن عه لی» خۆم کرده گاور، ئه مرۆ گه پامه وه ناو ئیسلام و ۱۶ که سی توونسیش له گه ل مندا گه رانه وه ناو ئیسلام، ده لیت: بوون به گاور ی رینگه پیدراو بوو، به لام بانگه شه بۆ لای خودا یاساغ و قه دهغه بوو به به لگه ی تیرۆر."

* له گه ل بوونی ئه و هه موو ئاشووب و سزا خوداييانه له سهر دهوله تان له ئيستادا، که چی دهوله تانيک ده بينيت زياتر دوور ده که ونه وه له خدا له بری ئه وه ی نزیک بېنه وه و بهر وه خودا ههنگاو بنين، ئايا په له ی سزای خودايانه يا خود له بئنا گايده ده ژيين؟!

* خودا ده سه لاتي به (ارث) ميراث ناوېر دووه تا ئاماژه بېت به وه ی که که سی لابر او وهک مردوو هه ژمار ده کرېت و ئه وه ی له ده سه لاتدایه به زيندوو هه ژمار ده کرېت، خوداش خو ی ژيينه ر و مړينه ره: ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ [الأعراف: ۱۳۷]

«ئه وسا ئيمه خو ره ه لات و خوړ ئاوا ی ئه و ولاته مان - که به ره که تمان پي دابوو- کرده به شی ئه وانه ی چه وسا بوونه وه.»

* ئه و ئايه ته دېنمه وه يادی هه موو حيز بيکی ئيسلامی ده سه لاتدار: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَوَّدَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [الأنفال: ۲۶] «بیر له و ده مه بکه نه وه که ئیوه له م ولاته دا که ميکی بیده سه لات بوون؛ ترستان هه بوو خه لکی تر ده رتان بکه ن و بې ج و پړ ب ميینه وه. په نای دان و ياریده ی دان و سهر که وتن و پوړی پاک و په وای پي دان؛ به شکه شوکرانه بژير بن.»

* سووريا برينه که ی خوینی زوړتری له بهر ده روا ت، به لام برینی میسر شوینه که ی مه تر سیدار تره. پهروه رينمان سته می سته مکاران و ده سه لاتي ده سه لاتداران له سهر ئه م ئوممه ته هه لگره.

* پوژ ئاوا به سيا سه ته فيلاوييه که ی و پوژه لاتيش به مال و سامانه که ی له هه ولدان و ده يانه وېت میسر جيگير نه بېت و شام به رده وام خوینی لي بچوړيت، ته نيا بوئه وه ی بو خه لکی به لمينن که دوينيان له ئه مړويان باشت بووه.

* فیرعهون یه کهم کهس بوو داوای پشستگی له خه لکی ده کرد له سهر خوینرپیژی، هه موو گه لیکیش میرات گری هه یه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ [غافر: ۲۶]

«فیرعهون وتی: لیم گه پین مووسا بکوژم؛ با ئه و هاوار بو پهره ورنده ی خو ی بهریت؛ من ده ترسم دینه که تان بگوړیت و پشیوی لهم زه مینه دا بنیته وه.»

* مال و سامانی گشتی که حوکوممهت و کهسه کان به شیوه ی حه رام و نادرست به کاری ده هینن، ده تواندریت هه ژاری هه موو ئوممه تی پی لابریت چجای ئه وه ی ئه و سامانه له سهر شته ناپه سه ند و شته ئاساییه کان به کار به یتندریت، هه مووان بهر پرسن له و باره یه وه.

* گوړپن و شیواندنی وته ی خه لکی کاری هاوه لدانه ران بووه، په یامبه ری خدا (ﷺ) پریای حه رام کرد، هاواریانکرد: "کرین و فروشتنی له سهر حه رام کردوین." خدا جیاوازیی ئه و دووانه ی دابه زاند: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ [البقرة: ۲۷۵]

خودا کرپن و فروشتنی حه لال کردووه و پریای حه رام کردووه.

* ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ آلَ آخِرَةٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۶۷] «بو هچ پیغه مبه ریک نییه که دیلی (له دوزمنان) هه بیت، هه تا کوشتاری زوړیان لی نه کات له زه ویدا. ئیوه مالی دونیاتان ده ویت (به وه رگرتنی فیدیه) خواش (پاداشتی) روژی دواپی دویت (بو ئیوه) خواداش توانا و زالی کار دروسته.»

کوڼگره و کوږوونه وه ی سه رکرده عه ره بییه کان به هینده ی به دیلگرتنی که سیک له لایه ن مواهیدیکه وه کاریگه ری نه بووه.

* دروستکردنی مزگوت له پوژئاوا، نابېته هوۍ دروستيځي دروستکردنی کهنيسه له ولاتانی ئيسلاميدا، خودا ژنهيځانی له ئهوان حهلال کردووه، بهلام بهشودانی ئافرهتانی ئيمهۍ به ئهوان به حرام داناوه، ئهوه حوکمی خودايه نهک دانووسان و پاداشتدانهوهۍ هاوشيوه.

* ئين عابدين زانای يهکلاکهروهۍ حهنهفی مهزهبهکان هاوپراي دهگوازيتهوه لهسهر حهراميځي کردنهوهۍ کهنيسه له ولاتانی موسلماناندا، نابيت ئاوهر بدرېتهوه بهلای فهتوای ئهوانهۍ پېچهوانهۍ ئهم بابته فهتوادهن، دروست نيهه ئهوه فهتوايه وهگريځي.

* د. قهرزاي له ئهبووحهنيفهوه دهگيريتهوه که لای دروست بووه بهپرههايی کردنهوهۍ کهنيسه له ولاتانی موسلماناندا، بهلام ئهم گيرانهوهۍ ههلهۍ، ئهوهۍ له ئهبووحهنيفهوه پړوايهت کراوه دروستکردنی کهنيسهۍ له گونده تايهتهکانی گاورهکاندا.

* کردنهوهۍ کهنيسه له بهحرين دزايهتيکردنی خودايه، ههنديک له زانايان دهقی تايهتيان ههيه ريگهدان به کردنهوهۍ کهنيسه به کوفر ههژمار دهکهن، پيوسته بهحرين بهرانهر نيعمهتی ئهمن و ئاسايشيان لهخودا نزیک بېنهوه، نهک ليی دوور بکهونهوه.

* واجبه لهسهر زانايان و سياسهتمهداران ريگري بکهن لهوهۍ خهلکی گوږهکان بهرز بکهنهوه زياد له ئهندازهۍ دياریکراوی شهرعی. ههموو ئهوه گوږانهۍ جگه له خودا پهراسترون، ههمويان سهرهتاکی بهوجوره بووه. ئهوه کاره بهدهق حهرام کراوه و له ههرچوار مهزهبهکهشدا.

* فيستيڅالهکان ويځای شارستانيهت دهکهن"جا بههوۍ پيشهسازی و کهرهسته فولکلوريهکان بهلام تیکهلاوی و سهما و گوږانی و موسيقا و سفوری ئهوانه ههمووی شارستانيهتی ئهوروپايه، هيچ پهيوهندي به شارستانيهتی عهرهه و شارستانيهتی موسلمانانهوه نيهه.

* کرینی و شتر به چنده ها ملیون ته نها بو جوانی، نه فامیه کی تازه یه و حرامه، زیاتر تاوانبار دهن و پیاو هتییان له که دار ده بیت له وه ختیکدا که ئافره تان و پیاوانی شام چند دینار یکی که میان ده ویت بو داپوشینی نامووسیان.

* فیستیقال و رازاندنه وهی و شتره کان دوو کوپونه وهن، یه که میان: پیویسته په ندی لئ وه ربگیریت، دوهه میان: پیویسته تیرامانی تیدا بکریت، به لام ئه و دوو نیعمه ته گوردراون؛ یه که میان بوو ته لادان له رپی خودا، دوهه میان بوو ته خوبه گه وره زانین، ئه مانه ش سپله یین به رانه بر نیعمه ته کانی خودا.

* پیشبرکیکردنی خه لکی بو فیربوونی زمانی ئینگلیزی جا به هوکار و به بی هوکار، به جوړیک بوو ته بنیسته خو شه ی سهرزوبان، ئه مه به یه کتیک له نیشانه کانی روژی دواپی داده ندریت، له فهرمووده دا هاتوو «قیامت به رپا ده بیت له و کاته دا که رومه کان زورترینی خه لکین، مه به ست له زوری زوبانیانه، عه رب هه موو ئه وانه به رومی داده نیت که به زوبانی رومی ده دوین. ئه وانه ش به ئه عرب و ده شته کی داده نین که له گوندا نیشته جین هه رجه نده عه ره بیش نه بن. ئه مرو واز له هه موو زمانه کان هیندراوه و روو کراوه ته زمانی روم.

* هه ندیک له موسلمانان کاتیک ژنه کانیان له واده ی مندالبوونیان نزیک ده بنه وه، ده یان به نه ولاتانی روژئاوا تا کوو له وئ مندالیان بییت، منداله که بیته خاوه ن ره گه زمانه ی ئه و ولاته ی تیایدا له دایک بووه. هوکاری چاندنی ئه م رسوایییه له دلی ئه و که سه دا لاوازی ئیمان یا خود سه رشوپی سه رکرده کانه له مرودا.

* دروست نییه ئافره ت له دهره وهی مالی خو ی یان مالی سه رپه رشتیاره که ی شه و بمینیتته وه و بخه ویت مه گه ر هاوسه ره که ی بزانتیت و ریگه ی بدات، له فهرمووده دا هاتوو به دروستی: «هه ر ئافره تیک پو شاک ی لادبات له جگه له مالی خویدا، ئه واه پهرده ی له نتوان خو ی و خودا هه لمالیوه.»

* رېگه دان به مانه وهی ئافره تان له ئوتيله کان بې رېگه دان و زانینی هاوسهر و سهرپه رشتیاره کانیانه وه کردنه وهی دهرگای خراپه یه، هوکاری ئاسان ده ستخستنی حهرام کراوه کانه و کردنه وهی دهرگای سهرشورپیه، به فه توای په سمی رېگری لن کراوه که چی فه رمانی پې ده کریت تاکوو ئیسته ش.

* خودا ئه وهی جیگیر کردووه که زانایانی گاور و جووله که ساخته کاری و گوړینیان کردووه له ته ورات و ئینجیلدا و داویانه ته پال خودا. خودا په یامبه ره که ی له و بابه ته به ئاگا ده هیئتیه وه چونکه دروکردنه به ناو خوداوه. جا هر به نه قل گونجاوه نوو سوراویک ساخته بکریت پاشان بدریته پال پاشایه ک؟!

* سوودوه رگرتن له پیشه نگاهی کتیب گرنکه بو فیرخوازانی زانسته شهرعییه کان، ههرچه نده هه ندیکجار چه ندین خراپه و تاوانی تیدا ئه نجام ده دریت، به لام بوونی یه ک چاکساز له و شوینه که به دانایی و هیمنی و زانسته وه مامه له بکات باشتره له سه د چاکه کار که ته نها سوودی بو خو ی هه بیته له دهره وه.

* مؤله ت خواستیان له و شتانه ی که پیویست به مؤله ت ناکات، خو سه پانندی که سته مکاران ئه نجامیان داوه له کاتی خو یاندا، فیرعه ون مؤله ت خواستی به مهرج داناوو بو باوه ره ینان به مووسا: ﴿هَآءَاْمَنُتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَکُمْ﴾ [طه: ۷۱]

* عه قل و نه قل واده خوازی: ئه گهر تاوان و خراپه کاری زوړبوو پیویسته ئه و که سانه ی لیپرسینه وه ده که ن ژماره یان زوړ بیت تاکوو رېگری و هاوسه نگی پارېزراو بیت، به لام ئیستا ده بینین خراپه کاری ئاسایی کراوه و ئه وانه ی لیپرسینه وه ده که ن رېگریان لن ده کریت.

* وته یه کم خو ینده وه که درابووه پال به رپرسیک ده یگوت ئاموژگاری دروست نییه بکریت ته نها کاتیک نه بیته که مؤله ت بدریت که سه که

ئاموژگاري پېشكەش بكات، ئهو كەسەي بې مۆلەتخواستن ئاموژگاري دەكات سنووربه زېنهره نهك چاوه پرواني پاداشت بېت ئەمەش تېگەيشتنى ئەوانەيه كه خوڤيان لا بووه ته زانا له كاتېكدا نه پەيوه نديان به وه حيه وه ههيه و نه سياسه تي شهرعي.

* رېگري له ئاموژگاري و چاكسازي ده كرېت له گەل ئه وهى كه سه كه خاوه ني زانست و داناييه، ته نها كاتيک رېگه به ئاموژگاري ده دن كه ئاموژگار يکراو مۆلەت بدات، ئەمە نه فاميه كي تازهيه، بابەتيكي نامويه و هيچ شتيك لهو باره يه وه له ئايينه ئاسمانيه كاندا نه زان دراوه، ههروه ها له ياسا عه قلييه دروسته كانيشدا نه بينراوه.

* چاكسازي و لېپرسينه وه و ئاموژگاري به زانسته وه، پيوستى به مۆلەتدان نيه پاش ئه وهى له لايهن خوداوه مۆلەتي پيدراوه، خەليفه راشدينه كان خەلكانتيكيان ديارى كردبوو بۆ كارى لى پرسينه وه، تاكوو خەلكى پالنه دهنه وه، ئهو بهر پرسياريتيه بغه وتيت.

* سه ركرده ده توانيت رېگري له كه سيكي ديار يکراو بكات له وهى كارى لېپرسينه وه ئەنجام بدات به هوى نه گونجاوى ئهو كه سه بۆ ئهو كارە، يان قازانجى رېگري كردنى گه و رته تر بېت له قازانجى لېپرسينه وه، به لام سه ركرده بۆى دروست نيه و ناتوانيت رېگري بكات له هه موو ئهو كه سانه ي كارى لېپرسينه وه ده كه ن و خاوه ن زانست و دانايين، ئهو نه وايه.

* چاكسازي و لېپرسينه وه يه كي كه له داواكاريه شهرعيه كان كه ناکرېت به ته نها ديارى بکريت به چەند كه سيكه وه، به لكوو پرووده كاته هه موو تاكه كان، ههركات هوکاره كه ي هاته جي وهك په يام بهر ده فەرمووت: من رأى منكم منكرا «هه ركەس له ئپوه خراپه يه كي دييت ...» ههركات هوکاره كه ي هاته جي واجب ده بېت.

* کومه ليک له سهرده می خهليفه راشدينه کاندا هه لدهستان به کاری لپرسينه وه، تاکوو خه لکی له ئاموژگاری دانه بریت، ماوهی چوارده سده یه نه زاندر اوه مؤله تخواستن پتویست بوو بیت بو ئاموژگاری کردن له گه ل هه بوونی ئه وه هه موو دهوله تانه دا.

* بهر زکردنه وه و گرانکردنی تیچووی هه ج و عه مره بو چه ند هینده به بهر به ستدانان له سهر ریگه ی خودا هه ژمار ده کریت، وه ها گران کراوه ئه گهر مروف بیه ویت بجیت بو گه شت بو ئه وپه ری زه وی ئاسانتر و هه رزانتر ده بیت له وه ی بجیت بو به جیه یانی هه ج و عه مره.

* کوکردنه وه ی خه لکی له سهر تاوانیکی وه ک گورانی به لادان و سنوور به زانندن له هه ره م هه ژمار ده کریت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحٍ بِظُلْمٍ يُذَقْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ [الحج: ۲۵]

«هه ر که سیکیش له وئ ده ستر یژی بکات و له ری لادا، ئازاریکی زور به ژانی پی ده چیژین.»

هه موو تاوانیک ده گریتنه وه، ئه مه ش وته ی ئیبن مه سه وود و ئیبن عه باسه.

* له گه وره رانه گرتنی خودایه تایبه تکردنی که سه خراپه کان به دروشمه کانی خودا وه: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ [الحج: ۳۲]

«دیاره هه ر که س ئه وه دروشمانه ی خوا دایناوه ریژ لی بگریت، نیشانه یه که به دل له خودا ده ترسیت.»

* لاوازی له ئومه تدا سهره لده دات کاتیک بابته چه سپاوه کانی ئایین بخرینه بهر تاوتوئ و مشتومر، ئه مه ده رگای هه ره سی ده وله ته کانه.

* له گه ل ئه وه هه موو ئاسته نگانه ی به سهر په یامبه ر و هاوه لانی دا هاتن، پاداشتی ئایینیان نه کرده جی و توو یژ و چاوپووشی کردن، دانووسانیان له گه ل

دوژمنه کانیان ده کرد له دوو پرووان و پهیمان پیدراوان و جهنگه کهران له سهرا دونهیا، نهک له سهرا دین.

* تۆمهت دانه پال یهک داوینپاک به تاوانه گه و ره کان هه ژمار ده کریت، جا ده بیت ئه و تاوانه چه ند گه و ره بیت کاتیک پالبدریتته لای چه ندان داوینپاک، خودا ده فهرمو ویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۲۳]

«ئهو که سانه ی بۆ ژنانی باوه رداری داوینپاک ی دوو ره ئاگا (سه ره به خو) بوختان ریک ده خه ن، له دنیا ش و له دواړو ژیش، بهر له عنه تن؛ جه زره به شیان زۆر دژواره.»

* که سانیک هه موو ئهو ده رمانه تازانه به کار ده هین که له بهراز و مار و چه شه راته وه به ره هم هاتوو، پاشان په خه له سونه ت ده گرن که چاره سه ری به میزی و شتر داناوه. هه واو و ئاره زوو قوړه یشی کویر کردبوو خودایان له به رد بوخویان تاشیووو پاشان پیغه مبه رایه تی موحه ممه دیان یان په ت ده کرده وه به وه ی که مرؤفه!

* مژده ی سه روکی فه ره نسا: «ئهو ی ده وله ته که ی ریکه ده دات به وه ی ژن له گهل ژن و پیاو له گهل پیاو هاوسه رگری بکات وهک بریار بۆ ئافره تانی سه وودی، هه روه ها کو بوونه وه ی سه ر کرده ی به ریتانیا له گهل ئافره تانمان سه رشوړی و لاوازی و بچوو کییه.»

* به شداری کردنی ئافره تان له ئولمپیاتی لهن دن دروست نییه، دۆزینه وه ی ده رچه ی شه رعیش بۆ مه حاله، بانگه شه بۆ کردن و مؤله تدان پتی تاوان و ناپاک ی کردنه له ئه مانه ت.

* بهرپرستیک ده رباره ی به شداری کردنی ئافره تان له ئولمپیاتی لهن دنه ندا

دهلټ: "به پټي رټسا شهرعييه كان، ټهو كاره به هيچ جوړيک دروست نيه، هه نديک له بابه ته کاني وهک خواردني گوشتي به راز ناکريټ دهرچه ي شهرعيان يو دابنريټ."

* فهرمووده ي «باشترين ريزي نوټزي ټافره تان کوټا ريزيانه و خراپترينيان سهره تايانه» ده بينين له نوټزدا له ريزي پياوان دوايان ده خه، پاشان له ټولمپياتدا پيشيان ده خه به ناوي به پټي رټسا و بنهما شهرعييه کان ټهمه ش جوړيکه له فيل و شيواندن.

* زور شت ده بيسټين دهر باره ي فشاري دهره کي، هه نديک جار پوزشيشمان بويان هټناوه ته وه که ده کريټ فشاري سهر بازي يان ټابووريان له سهر بيټ، تاوه کوو فشاري وهرزشيشمان بيني که ده لټين: يان ده بي ټافره ته کانتان پرووت بن، يان نابيټ به شداري وهرزش بکه ن.

* حوکمي وهرگرټني باج له سهر زه وييه کي پرووت و به خشيني زه وييه کي فراوان به که سيک يو ټه وه ي لټي سوودمه ند بيټ له کاتيکدا به شي که سانيکي زور ده کات کاريکي حهرامه. هه روه ها باج دان به ده ولټ له م حاله ته دا دروسته، به لکوو واجبه بوټه وه ي ته نانه ت به شيکي زه وييه که يو مالي گشتي بگه رټندرټه وه.

* باجدان به ده ولټ له سهر به خشيني (هاوشيوه ي زه وي وزارت) دروسته، ټهم بابه ته قياس ده کريټه سهر دروستي په شيمان بوونه وه ي باوک له و به خششي ده يداته منداله کاني، به لام باجي شته هاورده کان (گومرگ) و مولکه تاييه ته کان حهرامه، چونکه به ټاره قي نيوچاوانه په يدا کراوه.

* هه رکه سيک زه وييه کي پي ببه خشريټ که زهره ر و زيان بدات له مولکي گشتي، ټه و لاي زورينه ي زانايان سوودمه ند بوون لټي حهرام و به تاله، له به رټه وه ي به خشيني کاربه ده ست وه کوو برياري دادوه ر وايه، حه قي شارواه ناگوړيټ، به لکوو کيشه دياره کان يه کلا ده کاته وه.

* زانايان په كدهنگن له سهر حهراميتي به كارهيټناني زهوييهك بو سوودي
تايبه تي تاكيك له كاتيكددا ده بيته هو زيانى گشتي، بويه گيړانه وهى ئه زهوييه
به خشراوه گه وړانه بو مولكى گشتي واجبه، به مهش ده توانديت چاره سهرى
شويني نيسته جيپوون بكرت.

* هزرى ليبرالى هزريكه ده روانيته په يوه ندى له گهل ده سه لاتدار، وهك
فكرى خه واريچ، به لام ئه وان به دونيا و ئه مان به دين، تيژيى سياست
هه رچه ند به بى دينيش بيت ده لين: ژيانده وهى هزرى پوژئاوايه له وولاتانه ي
سيسته مى پاشايين به هو ناردنى پاره و هاوشيوه كانويه وه، بريتيه له ناردنى
ئاسنى خام، بو دروستكردنى بزمار بو دارمه يتي پاشايه تيه كان ئه گهر ئه مان
دركى پى بكن. ئه مه ئه گهر كه سيك به ته نها بروانيته لايه نه سياسيه كه ي،
هه رچى بابه تي ثايين هه به به ره و ئا قاريك ده بريټ دل لى ده له رزيت، به لام
خودا خو ي گورانكارى دروست ده كات و ئه وهى ئه وان دواى ده خه ن پيشى
ده خات.

* ناردنى قوتابى بو ولاتانى پوژاوا بو خويندن دراويكه دوو پرووى هه به: پرووى
زانست و پرووى به پوژئاوا كردن، ئه وه شى به ده رده خريت پرووى زانسته، پرووه كه ي
ديكه ش ته نيا ئه و كه سه ده بينيت كه برياره كه ي داوه.

* سه ده به كه هه موو ولاتيكن دين به كو سپ وريگر له به رده م خويدا
ده بينيت، هه لده ستى به توانا سازيه كي نه خو ش بو ئه وهى تيروانىنى ثايينيان بو
بگوريت، له ئه نجامدا تيروانىنى سياسه تيشيان بو بگورئ، ده رئه نجام ثايينيان
لاواز ده بيت و سياسه تيشيان ده پووكتيه وه و ده مريت.

* كاتيكن ئه مانه ت به زايه ده چيت. تويزينه وه به كم خوينده وه ده ليت: ده كرا
به و پاره به ي ته رخان كراوه بو توانا سازى، كومه له زانكو به ك بنيات بندريت
و كاديرى بيگانه ي پى به يندريت و ده رچووى زانكو شى پى دامه زريت به
مووچه به ك تا كاتى خانه نشين بوونيان.

* ده توندريټ بهو مال و سامانه ي له ناردنه دهره وه ي خه لکاتيک به کارده هيټدريټ، نهو زانکويانه به عهره بانه بهيټدريټ بؤ ولاته که مان.

* خويندني بالآ له سعوديه واپويست ده کات له سه زورينه ي نه کاديمييه کان که له دهره وه بخوينن، له ناو تيکه لآوي و سفوريدا، يان برياري دهرکردني له زانکو بؤ دهرده کريټ، ههرکه س له خودا بترسيټ دان بهو ياسايه دا نانيټ.

* ئافره تيک په يوه ندي کردووه و ده لټيت: نمره ي به رزم به ده ست هيټا له زماني عهره بي و به موعيد وه رگيرامه وه، به لټينامه يان لن وه رگرتم که يان ده بيت له دهره وه بخوينم يان مافي نه وه يان هه بيت دهرم بکه ن، جاران له دهره وه تووشي به رږوژئاوايي کردن ببوين، ئيستا ولاتاني خو مان به رږوژئاواييمان ده که ن.

* وه زيري خويندني بالآ: خويندکاران ناچار ده کات به چوونه دهره وه يان دهرکردن، ته نانه ت بؤ نه وانه ش له که له به شي زماني عهره بي ده خوينن، نه مه په رپيداني فکري رږوژئاوايه نه ک به رږوژئاواکردني زانست! وه لامی نهو کاره ت له به رده ست خودا دا ناتوانيت به پينووسي وه زاره ته که ت بنووسي.

* پياوان سه رپه رشتيکارن به سه ر ئافره تانه وه. ﴿الزَّجَالُ قَوْمٌ عَلَى الْيَسَاءِ﴾

[النساء: ۳۴]

خودا ده سه لاتي نه داوه به زن به سه ر ميټده کهيدا به هو ي چهندين حيکه مه ت و دانايي که نهو که سه ي له ره گهزي ههردوو لا بکو لټته وه بؤي دهرده که ويټ، نه مه له ده سه لاتي بواړي هاوسه رگيريدايه جا ده بيت چؤن بيت له ده سه لاتي گشتيدا، چونکه ئافره ت له کاته قورسه کاند لاوازي و نهرمي له برياره کانيدا به دي ده کريټ، خو نه گهر نهو بابته تانه له پياوانيشدا به دي بکريټ رږگري لن ده کريټ له ده سه لات. په يامبه ري خودا (ﷺ) کاتيک (ابو ذر) داواي به رپرسياريټي کرد فهرمووي «تؤ لاوازي، نه وه په شيمانيت بؤ دينيت ...» ناکريټ که سيکي دل نهرم به رپرسياريټي گشتي پښ بسپيټدريټ و به هو يه وه برياره کاني لاواز بين، يان هيټده لاواز بيت له کاتي جه نگدا بگريټ، يان له رووي ئابووريه وه ده ولت لاواز

بکات، يان برپاره کان به هه ست و سۆز بدات نه وهک به ئه قل. روژئاواش هينده لهو کاره يان هه يه که له هه ژمار نايه ت. ئه وان ئاژه ليان کردووه ته ميراتگري مروڤ و هاوسه رگيري پياو له پياويان داناوه. په يامبه ر ده فهرموو پت لن يفلح قوم ولوا أمرهم امرأة «هيچ گه ليک سه رکه وتوو نابن سه رکرده که يان ژن بيت» خدا ده فهرموو پت: ﴿إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلِينَ﴾ [الأنعام: ۵۷] «فهرمان په وایی ته نیا بو خوايه، حه ق و راستی باسی ده کات و ئه و چاکترینی برپارده ر و جیا که ره وه يه.»

حیکمه تی ئه و کاره ش ته نها ئه وانه ی ئیمانی ته وایان هه يه هه ستی پي ده که ن: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ۵۰]

دهیسا له لای ئه و که سانه ی وا له بروای خویندا هیچ شک و گومان یکیان نییه، کامه فهرمان له فهرمانی خوا چاتره؟

* به بی راجیایی زانیان، کارکردنی ئافره ت وهک راو یژکار له هه موو بواریکدا به تیکه لی له گه ل پیاوان، که زورجار ئه و تیکه لاوییه پرووده دات کاریکی حه رامه، به لام ئه گه ر راو یژکار بیت له کاری ئافره تاندا و به بی تیکه لی ئه و کات دروسته.

* په یامبه ری خدا (ﷺ) راو یژی به ئوم سه له مه ی هاوسه ری کردووه به لام نه یکردووه به راو یژکاری گشتی هه موو ئوممه ت له به ر ئه وه ی جاریک راو یژی پي کردووه. ئه گه ر بو تر پت گشتی تی دروسته له و کاره دا، ئه و ده بیت پیشبرکی پیاوان له گه ل ئافره تاندا دروست بیت، چونکه په یامبه ر له گه ل عایشه پیشبرکی پراکردنیان کردووه.

* په یامبه ری خدا (ﷺ) یه ک روژ راو یژی به خیزانی کرد، به لام ئیستا ده کرپنه راو یژکاری به رده وام و گشتی. پروان پو شاک ی ئوم سلمه به م جوړه بووه به رده وام پو شویوه تی له گه ل ئه وه شدا که س باسی ناکات، کاتیک به په یامبه ری گوت دامینی پو شاکه کانمان چو ن بیت فهرمووی یرخ ی شبرا «بستیک در یژی بکه نه وه» گوتی ده رده که وین فهرمووی: فذراعا «بالیک در یژی بکه نه وه».

فیق هی بانگه واز و چاکسازي و مامه له کردن له گه ل راجیایان

* پیوه ری باشی ئوممهت وابهسته به بوونی چاکسازانه وه، باشی ئوممهت که م دهکات به که مکردنیان: ﴿لَا تُكْنِتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]

ئیوه چاکترین کومه ل له ناو خه لکیدا؛ فرمان به چاکه ده که ن و پړ له ناره و ده گرن.

* په که م وه سفی په یامبه ری خودا (ﷺ) له ته ورات و ئینجیلدا لپرسینه وه و فرمان کړدنه به چاکه: ﴿يُحْدِثُونَ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَهُم عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷]

«له ته ورات و ئینجیلیش ناوی نووسراوه و هانه ی چاکه یان ددهات و ناهیلې خراپه بکه ن.»

ئوه ش په که م تایبه تمه ندی شوینکه و تووانییه تی.

* لپرسینه وه و چاودپړی، هوکاری نارامی و ئه مانى ئوممه ته، ئه وانه ی به و کاره هه لده ستن پاریزه ری ئوممه تن، ئای چهنده قازانجیان بو خه لکی زوره و خه لکی کالغامیش چهنده بیزاریان ده که ن. چاکسازي.

* سه ول لیده ری رزگاری که شتی ئه م ئوممه ته چاکسازان، ئه وان هوکاری چه سپاوبن له کاتی بوونی شه پولى فیتنه و ئاشووبدا، پاراستنیان دهربازبوونه و وه لانانیان له ناوچوونه.

* چاکسازان بهره‌که‌تی ئوممه‌تن و نه‌یاره‌کانیان نه‌فره‌ت لیکراون، خودا کاتیک له‌عنه‌ت له نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ده‌کات، هوکاره‌که‌یمان بو پوونده‌کاته‌وه و ده‌فرموویت: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [المائدة: ۷۹] «ئه‌وانه‌ پښتوگرييان له يه‌کتري نه‌ده‌کرد، له هر کاریکي پېژراوی پېشه‌رعي که ده‌يانکرد، بېگومان زور به‌د بوو ئه‌وه‌ی که ده‌يانکرد.»

* ئه‌و پارېژراوېيه‌ی خودا ده‌يدات به‌ ئوممه‌ت له‌وه‌ی که سزليان نه‌دات ته‌ن‌ها به‌هو‌ی چاکسازانه‌وه ده‌بیت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ يَظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُضِلِّحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

«په‌روه‌ردگارت به‌سته‌م خه‌لکی شار و دېهاته‌کان له‌ناو نابات، له‌کاتیکدا خه‌لکه‌که‌ی چاکه‌خواز و چاکساز بن. چاکسازي پله‌يه‌کی به‌رتره له چاکبوون.»

* خودا ئوممه‌ت ده‌پارېژيټ به‌هو‌ی چاکسازه‌کانه‌وه نه‌ک به‌هو‌ی چاکه‌کانه‌وه، خودا ده‌فرموویت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ يَظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُضِلِّحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

* تاکه چاکسازيک لای خودا زور گه‌وره‌تره له هه‌زاران چاکه‌کار، چونکه چاکساز خودا ئوممه‌تیکي پې ده‌پارېژيټ، به‌لام چاکه‌کار ته‌ن‌ها خودی خو‌ی ده‌پارېژيټ.

* چاکسازي په‌حمه‌ته نه‌ک ئاشووب و فیتنه، له‌فرمووده‌دا هاتووه: «خودا سزای گشتی نادات به‌هو‌ی تاواني که‌سانیکه‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی خراپه ده‌بين و پښتوگري لې ناکه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌يان کرد خودا گشتی و تايه‌تيان سزا ده‌دات.»

* فرمانکردن به چاکه‌ده‌روازه‌ی هېنه‌ری خېر و چاکه‌يه، پښتوگرييش له خراپه داخه‌ری ده‌روازه‌ی شه‌ر و خراپه‌يه. ئه‌و دووانه دوو تاي ته‌رازووی دادگه‌رين، ئه‌گه‌ر يه‌کیان که‌م بوويه‌وه ئه‌وا هه‌ق ده‌شيويټ و سته‌م له دين و دونيادا ده‌رده‌که‌ويټ.

* رېگريکردن له خراپه ده بېته هوۍ نه هېشتنی خراپه ی ناوځوۍ، ئیدی ئیسلام ناشیوۍت. فه رمانکردن به چاکه ش ده بېته هوۍ هینانی هه موو خیریکی دهره کی، ئیدی ئیسلام که م ناکات.

* ده ولت سه قامگیر ده بیت به چه سپاندنی چاکسازان و ههرهس ده هینیت به جه ننگکردن له دژیان: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الحج: ۴۱] «ئهو انه ی ئه گهر ده سه لاتیان پښ دان له زه ویدا، به چاکي نوږ به جیدینن وزه کات ددهن و فه رمان ددهن به چاکه و رېگری ده کهن له خراپه.»

* له هه موو میژوودا نه زاندراره ده وله تیک هه بوو بیت و ههره سی هینا بیت له کاتیکدا نوږیان به رپا کرد بیت و زه کاتیان دابیت و چاودیری و لپرسینه وهی تیدا هه بوو بیت: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الحج: ۴۱]

* خودا شارانیک ده پاریزیت هه رچهنده زور سته مکاریش بن به هوۍ بوونی چاکسازان تیا یاندا، هه ندیک جار خودا سزای شارانیک ددهات که سته میان که متره، به لام چاکسازیان تیدا نییه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ يَظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُضِلْحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷] «په روه ردگارت به سته م خه لکی شار ودیاته کان له ناو نابات، له کاتیکدا خه لکه که ی چاکخواز و چاکساز بن.»

* سزای گشتی بو سهر هیچ گه لیک دانابه زیت ته نها ئه و کاته نه بیت سته م تیا یاندا بلاو بووه ته وه و که سی چاکسازي که م تیا دایه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ يَظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُضِلْحُونَ﴾ [هود: ۱۱۷]

* سزای خودایی دانابه زته سهر ده وله تیک به هوۍ ئه وه ی خراپه کاری تیدا یه، چونکه هیچ گه لیک له خراپه کاری پاریزراو نییه، به لام سزا له کاتی نه بوونی چاکسازاندا داده به زیت. ئه و سزایه خیرا تر داده به زیت ئه گهر جه ننگ دژي چاکسازان بکریت.

* گه لیک سهرکه وتوو ناییت، چاکسازانی تیدا نه بیت: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]

«با له نیو ئیوه دا کومه لیک بین، فرمان به چاکه بدن و ری له خراپه بیهستن؛ هر نه وانهش پرگار ده بن.»

* چاکسازي تایبته ناکریت به که سیکي دیاریکراوه وه، ههروه ها که سیکي دیاریکراویش تایبته ناکریت به چاکسازیه وه، به لکوو پږگری خراپه کاری پږ ده کریت، خراپه کاری به هیز به هیزانه به رهنګاری ده بیته وه، خراپه ی لاوازیس به نهرمی، هه ق و راستی بریاری پږ ده دریت، نهک بوچوونی خه لکانیک.

* چاکسازي پتویسته له ده ولته دا هه بیت، کومه لیک بیت نهک کاری تاکه که سی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]

* پتویسته چاکسازان به رده وام بوونیان هه بیت، هه رګیز مهیدان له نهوان چول نه بیت، چونکه نه گهر نهوان مهیدان چول بکه ن، کهسانی دیکه شوینیان ده گرنه وه: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «مووسا به هاروونی برای وت، تو له ناو گه له که مدا جینشینم به و شوینی ریازی خراپه کاران مه که وه.»

* هه موو چاکسازیه که بو لابردي سته م نییه، به لکوو بو به رګرتنه له سزای گشتی تاکوو دانه به زیت.

* مه رج نییه به هو ی چاکسازیه وه چاکه نه نجام بدریت، به لکوو هه ندیک جار گومراکان زیاتر پی گومرا ده بن به هو ی سهرکه شیبانه وه، جا بیئومید مه به: ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ۶۸]

ناشکرایه ئه وهی لای په روه رېننه وه بۆت هاتوو، له ئه ندازه لادان و خودانه ناسی زۆر پیک له وان بهر تر ده کات، تۆ له بهر ئه و خوانه ناسانه خه م مه خۆ * مه رج نییه له چاکسازي کردندا چاکسازه که خۆی هه موو کرده وه که ی جیبه جی کردبیت، له فه رمووده دا گېر دراوه ته وه: «فه رمان به چاکه بکه ن، ئه گه ر هه مووشی جیبه جی نه که ن، رېگریش بکه ن له خراپه ئه گه ر خۆشتان ته واو واژتان له هه مووی نه هی ناییت.»

* مه رج نییه بۆ چاکسازي چاکساز که سه نزی که کانی چاک بن، نووح ژنه که ی و کوره که ی رېنموونیان وه رنه گرت، ابراهیم باوکی و محمد - علیهم الصلاة والسلام - مامی ئه بوو له هه ب و ئه بوو تالیب: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ [القصص: ۵۶] «به راستی (ئه ی موحه ممه د (ﷺ)) تۆ ناتوانیت ئه و که سه ی خۆشت بویت، رېنموونی بکه یت.»

* چاکسازي ناچېته سه ر مه گه ر به زانست و به کرداریش، به زانست به لگه که ی ده چه سپیت و به کردار خودی کاره که ده چه سپیت: ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ [الأعراف: ۱۷۰] «ئه وانه ش که به ته وراته وه پابه ندی ده که ن (که هانیان ده دات بۆ باوه رهی تان به موحه ممه د (ﷺ)) نوێره کانیان به چاکي ئه نجام ده دا، بیگومان ئی مه پاداشتی چاکسازان به زایه ناده ین.»

* ئه و که سه به چاکساز هه ژمار نا کریت ئه گه ر به وته چاکسازي بکات و به کردار له گه ل خراپه کاراندا بیت، مووسا وه سییتی بۆ هاروونی برای کرد و فه رمووی: ﴿وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «چاکه ساز به و شوینی پیاپی خراپه کاران مه که وه.»

* ئه گه ر مروف به ئه ندازه ی سه رقالی به چاکسازي که سانی دیکه وه سه رقالی چاکسازي خودی خۆی بووبا، ئه و خودا بارگرانی سه ر پێگه که ی بۆ لاده برد، له ئه سه ر پێکدا هاتوو «خۆت چاک بکه، خودا خه لکیت بۆ چاک ده کات.»

* ټه و که سه ی نه توانیت چاکسازى دهر وونى خو ی بکات، ټه و ناتوانیت چاکسازى له که سانى دیکه دا بکات: ﴿اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَقُلُوْنَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ [البقرة: ۴۴]

«ټا يا فه رمان به مرو څه کان ده که ن چاکه بکه ن و خو ټان فه رامو ښ ده که ن، له کاتيکدا کتیبه که ده خو ښنه وه؟ يو عه قل ټان به کار ناهي ښن؟»

* ناهه قى و درو هه رگيز ناتوانيت چوک به هه ق و راستى دابدات، به لکو و چوک به شو ښکه وتووانى داده دات، چونکه ټه وان چاکسازى ناخى خو ښان نه کردو وه، ټه گه ر خو ښان چاک بکر دايه، ټه و هه ق به رزى ده کردنه وه، چونکه ټالا جيگير ناييت له سه ر عه مو وديک که خوار بو ويته وه.

* وتهى هه ق نوو ر و رو ښنايى پيوه يه، به لام ټه و رو ښنايييه خامو ښ ده بيت به نيتهى خراپيى خاوه نه که ي.

* زور يک له تازه نوو سه ران ته نيا يو سه لماندنى خو ښان ده نووسن، نه ک يو سه لماندنى ټايينيان، نييه ت له ناو مرو څدا وه ک مره که بى ناو پي نوو سه کانه.

* وته يه ک يو جگه له خدا و ترا بيت، تاريخى به سه ره وه يه هه رچه نده وته که به هي زيش بيت، ټه و وته يه ي يو خدا گوترا بيت شکو و هه ييه تى هه يه هه رچه نده وته يه کى لاوا زيش بيت، جا ده بيت ټه و وته يه چو ښ بيت يو خدا گوترا بيت و به هي زيش بيت.

* زور جار وتهى ټه وانهى که ده دو ښ هاو شيو هى يه کترن، به لام شو ښه واره کان يان له دلدا جيا وازه، چونکه گرنگ دهر برينه کان نييه، به لکو و ټه وه گرنگه که له پيناويدا دهر بر دراو ه، ټا يا له پيناو خدا دهر بر دراو ه يان جگه له خدا؟!

* وته کان له يه ک ده چن، به لام کاريگه ر ييان له سه ر دهر وونه کان جيا وازه، زور جار: ټه و وته يه ي له نييه تپاکيکه وه گو کراوه زور ترين کاريگه رى هه يه: ﴿وَمَا

رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى ﴿١٧﴾ [الأنفال: ١٧] «ئهی موحه ممه د (ﷺ) کاتیک مشتیک خوئلت پروو به کافران فریډا، ئهو کاره تهنیا تو نه تکرد، به لکوو خوا فریډا (و خوئی کرده چاوی کافرانه وه)».

* زورجار به لگهی به هیز ده هیندریته وه به لام ناگاته عه قل و نابیته ههرس پښ هینه ری ناهه قی، چونکه ئهو که سه ی گوتویه تی پشتی به وته که ی به ستووه، نه وه ک خودا: ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ [الأنفال: ١٧]

* هه مووان وته ی هه ق و راستی ده لئین، به لام تهنیا ئه وانه ده بنه جیی سوود که له پیناو خودادا راستگوئیانه گوتراون: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ [محمد: ٢١] «خو ئه گهر له گهل خوا راستیان بکردایه، ئه وه باشر بوو بویان».

* هه ندیک جار خودا چاکسازي له گه لیکدا ده کات به هو ی یه ک تاکه وه ئه گهر نییه تی پاک بیت و به لگه کانی به هیز بیت: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ [الصافات: ١٤٧-١٤٨] «ئه وسا به پیغه مبه رییه تی ناردمان بو لای سهد هه زار که س یان زیاتر — گه له که ش باوه ریان هینا، به و هو یه وه به هره مه ندمان کرد له زیان تا ماوه یه ک».

* نییه ت پاکه کان له کاتی وه لامدانه وه ی پرسیاردا گوړان پرویان تی ناکات، به لام ئه وانه ی له پیناو جگه له خودا ده دوین له کاتی وه لام دانه وه ی پرسیاردا ده وه ستن و ئه ملولا ده که ن، نازانن ئه ندازه ی وه لامه که یان چهند بیت پیی پاریزراو ده بن، تهنیا مه به ستیان پاریزراوی خوئیانه نه ک پاریزراوی ئایینیان.

* ده رکه وتن ئه وه یه هه ق و راستی له سره شان ه کانت هه لبرگی تا ده ربکه ویت، نه ک تو له سره شانی هه ق بوه ستیت تا ده ربکه ویت، ئهو که سه ی به راستگوئی له پیناو خودادا کارده کات، ئه گهر له ژیر تاریکی به ردیش بیت، خودا به رزی ده کاته وه تا بو خه لکی ده ربکه ویت که راستگو و نییه تپاکه.

* ههرکس ویستی نهجامدانی کاریکي گرنگی هه بیټ، بیگومان پیویستی به تویشوه بۆ ئه و کاره ی، تویشووی کهسی چاکسازیش نوێژ و خه لوه ت و پهرستشی په نهانی نیوان خۆی و پهروه رینییه تی، ههرکس ئه و تویشووه ی نه بوو، ئه و لاوازه ههرچهنده زانست و به لگه شی به هیز بیټ.

* پێش ئه وه ی خودا فه رمان بکات به ههر په یامبه ریک به هه لباردنی و بوونی به په یامبه ر، فه رمانی پێ کردووه به له خواترسان و پهرستشی تایبه تی، یه که م بانگیشتی بۆ مووسا: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ [طه: ۱۴] «به راستی ههر من خوام، هیچ په رستراویکی راست نییه جگه له من، که واته من به رسته به چاکي، نوێژ به جیبینه، تا منت بیته وه یاد.»

فه رمانی به عیسا کرد: ﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ﴾ [مریم: ۳۱]

«فه رمانی پێداوم به نوێژکردن.»

فه رمانی به په یامبه ر موحه ممه د کرد: ﴿وَيَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ — فِيمَ الْإِلِّ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [المزمل: ۱-۲] «ئه ی ئه و که سه ی که خۆت داپۆشیوه. شه و هه سته (شه ونوێژ بکه) مه گه ر که میکی نه بێ.»

په یامبه ر له ئه شکه وتی چه رادا چه ند شه وانی زۆر له سه ر یه ک په رستشی ده کرد.

* ههرکس ده یه ویټ په یامه که ی بگاته ئه و په ری مه به ست، با دلی که م سه نگ و سووک بکات له هه لگرتنی دنیا، وه ک چۆن که سی پیاده پشتی که م سه نگ و سووک ده کات له قورسی شمه که کانی.

* ئه گه ر دلی مرۆقه خاوه ن په یامه کان پړبوو به شتانیکي بیته رزش و زیاده ی دونیایی، له سه ری گران ده بیټ تا به رگه ی باجی ئه و په یامه ی بگریټ که هیشتا ده رنه که وتوو، چونکه ئه و شتانه وه ک میخ و بزمارن دل جیگیر ده که ن

به زهوييهوه، خاوهن پهيامه که دهيهوئيت بړوات، بهلام شته بيئهرزشهکان پرايان دهکيشنهوه بهرهو خوئيان.

* پيوسته مروّف ههنديک له خوښيهکانی دونيا واز لي بهيئيت و وهک باج بيدات له پيناو گهياندي پهيامه راستهکي، هر بويه پهيامبهری خدا (ﷺ) وازی له دونيا هينا پيش ئهوهی دونيا وازی لي بهيئيت، بههيزترين کهس ئهو کهسهيه هيچی نهبيت له دهستی بدات.

* پهيامبهری خدا (ﷺ) خوئی له دونيا پاراست، تا ههرسي دوژمنهکانی تي بگهيهئيت «شهيتان و شهيتانه مروّفهکان و ئارهزووی دeroon» که خاوهنی هيچ نييه تا له دهستی بدات و ململانيي هيشتنهوهی بکات.

* له ديارتريني ئهو حيکمهتانهی که بوچی پهيامبهری خدا پرووی نهکردووته دونيا، ئهوه بوو که دهيزانی دهبيته بهربهست له گهياندي ئهو پهيامهی بانگهشهی بو دهکات، ههروهها دهبووه هوئی ئهوهی دeroon غه مبار و بيزارييت بو لهدهسدانی، له کاتيکدا پهيامبهر ويستويهتی خوئی لي دهرباز بکات، پيش ئهوهی دونيا خوئی له ئهو دهرباز بکات.

* ههق و راستی تهواو و ورد ناييت ئهگهر ئهندازهی توّسقالّیک ويستی دونيای تيکهَل بييت، چونکه بهئندهزهی ئهو ويسته ئهندازهی لادان زياد دهکات، ئهمه بازرگانييه شاراههکي ههق و راستيه.

* چاکسازی به وته به شيوازيکی تهواو نايهته جي ئهگهر به کردار له خراپه دوورنهکوهيتهوه، ئهگهر نا پهيامه که شيواو دهبيت. مووسا وهسيهتی بو هاروونی برای کرد گوتي: ﴿وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «کاری چاک بکه و شويی ريبازی خراپهکاران مهکوهه».

* زانایان لاواز نابن له پروو به پروو بونه وهی نه یارانۍ ئیسلامدا تهنه به هوۍ تاوانیانه وه نه بیت، تاوان گومان و دوودلی ده چینیت، ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۵] «به راستی نه وانه ی پشیمان هه لکرد له ناوتاندا له و روزه ی که هه ردوو کو مه ل گه یشتن به یه ک (له ئو حوددا) بیگومان ته نیا شه یتان هه لی خلیسکاندن به هوۍ هه ندیک له و گونا هانه ی که له وه بهر کرد بوویان.»

* په وایی پیدانی کرداره کان به نه نجامدانی له لایهن که سه گه وره کانه وه به هیزتره له په وایی پیدانیان به قسه، بانگه شه ی زانایان تهنه به وته، له کاتیکدا توانای نه نجامدانی کرداریان هه بیت، بانگه شه یه کی ناته واو و به کارنه هینانی ریگه ی په یامبه رانه.

* گه وره کان زیاتر به کرده وه شوینه وار و کاریگه ری جی ده هیلن وه ک له وته، چونکه کردار به هیزتر و راستره له وته.

* "هیچ که سیک هاوشیوه ی نه و په یامه ی توۍ نه هیناوه و دزایه تی نه کرابیت." نه مه یه که م وته بوو په یامبه ر گوئیستی بوو له وه ره قه ی کوری نه وفه له وه کاتیک بوو به په یامبه ر! زانین و شاره زابوون به قورسایی ریگه پیش نه وه ی بیگریته بهر زور گرنگه بوئه وه ی به ئاگایانه هه نگاو بنییت و ئارامگرییت.

* پیویسته که سانی دلسوز و بو خودا سولحاو بزنان ریگه یان قورسه و له وانه یه له و پیناوه دا گیان بسپیرن و بکوژرین، په یامبه ر به عه ماری فهرموو: "گروۍ زیاده پره وان ده تکوژن، پاش ۳۰ سال کوژرا، زانینی کو تایی مه نزل، کاره کانی دیکه ی بهر له نه و ئاسان ده کات."

* بهر به سته کانی ریگه ی هه ق باوه ری که سه باوه رداره کان زیاتر ده کات، ههروه ها ده بیته هوۍ زیاده بوونی گومان و دوودلی بو که سانی دیکه: ﴿وَالَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ [آل عمران: ۱۷۳]

«ئەوانەى كە خەلكى پتيان دەوتن بەراستى خەلكى (بېياوهر) لەشكر و كۆمهلى زۆريان كۆكردوووەتەو لە دژتان، كەواتە بترسن لتيان. كەچى ئەوان (ئيمانداران) بەمە باوەريان زياد بوو.»

* چاكسازى دەرمانە، دەرمانيش تالبيەتى و ناخۆشى خۆى هەيە، ئەوانەش بېپۆيىست نيين دەربارەى كە دەزانن نەخۆشن و پېويستيانە.

* خراپە دەرە و چاكسازى دەرمانە؛ بە ئەندازەى بەهيزى خراپە، ئازار و ناھەموارى لە چاكسازيدا دەبيت.

* بە ئەندازەى گەورەيى ئامانج لە دەروونى مرؤفدا، گوزەرکردنى بەسەر پيگەكەيدا ئاسان دەبيت، خەلكانىك لەگەل تووشبوونيان بە پيشهاتەكان بە تتيەپراندنى چەند هەنگاويكى كەم و چەند قورسايى بچووك دەگەرپنەو، خەلكانىكيش هەن جيگير و بەردەوامن لەگەل ئاستەنگە گەورەكاندا. هەمووان يەك پيگەيان هەيە، بەلام كۆشش و ويستيان جياوازه.

* زۆرجار نووسەر كاتيک دەنووسيت، ترسى كەسيك لەبەرچاو دەگریت، لە پرووكەشدا لەگەل هەزاران خەلك دەدويت، بەلام لە راستيدا پينووسەكەى بۆ يەك كەس نووسيويەتى، هەربۆيە پيرەوى نووسينى پەرتووكەكەى دەگۆریت و هەستيشى پي ناكات، چونكە ئەوەى كە ليى ترساوہ گۆراوہ.

* بەلگەكان دابريپنە لە خاوەنەكانيان و لە زۆرى و كەمى شوينكەوتووانيان، هەروەها لە فشارى ژيان و هەوا و حەزى دەروون، خۆت و ئەو بەلگەيە بەتەنها بيمينەو ئەوكات خودا ستيەمتان دەبيت. بەوہش هەق لە ناھەق جيا دەكەيتەوہ.

* ئەو كاتەى دەتەويت هەقيك لە زەوييەكدا بەرقەرار بكەيت، ئەوا خەلكى لەپيش چاوت لابدە، وەك چۆن كەسى كړنووشبەر بەرد و درك لە شوينى كړنووشەكەى لادەدات بۆئەوہى كړنووش ببات بۆ خودا.

* ههرکس ئه وه بنووسیت که خه لکی پیاښ خوښه، ئه واه به گورانی خه لکی، ئه ویش ده گوریت، به لام ههرکس ئه و شته بنووسیت که خودا پی خوښه ئه واه چه سپاو و دامه زراو ده بیت، چون خودا هه قه و ناگوریت.

* ئه و که سه ی ترسی له سه رزه نشت و لومه ی خه لکی هه بوو کاتیک ده بیست شتیک بنووسیت، ئه و کاته ده نووسیت ئه گهر هه ست بکات ستایش و ده ستخوښی لئ ده که ن، ئه مانه هوکارن بو ناجیگیری خه لکی له سه ر ئاین و ده رکه وتنی دووړووی زور.

* ناتوانیت هه ق به ته وای ده ربیریت ئه گهر دلته یه کلا نه بیت بو خودا و چول نه بیت له دروستکراوه کان، له کاتیک که ده ته ویت بنووسیت و وته یه ک ده ربیریت، چند که س کو بیته وه له میښکی ئه و که سه ی ده یه ویت وته یه کی هه ق بلیت ئه مانه ده بنه هو ی لادانی که سه که له وه هه قه.

* ههر مروفتیک بیته میښکته وه له و کاته ی ده ته ویت وته یه ک بلیت ئه واه ده بیته هو ی لادانی واتای وته کانت به راست و چه پدا، بهم هو یه وه هه ق و راستی له میښکیدا هه لده وه ریت وه ک چون بای به هیژ گه لای درخت هه لده وه ریتیت، به لام ههرکس خودا له میښکیدا بیت، ئه واه جگه له ئه و لاده چیت له میښکیدا.

* وته بیژ ههر که سیکی له ده رووندا له لا گه وره بیت له کاتی قسه کردنیدا تنها ئه و دپته میښکیه وه، ئاماده بووان له میښکیدا نامینیت، ئه وکات وته کان و واتاکان له پیناو ئه و گه وریه دا ده وتریت، له کاتیکدا هیچ شتیک گه وره تر نییه له خودا!!

* ئه گهر هه ق له خوتدا به دی نه کرد، ئه واه بگهری به شوین که سیکی که له ده رووندا گه وریه و بوو ته ریگر له نیوان تو و هه قدا، چاوه کان هه ق نابین ئه گهر دیناریکی لئ نزیک بکریته وه، له کاتیکدا هه قیک ده بینیت ئه گهر چند باره تریش دیناری له دووړ دانراییت.

* هه ق نابینیت ئه گهر له نیوان تۆ و ئه ودا که سیک هه بیټ به گهره ی بگریټ، چونکه هه ق له پشت ئه وه وه شاراهه ده بیټ، ئه گهر هه ق گهره راگریټ، ده توانیت بیبینیت، ئه وکات هه موو شته کانی دیکه لات بچووک ده بیټه وه.

* ئه گهر وته ی هه قی بی گومان و دوو دلیټ ده ویټ، ئه وا خۆت له سه ر پردیک دابی له نیوان دنیا و دواړوژدا، به جوړیک سه یری دنیا ده که یت له پشته وه یه و ناتوانی بگه رپیټه وه بوی و سه یری قیامهت ده که یت له پشته وه به ره و پروت دیت.

* ئه گهر ئومید یان ترست له دلدا به دی ده کرد به رانه ر که سیک، ئه وا ئه و که سه هه ق به ره و خوی راده کیشیت و وای لیده کات به شیواوی ده رچیټ، مروقی عاقل ئه و که سه یه هه رکات له دلیدا ئومید و ترسی که سیک به دیکرد پیټووسه که ی فریټ ده دات تا ئه و کاته ی ئه وه ی به سه ره وه نامیټیت.

* ترس و ته ماع به ندینخانه ی دل.

* دروسترین بیروبوچوون ئه وه یه که له دلیکه وه ده رده چیټ که ترس و ته ماعی تیډا نییه.

* ئه گهر که سیک زانات دی له هه ق لایدا بوو ئه وه یان چاوی ته ماعی به شتیکه یان ترسی لیټ هه یه، چونکه دل پرووگه ی هه یه به لام ئیمه به رده وام نایبین.

* ته ماع پرووگه ی دل، ئه و که سه ی زوړترین ته ماعی هه یه زوړترین گوړانکاری له بوچوونه کانیدا پروو ده دات، چونکه ئه و ئاوه رډانه وه ی به ره و دواوه له کاتی رویشتنیدا هوکاری ترسان یان ئومیدبوونیه تی به که سیک.

* به ترس و به ته ماعه وه دل ده رواټ به ره و بوچوونه کان، ئه وه ی له خودا ترسا و ئومیدی به وه هه یه جیگیر و دامه زراو ده بیټ چونکه هه قی خودا یه ک

دانه يه، به لام ئه وه ي له جگه له خودا ترسا و ئومېدى پټيان هه بوو ده گورپټ به هو ي زوړى ئه وان ه ي ترس و ئومېدى پټيان هه يه.

* دل به پاكي و ته واو ي ده مي ني ته وه له کاتي برياره کانيدا، تا ئه و کاته ي خو شه ويستی سامان و پيگه پري ده کات.

* ته ماع هه رچه نده که ميش بيت، چاو کوپر ده کات له ئاست ديتنى هه قدا، هه رچه نده ئه و هه قه گه وره ش بيت، مروف ئه گهر ديناريک نزيک بکاته وه له چاوييه وه، ئه ووا شاخيک له پشت ئه و ديناره وه ده شاردرپته وه و ديار نامي ني ت.

* ئه گهر مروف بيړي له کاريک کرده وه و گرنگي زوړى پيدا، چاوه کاني داده خات تا کوو کرانه وه ي چاوه کاني نه بيت هه ي سهرقال بووني بيروه زري، ده ترسيت چاوه کاني بڼه هو ي نه هيتشتنى ئه و فکر و هزري. جا ده بيت ئه و که سه چو ن بيت که فکر و بيړي سهرقال کردو وه به ئوممه ته وه و چاوي بو مال و سامان و پو ست کردو وه ته وه.

* يه کلابوونه وه بو خودا له راده ربريندا ده گمه نه، ئه گهر ده ول مه مند بوو و پاشان هه ژار که وت، ده گورپټ. ئه گهر کاربه ده ست بوو و پاشان لا برا، ده گورپټ. خه لکي به ئه ندازه ي به رزونزمي پيگه يان بو چوونه کانيان ده گورپټ، هه ق و راستي بووني هه يه، به لام ته ماع به ري لن ده گري ت.

* مروف له هه ق تينا گات تا کوو نيوان هه ق و سووده تايه تبييه کاني جيانه کاته وه، چونکه ته ماع ده روون له هه ق لاده دات: ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾ [الممتحنة: ۳] «نه خرمانتان و نه مندا لانتان سوودتان پينا گه يه نن له روژي دواييدا (خوا ئيوه و خرزه کانتان له يه ک جيا ده کاته وه).»

* ﴿أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الزخرف: ۵۱] «نایا پادشای میسر هی من نییه و ئەم رووبارانه به ژیر (کووشکه کانی) مندا نارۆن، دهی نایا ئیوه نایانبینن.»

کاتیك پاشایه تی و رووباره که ی له ده ستدا، ئەو کات بهرچاوی پروون بویه وه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِۦ بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ [یونس: ۹۰] «ههتا ئەو کاته ی خه ریک بوو بخنکن، ئەوسا وتی بروام هینا که هیچ په رستراویک نییه، جگه له ئەو (خوایه) نه بیت که نه وهی ئیسرائیل بروایان پین هیناوه.»

* هه موو په یامبه ران خو یان له وه بیه ری کردوو که داوای پاره و سامان بکه ن له سه ر گه یاندنی په یامه که یان: ﴿يَقَوْمَ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ [هود: ۵۱] «ئهی که له که م له سه ر ئەم (گه یاندنی په یامه) داوای هیچ پاداشتیکیان لی ناکه م.»

چونکه ده یانزانی وته ی یووچه ل و ناهه ق له سه ر زه وی سامان و پله وپایه ده رویت.

* خه لکی وته ی ئەو که سانه پینش ده خه ن که خو ی دارنیوه له قازانجوپستی، خودا ده فره موویت: ﴿إِنِّيُعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ «شوینی که سانیک ده که ون که داوای پاداشت و پاره له ئیوه ناکه ن له سه ر گه یاندنی په یامی خوای گه وره و ئەوان هیدایه تدراون له لایه ن خوای گه وره.»

هیچ په یامبه ریک نه بووه له سه ر گه یاندنی په یامه که ی داوای سامان و پله و بوستی کریت.

* ئەو که سه ی پاداشت و کرپی له سه ر گه یاندنی په یامه که ی وه برگریت زۆرله خوکاری ده کات له گه یاندنی په یامه که یدا تا کوو دونیایی بپاریزیت له ژیر په رده ی ئاییندا: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ [ص: ۸۶]

«بلی هیچ کرئ و پاداشتیک له سهر گه یاندنی ثم ئایینه له ئیوه داوا ناکهم و من لهو که سانهش نیم که درؤ هه لبه ستم و زور له خوّم بکه م.»

* ئه گهر بانگه وازکاران و چاکسازان و زانایان پشتبه ستیان به خودا که م بوویه وه، ئه واه به ئایینه که بیان شتگه لیک ده کړن بو سوودی خویان: ﴿قُلْ مَا سَأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْوَحْدَىٰ لَا يَمُوتُ ﴿﴾ [الفرقان: ۵۷-۵۸] « (ئهی موحه ممهد (ﷺ)) بلی من له سهر ئه و (گه یاندنی ئیسلام) هیچ کرئ و پاداشتیک له ئیوه داوا ناکهم، به لام ههر که س ویستی ریگهی په روه ردگاری بگریټ، با بیگریټ. پشت ببه سته به خواى زیندوو، که زاتیکه که ههر گیز نامریت.»

* کاتی وتنی هه ق، چاوه پروانی ستایشی خه لکی مه که، تاکوو شکست نه هینیت و نه شکیت کاتیک سهر زه نشیان کردیت. ئه و که سه ی چاوه پروانی سهر زه نش بکات، به ستایش هه لئاخه له تیت.

* گوپییه کانت دابخه له چه پله لیدانی ستایشکاران، تا نه وهستی له وتهی هه ق کاتیک ئه وان وهستان، چونکه هه ق له مندال دانی راستیه وه دهرده چیت، هیچ په یوه ست نیه به ستایش و سهر زه نشته وه.

* دل پاره وهرده گریټ له پیناو دهر برینی هه قدا، وهک چون ده ست وهری ده گریټ، ئه و پاره یی دل وهری ده گریټ بریتیه له پیا هه لدان و ستایش. ههر که س گرنگی به و جوړه پاره یی بدات، له وتنی هه ق ده وه ستیت کاتیک خه لکی وهستان له پیدانی ئه و پاره یی.

* ستایش کردن جوړه فیتنه یه کی تایبه تی هه یی وهک چون مال و سامان فیتنه ی تایبه تیان هه یی، مروّف له هه قه وه ده خاته سهر ناهه قی، دل پاره وهرده گریټ وهک چون ده ست وهری ده گریټ. فیتنه ی ستایش کردن ترسناک تره، چونکه دل وهری ده گریټ و که سیش نایینیت!

* چاۋەروانبوونى وتەى ستايشكاران و سەرزەنشت كاران زۆر جار ھۆكارە بۆ لادانى وتەكان لە پىكانى ھەق، لەبەرانبەر پەزامەندى و توورەيى خودادا.

* سەربەخۆ نابيت تاكوو ستايشى ستايشكاران و سەرزەنشتى سەرزەنشتكاران لەھەقدا ھەك يەك نەبن لەلات.

* ھەركەس دلى وابەستە كرد بە ستايشى خەلكىيەو، كارى ھەق دەكات تاكوو خەلكى لىي پازى ببن و ھەلدەگەرپتەو ھەگەر خەلكى لىي توورە بوون.

* بە ھىندەى زيادبوونى ھەزى ستايشكردنى خەلكى لە دەرووندا، نىيەتپاكى و كاركردن لە پىناو خودادا كەم دەبىتەو.

* ھەگەر مروف دلى پرېوو لە ھەزى ستايش كردن، ئەوا لەگەل خەلكىدا دەروات، ئەگەر ھەزى پلە و پىگەى، ھەبوو لەگەل دەسەلاتداراندا دەروات، خۆ ئەگەر دلى بە خۆشەويستى خودا پر بوو، لەگەل ھەقدا دەروات و خەلكىش شوپىنى دەكەون.

* ھەق برىتييە لە رىگەيەكى راست، لىي لامەدە بۆئەو ھى ستايشى خەلكى بەدەست بەيىت و دەستكەوت بەدەست بەيىت، ھەروەھا لە ترسى سەرزەنشت لە رىبازى ھەق لامەدە، ستايش وسەرزەنشت بەبى واتا تەنھا دەنگ و ھوتافن، دەنگ ئازەلان ئاراستە دەكات و واتاكان عەقل ئاراستە دەكەن.

* زياد لە پىويست ستايشى كەسە پىشەنگەكان مەكە، نەو كا دلى ئاورداتەو بۆ ستايشەكانت و سەرقالبىت لە رىگەكەى بەھوى تۆو، كەم ستايشكردن سەرخستە و زۆر ستايشكردنىش فیتە و ئاشووبە.

* خودا پرسىارى رىژەى شوپىكەوتوو لە زانايان ناكات، بەلكو پرسىارى گەياندى پەيامەكەيان لى دەكات! ﴿لَمَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ﴾ [المائدة: ۹۹]

«نێردراوەكەى خوا ھىچى لەسەر نىيە جگە لە گەياندن.»

* چاکسازان چاککردنی خه لکيان له سهر نيهه، به لکوو تنها جوان گهياندينان له سهره: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ [المائدة: ۹۹] «نيردراوه که ی خوا هیچی له سهر نیهه، جگه له راگه یاندين، خوداش ده زانیت به وهی ده ری ده خهن و به وهشی ده شارنه وه.»

* ده روون نازار ده چيژیت به هو ی زوری خراپه و ناهه قییه کانه وه، به لام زور بیرکړدنه وه له و بابته وهی مرو ف ده مرینیت و تمبه لی له ده رووندا ده چينیت: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ [فاطر: ۸] «دهی که واته به خه فته تخواردن له بهر (ثیمان نه هینانی) ئه وان خو ت مه فته وتینه.»

مرو ف تنها کړده وهی له سهره نه ک ده رهنجام.

* غه مباریون له سهر شلگیری خه لکی له ئاییندا کاریکی چاکه، به لام به رده و امبوون له سهر ئه و حاله ده بیته هو ی بیئومیدی و ده سته وه ستانبوون، بویه خودا ریگری له په یامبه ره که ی کړدووه: ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [یونس: ۶۵] «با غه مبارت نه کات، وتهی ئه وانه چونکه به راستی هیز و ده سلات هه مووی بو خوا به.»

* نه نگي له هه قدا نیهه ئه گهر خراپه کاران زیاتر دوور بکه ونه وه، ئه گهر ئه وان دوور که وتنه وه یان زیاتر بوو، ئه و با چاکسازان چاکسازیان زیاتر بکه ن، نووح ده یفه رموو: ﴿قُلْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا﴾ [نوح: ۶] «به لام بانگه وازی من هیچ شتیکی بو ئه وان زیاد نه کړد، ته نیا دوور که وتنه وه و را کړدن نه بیت.»

* ئه گهر خه لکی پشتیان کړده هه ق ئه و تو پشت به ستنت به خودا ده ربخه: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ [التوبة: ۱۲۹] «جا ئه گهر روویان وه رگيړا و گو ییان پڼ نه دایت، ئه وسا بللی من ته نیا خوام به سه که هیچ په رستراویک نیهه، بیجگه له ئه و، ته نیا پشت به و ده به ستم، ئه ویش په روه ردگاری عه رشی گه وره یه.»

* پټويسته ههق ههر روون بکړتوه ههچهنده خه لکيش شويني نه که ون، تا له هزر و ميشکدا بهرده وام زيندوو بمينيتوه، چونکه ترسناکترين به لگه نه وه يه نه وه يه که پيدا ببيت و بلين: ﴿لَمَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِيْ اَبَائِنَا الْاَوَّلِينَ﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئيمه شتي وامن نه بيستوه له باوبايره پيشووه کانمانه وه.»

* ههق پټويستی به دووپاتکردنه وه هه يه به يي نه وه ي تووشی بيزاری ببيت، زوریک له واتاکانی قورئان دووباره يه، چونکه دل وهک درخت وایه، وشک ده بيت و دهمريت نه گهر خاوه نه که ي بهرده وام ئاوی نه دات.

* ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ [البقرة: ۶] «چونيه که بو نه وانه ي راستی رت ده که نه وه، چ ئاگاداريان بکه يت يان نا. باهر ناهين.»

له گهل نه وه شدا په يامبهري خودا (ﷺ) بهرده وام ئاگه داری کردونه ته وه بو يهک روژيش وازی لي نه هيناون. پټويسته سه دای ههق بهرده وام له گوئکاندا بزرنگيته وه تا کوو له بيرنه چيته وه.

* خراپه نه گهر به دی کرا و ريگری لي نه کرا، نه واهه سانیکي دیکه وهک شوينکه وتنی که سی يه که م دووباره ي ده که نه وه ئاپورای خه لکه که ي زياد ده که ن، بويه ريگری کردنی واجبه، چونکه نه و ريگری به نه گهر خراپه که هه مووی لانه بات، نه واپريزه ي شوينکه وتووانی که م ده کاته وه.

* خراپه کان به پله بهندی ده گوړين سهره تا به تاوان ده ست پي ده کات. پاشان لای خه لکی ده چه سپيت، پاشان ده بيته دين لايان، بويه واجبه ريگری لي بکريت پيش نه وه ي نه و گوړانه ي به سهردا بيت: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا اَبَاءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرْنَا بِهَآئِذَا﴾ [الأعراف: ۲۸] «کاتیک کرده وه يه کی زور به د و ناشرينيان ده کرد و ده يانوت: له باوبايره انمانه وه بو مان ماوه ته وه و خوا فرمانی نه وه ي پي داوين.»

* بهروبوومی خراپه خراپکردنی ئه و کهسانه یه که گوزهر ده کهن و دهړون به لایدا، به لّام ئه گهر چاکه ی تیکه لّ ببیت و جیای بکاته وه ئه و اړیژه ی خراپه کهم ده بیته وه. بویه له سهر کهسه چاکه کانه تیکه لّی خراپه کاران بین، بویه وه ی چاکسازیان بکه ن، نهک دووره په ریژ بن لّیان و زیاتر خراپ بن.

* زوریک له خه لکی له کاتی بلاو بوونه وه ی باتل و ناهه قیدا بیده نگي هه لده بژیرن له گه لّ ئه وه ی توانای پروونکردنه وه یان هه یه، وا ده بینن ئه وه نرمترین پله ی سه لامه تبوونه، ئه مهش هه لیه خدا ده فره موویت: ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبٍ﴾ [المائدة: ۴۱] «زور گو یقو لاخی بو درو.»

واته: بیده نگیش ده بن لّی.

* شاردنه وه ی هه ق له و کاته دا که خه لکی پیوستیانه له گه وره ترینی سته مه کانه، ئه و کهسه ی هه ق ده شاریته وه له هوکمه دا هاوتای ئه و کهسه یه که وته ی ناهه ق ده لّیت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَدَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۴۰] «کئ سته مکارتره له و کهسه ی که شایه تییه کی له خوا وه رگرتبیت و بیشاریته وه.»

* گومرایی له ناو جووله که دا سهری هه لدا به هو ی ئه وه ی ئه و کهسانه ی بیده نگ ده بوون له سهر ناهه قی، زیاتر بوون له وانه ی قسه یان ده رباره ی ده کرد، ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبٍ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ﴾ [المائدة: ۴۲]

«ئو (جووله کانه) زور گو یقو لاخی درون، مالی حه رام زور ده خون.»

درویان ده رباره ی خدا ده بیست و بیده نگ ده بوون.

* زورینه بیده نگه کان به رده وام پاریزراو نابن، ئه گهر شه ر و خراپه پالدرایه لایان و بیده نگ بوون، ئه و ئه وانیش به شدار ده بن له و خراپه یه دا، به هو ی بیده نگیانه وه نه وه کانی ئیسرا ئیل نه فره تیان لّی کرا: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ [المائدة: ۷۹] «ئه وانه ریگیریان له یه کتر نه ده کرد له هه ر کاریکی بیزاروی بی شه رعی که ده یانکرد.»

* ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۹] «بيگومان ئهوانه دېشارنه وه ئه وهى كه ناردوو مانه ته خواره وه له ئايه تاني پوښن و پښمايي دواى ئه وهى كه پرونمان كردوو ته وه بو خه لكى له نامه (تهورات و ئينجيل) دا، ئهوانه خودا نه فرينيان لى ده كات و نه فره تكارانش نه فره تيان لى ده كهن.»
 ئه مه حالى ئه و كه سانه يه كه هه ق ده شارنه وه، جا ده بيت حالى ناهه ق و باتلان چوڼ بيت.

* خودا نه فره تى لهوانه كردوو كه هه ق ده شارنه وه، ده بيت حالى ئهوانه چوڼ بيت كه وتهى ناهه ق ده لين ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۹]
 * خراپه كارى له ناو كوښه لگاكاندا بلاو بووه ته وه، به لام رهگ داناكويتى، مه گهر له ريگاي به ياسا كردنيه وه، هه نديكجار زاناكان به فه تواكانيان به رهواى داده نين، ياخود ده بيبينيت و بيدهنگ ده بيت خه لكى وا داده نين ئه و بيدهنگ بوونه رازيبوونى ئه و زانايه يه.

* به هوى بيدهنگى زانايانه وه خراپه كارى و ناهه قى په ره ده سه نيت وهك چوڼ به قسه شى بلاو ده بيت ته وه، چونكه بيدهنگ بوونى دانپيدانانه: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [المائدة: ۶۳] «ئوه بوچى جله وگيرى يان نه كردن خواپه رست و زاناكانيان له گوښتارى گوناهيان هه رامخواردنيان (وهك به رتيل) به راستى شتيكى بهد بوو ئه وهى ده يانكرد.»

* ئه گهر زانايان بيدهنگ بوون له سه ر خراپه كارى ئاشكرا له كاتيكدانوايى ريگرييان هه بوو، ئه وا ئه و كاره يان هاوشيوه ي پالپشتيكرديانه بو ئه و خراپه يه به قسه، خودا سه رزه نشتى زاناكانى جووله كه ده كات كاتيک وتهى ناهه قيان

ده بیست و بیده نگ ده بوون له سه ری ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ﴾
[المائدة: ۴۲] «ئهو (جووله کانه) زور گو یقو لاخی درون و مالی حه رام زور ده خون.»

*خودا ریگری کردوه له بیده نگ بوون له پروونکردنه وهی هه ق، وهک چون
ریگری کردوه له ده برپینی وتهی ناهه ق: ﴿لَتَبَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ [آل
عمران: ۱۸۷] «ده بیت ئهو نامهیه پروونبکه نه وه بو مهردوو مان و نه یشارنه وه.»

* بیده نگ بوونی زانایان له سه ره هه ق، ترسناکتره بو ئوممهت له وتهی ناهه قی
که سی نه زان.

* بیده نگ بوونی زانایان له سه ره وتنی هه ق به شداریکردنه له فیل و شیواندندا،
چونکه بینینی ناهه قی و بیده نگ بوون له سه ری، دانییدانانه له لایه ن ئه وانه وه بو
ئهو کاره: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۴۲] «به
زانینه وه راستی له گه ل درو تیکه ل مه که ن و راستی مه شارنه وه.»

* ئه گه ر زانایان بیده نگ بوون، ئه و هه ق و ناهه ق تیکه ل ده بیت، خودا
ده فره موو ی: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة:
۴۲]

* هه موو ریژ و شکویه ک یان پله و پیگه یه ک که مرو ف به هو ی بیده نگ بوونی
له ریگریکردن خراپه به دهستی ده هیئت، هاوشیوهی حه رامخورییه که ی
جووله که کانه، ﴿سَمْعُونَ لِكُذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ﴾ [المائدة: ۴۲] «ئهو (جووله کانه)
زور گو یقو لاخی درون، مالی حه رام زور ده خون.»

* گه وره ترین په شیمانی ئه وه یه که زانایان بیده نگ بین له وتنی هه ق به
ئومیدی ده ستخستنی پله و پیگه یه ک، ده بینیت هه موو ته مه نی ده روات ئه و
پیگه یه به دهست ناهیت و هه قیش نالیت.

* جادووگه ره کانی فیرعه ون بانگه شمی پالپشتیکردنی هه قیان ده کرد خواش مامه له که یانی هه لمالی: ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿[الأعراف: ۱۱۳- ۱۱۴] «جادووگه ران هاتن بو لای فیرعه ون و وتیان: بیگومان ئیمه پاداشت و خه لاتن گه وره مان ده بیټ ته گهر ئیمه سه ره که وتین (سه ر مووسا) دا؟ فیرعه ون وتی: به لئ، پاداشتی گه وره تان ده بیټ و بیگومان ئیوه له نزیکه کانی خوّم ده بن.»

ناهه قی زیاتر به بیده نگبوونی زاناکان ره گ داده کوتیت، وه ک له ئه نجامدانی ئه و کاره له لایهن خراپه کارانه وه.

* ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ [البقرة: ۴۱]

«ئایه ته کانم به نرخیکی که م مه فروشن.»

هر پاره یه ک له به رانه ر وته ی ناهه قیدا وه رگریټ هه رچه نده خاوه نه که ی لای زو ربیت هر که مه، به به راورد به و سزایه ی خودا بو ئه و که سانه ی داناوه که که مترخه من له و به لینه دا، هه روه ها له به رانه ر ئه و پاداشته گه وره یه ی ئه و که سانه ی به لینه که ی خودا به جی ده هیئن.

* حه رامترین مال و سامان ئه وه یه که زاناکان وه ری بگرن له سه ر بیده نگبوونیان له کاتی گوئیستبوونی ناهه قیدا، ئه مه زوّر گه وره تره له رپبا، چونکه رپبا سته میکی تایبه ته به لام ئه و بیده نگیه سته میکی گشتیه: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ﴾ [المائدة: ۴۲] «ئه و (جووله کانه) زوّر گوئیقولاخی دروّن، مالی حه رام زوّر ده خوّن.»

* هیچ زانایه ک هه ق ناشاریته وه له به رانه ر ده سته که وتیکدا نه بیت، جا یان شتیکه ئومیدی به ده سته ینانی هه یه یان شتیکه ترسی له ده سته دانی هه یه: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ [البقرة: ۱۷۴]

* په یامی خودا هه لگره تا ده گاته جی، پټویست نییه له گه یشتنی ئه ودا
تۆش بگه یته جی.

* ئه و که سه ی به راستی هه قی هه لگرتووه هه موو ئامانجی ئه وه یه ئه و
هه قه بپاریژیت و هیچی لی ون نه بیت هه رچه نده دره نگیش بگاته مه نزل،
که سانیکیش هه ن هه قیان هه لگرتووه و ته نها ئامانجیان ئه وه یه به خیرایی
خویان پیش بخه ن، هه رچه نده نیوه ی هه ق و راستیه که یان له ریځه لی بکه ویت.

* هه موو په یامیک هه لگری هه یه، هه لگرانی په یامه که ش ئاره زوویه کی
شاراوه ی تیکه لیان هه یه له نیوان کارکردن بو خودی خویان و کارکردن بو
په یامه که یان، په له ده که ن له گه یشتنیان هه رچه نده نیوه ی په یامه که ش له
ریځه لتيان بکه ویت.

* زوریځ له چاکسازان به رو بوومی چاکسازیه که یان نه چنیوه ته وه له دونیادا،
به لکوو ئه وانه ی پاش خو ی چیریان لی دیوه، چونکه پاداشتی بازرگانییه که یان
له گه ل خودا دواخستووه بو دواړوژ، نه ک بو دنیا.

* گه یاندنی په یام وه ک دره ختیکی رویندراوه، هه ندیکجار ئه و که سه ی
رواندوویه تی به رو بوومه که ی نابینیت، له وانه یه شوینکه وتووانی ئه و په یامه
کو مه لیک بن هیشتا له دایک نه بووبن، له فهرمووده دا هاتووه: «هیوام وایه
خودا له پشتی ئه مان که سانیک به ینیتته در ته نها خو ی بپهرستن و هاوه لی بو
بریار نه دهن.»

* له وانه یه به رو بوومی په یامه کان له نه وه و کو مه لیکدا در بکه ون که هیشتا
له دایک نه بوون، په یامه بری خودا کاتیک له طائف درکرا فهرمووی: «هیوام
وایه خودا له پشتی ئه مان که سانیک به ینیتته در ته نها خو ی بپهرستن و هاوه لی
بو بریار نه دهن.»

* په له کړدنې بانگخواز بۇ ديتنی دهرئەنجامی په يامه کەي، گه ورە ترين هۆکاره بۇ لادانی له ړيگه ي راست و گه رانی به شوین ړيگه يه کی دیکه دا، له فەرمووده دا هاتوو: «په يامبه ری وه ها دیت له رۆژی دوايدا هيچ شوینکە وتوو یه کی له گه ل نییه.» قورئان باسی سئ په يامبه رمان بۇ ده کات بۇ شاریک نیردراون و تهنه يهک پیاو باوه ری پئ هیناون، په يامبه ره کان زۆرتر بوون له شوینکە وتووانیان.

* به دی نه هاتنی دهرئەنجامه کان واتای هه له بوونی ړيگا که ناگه يه نن، چونکه ئه وه ی پيويسته دروستی ړيگه کە يه نه ک گه يشتن به کۆتايی ړيگه، په يامبه ری واهه هه يه له رۆژی دوايدا تهنه يه ک کەس شوینکە وتوو یه تی و په يامبه ری وه ها دیت له رۆژی دوايدا هيچ شوینکە وتوو یه کی له گه لدا نییه.

* نه هاتنه دی ئامانجه کان به لگه نییه له سەر هه له بوونی ړيگه ی ئه و کەسه ی له سەر ړيگایه کە، ئه گەر به و جۆره بووبا، ئه و په يامبه رانيک نه ده هاتن له رۆژی دوايدا شوینکە وتوو یان نه بووبیت، ئه وان دهرچه ی وه حی خودان و حیکمه تی ته و اوایان له و ړيگه يه دا هه يه، ئه گەر هۆکاره کان دروست بوون، ئه و لادان له و ړيگه يه بۇ گه ران به شوین دهرئەنجامدا هه له يه کە ئه و نووسەر و بانگخوازانه تیی کە وتوون کە ده گه رپن بۇ ړيگه يه کی دیکه بۇ ده ستخستنی شوینکە وتوو، جیاوازی ناکه ن له نیوان چه سپاندنی هه ق و به ده سته پینانی زۆری شوینکە وتوو، به کاره پینان و گۆرینی شیوازه کان بانگه واز له کاتی نه بوونی شوینکە وتوو دا ړيگه پیدراوه، به لام به بی گۆرینی بنه رته یی هه ق و راستیه کان، نووح گۆرانکاری له شیوازی بانگه وازیدا به کار ده پینا، به لام هه ق و راستی له لای جیگیر بوو. نووح شیوازی بانگه وازی ده گۆری، به لام کە می و سه رکه شی خه لکه کان کاری تینه ده کرد به هویه وه لابات: ﴿... دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ [نوح: ۵] «گه له کە می خۆم (به پنهانی) بانگ کرد به شه و به رۆژ.»

﴿أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ [نوح: ۹] «ده میک بۆم ئاشکرا ده کردن و ده میک بۆم په نهان ده کردن به په نهان کردنیکی ته و او.»

جیگیری نووح له سهر ئه و هه قه ی له سهر ی بوو، هه رچه نده شوینکه وتووی
که م بوو له گه ل به رده وامی ئه و ماوه زوره ی به لگه یه ک بوو بو بانگه وازکاران بو
بیرلکړدنه وه و پند وه رگرتن و بیئومید نه بوون.

* خه لکی شکو و هه یبه تیان هه یه، به لام کاتیک شکوی خدا له دلدا
جیگیر بوو شکوی خه لکی نامینیت و ده روات.

* شکو و هه یبه تی خه لکی زورترین هوکاره که ریگری له مروف ده کات
وته ی هه ق بلیت، له فهرمووده دا هاتووه: «با شکوی خه لکی نه بیته ریگری
که سیکتان له وه ی و ته ی هه ق بلین، ئه گهر هه قی بینی یان بیستی. شکوی
خودا شکوی خه لکی ناهیلیت.»

* کهسانی راجیا شکو و هه یبه تیکیان هه یه ده وری دل ده دات ده بیته
ریگر له ده ربړینی هه ق، جا کاتیک که ده وری دلی دا، یادی گه وره یی خودا
هه موو گه وره یه کی دیکه بچووک ده کاته وه له دلدا: ﴿الْشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ﴾ [آل عمران: ۱۷۵] «ته نیا شهیتانه که دوست و (براده رانی)
خوی ده ترسینیت جا ئه وه لیان مه ترسن و له من بترسن.»

* زوریک له خاوه ن هه قه کان له وتنی هه ق ده ترسن له وه ی پیگه یان به هووی
زمانی ناهه قانه وه له ده ست بده ن: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [یونس:
۶۵] «با و ته ی ئه وانه غه مبات نه کات، به راستی هیز و ده سه لات هه مووی بو
خوایه.»

* ئای چهنده قورسه وتنی هه ق ئه گهر بزانت خه لکی پتیا ن ناخو شه و
وه ری ناگرن، چهنده ئاسانه ئه گهر بزانت خودا خو شی ده ویت و وه ری ده گریت
هه رچه نده خه لکی وه ری نه گرن.

* وتهى ههقت لهسەر قورس نهبيت کاتيک خدا ئه و وتهيهى خوش دهويت و پي پازيبه.

* تهنه يهک رۆژ سهرخستنى ههق له و کاتهى خه لکى لى دوورده که ونه وه، گه وره تره له سهرخستنى بۆ ماوهى ساليک که خه لکى پرويان تى کردووه و وهرى ده گرن.

* کاترميرک ئارامگرتن لهسەر ههق کاتيک به تهنه ي، گه وره تره له ساليک لهسەر ههقبوون که خه لکيت له گه لدا بيت و به تهنه ي نه بيت.

* ترسان له هيزى ئه وانهى پيچه وانهى ههقن، گه وره ترين هۆکاره که شهيتان په رهى پى ده دات بۆ ترساندن و شکست پيپينانى خاوهن ههقه کان: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا﴾ [آل عمران: ۱۷۵]

به راستى ئه وهى ئيوه (سارد ده کاته وه) تهنه شهيتانه که دۆست و (براده رانى) خوى ده ترسينى جا ئيوه لىيان مه ترسن وه له من بترسن.

* ههق به بى هيز لاوازه، هيزيش به بى ههق سته مه.

* ههق چه کيکه پيوسته به هيزه وه به او بيزيت، تا کوو نيچيره کان بپيکيت و بچه سپيت: ﴿بَلْ تَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ [الأنبياء: ۱۸] «واز له وه بي نه به لکوو حهق ده دهين به سهر به تال و ناحه قدا، به هۆيه وه (به تال) تيکده شکيت، ئينجا ده ست به جى به تال ده فه وتيت و له ناو ده چيت.»

* ههق هه رچه نده به هيز بيت، ناتوانيت نيچير بپيکيت مه گه ر به هيز و جيگيرى هاويزه ره که يه وه نه بيت: ﴿بَلْ تَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ [الأنبياء: ۱۸]

* ههق هه رچه نده به هيز بيت، پيوستى به متمانهى خاوه نه که يه تى تا کوو کارى گه رى هه بيت، خدا ده فه رمو يت: ﴿وَافْخُذْهَا بِقُوَّةٍ﴾ «جا توش مووسا! زور به هيز و به توندى ئه و (ئه لواح) انهى ته ورات بگه ر.»

ههروه‌ها ده‌فهرمووېت: ﴿تَاْخْذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ «پيمان وتن: ئه‌و فهرمان و بريارانه‌ی پيمانداون، توند بيانگړن و کاريان پې بکه‌ن.»
ههروه‌ها ده‌فهرمووېت: ﴿تَاْخْذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾ «به هه‌رجی تواناته ئه‌و نامه‌ی ته‌وراته بگړه و کار و ره‌فتاری پې بکه‌ن.»

* هه‌رچه‌نده بروابوونت به هه‌ق زور به‌هېزبیت، به‌لام زوری نه‌يارانی هه‌ق لاوازت ده‌کات له‌ده‌ست گرتن به هه‌قه‌وه، بویه پيوسته ئارامگر و جیگیر و دامه‌زراو بن: ﴿فَاَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الْاَلَدَيْنَ لَا يُوقُونَ﴾ [الروم: ۶۰] «جا دان به خوټدا بگړه بیگومان، بیگومان به‌لینی خوا راسته، با ئه‌وانه‌ی بیباوه‌رن له (ثایینی) راست لات نه‌ده‌ن و بیزارت نه‌که‌ن.»

* هه‌ندیک جار ئه‌وانه‌ی له‌سهر ناهه‌قی و باتلن به‌هېزن و خاوه‌ن هه‌قه‌کان لاوازن، چونکه یه‌که‌میان باوه‌ری ته‌واویان به باتله‌که‌یان هه‌یه، دووه‌میان گومانی له ته‌واوی هه‌قه‌که‌یان هه‌یه. وره‌به‌رزی که‌سه‌کان کاریگه‌ری ده‌خه‌نه سهر بیروباوه‌ریان.

* خدا فه‌رمانی به ئارامگری و جیگیربوون له‌سهر هه‌ق کردووه، نه‌ک بو ئه‌وه‌ی که‌سی جیگیر بوو ببیته‌ره‌مز، به‌لکوو بو ده‌رکه‌وتنی ئیسلامه: ﴿وَالْعَقِیْبَةُ لِلْتَّقْوَى﴾ [طه: ۱۳۲] «سهره‌نجامی چاک بو پاریزکاران و خواناسانه.»
سهره‌نجام بو هیچ که‌سیک به‌دیاری کراوی نییه.

* جیگیری نوح له‌سهر هه‌ق له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که شوپنکه‌وتووانی زور که‌م بوون، به‌رده‌وامی بو ئه‌و ماوه‌ دريژه، جی بیرکردنه‌وه و راستکردنه‌وه و بیئومیدنه‌بوونه بو بانگخوازان.

* یه‌قین ئه‌گه‌ر له که‌سیکدا ره‌گی داکوتی، ده‌توانیت به‌رانبه‌ر هه‌موو مروّفایه‌تی بوه‌ستیتته‌وه، به جیگیری و بیباکی لییان، نوح به گه‌له‌که‌ی گوت: ﴿فَاَجْمَعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَیَّ﴾ [یونس: ۷۱]

«ئيوهش کاروبریاری خوټان کوکه نه وه له گهل هاوبه شه کانتاندا، ئینجا با کار و برپاره کانتان شراوه نه بیت به لاتانه وه (به لکوو ئاشکرا بیت) پاشان په لامارم بدن و ماوهم مه دهن.»

* خه لکی زیاتر که سی پینایم و چه سپاو کاریان تی ده کات، هه رچه نده له سر ناهه قیش بیت، زیاتر له که سانی گوماندار و ناجیگیر هه رچه نده له سر هه قیش بیت.

* ټو که سهی متمانهی به بوچوونی خوئی هه یه هه رچه نده خراپیش بیت شوینه واری زیاتر و به هیزتره له و که سهی متمانهی به خوئی نییه هه رچه نده له سر هه قه، جیگیر بوون کاریگه ری ده خاته سر شوینکه وتووان زیاتر له وانهی جیگیر نین. پیښه و عومر په نای گرتووه به خودا له به هیزی که سانی خراب و تمبه لئی و هه ولنه دانی که سانی چاک.

* شکستی دهر وونی ده بیته هوئی چاندنی گومان به رانه ر هه ق، متمانهی دهر وون ده بیته هوئی جیگیر بوون هه رچه نده له سر ناهه قیش بیت، ټه گه ر متمانهی دهر وون و هه ق کو بوونه وه ټو جیگیر بوون ټیکه شکستی به دوا دا نایات.

* هه ندیک جار چاک سازان هه ست به شکست و سر که وتنی خراپه کاران ده که ن به سه ریانه وه، به لام ټم هه سته مروقه راسنگوکان ناگوړیت و تووشی لادانیان ناکات ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾ [القمر: ۱۰]

«جا نووح هاواری کرده په روه ردگاری و (وتی) به راستی من شکستم خوار دووه (بی ده سه لاتم) دهی تو یار مه ټیم بده.»

* وتهی خراپه کاران و گالته پیکردنه کانیان هه ندیک جار شکست له دهر وونی خاوه ن هه قه کاند دهر وون ده کات، ټه گه ر شکو مه ندی که سی که هاته دهر وونته وه، ټو شکو مه ندی خودا به ټینه خه یالت تا کوو جگه له ټو و لا که م بیت: ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [یونس: ۶۵] «با غه مبارت نه کات وتهی ټه وانه چونکه به راستی هیز و ده سه لات هه مووی بو خوایه.»

* شوینکه وتنی هه ق له کاتی به هیزی و پرووتیکردنی خه لکیدا بوی کاریکی ئاسانه، به لَام به رده وامی له کاتی لاوازی و پشتیکردنی خه لکی کاریکی قورسه، ئه مه بۆ هه لَبز پراوه کانه: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾ [الحديد: ۱۰]

«یه کسان نین ئه وانه تان که له پیش گرتنی (مه که که) دا مالیان به خشی و جهنگاون (له گه ل) ئه وانه ی له دوا ی فه تح ئه و کارانه بکه ن.»

* په یامه کان ده شیوین ئه گهر خاوه نه کانیان له جگه له خودا بترسن: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ [الأحزاب: ۳۹] «که سانیک که په یامه کانی خوا راده گه یه نن و له خوا ده ترسن و بیجگه له خوا له که سی تر ناترسن»

* که سی د لَسَوَز و خودا ویست. ناوه ستیت له گه یاندنی هه ق ئه گهر سه رزه نشت کرا، چونکه ئه و له سه ره تادا بۆ ستایش کردن ئه و کاره ی نه کردووه.

* چاکسازان بینگومان تووشی تاقیکردنه وه ده بن: ﴿وَأُمِرُّ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُضِيرُ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷] «فرمان به چاکه بکه و ریگری بکه له خراپه خوگر و به ئارا به له سه ر هه ر به لا و ناخوشییه ک که تووشت دیت.»

فرمانی ئارامگرتنی پی کرد، چونکه بینگومان تاقی ده کریته وه.

* چاکسازی و تووشبوون به ئاشووب و ناړه حه تی، دووانه ن؛ هه موو چاکسازییه ک به فیتنه و ئازاروه وابه سته یه: ﴿وَأُمِرُّ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُضِيرُ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

* ئه گهر خودا زیره کی و پاکی پیکه وه به هه رکه س دا، ئه و تاقیکردنه وه ی سه ختی له گه لدا بۆ ده یینیته پیش.

* له ته وای میژوودا هیچ که سیک نه بووه خودا کردیته جتی سوود و قازانج بو خه لکی و تووشی به لا و تاقیکردنه وه نه هاتیت، جا به ریژه ی کهم یان زور. تاقیکردنه وه ده رگایه که ده بیت هموو راستگو یه ک پیایدا گوزهر بکات.

* ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ [الطلاق: ٢] «هر که سیک له خواترس بیت، خودا دهرووی لځ ده کاته وه.»

هر ده بیت راستگو یان بکه ونه تنگانه وه، بویه خودا دهروو و ده رچه ی ده ربازبوونی داناوه، له سه ره تاوه نه ی پاراستوون له وه ی نه چنه ناو ئه و تنگانه یه وه.

* ئه و که سه ی بووه ته پیشره وی هق، زیاتر تووشی تاقیکردنه وه و به لا دیت وه ک له خه لکانی دیکه، هاوشیوه ی سر بو جهسته که زورترین پیکان و به لا روو له ئه و ده کات.

* پیشره وی و سه رکرده یی به ده ست نایه ت له هه قدا، مه گه ر به ئارامگری له سر به لا و تاقیکردنه وه کانی ئه و ریگایه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمًا يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا﴾ [السجدة: ٢٤]

«له ناو ئه واند ا پیشه وایانیکمان دانا ریڼموونی (خه لک) یان ده کرد به فه رمانی ئیمه کاتیک ئارامیان گرت.»

* په یامی هق پاک نابیته وه مه گه ر به بوونی دژه کانی، هه روه ها خاوه نه که شی پاک نابیته وه به به لا و تاقیکردنه وه نه بیت.

* زوریک له وانه ی واز له ریگه ی هق ده هینن به لا هاتووه ته ریڼان و گوریونی، پاریزراو بوونی خو یان پیش پاریزراو بوونی هق خستووه، پاشان له ریگه نوییه که یان ناو ده بن به راستکردنه وه و پیداچوونه وه.

* دلخو شېبونی خه لکانیک که پاریزراو بوون لهو به لایه ی دابه زیوه ته سهر
خه لکانیکی دیکه که فهرمانی خویان به جیهیناوه، ئهم دلخوشیه نیشانه ی
دووروویانه ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَبِتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾
[التوبة: ۵۰] «ئه گهر نارېحه تی و تیشکانت تووش بیت (به که شخه وه) ده لاین
به راستی ئیمه کاری خو مان کرد له مه و پیش جا پروو وهرده گیرن به خوشحالی و
شادمانییه وه.»

* دلخوشی له کاتی گوړپرایه لیدا بو فهرمانه کانی خدا دیته جی و هه موو
به لکانی دنیا بچووک ده بنه وه له گهل ئه ودا. پاریزراو بوون له به لا و تاقیکردنه وه
واتای دروستی رېبازی که سه که ناگه یه نیت، به لکوو زورجار نیشانه یه له سهر
پیچه وانه بوونی ئه و بابه ته.

* هه رچهنده مروّف ته و او دلنیا بیت له بوچوونه کانی، ههر ده بیت ترسی
نه یاره کانی له دلدا هه بیت، ساحیره کان سحره کانیان له به رده م مووسا فرېدا:
﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً﴾ [طه: ۶۷]

«مووسا ئه ووسا له دلی خو یا که میک ترسا.» پیویسته له و کاته دا یاریده ده ریک
هه بیت بلیت: ﴿لَا تَخَفْ﴾ [طه: ۶۸] «هیچ ترسیکت نه بیت.»

* هاوړی ئه و که سه یه له کاته تنه گانه کاند ناگادارت ده کاته وه و چه سپاوت
ده کات، دوژمنیشت ئه و که سه یه دلئارامت ده کاته وه و بېهوشت ده کات.

* بازنه ی دوستان گه وړه بکه وه کاتیک دوژمنه کان به هیزده بن.

* ههر چاکه یه که به رانه ر مروّف ده کریت له لایه ن خه لکیه وه، پیویست
ده کات له به رانه ریدا شتیک ببه خشیت، هه رچهنده له داهاتووشدا بیت، بویه
پیویسته له سهر زانایان خو یان بپاریزن له به خشینی ئه و که سانه ی رېگه ی
خودایان ناویت. که س ناتوانیت رې له ده روونی بگریت، له دانی باجی ناهه قی

تهنھا په يامبه ران و هاو شپوه کانيان نه بېت له زانايان. فيرعه ون بهو چاکه کوڼه ی داواى له مووسا کرد واز لهو هه قه ی بهيښت، خودا له سهر زمانى فيرعه ون کاتيک له گهل مووسا ده دويت ده فهرمووېت: ﴿وَأَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ [الشعراء: ۱۸] «ثايا ئيمه پيمان نه گهياندى له ناو (مالى) خو ماندا به مندالى و تو چوند ساليک به مندالى له گهل ئيمه نه مایته وه؟»

چل سال به خپوى کرد، به لام مووسا پشتى کرده ئه وه ی پادا شته که ی به بېده نگبوون له هه ق بداته وه، چجای چوونه ناو ريزى پووچهل و باتلانه وه.

* دلې زانايان به پاکى ده ميښته وه ئه گهر ديارى و به خششى ده سه لاتداران ليلى نه کات، ئيبن عه ينييه ده ليت: "ده زانن خودا تيگه يشتنى له قورئان پى دابووم، به لام کاتيک پاره يه کم له ئه بوو جه عفه رى به رمه کى وه رگرت، خودا ئه و تيگه يشتنه ی لى وه رگرتمه وه."

* هه موو ديار ييه ک له به رانه ريда ده بېت شتيک بده يت، شتيک وه رمه گره له به رانه ريда که ئايين له ده ست بده يت، به لقيس گوتى: ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ لَكُمْ﴾ [النمل: ۳۵]

«ئهو من ديار ييه کيان بو ده نيرم؛ چاوه ريم که راسپارده کان به چييه وه ده گه رينه وه.»

سوليمان فهرمووې: ﴿وَأَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ جُنُودٌ﴾ [النمل: ۳۷]

«به (ديار ييه که وه) بگه ريره وه بو لايان، سوين به خوا به له شکر يکه وه بويان ديين.»

* فيرعه ون گوتى ﴿وَأَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ [الشعراء: ۱۸] «ثايا ئيمه پيمان نه گهياندى له ناو (مالى) خو ماندا به مندالى و تو چوند ساليک له ته مه نت له ناو ئيمه دا نه مایته وه؟»

لای سهر بوو مووسا ئاسایی مامه لهی نه کرد، بویه ویستی یادی مووسا بهیښته وه نه وهک له یادی چوو بیت.

* ترسی سهر شوړ کردنی دوسته کانت هه بیت وهک له دوژمنایه تی دوژمنه دووره کانت، چونکه سهر شوړ کردنت له لایه نزیکه کانت هه زور قورستره له سهر دهر وون، له فهرمووده دا هاتووه: «به رده وام کو مه لیک له ئوممه ته که م له سهر هه ق ده میننه وه، ئه وانه ی ده یانه ویت سهر شوړ یان بکه ن، ناتوان زیانیان لی بدن.»

* سهر شوړ کردنت له لایه نزیکه کانه وه زور قورستره له دوژمنایه تی دووره کان، چونکه نزیکه کان ئومیدی سهر خستنیان لی ده که یت، به لام دووره کان چاوه روانی دوژمنایه تی یان لی ده که یت، په یامبه ر (په) ده فهرمو ویت: «به رده وام کو مه لیک له ئوممه ته که م له سهر هه ق ده میننه وه، ئه وانه ی ده یانه ویت سهر شوړ یان بکه ن ناتوان زیانیان پی بگه یه نن.»

* ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ [التغابن: ۱۴] «ئهی ئه وانه ی پرواتان هی ناوه به راستی هه ندیک له ژنان ومندا لانتان دوژمنی ئی وهن، جا خوتانیان لی پاریزن.»

ئهمه دهر باره ی خیزان و مندا له که نزیکترین که سانن بو مروځ، جا ده بیت چو ن بیت دهر باره ی هاوړی و که سانی دوور.

* گه ران به شوین پاریزراو بووندا بنه مایه کی هه له یه، به لکوو کاری دروست گه رانه به شوین پاریزراوی ئامانجه کاندا. خو ئه گه ر که سه که پاریزراو بوو پاش ئه وه، ئه وا له نیعمه ت و به خششی خدا وه یه. خو ئه گه ر پاریزراو نه بوو، ئه وا تاقی کردنه وه یه بو ی.

* بهروبوومی دهستگرتن به ثایینه وه پاریزراو بوون نییه له دونیادا، به لکوو پاریزراو بوونه له دواړوژدا. نه گهر پاریزراو بوون له دونیادا به نه ندازه ی دهستگرتن بووبا به ثایینه وه، نهوا زه کریا به مشار نه ده پردرا و په حیای کوپری نه ده کوژرا. ههروه ها یوسف به ند نه ده کرا و موحه ممه دیش دهر نه ده کرا و لئی نه ده درا و گه مارو نه ده درا، له کاتیکدا نه مانه هه موویان په یامبه ری ریزداری خدا بوون.

* بهروبوومی دهستگرتن به ثایینه وه پاریزراو بوون نییه له دونیادا، به لکوو پاریزراو بوونه له دواړوژدا، نه گهر پاریزراو بوون له دونیادا به نه ندازه ی دهستگرتن بووبا به ثایینه وه، نهوا نهو که سه ی جیهاد ده کات به مال و سامان و گیانی خو ی. ده بوو دورترین که س بیت له له ده ستدانی سامان و گیانی.

* زوړیک له وانه ی خو یان پالده دهنه زانست خو یان به دوور ده گرن له روونکردنه وه ی هه ق بو پاراستنی خو یان، نهک بو پاراستنی هه ق، له کاته قورس و ناهه مواره کاندا زوړیک په پیره وی ریگه ی پاریزراوی ده کهن، به لام کو مه لیک ی هه لبریزدراو ده یانه ویت په پیره وه که یان پاریزراو بیت، خوداش به و کو مه له یه ثایین ده پاریزی ت و میللت سه رده خات.

* بوچوونه کانیان ده گوړن بو ده ستخستنی پاریزراویان نهک بو ده ستخستنی هه ق: ﴿يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوْدِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلّٰثِي كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَٰٓئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ [العنكبوت: ۱۰] «ده لئین باوه رمان به خوا هیناوه ئینجا کاتیک سزا بدریت له پیناوی خوادا (له لایهن کافران وه) نازار و سزای خه لکی وه کوو نازار و سزای خوا داده نیت. نه گهر له لایهن پهروه ردگارته وه سه رکه و تنیک بیت، دلنیا به نهوان ده لئین: خو ئیمه له گه ل ئیوه دا بووین.»

* نهوانه ی زوړترین دوودلی و ناجیگیریان هه یه، نهوانهن که به شوین پارستنی خو یاندا ده گه رپن بهر له پاراستنی بنه ما کانیان: ﴿سَتَجِدُونَ ءَاخِرِيْنَ يُرِيدُوْنَ اَنْ يَّامْنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوْا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا﴾ [النساء: ۹۱]

«له مه ولا که سانیکی تر ده بینن که ده یانه ویت له ئیوه ئه مین بن و له هۆزه که ی خوشیان ئه مین بن، هر کاتیک بانگ کرابن بۆ بیباوه ریو بته رستی، که راونه ته وه بوی.»

* کرداره کان جیاواز ده بن ئه گهر مه به ست و ئامانجه کان جیاواز بوون، ئه و که سه ی ئامانجی ئایینه وه ک ئه و که سه نییه که ئامانجی به ده سته ینانی دونیا یه.

* ئه وانه ی له سهر هه قن خه ساره تمه ند نابن، به لکو و تاقی ده کرینه وه و ئازار ده درین تاکوو شایسته ی سهر که و تن ده بن: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُواْ عَلَىٰ مَا كُذِّبُواْ وَاُذُواْ حَتَّىٰ اَتْنَهُمْ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّل لِّكَلِمَتِ اللّٰهِ﴾ [الأنعام: ۳۴] «سویند به خوا بنگومان پیغه مبه رانی پیش تۆش (ئهی موحه ممه د ﷺ)) باوه ریان پی نه کراوه، به لام ئارامیان گرت له سهر ئه و باوه رپینه کردنه یان و ئه زیه ت و ئازار دران تا یارمه تی و سهر خستنی ئیمه یان بۆ هات و فره مانه کانی (به لینه کانی) خوا به هیچ که سیک ناگۆرد ریت.»

* ئهی چاکساز، بزانه خوا ده یه ویت ئایینه که ی به هو ی تۆوه بپاریزیت، نه ک دونیات بپاریزیت به هو ی ئایینی خودا وه. ئه گهر شتیکی دونیات له ده ست دا له پیناو دینه که ت، ئه و بزانه هاتنه جیی به شیکه له و به لینه ت که له گه ل خوا به ستووته، خوا خودی خۆتی کریوه ته وه له خۆت.

* ئایینی خوا ده رکه و تووه و پاریزراوه له گۆرین، ههر که س پله و پایه و ده سه لات ی بۆ خزمه ت دیبن به کاره ینا، خوا پله و پایه و ده سه لات ی ده پاریزیت و له سهر ئایین به رده وامی ده کات. ئه و که سه ی ئایین به کار به ینیت بۆ پارستنی پله و پایه و ده سه لات ی، خوا پله و پایه و ده سه لات ی لی ده فیه وتینیت و سه رگه ردانی ده کات، ئه مه مه به ستی وته ی په یام به ره (ﷺ) «خوا بپاریزه، خوا ده تپاریزیت.» پاداشته کان هاو شیه ی کرداره کانن.

* چاکساز چاکسازى ده کات بو هينانه دى هه ق، نه ک بو پازيکردنى خه لکى.

* قه بوو لېوون و خوښويسترانى مروځ له ئاسمانه وه داده به زیت و له زه وييه وه بهرز نابيتته وه. ئه وهى له ئاسمانه يه کيکه، ئه وانهى له سهر زه وين چهنده ها گه لن، يه کيکيان پازى بکه يت ئه وى دیکه ت لى دهره نجيت. خودا پازى بکه، دروستکراوه کانى ليت پازى ده بن.

* ويستى ده ستخستنى خوښه ويستى خه لکى وا له مروځ ده کات لابدا ت له هه ق له پيناوياندا: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِإِغْتِرَىٰ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَأَتَّخَذُوكَ حِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۳] «به راستى نزیک بوو ئه وانه لات ده بن له وهى که نيگامان کرد بو ت، بو ئه وهى جگه له قورئان شتيک به ناوى ئيمه وه هه لبه ستيت (ئه گهر گوپرايه ليان بوويتايه) ئه وه له و کاته دا ده يانکرديت به دو ست و خوښه ويستى خويان.»

* داواى پازيپوونى خه لکى مه که له هه قدا، تا کوو بهرگرى له توو ره بوونى نه که يت ئه گهر توو ره بوو.

* بهرده وام يادکردنى شکسته کان و لاوازييه کان له ده رووندا ترس و شکست ده چينيت، واى لى ده کات سهرکه وتن و خاله به هيزييه کانى له بير بچيته و: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۹] «سست و دل لاواز مه بن، ههر ئيوه بهرز و بلندترن ئه گهر برودار بن.

* ئه وه نده سه رقالي يادکردنى شکست و که وتنه کانت مه به به جوړيک هيز و سهرکه تنه کانت له ياد بکه يت، تا ده روونت لاواز و شکستخواردوو نه بيت: ﴿وَإِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ﴾ [النساء: ۱۰۴] «ئه گهر ئيوه ئيش و ئازارتان پى بکات، بيگومان ئه وانيش ئيش و ئازاريان پى ده گات.»

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ﴾ [آل عمران: ۱۴۰] «ئه گهر ئيوه

رام و برينتان تووش بوو، نه وه بېگومان نه و انيش زام و برينيان تووش بووه به
ښه زامی ئیوه.»

* نه و که سانه ی رېگه ی هه قیان گرتووه ته بهر، بېگومان پاريزراو نابن له
پنځر و خاوکه ره وه کانی سهر نه و رېبازه یان، تهنانه ت په یامبه رانیش پاريزراو
نه بوون: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ [التوبة: ۵۸] «هه ندیک کهس له وانه
په خنه و توانجت لی ده گرن له دابه شکردنی خیره کاندا.»

په خنه له په یامبه ر گیراوه، بېگومان په خنه له شوینکه و تووه کانی شی
ده گیریت، سهر نه نجام هق جیگیر ده بیت و نه وانی دیکه نامینن.

* هه موو کهس ئامانجیکي هه یه، ئامانجی زوریک له خه لکی دانانی ته گهره
و بهر به سستی سهر رېگایه، جا تو ئامانجی نه وان مه هینه دی و سهر قال بیت له
ئامانجه که ی خوت.

* نیشانه ی رېنمایي نه کړدن و ته و فیق نه دانی خودا بو هه کدیک مرؤف
نه وه یه که خودا له بهردی بونیاتنان و چاکسازیه وه کردویه تیه بهردی رېگری
رېگه ی راستگو یان.

* ته نیا خودا ده زانیت مووسا چنده ترساوه له وکاته دا که فیرعه ون
به دواپانه وه بوو له لای ده ریا که دا: ﴿لَا تَخَافُ دُرْكَ وَلَا تَحْشَى﴾ «نه بترسه له
له شکره که ی فیرعه ون پیت بگات، نه خه می نو قمبوو نیشته هه بیت.»

نه و ترسه ی که هه یوو به هیچ جوړیک ده ری نه خست بو شوینکه و تووانی،
چونکه نه و پیښه وا و سهر مه شقیانه: ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ [الشعراء: ۶۲]
«مووسا وتی نه خیر پیتان ناگه ن بېگومان من په روه ردگارم له گه له بهزووی
رېگای (ررگار بوونم) نیشان ده دات.»

* ناولانگ فیتنه یه بو خاوه نه که ی، وا ده کات گرنگی به چاودېری خه لکی بدات و چاودېری خودا لای کهم ده کاته وه.

* مروقی عاقل ئه و که سه یه به ئاگابیت له کاریگه ریی شوینکه وتووایی له سه ری، وهک چوډن ده ترسیت له کاریگه ری دوزمنه کانی. زورپک له خه لکی پاشکون له به رگی شوینکه وتوودا.

* ئه و که سه ی به ره و خودا ده روا ت، کاریگه ر نابیت به وانه ی له پشتیه وه ده رپون، ئه گه ر زور بوون، سپاسگوازاری خودا ده کات. خو ئه گه ر کهم بوون، ئارام ده گری ت.

* ئاور مه ده ره وه به ره و دواوه بوئه وه ی زوری شوینکه وتووان ت ببینیت، به لکوو سه یری پیش خو ت بکه بوئه وه ی ریگه که ت ته واو بیت و هه له نه که یت.

* ئاور دانه وه بو لای شوینکه وتووان فیتنه یه که ئه قل ده وه ستینیت له بیر کردنه وه و تیرامان، ده بیته هو ی سته م کردن له خودیش: ﴿فَقَالَ لَصَحْبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا — وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ [الكهف: ۳۴-۳۵] «جا به هاوړی (ئیمانداره هه ژاره که ی) وت، له کلتیکدا که قسه ی له گه ل ده کرد، من مال و سامانم له تو زور تره و کوړ و خزمه تکاریشم زیاتره. هه روه ها چوو ه ناو باخه که یه وه له کاتیکدا که سته مکار بوو له نه فسی خویدا.»

* فیتنه ی شوینکه وتووان ده بیته هو ی چاندنی سته م له نه فسادا: ﴿فَقَالَ لَصَحْبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا — وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ [الكهف: ۳۴-۳۵]

* مروقی راستگو زیانی پی ناگات هه رچه ند شوینکه وتووایی هه لېگه رپنه وه و لابه دن، هه روه ها که وتنی که سانی به رده می کاری تن نا کات که شوینکه وته ن و خه لکی شوینیان که وتوون، چونکه ئه و چاوی برپوه ته ئاسمان نه ک ئه وان.

* شوینکه وتووان وهک سیبهرن بۆت، به درېژی ئه و سیبهره سرکه ش مه به و به کورتیه که ی بیئومید مه به، چونکه خۆت خۆتی، به لام ئه وان کاریگری دهره کی کاریان تی ده کات.

* هه موو چاکسازیک که سانیک ده بنه دوژمنی، هه رچه ندیک ئه و مروقه پله ی بهرز بیته وه ئه وانیش پړژه یان زور ده بیت، ئه مه ته نانه ت بۆ په یامبه رانیس وا بووه، ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شیوه یه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوژمنمان داناوه، له شه ی تانه کانی مروف و جنوکه که به نه ینی به یه کتری راده گه یه نن.»

* هه موو خاوه ن هه قیک که سانیک ده بنه دوژمنی، هه رچه نده پله ی بهرز بیته وه، ئه وانیش پړژه یان زور ده بیت، ئه مه ته نانه ت بۆ په یامبه رانیس بو شیوه یه بووه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شیوه یه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوژمنیکیان داناوه له شه ی تانه کانی مروف و جنوکه که به نه ینی به یه کتری راده گه یه نن.»

* ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ [الأنعام: ۱۱۲]

ئه گه ر زانایان په یامی په یامبه رانیان به میرات وه رگرت ئه و دوازه یه تیبه کانیسیان به میرات بۆ دیت، ئه گه ر به و چه شنه نه بوو، ئه و با په یامه که ی بپشکنیت چونکه بیگومان که موکوری تیدا به رچه سته بووه.

* هه موو په یامیک که سانیک ده بنه دوژمنی، دوژمنایه تیبه که یان درېژه ده کیشیت، به لام دواچار ته واد ده بیت و نامینیت، ئارام گرتن گه وره ترین هوکاری لادانیه تی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾ [الأنعام: ۳۴]

«سویند به خوا بیگومان پیغه مبه رانی پپش توش (ئهی موحه ممه د (ﷺ))

باوه‌ریان پې نه‌کراوه، به‌لام نارامیان گرت له‌سهر ئه‌و باوه‌رپینه‌کردنه‌یان و
ئه‌زیه‌ت و ئازار دران تا یارمه‌تی و سهرخستنی ئیمه‌یان بۆ هات.»

* هیچ کهس بې دوژمن نابیت ته‌نانه‌ت په‌یامبه‌رانیش، جا مروّف ده‌بیت
به‌ ئاگابیت به‌رانبه‌ر دوژمنه‌کانی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾
[الفرقان: ۳۱]

«هه‌ر واش بووه، ئیمه‌ بۆ هه‌ر پتیه‌مبه‌ریک دوژمنمان -له‌ تاوانباران- بۆ
دانان.»

* دوژمن هه‌ر بوونی ده‌بیت، خودا دوژمنی بۆ خوۍ چه‌سپاندووه، تا‌کوو
که‌س له‌و چه‌سپاوییه‌ رانه‌کات، به‌ل‌کوو جی‌گیر بیت و ئارام بگریت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا
عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ [الممتحنة: ۱]

«مه‌بنه‌ دوستی دوژمنانی من و دوژمنانی خوټان.»

* خودا ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [الحج: ۳۸] «به‌دل‌نیایی
خوای گه‌وره‌ به‌رگری له‌ باوه‌رداران ده‌کات و ده‌یانپار‌یزیت له‌ نه‌خشه‌ و پلانی
کافران.»

واته: بې‌گومان هیرشی دوژمنان و پیلانیان هه‌ر رووده‌دات، خودا به‌رگری
خوۍ بۆ باوه‌رداران چه‌سپاندووه، به‌لام تاقینه‌کردنه‌وه‌یانی نه‌چه‌سپاندووه، بۆیه
هه‌ر ده‌بیت تاقی بکړینه‌وه.

* په‌یامی هه‌ق ته‌واو و پاک ده‌رناکه‌ویت ئه‌گه‌ر دوژمنی نه‌بیت، خاوه‌نه‌که‌شی
ته‌واو و پاک نابیتته‌وه به‌ تاقیکردنه‌وه و تووشهاتنی به‌ل‌ا نه‌بیت.

* چاکسازان ته‌نها له‌سهر شانی فیل‌بازان به‌رزده‌بنه‌وه: ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا
فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ [الأنبياء: ۷۰] «ئه‌وانه‌ ویستی‌یان پیلان بگپرن دژی
ئیب‌راهیم ئینجا ئیمه‌ش ئه‌وانمان به‌ ره‌نجه‌ر‌وترین خه‌لک گپرا.»

* زوړجار مروځ دوژمنه که ی به رزی ده کاته وه به هو ی بلاو کردنه وه ی تنه ها به ک وته ی دوژمنه که ی له لای خه لکی، به و هو یه وه خه لکی ده گه رین به شوین وته کانی دیکه پدا.

* خودا فیلبازان کویر ده کات له دیتنی هه ق، فیل و پیلان بو هه ق داده نین و خو یان تیی ده که ون، خودا به فیل و پیلانه که یان خاوه ن هه قه کان به رز ده کاته وه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾ [یوسف: ۵۲]
«به راستی خواش پیلانی ناپاکان به پایان ناگه یه نیټ.»

* خه لکان هه موویان یه کده ننگن له سهر ئه وه ی رقیان له که سی شیت نییه و دوژمنایه تیشی ناکه ن، به لام هه رکات ئه و شیته ئاقل بوویه وه، ئه و دژایه تی به رانه ری ده ست پی ده کات، هه رچه نده ئه قلی زیاد ببیت دوژمنه کانی زیاد ده بن، ئه و که سه ی دوژمنی نییه ئه و هه کاره که ی له ده ست داوه یان په کی خستوه.

* ئه ندازه ی عه قلت جوړی دوژمنه کانت دیاری ده کات.

* بوونی چهن د تومه تیکی دژیه ک بو چاکسازیک نیشانه ی ناراستی هه موو تومه ته کانه، به په یامبه ر (س) و تراوه، شاعر و شیت و ساحیر ﴿وَأَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ [الإسراء: ۴۸]

«سهرنج بدن چو ن تو ده که ن به نمونه (تاویک ده لین: جادووگر، ده میک ده لین: شاعر ... هتد) سهره نجام خو یان گومرا کردوه و ناتوانن ریگه و ریباریکی چاک و دروست بگرته بهر»

* دلخو شبوونی دوژمنان به نار هه تییه کانیان، هیزی مه چه کی پیشه نگ و سهرمه شقه کان ده شکینیت، گاریگه ری ده خاته سهر په یامه که یان، بو یه پیویسته به ناگا بیت به رانه بر هه کاره کانی، له فهرمووده دا هاتوه: «په نا بگرن به خودا له دلپخو شبوونی دوژمنان، په یامبه ران په نایان گرتوه لی.»

* ټو کهسه ی ههمو ټامانجی ټوهیه به ټوه سهرقال ببیت، ټو پیوه ی سهرقال مه به، چونکه راستگوکان به هقهوه سهرقالن، نهک به خه لکه وه.

* ټه گهر خه لکی سهرقال بوون پیته وه، ټهوا ټو سهرقال مه به به ټهوانه وه، به لکوو دهست بگره به هقهوه، چونکه ههق ده می پیته وه و خه لکی نامین و دهرون: ﴿تُخِذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹]
«چاو بیو شه و فهران به کاری چاک بده و واز بینه لهو نه زانانه.»

* ټهوانه ی ریگری ریگه ی چاکسازین به گه وره ترین ریگر هه ژمار ده کرین به هو ی ریزداری و گه وره یی ټه و ریگه یه وه: ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ، وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ [الأعراف: ۸۶] «له سر ههمو ریگایه ک دامه نیشن (ریگه مه گرن) هه ره شه بکه ن و به ره له سستی ریگه ی خوا بکه ن لهو کهسه ی باوه ری پین هی نابیت و بتانه ویت ریگای خوا به لاری و چه وتی بخه نه روو.

* وته کان سته میان لی ده کریت وهک چو ن کهسه کان سته میان به رانه بر ده کریت، به لکوو زیاتریش، چو ن ریگه ی خه لکی ریگر و جهرده ی هه یه ټامو ژگارییه کانیش ریگریان هه یه، ریگری لی ده که ن له بلاو بوونه وه ی وته کانی و گه یشتنی به خه لکی، ټهوان ده بنه کو سپ بو دوا خستنی قازانجی خه لکی.

* زوریک لهوانه ی ټامو ژگاریکارن ټامو ژگارییه کانیان له باوه ری تهوا و دلپاکیه وه ده رده چیت، بیئاگان له وه ی ریگرانی ټامو ژگاری شاره زا و به ئاگان چی ده که ن و پیلانیان چیه.

* ئازاری چاکسازان زور ده دهن تاکوو ټهوانیش له به رانه بردا ئازاریان بده نه وه، ده یانه ویت به به رگری کردن له خو ی سهرقالی بکه ن له گه یاندنی په یامه که ی: ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ [الأحزاب:

۴۸] «گوپراپەلى كافران و دوورووان مەكە، گوئ مەدە بە ئازاردانى ئەوان (بۇ تۆ) و پشت ھەر بە خوا بەستە.»

* ئەگەر چاكسازان سەرقال بوون بە بەرگرى كردن لە رېگەى ھەق، ئەوا دوورووان ھىرشىيان بۇ دىنن تاكوو سەرقالى بەرگرى كردن بن لە خودى خويان، ھەركەس خۆى تەرخان بكات بۇ بەرگرى لە ھەق، خدا بەرگرى لى دەكات پىويست ناكات ئەو كەسە بەرگرى لە خۆى بكات.

* پىويستە ئامۆزگارىكار سەرقالى رېگرەكانى سەر رېگەى نەبىت و زمانى لە ئەواندا بەكار نەھىت، نەوەكا بەھۆيەو دوور بكەوئتەو لە ئامانجەكەى بەوہى سەرقال بىت بە ئامانجى ئەوانەو، ئەوان تەنھا ئامانجيان ئەوہىە كە سەرقالى بكەن لە رېبازەكەى، ئەويش تاكە ئامانجى گەياندى ھەقە.

* پىويستە ئامۆزگارىكار سەرقالى رېگرەكانى سەر رېگەى نەبىت و كاتيان پىوہ نەكوژىت، بەو ھۆيەو دوور بكەوئتەو لە ئامانجەكەى بەوہى سەرقال بىت بە ئامانجى ئەوانەو، ئەوان تەنھا ئامانجيان ئەوہىە كە سەرقالى بكەن لە رېبازەكەى، ئەويش تاكە ئامانجى گەياندى ھەقە.

* گەورەترين چارەسەر بۇ ئەو ستەمانەى لە مروؤف دەكرىت و درؤ ھەلبەست نەكا بۇ خۆى بۇ پەيامەكەى، پشتگوئ خستىن و بىرلى نەكردنەوہىە لە درؤھەلبەستان، ئەو كارە زور باشتەرە بۇ دلى و بۇ كاتەكانى: ﴿فَذَرُّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «دە لىيان گەرئى بە خويان و ئەو درؤيانەوہى كە ھەلیدەبەستىن.»

* خۆشەويستى خودا بۇ بەندەكەى وا لەو بەندەيە ناكات كەس دوژمنايەتى نەكات، بەلكوو ھەندىكجار دوژمنى زياد دەكات، خدا دەربارەى مووسا دەفەرمووئىت: ﴿وَأَلْقِيْتُ عَلَيْكَ حَبَّةً مِّنِّي﴾ [طه: ۳۹]

«لەلايەن خۆمەوہ جوړە خۆشەويستىيەكم پى دايت.»

له گهل ئه وه شدا په يامبه ر (ﷺ) ده فهرمووېت: «په حمه تي خودا له مووسا بېت! زور له مه زياتر ئازاري درا له لايه ن شوينكه وتوو انييه وه و ئارامي گرت.»

* خوراگر به به رانبهر به وانه ي توند و وشكن به رانبهرت، بېگومان روژيک ديت هه ست ده كهن كه هه ق به توپه، هه نديك له وانه ي له گهل په يامبه ردا (ﷺ) ده چوون بو غزا و جهنگ، هه ر ئه وانه بوون له وه و پيش تومه تيان ده خسته پالي و ده يان گوت شيت و ساحيره.

* بېستني وته و گوفتاري ناخوشي دوژمنان هه ر پرووده دات، ته نانه ت په يامبه ران و هاوه لانيان پاريزراو نه بوون لي: ﴿وَلْتَسْمَعْنَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا﴾ [آل عمران: ۱۸۶] «سویند بیت بیگومان ده بیستن له وانه ی که نامه یان پی دراوه له پيش ئپوه، هه روه ها له وانه ی هه وه شيان بو خودا داناوه (ئازار و) قسه ی ناخوشي زور جار.

* گه وره ترين هوکار مروف دامه زراو و ئارامگر بکات له سه ر ئازاري نه ياره کاني به رپاکردني نوپزه کانه له کاتي خویدا، ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ [ق: ۳۹] «که واته (ئهی موحه ممهد (ﷺ)) خوگر به به رانبهر ئه و (قسه نابه جتيانه) ی که ده لپن، به ستايشی په روه ردگارت ته سبيحات بکه پيش هه له اتنی خوړ و پيش ئاوا بوونيشی.»

* ئه گه ر وته ی هه قت گوت و به هوپه وه ئازار درای، ترسای له وه ی به رپه رچدانه وه ت له پپناو خوتدا بیت و بو سه رخستنی خوت بیت، ئه وا بېدهنگ ببه، چونکه بېدهنگيیه کی ته واو که بو خودا بیت، باشته له وته ی که نیوه ی بو خودا بیت و نیوه ی بو خوت بیت.

* دلته نگبوون به هو ی ئازاري ناحه زان و دوژمنان بابه تيکی سروشتیه، مووسا فهرمووی ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي...﴾ [الشعراء: ۱۳]

«دلّم تهنګ ده بیت...»

خودا دهرباره ی محمد ده فهرمووېت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ...﴾
[الحجر: ۹۷]

«سویند بیت، بیگومان نیمه ده زانین که به راستی تو دلت تهنگ ده بیت.»
چاره سهری نه مه ش: ﴿ثُمَّ أَغْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ [النساء: ۸۱]

«وازیان لی بینه و پشت به خوا ببه سته، خوا به سه پشتیوانت بیت.»

* نه گهر به درو خرایته وه له سهر هه قنیک، نهوا نهو که سانهت بیته وه یاد که
وهک تون یان له تو باشتر بوون و به درو خراونه ته وه: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ — وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ [الحج: ۴۲- ۴۳]

«نه گهر (بیباوه ران) تو به دروژن ده زانن و باوه رت پښ ناکهن، نه وه بیگومان
پیش نهوان باوه رپان نه کردووه (به پیغه مبه رانیان) گه لی نوح، عاد، سه موود،
گه لی ئیبراهیم و گه لی لوط.»

* به شیک له ریزگرنتن بو خوت نه وه یه که گوئ هه لنه خهیت بو شتیک که
ده بیته مایه ی نه زیهت و نازار بو، خوشت خه ریک نه که هیت به وه لامدانه وه ی،
هر وهک چون به شیک له ریزگرنتی پییه کانت نه وه یه هر شتیک بیته مایه ی
نازار بویان له سهر رپگا لاییده ی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ [الفرقان: ۷۲]

«هر کات به لای کاری ناله باردا راده بوورن، مهردانه خو ی لی لا ده دهن.»

* له مه ترسیدارترین دهرده شاره وه کانی نه فسی مرو ف نه وه یه وا گومان
ببات که نهو کاره ی خو ی ناتوانیت نه نجامی بدات نه گهر که سی که هستیت
به نه نجامدانی، نه وه به کهم دانانه بوی، یان وابزانیت که سی که هه سته
به گوتنی حق و سوپاس و ستایش کرا، نه وه ناو و ناوبانگی که سی بیده نگی
فه وتاندووه، جا هه رکات که سی بویر هه ستیت به گوتنی حق نهو جوړه که سه

زیاتر دلی گران ده بیت، تا وای لیدیت نه فسه لاواز و بیده ننگه کان له گوتنی
 حه ق ده کهونه زه می که سانی حه ق بیژ، چونکه وا ده زانیت قسه گوتن پیی
 خو به ری کردنه لیتان، جا وینه ی بهرچاوی خه لکی راجیاوازییه له ده رختنی
 حه ق، که چی له ناخیدا مه بهستی سه رختنی نه فسی خو به تی. (العلماء وقصور
 الرسالة الطریفی).

* بیگومان خودا پیلانی ناهه قان کاتیک بهرانبهر به خاوه ن هه قه کانی
 ده گپن ده خاته وه سه ر خو یان: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
 فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۳] «بهو شیوه یه له هه موو
 شاریکدا گه وره ترینی تاوه نبارانیمان کرد (به ده سه لاتدار) بوئه وه ی پیلان و فیل
 بکه ن له و شارانه دا و فیل و پیلان نه که ن (له که س) بیجگه له خو یان، به لام
 هه ست ناکه ن.

* مروّف ناوه ستیت له ده مه قالی و ململانی، هه رچه نده هه موو نیشانه
 گه وره کانی قیامه تیش بینیت، به جوړیکه تا قیامه ت بهر یا ده بیت نه و هه ر
 ده مه قالی ده کات: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ [یس: ۴۹]
 «ته نیا چاوه پری گرمه یه ک ده که ن که تووشیان ده بیت، له کاتیکدا ده مه قالی
 ده که ن.»

* (اختلاف العلماء رحمة) جیاوازی زانایان په حمه ته، به لام نه گهر فیتنه ی
 مال و سامان و پوستی تیدا نه بیت. نه گهر نا نه وه سزایه نه ک په حمه ت.

* هه موو جیاوازییه ک په حمه ت نییه هه ندیک جیاوازی سه ر ده کیشیت
 به ره و کوفر، بویه پتویسته به هوکاره شه رعیه کان به ری بگیری ت، خودا
 ده فه رموویت: ﴿وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فِيْنَهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ [البقرة: ۲۵۳]
 «دووبه ره کییان تیکه وت ئینجا هی وایان هه بوو بروای هی نا و هی وایان بوو
 بیبروا بوو.»

* خودا له قورئاندا باسی سرگوزه شته ی هاوه لانی شه ممه مان بو ده کات که چوڼ شایسته ی سزا و توله ی خودا بوون به و فیله یان که نه نجامیاند، نه گهر نه و بابه ته ئیستا پرووی بدایه، نه و نه و کهسه ی نه و بیرؤ کهیه ی پی وتن ده بوو به که سیکی موخته هید و نه و ناکوکییه ش به ره حمهت هه ژمار ده کرا.

* ده مه قالی کردن له بابه ته لاهه کییه کاند که هیشتا بابه ته سره کییه کان چه سپاو نین لایان، سرده کیشتیت بو سنوور به زانندن. هه ر بابه تییک ناکوکی تیدا بیت، بنه رته تیکی هه یه له وه و پیش بو نه و بنه رته ش بنه رته تیکی دیکه هه یه، جا که و ابوو له و بابه تانه وه ده ست پی بکه ن که جیی کوده نگیان هه رچه نده دوو ریش بیت.

* هه موو که سیک ده توانیت گفنوگو ی له گه لدا بکه یت، ته نها نوو سه ریکی به کری گیراو نه بیت، چونکه نه وه ی له هه گبه یدایه خو ی خاوه نی نییه، ناتوانیت ده رباره ی وه لام بداته وه.

* ره خنه له لایه نییک مه گره بوئه وه ی لایه نیکی دیکه رازی بکه یت، به لکوو دادوهر به له گه ل هه ردوو لایه ندا بو رازیکردنی خودا.

* قورسترین وته بو وه لامدانه وه نه و وته یه یه که له هه موو وته کان کوئتر و بیئه رزشته، چونکه ته نیا به لاسایی ملی بو دراوه لای شوینکه وتووانی، نه و وتانه به میشکی که سانی ژیردا نایات چجای نه وه ی له وه و پیش خو ی ئاماده بکات بو وه لامه که ی.

* قورسترین وته بو وه لامدانه وه، نه و وته یه یه که له هه موو وته کان کوئتر و بیئه رزشته، چونکه وته یه ک په کخرا بیت، ناتواندریت په کبخریت.

* زورینه ی ناکوکییه کان به هو ی نه زانینی به لگه وه نییه، به لکوو له چه سپانندن و دانانیاندا به دی ده کړیت.

* زورېک له نووسره کان بنه ماکانيان راسته به لام پراکتیک و چه سپانديان هه له يه، کاتيک بلّيت جي به جيکار بيه کان گونجاو نييه، به لگه به دروستي بنه پرته کانيان ده هيننه وه، ئه م جوړه مرو فانه زور گرانه باوه پر پي هتنان و گه رانه ويان.

* ناکو کييه کان پيگه و ئه ندازه ي خو يان هه يه، ئه گه ر بينيت له پيگه ي خو ياندا نه مابوون، يان ئه ندازه يه کي زياتريان پي درابوو ئه وا بزانه له پشتيه وه نه زاني يان ئيره يي هه يه.

* وته يه ک ئه گه ر له خودي خويدا دروست بيّت، ده بيّته نادروست، ئه گه ر له ناو سيستم يکي هه له دا بوو.

* به لگه کاني قورئان دوو جوړن: جي گيره کان به لگه ن بو باوه رداران، ئه وانه ش که چه ند واتايه ک هه لده گرن به لگه ن بو ئه وانه ي دل يان چه وتي و لاداني تيا دايه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ [آل عمران: ۷] «ئينجا ئه وانه ي که له دل ياندا لادان و چه وتي هه يه، دواي ئه و ئايه تانه ده که ون که له قورئاندا موته شابيه ن (هاوشيوه ن) بو تي کداني بيرو باوه ري موسلمانان و بو رافه کردني به ئاره زووي ناپاکي خو يان.»

* ئه و که سه ي پي چه وانه ته له بابه تيکي ئيجته اديدا، ئه و پي چه وانه ي تيگه يشته کانت ده کات، نه ک دژايه تي حوکمي خدا بکات.

* مرو ف تا کوو زانستي فراوان بيّت، زياتر پوزشي به ران به ره کاني وه رده گريّت که پي چه وانه ي ئه ون، خو ئه گه ر زانستي که م بوو، پوزش وه رگرتني که م ده بيّت.

* ئه گه ر که سيکي له خو ت ژيرتر پي چه وانه ت بوو، ئه وه ناگه يه نيّت که ئه و تو به کو ير داده نيّت، به لکوو خدا به سه ر تو دا به رزي کردو وه ته وه، زياتر له وه ده بينيّت که تو ده ي بينيت: ﴿يُزَيِّعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

دَرْجَتِ ﴿﴾ [المجادلة: ۱۱] «خوداش پایه ی ئه و که سانه بهرز ده کاته وه له ئیوه که پروایان هیناوه، ههروه ها ئهوانه ی که زانستیان پښ به خشراره چند پله یه ک پله یان بهرز ده کاته وه.»

* دوژمنایه تی کردنت له لایه ن ناهه قانه وه ئه وه ناگه یه نیت تۆ له سه ر هه قیکی ته واو بیت، به لکوو ئه وه ده گه یه نیت که تۆ له ناهه قییه کی هاوشیوه ی ئه وان نییه، هه ق به خودی خو ی دهناسرپته وه، نه ک به دوژمنایه تی کردنیدا.

* له و شتانه ی بۆچوونه کان لاواز ده که ن له کاتیځدا خو یان به هیزن، خستنه پروویانه به مه به ستنی تووړه کردنی دوژمن یان تۆله کردنه وه لی، نه ک به مه به ستنی دهرخستنی هه ق، جا ئه و مه به سته کارده کاته سه ر شیواز و ئه ندازه ی ئه و هه قه و به شیواوی ده چپته دلّه وه.

* باتل و ناهه قی به مردووی له دایک دهن، به لام به بهرپرچدانه وه یان زیندوو دهنه وه، له ئه سه ریځدا هاتوو: «باتل و ناهه قی به بهرپرچنه دانه وه ی له ناوبهن، هه قیش به باسکردنی زیندوو بکه نه وه.»

* وه لامدانه وه ی هه ندیک خراپه ده بیته هو ی سه ره له دانه وه ی، باسنه کردن و وازه یان لی ده بیته هو ی مردن و پووکانه وه ی، هه ندیک خراپه دروست ده کریت بۆئه وه ی بهرپرچ بدرپته وه و گه وړه بییت، له ئه سه ریځدا پشه وا عومه ر ده لیت: "خودا کوّمه له بهنده یه کی هه یه خراپه کان به وازلیه یانیا ن ده مرپن، چاکه کان به باسکردنیا ن زیندوو ده که نه وه."

* وته په ککه وتووّه کان پتویست به په کخستن ناکات، ئه گه ر وازی لی هیندرا، ئه وا خو ی ده مریت و ده پووکیته وه؛ ئه گه ر بهرپرچ و وه لامی درایه وه، ئه وا ده ژبیته وه.

* ئەندازەى خراپەکان چەندە بوو، دەبیت بە هەمان ئەندازەش بەرپەرچ
بدریتهوه، وهلامى وتهیهکی مردوو مهدهروهه ببیته هوى سهرهه‌لدانه‌وهی، تۆ وا
گومان ببیت تاوانت له‌سەر خۆت لاداوه به‌وهی بیده‌نگ نه‌بوویت له‌سەری،
به‌لام له‌کاتی‌کدا تۆ تاوانی سهرهه‌لدانه‌و ب‌لا‌وبوونه‌وهی له‌ ئەستۆ ده‌گریت و
له‌سەر شانی تۆ ب‌لا‌و ده‌بیت‌ه‌وه.

* ناکۆکییه‌کان ئەندازە و پله‌یان هه‌یه، ته‌واو تی‌گه‌یشتن له‌ ئایین و سیاسه‌ت
ئه‌وه‌یه سه‌رقال ببیت به‌ پ‌ی‌گریکردن له‌ خراپه‌ گه‌وره‌کانه‌وه، ب‌چ‌وو‌که‌کانیش به‌
نهرمونیانی چاره‌سەر بکه‌یت و فهرامۆشیان نه‌که‌یت.

* هه‌موو هه‌له‌یه‌ک گونجاو نییه تۆ راستی بکه‌یت‌ه‌وه، هه‌ندیک راست
کردنه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا ناگونجیت که‌ بارێکی قورسی هه‌ل‌گرتووه، چونکه
ئه‌گه‌ر بوه‌ستیت بۆ راستکردنه‌وهی له‌ رۆیشتن ده‌که‌ویت بۆ ته‌واوکردنی
ئامانجێکی گه‌وره‌تر دوا. به‌لادا رۆیشتن و راست نه‌کردنه‌وهی ئه‌و هه‌له‌یه‌ واتای
رازیبوون به‌و هه‌له‌یه‌ ناگه‌یه‌نیت.

* ئه‌گه‌ر بۆ ده‌مه‌قالی کردن له‌گه‌ل هه‌موو نه‌زانیک بوه‌ستیت، ئه‌وا ناگه‌یه‌ته
ئامانجه‌که‌ت، به‌ل‌کوو پشتی‌کردنیان به‌ نهرمی ده‌بیت‌ه‌وهی که‌م‌کردنه‌وهی
شه‌ریان، هه‌روه‌ها باشته‌ر بۆ پاراستنی کاته‌کانت: ﴿تَاْخُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ
وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيْنَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹]

«چاو بیۆشه و فەرمان به‌ کاری چاک بده و له‌و نه‌زانانه‌ واز بینه.»

* وتهی هه‌قت لا قورس نه‌بیت، چونکه‌ خودا پ‌ی‌ی خۆشه‌ و ل‌ی‌ی رازییه‌.

* وتهی هه‌ق له‌وانه‌یه‌ زۆریک له‌ هاو‌ری‌کانت ل‌ی‌ داب‌پ‌ر‌ینیت، به‌لام خودات
بۆ ده‌ه‌یل‌یت‌ه‌وه، خوداش به‌سه‌ پ‌ا‌ل‌پ‌شت بیت.

* قورسترين جوړی فیتنه ئه وه یه مروځ خه لک بانگ بکات بو هه ق کاتیک خه لکی ده یانه ویت، پاشان پشستی تن بکه ن و به تهنه ا بمینیته وه، ئه وکات پروون ده بیته وه کئ دونیای ویستوه و کئ دواړوژ.

* له کاتی گه یاندنی هه قدا رامه که له دوژمنایه تی هیچ که س، نه وه ک بکه ویته ناو دوژمنایه تی خوداوه.

* هه قیک مه لئ له کاتیکدا که نه توانی له سه ری جیگیر بیت، دواتر پوزشی لئ بهینیته وه، چونکه پوزش هیانه وه له وته ی هه ق گه وره تره له ده برپینی وته ی ناهه ق.

* دزایه تی هیچ دوژمنیک مه که تا کوو نه زانیت کئ دلخوشه به شکستخواردنی، چونکه هه ندیک جار شکست هیانانت به دوژمنیکت ده بیته هو ی به هیزبوونی دوژمنیکی زور له و ترسناکتر.

* زور جار که سانی ژیر ده بینن چهن دان دوژمن له به رانه ر حه قدا وه ستاون، که چی بیناگان له وه ی که خو یان له گه ل که سانیک وه ستاون که زیاتر دوژمنی حه قن. جا بو یه عیلم و زانست شتیکه و کارچی و حکمه ت شتانیکی دیکه یه.

* بیحیکمه تیبه که دزایه تی خراپه کاریک بکه یت له کاتیکدا که مملانیی له گه ل یه کیکی زور خراپتردا هه یه، چونکه ئه وه یارمه تیدانی خراپترینه که یانه له دژی خراپه که یان.

* ئه گه ر ناکوکی گه وره به دی کرا، پیویسته ئه و که سانه ی ناکوکی بچووکیان له نیواندایه یه ک بگرن، هیچ که س ناکوکی بچووک زیندوو ناکاته وه له کاتی هه بوونی ناکوکی گه وره دا، تهنه ا ئه وانه نه بیت که ناکوکی گه وره و بچووک جیانا که نه وه، یان له پیناو ئاره زووی خو یان ده جه نگن، نه ک له پیناو خودادا.

* ناکریت دووکهس دژایه تی په کتری بکه ن له کاتیکدا هردووکیان له سهر دیواریک وهستاو، به لکوو ده بیت په کتری بگرن تا پاریزراوېن، ههروه ها ناییت له کاتی تنگه ژه کاند ا ناکوکیه لاهه کییه کان زیندوو بکرینه وه و بابه ته بنه پره تییه کان فهرامو ش بکرین.

* ناگونجیت ناکوکیه کی لاهه کی گهل براکت بهینیته پیش له وکاته دا که که سیک له گهل هردووکتان له بابه ته بنه پره تییه کاند ا جیاواز و ناکوکه.

* سهرقالبوون بهو بابه تانه ی ناکوکیه کی لاهه کیان له سهره له کاتی لاهزی و نه چه سپانی بابه ته سهره کییه کان ده بیت هوی له ده ستدانی بابه ته سهره کییه کان، هه ر بویه په یامبه ر (ﷺ) دهستی کرد به چه سپاندنی بابه ته سهره کییه کان، پاشان دهستی کرد به جیه جیکردنی بابه ته لاهه کییه کان له سهری و بهو شیوه یه په یامه که ی ره گی داکوتا.

* نهو که سه ی ئاو ده فروشیت تا پروتی و ره جالی خو ی پ داپوشیت له کاتیکدا هاتووه ته سهر لیواری مه رگ به هو ی تینویتییه وه، وه ک نهو که سه وایه که هه موو هه ولی خو ی له بابه ته ناکوکه کاند به گهر ده خات، بابه ته کو ده نگییه کانی له پیش و پاشی گردایت و پشتگو یی خستبیت، خو نه گهر له به ریشیدا بوه ستیت ده لیت: ئایا کاریکی ناهه قم کردووه!

* خه ریکبوونی نووسه ر به بابه ته خیلاییه کان و هه لچوونی لهو بابه تانه دا و به گژد اچوونی نه یارانی له سهر بابه ته لاهه کییه کان، له هه مان کاتدا بیده نگیبوونی لهو بابه تانه ی که کو ده نگی زانایانی له سهره و بیده نگیبوونی له به رانه ر نهو که سانه ی که ده رچوون له کو ده نگی زانایان، نیشانه ی بوونی هه و اوئاره زوو له به رگی هه قدا.

* سهرقالبوونی مرو ف به دژایه تیکردنی که سائیک که پیچه وانه ی هه قن و وازه نیان له وانه ی زیاتر و زورتر پیچه وانه ن، به لگه یه له سهر نه وه ی نهو که سه هه قیکی شار دووه ته وه له پیناو ویستی خویدا.

* بهراستی شوینکەوتنی ههواوئاره زوووه کاتیک که سیک سکاالی ئهوه بکات که خه لک ئاسوی بیرکردنه وه یان تهسکه له بابته خیلاییه کاند، به لام خووی فراوانتر مامه له بکات له گه ل که سانیکدا که نکۆلی بابته پراوه و کۆراییه کان ده کهن.

* ژیری نییه ئه گهر سه رقāl بیت به دژایه تیکردنی هه موو دوژمنه کان، به لکوو ئاشته وای له گه ل لاوازه کان ده کهیت تاکوو سه رقāl به هیزه کان بیت، په یامبه ر دژایه تی جووله کهی نه کرد تا ئه و کاته ی هاوه لدانه رانی لاواز کرد، هه روه ها به رهنگاری دوو پرووان نه بوویه وه تاکوو جووله کهی ده رکرد.

* سیاسه تی شهرعی به و جوړه یه که جیاوازی ده کات له نیوان ئه وانه ی تاوانیکی تازه داده مه زړینن، له گه ل ئه وانه ی به هیواش و له سه رخویی خراپه ی که سانیک لاده دات که پیشتر ئه نجامیان داوه. یه که میان کاره کهی بیزراوه و دووه میشیان ده درپته ده ست مه بهستی خووی.

* هه ندیک جار که سانیک که له ئایینیان رازی نیین له گه ل چاکسازی که به شداری کاریکی چاکه ده کهن بو هۆگریان، یان بو رپگری له دوژمنایه تی زیاتر. دوو پرووان له گه ل په یامبه ردا داده نیشتن و هه ندیک جار له جیهادیشدا به شدارییان ده کرد.

* هه نگاوی که سه چاکه کان به ره و لای که سه خراپه کان خراپه، هه نگاوی که سه خراپه کان به ره و چاکه کان چاکه یه. له سه ر یه که میان قورس ده کریت، له گه ل دووه میان نه رمی ده نوینریت، چونکه پرووکردنه چاکه یه، هه رچه نده هیشتا خیری یه که میان گه وره تره.

* ئه گهر دوو کۆمه ل ناکوک بوون، پروانه و بزانه کامیان له هه قه وه نزیکتره و له ناهه قه وه دوورتره، ئه و ئه و یان سه ربخه، چونکه هه موو شه رعه کان بو ئه وه هاتوون چاکه و خیره کان ته و او بکه ن و نزیکیان بکه نه وه، هه روه ها خراپه کان دوور بخته وه و که میان بکاته وه.

* په کيک له حکمت و دانایي ئیسلام و سیاسه ته کانی ئه وه یه دژایه تی
کۆمه لیک نه کات که دوژمنی کی گه وره تر و ترسناکتر له وان له به رده میدا هه بیټ،
دوژمنایه تی به کان پله یان هه یه وه ک چۆن دوستانه تی به کان پله یان هه یه.

* له حکمت و داناییه، رهق و توند بوون به رانه بر ئه و ده ولته تی له سر
هه ق بوون پاشان دوور که وتونه وه له هه ق، هه روه ها نهرم و نیان بوون له گه ل
ئو ده ولته تانه ی له هه ق دوورن و پاشان نزیك ده بنه وه له هه ق، هه رچه نده
یه که میان له هه ق نزیكتر بیټ هه تا دووه میان.

* ده ولته ته سته مکاره کان ئه گه ر روو بکه نه هه ق و چاکه، ئه و نهرم و
نیان ده بین به رانه بریان به ئومیدی به رده وامبوونیان له سر چاکه، ده ولته
دادوهره کانیش ئه گه ر روویان کرده خراپه، رهق ده بین به رانه بریان بۆ به ناگا
هینانه وه یان. ئه مه سیاسه تی په یامبه ران بووه له گه ل دوژمنه کانیان.

* ئه و که سه ی دووره له هه قه وه دلخۆش ده بین به نزیك بوونه وه ی ئه و
هه نگاوه ی، هه روه ها نهرم ده بین به رانه بری به ئومیدی هه له ینانی هه نگاویکی
دیکه ی هاوشیوه ی، ئه وه ش که له هه قه وه نزیکه، توند و تووره ده بین به رانه بری،
کاتیک هه نگاویک له هه ق دوورده که ویته وه، بۆته وه ی هه نگاوی هاوشیوه ی
دووباره نه کاته وه.

* زۆرجار مروّف زانستی پښ دهریت، به لام حکمت و دانایي لښ
وه رده گیریته وه، حکمت ئه وه یه له نیوان دوو خراپه دا بزانیات کامیان خراپه و
شهری زیاتره خۆتی لښ بپاریزیت، هه روه ها بزانیات له نیوان دوو چاکه دا کامیان
گه وره تر و باشتره تا کوو لی نزیك بیته وه، هه روه ها سه یری رووداوه کان
نه که یت به یځ هه لسه نگاندن بۆ هوکاره کانی رووداوه که.

* له ته وای ئه قل و دانایي ئه وه یه بروانیت که خه لکی چۆن له وته کانت
تڼ ده گهن، نه ک چۆن له سر زوبانت دیته دهر. چهند ناهه قی و باتل هه یه
له سر وته ی هه ق بنیات نراوه.

* ناکریت بهرده وام ناوه پراستی گوپال و گوچان بگریټ، به لکوو هندی کجار
پیویسته بشکیندریت یان پیی بشکینیت.

* گفتوگو سوود به زوریک له ئه قلّه خوبه گه وره زانه کان و سته مکاره کان
ناگه یه نیت، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَاهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ [طه: ۵۶]

«ئیمه هه موو نیشانه کانمان نیشان دا؛ ئه و هه بر وای پی نه کرد و گوپی پی
نه دا.»

بیگومان پیویستی به جیگیری و چه سپاوی و ئارامگری هه یه.

* بیده نگیبونی چاکسازیک له ناوه یتانی ناهه قکاران واتای رازیبونی ئه و
به وان ناگه یه نیت، به لکوو هندی کجار بیده نگ ده بیت له ناوه یتانیان تاکوو له وه
زیاتر له هه ق دوور نه که ونه وه، بویه په یامبه ری خودا باسی دوو پرووی کردوو و
ناوی دوو پرووانی نه بردوو.

* ئه وانه ی لایانداه ژماره یان زوره، به هه لمالینی فکر و باوه ریان راسته وخو
تاکه کانیان هه لده مالدرین، گه ران به شوین هه لمالینی تاکه کان سه رقالت
نه کات له گه ران و هه لمالینی فکر و باوه ریان، هه لمالینی به ری ژیر پییان
له پیشتره له هه ولدان بو دهره یتانی پیلاوه کانی پییان.

* زانستی به ره پرچدانه وه ی نه زانان زانستیک تازیه، لای زانایانی پیشوو
بوونی نه بووه، چونکه نه زانه کانیان نووسینیان نه زانیوه، به لام نه زانه کانی ئیستا
هه موو شتیک ده نووسن! بویه نه زانیانی وه ها ده بینین له وه پیش شتی وه ها
نه خویندراوه ته وه.

* گفتوگو کردن له گه ل زانایان له بابته قورسه کاندئا ئاسانتره له گفتوگو
کردن له گه ل نه زانه کان له بابته ساده و ئاشکرا کاندئا.

* گفتوگو کردن له گهل زانايان ئاسانتره له گفتوگو کردن له گهل نه زانه كاندا. چونكه زانست دهرگای ههيه دهچيته ناوهوه و ليوه دهردهچيت، بهلام نه زانی وهك زهويهكي بيابانی كاكی به كاكی وایه، نه زانی موخلیس و دلسۆز به بی دیوار و دهرگا تیایدا نیشته جی بووه.

* قورسترین حالت مشتومپرکړنه له گهل نه زانیك كه دلسۆزه بۆ نه زانییه كه ی خوئی.

* ئه گهر نه زان دلسۆز بوو بۆ نه زانییه كه ی، زانا به زانایی خویه وه سهرگهردان دهكات.

* جیگیرکردنی به لگه له سهر شته پروون و بهرچاوه كان زۆر سهخته، هه لکه نندنی زهوی بۆ چه سپاندنی بوونی ئاو تیایدا ئاسانتره له جیگیرکردنی خۆر كه ئه وه خۆره لای ئه و كه سه ی باوهړی به بابه ته كه نییه.

* له ههره كاره قورسه كان ئه وهيه بهرپهړچی نه زانیك بدهيته وه كه ته و او سووره له سهر نه زانییه كه ی و نه زانییه كه شی چه سپاوه، بهرپهړچدانه وهی له دوو لایه نه وه قورسه:

له و لایه نه ی كه نه زانییه كي چه سپاوی ههيه.

له لایه ن خودی خو شیه وه.

ههر كه س پینگه ی خوئی به سهر نه زاندا بهر ز نه كرده وه، ئه و نه زانه كان پینگه ی نه زانییان به سهر ئه ودا بهر ز ده كه نه وه.

* رهق دژایه تیکردنی كه سانی نه زان، وا پتویست دهكات له سهر كه سانی دلسۆز كه زیاتر بهرانه بهریان نه رم ببن، له فهرمووده دا هاتووه: «په یامبه ریک گه له كه ی ئازاریان داوه و لیانداهه و خوینی له ده موچاوی سړیوه ته وه و فهرموویه تی: خودایه لتيان خوش ببه چونكه ئه وان نه زان.»

* خراپترین نه زان ئه و کهسه نییه که نازانیت و ناشزانیت که نازانیت، به لکوو خراپترین نه زانن ئه و هیه که نازانیت و واهه گومان ده بات له زاناکان باستر ده زانیت.

* گه وره ترین به لا و فیتنه ی ئه قل ئه و هیه نه زانین و خو به گه وره زانینیش تیایدا کو ببیته وه، ئه وکات هزی ده رکه وتن و گه وره بوون تیایدا ده رده که ویت، به لام هیچ شتیکی نییه خو ی پپی ده ربخات ته نها ده رخستنی نه زانییه که ی نه بیت له شیوه ی زانستدا.

ده شته کییه که به کوره که ی ده لیت: بو ده تبینم بیده نگیت کاتیک خه لکی قسه ده که ن؟ گوتی: من ئه وه نازانم که ئه وان ده یزانن، ده لیت: ئه گهر گوتیان: نه خیر، تو بلن: به لن، خو ئه گهر گوتیان: به لن، ئه و تو بلن: نه خیر، پیچه وانیه یان بکه و ئاوا بیئاگا دامه نیشه هه ست به بوونت نه که ن.

حز و ئاره زوو و شوپنه واره کانی له سهر بؤچوون و هزره کان

* که سانی خاوهن ئاره زوو پروونکردنه وه و به لگه کان سوودیان پي ناگه يه نن تا ئه وکاته ی هه واو ئاره زووی وه لا نه نیت: ﴿وَأَفْكَمًا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَتَكْبِرُتُمْ فَفَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ [البقرة: ۸۷] «جا هه کاتیک پیغه مبه ریکتان بؤ بهاتایه به جوړیک که ریکیی ئاره زووتان نه بووایه، لووتبه رز بوون و خوئن به گه وره گرتووه، جا دهسته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درؤ زانیوه و دهسته یه کتان کوشتوون.»

* ته ماع و ئاره زووی نه فس هه ندیک جار ده بنه ریگر له ملکه چی ده رپرین بؤ خودا، له گه ل ئه وه ی دانی پیدا ده نیت له ئه قلیدا، به لام خو ی به گه وره ده زانیئ له به رانه ری، وه ک فیرعه ون کاتیک په رده و به ربه سته کان له سهر دل ی لا چوون که خه ریک بوو ده خنکا.

* ئه و راستیا نه ی له ده رووندا شاره ون ئاره زوو ده یان نیژیت، به لام ده رده چی ت ئه گه ر بجوولینریت. نه جوولاندنی، سته مه له ده روون و خو به گه وره زانی نه: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل: ۱۴]

«هه رچه ند له دل ی خو یاندا هه موویان به راست ده زانی، به لام خو به زل زانی و ناهه قی، بوونه هو ی حاشا کردنیان.»

* توندوتیژ بوون له گه ل ئه و بر وادارانه ی که پیچه وانه ن و نه رمبوون له گه ل کافران شوپنکه وتنی هه واو ئاره زووه: ﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ رُسُلُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ [الفتح: ۲۹] «موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه، ئه و باوه ردارانه شی که

له گهلیدان به رانبهر بېباوه ران توندوتیژن و له نیتوان خویندا به بهزه یین.»

* هه رکه س کافران سهریخت و دژایه تی و جهنگ بکات له گهل بیدعه کاراندا،
ئهو راستگو نییه، به لکوو شهری له گهل بیدعه دا بو ههوا و ئاره زووی خویه تی،
نهک بو سهرخستنی ههق.

* هه رکه س له بابته لاهه کییه کاندا ناکوکی دهرخست، ئه گهر دییت له کاتی
گفتگو کردن له بابته کوډه نگییه کاندا ملکه چ نه بوو بو کوډه نگی ئوممهت، ئهم
که سه ناکریت له بابته تی ره حمه تبوونی خیلاف و راجیایی مناقه شهی له گهلدا
بکریت، به لکوو ههوا و ئاره زووی پیش خستوه.

* زوړیک له وانهی پیچه وانهی ههق ده کهن له سهره تادا داوای به لگه
ده کهن، به لام کاتیک به لگه یان بو دیت ده ست ده کهن به لیکدانه وهی، بو
هموو پله یهک شیوازیکی گونجاویان له وهرنه گرتن و په رپهرچدانه وهی ههق
لایه، خودا ده فهرموویت: ﴿وَكَاْنُوا مِنْ قَبْلِ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
مَا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ﴾ [البقرة: ۸۹] «ئهو ان (جووله که کان) له وه وپیش داوای
زالبوونیان ده کرد له خوا به سهر ئه وانهی که بیبروا بوون، که چی کاتیک ئه و
(پیغه مبه ر) هی ده یان ناسی بو یان هات بیبروا بوون پی.»

ئه وانهی سهرسه ختانه له به رانبهر ههق ده وه ستنه وه، نابیت به هیچ
جوړیک وازیان لی به یندریت، به لکوو ده بیت دهر بخرین بو خه لکی تاکوو ههق
دهر بکه ویت بو ئه و که سانه ی فریویان خواردوو په ییان، چونکه ئه و جوړه که سانه
هه رکات گوړه پانیان چول بوو له شوینکه تووان، به ناچار شوپن ههق ده کهون،
هیچ نه بیت ده ستی گرتوه ته وه له به تال و ناهه قیه که ی، چونکه خاوه ن ههوا
و ئاره زوو، ههوا و ئاره زوو که ی نامینیت به نه مانی ئه وهی هه ولی بو داوه.

* ئه گهر بینیت که سانیک به به لگه یه کی لاواز خو یان ده پاراست له ههق،
ئهو بزانه له ژیر ئه و په رده یه دا خو به گه وره زانیه کی شاره وه هه یه: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ

کاتیڤ هه‌واوئاره‌زوو بوونی هه‌بوو، ئایین شل ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن گری
شل ده‌بیته‌وه، جا به‌شوینیدا بابته‌ بابته‌ دیین شل ده‌بیته‌وه.

* هه موو تاقمه لاده ره کان ته نانه ته وانه ش که له بیرو باوه ردا لادانیان هه یه، ده بینیت هه موویان به لگه به قورئان و سوننه ده هیښه وه له سهر گومراییان. که واته خاوهن هه و اوئاره زووه کان ده سته وه ستان نابن له هیښانه وه ی به لگه و لادانی و اتاکان تاکوو بیگونجینن له گه ل ئاره زوویان.

* هه رکه س یه که حوکمی خودا رت بکاته وه به هه و اوئاره زوو، ئه و بویر ده بیت له سهر رته تکر دنه وه ی حوکمی دیکه ی هاوشیوه شی، چونکه هه و اوئاره زوو نه خو شی دلّه و ده گوازیته وه بو هه موو ته وانه ی ده ست له بوچوونه کان ده دن، له فکر و بوچوونه کاندلا بلاو ده بیته وه وه ک بلاو بوونه وه ی نه خو شی به هه موو جه سته دا.

* خاوهن هه و اوئاره زوو ته گهر نه ی توانی به رپه رچی به لگه یه که بداته وه، ده یگوړیت و لایده دات: ﴿لَا تَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۷۵] «فهرمووده ی خویان ده بیست (له تهورات) که چی له پاش تیگه یشتنی ده سته کارییان ده کرد و ده شیانزانی کاریکی ناره وایه.»

* کاتیک به شوین حوکمی کدا ده گه رییت که گونجاو بیت له گه ل هه و اوئاره زووتدا، ئه و خوی راسته وخو له دلته جیگیر ده بیت، جا ته وکات به لگه ی زور ئاسانی له نه قل و قیاس هه ندیک جار له له شه رعیش بو ده هیندر یته وه، ته نانه شه یتانیش به لگه ی ئاره زووه کانی هیښایه وه.

* شه یتان ریگه و پاساویکی دوزیه وه بو کوفره که ی، جا ئایا که سانی دیکه ی جگه له ته و ناتوانن ریگه و پاساویک بدوزنه وه بو گومراییان؟ ریگه دوزینه وه و به هانه له گه ل خه لکی به کار دیت، به لام به هانه هیښانه وه له گه ل خودا ناکریت و وه رگیراو نییه.

* ته و که سه ی هه ق وه رنه گریت، بیتوانا نابیت له په یدا کردنی پاسا و هوکار بو به رپه رچدانه وه ی، هاوه لدانه ران ده یان زانی په یامبه ر نانووسیت، به لام به

نووسه هه ژماريان ده کرد: ﴿وَقَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْنٌ عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا﴾ [الفرقان: ۵]

«گوتيان: ئەمانه چيروکي پيشينان؛ هه موو به ياني و ئيواران بۆي ده لّين و له بهري ده نووسيتته وه.»

* گه وره ترين به لاي عه قل ئەوهيه به بئ تيرامان برونيتته به لگه کان، ئەوکات پيگه ي به لگه کان لاي هه واوناره زووي بيسهنگ ده بئت و چوئي بوئت ئاوه ها ده يانجوو لّينيت. خو ئەگه ر تيراماني تيدا بکرديا، ئەوا زور لاي قورس ده بوو و نه ي ده تواني به گويره ي هه واوناره زووي بيانجوو لّينيت ته نها به پيدا گري و خو به گه وره زانين نه بووبا.

* ئەگه ر ده روونه نه خو شه کان شتيکيان خو ش ويست، ئاماده کاري بو ئە قل ده کهن تا داي برژن، ئەگه ر رازي بوو، ته واهو؛ ئەگه ر نا ديکتاتوران به چووني خو ي سه رده خات.

* هه نديک له وانه ي زياده ره وي ده کهن له ورده کاري به کاني شه ريحه تا بابته نامۆ و ده گمه نه کان له ده روونياندا زيندو ده کهنه وه، وا گومان ده بات بابته يکي تازو و شاره وي دوزيوه ته وه له ئيسلامدا، له کاتيکدا شه ريحه ت خو ي به ويسته وه ئەو بابته ي فه رامۆش کردوو که ئەو دوزيوه تيه وه، به لگه کان لار ده کهنه وه و بابته نامۆ و ده گمه نه کان ده چه سپين و ده يانکه نه بنه رت.

* ئەگه ر هه موو ئەو بابته انه له په رتوو کيکدا کو بکريته وه که گروپ و تاقمه کان هه لّيان کردوو که خو يان له بنه رته دا هه رام بوون، ئەوا په رتوو کيکي ئيسلامي لّي په يدا ده بئت به بئ بووني ئيسلام. به لام ده بينيت خه لکانتيک ئەو په رتوو که له دلّياندا هه لده گرن.

* ئەگه ر بينيت که سانيک به ناوي ليکو لّينه وه و به دوا گه ران بو دوزينه وه ي هه ق به شوين بابته ناکو که کاند ده گه ران بو هه لّاکردني ئەو بابته انه ي رّي

تی ده چیت حه لال بکرین، ئه و کهسه خاوه ن هه و اوئاره زووه ئه گهر هیج پینا خوشبوونیکي له ناخیدا به دی نه کرد کاتیک حه رامکراوه بڼه پرتیه کان پیشیل ده کرا.

* هه لیزاردن و به دوا داچوونی بابه تیک و وازه ینان له بابه تانیک که گرن گتر و له پیشترن، نیشانه ی هه و اوئاره زووه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ [آل عمران: ۷] «ئه وانه ی له دلاندا لادان و چه وتی هه یه، دوا ی ئه و ئایه تانه ده که ون که له قورئاندا موته شابییه و هاوشیوه ن.»
(التتبع): واته وه گرتنی بابه تیک له ناو کوومه له بابه تیکدا.

* هه رکات نه فس به لای وته یه کدا چوو، ئه و هه لده ستیت به هیانه وه ی پالپشت بو ی له به لگه و هاوړی به لگه کان تا تای ته رازووه که ی قورس بیت. ئه گهر ده روونی به لای وته یه کی دیکه دا پروات، ئه و هه مان کاری پیشوو دووباره ده کاته وه. له گه ل هه و اوئاره زووه کانی ده جوولیت و هه ستی پی ناکات.

* ئه و که سانه ی پاریزراوی و جیگیربوونیان هه یه له سه ر ئایین و فکریان ئه وانه ن که به ته وای فکری پیچه وانه کانیان ده زانن، وه ک چون فکری هاوبیره کانیان ده زانن، ئه و کات ریگه ی لی ناشیویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۵]

«ئیمه ئاوا نیشانه کانی خو منیان ته و او بو شی ده که ی نه وه و ده مانه ویت ریبارزی تاوانباران روون بیته وه.»

* که سیک زانا بیت و بیه ویت خه لک فی ر بکات، به لام شاره زا نه بیت به ده رچه ی دوژمنان و هه ولی داخستنی نه دات له فی رخوا زانی، وه کوو ئه وه وایه خانویکی گل خاوین بکاته وه له کاتیک ئاو له ده رگا کانییه وه دزه ده کاته ناوییه وه. ئیمه چاک ده زانین دونیامان ری ک بخرین، که چی له ری کخستنی دینمان خو مان بیئاگا ده که ی ن.

* حوکمی خودا وهسف دهکهن به بۆچوونهکان (الآراء)، تاکوو لهسهریان ئاسان بښت له بهرانبهری بوهستنه وه و پرته بکه نه وه: ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِ آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ [هود: ۵۳] «ئیمهش واز له پرستراوه کانمان ناهینین له بهر قسه ی تۆ.»
وایان نیشاندا بۆچوون و وتهی هود بښت، له کاتیکیدا دهیان زانی که وتهی خودا و سروشی ئه وه.

* قورسه لهسهریان دژایه تی ئایین بکه ن به و ناو و فۆرمه وه که ههیه تی، ههرچی له ئامانجیاندا بښت، دای ده برن له ناوه که ی و به عورف و ته قالیدی کۆمه لگای داده نین و پاشان به ئامانجی ده گرن. جهسته ی تهن دروست له بهرکه وتنی سه ری ده رزییه ک را ده کات، به لām برینی دهستی شه له ل بوو هیچ ئازاریک به خاوه نه که ی ناگه یه نیت.

* به لگه لاواز و بیئهرزشه کان ئه گهر خۆبه گه وره زانی له گه لدا بوو، ئه وا ده بیته به لگه ی به هیز لای خاوه نه که ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ [غافر: ۵۶] «به راستی ئه و که سانه ی ده مه قالی و کیشه ده کهن ده رباره ی نیشانه کانی خودا، به بی ئه ی به لگه یه کیان بۆ هاتییت، هیچ له دلایندا نییه جگه له خۆبه زلرانی.»

* وا گومان ده به ن موسلمانن، به لām ده بینیت لیکنده وه ی تایبه ت به خویاننیان بۆ ده قه کان هه یه: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ اذْهَبُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۷] «بۆئه وه ی دوورووه کان ئاشکرا بکات، پییان و ترا وهرن بجهنگن له رپی خوادا یان بهرگری (له ولاتی خۆتان) بکه ن، وتیان: ئه گهر بمانزانیایه جهنگ ده بیته، شویتان ده که وتین.»

* هه ندیک خراپه له لایه ن خراپه کارانه وه به بچووکي ده هیندرپته پیش، تاکوو سهیری کاردانه وه ی چاکسازان بکه ن و تاقییان بکه نه وه و ئاماده کاری بکه ن بۆ پاش ئه وه: ﴿وَإِی مُرْسِیةً بَیْنَهُم بَیْنَتٌ فَنَاطِرَةٌ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ [النمل: ۳۵]

«ئەوا من دیارییه کیان بۆ دهننیرم؛ چاوه پښم که راسپارده کان به چیه وه ده گه پښه وه.»

* کومه لانیك هه رامه كان ده خه نه ناو هه لاله كانه وه، جا كاتیک چاكسازان پښگرييان لی بکه ن له ئە نجامدانی ئە وه هه رامه، ده لیت: هه لالیان هه رام کردووه!
* لیكدانه وهی وتهی كه سیك به شیوازیك كه ئە وه واتایه هه لاناگریك پیشه و کاری هاوه لدانه ران بووه، په یامبه ری خودا (ﷺ) رپبا و سووی هه رام کرد، ئە وان جارپان ده دا و ده یانگوت کرین و فروشتنی لئ هه رام کردوون، خوداش ئە م ئایه تهی دابه زاندوو جیای کرده وه: ﴿وَاحْلَ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْوَ﴾ [البقرة: ۲۷۵]
«خوای پښی داوه به کرین و فروشتن، به لام سوودی قه ده غه کردووه.»

* مووسا خه لکی بانگ ده کرد به ره و بیروباوه پښکی پاک، فیره ونیش خه لکی بانگ ده کرد بۆ بازاری ماده ده گه رای، تاكوو دلله كان لابدات له مووسا: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ اَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِّصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِىْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ﴾ [الزخرف: ۵۱]

«فیره ون بۆ ژیره ده ستانی جاری کیشا و گوتی: گه لو! ئاخو هه موو هه ردی میسر و ئە وه چۆمانه ی به به رمندا فرکه یانه، مو لکی من نین؟ ئیوه خۆتان نه تاندیوه؟»

* سه رکرده سته مکاره كان له ناو شوینکه وتووایاندا كه سانیک گه و ره ده كه ن پاشان فكر و بۆچوونه كانی خویان له میشکیاندا ده چین، پاشان به ئاوی ناوبانگ و ده رکه وتن ئاوی ده دن: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوْكَ عَنِ الَّذِیْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِیْ عَلٰی غَیْرِہٖ وَاِذَا لَا تَخْذُرْكَ خَلِیْلًا﴾ [الإسراء: ۷۳]

«به راستی نزیک بوو ئەوانه لات دهن له وهی كه نیگامان کرد بۆت، بۆئوهی جگه له قورئان شتیک به ناوی ئیمه هه لبه ستیت (ئه گه ر گوپراه لیان بوویتایه)، ئەوا له و کاته دا ده یانکردیت به دوست و خۆشه ویستی خویان.»

* ټه و کهسه ی دژ ی ههقه و نایه ویت وهری بگریټ، ههنډیکجار به لگه دههینیتته وه له کاتیکدا لای خوښی باوه پیکه ر نییه، فیرعه ون خو ی ساحیره کانی هینا، به لام کاتیک مووسا به سه ریاندا سه رکهوت، سه رزه نشتی ده کردن به وته ی: ﴿لَکَبِیْرُکُمْ الَّذِیْ عَلَّمَکُمُ السِّحْرَ﴾ [طه: ۷۱] «بیگومان ټه و مووسا گه وره تانه که فیری جادووی کردوون.»

* گه له که ی ئیبراهیم تا ټه وکاته ی ئیبراهیم (علیه السلام) هاو بوچوونیان بوو به گه وره رایان ده گرت، کاتیک پیچه وانیه ی کردن، خو یان به گه وره زانی و ته نانه ت به گومانه وه ناویان ده برد، تاکوو دهری بخه ن که نایناسن و دان به زانسته کهیدا نه تین: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًی يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرَاهِيْمُ﴾ [الانبیاء: ۶۰] «چه ند که سیک وتیان گویمان له لایک بوو باسی ټه وانی (بته کانی به خراپه) ده کرد، پی ده لین ئیبراهیم.»

* ټاماده نه بوون بو گفتوگو کردن و پشبه ستن به وه سفی کهسانی دیکه به کونه په رستی و دواکه وتووی ریباری سه رده می نه فامی بووه: ﴿وَحَتَّىٰ اِذَا جَاءَ وَکْ یُجْدِلُوْنٰکَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ﴾ [الانعام: ۲۵] کاتیک بین بو لات ده مه ده می و به به ریکانیت ده کهن، ټه وانه ی بیباوه رن ده لین: ټه م قورټانه هیچ نییه بیجگه له ټه فسانه ی پیشینان.»

* ههنډیک کهس بانگه شه ی ریژگرتن له ناکوکیه فیهی و لاوه کییه کاندا ده کهن له کاتیکدا باوه ریان به بابته بنه رته ییه کان نییه، بیگومان ریژی ټه و کهسه ده گیریت له بابته ناکوکیه لاوه کییه کاندا که بابته بنه رته ییه کان ده چه سپینیت.

* ټه و کهسه ی باوه ری لاوازه، ټه گهر نه یتوانی به لگه بهینیتته وه، ټه و ده ست ده کات به تو مه ت هه لبه ستن.

* ترسناکترین دوژمنی هه ق ئه و کهسه یه له پشت هه قه وه خوی حه شار ده دات بوئه وه ی بگاته ناهه قی و باتل: ﴿لَا يُؤْمِنُ النَّاسُ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ۲۰۴] «هه ندیک کهس هه ن قسه و گوفتار و دهم پاراویان له باره ی ژیا نی ئه م دونه یه وه سه رسام ت ده کات، خواش به شایه ت ده گری ت و ده لیت: دل و زمانم یه کسانن، له کاتی کدا ئه و سه رسه ختترین کهسه له هه موو جوړه دوژمنایه تی کدا.»

* ئه وان سه رقالن به خودی بانگخواز و شوینکه وتووانییه وه له بری په یامه که ی: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَكْ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكْ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادْيِ الرَّأْيِ﴾ [هود: ۲۷]

جا پیاو ماقول هکان وتیان ئهوانی که پروایان نه پنا بوو له گه له که ی (نوح) ئیمه تۆ نابینن جگه له ناده می یه کی وهک خو مان وه نابینن تۆ ه یچ که سی شوینت کهوتب جگه لهوانی که هه ژارو په سته کانه مانن بی ئاوه زا و ساویل که ن و پروال هت بینن.

* ته نه ا خاوه ن هه واو ئاره زو وه کان سه رقال دهن به ره خنه گرتن له کهسه کان وهک له ره خنه گرتن له فکرو بوچوونه کان.

* ئه گه ره خنه گرتن له کهسه کان زیاتر بوو له ره خنه گرتن له فکر و بوچوونه کان ئه وا نیشانه ی ئه وه یه هه واو ئاره زوو تی که لی ئه و ره خنه یه بووه، په یامبه ری خدا (ﷻ) زیاتر باسی دوو پرووی کردووه له وه ی باسی کهسه دوو پرووه کان بکات له کاتی کدا ئه وان خراپه یان دهرده خست.

* ترسناکترین جوړی ململانئ ئه وه یه ململانئ نیوان هه ق و ناهه ق بکری ته ململانئ تاکه کان یان حیزبه کان له گه ل یه کتری به و هو یه وه راستیه کان بشیویت ﴿أَتَبْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلِ وَقَلْبُوا لَكَ الْأُمُورُ﴾ [التوبة: ۴۸] «به راستی ده ستیان دابوویه ئا زاوه (بشیوی) له مه و پش و جوړه ها پلان و فرمان و پیلانیان بو (لاوا زکردن) ت به کاره ینا.

* دژايه تي حيز بيكي خه يالې ده کهن، تاکوو حيز بایه تیه کی راستي و
حه قیقي دروست بکهن.

* نووسراو و هه لّه و بیرو باوه پری که سانییک نامینیت به نه مانی ئه م سئ
شته: ترس و ته ماع و ئیره یی.

چاکسازي و فيل و پيلانی خراپه کاران

* گه وره ترين سيفه تیک که هه موو دوژمنانی هه ق له سه ری کوکن، نه وه یه که سه رقالن به وته ی که سه کانه وه له په یامه کانیان و گالته یان پښ ده کهن: ﴿يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [یس: ۳۰] «په ژاره بو به نده کان! نیردراوئیکیان بو نه هاتووه گالته یان پښ نه کرد بیت».

* گالته پیکردن و سووکایه تی کردن له قورئاندا ستایش نه کراوه، تنه ا له حاله تی به رانه ر و تولده نه بیت: ﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ [هود: ۳۸] «نه گهر ئیوه ئیستا گالته و لاقرتی به ئیمه ده کهن نه وه بیگومان ئیمه ش لاقرتی به ئیوه ده کهن هه رچون ئیوه لاقرتی به ئیمه ده کهن».

* گالته کردن و سووکایه تی شایسته ی راستگو یان نییه، به لکوو نیعمه تیکه خودا بیروباوه ری دوو پرووه کانی پښ دهرده خات: ﴿قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّا لِلَّهِ مُحَرِّجٌ مَا تُحْذِرُونَ﴾ [التوبة: ۶۴] «بلن گالته و لاقرتی بکهن، به راستی خودا دهرخه ر و ئاشکراکاری نه وه یه که مه ترسی لن ده کهن».

* واز له هه ق مه هینه به هو ی نه وه ی گالته پښ ده کهن له سه ر ده سترگرتنت به هه قه وه، له نیشانه کانی هه ق نه وه یه ناهه قان گالته به خاوه ن هه قه کان ده کهن: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [الحجر: ۱۱] «هیچ پیغه مبه ریکیان بو نه هاتووه مه گهر گالته و لاقرتیان پښ کردووه».

* هیچ په یامبه ریک پاریزراو نه بووه له گالته پیکه ران، هه رکه س په یامه که ی پاریزراو بیت له گالته پیکه ران، نه و با بزانی ت که موکوپییه ک هه یه له خویدا، یان په یامه که ی هاوشیوه ی ری بازی په یامبه ران نییه: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَأَنَّهُ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ [الحجر: ١١] «هیچ پیغه مبهريکیان بۆ نه هاتوو مه گهر گالته و لاقرتتيان پي کردوه.»

* زورپک له وانهی ههقی ئاشکرا پرت ده که نه وه، گالته چيیه کان، چونکه چيژی گالته که یان له چيژی و اتاکان دایان ده پرتیت: ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٢﴾ [الصافات: ١٢-١٣] «به لام (سهیره) تۆ سهرت سورماوه (چون باوه پناهيان) که چی ئه وان گالته ده که ن (به تۆ که ده لاین زیندوو بوونه وه ههیه)، کاتيکيش ئاموژگاري بکړين، ئاموژگاري وه رناگرن.»

* گالته کردن له کاتي گفتوگو و تاوتويدا خاوه نه که ی ناگهيه نيت به هيچ شتيک، به لکوو ته نها ده بيته پيگر له تيراماني راستييه کان: ﴿فَأَنخَذُوا لَهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْهُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾﴾ [المؤمنون: ١١٠] «که چی ئيوه گالته تان پي ده کردن، هه تا گه يشته راده يه ک يادی منيان له بير بردنه وه و ئيوه به رده وام به وان پي ده که نن.»

* گالته پي کردن پيگايه که خاوه نه که ی به ره و گو مپرابوون ده بات و به رده وامي ده کات له سهر گو مپراييه که ی. گالته کردن چيژيکی هه يه که پيگري ده کات له تيرامان: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾﴾ [البقرة: ١٥] «خودا گالته يان پي ده کات و به ره لايان ده کات تا له سه رکه شي خويان سه رليشيواو بن.»

* په يامبه ران به لگه ی عه قلی و نه قلی راده گه يه نن بۆ خه لکی، که سانيک به رانه بريان ده وه ستنه وه به زما ني گالته کردن و به که م زانين، هه ركات ئه و شيوازه به ديکرا، ده بينيت ئه قل له تيراماني خودی به لگه کان لاده دات بۆ لای شتانيکی دوور له به لگه کان.

* گالته کردن له کاتي وتوويزدا چه کيکی لاوازه، چونکه گالته کردن جوړه مه ستيوونیک تووشی خاوه نه که ی ده کات که هه ست به سه رکه وتن ده کات و

چاوی ته نهها ئه وه ده بینیت، جا کاتیک ئه وه مهستییه ی لاده چیت له شکست و دۆران به ئاگا دیته وه.

* خودا له قورئاندا گالته کردنی وهک ریبازی ئه وانه هیناوه که بیتوانان له هینانی به لگه و به لگه یان به دهسته وه نییه، گالته کردن دروست نییه ته نهها له کاتی بهر په رچدانه وه یه کی هاوشیوه دا نه بیت: ﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ [هود: ۳۸] «ئه گهر ئیوه ئیستا گالته و لاقرتی به ئیمه ده کهن ئه وه بیگومان ئیمه ش لاقرتی به ئیوه ده کهین هه رچۆن ئیوه لاقرتی به ئیمه ده کهن.»

* گالته و سووکایه تی پیکردن له کاتی وتووێژدا بهر به ست و په رده یه که، نه زانان نه زانی خۆیانی له پێش چاوی خه لکی پێ داده پۆشن: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ قَالُوا اتَّخَذْنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ [البقرة: ۶۷]

«وتیان: ئایا گالته مان پێ ده کهیت؟ وتی: په نا ده گرم به خوا که له نه فامان بم.»

* نه زان گالته به کار ده هینیت بۆ شاردنه وه ی نه زانییه که ی، به لام که سی زانا خۆی لی ده پارێزیت به هو ی زانسته که یه وه: ﴿قَالُوا اتَّخَذْنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ [البقرة: ۶۷]

* لاوازترینی خه لکی ئه وانه ن که متمانه یان به بۆچوونه کانی خۆیان نییه، به گالته کردن دژ به به لگه کان ده وستنه وه، خودا ده رباره ی دۆژمنه کانی په یامبه ر ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهْذًا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ [الفرقان: ۴۱] «ئه ی موحه ممه د (ﷺ) کاتیک تۆ ببینن، به س گالته ت پێ ده کهن و ده لێن ئا ئه مه یه خوا ناردوو یه تی به پێغه مبه ر؟»

گالته کردن په ناگه ی لاوازانه.

* گالته کردن تویشووی مانهوه و بهردهوامی هه موو ئه و کهسانه یه که بهلگه یان کهم و لاوازه.

* ئه و کهسه ی گالته دهکات به حه قیک دهکات ئه و کاره دهکاته هوکاری لابر دنی غه م و پهژاره ی سه ر دلی، بهلام هه ق و راستی ناگوړیت: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۵﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿۶﴾ [المطففين: ۳۰-۳۲]

«کاتیک به لایاندا برۆیشتنایه چاویان لی داده گرتن. کاتیکیش بگه رانایه تهوه بۆ لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن (به موسلمانان) هوه ده گه رانه وه.»

* ئه وانه ی که گالته یان به هه ق کردووه، زۆرتین ئاخ و حه سه رت هه لده کیشن، چونکه گالته کردن چیژیکی زۆر خیرای هه یه، زوو دهروات و پاشان په شیمانی و پهژاره دایان ده گرت: ﴿يُحَسِّرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [یس: ۳۰] «پهژاره بۆ بهنده کان! نیردراویکیان بۆ نه هاتووه گالته یان پین نه کرد بیت.»

* هه ندیک له ئه قله کان گه رییان هه یه وه ک گه ری جسته، چیژ له بهر په رچدانه وه ده بینن وه ک چۆن ئه و کهسه ی تووشی گه ری هاتووه چیژ له خوراندن ده بینیت، بهلام هه رچه نده زیاتر بیخورینیت، گه رپیه که ی زیاد دهکات. چاره سه ره که یشی ته نها وازلێهێتانه.

* گه وهره ترین و ترسناکترین شت له سه ر ئوممه ت ئه وه یه که ئاموژگاریکار له لای ئاموژگاریکاروان ناشرین ده که ن بۆ ئه وه ی گومانیان لا دروست ببیت باوه ریان پین نه هینن و به وه ویه وه ئوممه ت تیا بچیت: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «ئه شرافه کانی گه لی فیرعه ون وتیان ئایا واز له مووسا و هوژه که ی ده هینیت بۆ ئه وه ی له ولاتدا خراپه کاری بکه ن.»

* خه لکاتیک فکر و بیرو باوه په کان به که سه کانه وه ده به ستنه وه، جا هه ق له خه لکی ده شیوینن به هوئی ئه وه وه که خوین خاوه هه قه کان ناشرین ده که ن و ده یان شیوینن له پیش چاوی خه لکی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا نُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ﴾ [البقرة: ۱۳]

«کاتی پپیان بو تریت: باوه پر بهینن وه ک چوځ خه لک باوه پران هیناوه. ده لین: نایا باوه پر بهینن وه ک ئه و گیلانه ی باوه پران هیناوه؟»

* په پره و کارانی ناهه قی زیاتر گرنگی ده ده ن به ناشرین کردن و بیزارا و کردنی هه ق لای خه لکی وه ک له چاک کردنی ناهه قیه کانی خوین، چونکه شیواندنی هه ق ئاسانتره له چاک کردنی ناهه قی. خه لکی شوینی ناهه قی ده که ون، نه ک به هوئی باوه ربوونیان پیی، به لکوو بو را کردنیان له هه ق و راستی.

* بیرو باوه ری هه ق و هه لگرانی ده شیوینن، تا کوو ناهه قی و باتله که یان جوان بکه ن، عه ره ب له سه رده می نه فامیدا ئه گهر هاوسه رگرییان له گه ل کچیکی ناشرین بکر دایه، له کاتی ناهه نگی هاوسه رگرییاندا بوکیان ده خسته نیوان دوو که نیزه کی ره ش پیسته وه.

* خراپه کاران زور سوورن له سه ر شیواندنی وینای چاکسازان، چونکه شکست پیهینانی خودی چاکسازان زور ئاسانتره له شکست پیهینانی به لگه کانیان، ئه وکات خه لکی له هه موو و ته کانیان دوور ده که ویتته وه: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳۲] «ده یان وت (به موسا) هه ر موعجیزه یه کمان بو بهینیت بوئه وه ی جادوو مان لی بکه یت پیی، ئه وه ئیمه باوه رت پی ناهینن.»

* بباهه پران ناتوانن دزایه تی خودی ئیسلام بکه ن، بو یه له زیر په رده ی ره خنه گرتن له هه لسوکه وتی موسو لمانان دزایه تی ئیسلام ده که ن. هه روه ک دوور ووه کان هه مان ریگیان ده گرت به ر له سه رده می په یامبه ردا (ﷺ)

* هر فکره يک بته ویت بيشیوینیت، ئهوا هه ولېده هه موو لایه نه تونده کانی له حالته جیاوازه کاندای کۆبکه یته وه، جا به یهک جار هه مووی بۆ عه قلای خه لکی باس بکه، ئه مه دووباره بکه وه له چه ندین وینای جیاوازا، ده بینیت پۆلیک له عه قلای خه لکی واژدینن له و فکره یه و شوین تۆ ده که ون.

* فیرعه ون وه ها گه له که ی باوه ر پیهینابوو که مووسا ساحیره، تاکوو که سایه تی مووسای پین بشیوینیت، تا به هۆیه وه ده رگای گوینگرته ی خه لکی له سه ر مووسا دا بخات: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَخْذُ لَكَ بِمُؤْمِنٍ﴾ [الأعراف: ۱۳۲]

«ده یان وت (به مووسا) هر موعجیزه یه که مان بۆ بهینیت بۆئه وه ی جادوومان لئ بکه یت پی، ئه وه ئیمه باوه رت پین نا هینین.»

* شیواندنی که سایه تی چاکسازان رپبازی سته مکارانه، ئه و کاته ی به لگه یان پین نه مینیت، ئین عه باس ده لیت: "گه لی شوعه یب له رپگابانه کان داده نیشتن، ده یانگوت: شوعه یب درۆزنه، تووشی لادان و فیتنه تان نه کات له ئایینه که تاندا."

* چاکسازان به لگه کان ده رده خه ن و سته مکاران خه لکی گشتی هانده دهن تا شوینکه وتووانیان زیاد بکه ن: ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَعَابِطُونَ﴾ [الشعراء: ۵۳-۵۵]

«ئه و سا فیرعه ون پیاوانی کۆکه ره وه ی نارد به شاره کاندای بۆ کۆکردنه وه ی له شکر و هیز. فیرعه ون وتی به راستی ئه وانه (مووسا و شوینکه وتووانی) کۆمه لکی که می بێرخن. هه روه ها به راستی ئه وانه رقی ئیمه هه لده سین به وتار و کرداریان.»

* گه وړه ترين دهرمان بو مروثيک که سته می لی بکريت و دروی بو
هه لبه ستریت و په یامه که ی بشیویندریت، تنها پشتگوځیختنی ئه و که سانه یه،
ئه وه باشرین کاره بو دلې و پاراستنی کاته کانی: ﴿فَذَرُّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام:
۱۱۲] «ده لیان گه ری به خوځان و ئه و دروځانه وه که هه لی ده به ستن.»

* تومه تبارکردنی چاکسازان به وه ی ده یانه ویت دهرکه ون و بڼه پیښه وا و
سهرکرده، ئه مه تومه تی نه فامانه بو په یامبه ران، گه لی نوح به نووحتان ده گوت:
﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئهم (نوح) ه
تنه یا که سیکه وه ک ئیوه، ده یه ویت خو ی بکاته گه وړه به سهرتانه وه.»

واته: تنه یا ویستیان ئه وه یه بڼه گه وړه به سهرتانه وه.

* تومه ت ده دهنه پال چاکسازان به وه ی ده یانه ویت بڼه سهرکرده و گه وړه.
ئهمه تومه تی که بووه بو په یامبه رانیښ هه لبه ستراره، دهرباره ی مووسا وتویانه:
﴿وَتَكُونْ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ [یونس: ۷۸] «تا بو هه ردووکتان (مووسا و
هاروون) بیت گه وړه یی (سهروکی) له زه ویدا.»

دهرباره ی نوح ده یانگوت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴]
«ئهم (نوح) تنه یا که سیکه وه ک ئیوه، ده یه ویت خو ی بکاته گه وړه
به سهرتانه وه.»

* سته مکاران دلان وابه سته ی ده سه لات، وا گومان ده به ن چاکسازان
ململانیان له گه ل ده که ن له سهر ده سه لات، دهرباره ی مووسا ده یانگوت:
﴿وَتَكُونْ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ [یونس: ۷۸]

* ئه گه ر مروث دلې پر بوو له خو شه ویستی بو ده سه لات، وا گومان
ده به ن چاکسازان ململانیان له گه ل ده که ن له سهر ده سه لات، دهرباره ی نوح
ده یانگوت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ [المؤمنون: ۲۴]

* چاکسازان دژى سهرکرده ناههقه کان دهوہستنهوہ، ئهوانيش دژايهتبيہ که دهکهن به دژايهتی خاک و نيشتمان و گهل، مووسا بانگيشتی فيرعهونی دهکرد بؤ باوہرہيتان به بيروباوہری راست و وازہيتان له ستهم، فيرعهون ئه و کارہی کرده دژايهتی نيشتمان:

﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى﴾ [طہ: ۵۷] «فيرعهون وتی: هاتوویت بؤ ناومان بؤئہوہی دهرمانکەيت له خاکەکہمان به جادووگەريہکەت ئہی مووسا.

﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ [الأعراف: ۱۱۰]

«دەيەوئیت له خاک و وەلاتی خۆتان دەرئانکات، جا ئیوہ فەرمان و راتان چيہ له بارەيەوہ؟»

﴿قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكَ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثُلَى﴾ [طہ: ۶۳] «وتیان بەراستی ئەمانە دوو جادووگەرن کہ دەیانەوئیت دەرئانپەرئین له خاک و ولاتەکەتان بە جادووہکیان و پرئاز و نەریتە ھەرہ باشەکەتان لەناوہەرن.»

* جەنگ لەگەڵ چاکسازان دەکەن بؤ پاراستنی دەسەلاتیان وخۆیان دەشارنەوہ لەپشت جەنگی پاراستنی بیروباوہرەوہ: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ [غافر: ۲۶] «بەراستی من دەترسم کہ ئایینەکەتان بگۆرئیت.»

ھەرەوہا پاراستنی نیشتیمان: ﴿وَأَنْ يُظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ﴾ [غافر: ۲۶] «یا له زەویدا ئازاوہ بنیئەوہ.»

* فيرعهون ساحیرهکانی له سهرانسەری میسر کۆکردهوہ یەک یەک تا شکست به مووسا بهئینن، کاتیکی پیچەوانەیی جولانەوہ به شانەیی نستوو ھەژماری کردن کہ پلانیان گیراوه و ئه و کارەیان به سهرکردایهتی مووسا کردووہ ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ [طہ: ۷۱] «بیگومان ئه وە (مووسا) گەورەکەتانه فیتری جادووی کردوون.»

* بېگومان ئه و ئوممه تانه تياچوون كه چاكسازه كانيان به هوځارى فيتنه و دووبه ره كي وهسف كردووه: ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ [الشعراء: ۲۰۸] «هيچ شارېكمان له ناونه بردووه دلنياه ترسېنه ريكيان هه بووه.»

* چاكسازان به هوځارى دواكهوتنى ئوممهت و نه هامه تىي ئوممهت توّمه تبار ده كهن: ﴿وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۳۱] «به لام كاتيک تووشى به لا و خراپه بوونايه، (دهيانوت) به هوځى شوومى مووسا و شوينكه وتووانيه وهيه.»

* هه موو په يامبه ران به توندره و له بيروباوه ردا وهسف كراون له لايهن دوژمنه كانيانوه، واته هه موو دوژمنه كانيان له لايه نيكي ديكه دا بوون، ئه ويش دارنران و بهرهللايى بووه، به لام جياواز بوون له ئه ندازه و جوړى لادان و بهرهللا بوونيان.

* وه ها سه يري چاكسازان ده كهن كه ميشكيان پره له بوچوونى خه يالى و بېبنه ماي هاندر و ورووژينه ر: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَزِيرٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۴۹] «بیر بکه وه هر كاتيک دووړووه كان و ئه وانه ي نه خوځى له دلياندا بوو، دهيانوت ئه وانه (موسلمانه كان) ثايينه كهيان فريوداون، هر كه سيك پشت به خوا ببه ستيت، ئه وه به راستى خوا به ده سه لاتى كار دروسته.»

* يه كيک له و ريگه يانه ي هه قى پې ناشرين ده كريت و ده شيو يندريت توّمهت باركردنى خاوه نه كانيانه به وه ي شتى نوئ و تازه يان داهي ناوه، تا خه لكى لتي رابكهن، گه لى نووح و مووسا به و جوړه مامه له يان ده كرد و ده يانگوت: ﴿لَمَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى﴾ [المؤمنون: ۲۴] «ئيمه شتى وامان نه بيستووه له باوبايري ره پيشووه كانمانه وه.»

* له لای سته مکاران پټوه ره کان پټچه وانه ده بڼه وه، وای لیدیت چاکسازی ده بیته گنده لى و گنده لیش ده بیته چاکسازی: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْزِلُ مُوسَىٰ وَقَوْمُهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] «ته شرافه کانی گه لی فیرعه ون ټایا واز له مووسا و هوزه که ی دهینی بوئه وه ی له ولاتدا (خاکی میسر) خراپه کاری بکه ن.»

* سته مکاران چاکسازان تۆمهت بار ده که ن به درو کردن له کاتیکدا که خوځیان به راستی ټهو کاره ده که ن، فیرعه ون تۆمه تی ده دایه پال مووسا به وه ی ساحیره، پاشان خو ی ساحیره کانی کو کرده وه له دژى مووسا: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ [یونس: ۷۹] «ټینجا فیرعه ون فه رمانی دا، وتی: ټاده ی هه رچی جادوو گه ری زانا و شاره زایه بیه ټنن و بوم کو بکه نه وه.»

* فیرعه ون تا ټهو کاته ی سیر له به رژه وه نیددا بوو، به دوایدا ده گه را: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ [یونس: ۷۹]

جا کاتیک فیرعه ون بینى بووه ته به لگه ی مووسا، ټه وکات سیر لای بوو به درو و هه لبه ستر او: ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى﴾ [القصص: ۳۶]
وتیان ټه مه (تو هینا وته مووسا) ته نیا جادوو یه کی ده سته ه لبه سته .»

ټاکار و پوهشتی چاکسازان و ټامانج و ټامپاز و شیوازیان

* زورجار که ناکوکی دهست پښ دهکات، سهره ټا ههمووان بو سهرخستنی ههق ههولدهدن، پاشان دهگورپټ بو سهرخستنی خودی خوځیان، ههمووان بهو جوړهن تهنها کهسه راستگو و دهروونپاکهکان نه بیټ.

* زورجار مروځ سهرخستنی خودی خوځی و سهرخستنی ههق ټیکه له به یهک دهکات، ټا ټهو مروځه دهمارگیری دهیگریټ و نهفس و خودی خوځی سهردهخات وا گومان دهبات ههقی سهرخستهوه.

* زورجار کهسهکان خودی خوځیان سهردهخهن به ناوی سهرخستنی ههقهوه، تهنها زانا نییه ټپاکهکان دهتوانن جیاکاری له نیوان ټهم دوواندها بکهن و نهزانه کانیش تووشی دین.

* نووسهرهکان به پهنهانی و بی ټهوهی ههست بکهن خودی خوځیان سهردهخهن له ژیر پهردهی سهرخستنی ههقدا، ستهم دهکات و سنوور دهبه زینټ، وا گومان دهبهن له پیناو سهرخستنی ټایینی خودا ټهو کاره دهکهن، له کاتیکیدا بو سهرخستنی خودی خوځیان ټهو کاره دهکهن.

* ههرکهس ټایینی خودا سهربخات، خودا شکومهندی دهکات و سهری دهخات ههرچه ند له پاش ماوهیه کیش بیټ، ههر کهس خودی خوځی یان دهسه لاته کهی سهربخات، خودا سهرشور و سهرکزی دهکات ههرچه نده له پاش چه ند سالیکیش بیټ: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ﴾ [الحج: ۴۰] «بیگومان خوا یارمه تی که ساتیک ده دات (سهریان دهخات) که یارمه تی (دینی) خوا دهدهن.»

* مروقي ژير له کاتي تووره پيدا بهرپه رچ ناداته وه، چونکه له و کاته د سهرخستني نه فس له ژير پهرده ي سهرخستني هه قدا خو ي هه شار ده دات. له فهرمووده يه کدا په يامبه ر (ﷺ) ده فهرمووي ت: «إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ، «نه گهر که سيکتان تووره بوو، با بيده نگ بي ت.»

* نووسه ر بريا ر ده دات له سه ر واتا جياوازه کاني ناو هزر و ميشکي، وه ک چو ن دادوه ر بريا ر ده دات له سه ر که ساني داواکراوي به رده مي. تاوتو و ي و ديبه ي ت جوړي که له دادوه ري و بريا ردان جا که واته با نووسه ر ه يچ شتي ک نه نووسي ت له کاتي کدا که تووره يه.

* نه و که سه ي دل سوژه بو خودا، په شيمان نايي ته وه له و ته يه ي که و تويه تي و به هو يه وه بو ته جي ي په خنه ي خه لکي، جا به و په خنه گرته ي نه وان ه يچ شتي ک نادوړي ني ت، چونکه نه و بازرگاني له گه ل خودادا کردو وه و سه رکه و توو بو وه، خه لک به شي ک نين له و بازرگاني يه.

* گه و ره ترين ري گر له به رده م که سي چاکساز له گه ي شتني به و په ري شک و دامه زراوي، بري تيه له ترسان له و ته و په خنه ي خه لکي: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [يونس: ۶۵]

«قسه يان خه مگين ت نه کا؛ هه موو ده سته لات به خوايه.»

* ترسان له په خنه و نازاردان له لايه ن خه لکيه وه، مرو ق بي به ش ده کات له ورد بيرکردنه وه و هه لي نجان دني حوکه مان، چونکه ترس به ندکه ري دل: ﴿وَلَا تَنْتَ أَسَدٌ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [الحشر: ۱۳]

بي گومان دليان له نيوه پتر ده ترسي ت تا له خوا؛ چونکه نه وان که ساني کي وان تي ناگه ن.

* تنهها تهوانه له ږه خنه دهرسن که خراپه و شهري شاراوه يان ههيه، يان خير و چاکه يه کی ههيه و دهيه ویت دهری بخت، يه که میان دووړووه و دووه میان متمانه ی تهواوی نییه.

* به خشش و فہزلی خودا له گهل شوینکه وتوانی هه قدا به جوړیکه که کاریگر نابن به ږه خنه و لومه ی خه لکی، پاشگه زنا بنه وه و داشکانیش ناکهن: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّيْمًا ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ [المائدة: ۵۴]
«له ته شهري سه رکونه که ران ناترسن. ئه مه زیده خه لاتیکه له خوداوه به هر که سیک خو ی حه ز بکات پیی ده به خشیت.»

* ترسان له ږه خنه و ږه تکر د نه وه ی هه ق، ته نانه ت له ناو په یامبه رانیسدا بوونی هه بووه، مووسا فهرمووی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ [الشعراء: ۱۲]
به راستی من ده ترسم پروام پی نه کهن.

خودا پیی فهرموو ﴿قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا بَيَاتِنَا﴾ [الشعراء: ۱۵] «نه خیر، سا هه ردو وکتان به موعجیزه کانمانه وه ږوون.»
واته: ئه وه هه سته ت راتنه گریت له گه یاندنی په یامه که ت.

* هه ندیک له ږه خنه کان به مه به سستی شکاندنی وره و شکست پیته پنه، بویه پیویست ناکات ئاوری به لادا بدریته وه، په یامبه ری خودا به و که سه ی فهرموو که وته ی خه لکیان بو گواستووه ته وه کاتیک به خراپ باسیان کردووه: «وا زمان لی بهینه دهر باره ی ئه وان، مووسا زور له وه زیاتر ئازاری چیشتووه و ئارامی گرتووه.»

* نهرمونیانی له باسکردنی بابه ته کان و حوکه کاندئا ئه وه ناگه یه نیت لاواز بیت و داشکندن تیایدا وهر بگریت، هیچ که س به ئه ندازه ی په یامبه ران به سوژ نه بوون به رانه ر ئوممه ته که یان، له گهل ئه وه شدا بابه تانیکي جیگیریان هتیاوه و هیچ داشکاندنیان تیایدا نه کردووه.

* ئامۆزگاری گه وره ترين شته بکړېته دیاری، په کیک له رېگه کانی گه وره دانانی دیاری ئه وه یه دیاریه که برازینیته وه و بیچریته وه به پیچهریکی شایسته، جوانکاری ئامۆزگاریش بریتیه له نهرمونیا نی و به سۆزبوون به رانبه ر ئه و که سه ی ئامۆزگاری ده که یت.

* بانگه واز ته و او شوینی خوی ناگریت ته نها به ره وشتی به رز نه بیت، خودا هه موو ره وشته جوانه کانی له په یامبه ره که یدا ته و او کرد، پیش ئه وه ی فره مانی گه یانندی په یامه که ی پښ بکات، چونکه گه وره ترين پړیگر له به رده م ئامۆزگاریکاران ئاکار و ره وشتیانه، به ره هم و شوینه واری بانگه وازیان که م ده کات، به ئه ندازه ی که مکردنی ره وشت و ئاکاریان.

* هه ق له خودی خویدا گه وره و مه زنه، به لام ئه قلّه کان و زوبانه کان بچو وکی ده که نه وه، که سی نهرمونیا ن هه رچند له سره ناهه قیش بیت، ده بینیت په یامه که ی به هو ی نهرمونیا نییه که یه وه به سره که سانی خاوه ن هه قی پروندا سه رده که ویت. نهرمونیا نی و ته کان ده رازینیته وه، هه رچنده ناهه قیش بن ما کان الرفق في شيء إلا زانه «نهرمونیا نی له هه ر شتیکدا بوو بیت هه ر جوانی کردوه.»

* به هیزی به لگه به س نییه بو ملکه چبوونی خه لکی، به لکوو پیویستی به نهرمونیا نی هه یه، به لگه ی په یامبه ر (ﷺ) قورئان بوو و جبریل پالپشتی بوو، له گه ل ئه وه شدا پیی گوترا: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

«ئه گه ر تۆ به دخوو و قسه ره ق و دلره ق بوویتایه، ئه وه هه موو بلاوه یان ده کرد له ده ورت.»

* باوه ربوونت به بوچوونه کانت ئه وه ناگه یه نیت به ره قی بیگه یه نیت، خو بوچوونه کانت له وه حی و سروش راستر نین و له کوشتن ره قتر نین، له گه ل

نوه شدا ئیبراهیم به کوره کهی فهرموو: ﴿إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ [الصافات: ۱۰۲]

«(ئیبراهیم) وتی ئهی کوره خوښه ویسته کهم به راستی من له خودا بینیم که سهرت ده برم جا سهرنج بده، ده لپی چی و رات چیه؟»

* نهرمونیاڼی زور گرینگه، به لام واز له هق مه هیڼه بوئوه وی خوښیان بویت، په یامبر (ﷺ) فهرمووی: «یقال للرجل: ما أعقله وما أظرفه وما أجلده! وما في قلبه مثقال حبة خردل من إيمان» «به پیاوی وه ها ده وتریت: ئای چنده ئاقله، چنده زیره که، چنده به هیزه، که چی توستالیک ئیمان له دلیدا نیه.»

* نهرمونیاڼی و مامه له رهقی هه ردوکیان حاله تی تایبته به خوښان هه یه، خودا به مووسا و هارون ده فهرموویت ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾ [طه: ۴۴] «جا قسه ی له گهل بکه نهرمونیاڼی.»

جا کاتیک سهرکه شی و خو به گوره زانینی فیرعه ون ده رکه وت، کاره که قورسکرا له سهری: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرُّعُونَ مَثُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۲] «من دلنیا به راستی ئهی فیرعه ون که تو تیاده چیت و له ناوده بردرییت نه گهر ههر ئاوا بیربکه یتوه.»

* نهرمونیاڼی و مامه له رهقی تهنه ا په یوه ست نین به نه ندازه ی هه له و خراپه وه، به لکوو په یوه ستیشن به و که سانه ی نه نجامی ده دن، په یامبر نهرمونیاڼ بوو له گهل ئه و که سه ی میزی له مزگه وته که یدا کرد و تووند بوو له گهل ئه و که سه ی تفی له ناو مزگه وته که ی کرد، له گهل ئه وه ی میزکردن کاریکی خراپتر بوو، به لام بکه ره که ی نه زان بوو.

* گه وره ترین فیتنه و ئاشووب بوزانیاڼی راستگو ئه وه یه بابه ته ناپیویسته کان سهرقالیان بکات له بابه ته پیویست و گرینگه کان. به تایبته نه گهر بابه ته ناپیویسته کان هاو تابیت له گهل هه واوئاره زوو و سه لامه تیدا.

* زورېک له هه لى زانايان و پيشه وايان سهرقالبوونيانه بهو بابته تانهى ناپيوستن له بابته تانيک که پيوست و گرینگن، جا کاتيک که ويسترا چاکبرکړن به لگه به فزل و گه وره يى بابته لاوه کيه کان ده هيننه وه، له کاتيکدا ناکوکی له سهر فزل و گه وره يى نهو بابته نيه.

* چاکسازان زورېکيان سهرقالى پړگړين له خراپه به لام به گوړه و ويستی له پيشينهى کاربه دهستان، نه وهک به گوړه و ويستی له پيشينهى بابته تان له ثابیندا، نه مانه روو ده که نه چه سپاندنى هق به لام له ناراسته يه کى هه له وه.

* پړگړى مه که له هه لى کى بچووک له کاتيکدا پړگړيت له هه لى گه وره فهراموش کردووه..... نهو کارهش له پيناو که سيکدا بکه يت که نه وهى لى خواستوى، يان بهر پى نه وانه دا برؤيت که پتوانه کانيان لى شتواوه، خدا چه ندان پتوانه لى نه نيوان تو و خه لکيدا داناوه پيوسته کار بهو پتوانانه بکه يت.

* هق بوونى شتگه ليک له خودى خو ياندا واتاى نه وه ناگه يه نيټ که ده بيت مروف پيوهى سهرقال بيت.

* له گه وره ترين و ناشکراترين هه له کان نه وه يه، بابته له پيشينه کانى ثابین به پى سياست پړک بخريت، نهک سياست پړک بخه يت به گوړه ي بابته له پيشينه کانى ثابین، سياست هوکار يکه بو چه سپاندنى هق نهک خودى خو ي ثامانجى سهره کى بيت.

* مروقى راستگو ههرکات خودا ويستی نهو کاته هق دهرده خات، نه وهک چاوه روانى ويستی خه لکى و رووداو و سياست بکات به گوړه ي نهوان هق دهر بخات.

* ترسناکترين مه به ستى تهماشاکارانى فکر و بيروباوه رکان، نه وه يه ميشکيان سهرقال بيت به ويست و کيشه ي تاکه که سييه وه، وه ها نيشانى

بدن بابەتېكى گىشتىيە و كېشەى ھەموو كۆمەلگايە، بەو ھۆيەوہ بابەتگەلىك زىندوو دەكەنەوہ كه له هزرى خەلكيدا بيرچوونەتەوہ.

* ھىچ ياسا و شەرىعەتېك له شەرىعەتى خودا باشتەرىيە، ھىچ كەسىش باشتەرى و بەتواناتەرى نىيە له پەيامبەران، كەچى دەبينىت بە پلەبەندى بابەتەكانيان بۆ ھاتووہ ئەمەش ھۆكارى كەمى نىيە له پەيامەكەدا، بەلكوو ھۆى لاوازى ئەقلەكانە، چونكە ئەوہى بە خىرايى وەرگىرېت، بەخىرايى وازى لى دەھىندىرېت.

* ھاواركردن له ناو خەلكيدا بەبى بەلگە خەلكانىكى زۆر بەخىرايى كۆدەكاتەوہ، بەلام چەندە خىرە بەرەو پرووى برۆن ئاوا دەگەرېنەوہ، بەلام بانگكردنى خەلكى بە شېنەيى و لەسەرخۆيى بە دەرخستنى بەلگەوہ ھەرچەندە دەبىتە ھۆى ئەوہى خەلكى بەلاوازى پرووى تى بكنە و بەرەو پرووى برۆن بەلام وادەكات بەردەوام بىن ھەرچەندە ژمارەشيان كەمىش بىت، بانگەوازيى پەيامبەران ھەر بەم جۆرە بووہ.

* داشكاندن ناكړېت بۆ ئەو كەسانەى لەسەر ناھەقېن، بەلكوو لەگەلدا رى دەكرېت تاكوو چاك دەبىت، چونكە ئەگەر داشكاندان له ھەندىك بابەت بكەيت، ھەمووى لەدەست دەدەيت.

* ئەگەر بە بەشېكى كەم له ھەق دەست پىبەكەيت و بەرەو بەرزى برۆى، باشتەرى لەوہى لەسەرەوہ دەست پى بكەيت و دارمىيت و سەرەوہ و خوارەوہش بشىوېنيت.

* چاكسازى دەولەت و كۆمەلگا لادەرەكان لەلايەن لاوازەكانەوہ له خوارەوہ بە پلەبەندى ئەنجامى دەدەن تاكوو دەگەنە لوتكەى ھەرەمەكە، چونكە كەم جار چاكسازى بە پىچەوانەوہ دەكرېت، بەو جۆرە له قورئاندا ھاتووہ و مېزووش بۆى تۆمار كردووېن.

* پټويسته خاوهن په يامه کان ژيانتيکی هاوشيوه ی خه لکی بژين، هه رچه نده ژيانيان نزيک بيت له خه لکيه وه، وته کانيان زياتر ده چسپيت، خدا ده رباره ی په يامبه ره که ی ده فهرموويت: ﴿يَأْكُلْ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ [المؤمنون: ۳۳] «له وه ده خوات که ئيوه ليتي ده خوڼ و له وه ده خواته وه که ئيوه ليتي ده خوڼه وه.»

* نه گهر زانايان هه نگاويک له خه لکی گشتيی دوورکه وتنه وه، ئه وانيش به هه مان ئه ندازه ليتي دوور ده که ونه وه. ههر بويه په يامبه ري خدا (ﷺ) له گهل بچووک و گوره و ئازاد و کويله و ده ولهمه ند و هه ژاردا ژيانی به سهر ده برد.

* ناکريت به هو ی ريگري له خراپه وه، تو مهت بخريته پال نيه ته کان و نيه ته کان بخويندري نه وه، خالیدی کوري وه ليد ده ليت: چه ند نويزخوین هه يه به زوبانی شتيک ده ليت که له دلیدا بوونی نيه، په يامبه ري خداش (ﷺ) فهرمووی «من فهرمانم پښ نه کراوه دلی خه لکی بيشکنم.»

* بانگه وازی هه نديک له خه لکی دروسته، به لام خو ی خراپی ده کات به زيا ده رپه وی کردن تيایدا به و هو يه وه خه لکانتيک ليتي دوور ده که ونه وه و وازی لي ده هي نن، يان خو ی زور شلرپه وی تي دا ده کات له گه يانديدا به خه لکی و به و هو يه وه له ناو ده چيت.

* بانگخوازه کان نه گهر ته نها باسی مژده کان بکه ن به بي باسکردنی سزاکان يان به پيچه وانه وه، ئه وا بابزانن پيچه وانه ی بانگه واز و ريبازی هه موو په يامبه ران کاريان کردووه: ﴿وَمَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ [فصلت: ۴۳] «ئهی پيغه مبه ر (ﷺ) شتيک به تو ناوتريت که به پيغه مبه رانی پيش تو نه و ترا بيت، به راستی په روه ردگاری تو خاوه نی ليوردن و ليخوشبوونه بو باوه رداران و توله سينه ري به ئازار و ئيشه له بي باوه ران.»

* ټه گهر که سانیټیک له په پره وی بانگه وازیاندا لټپرسینه وه یان له سهر خراپه لابر دبوو، ټهوا بانگه وازه که یان به که مخیر هه ژمار ده کریت: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۰۴] «ده بیت له ناو ټیوه دا کومه لیک بیت، بانگه واز بکهن بو چاکه، فرمان بدهن به هه موو چاکه یه ک و بهرگری بکهن له هه موو خراپه یه ک.»

* ټاشووب و تاقیکردنه وه زیاتر به روکی ریگریکار له خراپه ده گریټ وه ک له فرماندر به چاکه، بویه هه ندیک له چاکسازان واز له ریگری له خراپه ده هینن، ته نها فرمان به چاکه ده کهن تا کوو پاریزراو بن، به مهش په یامه که یان ده شیویت.

* شهریه ت له سهر دوو به شه: کردن و نه کردن. مروّف حز ده کات کرده وه بکات نه ک کومه له کرده وه یه ک نه کات، چونکه وازه ټینان وازه ټینانه له ټاره ووه کان و کردن کردنی ټه و کارانه یه که ده روون ده یخوازیت و پپی خو شه ټه نجامی بدات، هه ندیک له بانگخوازان شلگیری ده کهن له ریگریه کاندا و به پپی ویستی خه لکی ده لټین: حرامه و دروست نییه. زور ټاسان و شلگیرانه ده یلټین، به لام به گروتینیکی زوره وه باسی فرمان پیکراوه کان ده کهن ته نانه ت ټه گهر سونه تیش بیت، تا کوو خه لک به لای خو یدا کو بکه نه وه له سهر حسابی ټایینه که یان، ټه گهر که سیټک به ټه مین دابندریت له سهر مال و سامانیټک، ټهوا له ټه مانه تپاریزی نییه، ټه گهر ته نیا هه والی قازانجیان پی بدهیت و زیانه کانیاں لی بشاریته وه هه رچه نده پیشیان ناخو ش بیت. جا بزانه پاراستنی ټایینی خه لکی گرن گتره له پاراستنی مال و سامانیاں. له کاتی کیشانی چاکه و خراپه کانیشدا له روژی دوایدا، جیا کردنه وه به پپی سهر که و تنه، خه لکی به و هو یه وه بانگخوازی راستگو و فیلباز جیا ده کاته وه له یه کتری، وه ک چون بازرگانی فیلباز و راستگو به قازانجیاندا جیا ده که نه وه.

* ئیسلام یاسا و پړیکه ری ئوممه ته، لابر دنی له دهرووندا زوړ سهخته. چونکه هاوتای سروشتی مرؤف دابه زیوه، به لام پراگه یاندن وده ها دهری ده خات که ئیسلام تنها ئاکار و رهوشت و پهروه ردهیه و له هه ولدان ئهو جوړه بانگخوازانه دهریخن تا لایه نه گه وره که ی ئیسلام بشارنه وه.

* چاکساز ی به ته وای نایه ته جی له سر خراپه کاران تنها به روانی بۆ هه موو لایه نه کانی نه بیت له کات و شوین و ئندازه و جوړ و شوینه واری کاریگه ریه کانی. چاکساز ی دهرمانه، ئه گهر چاره سهری هه موو نه خو شه کان به یهک جوړ دهرمان بکریت، ئهوا زوریان دهرمن.

* له ته و او هیئانه جی هه ق نییه تنها هه ق ئه نجام بدهیت و بهس. به لکوو هیئانه جی هه ق به وه ده بیت هه ق ئه نجام بدهیت له شوینی دیاری کراوی خویدا، چونکه هه موو پو شاکیک گونجاو نییه هه موو خه لکی خو یانی بز برازی نه وه، هه روه ها هه موو وته باشه کانیش گونجاو نیین بۆ هه موو پروودا ویک بگو ترین.

* بانگه وازی په یامبه ران و چاکساز ییان به نهینی و ئاشکرا بووه به گویره ی بهر ژه وه ندیی بابه ته که، هه رچی باسکردن و ئاشکرا کردنی تاوان له لایه ن تاوان بارانه وه، له بانگه وازی په یامبه ران نه بووه هه مووی به نهینی پړیگریان لی بکات و به ئاشکرا پړیگری نه کات.

* ئه گهر به ئاشکرا ئاموژگاری که سیک کرا له سر تاوانیکی که به نهینی ئه نجامی داوه و ئهو کاره بووه هو ی ئه وه ی تاوانه که به ئاشکرا ئه نجام بدات، ئهو که سی ئاموژگاریکار تاوانی خو ی و ئه ویشی له ئه ستودا ده بیت: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ [النساء: ۶۳] «که واته پروویان لی وهر گپړه و ئاموژگارییان بکه بل ی پیا یان دهر باره ی خو یان وته یه کی رهوان و کاریگهر.»

* ههرکس تاوانی به پنهانی کرد که هرچنده گورهش بیت، ئەوا نابیت به ئاشکرا ئامۆزگاری بکړیت نهوک بهو هویهوه له رڼدا ئهنجامی بدات: ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَيِّنًا﴾ [النساء: ۶۳] «ئەوانه کهسانیکن خوا دهزانیته چی له دلیاندا ههیه، کهواته پروویان لږ وهرگړیه و ئامۆزگارییان بکه بلل پټیان دهربارهی خوږیان وتهیهکی رهوان و کاریگهر».

* بهکارهتانی ئامۆزگاری به شیوهی ئاشکرا و نهپنی له چاکسازیدا رڼبازی په یامبهران بووه، به گوږیهی حال و پټویستی گوریویانه. نوح فهرمووی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ (۵) ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ [نوح: ۸-۹] «له پاشان به ئاشکرا بانگم کردن. ئینجا (دهمیک) بوم ئاشکرا دهکردن (دهمیک) بوم پنهان دهکردن به پنهانکردنیکي تهواو».

* ئەگەر خراپه به ئاشکرا ئهجامدرا، ئەوا به ئاشکرا رڼگری لږ دهکړیت، پاراستنی شکوی ئاین گهورهتره له پاراستنی شکوی خه لکی.

* ئازادی تاکه کهسی نابیت بقوزرتهوه بۆ ئهجامدانی تاوان به ئاشکرا، ئوممهت وهک کهشتیهک وایه، ئەگەر خراپه کار خووی له کهشتیه کهوه فری بداته ناو ئاوهوه بڼ مهترسیتره له کونکردنی کهشتیه که، چونکه تاوانیکي بچووک که گشتی بیت گهورهتره له تاوانیکي گهورهی تاکه کهسی.

* ئەگەر کهسیک ئامۆزگارییه کی زوری کرد له سهر خراپه یهک که پټویستی به ئەوهنده ئامۆزگاری کردن نه بوو، ئەوا ئەو کاره به هووی نه زانیی یان ئاره زوویه کی شاراو له دهروونی ئامۆزگاریکاردا پرووی داوه. ئەمهش واده کات کهسی ئامۆزگاریکارو ئامۆزگارییه که وهرنه گړیت و گومانی خراپ ببات به ئامۆزگاریکار و خراپه کهی خووی سه ربخات.

* ټه و کهسه ی راهاتبیت لهسه ر دیتنی خراپه و رېگری لئ نهکات و پټی ناخوښ نه بیت ته نانه ت له دلېشدا، ټه و ټه و کهسه بیئیمانه یان ئېمانی لاوازه هه رچه نده خواپه رستیش بیت، له فهرمووده دا هاتووه: «ټه گهر نه یتوانی، با به دلی پټی ناخوښ بیت، ټه و هه ش لاوازترین ئیمانه.»

* ټه گهر نه ت توانی خراپه یه ک بگوړی، ټه و هاونشینى مه که، چاکساز کرداره کانی ده بنه پشتگیری وه ک چون به و ته پشتگیری ده کات، خودا رېگری له په یامبه ر کرد بجپته ناو مزگه وتی ضاراره وه له کاتیکدا مزگه وت بوو ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ [التوبة: ۱۰۸] «هه رگیز نوژی تیدا نه که ی.»

* به ربه ستيک له به ربه سته کانی به رده م که سی چاکسازى خودا ويستدا، ټه وانه ن که له راست و چه پي دان له گروپه جياوازه کان که به ژداری ده که ن له ئاموژگاريه کانیدا، جا به هوپانه وه وینایه ک بو که سایه تی چاکساز داده نریت به پټوهری که سانی چواره وری، وه ک چون وینای گه شتیاریک ده کریت به که سانی هاوه لی له گه شته که یدا.

* یه که م سیفه تی په یامبه ر له په رتوو که کانی پټشودا بریتی بووه له فهرمانکردن به چاکه و رېگری له خراپه: ﴿يَجْذُرُهُمْ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «ټه و کهسه ی که (نامه داره کان) ده بیینن به نوو سراوه یی لایانه له تهورات و ئینجیلدا که فهرمانیان پټ ده کات به چاکه و رېگریان لئ ده کات له خراپه.»

بوپه خاوه ن په رتوو که کان و دوو پرووه کان په قیان لیی بوو.

* ته نها ټه وانه رقیان له فهرمانکردن به چاکه یه که وازیان له چاکه هپناوه و په قیان لییه تی، ټه وانه ش رقیان له رېگریه له خراپه که خوین خراپه ټه نجام ده دن و خوښیان ده ویت، خودا هه ردو وکیان له وه سفی دوو پروواندا باس کردووه.

* تهنه ئهوانه دژايه تي چاكسازان دهكهن كه خراپه يه كيان ههيه و ده ترسن له دهستی بدن.

* «دهزگای فهرانکردن به چاكه» هيز و پيگهي خويان ههيه خودا به هوئی ئهوانه وه چهندين فيتنه و شهري لاداو، ئهوانه ی له دهره وهن بېتوانا بوون له زيانگه ياندن پييان، به لام ترسی ئه وه ههيه له ناو خودا تووشی فيتنه بكرين.

* ره تکردنه وهی ئاموژگاری تاوانیكي گه ورهيه، ههنديك جار تاوانی ره تکردنه وه كه گه وره تره له تاوانی ئاموژگار يکراو، ئيبن مه سعوود ده ليت: "گه وره ترين تاوان ئه وه يه مروف به براکهي بلّيت: له خوا بترسه، ئه ويش بلّيت: تو خو ت له خوا بترسه، تو فهرانم پي ده كهيت؟"

* گه وره ترين شت كه ريگای ئاموژگاری ده گريت، ئه وه يه كه ئاموژگار يکراو گومانی خراپ به كه سی ئاموژگار يکرا ببات.

* ئه گهر كه سی ئاموژگار يکراو گومانی خراپی به كه سی ئاموژگار يکرا برد، ئه وا ئه و ئاموژگارييه له چاكسازييه وه ده بېته فيتنه بوئی.

* ئه گهر ئاموژگار يکراوان ئاموژگارييان پي ناخوش بوو، ئه وا ده ستپيشخه ري ده كه ن بو هاتنی سزا بويان، كو تا وتهی صالح پيش ئه وهی سزا بو قه ومه كه ی دابه زيت: ﴿يَقُومُ لَقَدْ أبلغُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِينَ﴾ [الأعراف: ٧٩] «ئهی گه له كه م سويند به خوا به راستی په يامی په روه ردگارم پي راگه ياندن و ئاموژگاريم كردن و دلسوزبووم بوتان، به لام ئيوه ئاموژگار و دلسوزانتان خوش ناوئيت.»

* هه لېزاردنی ئه و كه سه ی کاری لپرسينه وه «فهران كردن به چاكه» ده كات وهك هه لېزاردنی سه ركرديه، ئه گهر مه رجه كانی تي دا بېته جي كه خودا دايناوه، ئه وا به هيچ جوړيک له كاره كه ی دوور ناخريته وه و په ك ناخريت،

خهليفه موعته ضد پرسياړی له که سيک کرد که داندرابوو بو فرمان کردن به چاکه: کي توی هه لېزاردوووه بو هم کاره؟ گوتی: نه وانه ی تویان هه لېزاردوووه.

* یه کهم هه نځاوی خراپه کاری له نوممه تاندا دهربرینی نه و خراپه یه بووه به وته پاشان نه نجامدانی پاشان پاراستنی پاشان دژایه تیکردنی نه و چاکسازانه ی که دژیان دوه وسته نه وه. نه مه ئاخر هه نځاوی دژایه تییه، جا یان نه و گه له ده گه ریته وه یان هه رهس ده هیئت!

* سزای په کخستنې ئاموژگاری و چاکسازي «فرمان ده کهن به چاکه و ریگری ده کهن له خراپه، یاخود خودا سزایه کتان بهیئتته سهر، پاشان بیارینه وه و دواکه تان وهرنه گریت.»

* خودا سزای خو ی بو سهر نوممه تان داده به زیئتت به پیی جه نگرديان له گه ل فرمانکاران به چاکه و ریگری کاران له خراپه، ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ ذَا بَغْيٍ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ [آل عمران: ۲۱] «پیغه مبه ران به نار هوا ده کوژن نه و که سانه ده کوژن که فرمان ده دهن به داد له خه لکی نه وه موژده یان بده ری به سزای پر له ئازار.»

به لگه و ههواوئارهزوو

* جیاکاری نیوان مروّف و ئازهلەکان به تیگه یشتن و شوینکهوتنی به لگه کان پهیدا ده بیّت، نهک به ته نهها گوئیستیوون بو به لگه کان، چونکه هه مووان ده بیستن: ﴿وَأَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ۴۴] «ئایا وا ده زانی زۆربه ی ئهوانه ی ده بیستن یا تیده گهن، ئهوانه ههر وهک ئازهلن به لکوو ئهوان گومر اتریشن.»

* مروّف هه رچه ند زیاتر ریگه ی ههقی لا پروون بیّت، زیاتر به لگه ی له سه ر ده چه سپیّت، به هه مان شیوه تا به لگه کان پروونتر بیّت لای مروّفه شلگیره کان، دابه زینی سزا بو یان خیراتر و توندتر ده بیّت، خو ئه گهر به لگه کان له میشکی که سیکدا لاواز بوو یان تیگه یشتنی بو ی لاواز بوو، ئهوا دابه زینی سزا بو ی لاواز ده بیّت. ئه گهر به لگه و پروونکردنه وه کان بوونیان نه بوو، ئهوا سزاش بوونی نامینیّت، بو یه خودا ده فهرموویّت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵] «ئیمه هه رگیز سزای (بهنده کان) ناده ین هه تا پیغه مبه ر نه تیرین بو یان.»

* ههق به به لگه ده چه سپیّت نهک به هیّز: ﴿وَأُورِيدُ اللَّهَ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ [الأنفال: ۷] «به لام خوا ده یه ویت و ته کانی خو ی به راست ده رچیت و ههق ده رکه ویت.»

هیّز ده بیته هو ی پاریزگاری و شوورا بو ههق، نهک چینه ری تووی ههق.

* هیّز ههق دروست ناکات، به لکوو ههق ده توانیّت هیّز دروست بکات.

* ټه و که سہی قورټان به س نه بوو بېټه به لگہی هق بوی، ټهوا عه قلیشی ته نیا سهرگه ردانی بو زیاد ده کات: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ [العنکبوت: ۵۱] « ټایا بو ټهوان به س نییه که ټیمه قورټانمان نار دووه ته خواره وه بو سهر تو ده خوینر ټه وه به سهر یاندا.»

* چرووکی د هروون ته نانه ت له به لگه شدا بوونی هه یه. که سانیک بوچوونی خوږیان به به هیز ده بینن هه رچهنده له راستیشدا لاواز بیت. ههروه ها بوچوونی که سانی دیکه ش به لاواز ده بینیت، هه رچهنده به هیزیش بیت: ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسَ الشُّحَّ﴾ [النساء: ۱۲۸] «هه رچهنده چرووکی و رهزلی ټیکه لاوی د هروونه کان کراوه.»

* هه ر به لگه یه کی ټیلاهی که مروف بوه ستیت له باوه ره ټنان پی، ده بینن هه ر ټه و مروقه باوه ر به به لگه یه کی لاواز تر ده هینیت ټه گه ر بیت و له به رژه وه ندی خوی بیت، ټه مه ش چرووکی بیر و فکره: ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسَ الشُّحَّ﴾ [النساء: ۱۲۸]

«ټه مه هه و اوټاره زوویه که له به رگی به لگه دا.»

* ناکریت به لگه کانت خاوه ن پیگه و هیز بن به هووی ټه وهی خوت که سیکی خاوه ن پیگه و هیزی.

* به ته نها هه بوونی به لگه به س نییه، چونکه ټه وانه ی به رد و ټه ستیره و مانگا و مشک ده په رستن به لگه ی ټه قلی و گو فتاریشیان هه یه بو ټه و کاره یان که به به لگه ی به هیزی ده خه ملینن، به لام گرینگ ټه وه یه بزانت وهی و سرووش د هره به ی ټه و به لگه یه چون بریاری داوه.

* و ته ی درو و چه واشه کاری هه رچهنده زوریش بیت له به رانه ر به لگه ی هه قدا خوی ناگریت: ﴿يُظْفِقُونَ نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَىٰ اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ﴾

وَنُؤْ كِرِهَ الْكُفْرُونَ ﴿٣٢﴾ [التوبة: ۳۲] «ده يانه ویت پرووناکی (ثایینی) خوا بکوژینه وه به فووی ده میان. خوداش نایه ویت بیجگه له پرووناکی خوی ته واو بکات و سه رکه ویت، هه رچه نده بیباوه ران پیان ناخوش بیت.»

* خه لکی له گهل به لگه کان به جوړیک مامه له ده کهن، هاوشیوهی پیشه وهر له گهل ماده خامه کان، بهو جوړه ی بیان ویت به لگه کان به کاری دهینن، هه رکه س جوړی ماده خامه که ی و بنچینه که ی بزانتیت، ئه وکات به های ئه و ئاگره ده زانتیت که مقده که ی پښ شل ده کاته وه، جا ماده که هه ر جوړ و شیوازیک بیت.

* له نیوان می شک و هزره کاند د دوری هیه وه ک چوڼ له نیوان جهسته کاند بوونی هیه، ئه گهر له یه ک نزی که نه بنه وه، گوئیستی یه کتری نابن، به لگه که ت دهرمه خه بو ئه قلنیک که له بوچوونی ئه ودا به به لگه هه ژمار ناکریت، ئه و که سه ی هزری له تو دووره له حه رامییتی تیکه لاوی تیناگات له کاتیکدا زینا به حه لال ده زانتیت.

* زوړترین موناغه شه کان بو پروونکردنه وه ی به لگه کان نین، به لکوو بو چه سپاندنی به لگه کانن، به لگه کان پروونن، سه رکه شی ته نها له تیگه یشتن و واتای به لگه که دایه، ئه بوو یوسف ده لیت: "جیگیرکردنی به لگه له سه ر نه زان ئاسانه، به لام وه های لښ بکه یت دانانی پیدا بنیت، ئه وه کاریکی ئه سته مه.

* ﴿رَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ [الزخرف: ۴۸] «هیچ به لگه یه کمان نیشان نه داوون مه گهر ئه و به لگه یه گه وره تر بوو له هاو تاکه ی.»

له کاتی مناقه شه و سه لماندنی به لگه دا، وا باشه به لگه به هیزه کان دوا بخریت و به به لگه لاوازه کان ده ست پښ بکریت، تاوه کوو که سانی پیچه وانه هه موو شوبه و گومانه کانیان دهربخه ن، جا ئه وکات به لگه به هیزه کان ده هیندریت.

* هه نډيک جار به لگه ی به هیز له که سیکي گومړا و نه زانه وه دهرده چیت، بزانه ئه و که سه خاوه نی ئه و به لگه یه نییه، به لکوو شهیتان پیی راگه یاندووه: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُحُونَ إِيَّاهُمْ لَوِيَّاتٌ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] «بیگومان شهیتانه کان به نه پنی شت به دؤستانیان ده لئین بوئه وهی موجدله و دهمه ده میتان له گهل بکه ن.»

بویه سونه ته (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) بلایت له کاتی مناقه شه کردن له گهل یاندا.

* هه نډيک له بوچوونه باتله کان به به لگه رهت ده کرینه وه، هه نډیکیشیان ته نها خو پهنادانی به خودا له شهیتان به سه، چونکه له به شیک له وه حی و سرووشی شهیتانن هه ژمارده کرین: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُحُونَ إِيَّاهُمْ لَوِيَّاتٌ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]

* هر به لگه یه ک که ته سته م بوو بتوانیت بو خه لکی پروون بکه یته وه، نه وه بیده نگبون لئی باشتره له باسکردنی، به لگه ی مهربم به هیز بوو به لام تیگه یاندن و پروونکردنه وهی قورس بوو بو میشکه کان: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ [مریم: ۲۶] «به راستی من قسه کردنم له سهر خوّم نه زر کردووه بو (خوای) میهره بان، له به رئه وه ته مړو قسه له گهل هیچ که سیکدا ناکه م.»

* موناقه شه له گهل خاوه ن باتله کان مه که هه رچه نده به لگه شت لاییت، تا ئه و کاته ی توانای ته واو به کاره پنیانی به لگه کانت ده بیّت، ئه م کاره ش له ترسانمان نییه له هه ق، به لکوو ترسمان له تویه، هه نډيک جار مروّف به گوچان ده کوژریت له کاتیکدا کوژراوه که شمشیری به ده سته وه یه، به لام نازانیت جوان به کاری به پنیّت.

* کاتیک بته ویت لادان و گومرایي گرووپه لاده ره کان ناشکرا بکهیت، ئهوا زیاتر پښوښت به به لگه ی نه قل یی ههک له به لگه ی ئه قل ی، تنهها مه زهه بی رافیزه کان نه بیت که تنهها ئه قل به سه بو ره تدانه وه یان!

* ماده گهرکان هیزی به لگه و هه قیان له پیشچاو ونه، کافران قوره یش وا گومان یان دهر د هه که په یام بهر وه فات ی کرد، په یامه که ی به کو تا دیت، چونکه مندالی کوری نییه تا به رده وام بیت له سره رپیازه که یی، به دواپراو وه سفیان ده کرد. به لام خودا ناوی په یام بهر ی به زیندووی هیشته وه و ئهوانیش ناویان سراپه وه له گهل ئه وه ی چه ندان وه چه و نه وه یان هه بوو.

* ههواوئاره زوو مروځ کویر دهکات له دیتنی به لگه و ههق، هه رچه نده ئه و به لگه یه به هیز بیت، ئهوا له دهر وونی ئه و که سه ی ههواوئاره زووی تیکهل بووه به لاواز ده بیینن: ﴿قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ [هود: ۵۳] «وتیان ئه ی هوود تو هیچ به لگه یه کی پرونت بو نه هیناوین، بو یه ئیمهش واز له بهر ستراره کانمان ناهینن له بهر قسه ی تو.»

* ئه گهر که سانی پیچه وانه باوه ریان به به لگه کانت نه هینا و نه هاتنه سره ریگه ی ههق، ئه و کاره یان ئه وه ناگه یه نیت وته کانت هه له یه. هه ندیک له په یام بهران هیچ کهس باوه ریان پی نه هیناوه، شیوازی بانگه وازیان گوریوه، به لام بنچینه و رپیازی هه قیان نه گوریوه بو ده سخستنی شوینکه وتوو.

* گه وره ترین به لگه کانی گهر دوون به لگه ی چه سپاندنی بوونی خودایه، که چی خه لکی نا کوکیان تی کهوت و دانیان پیدا نه نا، تو ئه ی مروځ ناتوانیت به لگه کانت بچه سپینیت وهک چو ن خودا به لگه کانی چه سپاندووه، ئه گهر ههق له لات چه سپی، ئهوا با نه یاره کانت نه بنه ریگر بو ت.

* باوه نه هینانی خه لکی به و هه قه ی بانگه شه ی بو ده کهیت، وات لی نه کات گومان و لادانت بو دروست بکات و لاده یت له ههق، هه ندیک له خه لکی

ږه تکرډنه وه و باوه ږنه هینانیا ته نه به هوۍ سهرکشی و مل هوږپانه وه په
له گه ل هه موو ئه وانه شدا تۆ به لگه ت به هیتر نییه له په یامبه ران: ﴿فَإِنْ كَذَّبُكَ
فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ [آل عمران: ۱۸۴] «جا نه گهر باوه ږان
پن نه کردی، ئه و باو بیگومان ږوا نه کراوه به پیڅه مبه رانی له پیش تۆوه هیناویان
به به لگه روونه کان.»

* به لگه ی گومر اکان دوو باره و سواوه، به لام شیوه ی دهر ږینه کانی ده گورن
و تازه ی ده که نه وه، هه مان هه له ی ئوممه تانی پیشوو دوو باره ده که نه وه:
﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾
[البقرة: ۱۱۸] «ئوانه ی که له پیش ئه مانیشدا بوون هه مان شتیان ده وت، دل و
دروونیان له یکه ده چیت، بیگومان نیشانه ی زورمان باسکردووه بو که سانیک
که به شوین دلنیا پیدا ده گه ږن.

* ئه قل هیچ به لگه یه کی نویی نه هیناوه بو ږه تکرډنه وه ی وه حی و سرووشی
خودا، هه موو به لگه تازه کان به لگه ی گه لی: نوح، عاد، سه موود، ثیبراهیم،
لوط، مووسا، عیسا و موحه ممه د بوون، بهس ته نه شیوازی دهر ږینه که یان
گورپوه.

* به لگه ی هیچ که سیکم نه بینوه هینا بیتی بو چه سپاندنی ناهه قییه ک که
له وه پیش بوونی نه بوو بیت، ته نه ئه وه یه شیوازی دهر ږین و زمانیاں جیاوازه،
ئهمه ش ده که نه هوکار بو گورینی ئه وه هه له یه ی که ده یانه ویت بیچه سپین.

* ده وتریت زورینه ی خه لکی و کو مه لگا کان ئه و کاره ده که ن! جیاوازی ئه م
وته یه و به لگه ی گه لانی پیشوو چییه که له به رانه ر په یامبه رانیان به کاریان
هیناوه، خودا بو مانی روونکردووه ته وه و ده فهرموویت: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾ [هود: ۱۷] «به لام زورینه ی خه لکی ږوا ناهین.»

* ده لېن: زۆرينه ی خه لکی ته و کاره ده کهن. هه ق به ژماره ی شوینکه وتوانی ناناسریت، له هه موو کاتیکدا زۆرينه بۆچوونیکي جياوازی هه بووه له بۆچوونی سهرده می دواى خوۍ، جا ئايا هه ق هه لده گهرېته وه بۆ ده ستخستنی شوینکه وتوان؟!

* هه ق سهر به خوۍه. له ههر شوینیک زۆرينه به دی کرا، مه رج نیه هه ق به دی بکريت، ته گهر سهرده م و سه ده کان له ده ست مروڤیکدا وه ک په رتووک بوونایه، ههر په ره یه ک سه ده یه ک بووايه و مروڤ هه لی دابایه وه، ده بینیت هه موو سهرده میک زۆرينه بوونی هه بووه، جا ئايا هه ق هه لده گهرېته وه به هه لگيرانه وه ی ده ستی؟!

* ژماره زۆری دوژمنان و که سانى نه یار هېچ کاریگه ریه ک ناخاته سه ره هق، ته نها لای ده روون لاوازه کان و ئاره زووبازه کان نه بیت: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ [الفرقان: ۵۰] «سویند به خوا به راستی ئیمه به چهن د جوړ ته م (ئیشه نه) مان گوړی له نیوانیاندا، تا بیر بکه نه وه، به لام زۆریه ی خه لکی، جگه له سپله یی (بېباوه ری) هېچیان ناویت.»

* هه ق درو شمیک نیه زۆرينه جېبه جېی بکه ن، خودا هه رکات به زۆرينه ئوممه تیکی له قورئاندا باس کرد بیت، ته وا گو مریی داوه ته پالیان. خودا نزیکه ی هه فتا جار له قورئاندا ته و بابه ته دووباره کرد ووه ته وه.

* مانوړی سهر بازی ته نها به زۆری ژماره نایه ته جی، به لکوو به به هیزی ئیمان و به لگه و سه لماندن ده بیت: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ [التوبة: ۲۵] «له رۆزی حونه ینیشدا (یارمه تیدان) که به زۆری خوتاندا ده نازن، به لام هېچ سوو دیکي نه بوو بۆتان.»

* ته گهر بۆچوونی زۆرينه له پېش بووبا، ته وا ده بوو بۆچوونی گه لی لووط له بۆچوونی لووط له پېش تربیت و فیرعه ون له مووسا له پېشتر بووبا، و ته بوو جه هل

له پهمبهر له پيشتري بووبا. ره چاوي زورينه ده كړيت، به لام نه گهر پيچه وانه ي هه ق بوو نه وكات هيچ به ها و نه رزشيكي بو داناندرت.

* هه نديك له خه لكی له هه ق راده كهن به هو ي كهمي شوينكه وتوانيبه وه، ههروه ها فريو ده خو ن به زوري ژماره ي ناهه قان، پاكي و بيگهردي بو نه و خودايه ي پهمبهراني له سهر هه ق چه سپاندووه هه رچه نده تنها بوون، ههروه ها نه بووبكري چه سپاند وهك تاكه شوينكه وتوو بو تاكه پهمبهر يك.

* ژماره زوري نه وانه ي خراپه نه نجام ده دن نابنه هو ي گوريني نه و خراپه يه بو چاكه، ههروه ها وازهيناني خه لكی له هه ق نابيته هو ي گوراني بو ناهه ق، هه ق هه قه هه رچه نده خه لكيش وازي لي بهينن، ناهه قيش ناهه قيبه هه رچه نده خه لكی نه نجامي بدن.

* ﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ﴾ [الأنعام: ۱۱۶] «نه گهر تو گويرايه لي زوربه ي نه وانه بيت كه له سهر زه ويدان، له ريگاي خوا گومرات ده كهن.»

سهر سامبوون به زورينه و په يوه ستركردني به هه قه وه هه له يه كه هه موو نوممه تاني پيشووي پي گومرا بوون، زماني ژماره كان زورجار به كاردت وهك چو ن نه فامه كان به كاريان ده هينا.

* به لگه ي دروستي بو شتيك ده هيننه وه به وه ي خه لكی لايان قورس و گران بووه سهره تا ليي دووركه وتوونه ته وه پاشان هوگري بوون و كروويانه، نازانن پهمبهران كاتيک نيردراون گه له كانيان هوگري تاوان بوون له شيرك و هاوپره گه زبازي و زينا و رپيا.

فیتنه ی شوینکە وتوان، لاسایکړدنه وه ی زۆرینه و خاوه ن هیژەکان

* ئەگەر بەندکردنی جەستە بە کۆت و زنجیر بێت، ئەوا بەندکردنی ئەقل بریتییە لە تەقلید و شوینکەوتنی کوێرانه.

* شوینکەوتنی تاکەکان و کەسەکان زۆرجار دەمارگیری و سۆز پەرە ی پێ دەدات، بۆیە زۆرینه ی پەشیمانییە: ﴿إِذْ نَبَرَأُ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ [البقرة: ۱۶۶] «کاتیەک کە پێشەواکان یەخە هەڵدەتە کێتن لەوانە ی (لە دنیا دا) دوا یان کەوتوون و سزایان (بە چاوی خۆیان) بینی و هەموو پە یو هندییەکیان پچرایە وه.»

* هیچ کەسێک لە پلە یە کدا رامە گرە کە گوێرایە لی بکەیت بە یی بوونی بە لگە و زانست، ئە وه خوا یە تی یە کە تە نها بۆ خودا ئە نجام دە درێت: ﴿وَلَا يَخِذُ بِعُصَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [آل عمران: ۶۴] «هەندی کمان هەندی کمان بە پەر وەردگار دادە نێین.»

ئە م ئایە تە لە گوێرایە لی کوێرانه ی خە لکی بۆ گە ورە کانیان دا بە زی وه.

* شوین بۆ چوونی هیچ کەسێک مە کە وه لە بە ر ئه وه ی کە ئە و کە سە ت خۆش دە وێت، هە ر وه ها پێ چە وانە ی بۆ چوونی هیچ کە س مە کە لە بە ر ئه وه ی رە قت لێ یە تی، خۆ شە ویستی تاکە کان و رە قلی بوونیان سۆ زی کە چا وه کان کوێر دە کات لە هە لبژاردنی خودی هە قدا.

* خودا هه رتا کيک راده ستي ئه قلى خويان ده کات، تا له سرووش و وه حى تن بگات، له روژى قيامه تيشدا تهنه له گهل ئه قل و سرووشدا ده مي نيته وه، راده ستکردنى بو هيچ که سيکى ديه که ليت وهرنا گيري ت: ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْعُيُودِ﴾ [ق: ۲۸] «خو ده فهرموويت: له لای مندا ده مه قالى و مشتومر مه که ن، چونکه بيگومان پيشتر هه ره شه م (له باره يه وه) ناردو وه بو تان.»

* له ژير سي به رى هيچ که س مه مينه وه، چونکه ئه گهر بروات سي به ره که شى ده بروات، به لکوو له ژير سي به رى زاتي کدا بمينه وه که سي به ره که ي لانا چي ت و ناروات.

* فکر و بوچوونه کان سي به رى خاوه نه که يانن، به گوړانيان ده گوړين، له ژير سي به رى هيچ که س مه مينه وه ئه گهر ئه و گوړا تو ش ده گوړي ت.

* لايه نگري بو حيزب و شوينکه وتنى گروپ و تاقمه کان وا له مرو ف ده کات ئاماده کارى نه مينيت بو دو زينه وه ي وه لامى کى مه زن و گونجاو بو پرسيا ره هه ره که و ره که ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵]

«روژيک ديت خوا بانگيان ده کات و پييان ده فهرموويت: ئه وه وه لامى پيغه مبه رانتان چون دايه وه؟»

* ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ۶۵]

«روژيک ديت خوا بانگيان ده کات و پييان ده فهرموويت: ئه وه وه لامى پيغه مبه رانتان چون دايه وه؟»

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا -- رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ۶۷-۶۸] «ده لين: ئه ي پهروه ردگارمان به راستى ئيمه به گو يى سه ران و گه و ره کانمان کرد، ئيتر له ريگاي راست گومرايان کردين. ئه ي پهروه ردگارمان دوو به رابه ر سزا يان بده و بهر نه فرينى گه و ره ي خو تيان بخه يت.»

لاوازترین به لگه ئه وه په بهنده له لای خودا بوه ستیندریت و خوداش پرسپاری
لن بکات دهرباره ی فه رمانه کان و نه هیه کانی له قورئان و سونه تدا، پاشان دان
به وه دابنیت که دیویه تی، به لام هه موو به لگه که ی ئه وه بیت: گو مه لگا وایان
گوت و خه لکی به و جوړه بوون.

* تنها کاتت به فیرو داوه ئه گهر ئایین له پیاوړتیک وهر بگریت که له
پوژی دوایدا پرسپارت دهرباریه یان لن نه کړیت: ﴿وَبِیَوْمٍ یُنَادِیْهِمْ فِیْ قَوْلٍ مَاذَا اَجَبْتُمْ
الْمُرْسَلِیْنَ﴾ [القصص: ۶۵]

ئو کاره ساته گه وره تر ده بیت کاتیک له ناکاو ده بینیت په رتوو کیکت
خویندووه، به لام تاقیکردنه وه که ت له و په رتوو که دا نه بیت: ﴿فَفَعِمِیْتُ عَلَیْهِمْ
الْاَنْبَاءَ یَوْمَیْذٍ فَهُمْ لَا یَتَسَاءَلُوْنَ﴾ [القصص: ۶۶] «ئینجا له و روژه دا هه و آلله کانیان
(به لگه کانیان) له بیرده چیته وه، ئه وسا پرسپاریش له یه کتری ناکه.»

* زوریک له ئه قله کان وهک پوله بالندن له پشت کاریگه ربوون، به
پووداوه کانه وه گوزر ده که ن، زور که میان خاوه ن کو تروولی ئه قلی خو یان، به
ئاشکرایي له قورئاندا هاتووه زورینه ی دوزه خیه کان ئه وانه ن که به بی به لگه
شوینی خه لکی که وتوون.

* ئو که سه ی ئه قلی په کبخات له گه ران و وهر گرتنی هه ق، ئه و زیاتر
سیفه ته کانی له ئازه له وه نزیک بووه ته وه به به رانه به به سیفه تی مروقه کانی
دیکه: ﴿اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِیْنَ لَا یَعْقِلُوْنَ﴾ [الأنفال: ۲۲]
«به راستی خراپترینی هه موو گیانه له به ران له لای خوا ئه و که ر و لالاله ن که
بیرناکه نه وه و ژیر نابن.»

* هه رکه س بوچوونه کانی به خه لکیه وه به به ستیته وه ئه و ئه و ان چو ن
سووران ه وه، ئه ویش ده سووړپته وه، چونکه ئه و ان جیگیر نیین، هه رکه سیش
دلی وابهسته بیت به خودا وه، جیگیر و دامه زرا و ده بیت له هه موو کاته کانیدا له
دوینی و ئه مړو و سبه یدا.

* ئه گهر رڼی تې بچووايه شهيتان له راگه ياندنه وه ده ربکه وتايه و خه لکی توانای ئه وه يان هه بووايه بييين، ئه وا زورترين خه لک سه يری ئه و که ناله يان ده کرد و شوینی ده که وتن، هه مان کاریان دوو باره ده کرده وه تا بگن به وهی ئه و پښی گه يشتووه. فیتنه ی شوینکه وتن کوږت ده کات له دیتنی هه ق.

* زورینه ی ئه و که سانه ی شوینی هه ق ده که ون لاه تازه پیگه يشتووه کانن، به لام گه وړه کان سه رکه ش و سوورن له سه ر ئه وه ی و ه ریان گرتووه: ﴿فَمَا أَمَّنْ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ [يونس: ۸۳] «جا (له سه ره تاوه) بروای به مووسا نه هینا چهند گه نجږیک نه بیت له گه له که ی به هو ی ترس و بییمان له فیرعه ون و پیاوماقوول و گه وړه کانیان نه وه ک بیانگیریته وه بو یددینی.»

* زورږیک له خه لکی شوین ئه و که سه ده که ون که سه رکه وتوو بووه به بی بیستنی به لگه کانن: ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ ﴿لَعَلَّآ نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ أَغْلَبِينَ﴾ [الشعراء: ۳۹-۴۰] «پاشان به خه لکی و ترا: ثایا (بو دیتنی ئه م دیمه ن و شانویه) کونابنه وه؟! بوئه وه ی شوینی جادوو گه ران بکه وین ئه گهر ئه وانسه رکه وتن و بردیانه وه.»

شکستخواردن له مال و ساماندا جی په ند نییه.

* مروقی ژیر ناروانیته زوری شوینکه وتوو و په پراوکاران پیش ئه وه ی پروانیته حه قیقه تی رږبه ره کان، شهيتان شوینکه وتوو وانی زور زیاترن له په یامبه ران، شوینکه وتنی یه ک که س بو هه ق زور باشته ره له شوینکه وتنی خه لکانی هه موو سه ر زه وی بو ناهه قی.

* به راوردکردنی زوری شوینکه وتوو و مال و سامان به که سانی دیکه ده بیته هو ی دروستبوونی خو به گه وړه زانینږکی سه رکه شانه: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ

يَنْفِسِه (الكهف: ۳۴-۳۵) «ههروه ها (خاوه نی ئه و دوو باخه) مال و سامانی زۆری هه بوو (له ئالتوون و زیو و شتی تر) جا به هاوړی (ئیمانداره هه ژاره) که ی وت، له کاتیکدا که قسه ی له گه لدا ده کرد: من مال و سامانم له تو زیاتره و کوړ و خزمه تکاریشم زیاتره. چوو ه ناو باخه که یه وه، له کاتیکدا سته مکار بوو له خو ی.»

* زۆری و که می شوینکه وتووان هه ق جیگیر ناکات و ناهه قیش له ناو نابات، شوینکه وتنی خه لکی به ده ست خودایه، ئایینی نووح هه مان ئایینی موحه ممه د بووه، نووح ۹۵۰ سال بانگه وازی بو کرد، به لام که مینه یه ک شوینی که وتن، موحه ممه دیش ۲۳ سال بانگه وازی کرد و ئوممه تیک شوینی که وت.

* چاکسازان شانازی و ئاوات ده خوازن به زۆری شوینکه وتووانیانه وه له پوژی دوایدا، به لام گوپرایان خه ساره ت مهن دن به زۆری شوینکه وتووانیان و سزا ده درین به ئەندازه ی شوینکه وتووانیان. ئەوکات خوژگه ده خوازن شوینکه وتووانیان که م بووبا، جا که وایوو شوینکه وتووان یان هوکاری سزان یان نیعمه تن.

* ژماره ی شوینکه وتووانی چاکسازان پاش مردنیان زوړترن وه ک له کاتی ژیاناندا، چونکه به مردنیان گومانه کانی ده وریان ده مرن، له و پروپاگه ندانه ی ناحه زانیان بویان هه لده به ستن که ده لئین مال و سامان و شکو و ده سه لاتیان ویستوه.

دامه زراوی و میانړه وی و زیاده پره وی

دامه زراوی و جیگیری هوکاری پارېزراوییه بو بهنده ههرکات مهرگی له ناکاو بهرؤکی بگریټ. وا دهکات مروځ بهردهوام ئاماده بیټ، چونکه مروځ نازانیت کهی قیامه تی بهرپا ده بیټ، خودا به په یامبه ره کهی ده فهرمووټ: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ [هود: ۱۱۲] «ئهی موحه ممهد (ﷺ) دامه زراو به بهو شیوازه ی که فهرمانت پې کراوه له لایه ن خوی گه وره وه، ئه وانه شی که تهو به یان کرد و له گهل تودا بو لای خوی گه وره گه راونه ته وه، با ئه وانیس دامه زراو بن.»

* خودا به په یامبه ره کهی (ﷺ) ده فهرمووټ: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ [هود: ۱۱۲] «ئهی موحه ممهد ئهی موحه ممهد (ﷺ) دامه زراو به بهو شیوازه ی که فهرمانت پې کراوه له لایه ن خوی گه وره وه.»

دامه زراو به، بهو شیوه یه ی خودا فهرمانی پې کردووی، نهک بهو جوړه ی که خوت ده تهوټ له کاتیکدا که ئه و په یامبه ر بووه، ئه گهر بو که سیک دروست بووایه دامه زراویه کهی به ویستی خوی بووایه، ئه و بو موحه ممهد (ﷺ) دروست ده بوو.

* ناوه ندگیری له قورئاندا بریتییه له: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ [هود: ۱۱۲]

لای راست نه گریټ و زیاده پره وی تیدا بکهیت: ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ [طه: ۸۱]
«زیاده پره وی تیا مه کهن»

به لای چه پشدا نه روټ و روو بکهیته دوژمنان: ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ [هود: ۱۱۳] «پال مه دهن به وانه وه که سته میان کردووه، چونکه دووچاری ئاگری دوزه خ ده بن»

* ټه قله کان ناتوانن وټنای ناوه ندگیری بکیشن، به لکوو پهروه ردگار بریاری له سهر ټهو بابته داوه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] «به م شیوازه ئیوه مان گیراوه به ئوممه ټیکی میانره و.»

ههرکس له وه حی و سرووشی خوداوه دوور بوو، له سهریه تی به ره و وه حی ههنگاو بنیت، نه ک وه حی به لای خویدا راکیشیت.

* ناوه ندگیری بابته ټیکی جیگیره و خه لکی لئی نریک و دوور ده که ونه وه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۴۳] «به م شیوازه ئیوه مان گیراوه به ئوممه ټیکی میانره و. بوئه اهی ئیوه له رژی قیامه تدا بینه شاهید به سهر خه لکییه وه.»

نیشانه ی ناوه ندگیریان بوونی په یامبه ربانه: «وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا» «بو ټه وه ی پیغه مبه ری خواش (ﷺ) شایه ت بیت به سهر ئیوه وه.»

* ناوه ندگیری ریگه یه که په یامبه ر (ﷺ) کیشاویه تی، پاشان فرمانی به خه لکی کردووه به سهر ټهو ریگه یه دا پرون، نه ک به دوایدا بگه رین: ﴿وَإِنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] «فرمانی داوه که بیگومان ټهمه ریگای راستی منه که راست و دروسته که واته شوینی بکه ون و شوینی ریچکه کانی تر مه که ون، چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دهن له ریگه ی خوا.»

فرمانی داوه که بیگومان ټهمه ریگای راستی منه که راست و دروسته که واته شوینی بکه ون و شوینی ریچکه کانی تر مه که ون چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دهن له ریگه ی خوا.

* ناوه ندگیری ریگه یه که خودا دیاری کردووه بو خه لکی، ناوه ندگیری به شیوازیک پروونه پیویست به گه ران ناکات بو دوزینه وه ی له ناو ریگه کاند:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] «بهم شیوازه ئیوه مان گتپراوه به ئوممه تیکی مامناوه ند.»

خودا دایناوه و کوټایی پښ هیناوه، گهران بوی له نیوان ریچکه کاندای بوونی گومانه.

* زوریک له وانه ی به شوین ناوه ندگیریدا ده گهرین، ده چن له ناو گروپ و تاقمه کاندای ده گهرین، نهک له ناو به لگه کاندای. نه گهر هیژ و جه ماوه ری گروپه کان گورای، نه وانه ئیوا نیش ده گورین؛ خو نه گهر نه وانه وابهستی به لگه کان بوونایه، به جیگیری ده مانه وه.

* دابه شکردنی هه ق و پارچه پارچه کردنی بریتی نییه له ناوه ندگیری، به لکوو ناوه ندگیری وه رگرتنی هه موو به شه کانی هه قه به یه که وه: ﴿... وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ [النساء: ۱۵۰-۱۵۱] «به راستی نه وانه ی بیواوه رن به خوا و پیغه مبه ره کانی، ده یانه ویت جیاوازی بخه نه نیوان خوا و پیغه مبه ره کانییه وه، ده لین: باوهر به هه ندیکیان ده هینین و به هه ندیکی تریان ناهینین و ده یانه ویت له نیوانیاندا ریگه یه که بده نه بهر. ئا نه وانه به راستی بیواوه ری ته واون.»

* دروستکردنی نیوه ندگیرییه که له ئیسلامدا به مبهستی راکردن له هه رامیکی براوه یی وه کوو که سیک وایه که نیوه ندییه که له نیوان خورما و توپکله که یدا دابنیت، نه هوکمی ناوه وه ی خورما که وه ربگریت و نه دهره وه ی له کاتیکدا نه وه ی نه م هوکمه ی داناوه ده زانیت که نه وه که سه ی خورما که ده خوات نه ویش ده خوات.

* نیوه ندگیری، مه شخه له کانی له وه حییه وه سه رچاوه ی گرتووه، ناکریت هه رکه سیک دوو فکر بینیت و بلیت من نیوه ندگیری له نیوان نه م دوو فکره ده که م، جا نه وه که سه به رده وام بارگه ی بیچیته وه به دوا ی مه نزل ی رایه جیاوازه کان بکه ویت، نه مه نیوه ندگیری خویه تی نه وه که ئیسلام.

* وا گومان ده بهن ناوه ندگیری ئه وه یه له نټوان هق و باتلدا بوهستن و بهمه پاریزراو ده بن له په خنه ی هه موو لایه نه کان: ﴿يُؤَيِّرِدُونَ أَنْ يَأْمُرُكُمْ وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا﴾ [النساء: ۹۱] «ده یانه ویت له ئیوه ئه مین بن و له هۆزه که ی خویشان ئه مین بن، هه ر کاتیک بانگرا بن بۆ بیباوه پری و بته رستی، گه راونه ته وه بۆی».

* ناوه ندگیری ئه وه ناگه یه نټ له نټوان دوولایه ندا بوه ستیت، به لکوو هه ندیجار هه رسیکتان له لای راست یان چه پ ده بن. ناوه ندگیری ئه وه یه به رده م خوټ بینیت مثل ما أنا علیه الیوم وأصحابی «هاوشیوه ی ئه وه ی ئه مړو من و هاوه لآنم له سه ری ده رۆین».

* ناوه ندگیری ئه وه یه خودا لیت رازی ببیت، نه ک کوټوونه وه ی لایه ن و گروونه کان له ده ورت.

* که سانی شلرپه به ئه ندازه ی دووریان له ناوه ندگیری به وه که سانی ناوه ندگیر به زیاده رپه وو و توندرپه وه سف ده که ن. توندرپه وه کانیش به ئه ندازه ی دووریان له ناوه ندگیری به وه که سانی ناوه ندگیر به شلرپه وه سف ده که ن. ناوه ندگیری به ئه سته م ده بیندریت له لای ئه وه که سانه ی دوورن لیه وه.

* ئه وه که سه ی ئه قل و چاوی له ناو بازنه ی ئازادیخوازی و له ده سته درچووندا بسوورپته وه، ئه وا بیگومان ناوه ندگیری به توندرپه وه ی و زیاده ره وه ی وه سف ده کات، پټچه وانه ی ئه مانیش به پټچه وانه وه وه سفیان ده که ن.

* توندرپه وه ی و شلرپه وه ی دوو ده رگان بۆ ده رچوون له ئاین، زۆریک له ده وله ته کان به هو ی شلگیری به وه شان و هه ره سیان به سه ر هاتوه، نه ک به هو ی توندرپه وه یه. به لکوو له توندرپه وه ی هه لاتوون و به شلگیری شکستیان هیناه.

* سه رقالبوون به ره خنه گرتن له توندره وان، شلرپه وى له دلدا ده چينيت، ههروه ها سه رقالبوون به ره خنه گرتن له شلرپه وان، توندرپه وى ده چينيت. دادگه ريبش ناسيني ههقه له ههركوښه ك بټ، ههروه ها ره خنه گرتنه له ههردوو لا به شيوازيكى يه كسان.

* زيده په وى له ئيستادا بوونى ههيه، به لام زور ده وروژينريت و له بوسه دا ده بن بوى تاوه كوو گشت ديد و تپروانينه كان به ترس و توقانده وه سه يري بكن، جا دارنران له سايه ي ئه موه ورو بدات، چونكه كه سى ترساو له شتيك، ته نانه ت ههست به برينى ده ستيشى ناكات تاوه كوو هپور ده بيته وه.

* بنچينه و ئه سل وايه كاتيک زيده په وى كرا له خستنه پرووى هه ر بابه تيک، بيگومان مافى لايه نيكي ديكه پيشيل ده كريت و نيوه نديگيرى ده شيويت، ههروه كوو چون زيده په وى كرا له خستنه پرووى بابه تي «لى بورده يى» كاتيک روژئاوا ويستی هيرش بكاته سه ر روژه لات، كاتيکيش جهنگى روژئاوا ته واو بوو، ئه م بابه ته فه راموش كرا.

* زورجار نه فس ويناى توندرپه وى به رانبه رى ده كات، بوئه وه ي رى به خو ي بدات تاوه كوو شلگيرى بكات، زورجاريش ويناى شلرپه وى به رانبه رى ده كات، تاوه كوو رى به توندرپه وى خو ي بدات. شلرپه وى و توندرپه وى به پيوه رى دووربوون له حه ق ديارى ده كريت، نه وه ك به دوورى له تووه.

عهقل و نهقل و کارتیځه ره کان

* همر پېنج ههسته وه ره که ی مروځ له ناو نازده لدا زور به شیوه یه کی به هیزتر بوونیا ن هه یه، به لام به یه ک شت مروځ پیش ده که ویت ئه ویش بریتیه له نهقل، خوئه گهر مروځ په کی بخت، ئه وا نازده له کان پیشی ده که ون: ﴿وَأُولَٰئِكَ كَلَّا نُنْعِمُ بَلْ هُمْ أَصْلُ لُحٍّ﴾ [الأعراف: ۱۷۹] «ئه وانه وه ک نازده ل وان، بگره خراپتر و گومراتر له نازده ل.»

* تنه نا خاوه ننداری و ئه وه ی که خاوه ن عهقلیت، ئه وه ناگه یه نیت که بیرده که یته وه و تیده گه یه: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۷۹] «سویند به خوا به راستی دروستان کردووه بو دوزه خ زوریک له جنوکه و ناده می، دلیان هه یه به لام پیی تیناگن (له راستی) و چاویان هه یه (ههقی) پی نابین و گوینان هه یه (ههقی پی) نابستن.»

* عهقل گوزه یه که پیویسته پربریت، ئه گهر ده ستپیشخه ری نه که ی بو پرکردنی به شتی خیر و چاکه، بیگومان شهیتان ده ستپیشخه ری ده کات له پرکردنی به خراپه و شه ر.

* ئهقل گوزه یه که هیچت پی نادات تنه نا ئه وه نه بیت که خوت پیی ده دهیت. ئه وه که سه ی ده یه ویت ههقی پی بدریت، با به وهی و سرووش پری بکات.

* عهقل ده ستاری زانینه، ناکریت شتانیکی پی بهاردریت که سوودیان نییه، چ جای به بادانی له هه وادا. زورجار دهنگی جیره ی ژیر ده ستاری هه ندیک له ئهقله کان ده بیستین، به لام نابین هیچ به روبوو و هارواوه کیان لیوه په یدا بوویت.

* ئه قل گه شت ده کات و ده رواټ به ناو فکردا وهک چوڼ پټيه کان به زهويدا
 گه شت ده کهن، جا هه نديک جار پيش ده کهون و هه نديک جار ده کهون.
 نه گهر خدا يارمه تي و پشتيواني خوځي له نه قل ته و اوو شاره زاکان بگرته وه،
 نه و ده کهونه ناو چالي گومراييه وه، وهک چوڼ پي مروقه کانيش ده ترازين و
 ده کهون به زهويدا.

* نه قل کان بابه ته سهره تاييه کان جوان ليکده ده نه وه، به لام ويل و
 سهرگردانن له دهره نجام و کو تاييه کاندا.

* ناقلترين مروف نه و که سهره دوورترين روانيني هه بيت بو ئامانج و
 مه به سته کان، به نه ندازه ي نزيک روانين بو ئامانجه کان نه قل کهم ده بيت،
 شيته کان ئامانجيکيان هه يه ده يانه ويټ په رداخيک ئاو هه لېگرن و بيخونه وه،
 به لام نازانن له کوځي داي بڼينه وه کاتيک که هه ليان گرت و ته و او بوون له
 خواردنه وه ي.

* ههر ده بيت عه قل روژيک له روژان خاوه نه که ي تووشی بو چوونتي که هه له
 بکات، تاکوو خودا بو ي به لمي نيټ نه و نه قل ه ي پيشره وي نه و مروقه ي ده کرد
 دژي خودا بو وه، نه گهر ويستباي ئاو ده يه پشته وه و نه گهر بيه ويټ يارمه تي
 ده دات.

* نه قل چهند سهره له و کاته دا که خاوه نه که ي گومرا ده بيت به هو ي
 هه و او ئاره زوو و سهرکه شي و خو به گه وره زانينه وه. کافراني قوره يش خوايه کيان
 له به رد بو خو يان تاشي وو، جا کاتيک په يامبه ري خودا (ﷺ) ريگري نه و کاره ي
 لي کردن په تيان ده کرده وه و ده يانوت نه و تنه ا مروقي که!

* هيچ شتيک هينده ي نه قل سهرکه ش نييه له به رانه ر خاوه نه که يدا،
 دوزه خ به چاوي خو ي ده بينيټ پاشان داوا له خودا ده کات: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقُفُّوا
 عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ [الأنعام: ۲۷] «نه گهر بيان بينيت

کاتیک که له سهر قه راغی دۆزه خ وهستیندراون که ده لّین خۆزگه ده گهرینرینه وه
بۆ دنیا و به لگه کانی په روه ردگارمان به درۆ نه ده زانی.»

پاشان ئه گهر بگتړد رینه وه: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ [الأنعام: ۲۸]
«ئه گهر بگه ریندرینه وه بۆ دنیا، بېگومان دووباره ده گه رینه وه بۆ ئه و کارانه ی
که لّیان قه ده غه کرابوو.»

* مروّف هینده ئه قلی به گه وره و پیرۆز ده زانیت به جوړیک که ده یگه یه نیته
ئاستی پاریزراو بوونی ته واو له هه له، له کاتیکدا زۆرینه ی و ته کانی ئه مرؤی
ده رباره ی رابردووی بریتیه له «خۆزگه و بریا ئه و کارم کردبا و ئه و و ته یه م
گوتبا» ئه قلی ئه مرؤی ده په رستیت و جوین به ئه قلی دوینی ده دات، له
کاتیکدا هه ردو وکیان یه ک ئه قَل بوون.

* خودا هیز و توانای ئه قلی مروفی زیاتر داناوه له هیزی جهسته ی، بیر
ده کاته وه و تّ ده فکریت به ئه ندازه یه ک که ده سته کان و پییه کان ناتوان پیی
بگهن، تاکوو ئه و مروّفه خودی خو ی هه ست به لاوازییه که ی بکات، خو ی به
گه وره نه زانیت له ئاست به دیهینه ردا.

* نه خو شیی ئه قَل تر سناکتره له نه خو شیی جهسته، هه روه ها بلا و بونه وه شی
زۆر خیراته ره: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۵] «به لّام ئه وانه ی له نیو دلیاندا (ناپاکي) هه یه

به لّام ئه وانه ی له نیو دلیاندا نه خو شیی (ناپاکي) هه یه ئه وه سوره ته که بۆیان
زیاد ده کات سهره رای پیسی و ناپاکي خو یان پیسی و ناپاکي تر ئه و (ناپاکانه)
ده مرن له کاتیکدا که بې پروان.

* مروّف ئه و زانسته وه رده گریت که هزی پیی هه یه، وه ک چۆن ده ست
ئو خواردنانه ده گریت که مروّف هزی بۆیان هه یه، ئه قله کان نه خو ش

دهكهون وهك چوڼ جهسته نهخوش دهكهوږت، چونكه ههموو ئه و شتانهى
نهفس و دهستى مروږ پيى خوشه و وهرى دهگرږت سوود بهخش نيين.

* ههموو ئهوانهى خوشت ويستوون بههوى جگه له عهقلهوه جا بههوى
خزمايهتى يان چاكه يان جوانى يان پيگه يان ئهوا پيويسته بهرى پي بگرږت
پيش چه سپاندنى باوهر بهو شته، چونكه نهفس پيشخستنى ئه قل و پيشخستنى
سوژ و عاتيفه تيكل دهكات.

* هر كهس به عاتيفه و سوژى ئاوى ئه قلى بدات، ئهوا بوچوونه كانى له
شوينى خو ناييت؛ ئه گهر عاتيفه و سوژى گوړا، بوچوونه كانيشى دهگوړږت،
وا ده زانيت زانستى زياد بووه، به لام له راستيدا تنها عاتيفه و سوژى كه
بووه ته وه، زانست و زانيارى زيادى نه كړدوه و نه گوړاوه.

* پاك كړدنه وهى د هروون پيش راست كړدنه وهى ئه قله، چونكه ئه قل
راستپړه وه، ئه گهر نهفسى وازى لي بهنيت و ههواو ئاره زوى تيكل نهكات،
بويه خودا زورجار ستايشى ئه قل دهكات و سهركونه و سهرزنشتى نهفس باس
دهكات.

* ئه قل و د هروون ململانې دهكهن، ئه گهر مروږ ئه قلى بهسهر د هروونيدا
سهر كهوت، پيگه پراست ده دوزيته وه؛ خو ئه گهر نهفس و د هروونى سهر كهوت
بهسهر ئه قليدا، ئهوا سهر گهردانى دهكات.

* ئيسلام ئه قلى پهك نه خستوه بو نه قل، بهلكوو وهك روښنايى داياناوه
بو چاو، ههر كهس به تنها به هوى چاوه كانيه وه پي بكات به بي روښنايى، ئهوا
بيگومان لاده دات و دهكهوږت.

* ئيسلام پريزى له ئه قل گرتوه و به گهره داناوه، به شيك له و پريزه
ئهويه پيگرى لي بكات له چوونه نيو ئه و بابته تانهى باش نا يان زانيت، تا هله

و خلیسکانی زور نه بیټ و به هوږیه وه شکوې نه مینیت، هر بویه وه چی هاتووه
 نارامی بکاته وه و بی پاریزیت.

* سروش له گهل نه قلدا وهک نوور و روښناییه بو چاو، نه گهر زانستی
 به سرووش زیاد بوو، ده توانیت ئاسان ری بکات؛ نه گهر کمه بوو، گومرا و
 سرلنیشیواو ده بیټ: ﴿أَفَمَنْ يَمُنُّ بِكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمُنُّ سَوِيًّا عَلَىٰ
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [المک: ۲۲] «نایا که سیک برپا و به ده مده بکه ویت، زیاتر
 رنیشاندراوه یان که سیک که به ریکیه وه له سهر راسته ری ده روات؟

* نه قل له گهل وه حیدا هاوشیوهی چاوه له گهل خور، وه چی ریگه روشن
 ده کات، نه قلش پشیره وی ده کات تا بروات، ریکردنی بی نوور ویلېوونه، ههروه ها
 سرووشیش به بی تیرامان که مته رخمیه: ﴿الْأَبْصَارَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ [النحل: ۴۴] «قورئانیشمان بو تو نارد بو نه وهی پروونی بکه یته وه بو
 خه لکی نه وهی بویان نیردراوه ته خواره وه به لکوو بیر بکه نه وه و تی بگه ن.»

* نه قل وهک چاوه و نه قلش وهک نوور و روښنایی، چاو نه گهر پرووبه پرووی
 روښنایی بیته وه، ده سووتیت. خو نه گهر بی کاته مه شخه لیک بو خو، نه وا
 سوودی لی ده بینیت. به هه مان شیوهی نه قل له به رانه بر نه قلدا، نه قل بو نه وه
 دروست کراوه له پشت نه قل وه بروات، نهک به رانه بری بوه ستیته وه.

* قورئان وهک روښناییه و نه قلش وهک چاو، هه ندیک جار مروف که میک
 چاوی له تاریکیدا هه ست ده کات و ده روات، هه ندیک جار که سی خودا نه ناس
 و مولحید تیرامان ده کات و ریگه ده پیکیت، به لام بیگومان له سهر نه وه حاله
 به رده وام نامینه وه و ههر ده بیټ هه ردوویان بکه ون.

* نه قل ناتوانیت له هه موو شتیک تی بگات، وهک چاو ناتوانیت ته واو
 پروانیتته خور کاتیک به تینه، چونکه نه و کاره له سه روو توانای چاوه وهیه، خوداش
 چه ندان حکمه تی شاره وی ههیه، پیویسته نه قل به پروویدا دابخریت، وهک
 چون چاو له تیشکی خور داده خریت.

* ئه قل ده زگايه کي ههسته وه ره و سنوورداره، وهک چؤن گوښه کان تواناي بيستني چرپه يان نيه و ههروه ها تواناي بيستني دهنگي زؤر بهرزيان نيه، به هه مان شيوه چاوه کان تواناي ديتني شته زؤر ورده کانيان نيه و ناشتوانيت بروانيته تهواوي تيشکي خؤر، ده بينيت ئه قل بابته په نهانه کاني لا شيواوه له بابته بهرجهسته کانيشدا سرگهردانه.

* به کوښونه وهی ئه قل و نه قل حهقيقه ته شهرعييه کان دهرده که ویت و ده زاندریت؛ ئه گهر نا کوکييان تيدا بوو، ئهوا نه قل پيش ئه قل ده خريت، چونکه نه قل زانستي خودايه و تهواو و بيکه موکورييه، به لام ئه قل زانستي مروقه که که موکورتی تيا دايه.

* په رتووه که ئه قليه کان ئه قل ده که نه وه و دل داده خه ن، به لام په رتووه که نه قليه کان ئه قل و دليش ده که نه وه.

* خودا مروقي دروست کردوه به يئ نه وهی مؤله تي لي وه رگريت، جا چؤن ئه و که سهی بو بووني خوئی مؤله تي لي وه رنه گيراوه بو که سانی ديکه مؤله تي لي وه رده گيريت سهاره ت به شهرعی خودا و حوکم و برپاره کانی خودا.

* دهروونی مروف تیکشکان و تهنگي به سهردا ديت و ئه قليش ناتوانيت هيچ هوکاريک بدوزيته وه بو ئه و کاره، خودا زانستي ناو ناخی خوئی لي په نهان و شاره وه کردوه، تا بؤی دهرکه ویت له کسانى ديکه ی جگه له خویدا زؤر نه زانتره: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الذاريات: ۲۱] «له خودی خوشتاندا (به لگهی زؤر ههیه) دهی ئایا بو وردنابنه وه و سهرنج نادهن.»

* که سانیکم دیتووه ده گه ران به شوین پینووسه کانیاندا، له کاتیکدا به ده ستیانوه بووه، که چی به رده وام بؤی گه راوه تا که سیک به ئاگای هیناوه ته وه که پینووسه که له ده ستیان دايه. ده بیت نه وه چؤن ئه قليک بیت بو شتيک بگه ریت که ناو ده ستیدايه، له گه ل هه موو ئه مانه ش مناقه شهی هوکاري نه بينینی خودا

ده کات: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾ [الكهف: ۵۴] «همه میسه ئاده می له هه موو شتیک زیاتر موجداه له ده کات.»

* که سیک هاته لام په خنه ی له حیکمه تی حوکه شه رعیه کانی خودا ده گرت، پاشان که رویشته نه عله کانی منی به هه له له پی کرد و رویشته، گوتم: نه و بهر پی خوی نابینیت، که چی په خنه له حیکمه تی خودا ده گریت له بابه ته ساراه و غه بیه کاندا.

* نه قل به بروای خوی بوچوونیک هه لده بژیریت و بوچوونی که سانی دیکه ش به گیلی وه سف ده کات، پاش ماوه یه که ده بینیت واز له بوچوونه که ی خوی ده هیئت بو نه و بوچوونه که به گیلانه وه سفی ده کرد، نه و نه قل به بریاری گیلی به سهر خویدا چه سپاندوه، جا چون نه و نه قل گونجاوه دژایه تی خودا بکات له حوکه کاندا.

* نابینیت دوو نه قل وه که یه ک بن له هه موو شتیکدا هه رچند له ره چه له ک و زانست و ته من و ژینگه شدا یه کسان بن، نه وان نه یان توانیوه ریگری شته بهرجه سته کان بکه که ده بین، جا ده بیت چون ریگری نه و شتانه بکه که په نهان لټیان، بویه خودا به گشتی نه و بابه ته ی باس کرد.

* مروف زور لاوازه ته نانه ت لاوازیه که ی به جوریکه به هه ولدان نه بیت ناتوانیت له شته کانی ده ورووبه ری خوشی تی بگات، ته نانه ت نازانیت چی له پشت خویه وه هه یه، تاکوو ناوری بو نه داته وه، ناشزانیت گیرفانی چی تیادایه تاکوو، نه یه پینته دهره وه و سهیری نه کات. هه روه ها ناتوانیت هه سستی شیرینی و تالی خواردنه کانی بکات ته نها به چه شتینان نه بیت، به هه سته وه ره کانیان تاقی کردنه وه ده که ن تا شته کانیان له گهردووندا بو دهریکه ویت، پاشان دژایه تی خودا ده که ن له بابه ته په نهانییه کان و ئاسماندا.

* ئه قل و نده بېت له زه ويدا له گه ل هه بوونی ئه و هه موو هېما و رېه رانه دا، له کاتيکدا ده توانيت ببينيت و ببیستيت، ده شيه وېت چاره سهری بابه ته په نهان و غه يبيه کان بکات به پېچه وانه ی وېستی خوداوه، له کاتيکدا هېچ رېه ريکي نيه په نهانه کانی پې بناسينيت.

* مروځ له تاريکايي شه ودا تير ده هاوېت و ته نانه ت شوېن تيره کەشي نابینيت، ئه قلېش له تاريکايي په نهانيدا بۆچوونه کانی فرې ددهات، که چي بانگه شه ی پیکانی هه ق ده کات هه رچه نده پېچه وانه ی فەرمانی خوداش بېت!

* هه موو ئوممه تیک به بۆچوون و ئه قلې خوېان پېچه وانه ی وه حی و سرووشيان کردوه، هه ر ئوممه تیکيش ئه قل و بۆچوونيان جياوازه له ئوممه ته کانی دیکه، به لام وه حی و هه ق يه ک شته و ناگورېت، ئه قلە کان ته نها له سهر ئه وه کۆده بنه وه.

* هه موو ئوممه ته سهرکه شه کان به ئه قل و بۆچوونيان دژايه تی وه حيان کردوه، به چەندان به لگه ی ئه قلې جياواز له کاتيکدا وه حی يه ک شته ئه وان چەندان جوړ ئه قلې جياوازن، ده بينيت ئه و هه موو ئه قلە جياوازانه دژايه تی وه حی ده کەن، ده بېت کام ئه قلە يان دروست و راست بېت؟!

* ئه ندازه ی زانستی مروځ به ئه ندازه ی قه باره يه تی له گه ردووندا، ئه گه ر ئه و نه توانيت ته واو ده ستی دريژ بکات له گه ردووندا، به هه مان شپوه ناتوانيت ئه قلې وه ها به گه ر بخت و سنووری پې به زینيت، که واته ئه گه ر خودا فەرمانی پې کرد، با ملکه چ بېت بۆ ئه و فەرمانه هه رچه نده حیکمه ته کەشي نه زانيت.

* دژايه تی وه حی ده کەن به بۆچوونه کانيان، خو ئه گه ر به تویت هه موويان له سهر يه ک بۆچوون کۆ بکه يته وه، له سهری کۆ نابنه وه: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ

اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲]

«خو ئه گهر له لايهن كه سيكي تره وه بووايه جگه له خوا، بېگومان جياوازي زوريان تيدا ده بيني.»

* هه موو پرووداوه گهر دوونيه كان به لگهن له سهر پراستييتي وه حي، به لام تمه مني مروف كورته بو ديتني هه موويان، زورجار مروف له كوټايي پرووداويك له دايك ده بيت و له سهره تاي پرووداويكي ديكه دا ده مریت، بهو هوپه وه حيكمه ته كانی خودا نابينيټ و باوه ري پي ناهينيټ و دژايه تي ده كات.

* مروف تاكوو تمه مني زياتر بيت، بوچوونه كانی ده گورپټ، هه موو تاكيك بهو تمه منه كه مهي خو ي پريار له سهر شهرعي خودا ده دات، به لام زه من و كات هيچ كارنا كاته سهر زانستي خودا، چونكه ناوه روكي شته كان ده زانيت، له بهرئه وه ي خو ي به ديپيناون.

* ﴿ثَبُلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ﴾ [يونس: ۳۹] «ئوه واز لي بينه به لكوو ئه وان پروايان به قورئان نه هينا و به درويان دانا كه هيچ زانياريان ده باره ي نه بوو.

كافراني قوره يش موحه ممه ديان به درو خسته وه كاتيک باسي شه وره وي بو كردن. تنه ا به ئه وه نده ي گوتي له شه ويكدا چوو وه ته ئه قسا و گه راوه ته وه بو مككه، تومه تي شيت بوونيان دايه پال، به لام له زيانى ئه مرودا ده بينيت تنه ا دواكه وتوو ه كان دان به وه دا نانين كه گه شتيكي له و جوړه شتيكي زور ئاساييه، خه لكاني ههر سهرده ميک تومه تي شيتي و دواكه وتوويي ده دهنه پال كه ساني دواتر به ئه ندازه ي ئه وه هقه كه مهي ده ي بينن، هه قيش به په رژينيكي ديوا ري دريژ چوارده ور دراوه. ئه قلله كان له كوني ديواره كانه وه سه يري هه ق ده كهن، هه مووان به س تنه ا ئه وه به شه ي خو يان كه ديتوويانه به دروست و پراستي ده زانن، جگه له ئه وه وش به درو ده خه نه وه، به لام وه حي له ئاسمانه وه هه والي ئه وديوو په رژينه كه ي هه مووي پي راگه ياندوو ين.

* بريارى مروځ ده گورځيت له کاتي گورځيني ژينگه کهيدا، چونکه کاريگر ده بڼت بهو ژينگه يه دیکه که ديتويه تي له گهل ټه وهی ژينگه کانی دونيا هه موويان له يه کتری ده چن، جا چوڼ بريار له سر شتانيک دهاد که هاوشيوه ي نيه وهک سيفاته کانی خودا و روژي دواي.

* ټه سته مه مروځ بتوانيټ حوکم بدات له سر شتيک که له وه وپيش هاوشيوه ي نه بوو بڼت له ميشکيدا، چونکه ټه قل ويني شته کان ده کات، بويه خودا خو ي به مروځ ناساندووه و فهرموويه تي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشوري: ۱۱] «هيچ شتيک به وټنه ي خوا نيه، ناتوانرځيت ويني خودا ديارى بکريټ تا کوو ببينرځيت.»

* وه حى هاتووه تا کوو ټه قل رځک بخت، به لام نه فس ټه قل بانگ ده کات سنوور به زنيټ، نه قل زانستي به ديه ټنه ره. ټه قل يش زانستي به ديه ټندراوه کانيه تي، جا ده بڼت که ميان رځبه ر بن بو کاميان؟!

* ټه قل هاتووه تا ده رووني مروځ رځک بخت، وه حيش هاتووه ټه قل مروځ رځک بخت، شيواندنې ټم ياسايه شيواندنې دين و دونيايه.

* ياسايه کي گه ردوونييه: ټه وه ي جيگر بڼت سوودی لي نابيندرځيت ته نها به گواستنه وه ي نه بڼت وهک به رد، ټه وه شي بنچينه که ي گوراوه به جيگرکردن و سنووردارکردنې سوودی لي ده بيندرځيت وهک ټه قل و ټاو.

* خودا ټه قل ي به مروځ به خشيوه تا کوو پيشره وي بکات و پي پروات، نهک دژايه تي خوداي پي بکات، ټه گهر رځي پي کرد و لهو رځيه دا شتانيکي ديت که به ويستي خودا نه بوون، ټه وا با ټه قل ي به درو بخته وه و پهروه دگاري به راست دابنيټ، چونکه ټه قل تراويلکه و سه رابي هه يه وهک چوڼ چاوه کان هه ست به تراويلکه و سه راب ده که ن.

* له بهرزيه وه زور به رووني لادانه کانی سر ړيگه ده بيندريت، له کاتيکدا
 نه وانه ی له سر ړيگا که ن نابيين نمونه ی هره بهر زو خودايه، خودا لادانه کان
 ده بينيت که له فکر و باوه ردا دروست بوون، خاوه نه کانين به ناگا ده هيښته وه
 له کاتيکدا نه وان له سر زهوی تنها به نه دازه ی چاويان ده توانن بينن و
 بانگه شه ده که ن ده لئين: له سر ړيگه راسته که ين.

* خودا توانای نه قل ی زياتر و بهرتر دانوه له توانای جهسته، مروث نه و
 نه دازه ی به بينن و تيرامان ده توانيت پتي بگات به ده ست و قاچ ناتوانيت
 بيانگاتن، تا کوو به خودی خو ی لاوازی و بيده سه لاتی بو ده رکه ويث، له گهل
 نه وه شدا خو به گوره زانه به رانه ر به ديه ښه ری. خو نه گهر خودا واييکر دايه
 هه موو نه و شتانه ی نه قل پتي ده گات ده ست و قاچ پتي بگه يشتايه نه و
 سنووری نه قل ی بچووک ده کرده وه، يا خود هيږی ده ست و قاچ زياد ده کرا، تا کوو
 گهل نه قلدا هاوتا ده بوو، نه وکات هيچ که س دانی نه دنا به شايسته بوونی
 په روه ردگاري تي خوا دا.

* نه گهر مروث تنها باوه به وه به نيث که خو ی ده بينيت هه رچه نده
 پيچه وانه ی فه رماني په روه ردگاريش بيت، سوودی ناردنی په يامبه ران و
 ده به زاندنی په رتو وکه کان چی ده بوو نه گهر تنها نه قل به س بووايه؟!

* نه قل شته دژيه که کان ده بينيت و سه رگه ردان ده بيت تيا ياندا، هه نديک
 جار له دينيش ده رده چيت، بيثاگا له وه ی نه و دژيه کي يانه تنها لای نه و وايه،
 نه ک له راستيدا به و جوړه بيت، چونکه زور جار له بابه ته غه يی و په نه انييه کاندا
 ده رنه نجامه کان پيچه وانه ده بنه وه.

* نه گهر مروث ناگه دار بکريته وه له بهر زيدا له ترسناکی ړيگه که ی، نه و
 به هو ی که می توانای بينييه وه ده وه ستيت، به هه مان شيوه نه قل ناتوانيت
 ړيگه يه کی دوور بينيت به هو ی که می توانايييه وه، خوداش ته وای بهرزي تي
 هه يه.

* زور سهرم سوړده مينيت به وهی له کاتي نووسيندا نه قل و گوئ و چاو و دهست هه مووی کو ده بېته وه، به لام هيشتا نووسر پيوستنی به دهفته ريکه هيلی تيدا کيشرا بېت بؤته وهی رېنمووی بکات و دېره کانی خوار نه بېت، جا چوڼ ده توانيت تنها به هوئ نه قلبييه وه به ريگه يه کدا تيبه پريت که سهره تاکه ی لای خوږيه تی و کوټايييه که ی لای خودايه و لهو ريگه دريژده دا تووشی لادان نه بېت، به بی نه وهی خودا هیلې بو بکيشيت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] «فه رمانی داوه که بيگومان نه مه ريگای راستی منه که راست و دروسته. که واته شوینی بکه ون و شوینی ريچکه کانی تر مه که ون، چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له ريگه ی خوا.»

* نه قل شته بينراوه کان و په نه نه کان تيکه ل ده کات، ده رنه نجامی هه ق تيکه ل به ناهق ده کات و ناهق تيکه ل به هه ق ده کات، نه قل وهک پروباريک ده روانيته شته په نه نه کان و ده يه وېت مه له ی تيدا بکات، له کاتيکدا وهک ده ریايی شه پؤلدار وايه.

* حوکمه کانی خودا ريگه ی تيپرامان و بيرکردنه وه بو مروف کورت ده که نه وه، نه قل تيپرامانی ده وېت، نه فسيش هيچ ناکو کييه ک له نيوان نه قل و نه قلدا نادوزي ته وه، به لکوو ناکوکی له گه ل هه واوناره زوو يدايه که له ژير پرده ی نه قل خو ی حه شارداوه و به ناوی نه قل هه قسه ده کات.

* نه گهر واز له نه قل به يندرېت و هيچ شتيک کاری تی نه کات، نه وا خو ی به ره و خودا ده روا ت، به لام هه واوناره زوو رپره وه که ی ده گوړيت، وای لئ ده کات رقی لهو ريگه يه بېت، تا کوو بناغه يه ک بو ناره زوو هه کانی نه فس بکيشيت: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [ص: ۲۶] «شوین هه واوناره زوو مه که وه له ريگای خوا لات نه دات.»

* ئه گهر به لگه و ئه قل بى کارتیکه ره دهره کیه کان کوښنه وه، دهرئه نجامیکى وهک روژی روناکیان لى پهیدا ده بیټ، به لام ئه قلله کان کاتیک ده چن بو به لگه کان هه واوناره زوو هکانیان کاریان تی ده کات و ده بینیت دهرئه نجامیکى شیواویان لى پهیدا ده بیټ.

* ئه گهر مروڤ خاوهن دلئیکى بى هه واوناره زوو بووبا، ئه واهه رگیز به حوکمی خودا بیباوه نه ده بوو، به لکوو دلئى رینموویکاری ده بوو، به لام هه واوناره زوو به ره و گومرایى که مه رکیشی ده کات تا بیباوه بیټ به هه قئیکى روون و ئاشکرا و ئاره زوواتی تیربکات: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ [الزخرف: ۱۵] «به راستی مروڤی (کافر) پینه زان و سپله ئاشکرایه.»

* ئه قل ته رازوو و کیشانه یه، ناکریت شتیکی پى بکیشریټ، له کاتیکدا هه واوناره زوو پارسهنگی کردوو، که واته هه ردوو تاي ته رازوه که ت خالی بکه له کارتیکه ره کان و هه واوناره زوو، تا دهرئه نجامه کان به دروستی دهریچن.

* ئه گهر مروڤ خاوهن دلئیکى بى هه واوناره زوو بووبا، ئه واهه رگیز به هیچ به شیکی شه ریعه تی خودا کافر و بیباوه نه ده بوو، به لکوو دلئى رینموویکاری ده بیټ و هه واوناره زوو به ره و گومرایى که مه رکیشی ده کات، تا کافر و بیباوه بیټ به جوړیک وه های لى ده کات باوه به وهش نه کات که چاوه کانی ده بینیت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ [الزخرف: ۱۵]

«به راستی مروڤی (کافر) پینه زان و سپله ئاشکرایه.»

* ﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ [النحل: ۴]

«ئاده می دروست کرد له دلۆپه ئاوێک که چی بوته دوژمنیکى ئاشکرا.»

مروڤ ئه وه سهره تاي دروست کردن و کو تاييه که يه تى، له چ قوناغیکدا شايسته ی ئه وه يه دژايه تى خودا و برياره کانی خودا بکات. ئه مه سپله یی مروڤه.

* ئه قل راستره وه ئه گهر شيواندنى نه فس نه بووبا، بويه وه حى هاتووه بو پاراستنى ئه قل له نه فس.

هزر و بوچوون و کارتيکه رکان

* خدا دوو چاوی به مروّف به خشيوه، تاكوو پي بيښت. ههروه ها زمان و دوو لټوی بو فره اهما هيناوه، تاكوو نه وهی ده بيښت بتوانيت دهریبريت: ﴿اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ -- وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ [البلد: ۸-۹]

«ايا دوو چاومان نه داوه تي؟ ههروه ها دوو ليومان پي نه داوه؟»

ليسه ندنه وهی نه دوو نيعمه ته له مروّف به ناههق نه هيشتنی مروّف بوونيه تی.

* هه رچی گونجاو و رټک بيت له گهل قورثاندا نه وه به زانست و ههق هه ژمار ده کريت، هه رچيشی پيچه وانهی بيت، نه زانی و ثاره زووه: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الجاثية: ۱۸] «له پاشان تو مان خسته سهر شهريعه تيک له باره ی ثابينه وه، توش شوینی بکه وه و شوین هه و او ثاره زووی نه وانه مه که وه که نازان.»

* ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۷۴]

«نار دمانه خواره وه بو تان رووناکيه کی ناشکرا (واتا قورثان).»

﴿فَإِذَا جَاءَکُمْ مِّنَ اللَّهِ نُورٌ﴾ [المائدة: ۱۵]

«بيگومان بو تان هاتووه له لايهن خواوه رووناکيه ک.»

﴿وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] «په پره وی نه و نووره يان کړد بيت (که قورثانه) که له گه ليدا نيردرا وه ته خواره وه.»

نه مه بريتيه له رووناکی. زورټک له هزره کان شقارته داده گيرستين و به روښنگه ری ناوی ده بن.

* «بیرکردنه وه» زانستیک نییه به ته نه و سهر به خو سوودی لی ببیندریت، به لکوو ته نه اړوونکردنه وهی شته زاندر اوه کانه، نه و که سهی زانستی که م بیت به چی بیرده کاته وه؟! زور جار هوکاری گومرایی مروځ نه وه یه زور بیربکاته وه له کاتیکدا خاوه نی زانستیک کی که م.

* رۆشنبیری و هزر به ته نه اړوځ دهرباز ناکات له وهی به وه سفی نه زان له شهر عدا هه ژمار بکریت، چونکه زوریک له کافرانی قورپه یش خاوه ن هزر و رۆشنبیرییه کی گونجاو بوون بو سهرده می خوین، هاوشیوهی نه بوو جهل کونییه یی له پیتیدا نه بوو که م بووه که به هو ی فکر و بوچوونییه وه نه و نازناوهی هه بووه، وا گومانی برد هزر و رۆشنبیرییه که ی به سه بو رتدانه وهی حوکی خدا، بویه پیامبه ری خدا (ﷺ) ناوی برد به (أبو جهل).

* بیرکردنه وه بریتییه له جووله ی بوونی زانست، نه گهر زانست زیاد بوو و تیرپامان زیاد بوو، نه و کومه له هزریکی سوود به خش په یدا ده بیت، خو نه گهر که سیک به بی زانست بیربکاته وه، نه و به هو ی نه و کاره یه وه زیانیکی زور په یدا ده بیت.

* ئیستا پینووس وهک زوبانی لی هاتووه هه موو که س خاوه نیه تی، له رابردوودا نووسراوه کان شکو و ریزیان هه بوو، به لام له نه مروځا کاتیک زانست بئرخ بووه، ده گوتریت: "وا ده نووسریت"، وهک چو ن له وه و پیش و تراوه ده گوتریت: "وا ده گوتریت".

* ده بینیت که سانیک ی قور و شیکپوش له ناوه راستی شه قامیکدا ده وه ستن تاکوو وینه یه کی بئهرزش بگرن، به هه مان شیوه هه ندیک له نه قل له کان کومه له هزر و بوچوونیک ده هینن که له ریگه دا که وتوون، پاشان خاوه نه که ی به چه ندان شیوه دووباره ی ده کاته وه تاکوو ده بیت که سیک ی رۆشنبیر و موفه کیر.

* نه فس ئه و زانسته وهرده گريټ که پي خۆشه وهک چۆن دهسته کان ئه و خواردنانه وهرده گرن که خوازواه لايان، جا کاتيک ئه قَل پر بوو به و جوړه له هه و ئاره زوو، ده ليټ: "ئه وه بۆچوون و هزره." ده بينيت هه و اوئاره زوو هه لده گيړيټه وه و به هزر هه ژماري ده کات.

* هه نديک جار که سانتيک بيرده که نه وه و وا گومان ده بن پۆشنير و موفه کيرن. فکر ده رگايه ک نيه تۆ بيکه يته وه، هه نديک جار بۆت والا کراوه، به لام تۆ جگه له و ده رگايه ت ده ويټ: ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]

«له ژياني دنيا دواشيان گومان ده برد که به راستي ئه وان کار يکي زور چاک ده که ن.»

* زور يک له خه لکي سه ره تاي فکر و بۆچوونه کان ده زانن، به لام که مينه يه کيان سه ره نه نجام و کو تاييه کان يان ده زانن. فکره کان به کو تاييه کان يان ده رده که ون، نه ک به سه ره تا کان يان، تالي کو تاييه کان يان شيريني سه ره تا که يان له ناو ده بات.

* هه نديک جار خودا مروڤ له ناو ده بات به هو ي فکر و بۆچوون و ئه قلييه وه، هه رچه نده بير کردنه وه شي زور بيت: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ-- فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ-- ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ [المدثر: ۱۸-۱۹-۲۰] «چونکه بيرى کرده وه هه ليسه نگاند قسه که ي خوى. ده ک به کوشت چيټ، چۆن هه ليسه نگاند. دوو باره به کوشت چيټ، چۆني ليکدا وه ته وه.»

بير کردنه وه يه کي دريژ بووه هو ي ده رکردني بۆچوون يکي له ناو به ر.

* زور يک له خه لکي بۆچووني خو يان ته و او ده ر ناخن ته نها له کاته تنه گه ژه کاندانه بيت، خوداش ئه و کاته سه ختانه ده ينيټه پيش، تا کوو ناخيان

دهربکه ویت: ﴿وَلَتَبْلُوَنَكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ﴾ [محمد: ۳۱] «سویند به خوا تاقییان ده کهینه وه تا دهری بخهین و دیاربیت موجهیدان و خوږاگرانان و تا هه والتان چیه، ناشکرای کهن.»

* بنهړهت و بنچینه ی ههموو فکره تازه کان له کوڼ و له پیشتردا بوونی هه بووه، وهک بنهړهتی ماده خامه کان، به لام نه قل ته نها داید پرژیت و تیکه لی دهکات له گه ل شتانی دیکه دا و دهیکاته داهینان، که وابوو نه قل ته و شتانه ی بوونیان هه یه دایان دهر پرژیت، نهک شتانیک پهیدا بکات.

* خودا بنچینه ی زانستی به دیهیناوه وهک چوڼ بنچینه ی ماده خامه کانی به دیهیناوه. لای خودا زاندراره نه قل ناتوانیت له شیوازی خو ی دهر بچیت، ههرچهنده هه ول بدات، بویه دهر فهرمو ویت: ﴿وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۸۵] «نیوه ته نیا که میک له زانیاریتان پی به خشراره.»

* بیروباوهړ و فکره خراپه کان شاراوه ن له دهر ووندا، ته نها له شیوه ی هه ستدان یان قسه ی دهر وونن، له وانه یه بوچوون بن و ترسیان له دهر برینی هه بیت، ههرکات پالپشتیان پهیدا کرد، نهوکات له دهمه وه دینه دهر، گه وره ترین پالپشت بویان پالپشتی دهسه لاتداره خراپه کانه بویان.

* شهر و خراپه کان له دهر ووندا شاراوه ن، جا کاتیک کهسه کان دلنیا و نه مین بوون له سزانه دانیان له لایه ن سهر کرده وه، نهوکات شهر و خراپه یه یان دهر دهر بن، بیشری مهریسی پی شه وایهک بوو له گومر اییدا، به لام بیده نگ بوو تا نه و کاته ی هاروونه ره شید مرد و مه ئموون هاته شوینی.

* پیاوړیک چووه به هه شته وه به لابر دنی دره ختیک له سهر ریگه ی خه لکی، جا ده بیت چوڼ بیت بو نه و کهسه ی بیروباوهړه خراپ و گومانه خراپه کان له می شک و دهر وونی خه لکیدا لاده بات، له فهرمو وده دا هاتووه: «پیاوړیک چووه به هه شته وه به هو ی دره ختیکه وه که له سهر ریگه ی خه لکی بوو لای برد.»

* فیروونی فکره تازه په یدابووه کان له گهل هه بوونی زانستدا هوکاری پاریزراوین، ههروه ها فیروونیان واجبه بو پاراستنی موسلمانان، حوزه یفه ده لیت: "خه لکی پرسیری خیر و چاکه یان له په یامبه ر ده کرد، منیش پرسیری شه ر و پیشهاته خراپه کانم ده کرد له ترسی نه وه ی تیان بکه وم."

* نه و فکره باتل و ناهه قانه ی له سه ر هه و اوئاره زو و بنیات دهنرین بریتین له خو فروشی و کو یلایه تی، هه ندیک له خه لکی خو یان فروشتووه و بوونه ته کو یله ی نه و فکرانه به شو ینکه وتنیان، له کاتیکدا وا گومان ده بن که ئازادن: ﴿يُسَمُّاَ اشْتَرَوْا بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ﴾ [البقرة: ۹۰]

«شتیکی زور خراپ بوو که خو یانیان پی فروشت (نه و خراپه ش) بیرواییان بوو به و قورئانه ی که خوا ناردوویه تییه خواره وه.»

* نه گهر فکر و بیروباوهره خراپه کان خه لکیان تووشی په رکهل و فی بکر دایه وه ک چو ن خواردنه خراپه کان تووشی فنیان ده کهن، نه وکات ژیره کان پتوویستیان به ماندو بوون نه ده بوو له کاتی مشتمردا، سه یره خه لکی خو یان ده پاریزن له نه خو شی جهسته و کومه لانیکیش تووشی به لا بوون به هو ی نه قلیانه وه.

* زورینه ی فکر و بیروباوهره پووجه کان به شیکی هه قیان تیادایه، نه قلگه لیک نه وه هقه گه وره ده کهن، چونکه له گهل هه و اوئاره زوویان ده گونجیت، ناکوکیه که له سه ر نه ندازه و قه باره ی نه و هقه یه نه ک له سه ر بوونی.

* شه پو لی فکره کان وه ک شه پو لی نه خو شین بو جهسته، تا سه ر و به رده وام نامینن، ده وری نوممه ت ده دهن و پاشان ده گه ریته وه بو سروشته دروسته که یان: ﴿فَطَرَتِ اللّٰهُ اَلَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْهَا لَا تَبْدِیْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ﴾ [الروم: ۳۰] «نه و ئایینه پاکه، نه و فیتره ته پاکه یه که خوی گه وره خه لکی خستووته سه ری، هیچ گورانیک به سه ر دروستکراوی خوی گه وره نایه ت.»

* فکر و زانست بۆشاييان ههيه وهک بۆشايي ههوا و ژينگه، هه مووان دهتوانن ئه و ژينگه يه هه يانه پري بکه ن له پيسي و ژهر، به لام هه ر ده بيت ئه و ژينگه يه بگه رپته وه بۆ سه ره تاي پيش پيسبووني، ژينگه ي پاک بناسه به هويه وه ژينگه ي پيس ده ناسيته وه.

* بيروباوه رکان هاوشيوه ي يه کترن، له رپگه ي زهواج و داوئنيپسي و هاوپه گه زبازييه وه يه ک ده گرن: ﴿تَسُبْحَنَّ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ [يس: ۳۶]

«بيگه ردي بۆ ئه و زاته ي هه موو جووته کاني دروستکردوه له هه موو ئه وانه ي زهوي ئه پروئيت و له خويان و له هه رچيه ک که نايزانن.»

قورئاني پيرو ز به ره نگاري گشت فکره چه وته کان بوو ته وه.

* هه ر مالليک به په له و خيرا بنياتنرابيت، ئه و لاوازه و زوو ده پروخييت. هه ر بيروباوه رپک به يه ک جار ده ربکه وييت و به په له به ندي قوناغه کاني تينه په راندبييت، بزانه ئه وه سه ره تاي به ره و ئاوابوون و له ناوچوونيه تي، هه ر که سيک ببیته سه رکرده بئ ئه وه ي قوناغه کان بپريت ئه و به ره و له ناوچوون ده روات، وه ک چۆن ئه و نه يزه کانه ي ده که ون ديارترن له وانه ي که جيگيرن.

* شوين خاله ورده کاني فکره کان ده که ون وه ک چۆن منداļ بۆ فيربووني نووسين شوين خاله کيشراوه کاني ماموستاکه ي ده که وييت، هيچ شتيک ده رباره ي فکره کانيان نازانن ته نها له کاتي وه ستانيان له کو تا خا لدا نه بيت:

"نقطتموا لهم وهم خطوا على

نقط لکم کمعلم الصبيان."

* بۆچوونه نامۆکان له ده رووندا شاره ون، فيتره ت و ئايين و ترسان له خه لکي هوکارن بۆ ده رنه که وتن و به ند بوونيان، خوئه گه ر سروشت به ئاره زوو لاچوو،

ههروه ها ئايين به له رېده رچوون لاچوو و ترسيش به پاريزرابووني خاوه نه که ی له لايه ن سهرکرده وه لاچوو، ئەوکات ده بينيت بۆچوونه نامۆ و ناپه سه نده کان ده رده که ون.

* هه موو شه پۆليکي فکري که خه لکي پرووی تی ده که ن، ده بينيت که سيک له وه و پيش دايمه زرانده، هه مووان وا گومان ده به ن پيشه نگ و سهرمه شق بن له کاتيکدا خويان شوپنکه وتووی که سانی ديکه ن، به ده وری خه لکيدا ده سوورپنه وه به ره و هه ر کوييه ک بسوورپنه وه، به و مه رجه ی پاشکو بن بۆ ئەوان.

* ده گونجيت جه سته تووشی نه خوشيه شاراوه کان ببیت و هيچ ده رکه وته يه کی نه بیت تا هه موو جه سته ی ده گريته وه و ده يکوژيت، ئەوا ئەقلیش هاوشيوه ی ئەو نه خوشيانه ی هه يه پيوسته بزاندريت تاکوو بۆچوونه کانی خراب نه کات و دينی له ناو به ريت.

* هه له شه بوون و خه مخوری خاوه ن فکره چه وته کان له فکريان و خوشه ويستيان بۆی، ئەوه به لاړيدا بردنه له لايه ن خوداوه بۆيان: ﴿وَأَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تُوۡرُۡهُمْ اٰرَآۡ﴾ [مريم: ۸۳] «ئيمه شه يتانه کانمان زال کردوه به سه ر بياوه ران تا چاک هانيان ده دن بۆ کوفر و تاوان.»

واته: هانيان ده دن و سووريان ده که ن له سه ر فکره کانيان.

* خه ريکه بلين شه يتانه جن و مروقه کان له هيچ شتيکدا ياريدە ی يه کتری نه بوون به هينده ی ياريدە ی يه کتری له سه ر دروستکردنی فکره چه وته کان، هه ر ئەمه ش نه ينی به هيزبوونی باتل و ناهه قانه: ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِیۡنَ الْاِنۡسِ وَالْجِنِّ يُرۡجِی بَعْضُهُمۡ اِلٰی بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «هه ر به و شيوه يه بۆ هه موو پيغه مبه رپک دوژمنتيکمان داناوه له شه يتانه کانی مروف و جنۆکه که به نه ينی به يه کتری راده گه يه ن.»

* بیرکردنەوهی بە کۆمەڵ وادەکات ئەقل ئازادی لە دەست بدات و ڕەچاوی ئەوانی تر بکات، بۆیە خودا فرمان دەکات بەتەنیا بیربکەنەوه: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرْدِي ثُمَّ تَنْفَكُّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ حِجَّةٍ﴾ [سبأ: ۴۶] «بەڵێ تەنیا بە یەک ش ئامۆژگاریتان دەکەم، کە دوو دوو و یەک یەک لەبەر خوا هەلسن، پاشان بیربکەنەوه، هاوڕیکەتان (بێغەمبەر (ﷺ)) شیت نییه.»

* پەرتووکەکان وەک هاوڕین. پێویستە خوینەر خۆی بپارێزێت لە پەرتووگەلیک وەک چۆن خۆی دەپارێزێت لە هاوڕێیەتی کەسانیک، خوینەر کاریگەر دەبێت بە پەرتووکی خراب وەک چۆن خەلکی کاریگەر دەبن بە هاوڕیی خراب.

* ڕیگری کردن لە کەسانی سەرەتایی لە خویندەوهی پەرتووکە لادەرەکان، ھۆکاری ترسانی ئیسلام نییه، بەلکوو ترسی لە ڕێدەرچوونی خوینەرەکانە. ئەقلە بەھێزەکان بە ئاسانی دەتوانن بەسەر ئەقلە لاوازهکاندا سەربکەون وەک چۆن جەستە بەھێزەکان بەسەر جەستە لاوازهکاندا سەردەکەون.

* زۆریک لە وانە تووشی لادانی فکری بوون ئەوانەن کە خوینەری پەرتووکە لادەرەکانن لەکاتی کدا زۆر لە خۆیان دڵنیا بوون لەوهی گۆڕانیان بەسەردا نایات، بەلکوو تەنھا بۆ زانیاری زیاتر دەخویننەوه، لە شتانی ک ئەمەین مەبە تووشی بیت کە خودا ھۆشداری بە پیامبەرەکە داوه دەربارەیان: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَاهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ۴۹] «وریابە لییان لەوهی بتتزازین لە هەندیک لەوهی خوا ناردوو یەتییه خوارەوه.»

* ئەو گۆران و دەستکاریکردنە بەسەر تەورات و ئینجیلدا ھاتوو، خودا داویەتە پال زانا و ڕاھیبەکانیان، ئەوانیش بەو شیوە گۆراوهی کە گۆڕییان دایانەوه پال خودا، خوداش پیامبەرەکە لەو بابەتە ئاگەدار دەکاتەوه چونکە درۆ ھەلبەستنه بە ناوی خوداوه. ئایا ئەقلی هیچ کەس ئەو قەبوول دەکات کە بپاریکی ساخته بە ناوی پاشایەکەوه بڵاو بکریتەوه و بدزیتە پال ئەو.

* په پامبه‌ری خودا ته‌وراتیکي به‌ده‌ست عومه‌ره‌وه دیت فهرمووی:
«أمتھوكون! لقد جئتكم بها بيضاء نقية والذي نفسي بيده! لو أن موسى حي
لاتبعني» «ئەوہ لە دوودلیدان، سویندبیت به ئایینیکی ته‌واو راست و پ‌وشنه‌وه
هاتووم بۆ لاتان. سویند به‌و زاته‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ئەگەر مووسا زیندوو
بووبا، ئەوا شوینم ده‌که‌وت.»

* پ‌یگری له‌ په‌رتوکه‌ سیاسیه‌ لاده‌ره‌کان و په‌رتوکه‌ تونده‌ره‌وه‌کان ده‌که‌ن
له‌ترسی گاریگه‌ربوونی خه‌لکی پ‌تیان، به‌لام ده‌بینیت ئەو په‌رتووکانه‌ی لاده‌ره
عه‌قیده‌ییان تیا‌دایه‌ پ‌یگه‌یان پ‌ی ده‌دریت ب‌لاوبک‌رینه‌وه، ده‌ل‌ین خه‌لکی به
ئەقلی خو‌یان ده‌توان جیا‌یان بکه‌نه‌وه! ئەمه‌یان جیا‌ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئەوه‌یان
جیا ناکه‌نه‌وه!

* فر‌وشتنی په‌رتوکه‌ کوف‌ری و ئیلحادییه‌کان ز‌ور ترسناک‌تر و گه‌وره‌تره‌ له
فر‌وشتنی چه‌ک بۆ کوشتار، پاراستنی باوه‌ری خه‌لکی له‌پ‌یشت‌ره‌ له‌ پاراستنی
خه‌لکی: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷]

«هه‌ول‌دان بۆ په‌شیمان‌کردنه‌وه‌ی موسل‌مان گه‌وره‌تره‌ له‌ (پیاو) کوشتن.»

(فیتنة) له‌م ئایه‌ته‌دا به‌واتای کوف‌ر د‌یت به‌ کو‌ده‌نگی موسل‌مانان.

* نووسه‌ری به‌ک‌ریگ‌یراو ه‌یچ ه‌زریک به‌ره‌م ناه‌ینیت، نه‌ نیشتمان
ده‌پار‌یزیت و نه‌ د‌وستایه‌تی دروست ده‌کات و نه‌ دو‌ژمن ده‌ترس‌ینیت، کاتیک
بترس‌یندریت یان ده‌سکه‌وتی بدریت ده‌نووس‌یت، خو‌ ئەگەر ترسی نه‌ما و ت‌یر
بوو نانووس‌یت.

* هه‌موو که‌س‌یک ده‌تواندریت گ‌فتوگ‌و و مناقه‌شه‌ی له‌گه‌ل‌دا بک‌ریت، ته‌نها
نووسه‌ریکی به‌ک‌ریگ‌یراو نه‌ب‌یت، چونکه‌ ئەوه‌ی له‌ هه‌گه‌ب‌یدایه‌ خو‌ی خاوه‌نی
نییه‌ و ناتوان‌یت وه‌لام بداته‌وه.

* به کرېگير او هکان ناتوان شکست به هق بهینن، قوره یش دوو هزار
حه به شی به کرې گرت بۆ جهنگ، به لام ههر شکستیان هیئا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾
[الأنفال: ۳۶]

«به راستی ئهوانه ی که بیباوه پرن مال و سامانیان خرج ده کهن بۆ ئهوی
به ره له ئستی رېگه ی خودا بکهن، جا له مه ودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن
و ده یبه خشن، له پاشان ده بیت به داخ و په ژاره بویان و پاشان ژیرده کهون.»

* مال و سامان هوکار یکه ده توانیت مرو قانیک و بۆچوونه کانیانی پې
بکرېته وه، به لام ئه مه ته نها لای مرو قه کان ده خوات نهک لای خودا: ﴿وَلَوْ أَنَّ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ [الزمر:
۴۷] «به راستی ئه گهر هی ئه و که سانه بووایه، سته میان کرد هه موو ئه وه ی
له سر زه ویدایه، ئه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت له بریتی خو یاندا ده یاندا بۆ
ر زگار بوونیان له سزای خرابی رۆژی قیامهت.»

* ده ست هوکاره بۆ تۆقه کردن، هه رکه س تۆقه ی له گه ل ئه قل و دل هکان
پې کرد، ئه و شکو ی به ده ست هیئا وه؛ به لام ئه و که سه ی تۆقه ی له گه ل گیر فاند
پې ده کات، سه رشوړ و زه لیل بووه.

* ئه و که سه ی باوه ر و بۆچوونه سه ره کییه کانی بۆ پاره ده گوړ پت، ئه وه
بیگومان دوو رووی له دلیدا هه یه: ﴿وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ [التوبة: ۵۸] «خو ئه گهر له و خیر و سه ده قه یان پې بدریت، رازی
ده بن؛ ئه گهر پېیان نه دریت لئی، ئه و کاته تووړه و نا رازی ده بن.»

* بته پرستی سه رده می نه فامی بته پرستی به رد و دار بووه، به لام بته پرستی
ئیس تا بته پرستی فکر و بۆچوونه کانه.

* فیتنه و تاقیکردنه وهی ئه مرؤ به هؤی فکر و بۆچوونه کانه وه هاوشپوهی فیتنه ی قوره یشه به بت و بهرده کان، نه قلیان وازلپه یناوه و هه موو شتیک له نه قل ده خوازن، ئه بوو په جا ده لیت: "ئیمه بت و بهردمان ده په رست، ئه گهر به ردیکى باشرمان بدیا، ئه وهی خو مان فری ددها و باشه که مان ده په رست. خو ئه گهر بهردمان ده ست نه که وتایه، گل مان کو ده کرده وه و پاشان مه پریکمان ده هینا له سهری ده مان دوشی پاشان ته و افمان به ده وردا ده کرد. له سنووری کدا کوتایی به فکر و بۆچوونه کانیان ناهینن، بهو شپوهیه ده سوورپنه وه و پاشان ده گهرپنه وه.

* ئه و که سه ی له سهر فکر و بۆچوونه کان یاری بکات و ههر روژیک فکریکی هه بیت، ئه و هه یچ په گیکى داچه سپاوی نییه له زهوی زانستدا، چونکه با به زوری پووش و په لاشی زهوی هه لده داته وه.

* سه ره ه لدانى فکر و بیروباوه په پووج و ناهه قه کان به هؤی ئه وه وهیه خه لکی ده رباره ی هه ق نازانن و گومانى خراب به خاوه ن هه قه کانیش ده به ن.

* بنه رته ی لادانى فکر و بیروباوه په کان ئه وه یه که له سهر گومان هه لچندراون، نه ک له سهر راستی و هه ق: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [النجم: ۲۸] «له کاتیکدا هه یچ زانیاریکیان ده رباره ی نییه، نه نیا دواى گومان ده که ون. به راستی گومان هه یچ سوودیکی نییه له زانینى هه ق و راستیدا.

* زوریکی له فکر و بیروباوه په کان له سهر گومان هه لده چندرین، به لام له شپوهی یه قین و دلنیا پیدا دایانده پریژن، چونکه ئه و بیروباوه په خوازراوه وای لیده کات ببیته یه قین لای لای ئه و ده روونه: ﴿وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [یونس: ۳۶] «زوربه یان شوین هه یچ ناکه ون جگه له گومان، به راستی گومان له ئاست حه قدا هه یچ سوودیک (به خاوه نه که ی) ناگه یه نیت.»

* ئه گهر مروّف پروانتيته ژيانى پهمبه ران و شوينکه وتووانيان، ئاواته خواز ده بېت تاکيک بووبا له ئەوان، به لّام کاتيک ده بينيت ئه وهى به سهرديت که به سهر ئەوان هاتوون، ناتوانيت ئارام بگريت له سهر ران. ئه مهش نيشانهى ئه وهيه نه فس دان به هه قدا ده نيت به لّام ئارام ناگريت له سهرى، پاشان ئه گهر وازى لى به نيت به لگه بۆ وازه نيه نه کهى ده هينيتته وه، پاشان ده يکاته رپياز بۆ خۆى، بهم جوړه زورينهى رپياز ه چه وته کان دامه زراون.

* هه موو ئه و بابه ته ناکوکانهى ناحه زانى پهمبه ران دژايه تى پهمبه ران ران پى کردووه له سهر ليکدانه وه ئه قلبيه کان ران وه ستاوه، پاشان بانگه شهى تينه گه يشتن و گونجاونه بوونى وه حيان ده کرد و له گه ل سهرده م و قازانجياندا.

* زورپک له لادانه ئه قلبيه کان کاتيک ويستويانه بيروباوه رپک دابمه زرينن، له سهر نمونهى که موکورت دا يانمه زران دووه: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ--قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [يس: ۷۸-۷۹] «نمونه له دژى ئيمه ده هينيتته وه و دروستکردنى خۆى له بيرده کات، ده لپت: کى ئيسکه رزيوه کان زيندوو ده کاته وه؟ بللى: ئه و زاتهى يه که مجار به دييه تينا، زيندوى ده کاته وه.»

* هه نديک له قوتابخانه فکرييه کان دامه زران دن ران به وته يه کى خاوه نه که يان ده ستى پى کردووه کاتيک به خپرايى ده رى بريوه به بى بيرکردنه وه، پاشان خه لکانىک به رپه رچى ئه و وته يه يان داوه ته وه، ئه و يش ده مارگيرى بۆ سه رخستنى خۆى گرتوويه تى و مناقه شهى له سهر کردووه، پاشان مى به لگه گانى بۆ شکاندووه تا دايمه زران دووه و پاشان خه لکى شوينى که وتوون.

* هه ر شتيک له ميسکتدا ئاماده بېت له کاتى دانانى فکر و بۆچوونىک کارىگه رى ده خاته سه ر حوکم و برياره کانت، ده بينيت زورپک له خاوه ن فکره کان کاتيک فکره که يان ده خريته ناو تاي ته رازوويه ک، شتانيک په يوه ست

بوون پييه وه هيچ په يوه نديان نيه بهو فکريه وه به لام کاری تی کردووه و کيشی زياد کردوون.

* هه موو فکر و بوچوونیک ده توانيت به بيرکردنه وه ليی وا بکهی باوهړ به خوټ بهينيت دهرباره يان، غاندي ده ليت: "دايکم دوو سال شیری پيداوم و داوام لي ده کات به دريژايی ته مه نم خزمه تی بکه م، به پيچه وانه ی مانگاوه به رده وام شیرم پي ده دات به بي ئه وه ی چاکه ی له گه ل بکه م." بويه مانگای په رستووه، ئه وان دين و دونيايان به ستووه ته وه به وه ی کام دوو شیردانه گه وره تره و بابه ته کانی دیکه ی فهراموش کردووه، زوریک له وانه ی ئه قلایان به کارناهيئن، به بابه ته لاهه کييه کانه وه سه رقال ده بن و واز له بابه ته سه ره کييه کان ده هيئن.

* دلخوشي و دلئارامی دهررونيت دهرباره ی بوچوونه کانت واتای راستی و دروستی بوچوونه کانت ناگهيئن: ﴿فَرَحَ الْمُخْلَفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۸۱] «به جيته لراوان (له مه دينه دا) دلخوش بوون به دانيشتن و به جيتمانيان له پيغه مبه ری خوا.»

به لکوو له وانه يه بته گه به نيته ئاستی پيکه نين هيئده دلخوش بيت به باتل و پوچه ليه که ت ﴿فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ [التوبة: ۸۲] «دهی با که م پيکه نن و زور بگريئن.»

* هه نديکجار مروف به هووی بوچوونه کانييه وه ده گاته پله ی بيميشکی، له کاتيکدا وا گومان ده بات له گه وره ترين ئاستی ئه قلدايه. ئارامی دهررونيت به بوچوونه کانت نايانکات به هه ق: ﴿إِنَّمَا إِلَهُمُ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۳]

«ناگادار بن که هه ر ئه وانه خويان که م عه قل و گيل و نه فامن، به لام بو خويان نازانن.»

* هه نديک جار بۆچوونیک به چاک و باش ده بينيت له کاتيکدا گومرايه،
گومانی رينمووی پي ده بهيت، کهچی سهرلي شيواوييه، خودا ده فره موويت:
(﴿أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوْءَ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ۸]

«دهی ئایا که سیک که کرده وی خرابی خوی بو جوان کراوه، به چاک و
جوانی ده بينيت.»

* هه نديک جار مروف دم وهرده دات له بۆچوونیکي پووج و ناهه ق و
ده مارگیری بوی ده بيت، جا دل وابه ستبونی له سهر ئه و بۆچوونه به لگه نييه
له سهر ههقبوونی. هه رچه ند تیکوشان بکات له خوشويستنی ئه و بۆچوونهيدا،
هيشتا ناگات به نه وه کانی ئيسرائيل له خوشويستنيان بو گویره که که: ﴿وَأُشْرِبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ [البقرة: ۹۳] «به هووی بياوه رپيانه وه دليان ئاودرابوو
به خوشه ويستی گویره که که.»

* حه ز و ئاره زوو و بۆچوونی نه فس و خوازاو بوونی شتيک له ناخدا هوکار
نين شته کان بکه ن به هه ق، به لکوو هه نديک جار ده بيته تيکدانی گه ردوون:
(﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: ۷۱]
«ئه گه ر هه ق و راستی شوین هه واو ئاره زوو ئه وان بکه وتايه، ئاسمانه کان و
زه وی و ئه وان هی تياندايه، ده شيوان و تيکده چوون به سهریه کدا.»

* بۆچوونه کان نابنه هه ق به ته نها به سهرسام بوون و باوه رپوون پيان
(﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ۱۰۴]
«له ژيانی دونيادا واشيان گومان ده برد که به راستی ئه وان کاریکي زور چاک
ده که ن.»

خودا چه ندان حوکمی هه یه که پچه وانه ن له گه ل ئه و ئه قل هه مهی ئيمه دا.

* شهر و خراپه وا ناخوازيت ئه وکه سه ی باوه ړی پي بیت باوه ړی به خراپه که ی بیت، زورجار بهرگری له خراپه ده که ن و جهنگی له سر ده که ن، وا گومان ده به ن که خیر و چاکه یه: ﴿ثُمَّ قَالَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَآلِهِمْ﴾ [النحل: ۶۳] «سویند به خوا به راستی پیغه مبه رانمان له پیش تو ناردووه بو سر گهلانی زور، جا شهیتان کرده وهی (به د) یانی بو رازانده وه، بویه ئه مرؤ (شهیتان) پشتیوانیانه.»

* گومراییی مرؤف ئه وه له خو ناگریت که خو ی بزانتیت له سر گومراییی، به دل بوون و په سه ندکردنی بو چوونیک بو چوونه که ناکات به هق: ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ أَخَذُوا الشَّيْطَانِ أَزْوَاجًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ [الأعراف: ۳۰]

«به راستی ئه وانه شهیتانه کانیا ن کرد به دوست و پشتیوانی خو یان له جیاتی خوا، واش گومان ده به ن که رینموونی کراون.»

* باوه ربوون به فکر و بو چوونیک و بانگه شه بو کردنی به دل سوژی ئه وه ناگه یه نیت خاوه نه که ی له سر هقه: ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۳۷]

«بېگومان ئه وانه (شهیتانه کان) له ریگای راست بهرگریان ده که ن واش ده زانن به بېگومان هر ئه وانه رینوون.»

ده رباربووان ته نیا ئه وانه ن که خودا ده رباریان ده کات.

* دلئارامی و دلخو شبوونی مرؤف به بو چوونیک نایکات به هق، هه ندیک جار مرؤف کافر ده بیت به دلخو شی زور، هه ندیکیش به زور لیکردن باوه ړ ده یین: ﴿ثُمَّ وَلَكِنَّ مِّن شَرِّ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ [النحل: ۱۰۶]

«به لام که سیک دلی خو ش و شادمان بیت، به بیباوه ړی ئه وه بهر خه شم و قینی خوا که وتوون.»

* نه فس پټوه ريکي ورد نيه بۇ پټوانى هه ق و باتل، چونکه دهروونه کان جياواز شته کان ده پټون، له کاتيکدا پټوه و تهرارووى تهواو و دروست نابيت بگورپت کاتيک شتگه ليکي هاوشپوهى پټ سهنگ بکريت ههرچهنده ژماره شته کانيش زور بيت، بويه وه حى و سرووش هاتووه بۇ ريکخستيان.

* دهروون باتل و ناهه قى ده پازينيته وه تا واگومان ده بات هه قه: ﴿وَرَأَيْنَهُمْ صُذُّوا عَنْ السَّبِيلِ وَيَخْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۳۷]

* هه موو بۇچوونىک شوينکه وتووى هه يه ههرچهنده بۇ په رستنى شه يتانيش بيت. ناکوکى له بهر ئازادى راده ربرپنى سهره تا نيه، به لکوو له سهر ئه نجامه کو تاييه که يه تى.

* خدا بۇچوونه ناموکانى دروست کردووه، وهک چۆن ژه هرى خواردنى دروست کردووه، ئازادى بۇچوونى نامو وهک خواردنى ژه هره، خدا چاکه و خراپه ي دروست کردووه بۇ تافىکردنه وهى خه لک، نهک بۇ سه رپشکبوون.

* بۇچوونه کان به ههواوئاره زوو ده شيوين، ههواوئاره زووش به قياس و چواندن، هه موو قياسىکى نارهوا، قياسىکى دروست هه لى ده وه شيينيه وه: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ—قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [يس: ۷۸-۷۹]

«نموونه له دژى ئيمه ده هيئيته وه و دروستکردنى خو ي له بير ده کات. ده ليت: کى ئيسکه رزيوه کان زيندوو ده کاته وه؟ بلن: ئه و زاته ي يه که مجار به ديهينا زيندووى ده کاته وه.»

* ههواوئاره زوو ژه هره بۇ ئه قَل، هه رکه س پټوهى ئالووده ببيت بۇچوونه کانى خراپ ده کات.

* ههواوئاره زوو ژه هره بۇ ئه قَل، فکره کانى پټوه يان ئالووده ده بن و ده بنه هو ي له ناوبردنى خاوه نه کانيان و ئه و که سانه شى که کارىگه رده بن پټيان: ﴿وَلَا

نُطِعَ مَنْ أَغْلَقْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ [الكهف: ۲۸]

«به گوئی که سیک مه که دلی له یادی خو مان بیئاگا کردووه و شوینی ههوا و ئاره زووی خوئی که وتوووه و هه موو کاره کانی خراپ و له سنوور ده رچوووه.»

* ئه گهر ههوا و ئاره زوو بریار به سهر بوچوونه کاندای بدات، ئهوا تووشی لادانی ده کات: ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَتَرْدَى﴾ [طه: ۱۶]

«جا با لاتنه دات لئی ئه و که سهی باوه پری نییه به و (قیامه ته) و شوین ههوا و ئاره زووی خوئی که وتوووه، ئه وسا تیا ده چیت.»

* دروسترین بوچوون و فکر ئه وهیه له ئه قلیکه وه ده ربچیت که نه ته مع و نه ترس کاری تن نه کرد بیت.

* پشت نابه ستریت به فکر و بیرو باوه پری ئه و که سانهی ترس و ته مع به سه ریاندا زاله، ئه و جوړه که سانه زوړترین گوړانکاریان به سه ردا دیت، هه ركات پرپړه وی ترس و ته مع گوړا، ئه وانیش ده گوړین.

* زوړیک له باوه پری خه لکی له ژیر په رده ی ترس و ته مع شار دراوه ته وه، کاتیک ئه و په رده یه لادرا، ده رده که ون.

* ئه قل ناتوانیت خوئی ده رباز بکات له کارتیکه ره کان، چونکه وهک ئیسفنج وایه، ئه و شتانه ی ده یانگریته خو به ئاسانی ناتوانی لایان بدات، خودا ده رباره ی دل ده فهرموویت: ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [البقرة: ۹۳]

ده گوتری (أشرب القلب کذا) واته: تیکه لی بوو وهک چون رهنگ تیکه لی پو شاک ده بیت، بویه خودا هو شدار ی داوه به مرو ف له تیکه ل بوونی به خراپه تا کوو دل پاریزراو بیت، چونکه ئه وه ی تیکه لی بوو به ته کاندن لانا چیت، به لکوو به گووشین لاده چیت.

* هيچ ئاقلېك دلنیا نيه له وهی به وته و بانگه وازی گومرایان تی نه گلېت
 ههرچهنده زانستی زوړیش بیت، خودا دهرباره ی په یامبه ره پاریزراوه که ی
 ده فهرمووېت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَيِّنَنَّ لَكَ كَيْدَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ۷۴]
 «خو نه گهر ئیمه تو مان دامه زراو نه کردایه، به راستی نریک بوو تو که میک
 به لایاندا بچیت.»

* نه قل کاریگر ده بیت به کارتیکه ره کان وهک چو کاناکان به زهر و
 پیکیشان کاریگر ده بن، هه موو نه قلېک کاریگر ده بیت به دوو باره بوونه وهی
 باتل له سهری، ده بینیت سهره تا بهر په رچی ده داته وه، پاشان که میک لیی دورره
 په ریز ده بیت، پاشان که کم که مه ده چیته ناو دلپه وه.

* زوړیک له وانه ی سهر سامن به هیزی جهسته یان، ده چنه ناو قهره بالغی
 خه لکانیک ی زوره وه، به لام ده بینیت بهر لیشاو ده که ون و له گهل لیشاو که
 ده رپو، زوړیکیش له وانه ی چوونه ته ناو گیزاو و قهره بالغی فکره کان به زانست
 و نه قلیان سهر سام بوون، به لام ده بینیت ئه مانیش بهر لیشاو که وتوون و له
 گهلان ده رپو!

* تیکه لپوون له گهل باتل و پووچه کان کاریگر ی ده خاته سهر بوچوونه کانت:
 ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ﴾ [النساء: ۱۱۳]

«نه گهر به خشش و به زه یی خوا به سهر ته وه نه بووایه (ئهی موحه ممه د ﷺ)
 بیگومان ده سته یهک له و ناپاکانه به نیاز بوون که گومرات بکن.»

ئوه بو په یامبه ره! جا ک فزل و به خششی خدای وهک په یامبه ر
 به سهره وهیه، جا ئایا خه لکی وهک ئه و دلنیا ن له جیگیریدان!؟

* فکره کان وه کوو ده ریا وان، ههر که س له مه له نه زانیت، تیایدا ده خنکیت.
 سه لامه تی عه قل و به هیزی لاشه ئوه ناگه یه نیت که ده توانیت مه له

بکهیت، شاره زایی به وشکانی خاوه نه که ی سوار شه پوله کانی ده ریا ناکات،
پیچه وانه که شی دروسته.

* زور گو بیستی هه له مبه نه گهر نه مړو بتوانیت جیایی بکه یته وه، سبه ی
له گهل هه ق لیت تیکهل ده بیت. نه قل وهک گوزیه نه وهی نه مړو دهیزانیت
تیی ده کهیت، سه رچاوه ی سبه ی نازانی له کوپوهیه، پاشان وای لی دیت به بی
زانست ده یگپرته وه.

* هه رکه س به رده وام له گهل خراپه و پیسی بیت، نه وا هه ست به بونی نه و
پیسیه ناکات، فکره کان وهک پیسییه کانن سه رته تا لپی راده کهن، پاشان ئاسای
ده بیتته وه لایان.

* په یامبه ر خه ریک بوو به وته کانیا ن تووشی فیتنه بیت و داشکاندنیا ن بو
بکات له کاتیکدا نه و په یامبه ره، جا ده بیت که سانی دیکه ی خوار نه و چون بن:
(وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوتِيتَ إِلَيْكَ لِفَتْرِى عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَاتَخَذُوكَ خَلِيلًا)
[الإسراء: ۷۳]

«به راستی نزیک بوو نه وانه لات بدن له وهی که نیگامان کرد بوت بو نه وهی
جگه له قورئان شتیک به ناوی ئیمه هه لبه ستیت (نه گهر گوپراه لیان بوویتایه)
نه وه له و کاته دا ده یان کردیت به دؤست و خو شه ویستی خویان.»

نه وکات ده بیتته خو شه ویست و نزیکیان!

* تیکه لی خاوه ن باتله کان کاریگه ری ده خه نه سه ر بوچوونه کانت: (وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ) [النساء ۱۱۳]، نه وه
پیغه مبه ره، جا کن وهک نه و فهل و په حمه تی خوی به سه ره وهیه تاکوو وه کوو
نه م نه مین بیت له و ئاشووبه.

* دل کاریگه ر ده بیت، نه گهر ماوه یه کی زور تیکه لی خراپه بیت، به ئاسایی
ده بیتیت، وهک چون جهسته کاریگه ر ده بیت نه گهر بو ماوه یه کی زور تیکه لی

پيسی و خراپه بېټ. دهست سهرتا به بهرکهوتنی ئاوی گهرم ئازار دهچیزت دواتر لای ئاسایی دهبټهوه.

* زور گوئ له هه له مه گره ئه گهر ئه مړوش بيناسيتهوه سبهينئ له گهل حهق لټ تټيكل دهبټ، عه قل گوزيه كه ئه وهی ئه مړو دهيزانيت تټی دهخهيت و سبهينئش سهرچاوه كهی نازانيت، ئهوجا به بټ زانست دهيلټيهوه.

* زور گوټيستبوون بو ناههقی و باتل، کاریگهري دهخاته سهر باوه رهټنان به ههق، خدا هوښداری داوه به پهيامبهره پارټيزاوه كهی دهبراهي ئه و کاره: ﴿وَآخَذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ۴۹]

«وريا به لټيان له وهی بتتزازټن له ههنديك له وهی خوا ناردووويه تيه خوارهوه بوټ.»

* ههنديكجار مړوځ دهكهويته ناو بوچوونه هه له كانی هاوړټيه کی نزيكيه وه كه زورترين كات بهيه كه وه بوون و دانيشتوون: ﴿وَإِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْفَرِيقُ﴾ [الزخرف: ۳۸]

«ههتا كاتيك كه (دهمريت و) دټه وه لاما و دهلټ: خوژگه نټوانی من و تو بهقه دهر نټوان خوړه لات و خوړئاوا بووايه، چ هاوړټيه کی خراپ بوويت.»

* ئه مړو كارده كريت بو پټوهري هاوړټيوون له گهل گشت چين و توټزه جياوازه فكريه كان، گهرچی لارټش بن، ههروه ها كار ده كريت بو خوټندنه وهی بيروپاكانيان و دهلټن ئه مه به لگهيه له سهر لټبوردهی و فراوانی بيركردنه وه. ئه مه دابه زين نيه له بنچينه و بيروباوهري خوټ، دوورترين مهودای جياوازی بيروباوهري له نټوان جووله كه و موسلمان، له گهل ئه مهش كاتيك هاتنه لای پټغه مبهري خوا، پهروه ردگار پټی فهرموو ﴿وَآخَذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ [المائدة: ۴۹]

«وريا به لتيان له وهی بتترازین له هندیک له وهی خوا ناردوويه تیه خواره وه

بوت.»

ثم هوشيار كړدنه وهیه له خه له تان به جووله كه ئاراسته ی پیغه مبهری
خوا كراوه، په روه ردگار ریگری لی نه كړد كه تیكه ل بیت له گه لیان بوئوه وهی
حوكم بكات له نیوانیان، به لكوو پیویستی كړد له سهری كه وشیار بیت كاتیك
له گه لیان كۆده بیت هوه، گهر سهر پییش بیت، ثمه له پله وپایه ی پیغه مبهرایه تی
دایه، چه ندین پیاو چاك و زانایان فریویان خواردووه به و زانسته ی هه یان بووه و
دوو دهرگای تیكه لاو بوونیان كړدووه ته وه، هه نگاو به هه نگاو تووشی بیرى هه له
بووه، له كاتیكدا خو ی هه ستیشی پی نه كړدووه، گورینی بیروباوه ر به پله به ندی
وهیواش هیواش له ئینساندا پروو دهدات، هه روه كوو چون ئاراسته ی پروو گای
قیبله هه نگاو به هه نگاو له ریوار تیك ده چیت، تاوه كوو كاتیك داده به زیت
بوئوه وهی نویژ بكات پروو له جگه له پروو گای قیبله ده كات.

* فله سهفه وهك گوریسیكى دریژی ئالوزكاو وایه و خودا هه ردوو سهری
گوریسه كه ی داوه ته ده ست مروف به بی گهران به شونیدا، كه چی مروف
پشت هه لده كات و دهیه ویت خو ی بگه ریت به دوایدا، نه گهر له گوریسه كه
دووركه وته وه، ده كه ویت هه گومانه وه. خو نه گهر نریك بوویه وه، دلنیا ده بیت.
كه واته به رده وام له نیوان گومان و دلنیایدا ده سوورپته وه.

* دلخوشبون به فكره كان و دووركه وته وه له قورئان بیبهش بوونه: ﴿قُلْ
بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ [یونس: ۵۸]

«ئه ی موحه ممه د (ﷺ) بللی هه ر به هو ی چاكه و میهره بانى خواوهیه كه واته
با به وه دلخوش بن، نه وه چاكتره (بو یان) له وهی كوی ده كه نه وه له شتی ثم
دنیا یه.

ئیبین عه باس ده لیت: "فه زلی خودا ئیسلامه و ره حمه تی خوداش قورئانه."

* هوگرېوون به وتهى فهيله سووفه کان و نارېحه تېوون له وتهى پېروهر دگار
نېشانې لاوازي ئيمانې يان هېر نه بوونيه تې: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ [الزمر: ۴۵]

«کاتېک يادى خوا بکړېت به تاک و ته نيا تېکده چېت و بېزار ده بېت، دلى
که سانېک که باوه رېان به پوژى دوايى نېيه.»

* نه گهر دل سهرقال بوو به شتانېک که به چاوى خوې نهى ده بېنېن،
نهوا سوودى له چاوى وهرنه گرتووه. نه گهر دلېش سهرقال بوو به خو شه ويستى
فهيله سووفه کانه وه، وته کانى نهوان ده بېنېت و کوېر ده بېت له ئاستى کومه له
وته يه ک که له نهوان گوره تر و پړزدار ترن که هه موو چاويک له وه حيدا
ده بېنېت.

ليبرالييهت و ئيلحاد

* په يامبهري خودا هيلېکي راستي کيشا و کومه له هيلېکي بچووکي له راست و چه پي ئه و هيله دا کيشا بو شهيتان، به لام بزانه عهلمانييهت به شيک نيه له و هيلانه، به لکوو ئه و هيله بچووکانه هيلې داهيتدرا و لاده راني ناو ئايينن، به لام هيلې عهلمانييهت پېچه وانه ي هه موو هيله کانه.

* ليبرالييهت فکرېکه خاوه نه کاني به رپه هايي دايانناوه، پاشان بېده سولات بوون له وه ستانديدا، جا هه موويان سهرقالي ملکه چکردني رېگه ن بو ي و ده بينيت هه موو به ربه سته ئاييني و سروشتيه کان لاده دهن که ده بنه رېگريان.

* ليبرالييهت له خودي خويدا ترسيکي گه وره نيه له سهر ئيسلام، به لکوو ئه و کاته ترسناک ده بېت که پوښاکي ئيسلامي به به ردا بکريت و به ناوي ئايينه وه بچيته ناو دله کانه وه.

* ليبرالييهت رېگه يه که سهر تاکه ي هه و اوئاره زوو و له رېده رچوونه، ناوه نده که ي کوفره و کوټاييه که ي ئيلحاد و بېباوه رپيه، ناکريت ئه م رېره وه فکريه تپه رپنيت به م رېگه يه دا نه بېت!

* ليبرالييهت ده زانن چوون ده ست پي ده کهن، به لام سنووريکيان دانه ناوه چوون کوټايي پي به ينن، به بانگه شه ي "وازه ينن با ده ربړيت و وازه ينن کار بکات" باسي ئه وه ناکهن چوون ده ربړيت و چوون کار بکات، به راستي ده ستيان پي کرد به چه وتي کوټيان پي هينا.

* ئه قل سهر تاکان جوان نيشان ده دات، به لام له هه لسه نگاندني کوټاييه کاند ا گومرايه.

* دژايه تي ليبرالييه تي ئه مړو دژايه تييه له گه ل سړوشت و فيتره تي پاكي مړوځايه تي پيش دژايه تيكردني دينيش، ئه و كه سه ي زينا و هاوړه گه زخوازي به حه لال ده زانتي له واجبووني حجاب تيناگات، تا سړوشتي نه گه رپته وه سهر پاكيتيه كاني سهره تا، له و بابته تيناگات.

* ليبرالييه ت وهك گوري سيكه دريژ ده بيته وه به ئه ندازه ي دووريت لييه وه، ئافره تاني روظاوا نزيكن لييه وه بويه سنگيان هاوشيوه ي پياوان پروت ده كهن، ئافره تاني روظه لات دوورن لييه وه ته نها تيكه لاوي گه ل پياوانيان وه رگرتووه. راكيشانه كان جياوازن، به لام كو تايي هه موو راكيشانه كان بو يه ك ئه نجامن.

* ئيلحاد و بيديني له روظاوا دا دهر نه كه وت، تا ئه و كاته ي عه لمانييه ت ته واو تي دا بلا و بويه وه، ئيستا نيوه ي ئه ورو و پييه كان بيدين و مولحيدن. له پهرستشي خدا هه لها توون و كه و توونه ته ناو پهرستشي ماده وه.

* ليبرالييه ت فكر يكي ماده گه راييه هيچ بنچينه يه كي بو بابته په نهاني و غه بييه كان نييه، خو ئه گه ر بوچوونه كانيان سه ير بكر يت، ئه وا له ئيماندا وهك جه همييه كانن و له قه دهر دا وهك مو عته زيله و له سيفاتدا وهك كه رامييه كانن، ههر چي سياسه تيشه وهك خه واريچ وان تيايدا.

* ئه قلبييه تي ليبرالي باوه پي به شتيك نييه به ناوي وه سوه سه ي شه يتان و هه واو ئاره زوو، له گه ل ئه وه شدا بانگه شه بو ئه وه ده كهن كه فكر يكي گونجاوه كاري پن بكر يت، ئه مه كر وكي خراپه ي ناو ئه م عه قل هيه.

* فكري ليبرالييه ت له روظي دواي و بابته په نهاني و غه بييه كان نادوي ت كه له ئيسلامدا بوونيان هه يه، به لكوو ته نها له ماده گه رايدا روظووه، چونكه ئه گه ر به و شيوازه ئه قلبييه ي خوي له بابته تي روظي دواي بدوي ت ئه وا بي باوه پي و ئيلحادي دهر ده كه وي ت.

* نه گهر فکر جيابکړيته وه له به هيزی و لاوازی ده سلات و ماده گهرایی
 نهوا هيچ پيويستی نه ده کرد فکری راست له چهوت جيا بکړيته وه، هيز و
 ده سلاتی روژتاوا چاو کوپر ده کات له وهی هه لسه نگاندن بو فکری علمانيهت
 بکهيت، به لام به نه مانی نهو ده سلاته يان نهو فکرهش تيا ده چيت، وهک چوڼ
 ده سلات پڼگر بوو له وهی فيرعه ون وهک نه وه کانی ئيسرائيل بير بکاته وه:
 ﴿الْأَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي﴾ [الزخرف: ۵۱]

«نایا پادشایی میسر هی من نییه و نهو پروبارانه به ژیر (کوښکه کانی) مندا
 ناروڼ.»

جاکاتیک فيرعه ون تياچوو، فکره کیشی تياچوو، بهس تنها هق و راستی
 مایه وه. نهو فکره یه ی له خودی خویدا دروست نییه و به هوۍ شتیکی دهره کییه وه
 به دروست ده زاندریت، به نه مانی نهو شته فکره کesh دروستی له ده ست ده دات،
 هر بویه میژوو پر له فکرانه ی گه وره و خاوه ن هيز بوون، پاشان هره رسیان
 هیناوه، چونکه هيز و گه وره ییان به هوۍ شتیکی دیکه وه بووه.

* بریاردان له سر شتیک به تپروانینیکی ماددی پروت و لابردنی حوکمی
 خودا، سرده کیشیت بو بریاردان به عاتیفه و سوزی تایبهت له سر بابه ته کان:
 ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا—ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾
 [النجم: ۲۹-۳۰]

«دهی که واته توش وازبینه لهو که ی پشت دهکاته قورئان و یادی ئیمه وه
 بیجگه له ژيانی دنیا هیچی ناویت. ئمه نهو بهری زانیاری و تیگه یشتنیانه له
 زانیاریدا.»

* مافه کان سی جوړن: مافی خودا له سر به نده کانی، مافی به نده له سر
 په روه ردگاری، و مافی به نده کان له دنیا دا له نیوان خویندا، ماده گره کان توند
 ده ست ده گرن به مافه دنیا ییه کانه وه و مافی دواړو پشنگوۍ ده خه ن.

* ئه قل هه له ناکات ئه گهر پاريزراو بټ له ئارهزوو و گومان، ليبرالييه تي
 پوژئاوا کاريگهر بوون به گومان و شوبهه، پوژهه لاتيش کاريگهر بوون به
 ئارهزووات، ئيسلاميش هاتووه تا ئه قل پاريزيت له کاريگه ريبه دهره کيبه کان.
 * ئه قل و نه قل ئه گهر کوپوونه وه، بوچووني دروستيان لي به رههم دټ،
 لاداني ههر يه کيکيان هوکاري گومراييبه، ليبرالييه ت گومرا بوون به هو
 وه گرنتي ئه قل و په تکر دنه وه ي نه قل، پافيزهش گومرا بوون به وه گرنتي نه قل
 و په تکر دنه وه ي نه قل.

* ئه قل بويه پي ده گوتريت ئه قل چونکه ريگري له نه فس ده کات
 و ده يگر يته وه، نهک نه فس ريگري له ئه و بکات و به ندي بکات، به جوړيک
 هه لپه هه لپي ببينيت و نه توانيت ريگري بکات. ليبرالييه ت نه فس به په هايي
 به رده دات له ژير په رده ي نه قلدا.

* ئه قل بويه پي ده گوتريت نه قل، چونکه ريگري له نه فس ده کات و
 ده يگر يته وه تا گومرا نه بټ، ئيسلام به و ريگري به که مانه ي که له فه رمان و
 ريگري به کاني شه ردا هاتوون ئه و ناوه ي بو عه قل داوه، چونکه ئيسلام تنه ا
 ناوي دانه ناوه به بي ناوه پوک. ليبرالييه ت يان ده بټ ناوي نه قل جيگير بکات
 و به فه رمان و ريگري بيچه سپينيت، يان ده بټ بگه رين بو ناويکي ديکه و
 به به ريدا بکه ن.

* ئه گهر هه موو به لگه نه قل يبه کاني ناو قورئان و سونه ت کوپکريته وه که
 ئوممه ته کان له به رانه ر پيغه مبه ران گرتوويانه، ئه و ده ببينيت بنه ما نه قل يبه
 ليبرالييه کانيش هه رده گه ر يته وه بو سه ر ئه وانه، به لام تنه ا شيوازي دهر پرينيان
 گوړيوه.

* هه موو عه قيده و بوچوونه کاني ئوممه تاني پيشوو که په يامبه ران دژي
 وه ستاون، ده بټ ببينه پوژه بو خاوه نکاني له ناو فکري ليبراليدا، دژايه تيکردنيان
 زياته ره وي و له ريده ره جوونه و به تونده ره وي وه سف ده کريت.

* فرمان به چاکه و ريگری له خراپه دهزگايه که ريکخهري نازادييه کانه تا مروځ له سنووردهرنه چيټ. به لام عهلمانييهت دهزگايه که بو تيپه پاندي سنووري نازادي تا سنووره کان ريکنه خريټ.

* ليبرالييه تي روژناوا ليبرالييه تي شوبهه و گومانه، به لام ليبرالييه تي روژه لات ليبرالييه تي شه هوت و ناره زووه، گومانه کان به به لگه له نيو ده چن و شه هوت و ناره زووش به شکوداري هه ق له نيو ده چيټ.

* نه گهر هاوسه رگيري دووهم بکهيت به په زامه ندي و گريبه ستي مارهي، نهوا کاريکي ريگه پينه دراو و قه ده غه يه. خو نه گهر به په زامه ندي به سهد دينار زيناى له گه لدا بکريټ به بن گريبه ست، نهوا به کاريکي ناسايي و ريگه دراو داده ندريټ. نه مه خودي نهو ليبرالييه ته ي روژناوايه که ده يانه ويټ بيکه ن به ياسا.

* زوريک لهو په رتووک و ناميلکانه م خويندووه ته وه که دهر باره ي بنه ماکاني ليبرالييه تي روژناوا نووسراون، نه گهر ليبرالييهت مندالان بووبا و مندالي لن بهاتايه دهر، نهوا هيچ منداليکي تهن دروستي له روژه لات لن نه ده هاته دهره، هه موويان مندالي زيندووي ناکام و ناته ندروست ده بوون يان له بار ده چوون و دهمردن.

* له ليبرالييه تي روژناوا دا ههر بريار و فرمانيک ده سلات به بن گهل دهری بکات، نهوا پي ده گوتريټ: «تاک په وي» خو نه گهر ده سلاتدار له گهل ليبرالييهت هاوپا بوو، نهوا ده سلاتدار نهوکات «تاک په وي ناكلانه و دره وشاوه» يه. خو نه گهر سه رکړده يک حوکمي خودا له سه ر خه لکي بچه سپينيټ، نهوا برياره کاني «تاک په ويه کي دواکه وتووي و تاريکه» خو فهر زکردن و زورليکردن له ههر دوو حاله ته که دا بووني هه يه، له حاله تيکيان به په وای ده بينن و حاله تيکي ديکه شيان به له ريده رچووني له قه لم ده دن. نه مانه دوو قوتابخانه ن له

به رانبر یه کتری، شهر یه تی وه چی و شهر یه تی گومرای، خودا ده فهرموویت:
﴿وَأَن آخُكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا
أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ
النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ [المائدة: ۴۹]

«(فه رانمان پی کردی) که حوکم بکهی له نیوانیاندا به وهی که خوا
ناردوویه تیه خواره وه و شوین حمز و ئاره زوویان نه که وهی، وریا به لیان له وهی
بتتزازین له هه ندیک له وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه بو، ئینجا نه گهر ئه وانه
روویان وه رگپرا و سه ریچییان کرد، ئه وه بزانه و دلنیا به دهیه ویت به وهی
هیندهی له تاوانه کانیه وه سزایان بدات و تووشی زیانیان بکات، بیگومان زور
له ئاده مییه کان سه رکه شن و له سنووری خوا ده رچوون.

* بلاوکردنه وهی کوفر و ئیلحاد له ناو کومه لگادا گه وره تره له کوشتاری
خه لکی ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷]

«هه ولدان بو په شیمانکردنه وهی موسلمان گه وره تره له (بیوا) کوشتن.»

موفه سیره کان کوده نگن وشهی (الفتنة) له م ئایه ته دا واته کوفر.

* دژایه تیکردنی ئه و که سانهی که خه لکی هان ده ده ن بو ئیلحاد و کوفر
زور گه وره تره له دژایه تیکردنی ئه وانهی خه لکی هانده ده ن بو جهنگ و کوشتار:
﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۱۹۱]

(الفتنة) لیره دا واته کوفر.

* فریوخواردن به ماده گهرایی ناوه روکی ئیلحاده: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتُهُ وَهُوَ ظَالِمٌ
لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ۖ وَمَا أَظُنُّ أَلْسَاعَةَ قَابِمَةً﴾ [الكهف: ۳۵-۳۶]

«چوو ه ناو باخه که یه وه له کاتی کدا که سته مکار بوو له خووی وتی باوه ر ناکهم
هه رگیز ئه م باخه م له ناو بچیت. باوه ریش ناکهم روژی دواپی بیت و روو بدات.»

* چهند ههنگاویکې کهم له نټوان بټیاوه پری فیرعه ون و باوه پرهټنایدا هه بوو که دټنایی و سهرسامی به دهسه لاته که ی بووه به ربه ست له باوه پرهټنایی، پروانه له قه راغ وسهره تاي ده ریا که دا گوټی: ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ۲۳]

«پهروه ردگاری جیهانیان کییه.»

له ناوه ندی ده ریا که دا ده یگوټ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ﴾ [یونس: ۹۰]

«هه تا ئو کاته ی خه ریک بوو (فیرعه ون) بخنکیټ، ئه وسا وتی پروام هیټا.»

* ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ [المائدة: ۶۴]

«جووله که کان وتیان خوا دهستی به ستر او (پاکې بو خوا) ئه وان چنگ قوچراو و ده ست به ستر او بن و نه فرینیان لی کرا به هو ی ئه وه ی که وتیان.»

تټیروانیان مادییه ته نانه ت به رانه به به خوداش (سبحانه وتعالی)، ئه وه ده په رستن که پټیان ده دات و جوټ به جگه له و ده دهن، دؤستایه تیان بو مال و سامانه و دوزمنایه تیشیان هر له سهر ئه وه بنیات ده نټن.

* زوړیک له ئوممه تان به سهرسامییان به هیز و توانایان کافر بوون، گه لی سه موود به وه بټیاوه پروون که توانایان هه بوو شاخه کان داتاشن و بیانکه نه مال بو خوټیان، ئه و مال و خانوانه ئه گهر ئیستا دروست بکریټ، گالته ده کریټ به دینی ئه و که سه ی که دروستی کردووه، زوړیک له ئوممه ته کان به و جوړه باوه پریان به ستووه ته وه به هیز و مادده وه.

* پهروه ردگار که سیکی بټیاوه ژربار ده کات بو دنیا، زیاتر له که سی موسلمان سوود به دنیا ده گه یه نټت، به لام ئه و کاره ی لای پهروه ردگار به رزی ناکاته وه، چونکه ژربار کردنټکی گه ردوونییه، چوټ مانگ و خوړ که دوو بیگیانن و ژربارن، سوودیشیان بو دنیا له گشت خه لکی زیاتره.

* زورېک له مولحیده کان بویه ئیلحاد هه لده بژیرن تا له کوټ و به ندردنی ئاره زوو دهربازیان بیټ، هرکات ئو ئاره زووه یان نه ما، دهر وویان ده که ویته ململانئ له گهل ئه قلیاندا، جا یان ته و به ده که ن و ده گهرینه وه، یان خو به گوره زانی ده یان گریټ، یان به خو کوشتن له و ململانیه راده که ن.

* زورېک له مولحیده کان له کاتی ته ندروستی جهسته یان و هیزی ئاره زوویان ده بنه مولحید، نابینیت باوه پردارېکی ته ندروست له کاتی نه خو شبوونیدا بوو بیته مولحید، چونکه گومان ته نها له گهل ئاره زوودا دهر ده که ویت.

* هزره کان و عه قیده کان زنجیره ن، هه ندیکیان وه ک قادرمه وان بو هه ندیکي دیکه یان، ئیلحاد له کو مه لگایه ک دهر ناکه ویت که له وه و پیش جه نگیان به رانه بر بنچینه کانی ئیمان نه کرد بیټ و دژایه تی هه لگرانیان نه کرد بیټ، ئه م دووانه پیچه وان ه ن لایه نیکیان به هیز ده بیټ به لاوازی لایه نه که ی دیکه.

* توندره و بوون له دژایه تیکردنی توندره ویدا ته نها لادانی لئ په یدا ده بیټ.

* هه ر توندره و ییه ک له دژایه تی فکرېک له فکره کان به کار به یتندرېټ، فکرېکی پیچه وان ه ی لئ به ره م دیت، توندره و ی به رانه بره که ی ناوه ندگیری نییه، به لکو و لادان و ده سته بر دانه. ئیلحاد دهر ناکه ویت ته نها له پاش دژایه تیکردنی توندره و ی نه بیټ به توندره و ی هاوشیوه.

* که سی مولحید زور دلنیا به له وه ی ده وله تیک به رپوه ناچیت به بن بوونی سه رکرده، به لام وا ده بینیت ئه م گه ردوونه گه وره یه به و شیوه ریکه به بن بوونی خودا به رپوه ده چیت: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ [غافر:

[۵۷]

» به راستی به دیه یتنانی ئاسمانه کان و زه و ی گه وره تره له به دیه یتنانی خه لکی.»

* ئه قلیه تی مولحید سهرزه نشتی ئه و ره فتارانه ده کات که بیته رزش و بیهوده ئه نجام ده درین، نازانیت خوی باوه ری به ویه که بوونی له ژياندا هیچ واتیه کی نییه و بیهودیه، جا بو ره خنه له بیته رزشی و بیهودیه یی هه ندیک ره فتار ده گریت له کاتیکدا بوونی خوی بیته رزش و بیهودیه: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ [المؤمنون: ۱۱۵]

«ئایا ئیوه گومانتان وابوو که بیگومان ئیوه مان به بیهوده دروست کردوو.»

* که سانیک ده بینن که میشووله پیانه وه ده دات و وازی لی ده هینن، چونکه وا ده بینیت ئه و شته بچوو که شایسته ی تۆله سه ندنه وه نییه له سه ری! که چی بیباوه ر ده بیت به خودا کاتیک ده بینیت خودا تۆله له وانه ناسه نیته وه که خراپه به رانه ری ده کهن، له کاتیکدا ئه و که سانه و هه موو دونیا لای خودا قیمه تی باله میشووله یه کی نییه.

* ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ [الأنعام: ۲۹]

«وتیان به راستی هه ر ئه م ژیا نه (ی دونیا) مانه و ئیمه زیندوو نا کرینیه وه.»

به دونیا ناویان بردوو، واته ژیا نی ئیستا، که چی باوه ریش نا هینن به دوا رۆژ!

ئازادى و كۆيلديه تى

* شەرىعت ئازادى فەراھەم كىردوۋە، بەلام سنوورى تىايدا كىشاۋە، مافى
خودا و مافى خەلكى تىدا روون كراۋەتەۋە: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُهَا كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۸۷]

«ئەمانە سنوورانى خودان و نىزىكىان مەكەۋنەۋە، ئاۋا خوا باسى فرمانى خۇى
دەكات بۇ خەلكى.»

* ئەقل بۆيە داندراۋە تا ئازادىيەكان سنووردار بىكات و رېكىيان بىخات، بەلام
رەھا دانانى ئازادىيەكان، ئەۋا ئازەلەكانىش بەبى ئەقل گەشىتوون بەۋ ئاستە.

* رەھاكردى ئازادى پېشكەۋتن نىيە بۇ مروڧ، بەلكوۋ دواكەۋتوۋىيە و
گەرانەۋەيە بۇ خۇچوۋاندن بە ئازەلان، چونكە كارەكان بە رېكخستىيان ستايش
دەكرېن، نەك بە رەھاكردىيان، رەھاكردى پېۋىستى بە ئەقل نىيە، بەلكوۋ
پېۋىستى بە پەكخستىيەتى.

* تېگەشىتنى ئازادىي ئەمرو ئەقلى سەرقال كىردوۋە بە جەنگىردن دژ بە
رېگرىلېكراۋەكان لەگەل ئەۋەى زۆرىك لە خەلكى بېرىشىيان لېى نەكردوۋەتەۋە،
كەچى دەبىنىت بەدوايدا دەچن و ئازادى تاقى دەكەنەۋە تاكوۋ ئازاد بېن.

* ئازادى ئەۋەيە بگەيت بە ئەۋ شتانەى پېۋىستىن و قەدەغەن، نەك بگەيت
بەۋ شتانەى كە قەدەغەن، بەلام ھىچ پېۋىستىيەكت پېيان نىيە. ھەركەس خۇى
ئازاد بىكات لە فەرمانەكانى خودا، ئەۋا بوۋەتە كۆيلەى فەرمانەكانى شەيتان،
مروڧ بۇ گۆپرايەلى دروست كراۋە جا با خۇى گەۋرە و گۆپرايەلىكراۋى خۇى
ھەلبىزىرېت.

* نازادی وهک ئاو وایه ده بیت به ئەندازه یه کی دیاری کراو وهر بگیریټ،
ئەقل توونییه تی و جگهریش توونییه تی، ئاو بو توونییه تی جگهر له ناو ده بات،
نازادیش بو توونییه تی ئەقل له ناو ده بات، ئەقل ده مریټ له کاتی کدا ئومیدی
ژیانی هه بووه.

* خدا هه موو زهوی هه لال کردوو به ته نهها چهنده ههنگاویکی که می لی
حه رام کردوو: ﴿كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ [البقرة:
۱۶۸]

«بخون له وهی که له زهویدایه به هه لالی و پاکی، دواي ههنگاوه کانی شهیتان
مه کهون.»

نازادی ئەوهیه له فراوانیدا بژیټ، نهک له چهنده ههنگاوی کدا.

* نازادییه کانی مرووف کوټایی دیت لهو شوینه دا که سنووره کانی خودا
دهست پئ ده کات: ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾
[الطلاق: ۱]

«جا ئەوانه سنووریکی خودایین ههر که سیټک له سنوورانی خوا ده ربچیټ،
ئوه بیگومان سته می له خوئی کردوو.»

* خودا به وردی کوټایی سنووره کانی نازادی مرووفی باس کردوو، به لام
سه رهتای به وردی باس نه کردوو، چونکه مرووف ده زانیټ چون سه رهتای
نازادییه که ی دهست پئ ده کات، به لام نازانیټ چون کوټایی پئ بهیټیټ، نا کوکی
خه لکی له کوټایی سنووری نازادییه کاندایه، نهک له سه ره تاکاندا.

* نازادی ئەو وشهیه که رۆژئاوا زورجار به کاری ده هیټیټ، ده زانن چون
دهست بکهن به جیه جی کردنی، به لام نازانن چون کوټایی پئ بهیټیټ؟! ئە مرۆ
گه یشتوونه ته ئاستی ئەوهی نیربازی به یاسا دابنن و ناوی بنن هاوسه رگیری
هاوره گهزی.

* ناکوکی په یامبه ران له گهل ناکوکه کانیان له سهر تپه پراندنی سنوور بووه له تیگه یشتنی نازادی و سنووره کانی نازادیدا، گهلی لوط له خوره وشتیان و گهلی شوعه یب له ئابووریاندا، زوریکیشیان له سهر نازادبوون له پهرستنی پهرستراویکی تایبه تدا بووه.

* نازادی حه قیقی و راستی، خودا بو شهیتانی پروونکردووه ته وه: ﴿وَإِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ﴾ [الحجر: ۴۲]

«به راستی بهنده کانی من، تو هیچ دهسه لاتت نییه به سهریاندا جگه لهو گومرایانه ی که شوینت که وتوون.»

ئهوانه ی شهیتان ده پهرستن ژیرده سته ی جیگره وه کانی شهیتانن، دلخوشن بهو نازادییه ی له دهستیکه وه ده درینه ئهوی دیکه یان!

* هرکه س چیرې پهرستشی خودای چه شتبیټ، چیرې نازادی له گهل خه لکیشی چه شتووه، ئه وهی له یه که م بیبهش بوو بیټ، له دووهم بیبهش بووه.

* چاکبوونی ژیان زیاتر به بهندایه تی به ده ست دټ وهک به نازادی، پیشه وه ران و کریکاران به کو مه له فرمان و پرگربیهک بهندکراون له گهل ئه وهش به ره میان هیه، هر بهو جوړهش روژی دوی به ده ست نایات به پهرستش و ملکه چی نه بیټ بو پهره ردگار.

* مروف بهنده یه و به هیچ جوړیک لهو بهندایه تی به در بازی نابییټ: یان بهنده ی خودایه، یان بهنده ی ناره زوویه تی، یان شتیکی دیکه، ئه گهر له یه کیان در باز بیټ ده بیټه بهنده ی ئهوی دیکه یان، ئه گهر بووه بهنده ی یه کیکی، ئهوا نازاد ده بیټ له وانی دیکه.

* خودا مروفی به دیه ټناوه تا بهنده بیټ له به رانه ر خودا و نازاد بیټ له گهل به دیه ټندراوه کاند، به بهنده ی ته و او یان نازادی ته و او ی داینه ناوون، ئه وهی

بهندهى بهديهينه ر بټ، ټازاد ده بټ له به رانه ر بهديهيندراوه كان، ټه وهش
بهندهى دروستكراوه كان بټ له خودا ټازاد ده بټ.

* ټوميد و ترس دياريكارى ټه نذازهى به نذايه تين، خه لكى به بندهى ټه وهن
كه ټوميديان پټى هه يه و لټى ده ترسن.

* زور روانين بوئه وهى له ده ستى خه لكيدايه و به رده وام بيركردنه وه له هټز و
تواناى كه سيك، به بټ ټه وهى هه ست پټ بكه ي هه رهمى په رستنى ټه و له دلټدا
دروست ده كه يت، به بټ ټه وهى هه ست بكه ي تا وات ليدټ ده بټه به بنده بوى
و ټه وپش پټ نازانټ، خودا رټگرى له په يامبه ركه ي كردوه كه بير له هټزى
كه سانى ديكه بكاته وه: ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنِيَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ [الحجر: ۸۸]

«ټه ي (موحه ممه د ﷺ)) چاوت مه بره نازونيعمه تى (دنيا) كه داومانه به
كومه ليك له و بټياوه رانه.»

فه رمانى پټ كراوه بير له شكوى خودا بكاته وه، تا به نذايه تيه كه دروست
نه بټ له دلټدا بو جگه له خودا. مروځ بيرى سه رقالى هټز و شكوى هه ر
شتيک بوو، جوړيک له به نذايه تى بو دروست ده بټ هه رچه بنده ټه و شته زور
بټبه ها و بټه رزشيش بټ، هه ر بوټه مروځ مشك ده په رستيت له هيندستان
و دار و به رد ده په رستن له هه نديک شوټنى تر: ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنِيَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ [الحجر: ۸۸]

«ټه ي (موحه ممه د ﷺ)) چاوت مه بره ټه و نازونيعمه تى (دنيا) كه داومانه به
كومه ليك له و بټياوه رانه.»

ټه وكه سانه چه بنده به نذايه تيان بو خودا لاوازه كه به ټاشكرا سه ريچى ټه و
ده كهن و له سه ركرده كه يان ده ترسن له په نه انيشدا.

* ترسناکترین جوړی پهرستش، پهرستشی ئاره زووه، خه لکی خوځان دهر باز ده کهن له پهرستشی بهرد و داره کان بۆ پهرستشی فکره کان، وا گومان ده بات ته وافی ده وری به ته کان ناکات، له کاتیکدا ته وافی به ده وری هه و او ئاره زو ویدا ده کات و نایبیت.

* زوریک له خه لکی وا گومان ده بهن خۆده رباز کردن له شوینکه وتنی خه لکی به ده سته پینانی ئازادییه، به لام ده که ونه داوی کویلا په تی هه و او ئاره زو ووه که سه ره کیتیرین کویلا په تییه، وهک ئه و که سه یه که که له پچه ی دهستی لی بکری ته وه و بکری ته گهر دنیه وه و وا گومان به ری ت ئازادی ئه وه یه چه پله به ده سته کانی لی بدات.

* زوریک له مرو فقه کان وا گومان ده بهن ئازاد بوون له وهی که سیک به پیرو ز رابگر، به لام ده که ونه ناو پیرو ز دانانی ئاره زوویان، ئه و جوړه که سانه هه ره به کویله یی ما ونه ته وه، ته نها گه و ره که یان گوړیوه.

* مرو ف دروستکرا وه بۆ ئه وهی به نده بی ت، ئه گهر به نده ی خودا نه بی ت ئه و بی گومان ده بی ت به نده ی جگه له خودا بی ت، خو ئه گهر ته نها هه و او ئاره زو و ی به دی بکات، ئه و ده ی کاته په رسترا و بۆ خو ی، دل کزول ده بی ت و ده چه می ته وه وهک جه سته.

* مرو ف له نا و ناخیدا بتي کی هه لگرتو وه زور جار دل کړنو وشی بۆ ده بات و بوی ده چه می ته وه ئه ویش ئاره زو ویه تی: ﴿ثُمَّ أَفْرَأَتْ مِنِ اتِّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ [الجاثية: ۲۳]

«ئاخو بینو ته ئه و که سه ی هه و او ئاره زو و ی خو ی کړدو وه ته په رسترا و ی خو ی، خواش به زانایی گو مرای کړد.»

کړنو وشی ده بات بۆ بۆ چو و و ئاره زو و ی، وهک چو ن له سه رده می نه فامی کړنو وشی برا وه بۆ عوزا.

* ﴿لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [يس: ۶۰]

«بهنډايه تی شەیتان نه کەن، چونکه دوژمنیکی راسته قینه ی ئیوهیه.»

بهنډايه تی بۆ شەیتان بریتییه له گوږپرایه لای ههواوئاره زوو، چونکه شەیتان له سههه شپوهی راستیه که ی خوی دهرناخت بۆ مروڤ.

به لکوو به پۆشاکي ئاره زوووه ده چيته لای: ﴿إِنَّا أَفْرَأَيْنَا مِنِّي أَن نَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ [الجاثية: ۲۳]

«ئاخۆ بینووته ئهو که سه ی ههواوئاره زووی خوی کردووته پرستراوی خوی.»

* ﴿لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [يس: ۶۰]

وهک چۆن ده بینیت کۆمه لیک جهسته ی زیندوو تهواف به دهوری جهسته یه کی مردودا ده کەن له گۆره کانیاندا، ده بینیت ئه قلگه لیکیش تهواف ده کەن به دهوری ئه قلانیکی مردودا و به گه وره یان ده گرن، ئه وهش بته پرستی ئهم سه رده مه یه.

* وا گومان ده بات ئازاده که چی بهنده یه و سه رقالی گرتنی به شیکی گوریسی گهردنیه تی له ده ستیکیه وه ده یخاته دهسته که ی تری، ئازادی ئه وهیه گوریسه که به تهواوی له گهردنی بکاته وه. بۆ ئهمهش پیویستیت به هیچ ده ستیک نییه تهنها دهستی خودا نه بیّت.

* ئه گهر پشت به چه مینه وه راهات، ئهوا راستبوونه وهی ئهسته مه، ئه گهر نهفس به کۆیلایه تی فیربوو، ئهوا ئازادی قورسه له سه ری.

ژن و خيژان، حيکمهت و حوکمهکان

* نوږځی ئافرهت له مالهوه گه وره تره بوی وهک له مزگهوت، ئهمهش به پپی فهرموودهکان و بۆچوونی زۆرینهی زانایان، ئهمهش وا دهخوازیت پاداشتی نوږځی ئافرهت له مالهوه هاوشیوهی پاداشتی نوږځی پیاوه که به کومه ل ئه نجامی ده دات.

* ئافرهت واز له نوږځ ده ښیښت له و رږژانهی له سووړی مانگانه دایه و نایانگپرتهوه، زانایان جیاوازن دهربارهی پاداشت وهگرتنی ئه و کاتانهی که نوږځی تیدا ناکات، دوو وتهیان ههیه دهربارهی، دروسترینیان ئه وهیه پاداشتی بۆ دهنووسریت چونکه به هووی عوزریکه وه وازی لئ هیناوه و هاوشیوهی نه خوځی و گه شته.

* گه وره ترین هوکار که خودا ئافره تان داپوشیت له هه ردوو دنیا بریتییه له شه ونوږځ، له فهرمووده دا هاتووه: من یوقظ صواحب الحجرات حتی یصلین؟ یا لاب کاسیه فی الدنيا عاریة فی الآخرة «کئ ئافره تانی خانوچکه کان به خه به ردیننه وه _ خيژانه کانی په یامیه ر _ بۆ نوږځ، زوړن ئه و ئافره تانهی له دنیا دا پوشتن له دواړوژدا رووتن.»

* ئیسلام سیستمی ژیان داده پرږځیت، نهک حاله تیکی داپراو و گوښه گیر، له وه تیناگهیت بۆچی نیر له میراتدا زیاتر ده بات تا کوو نه زانیت که مارهی و نه فقه و بهرگ و جپی مانه وه و دهرمانی ژن و مناله کانی له سر نیرینه کان فهرزکراوه.

* زانايان کۆدهنگن له سهر ئه وهى ههر دوو ره گهز هاوتان له تۆلهى
کوشتنه وهدا «قصاص»، ههروهها کۆدهنگن له سهر ئه وهى خوښباى ئافرهت
نيوهى خوښى پياوه، چونکه خوښباى بۆ ميرات گرانه، ئهوانهى به چاوڤىكى
رۆژئاوايى ماده گهراييه وه ده پوانه بابه ته که واده زانن ئيسلام که سه کان
ده فروشيت.

* خوښبايى ئافرهت نيوهى خوښبايى پياوه چونکه ئه و ماله دانراوه بۆ
پرکردنه وهى که لښتيک بۆ ميراتگران نهک به هاى که سه کوژراوه که بښت، هه رچى
جيبه جيکردنى سنووره کانه، ئه واهه مووان يه کسانن خو ئه گه ر سه د پياو
کۆببنه وه بۆ کوشتنى يهک ئافرهت ئه واهه ر سه ديان ده کوژرينه وه له برى ئه و
ئافره ته.

* حه رامه ئافره تان دهنگيان ناسک بکه نه وه به رانبه ر پياوان له کاتى
قسه کردنياندا، خودا له سهر خيزانه پاکيزه کاني په يامبه رى (ﷺ) حه رام کردوه
تا تښگه ين ئه و حه راميښتيه بۆ ئافره تانى دیکه له پيشتره: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب: ۳۲]

«به خه مزه و نازه وه قسه مه کهن (وهک له ئافره تانى ره وشت نزم) نه وه کوو
ئه وهى دلئى نه خو شه (ده روون نزمه) نيازى خراپ بکات.»

* سه ره تاى هه موو خراپه يهک که روو ده دات له نښوان نڙ و ميڊا
ناسک کردنه وهى وته کانه: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾
[الأحزاب: ۳۲]

«به خه مزه و نازه وه قسه مه کهن (وهک له ئافره تانى ره وشت نزم) نه وه کوو
ئه وهى دلئى نه خو شه (ده روون نزمه) نيازى خراپ بکات.»

ئه مه ئاگه داريه بۆ قسه کردنى پاکيزه ترينى ئافره تان: که خيزانه کاني
په يامبه رى خودان (ﷺ) له گه ل پاکترين پياوان که هاوه لانن.

* ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ يٰۤاتِ مِنْكُمۡ بِفَحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ يُصَلِّفْ لَهَا الْعَذَابَ ضِعْفَيْنِ﴾
[الأحزاب: ۳۰]

«ئەي څيزانه کانی پيغه مېر (ﷺ) هەر کام له ئيوه گوناھيکي گه وره بکات سزای بۆ دوو بهرانبهر ده کړي ته وه به دوووو قاتی (خه لکي تر).»

ئاگه داربیه که بۆ پاکه کان! ئاماژه یه که بۆ ئافره تانی باوه ردار که دلنیا نه بن له ځویان و شلگیری بکه له هوکاره کانی خراپه دا: له سهیرکردن و تنه باوون له گهل پیاوان و تیکه لېوونیاندا.

* خودا دهرباره ی مووسا ده فرمووېت: ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ﴾
[القصص: ۲۵]

«ئینجا یه کیک له دوو کچه که هات بۆ لای مووسا و به شه رموه وه ده رویشته له ریگادا.»

تنه ا یه کیک له دوو کچه که هاتنه لای مووسا، چونکه هاتنی خوشکه که ی دیکه ی هیچ پیویست نه بوو، بویه نزیکنه بوویه وه له بهر حیا و شهرم و شکوی.

* عه بدوللای کوری زوبهیر پوښاکيکی ته نکي به دیاری بۆ دایکي نارد که ئەسمائی کچی ئەبووبکر بوو، له کاتیکدا پیر بیوو و چاوه کانی کویر بیوون، دهستی به پوښاکه که دا هینا و گوتی: "تو ف بوی بگه ریښنه وه چونکه ئەوه جهسته دهرده خات." ئەوهش له پوښته یی ئەوه وه بوو ئەو قسه یه.

* که سایه تی و نامووس پاریزراوی و په رږینی هه یه که له وانه یه له سه روو جگه له خوښه وه بیت، خودا ریگه ی داوه به نووح و لوط له شه ریه تی ئەواندا ئافره تی بیباوه ر بکه نه څیزانیان، به لام مه حاله ریگه بدریت په یامبه ریک ئافره تیکی زیناکار بکاته څیزانی. هه رکهس تۆمه تی زینا بداته پال ژنه کانی نووح و لوط له گهل ئەوه ی کافریش بوون ئەوا بهو کاره ی کافر ده بیت، چونکه

ئەو تۆمەتە دەگوازيتهوه بۆ هاوسەر وهسفی ناپياوی «گهوادى» دهدرېته پال
هاوسهړهكهى كه ئەمهش كوفره بدرېته پال پهيامبهړان.

* خودا رېگهى داوه پياوانى موسلمان هاوسهړگيرى بکهن له گهل ئافرهتانی
خاوهن کتاب ئەگهړ داوینپاک بن و حهرامى کردووه لهسەر پياوانى موسلمان
ئافرهتېكى موسلمان بخوازي كه داوین پيسه تا تهوبه دهكات، چونكه زيانى
كوفر بۆخويهتى بهلام زيانى زينا گواستراويه بۆ هاوسهړهكهى.

* رپوداوى «إفك» -تۆمەت ههلبهستنى زينا بۆ دايكمان عائيشه- بهتوندى
قسهى لهسەر كراوه له قورئان و سونهتدا زۆر توندتر له بېباوهړبوونى ههنديك
له خزمانى پهيامبهړ (ﷺ) له گهل ئەوهى ئەوه كوفره و ئەويش زينايه.

* لهپيناو پاراستنى كهسايهتى و نامووسدا ئيسلام تهنهابوونى نيوان دوو
رهگهزهكهى حهرام کردووه، ههروهها تيكهلاويشى لهو پيناوهدا حهرام کردووه
و حىجابى فهرز کردووه و ناسكکردنهوهى دهنگى قهدهغه کردووه و جگه له
ئهمانهش شتانيكى ديكهشى داناوه.

* گوئ گرتن بۆ ئەو ستهمانهى له ئافرهتان كراوه و دهربرينى ناپهزايبيان
بهرانبهړ هاوسهړانيان ههقه، گوئگرتن بۆيان واجبه له فهرموودهدا هاتووه: لقد
طاف بال محمد نساء كثير يشكون ازواجهن ليس أولئك بخياركم «زۆرېك
له ئافرهتان سهردانى مالهكانى موحهممهد دهكهن، ناپازين و شهكوايان له
پياوهكانيان ههيه، ئەو پياوانه باش نيين كه بهو جوړهن.»

* ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنَّاكِ﴾ [يوسف: ۳۰]

«دهستېك له ژنانى شار (بهسووكايهتبييهوه) وتيان ژنهكهى عهزير (ى مىسر)
ديهوئيت له گهل غوامهكهى داوینپيسى بكات.»

له نيو ئافرهتانی شارېكدا وتهيهكى زۆر گهوره بلاقوبويهوه كه نزيكترين
پياويان نهى دهزانی، له پياوانيان شاردوهوه و لای ئافرهتان بلاقويانكردهوه.

* فرۆکه که رهسته که ی له له چکی ئافرهت درووست نه کراوه، وزهش پریشکه که ی زیاد نه بووه به لیکخشانی ئافرهت له پیاو، به پراستی قیبله نمای شارستانییهت ساخته یه، شوین درووستکه ره که که وتووین و وازمان له درووستکراوه که هیناوه.

* ئەندازه ی ئەو هاندانه ی که رۆژئاوا به کاریده هینیت دهرباره ی حیجاب و تیکه لیبون و سهرکردایه تی ئافرهت هه مان هاندانه که به کاریده هینیت ئەگەر ئیمه پله بهندی بکهین و زینا هه لال بکهین و بوهستین له لای دهرگای هاوهره گه زبازی.

* ئەگەر وتهیه ک زۆر دوبارهت کردهوه بۆ مرۆفیک که سته می لی کراوه و ئازادی زهوت کراوه، ئەوا به پراستی داده نیت و له شوین خه یالاتی ئەو زهوت کردنه ده گهر پیت ههرچه نده واش نه بیت و ئازادیش بیت، له ئەو رووپا ئافره تانیک خۆپیشان دانیان کرد داوای مافی رووتکردنی سنگیان ده کرد وه ک پیاوان.

* دووان له وانه ی له گوانتانامۆ سجن کرابوون سهر دانیان کردم گوتیان: "لیکۆله ریک که ئەستیره شهش رووه که ی ئیسپرائیل وه ک تاتۆ له سهر جهسته ی هه لکۆلیبوو گوتی: ئەو پۆشاکه ره شه ی ئافره تانتان هۆکاری تونده ره ویتانه، پتویسته لا ببریت له ماوه ی ۱۰ سالی داها توودا."

* خۆیندمه وه ئافره تیکی موسلمان دادگای کراوه و دوو سال به ندرکراوه له سهر ئەوه ی نیقابی پۆشیوه، جا ده بیت ئەوان کاردانه وه یان چۆن بیت ئەگەر ئافره تیکی رۆژئاوای بۆ ماوه ی کاتژمیریک له ولاتانی ئیمه دا له سهر ناپۆشته یی به ندرکریت، ده بیت تونده ره وه کانی ناو راگه یانندن چی بکه ن؟!

* رۆژئاوا هاوسهرگیری پیاو له پیاو و ژن له ژن به ره وا و دروست داده نیت و داوا له موسلمانان ده که ن مافی ئافرهت بپاریزن. به لام بۆیان دیاری نه کردوون کام یه ک له و دوو دانه یان ئافره ته تا کوو مافی بپاریزن.

* گرنګی ددهن به زمانې ژماره و ئافره تیان کردووه ته «نیوهی کومه لگا» له کاتیکدا گومه لگا دابهش ناکریت چونکه گشتیه، ئافره ت و پیاو تیایدا به ژدارن و له بری په کترین، ئه گهر په کیکیان له بواریکدا سرکه وتوو بوو ئهوا له سره ئهوی دیکه یان ده که ویت.

* ﴿يَا يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفٰكَ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ [آل عمران:

[۴۲]

«ئهی مهربم بیگومان خوا توی ههلبژاردوه و پاکي کردوویته وه و ریزی داویت به سره هه موو ژنانی جیهاندا.

خودا به راوردی کرد له گه ل ئافره تان و باسی پیاوانی نه کرد چونکه ئهوان ره گه زیکی جیاوازن، هه له یه ئه گهر به راورد بکرین به جگه له خویان.

* خودا ریگری کردووه له وهی ئاواتی په کسانو ره گه زه کان بخوازین، چونکه هه ره گه زیکی تایه تمه ندی خوی هه یه: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِۦ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ [النساء: ۳۲]

«ئاوات مه خوازن بو ئه و پله یه ی که خوا باوی هه ندیکتانی داوه به سر هه ندیکي تراندا، بو پیاوان بهش هه یه له وهی به دهستی دهینن و بو ئافره تانیش بهش هه یه له وهی به دهستی دهینن.»

* فیتره ت و سروشتی مرقایه تی له دوو سرده مدا تهواو تیک چوو: په که م سرده می لووط، کاتیک ئافره ت و پیاویان په کسان ده کران.

دووه م: پوژگاری ئه مړوی پوژئاوا ده بینیت ئافره ت په کسان ده که ن به پیاو و به پیچه وانه شه وه.

* فهره نسا هاوړه گه زبازی به یاسا ریگه پی ددهن، ئه مهش ده رچوونه له سروشتی مروفایه تی، ته نانه ت سروشتی ئازه لیش، ئه و لادانه ی له ئه مړودا

هه يه زور زياتره له وهی له سه رده می لوطدا هه بووه، گه لی لوط نهو کاره یان ده کرد وهک چيژيکی کاتی، نهک وهک هاوسه رگيري.

* يه کهم سزا بو مروث ناپوشته یی و پروتی بووه: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءُتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ [طه: ۱۲۱]

«ئينجا هه ردووکيان لهو (بهروبوومی دره خته) يان خوارد بهو هو يه وه (جل و بهرگيان دامال دراو) ده رکهوت عه ييب و عه وره تيان و ده ستیان کرد به داپو شینی له شيان به گه لای (دره خته کانی) به هه شت.»

نه گهر سروشت و فیتره ت هه لگه رايه وه، سزا ده بيته شارستانیيه ت.

* خدا سزای ئاده م و حه وای له به هه شت دا به ناپوشته ييان دانا: ﴿ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُتُهُمَا﴾ [الأعراف: ۲۲]

«جا کاتيک (له بهروبوومی) نهو دره خته يان چه شت هه ردووکيان عه ييب و عه وره تيان ده رکهوت.»

خودا نه وهی کردووه ته سزا بو په يامبه ريکی که چی له مروثا به شارستانیيه ت هه ژماری ده کهن.

* پروتی و ناپوشته یی و سفووری ئامانجی يه کهم و هه ره گه وره ی شه يتان و داروده سته يه تی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا﴾ [الأعراف: ۲۷]

«ئهی نه وهی ئاده م با شه يتان فريوتان نه دات و نه تانخه له تينيت هه ره وهک باوک و دايکتانی له به هه شت ده رکرد له حالیکدا پو شاکه که يانی لی داکه ندن بوئه وای عه ييب و عه وره تيان ده ربخات.»

* پاش ئهوهى خودا ريگرى له سفوورى و ناپوشتهيى و زينا دهكات:
 دهفهرموويت: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النور: ۱۹]
 «خو دهزانيت و ئيوه نازان».

چونكه ههنديك له ههرامكراوهكان زيانهكانى دهركاوهييت بو ههموو
 كهسيك، ههنديك جار زيانه شاراوهكان زياتره له ئاشكركان.
 * هاوهلدانان و ناپوشتهيى دوو خراپهى پهيوهستى يهكترن، له فهرموودهدا
 هاتوو: «له پاش ئهم سال هيچ هاوهلدانهريك نابييت ههچ بكات، كهسيش به
 پرووتى نابييت تهواف بكات».

* خواردنى ههرام هوكاره بو سزادانى سفوورى و ناپوشتهيى، ههر
 ناپوشتهييهك له پياوان و ئافرهتانى ئوممهتيكدا پروويديايت، بيگومان لهوهو
 پيش ههراميان خواردوو: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءٌ تُهُمَا﴾ [طه: ۱۲۱] «ئادهم
 و حهوا لهو داره ههرامكراوهيان خوارد، جا عهورهتى خويان بو بهدهركهوت».

* وهك چوون پيوسته بهرهنگارى برسييهتى و ههزاري ببيتهوه، ئاوههاش
 پيوسته بهرهنگارى ناپوشتهيى و سفوورى ببيتهوه: ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا
 تَعْرِى﴾ [طه: ۱۱۸]

«بيگومان تو لهو (بههشته)دا برسيت نابييت و پرووت و قوت نابييت»
 برسييتى ئازهلهكانيش بهرهنگارى دهبنهوه، ئهوهى مرووف جيادهكاتهوه
 بهرهنگاريكردنى ناپوشتهييه.

* له ههرهيك له ولاتانى ميسر و تونس و شام سفوورى به لابردي پروپوش
 و نيقاب دهستى پيكره به درخستنى پشت و سنگ و قاچ كوټايى هات،
 لهنيوان درخستنى دهموچاو و رانى ئافرهتهكاندا تهنها ۲۰ سال نيوانيان ههبوو:
 ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ [الحشر: ۲]

«ئينجا پهند وهرگرن ئهوى خاوهن چاوهكان».

* له ههموو نوممه تانی پېشوودا ئافرهت رول و بهرپرسياريتی پهروهدهی مندال و سهرپهرشتاری مالی بينیوه، چ له شهریهت چ له فیتړهتدا: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ [یوسف: ۲۱]

«ئهو کهسهی له میسر یوسفی کړی، به ژنه کهی وت: ریزی لی بگره (شوین حهوانهوهی چاکي بو ئاماده بکه) به لکوو سوودمان پی بگهیه نیت یان بیکهین به کوړی خو مان.»

* ﴿فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰۤی﴾ [طه: ۱۱۷]

«ئینجا وتمان ئهی ئادم بهراستی ئهم (ئیبلیسه) دوژمنی تو و هواسهره کهته کهواته (ناگادار بن) له بهههشت دهرتان نهکات چونکه دووچاری ناخوښی و زه حمت ده بیت.»

ههر دووکتان ئهی ئادم و حهوا دهرده کرین، به لام تنها تو ئهی ئادم نهگبهتی ده تگریتهوه، چونکه ئهوه توی ده بیت کار بکهیت و بژیوی پهیدا بکهیت بو خیزانت، که لهوهو پېش له بهههشتدا بیپوست کرابووی.

* ئه گهر پیاو نهی ده توانی پیوړستی خیزانی پر بکاتهوه، ئهوا واجبه له سهر ده ولت پیوړستیان پر بکاتهوه، نهوهک کار بو ئافرهته که بدوژیتهوه بو ئهوهی بیته دهرهوه له کاتیکدا که حهزی لی نییه. ئافرهت به ویستی خوی ده بیت کار بکات نهک به زور به پیچپه وانهی پیاو وانهوه.

* ئافرهته پاکیزه کانی سهردهمی نه فامی کاتیک ده پوړیشن به پړگادا ئه گهر روپوړشی سهر ده موچاویان لابیچووايه، ئهوا به ده ستيکیان ده موچاویان داده پوړشی و ده سته کهی دیکه یان بو هه لگرتنهوه و چاککردنی روپوړشه که به کار ده هیئا، نابغه وه سفی ئهوا حالته مان بو دهکات و ده لیت:

سَقَطَ النَّصِيفُ وَلَمْ تُرِدْ إِسْقَاطَهُ

فَتَنَاوَلْتَهُ وَاتَّقَتْنَا بِالْيَدِ.

نيقابه که ی کهوت به بې مه به ست

دهستی برد هه لیگریته وه و به دهستی کیش پرووی لې شاردینه وه.

* سفووری ئافرهت له به کارهینانی زمانی عهره بیدا تهنه بۆ ده رکه وتنی ده موچاو به کار دیت، نهک بۆ ده رکه وتنی قژ و پرچ، (ابن المنذر) له «الأوسط» دا ده لیت: "زاندراوه له ناو وته کانی عهره بدا: "أسفرت المرأة عن وجهها: كشفته" واته: "ده موچاوی ده رخست."

* خدا ده فهرمویت: ﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنَنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

«با عه باکانیان بدن به سهر خویاندا (خویان و جوانیانی پې داپوشن) نه وه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) تا به هوپیه وه ئازار نه درین.»

پیشه و ته به ری به رسته یه کی سه حیح له ئیبن عه باسه وه ریوایه تی کردو وه ده لیت: "خودا فهرمانی به ئافره تانی باوه رداران کردو وه کاتیک ده رچوون ده موچاویان داپوشن."

* واتای وته ی خدا: ﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنَنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

واته: به جوړیک بن هیچ کهس توانای ناسینه وه یانی نه بیت.

(أدنی): واته نزیکتر و له پیشتره که نه وان بناسرینه وه به وه ی ئافره تانیک ی ئازادن و که نیه ک نین، به و جوړه بن تا کوو نه ناسرینه وه، به م جوړه پیشه وایانی ته فسیر وهک ته به ری و (ابن المنذر) ته فسیریان کردو وه.

* ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ [الأحزاب: ۵۹]

«ئهی پیغه مېهر (ﷺ) بللې به هاوسه رانت و به کچه کانت و به ئافره تانی برواداران با عاباکانیان بدن به سهر خویندا: «خویان و جوانیانی پې داپوښن.»
«ئوه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) تا به هوپوهه ئازار نه درین.»

ئافره ت به دهموچاویدا دهناسریتتهوه، نهوهک به دهست و قاجیدا.

* پېشه و مالک به سهنه دیکي سه حیح له فتمه ی کچی مونذیره وه ریوایه تی کردوه، که گوتویه تی: "ئیمه دهموچاومان داده پوښی له کاتیکدا له ئیحرامدا بووین له گهل ئه سمائی کچی أبو بکردا"، ئه وان به و جوړه بوون، ته نانه ت له کاتی قورسیتی سهر و گه شتیشدا.

* حه فسه ی کچی سیرین نیقابی ده کرد، له کاتیکدا پیر ببوو، پټیان گوت خودا دهرباره ی ئافره ته به ته مهنه کان ده فهرموویت: ﴿وَأَنْ يُّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهِنَّ﴾ «خو ئه گهر لاینه بهن و یضعن ئیابهن» [النور: ۶۰]

«هیچ گوناهیکیان له سهر نییه که (ههنديک له) پوښاکه کانیان لابه رن،
گوتی: ئایه ته که ته و او بکه ن ﴿وَأَنْ يُّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهِنَّ﴾ «خو ئه گهر لاینه بهن و پوښته بن، ئه وه چاکتره بویان.»

* سهرنجی په رتووه کانی سونه ت و ئه سهرم داوه، نهم دیوه و نازانه
ئافره تیکی هاوه لان یان شوینکه وتوو ان ئازاد بوو بیت و ناوی برابیت به فلانی
کچی فلان و به سهنه دیکي سه حیح لیوه ی هات بیت که دهموچاوی دهرخست بیت
لای پیاوونی بیگانه.

* رېگری کراوه له ئافره تان له کاتی ئیحرامدا له حه ج و عه مره دا نیقاب
بپوښن، وهک چوڼ رېگری کراوه له پیاوان شهروال بپوښن، ههر دوو وانا که ئه وه

ناگه يه نيت دروست بڼت ټهو به شانه ي لهوه پيش داپوشراوه لهو کاته دا پروت
بڼت و دانه پوشرېت.

* فهرموده ي خه شعه ميه که له هه جدا و لابردي بهرگ له سر ده موچاوي،
به سه حيجي له مسندا هاتوو له ټيبن عه باسه وه، ده لښت ټهو ټافره ته نيشاني
په يامبه ر دراوه به ټوميد ي ټه وي مار ه ي بکات، ټهو ده موچاو ده رخسته نه بو
هاوسه رگيري بووه نه ک بو سفووري.

* لهو و ته داهيندراوانه ي هاتوونه ته ناو ټيسلامه وه بانگه شه ي ټه ويه
که حوکمي ټيکه لاوي و داپوشيني شوينه سهرنجراکيشه کان تايبه ت بووه به
دايکاني باوه درانه وه، ټه مه و ته يه کي داهيندراوه و يه ک زاناي ټه م ټوممه ته
ټه م و ته يه ي نه و تووه پيش داگيرکاري روژ ټاوا.

* ده و ترېت: حيجاب تايبه ته به دايکاني باوه درانه وه، له کاتيکدا عائشه ي
دايکي باوه دران فيري ټافره تاني ده کرد ده موچاويان داپوشن له پياوان،
ته نانه ت له کاتي هه جيشدا، ټيبن ټه بي خي ته م ريوايه تي کردوه که سيش
هينده ي ټه وان شاره زا نيه به حيجابيان.

* ټيبن ټه بي خي ته مه به رسته يه کي هه سه ن له عائشه وه ريوايه تي کردوه
که ده لښت: "پي گوترا: ټافره ټيک هه يه نايه وي ت ده موچاوي داپوشن و له
ټيحرامدايه؟! عائشه ه قوماشه که ي لاي سنگيه وه هه لگرت و ده موچاوي بو
داپوشي.

* هه رکه س ده موچاو داپوشين به عاده تي حيجاز و نه جد بزاني ت، ټه وا
نه شاره زايه به سونه ت و ميژوو، ټيبن هه جهر ده لښت: "به رده وام ټافره تان له
کو ن و تازه دا به و جوړه بوون که ده موچاويان داپوشي وه له پياواني بيگانه."

* نازانم زانایهک هه بوو بیت له هه موو میژووی ئیسلامدا گوته بیتى که داپوشینی ده موچاوی ئافرهت عاده ته و به شیک نییه له ئاین، به لکوو ته نها جیاوازیان له پلهی داپوشینه که دایه له نیوان واجبوون و سونه تېوونیکى جهخت کراوه دا.

* حیجابی ئافره تان به شیوه یه کی گشتی موته واتره و بیگومان هاتووه له قورئان و سونه تدا، هه رکه س بلت: حیجاب هه مووی عاده ته و ئافره تان ده توان چه ندیکیان بوو بیت له جهسته یان ده ری بخهن، ئه مه به کوفر داده ندریت لای هه موو مه زه به به کان ته نانه ت مه زه به به داهینراو لاده ره کانیش.

* داپوشینی ده موچاوی ئافرهت باب ته که هېچ جیاوازیه کی تیدا نییه له ناو زانایانی هه موو مه زه به به کاند که شه ریعه تیکى ئاسمانیه، به لام ناکوکیان ده رباره ی واجبوون و سونه تېوونی هه یه، ئه و وته یه ی که ده لین عاده ته و هېچ په یوه ندی به ئایینه وه نییه، وته یه که له پاش داگیرکاری ولاتانی رۆژئاواوه سه ری هه لداوه.

* هه رکه س خاوه نی شوینی نیشته جیبوون و خیزان و خزمه تکار بیت له ژياندا خودا به پاشا هه ژمارى کردووه، خودا ده فهرموو بیت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ- يَقُومُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾ [المائدة: ۲۰] «باسی ئه و کاته بکه که مووسا فهرمووی به گه له که ی ئه ی گه له که م بیرى چاکه و به هره ی خوا به که نه وه به سه رتانه وه کاتیک که پیغه مبه رانی تیدا هه لخته توون و کردوونی به پادشا.»

عه بدوللای کورى عومه ر به پیاوړیکى گوت: ئایا ژنت هه یه؟ گوتى: به لى، گوتى: ئایا شوینی نیشته جیبوونت هه یه؟ گوتى: به لى، پپی گوت: که واته تۆ له ده وله مهنده کانی. پیاوه که گوتى: خزمه تکاریشم هه یه. گوتى: تۆ له پاشاکانى. موسلم ریوايه تی کردووه.

* باشييتي باوک هوکاري بهرکهت و پاريزراوييه بو مندال: ﴿وَاَنَّ اَبُوْهُمَا صٰلِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ [الكهف: ٨٢]
 «باوکي ټهو دوو منداله چاک و خواناس بوو له بهرټهوه پهروهردگارت ويستی هره دووکیان گه وړه و به ټيز بڼ و گه نجينه کهيان دهرېښن. ټه مه په حمه ټيک بوو له لايه ن پهروهردگارته وه. (له بهر باوکيان).»

ټيښ عه باس ده ټيټ: به هوې چاکييتي باوکيانه وه پاريزران.

* باوک پړوزي پي ده دريټ به هوې منداله کانيه وه، هه وړه ها منداليش پړوزي پي ده دريټ به هوې باوکييه وه، بهرکه ټيکي پيچه وانه يه، ﴿لَا تَحْنُ نَّرْزُقُكُمْ وَاَيَّاهُمْ﴾ [الانعام: ١٥١]

«ټيمه پړوزي ټيوه و ټه وانيش ده دهين.»

﴿لَا تَحْنُ نَّرْزُقُكُمْ وَاَيَّاهُمْ﴾ [الإسراء: ٣١]

«ټيمه پړوزي ټيوه و ټه وانيش ده دهين.»

* ټه گهر له مالټيکدا دايک و باوکيکي باش و برايکه کی باش کو بوويه وه، زور به که می لهو مالدها کچ تووشي لادان ده بيت: ﴿يَا خُتَّ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكَ اَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَغِيًّا﴾ [مريم: ٢٨]

«ټه ټه وهی وهک خوشکی هاروون وايت (له ته قوا و خواناسيدا) نه باوکت پياوټيکي خراب و داوټنپيس بووه، نه دايکيشت داوټنپيس و زيناکار بووه.»

ټه وان سه رمه شقن بوې له چاکه و خراپه دا.

* يارمه تيداني پياو بو خيزانه که ی له کاروباري مالدا، په وشتي په يامبر بووه، هه رچه ندېک پيگه و کاري که سه که گه وړه بيت. عائيشه (په زای خواي لي بيت) ده ټيټ: "په يامبري خودا کاري خانه واده که ی ده کرد و ټه گهر گوټيستي بانگ بووبا ده رده چوو." له کاتيکدا عائيشه مندالي نه بوو.

* کارکردنی پیاو له مالهوه و ههستان به کاروباری خوۍ و سه رقال نه کردنی خانهواده به کاره تایبه ته کانی خوۍهوه له رهوشتی په یامبه ره، عائیشه ده لیت: په یامبه ره له ماله کهیدا خزمه تی خوۍ ده کرد و پوښاکه کهی ده دووریه وه و مه ره کهی ده دوشی.

* ئیبن عه باس ده لیت: "لای مه یموونه ی پوورم مامه وه (خیزانی په یامبه ره) په یامبه ری خودا بو ماوه یه ک قسه ی له گه لدا کرد و پاشان نووست." قسه کردن له گه ل خیزان پیش نووستن ریباری په یامبه ره بووه و زوریک لی بیئاگان.

* به دروستی له عائیشه وه هاتووه که برازا کهی عه بدوللای کوری عه بدولرهمان هاتووه ته لای و خیزانه کهی له گه لدا بووه پی گوت: چی ریگریته ده کات له خیزانت نزیک بیته وه و ماچی بکه ی؟ گوتی: من به رپوژووم؟ فهرمووی: ئاساییه، به دروستی هاتووه به مرفوعی ماچکردن دروسته بو که سی رپوژووه وان، به لام سه رجیی کردن هرامه به کو ده نگ. ئه وه ی سه رجیی بکات. له سه ریته ی که فارهت بدات. له م ئه سه ره ی عائیشه وه ئه وه وهرده گرین که دروسته پیاو ماچی خیزانی بکات لای ئافره ته مه حره مه کانی.

* «ئه وانه باشه کانی ناو ئیوه نیین. ئه وانه باشه کانی ناو ئیوه نیین» په یامبه ری خودا (ﷺ) به و پیاوانه ی فهرموو که ژنه کانیان هاتیوون بو شکات کردن لیان لای په یامبه ره.

* له گه ل ئه و هه موو دژایه تیبه ی دژ به په یامبه ره ده کرا ته نانه ت له ئافره تانیسه وه وه ک ئه و ئافره ته جووله که یه ی کاتییک بانگیشتی خوانیکی کرد و خواردنی ژه هراوی بو ئاماده کردبوو، له گه ل ئه وه شدا عائیشه ده فهرموویت: په یامبه ری خودا هه رگیز له هیچ ئافره تیکی نه داوه.

* نه رموونیانی و لابرندی جدیدیتی له گه ل خانه واده دا کاریکی چاکه، له عومه ری کوری خهتابه وه گپردراوه ته وه و فهرموویته تی: "زور سه رسامم به و

پياوانه ی له ناو خانه واده یان وهک مندال وان، کاتیک که دهرچوون له مال وهک پیاوی سه نگین مامه له ده کهن."

* فیرکردنی خیزان و مندال کاری په یامبه ران بووه: ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ [مریم: ۵۵]

«همیشه فرمانی ددها به خیزان و که سوکاری به نویژکردن و زه کاتدان و همیشه لای په روه ردگاری چیکه ی رهمه نندی بوو.»

* سونه ته کرداری چاک و ئاکاری به رز له گهل نویژ فیری منداله کان بکړیت: ﴿يَبْنِي أَمِ الصَّلَاةِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

«ئهی کوره شیرینه کهم نویژ به جیبینه و فرمان به چاکه و بهرگری بکه له خراپه هوگر و به ئارام به له سهر هر به لا و ناخوشییه که تووشت دیت.»

* پاراستنی نویژه کان و فرمان کردن به خانه واده له سهر بهرپاکردنی نویژ هوکاری رۆزی و یارمه تیدهری زوربوونی رۆزییه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَنَابَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ۱۳۲]

«ئهی موحه ممد (ﷺ) فرمان بده به ئندامانی خیزانه کهت به نویژکردن کردن و خوشت خوراگر و به رده وام به له سهر به جیه پنانی، ئیمه داوای رۆزیت لن ناکهین به لکوو ئیمه رزق و رۆزی تو ددهین و سهره نجامی چاک بو پاریزکاران و خواناسانه.

* په یامبه ر به عائیشه ی فرموو «ده زانم چ کاتیک تو لیم تووړهی» له گهل ئه وهی پاریزراو بووه له هه له، به لام پیشنیار و نارپه زایه تیه کانی خیزانه کانی وهرگرتووه بو زیادبوونی هوگری وخوشویستیان، چونکه دهمه بوله هه له کان گه وړه ده کات.

* پياوېک گوتی ئه ی په یامبه ر: تا چهند له خزمه تکاره گانمان ببورین: په یامبه ر - ﷺ - فهرمووی کل یوم سبعین مرة «هموو روژیک هفتا جار.» ئه مه دربارهی لیخو شپوونه له هه له ی خزمه تکار، جا ده بیت چو ن بیت بو هه له ی خیزان و مندال.

* له په یامبه ری خداوه (ﷺ) هاتووه که یاری و گه مه ی له گه ل مندالاندا کردووه وهک: دهره یانی زمانی له مندال وهک یاری کردن، هه لگرتنی مندال له سر پشت و دهستی و بچووک کردنه وهی ناویان بو خوشه ویستی.

* په یامبه ری خودا له سر قه دی داریک وتاری دها کاتیک مینه ریان بو دروستکرد چوووه سر مینه ر و جا کاتیک قه ده که ی وازلی هینا، گویمان له نرکه و ناله و خه فته تباری قه ده که بوو، په یامبه ر دابه زی و باوه شی پیدا کرد و دهنکه که ی نه ما، بویه سونه ته باوه ش کردن به خیزان و مندالدا کاتیک خه مگین بوون، ههروه ها ئاژه لیش چونکه ئه مانه هه مووی له بیروچه کان به ریزترن.

* چوونه دهره وه بو دهشت و سرچاوه ئاوییه کان کاریکه هه نیک جار په یامبه ران ئه نجامیان داوه: ﴿أَرْسَلُهُ مَعًا عَدًّا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ﴾ [یوسف: ۱۲]

له گه لمان بینیره (بو دهرودهشت) (به ئاره زووی خو ی) خواردن بخوات و یاری بکات.

عائیشه ده لیت په یامبه ری خودا ده چوووه لای ئه و به رزاییانه، که ئاوی بارانی پیا ده هاته خواره وه.

* نیشته جیبوون له شار و ولاتیکی چاکدا کاریگه ری له سر مندال هه یه: ﴿أَسْكَنْتَ مِنْ دُرِّيٍّ بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زُرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ [إبراهيم: ۳۷]

«من رو له کانم نیشته جی کرد له شیوکی بن کشتو کالدا لای ماله پیروژ و ریزگیراوه که ت ئه ی پهره ر دگارمان تا به چاکی نوژ به جیبینن.»

له وانه يه نه وه کان کافر دهرېچن به هوۍ نه وه ي باپيرانيان له ولاتي کوفر
نيشته جي بوون.

* ناسيای ژني فيرعه ون دراوسپي هه لېژارد پيش نه وه ي خانووه که ي
هه لېژپريټ: ﴿أَمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ أَنْبِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ [التحریم: ۱۱]
«ژني فيرعه، ن کاتيک که وتي پهروه ردگارم بوم دروست بکه لای خوټ
مالیک له به هه شتدا.» ده ترسا له وه ي خراپه ي فيرعه ون له گه ليدا بيت: ﴿وَوَجَّيْ
مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ «ههروه ها رزگارم بکه له فيرعه ون.»

* خواردن له گه ل خرمه تکاران و نه وه هه ژارانه ي بانگيشتي خوانه ساده کانيانت
ده که ن، چوون به دهم داواکه يانه وه سونه تيکي په يامبه ره، هه رچه نده
خواردنه که شيان زور ساده بيت، تا دهر وونت پاک بېټه وه و به وه ټپه وه دله کان
زياتر هوگر بن، په يامبه ر - ﴿يَسَّ﴾ - ده فهرمووټ: لو دعيت الى كراع لأجبت ولو
أهدي إلي كراع لقبلت «نه گهر بانگ بکريم بو خواردني قاچه نازه ليک نه وه
به دهم داوه که وه ده چم، نه گهر قاچه نازه ليکم بو بهيندريټ وه ري ده گرم.»

* سه رپه رشتياريان له سهريان واجبه دادوه ري بکه ن له کاتي به خشيني
دياري له نټوان منداله کانيان، جا کور بن يان کچ، نه مه ش نه وه له خو ناگريټ
شته کانيان وه ک يه ک بن، نه گهر بو کچه که ت بازنيکت کړي نه وه به به هاي نه وه
بازنه پينووسپک يان کاترميرک بو کوره که ت بکړه.

* له شهريعه تدا فرمان کراوه به يه کساني له نټوان منداله کاندا له کاتي
پيداني هه ديه و دياريدا، له فهرمووده دا هاتووه «اعدلوا بين اولادكم في العطية»
«دادوه ر بن له نټوان منداله کانتاندا له وانه ي پټيان ده به خشن.» به لام نه فقه ي
مندال ده بيت به نه ندازه ي پرکردنه وه ي پټويستي بيت، هه رچه نده جياوازيش
بيت.

* دابه شکردنی دیاری له نیتوان مندالنه کانتدا ده بیت به شیوه یه کی یه کسان بیت جا کور و کچیان، له سهر بۆچوونی په سهند وهک له فهرمووده دا هاتووه «نایا هاوشیوهی ته مهت داوه، به هه موو مندالنه کانت؟»

* پتویست نییه له نه فقهه ی مندالدا یه کسان یه بیت له ته ندازه ی نه فقهه ی کور و کچدا، پۆشاک ی کچ گرانتړه له پۆشاک ی کور، نه فقهه ی مندالی گه وړه زیاتړه له بچووک، ته و جوړه جیاوازییه دروسته لپړه دا.

* دادوهری له نیتوان مندالدا واجبه ته نانه ت له بابه ته زور ورده کانیشدا، وهک ماچ و گه مه. له ئیبراهیمی نه خعییه وه به دروستی هاتووه که گوتوویه تی: هاوه لان چه زیان ده کرد دادوهر بن له نیتوان مندالنه کانیندا ته نانه ت له ماچکردنیشیاندا.

* به دروستی له چه سه نه وه هاتووه ده ئیت: پیاویک لای په یامبه ر کورپکی له سهر رانی راستی دانیشاندبوو، پاشان کورپکی دیکه ی هات له سهر زهوی دانییشاندا، په یامبه ر (ﷺ) فهرمووی «خوزگه به یه کسان ی هه ردووکیانت له سهر پانت داده نا.»

* عومه ری کوری عه بدولعه زیز کورپکی له باوهش گرت که زوری خوش دهویست و پتیگوت: "والله خوشم دهویت، به لام ناتوانم جیاوازی بکه م له گه ل براکهیدا هه رچه نده به پارویه کیش بیت."

* به دروستی له عومه ری کوری عبدالعزیز وه هاتووه که جیگه ی نوو ستنه که ی هه لده گرت و هه ر شه وه و لای مندالپکی به یه کسان ی ده نووست، تا دادوهری له نیتوانیندا بکات، ئیبن ته بی دنیا و جگه له ته ویش ریوایه تیان کردووه.

* خزمه نزیکه کانت ته وانه ی پتویسته سهر دانیان بکه یت چه ند پله یه کن. به رزترینیان: ته وانه ی حه رامه هاوسه رگریان له گه لدا بکه یت، پاشان به ته ندازه ی دووری خزمایه تی بابه ته که ئاسانتر ده بیت، له فهرمووده دا هاتووه

أَمَكْ وَأَبَاكَ وَأَخْتَكْ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ «دایکت، باوکت، خوشکت، برات، پاشان نزیکت و نزیکت».

* گه یاندنی په یوه ندى خزمایه تی واجبه، بهرترینیان ده بیټ به جهسته و مال و سامان بکړیت، نزمترینیان به نامه و ناردنی سلاو بویان دپته جی، هرچنده نزیکت بیټ، ده بیټ مافی زیاتر بپاریزیت. ئه گهر دووریش بوو، که مترین په یوه ندى به ږی ده که ویت.

* خزمایه تی به هوۍ شیردان و هاوسه رگرییه وهیه، واته نزیکانی ژن یان میړد له وانه هه ژمار ناکړین که واجبه په یوه ندى خزمایه تیان له گه لدا بگه یه نیت، به لکوو به چاکی مامه له یان به رانبه ده که یت وهک پیزانین و ږیز بویان.

* دیاری بو نزیکه کان باشته له به خشین به دووره کان، له فهرمووده دا په یامبه (ﷺ) به مه مومونه ی خیزانی فهرموو کاتیک جارییه که ی نازاد کرد: «لو أعطیتها أحوالک کان أعظم لأجرک» «ئه گهر بتدابووا به ماله خالوانت، پاداشتت زیاتر بوو».

تيکه لاوييتي دوو په گهزه که

* پيڅه مبهري خودا (ﷻ) فهموويه تي: اياکم والدخول على النساء «وريا بن له وهى به ته نيا بچنه لای ئافره تانی نامه حرم.»

که سيک له پشتيوانان فهمووي: ئه ي پيڅه مبهري خودا، ئه ي شووبرا؟
فهمووي: شووبرا مردنه.

(الحمو): واتا برای ميږد.

* ئيمامي حه سمن - که له سه ده ي يه که مدا ژياوه - ده لیت: "کوږوونه وه ي پياوان و ئافره تان داهي نراوه." موجه يدي کوږي جبر ده لیت: "دهرچووني ئافره ت بو ناو پياوان کار يکي سه رده مي نه فامييه."

* عاميري (۵۳۰ ک وه فاتي کردووه): - دهر باره ي ئه حکامه کاني سه ير کردني ئافره ت يان پياوي نامه حرم، ده لیت: "زاناياني ئهم ئوممه ته کوډه ننگن له سه ر ئه وه ي هه ر که سيک شتيک له م شته قه ده غه کراوانه حه لال بکا يان پتي دروست بيت ئافره تان و پياواني بيگانه له گه ل يه کتري تيکه ل بن، ئه وه بيگومان بيپاوه ږ بووه و له دين دهرچووه و شايه ني کوشتنه چونکه به هه لگه ږاوه هه ژمار ده کړيت."

* وه ليدی مالیکي (۶۷۵ ک وه فاتي کردووه) ده لیت: "ئه وه ي بوي پروون بوويته وه که تيکه لاو بووني هه ردوو په گه ز حه رامه، دواتر حه لالی بکات، ئه وا بيگومان بيپاوه ږه، پويسته له سه رت جيهادي به رانبه ر بکه ي ئه گه ر توانيت به ده ست يان به زمانت، ئه گه ريش نه تتواني به دلّت."

* نازانم که هيچ زانايهک له سهردهمی پټخه مبهرايه تي تاوه کوو سهردهمی داگيرکاری تټيکه لاوبوونی پياوان و ئافره تان له کار و له خوښندا به دروست دانابيت، هر که سيک شتيکی وای لايه با بيهيتيت، به لام ئه و زانايانهی که به حهرامی ده زانن، ئه وه له هه موو سهردهمی و له ناو هه موو مه زه به يکدان، هه وهک چوڼ ئه م بابه تانه م باس کردوون له ناميلکه يه کمدا به ناوی (الاختلاط).

* ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْنَىٰ﴾ [الاسراء: ۳۲]

«نزيکی زينا و داوښنپيسي مه که ون.»

پهروه ردگارمان رڼگری لڼ کردوون له وهی نزيکی بکه وين، به لگه يه له سهر ئه وهی که چه ندين شتي حهرام کراو هه ن، دهوره ی زينايان داوه و له پيش زينادا ده کرڼ، که بریتين له خه لوته کردن، ياخود تټيکه لاوبوون، ياخود نه رمکردنه وهی قسه له لايه ن ئافره تانه وه به رانه بر پياوان، ياخود سفووری و خوړازانده وه.

* روژئاوا لايان قه ده غه يه کچ پيش هه ژده سالی زهواج بکات، به لام ئاساييه لايان که زينا بکات، که چی ئه وانه ی که سهرسامن به روژئاوا لايان قه ده غه يه هه م زهواج بکات و هه م زينا ش بکات، به لام رڼگه ی پي دده دن که تټيکه لاوبيت له گه ل پياوان، روژئاوا ييه کان به عه قل و لوژيک ده جولښنه وه، به لام ئه وانه ی کاریگه رن به روژئاوا نه عه قلیان هه يه نه نه قل.

* که سانیک هه ن تټيکه لاوبوونی پياوان و ئافره تان به دروست داده نښن، له بهر ئه وهی له وه حيدا باس نه کراوه، له کاتيک دا به موته واوتير نه ی کراوه له تټيکه لاوبوون، يو به تالکردنه وهی شه ريعه تی خوی پهروه ردگار زاراوه يه کيان داناه و به دروستيان داناه، له کاتيکدا که ده سترڼی کردن و ماده بټه و شکره کان له شه رعدا به ده ق باس نه کراون، به لام کوډه نگیش هه يه له سهر ئه وهی که حهرامن.

* ټيکه لاوبوون ياخود کوږوونوه زاراوه يه که له سه دهی په که می کوچيدا جیگیر بووه، سه یرم پی دیت که که سیک هه شیش و ماده بیهو شکره کان به هرام داده نیت، چونکه قیاسی ده کاته سر ټاره ق له کاتیکدا ئه م زاراوانه له سونه تی پیغه مبهری خوادا نه هاتوون، به لام ده وه ستیت له به هرامدانانی ټيکه لاوبوونی پیاوان و ټافره تان.

* ټيکه لاوی به (لفظ) و ده سته واژه هرامکراوه، ته نانه ت له سه رده می پیغه مبهرایه تیش، بوخاری به راسترین سه نه د ریوایه تی کردووه که عتا فه رموویه تی: "خیزانه کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ټيکه لاو نه ده بوون له گه ل پیاوان، عائیشه - ره زای خوی لیب- له شوینیک ته و افیده کرد دور له پیاوان.

* خودا ده فه رموویت: ﴿إِنَّمَا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ﴾ [آل عمران: ۶۱]

«وهرن با بانگی کوږه کانمان و کوږه کانتان و ژنه کانمان و ژنه کانتان و خومان و خوتان بکهین له پاشان له خوا بپاړیینه وه.»

ئهمه ئاماژه یه به دروستنه کردنی ټيکه لاوی، هر پو لیکي له گه ل ئه وانه دانا که گونجاون و ټيکه ل به ئه وانی دیکه ی نه کردن، مندال ټيکه لی کوږی گه وره کان ناکریت تا شکوی کوږه که یان له ئاژاوه و ټیکپرژان پاریزراو بیت. ټافره تان چونکه سروشتیان وانییه ټيکه ل به پیاوانی دهره کی بن بو پاراستنی که سایه تییان، به و جوړه وه ک زانراو بووه له سه رده می نه فامی و ئیسلامدا.

* کاتیک میوانه کانی ئیبراهیم هاتنه مال هکه ی، خیزانی په یوه ندی به بابه ته که وه هه بوو فه رمووی: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَابِئَةُ فَضْحِكْتِ﴾ [هود: ۷۱]

«له و کاته دا خیزانه که ی وه ستا بوو و پیکه نی.»

(قائمة) به پیوه بوو، تا گومانی ئه وه ی پی نه بریت که ټيکه لی کوږی پیاوان ده بیت، ئهمه له کاتیکدا پیریزن بوو و میړده که ی په یامبه ر بوو!

* ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾

[القصص: ۲۶]

«یه کییک لهو دوو (کچه به باوکی) وت ئه ی باوه گیان به کریی بگره (بو شوانی) چونکه به راستی چاکترین کهس که به کریی بگری به هیز و ئه مینه و ده ست و داوین پاکه.»

داوای له باوکی کرد مووسا به کریی بگری، تا چیتړ پیویست نه کات دهر بچنه دهره وه و تیکه ل به پیاوان ببن.

* ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجًّا﴾

[القصص: ۲۷]

«به راستی من دهمه ویت که یه کییک لهم دوو کچه م له تو ماره کهم بهو مهرجه ی ههشت سال رهنجه بریم بو بکهیت.»

بوئه وه ی کچه کانی پاریزراو ببن له تیکه لاویان له گه ل پیاوان، له گه ل چاکبیی مووسادا، بو زیاتر پاراستنی کچه کانی یه کیکیانی لی ماره ده کات.

* کاتیک مووسا و خیزانی ئاگریکیان به دی کرد له گه شته که یاندا مووسا

فهرمووی: ﴿أَمْكُتُوا إِنِّي مَخَشْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ [طه: ۱۰]

«لیره بمینه وه به راستی من ئاگریکم به دی کردووه (دپرؤم بو لای) به لکوو لهو ئاگره سلوکینکتان بو بینم.»

﴿أَمْكُتُوا﴾ لیره بمینه ره وه، چونکه ئه و ده چوو بو لای پیاوان گونجاو نییه ئه و

ئاماده ی ئه و به یه ککه یشتنه بیت، پیشه وا قوتوبی ده لیت: «ئه وانی جیا کردنه وه تا کوو خیزانی نه بیندریت.»

* ټيکه لای ریځه پښه دراو ټهو ټيکه لایویه که به شیوه یه کی به رده وام هه یه له کاتی کار و فیرووندا، به لام ټیپه ربوون به ناو بازاردا به بی به رکه وتن پی ناگوتریت ټيکه لای به لکوو ټهو ته نیا زماڼی راگه یاندنه.

* ټيکه لای ریځه پښه دراو ټهو ټيکه لایویه که به شیوه یه کی به رده وام هه یه له کاتی کار و فیرووندا، به لام ټیپه ربوون به ناو بازاردا به بی به رکه وتن پی ناگوتری ټيکه لای و که سانیک بو شیواندنی هق وا باسی ده کهن.

* ده یانه ویت شته کان ټيکه ل بکهن تا کوو هق نه مینیت! کاتیک په یامبر رپا و سووی حرام کرد ده یانگوت کرین و فروشتنی حرام کردوه: ﴿ثُمَّ أَلْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ [البقرة: ۲۷۵]

«کرین و فروشتن وهک سوو وایه.»

کاتیک حرامیټی ټيکه لایویان بو روون ده که یته وه، ده لټین: روښتن له بازاردا به حرام داده نټن!

* یه کیک له نیشانه کانی روژی دواپی لیکونن من امتی قوم یستحلون الحر (الزنی) والحریر والخمر والمعازف «له نوممه ته که مدا کو مه لانتیک په یدا ده بن زینا و ئاوریشم و ئاره ق و موسیقا هل ل ده کهن.» ناتوان زینا به هل ل دابنن به بی ټهو ی له وه و پیش دایک و باوکی زینایان هل ل نه کردیت که بریتین له ټيکه لای و هاو شیوه کانی ټيکه لای.

* هیچ کیشه و نا کوکیه ک نیه له سر کرین و فروشتنی ئافره تان له بازار پکی تابهت به خو یان که دوور بن له پیا وانه وه. ټهو ی ټمرؤ ریځه بدات ئافره تان پیشوازی له کریاره پیا وه کان بکهن، سبه ی ریځه ده دات پیشوازی بکهن له ئو وتیل و کافت ریاکانی شدا.

* که سيکي خه ليجي پي گوتم: ئافره تان ده ستيان کرد به کار له ژووري جياوازا کاريان ده کرد، پاش ۵ سال به شوشه ژووره کان جياکرانه وه، له ئيستادا بو ماوه ي ۸ سعات له يهک ژوورداين: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ [الحشر: ۲]
«ئينجا پهنده وەرگرن ئه ي خاوه ناني بيروهووش».

* زورپک له رۆژئاوايييه کان پيش سه ده و نيوپک هيچ شتيک له لايان نه بوو به ناوي تيکه لاوي ههر دوو په گهز، ئه وکات زور دژي بوون، له ئه مپدا پياو له پياو و ژن له ژن ماره ده کهن، بريني رپگه دريژه کان به يه کهم ههنگاو ده ست پي ده کهن.

* زوري گيچه لي سيکسي له رۆژئاوا ده رناکه ويته له گه ل هه بووني ئه وه موو ناپوشته ي و تيکه لاوييه يان، چونکه زينا لايان ئاساييه، ئه وان ئامانجه کانين له بهردهسته و نزیکه ليپانه وه پيوستيان به هوکاره کان نييه، کهس ئاو نادزيته ئه گهر له ئاسمانه وه داباريته به سه ري دا.

ميژوو، پهنه و ناموژگاري

* ميژوو زانستېکه پيويستی به ماموستا نيه، بهلكوو تهنه پيويستی به قاچيكي گهريده و چاويكي روانه ر ههيه: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بېگومان رابورد له پيش ئيوهوه چهنه رې و ياسايهك (باويك) ئينجا ئيوه بگهريڼ به زهويدا و سهرنج بدهن.»

* نزيكه بلين هيج رووداويك روونادات هاوشيوهكي له ميژوودا نه بووييت، زور جتي داخ و هسرهته ببينيت ههله ميژووييهكان دووباره دهكرينهوه، بههوي نهزانيانهوه.

* ههركهس شارهزا نهبيت به ميژوو ههلهي پيشينهكاني دووباره دهكاتهوه. زورينه خهلكي دهكهونه ناو ههمان چال كه ئهوانه پيشوو تي كهوتوون.

* چهرخي ميژوو و رووداوهكان ههمويان هاوشيوهن سهرهتاو و كوټايان، لهگهله ئهوهشدا مروف ههلهكاني دووباره دهكاتهوه: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بېگومان رابورد له پيش ئيوهوه چهنه رې و ياسايهك (باويك) ئينجا ئيوه بگهريڼ به زهويدا و سهرنج بدهن.»

* تتيهريووني تهمن شارهزاييهك دهداته مروف كه بتوانيت رووداوه لهناكاوهكاني پي بهراورد بكات، ههلدانهوهي لاپهريهكاني ميژوو زيانكي خيرا به چهندين سهدهدا ﴿وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ [النور: ۳۴]

«چهنه نمونه و بهسرهاتي ئهوه گهلانهي لهپيش ئيوهوه ههبوون.»

* ههموو نهوويهک خهفه تبارن بۆ ميژووي پيشينه کانيان، چونکه به وردی و تيروته سەلی نه نووسراوه تهوه بۆيان، له کاتيکدا خودی خويان ميژووي خويان وازلی هيناوه بۆ ئەوانه ی پاش خويان، له ميژووي ئەمروښدا پەند و ئامۆزگاري زۆر ههيه.

* سييه کی قورئان چيروکه، خودا بۆ باشتري نی مروڤه کانی باس دهکات، تا پەند و ئامۆزگاري و هاندانی لى وهگریت. ئەگەر سەرداری مروڤه کان پيوستى پى بووييت، دهبيت کهسانی خوار ئەو چەنديان پيوست بيت؟ ناکريت هيچ وتهبيژيک خو ی بيپيوست دابنييت له شيوازی قورئان.

* سەرگوزەشتە ی ئوممەتانی پيشوو پەند و ئامۆزگاري و زانسته تەنانهت بۆ پهيامبەرانیش: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ [الزخرف: ٤٥]
«تۆ پرسيار بکه و لهو پيڤه مبه رانه ی پيش تۆ ناردوو مانن.»

* کهموکوپى له ئايه ته کان و به لگه کاندایه، به لکوو له بينين و بهرچا وروښنيدايه: ﴿وَكَايْنِ مِنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [يوسف: ١٠٥]
«زۆر به لگه و نيشانه ههيه له ئاسمانه کان و زهويدا به لاياندا دهروڤ به لام ئەوان پرويان لى وهرده گيرن.»

* خو ئەگەر له قورئان تيرابمانايه، ئەوا ههله ی ئەوانه ی پيشوويان ئەنجام نه ده دايه وه: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ [طه: ١١٣]

«ئا بهو جوړه قورئانيکی عه ره بيمان دابه زاندوو به جهند جوړ و شيواز هه ره شه مان له ودا باسکردوو به ئەوه ی له خوا بترسن و خويان بپاريژن (له تاوان) يان بيرکردنه وه و بيداری دروست بييت بۆيان (بهو ی قورئان) وه.»
هه له کان دووباره ده که نه وه جا سزا کانيش به سهرياندا دووباره ده بيته وه.

* خودا چهندين شوینی بو پهنډ و عیبرهت له زهویدا داناوه، بیههش نهو کهسهیه بهلایدا تیده په ریت و گالته ی و گهپ و رابواردنی تیدا ده کات: ﴿وَإِذَا دُكِرُوا لَا يَدْكُرُونَ--وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾ [الصافات: ۱۳-۱۴]

«کاتیک ئاموژگاری بکړین ئاموژگاری وهرناگرن. کاتیکیش موعجیزه یهک ببینن ده یکه نه گالته جاری.»

* ههموو رووداو یکه که روو بدات پهنډ و ئاموژگاری تیدایه له لایهن خوداوه بو مروفا یه تی، به خته وهرترین کهس نهو کهسهیه زوړترین پهنډ و ئاموژگاری لهو رووداوانه وه هه لده هینجینیت، پاکي و بیگه ردی بو نهو پهروه دگاره ی به هو ی رووداوه کانه وه ده سه لاتی ناگوړیت و پیگه ی له گه ل روژگارد ناگوړیت.

* زوړترین چیروک که له قورئاندا دووباره بوو بیته وه چیروکی فیرعه ونه، چونکه زوړیک له حالی ئوممه تان بهو جوړه بوون و هم ئوممه تهش زوړ پیوستی بهو چیروکه یه بو پهنډ وهرگرتن.

* نه قل ری ده کات، حکمه ت و دانایی نه وه یه که حالی ریگه که له که سیک بیرسیت که بهو ریگه یه دا رویشته وه، نه ک له هاوسه فره یکی خو ی بیرسیت که ریگه که چو ن ده بینیت، ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ [طه: ۹۹]

«نه ی (موحه ممد (ﷺ)) ئا بهو جوړه ده یگپړینه وه بو ت ههن دیک له به سه رهات و هه والی نهو (گه لانه ی) رابوردن، بیگومان له لایهن خو مانه وه قورئانمان پی داویت.»

* زانست ترس ده چینیت له دلدا، ترسیش یادکردن و پهنډ وهرگرتن ده چینیت. نهو کهسه ی ترسی نه بیت، پهنډ وهرناگړیت، ههروه ها نه گهر زانستی نه بوو، ترسی نابیت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸]

«بهراستی له ناو بهنده کانی خودا تهنیا زانایان (وهک پیویست) له خوا ده ترسن.»

﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ [الأعلى: ۱۰]

«بیځومان ئه وهی له خوا بترسیټ پهندي لی وهرده گریټ.»

* که سی نه زان پهنده وهرناگریټ، ههرچه بنده ئه و شتانه ی که جیی پهنده وهرگرتنن زوریښ بن: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ۲۶]

«بهراستی له م داستاندها پهنده هیه بو که سیڅک له خوا بترسیټ.»

نه زانی له گهل ترسان له خودا کو نابیتته وه: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸]

«بهراستی له ناو بهنده کانی خودا تهنیا زانایان (وهک پیویست) له خوا ده ترسن.»

له پاش ناسینی شتیڅک، ترست بو دروست ده بیټ لی.

* پهنده وهرناگرن! چونکه خودا نانس، جا چوون له شتیڅک ده ترسن که نه ی ناسن: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ۲۶]

«بهراستی له م داستاندها پهنده هیه بو که سیڅک له خوا بترسیټ.»

* سزادانی فیرعه ون له گه وره ترین سزاکانی خودا بوو، له گهل ئه وه شدا که س پهندي لی وهرناگریټ، تهنه ئه وانه نه بیټ که له خودا ده ترسن: ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ آلِ آخِرَةٍ وَالْأُولَىٰ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى﴾ [النازعات: ۲۵-۲۶]

«ئینجا خوا گرفتاری کرد به سزای ههر دوو جیهان. بهراستی له م داستاندها پهنده هیه بو که سیڅک له خوا بترسیټ.»

* ئهوانه ی زوړترین هه له ده کهن، ئهوانه که که مترین په نديان له رووداوه میژوویییه کان وهرگرتووه، چونکه رووداوه کان له یهک ده چن، سهره تا ښکته کوټایییه کانیا، ئه گهر چی کاتیان جیاوازه: ﴿ثُمَّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۷]

«بیگومان رابورد له پېش ئیوه وه چه ند پړی و یاسایه ک (باویک) ئینجا ئیوه بگه پړن به زه ویدا و سهرنج بدهن.»

* مروږ هه له کانی دووباره ده بیته وه ئه گهر په ندوه رگرتنی له که سانی دیکه که م بوو، پېشه وا عه لی ده فهرموویت: "ئای چه ند زوړن ئه و شتانه ی جیرو په ندن، به لام په ند وهرگران که من."

* رووداوه میژوویییه کان له یهک ده چن، ده ستاره کان ده سووړینه وه به هه مان باری پېشویاندا، به و هه لانه ی ئه نجام دراو، چونکه په ند وهرگره کانیا که من.

* خودا سزای ئوممه تان ده دات خه لکیش هوکاره کان نازان، چونکه خود به لگه و هوښداریه کانی ده داته به نده کانی له کاتیکدا ئه وان لپی بیئاگان: ﴿وَكَايِنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۵]

«زور به لگه و نیشانه هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا به لایاندا ده پړن، به لاد ئه وان پرویان لی وهرده گپړن.»

* له شته هره سهرسووړه یینه کانی مروږ ئه وه یه په نده کان ده گوزه رن به لایاندا، به لام وها مامه له ی ده کهن وهک ئه وه ی ئه وان نه گرېته وه، تا ئه و کاته ی به ناوه کانیا بانگ ده کړن: ﴿وَكَايِنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۵]

«زۆر به لگه و نيشانه ههيه له ئاسمانه كان و زهويدا به لاياندا دهروڼ، به لام
ئهوان پرويان لى وهرده گيرن.»

* بيميشك و سهرقاله كان له مهستى ژياندان هيج شتيك به هوشيان
ناهيڻيته وه تهنها سزايه كي تايهت نه بيت: ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ﴾ [يونس: ٩٧]

«پروا ناهيڻ هه چهند بويان بيت هه موو به لگه و نيشانه يهك هه تا ده بين
(به چاوى خويان) سزاي سهختى ئازاردهر.»

پيشهوا علي ده فهرموويت: "ئهى چهند زۆرن ئه و شتانهى جى پهندين،
به لام پهنده وهرگرانيان كه من."

* ئه گهر بوتريت هه موو خه لكى تيا ده چن تهنها يهك كهس نه بيت زۆرينهى
خه لكى واگومان ده بات ئه و ده رباز بووه خوى ده بيت، به و هويه وه بهردهوام
ده بن له سهركه شيان له كاتيكدا ده رباز بوو تهنيا يهك كهسه، هه ربويه كه
پهنده وهرده گيريت له سزا دابه زيندراوه كانى خودا.

* هه موو پرووداوه گه وره كان پهندي گه وريان تيا دايه، خودا به هوى تاوانى
مروقه كانه وه پهنده وهرگرتنيان لى قه دهغه ده كات، به هوى باوه ر و گوپرايه لبيان
پهنده كانيان بو ده رده خات: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ٧٧]

«به راستى له وه دا به لگهى گرنگ ههيه بو پرواداران.»

* پرووداوه كان خودا ده يانه يڻيته پيش بو پهنده وهرگرتن، ئه گهر بينيت
پرووداوه كان گه وره بوون و پهنديان كه م بوو، ئه وا دوورى نيوانيان نه ناسيني
خودايه و بيئاگاييه له گه وريى خودا.

* رووداوه کان ده سووړېن وهک چوڼ گهر دوون ده سووړېت، کاتي خوږيان هه يه: کاته کان و ساله کان دووباره ده بڼه وه پيويسيان به پند وهرگرېک هه يه وهک چوڼ فله کناسه کان پند له ته ستيره کان ده بينن، به لام خه لکي له بيئاگاييدان و پند وهرناگرن.

* ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾
[السجدة: ۲۲]

«کې سته مکار تره له و که سه ي به نايه ته کاني په روه ردگاري ئاموژگاري بکړېت. دواي ئه وه پرووي وهرگرېت، به راستي ئيمه توله سينه رين له تاوانباران.»
يه کيک له شيوازه کاني پشت هه لکردن: سه رقالبوونه له پند وهرگرتن به هو ي ليکدانه وه ي هه واله کاني بابه ته لاهه کييه کانه وه.

* سته مکار پند وهرناگرېت له سزاي سته مکاراني ديکه، چونکه و نابينيت خو ي سته مکار بيت، دانان به تاواندا کليلي پند وهرگرتنه و خو به گه وره زانين قفله بو ي، بو يه خو به گه وره زانان پند وهرناگرن.

* دوو پرووه کان مرو فانتيکن که مترين پند وهرده گرن، چونکه زور ترين خو به گه وره زانينيان هه يه له به رانه ر هه قدا: ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَمَلٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۶]

«ئايا ئه وانه نازان و نابينن بيگومان ئه وان تاق ي ده کرينه وه له هه موو ساليکد: جاري يان دوو جار، پاشان ئه وان ناگه پرينه وه و توبه ناکه ن و پند وهرناگرن.»

* پند وهرگرتن به کو تاييه کانه، نهک سه ره تاکان: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾
[الأنعام: ۱۳۵]

«ئەي موحەممەد (ﷺ) بلنئ ئەي گەلەكەم لەسەر رېبازى خۆتان ئەواى له
دەستان ديت بىكەن، بىگومان منيش كاروكردهوى خۆم دەكەم جا لەمەوپاش
دەزانن سەرەنجامى ئەو دنيا بۆ كى دەبیت، بىگومان (بىباوەران و) ستمكاران
پرگاریان نابیت.»

* پەندوهرگرتن به كۆتاييهكان دیتەجئ، نهك سەرەتاکان، قورئان زۆرجار
ئەووە باس دەكات، ﴿فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [النمل: ۶۹]
«سەرنج بەن بزەنن سەرەنجامى تاوانباران چۆن بوو (چيان بهسەر
هاتوو).»

نيعمه‌تيكى گەورەيه مروّف كۆتايىي كەسانى دىكە بىنييت و پەنديان لى
وهرگريت، پيش كۆتايى هاتنى خۆى.

حوکمه وابسته کان به پوژ و مانگه کانه وه

* يه کي موچه پرهم وهک سهره تاي سالي قه ميري دانه نراوه له ئيسلام و جاهيليشدا، عه رب به هو ي پروداوه کانه وه ناوي مانگه کانين دهن، لاي هه موويان زاندر او بوو سال ١٢ مانگه، به لام يه که م مانگي سال ديارى نه کرابوو تا سهرده مي عومهر.

* پيشه وا عومهر پوژميري به کوچي په يامبر دانا، پوژميري به له دا يکبووني په يامبر (ﷺ) دانه نا وهک ئه هلي کتاب و ايانکردووه، تا خه لکي بزنان ئيمه ئوممه تي کردارين، نهک ئوممه تي کات و پروداوه کان.

* داناني پوژميري کوچي به لگه که ي له م ئايه ته وه وه رگير او: ﴿لَمَسَّ جِدُّ أَسْرَ عَلَى الْقَوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ [التوبة: ١٠٨]

«بنيگومان مزگه و تېک که له سهر بناغه ي ته قوا و له خواترسان دامه زرابيت له يه که م پوژه وه.»

خودا به يه که م پوژ ناوي برد، ئه و پوژه ش يه که م پوژي کوچ بوو، ئه مه ش سو هيلي له هاوه لاني گيړاوه ته وه.

* سالي کوچي چه رخيکي زه مهنيه و ده سووړي ته وه، وهک سووړانه وه ي پوژ و هه فته و مانگ و سده، هيچ بنچينه يه ک نازانم ده رباره ي پير و زبا يکردن تييدا، خو ئه گهر وهک نزا و يادخسته وه بيټ، کاريکي چاکه.

* هيچ حوکميکي شهرعي تايبه ت جيگير نه بووه ده رباره ي سهره تاي سال و کو تايي سال، نه وته، نه کردار، نه فزل و گه وره يي. سالي کوچي ش دانه ندر او وه. تا سهرده مي پيشه وا عومهر.

* ههموو تاکيک ساليکی تايهت به خوئی ههيه دهستیکی ئهو سألش به پوژی له دايکبوونی دیاری دهکړیت که ئهوه تهمه نی راستییه تی، به لام ئهو پوژمیره ی به مانگی موهرهم دهست پښ دهکات، ئهوا پو پیکخستنی پوژمیری سالانه یه، تو پرسپارت له سر تهمه نی خوت لی دهکړیت، نهک سالی پوژمیر.

* مانگه قه دهغه کراوه کان بریتین له مانگه کانی (ذو القعدة و ذو الحجة و محرم و رجب)، ههم تاوان و ههم گوپرایه لی گه وره ترن لهو مانگانه دا به رانه به مانگه کانی دیکه، ﴿فَإِلَّا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۶]

«کهواته لهو چوار مانگه دا سته م مه کهن له خوتان.»

ئه گهر تاوان لهو مانگانه دا گه وره بیټ، ئهوا په رستش و گوپرایه لی خودا زور گه وره تره.

* پوژووی سونه ت له مانگی موهرهم له پوژووی سونه تی ههموو مانگه کانی دیکه گه وره تره، وهک چوښ شه ونوښ له نوښته سونه ته کانی ته واوی پوژ گه وره تره، به هوئی فهرمووده یه «گه وره ترین پوژوو پاش په مه زان، موهرهمه. گه وره ترین نوښیش پاش فهرزه کان، شه ونوښته.»

* ههموو ئهو پوژانه ی سونه ته به پوژوو بوون تییدا، ئهوا له مانگی موهرهمدا سونه ت بوونه که ی جهخت لی کراوه تر و گه وره تره، وهک دوو شه مه و پینج شه مه و پوژه کانی مانگ پری و پوژووی داودیش.

* پوژووی عاشورا پله و پایه ی له دوا ی پوژووی عه ره فه وه یه، باشتین شیوازه کانی: به پوژوو بوونی نو «تاسوعا» و ده یه «عاشورا»، پاشان ده و یانزه، پاشان نو و ده و یانزه، پاشان ده به ته نها.

* هیچ فهرمووده یه ک جیگیر نه بووه دهر باره ی به پوژوو بوونی پوژی یانزه ههم له گه ل ده یه مدا، ههر کهس پوژی نویه می له دهست چوو و ده یو یست یانزه ههم

بگړت له گه ل عاشورادا بو پيچه وانه کړدنی جووله که، نه وه کارپکی چاکه، چونکه بهو کارهش پيچه وانه کړدنی جووله که دپته جی.

* هيچ فهرموده يه ک دهر باره ی فزلی ره جهب له په يامبهروه (ﷺ) جيگير نه بو، دروست نيهه تايهت بکړت به هيچ په رستشپکه وه وهک نوږ و رږوژو تنها نه وهنده نه بپت له مانگه قهدهغه کانه و تاوان تيايدا گه ووره تره: ﴿تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ [التوبة: ٣٦]

«که واته لهو چوار مانگه دا ستم مه کهن له خو تان.»

* جيگير نه بووه که ئيسرا و ميعراج له مانگي ره جهبدا بوو بپت و هيچ شتيک جيگير نه بووه دهر باره ی سال و مانگ و رږوژه که ی، نه له په يامبهروه: ﴿ﷺ﴾ و نه له هاوه لانه وه.

* گه وره ترين مانگ بو رږوژو پاش مانگي رهمه زان مانگي موهرهم د شهبانه، به رږوژو بوونی سونهت ههموو مانگه که دروست نيهه جگه لهو دوو مانگه دا نه بپت، له سه حيدا هاتووه که په يامبه ر (ﷺ) «مانگي شهبان ههمووی به رږوژو ده بوو.»

* هيچ فهرموده يه ک دهر باره ی فزلی نيوهی مانگي شهبان جيگير نه بو، هاوه لان به هيچ کرده وه يه کی تايهت فزل و پيگه يان ديارى نه کردوود. هاوشپوهی ههموو شهوه کانی دیکه يه که خودا له سپيه کی کو تایی شهود داده به زپت، هيچ تايه تمه نديه کی دیکه ی نيهه.

* هيچ فهرموده يه ک دهر باره ی فزلی نيوهی مانگي شهبان جيگير نه بو. به مرفوعی له عهلی و عائیشه و موعاز و ئه بی سه عله به وئ بوو دهر داوه هاتووه. به لام ههموویان لاوازن، به رږوژو بوونی سونهت تنها به هو ی نه وهی که لهو رږوژانه يه مانگ تيايدا پره، ههروه ها له مانگي شهبانه، هيچ شتيک نه هاتووه دهر باره ی تايه تکر دنی شهونوږ بهو شهوه وه و کرده وهش له سهر نه وه بووه.

* عه بدولړه حمانی کورې زهیدی کورې ئه سلهم ده لیت: هیچ یهک له شیخه کانمان و زانا کانمان ئاوریان نه ده دایه وه به لای شهوی نیوهی شه عباندا و هیچ یه کیکیان فهرمووده که ی مه کحولیان باس نه ده کرد، وایان ده بینی هیچ فزلیکی تاییه تی نییه و وهک شه وهکانی دیکه وایه.

* بهر ژوو بوونی شش رژی مانگی شوال له پاش رهمه زان وهک بهر ژوو بوونی هه موو ساله که یه، مه به ست له «الدهر» یهک ساله، رهمه زان یهک مانگه و به ده هه ژمار ده کریت، شش رژی شه والیش به دوو مانگ، چونکه چاکه به ده هینده هه ژمار ده کریت.

* سونه تیبوونی شش رژی مانگی شوال به دیار یکراوی پیچه وانهی سونه تیبی رژه کانی دیکه ی نییه، بویه شوال باس کراوه بو په له کردن تیايدا، ئه و نه فییه ی پیشه و مالک ده یگواز یته وه له کرده وهی سه له ف، مه به ستی له تاییه ت کردنه به شه واله وه.

* بهر ژوو بوونی شه شه لان پیش گیرانه وهی رژی ووی رهمه زان دروسته، چونکه ئه و که سه ی به هو ی عوزر یکه وه رژی ووی شکان دییت وهک ئه وه وایه که بهر ژوو بوو ییت، ئه و جوړه که سانه وته ی په یامبه ر (ﷺ) ده یانگریته وه که ده فهرموو ییت «من صام رمضان و أتبعه ستا...»

به لام گیرانه وهی له ئه ستویدا ده مینیته وه.

* دروسته بهر ژوو بوونی سونه ت پیش گیرانه وهی رهمه زان، ئه وانهی له سه له ف ئه م وته یه یان گو توه: سه عیدی کورې جوبه یر له پیشه و ئه حمه دی ربوایه ت کردوه، عائیشه ی دایکی باوه رداران گیرانه وهی رژی ووه کانی دوا ده خست تا مانگی شه عبان و ژور دووره له وه وه که رژی ووی سونه تی نه گرتییت.

* نيهت بازرگانی زانايانه. سونه ته مروځف رږژووی شه شه لانی هاوتا بکات له گهل رږژه کانی دوو شه مه و پينچ شه مه و رږژه کانی مانگ پری و هاوشيوه کانی تاکوو هه ردوو پاداشته که ی ده ست بکه ویت، جيگير بووه له پيشه وا عومه ره وه رږژووه گيرانه وه کانی له گهل سونه ته کاند کؤ کردووه ته وه.

* باستره رږژوو گيرانه وه ی په مه زان هاوتا بيت له گهل رږژه ريزداره کان، پيشه وا عومه ده لیت: پيم خو شه رږژه قه زاکانم بخه مه ناو نؤمينه ی حاجيان. * بؤچوونی په سهند ئه وه يه: باسترين کات بؤ عه مره کردن مانگه کانی حه جه و باسترينيان مانگی (ذي القعدة) يه، عه مره کردن له و مانگه دا له سر بؤچوونی په سهند له مانگی په مه زانیش گه وره تره، چونکه زؤرينه ی عه مره کانی په يامبه ر له و مانگه دا بووه.

* په يامبه ری خدا چوار عه مره ی ئه نجام داوه، هه موویان له مانگه کانی حه جدا بوون، ٣ دانه يان له (ذي القعدة) دا بووه، فه رمووده ی «وهک حه جيکه له گهل مندا» فه زليکی تايبه ته نهک فه زليکی گشتی بيت به سر هه موويدا، چه ند جار دووه باره کردنه وه ی کرداريک له لايه ن په يامبه ره وه جه ختکراوه تره له وته يهک که کرداری پي نه کرا بيت.

* له ده رږژی مانگی حاجياندا خدا گفتوگو ی له گهل مووسادا کرد و ئايینی بؤ ئيمه ته واو کرد. خدا سویندی پي خواردوه، په رستش له و رږژانه دا گه وره تره له کاته کانی دیکه وهک (الله اکبر) کردن و رږژوو، گه وره ترين رږژيش رږژی عه ره فیه.

* ده رږژی مانگی حاجيان گه وره ترين رږژه کانی ساله، ده شه وی کو تايی مانگی په مه زانیش گه وره ترين شه وه کانی ساله، هه رکه س رپنمايکراو بيت بؤ په رستش له رږژه کانی يه که م و شه وه کانی دووه مدا، ئه وه رپنمووی کراوه.

* خور هه لنه هاتوو به سهر روظانېکدا گوره تربيت له ده روظه کاني مانگي حاجيان، کرده و تيايدا زور گوره يه، باشترين کرده و هوش نويز و (الله اکبر) کردن و به خشين و روظوو و حجه، نه و کاته پيروظانه تاوان تياياندا گوره يه.

* (الله اکبر) کردن تاييه ت پاش نويزي به ياني روظي عره فه ده ست پي ده کات و به کوته اتني روظي ۱۳ ي مانگ له پاش نويزي عهر کوته اي ديت، دروسترين شيوازي (الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبير) ...

* دروسترين شيوازي ته کبير کردن نه و رپوايه ته يه که عه دلولر هاق هيناويه تي له سه لماني فارس يه وه: (کبروا الله ... الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبير...) نه مهش ئيسنا ده که ي سه حيه.

* باشته روظوو گيرانه وه ي رهمه زان نه وه يه هاوتا بيت له گهل ده روظه کاني مانگي حاجياندا، وا ئوميد ده کريت روظوو وه وان پاداشتي هه ردوو کياني بو بيته جي، پيشه و عومر ده ليت: پيم خوشه روظوو وه قه زاکانم بخمه ناو نومي نه ي حاجيانه وه.

* خور هه لنه هاتوو به سهر روظانېکدا گوره تر بيت له روظي عره فه، هيچ شه و يکيش گوره تر نييه له شه وي قهر، نزا و پارانه وه تياياندا له باشترين کرده وه کانن، زور نزیکه وه لام بدرينه وه و وه ربگيرين.

* نه و روظه ي به ههشت زور نزیکه و دوزه خ زور دووره بر يتيه له روظي عره فه، بيهش نه و که سه يه کرده وه يه ک نه دوزيته وه تيايدا خوي دهر باز بکات پي، په يامبر (ﷺ) ده فهرمو ويت «هيچ روظيک نييه خدا نه ستوي خه لکي تيدا نازاد بکات له دوزه خ، به وينه ي روظي عره فه.»

* بيه شترين کهس نه و که سه يه که خه ريکي تاوان بيت له و کاته دا که خدا شانازي ده کات به به نده گو يرايه له کانيه وه لاي فريشته کان، په يامبر (ﷺ)

ده فەرمووېت: «خودا نزيک ده بېته وه و شانازی ده کات به خه لکانی عه ره فه وه به سهر فریشته کاند».

* گه وره ترين پوژوو پاش په مه زان پوژووی عه ره فه یه، خودا تاوانی دوو سال ده بووړت به پوژيک، باشتړين کرده وه تيایدا پوژووه بو جگه له حاجيان، ههروه ها (الله اکبر) کردن و پارانه وه و به تايبه ت داوای ليخو شبوون کردن.

* فه زلی پوژووی عه ره فه بو حاجيان و جگه له ئه وانیشه، فه زلی به پوژووبوونی عه ره فه تاوانی دوو سال ده سرپېته وه، به لام فه زلی وه ستان له عه ره فه سرپنه وه ی هه موو تاوانه کانه، باش نييه حاجی له پوژی عه ره فه به پوژوو بېت ئه گهر به پوژووبوون بېتوانای ده کرد له وه ستان و پارانه وه و ملکه چبوون تيایدا.

* گه وره ترين کرده وه له پوژی عه ره فه دا پاش وه ستان و به پوژوو بوون: سه رقāl بوونه به نزاو يادی خودا، سه رقāl بوون به نزاو پارانه وه گرنگتره، هيچ پارانه وه يه کی دیاری کراو جيگير نه بووه، به لکوو ئه و نزاوانه هه لده بژيړت که قازانجی دنیا و دواړوژی تيادايه.

* پتويسته که سانی جگه له حاجيان له گه ل به پوژووبوونيان له پوژی عه ره فه دا کاته کانيان بقوزنه وه به يادی خودا و قورئان خویندن و پارانه وه بېرازیننه وه، ئيبن عه باس و عه مری کوری حه ريس خه لکیان هان ده دا له سهر مانه وه له مزگه وندا.

* خودا له گه وره ترين پوژدا ئاسانترين په رستشی داناوه که گه وره ترين هوکاری نزيکبوونه وه یه، ئه ویش بریتیه له يادی خودا بوئته وه ی که مته رخمه کانیش ئه و پاذاشته يان ده ست بکه ویت، ئه و پاذاشته تنها بېبه شه کان له ده ستی ده دن.

* پوژی له دايکبوونی په يامبه ر گه وره یه، به لام پوژی ناردنې به پيخه مبه رايه تی گه وره تره، چونکه په يامبه ری دابه زینی وته ی خودايه له ئاسمانه وه بو زه وی، پړزی

په يامبه ر وابه سته ي په يامبه ربوونيه تي له گه ل ئه وه ش پړوژي په يامبه رييتي بو
دياري نه كړدووين، چونكه جيگه ي ئه نجامداني هيچ كرده وه يه كي تايه ت نيه.

* هاولان نه يان ده زاني په يامبه ر له پړوژي دووشه مه دا له دايكبووه تا خو ي
هه والي پيدان، خو ي شاره زاترين كه س بووه به پړوژي له دايكبووني، له گه ل
ئوه شدا دياري نه كړد چ دووشه مه يه ك بووه؟ ئه وانيش پرسياريان نه كړدووه
ده رباره ي، چونكه ئايين كرده نه ك كات.

* پيرؤزباي كړدن له گاوره كان دروست نيه به بونه ي درؤي له دايكبووني
كور ي خداوه، هه رچه نده ئه وان پيرؤزبايي جه زن له موسلمانان بكن،
چونكه حوكمه كانى خدا دان و سان نيه، بو ت نيه بتيك به گه وره رابگريت
له به رئه وه ي بته رستتيك هاتووه ته ناو مزگه وته وه له گه ل تودا.

* پړوژي له دايكبووني عيسا به دياريكراوى نه زاندراره، ناكوكي به رده وام هه يه
ده رباره ي كاته كه ي لاي كاسوليكي و ئه رسؤدوكسييه كان، ئه وان په رتووكه كه يان
نه پاراست، جا چو ن پړوژي له دايكبووني خاوه ن په رتووكه كه يان ده پاريزن.

* ميژوونووسان و گه وراني كه نيسه كوكن له سه ر ئه وه ي كه پړوژي
له دايكبووني مه سيح دواي سى سه ده له بووني دياري كراوه، هه روه ها كوكن كه
دياري كړدني ئه م پړيكه وته په مزى بووه نه وه ك پالپشت به به لگه.

* له يادى له دايكبووني عيسادا گاوره كان يادى له دايكبووني كور ي خدا
ده كه نه وه: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ
يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا﴾ [مريم: ۸۸-۸۹-۹۰]

«گاور و جووله كه كان ده يان وت خوا مندالى بو خو ي داناوه. سويند به خوا
به راستى شتيكي زور نابه جي و سه ير ده لئى. نزيكه ئاسمانه كان له ت له ت و
پاره پاره ببن، له به ر ئه و (قسه يه) و (نزيكه) زه ويش شق به ريت و بقلشيت و
(نزيكه) شاخ و چياكان به يه ك جار جار بپروخين.»

* گاواره کان قه شه کانين به دوور ده گرن له وهی ژن و منداليان هه بيت، به لام بو خودای بريار ده دهن، پاکی و بيگهردي بو خودا له وهی بوی بريار ده دهن زور زور دووره.

* ژنه پنان له گاواره کان نه وه ناگه يه نيت دروست بيت پيروزبايي جه ژنيان لي بکريت، دروسته هاوسه رگيري له گهل کچی بکوژی باوکدا بکهيت و دلخوش نه بيت به کوشتنه کهي، به هه مان شيوه دلخوش مه بن به هه لبه ستنی له دايکبوونی کوری خودا.

* پيروزباييکردن له گاواره کان به هوی کريس مسه وه دروست نييه به کوډه نگی هه چوار مه زه هب و نازانم هيچ وته يه کی پچه وانه له م بابه ته دا هه بيت ته نها له م کوټاييانه دا چهند وته يه ک پهيدا بوون که ئاوريان به لادا نادر يته وه.

* هه رامبوونی پيروزباييکردنی جه ژن له گاواره کان نه وه ناگه يه نيت به ره قی مامه له يان له گه لدا بکهيت، به لکوو دلی عه وامه کانين به بانگه وازیکی هيمنانه راده کيشيت تاکوو بير بکاته وه له حه قيقه تی له دايکبوونی خودا که يان! پاکی و بيگهردي بو خودا.

* دروست نييه به کوډه نگی زانايان موسلمان ئاماده ی جه ژن و بوټه ئاييني هه کانی هاوه لدانه ران بيت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ [الفرقان: ۷۲]

«به نده کانی خودا که سانيکن که شايه تیی درو ناده ن.»

(الزور) ليره دا واته جه ژنه کانين، ئه مه ش وته ی (أبو العالیة و طاووس و ابن سيرين) بووه له سه له ف.

* هه رامه مروقی موسلمان ئاماده ی جه ژن و بوټه ئاييني هه کانی هاوه لدانه ران ببن به کوډه نگی زانايانی وهک (مالک و أبو حنیفة و شافعی و أحمد)، ده قی ئه م کوډه نگیييه ئيبن قه ييم و جگه له ئه ویش له په رتووکی (أحكام أهل الذمة) گواستوو يانه ته وه.

* هاوه لان ناماده بوونی جه ژن و بونه ئايينيه کانی هاوه لدانه ران و پيرؤزبايي ليکړدنيان به دروست دانه ناوه، پيشه و عومهر ده لیت: "دوور بکه ونه وه له چه ژنه کانی دوژمنانی خودا" به يه هقی به سته دیکي سه حیح هیناويه تی.

* دایک له شریعه تدا به گه وړه دانراوه، ده بیت هه موو رؤژیک چاکه یان له گه لد بکریت، به لکوو فهرمانی کردووه به چاکبوون له گه ل هاوړیکانیان له پاش مردنیان، ئاوه ردانه وه به لای دایکدا تهنها له یه ک رؤژی سالد سوو کایه تییه و داهینانه له ئاییندا.

* ئو که سه ی له یه ک رؤژی سالد نه بیت دایکی نانسیت، ئوه به خراپه کار و ئازاردهری دایکی هه ژمار ده کریت، ئو که سه ی به رده وام چاکه کاره له گه ل دایکید و دیاری بؤ دهبات، هیچ واتایه ک بؤ جه ژنی دایک نامینیتته وه لای ئو، جه ژنی دایک جه ژنی خراپووه کانه له گه ل دایکیان نه ک جه ژنی چاکه کان.

* درؤ پایه ی سته مه و راستگوئی پایه ی دادوه رییه، درؤ ئاکاریکی بیزراوه له سروشتی مروفدا، هه روه ها له هه موو شریعه ته کانیش به و جوړه یه، پروادار چاوه پروانی مانگی نیسان ناکات تا درؤی تیدا بکات، دوو پرووه کانیش چاوه پروانی جگه له مانگی نیسان ناکه ن تا راستگوین تیایدا.

* رؤژه کان هیچ له حوکمی درؤکردن ناگوړن، درؤکردن له مانگی نیساندا هاوشیوه ی درؤکردنه له مانگه کانی دیکه دا، چونکه ناشرینترین ئاکار و بیزراوترین خووه، بیتته وه سف بؤ هه ر مروفیک دهربازی نابیت و وه سفی هه ر ده وله تیک بووبیت تیاچووه و نه ماوه ته وه.

* بونه نیشتمانییه کان ده ولت ناپاریزن له فیتنه و ئاشووب، هه روه ها گه لیش نابه سته وه به حوکومه ته وه، میسر ده بونه ی نیشتمانی هه یه، تونس هوت، لبیا پینج. ئه وه ی زوړترین بونه ی هه یه، رووخانی له هه موویان خیراتره.

* ئو کاته ی شاره کان فه تحکراون جه ژن بؤ شاره کان دانه ندراوه، چونکه

جه ژنيان مروځبوون و نازادی بووه بو مروځ، خودا زهوی دروست کردووه وهک ريزيک بو مروځ، نهک مروځی دروست کردبیت بو ريزلینانی زهوی.

* مهککه گه وره ترين و ريزدارترين شار بووه که نازاد بکريت، ريزدارترين مروځيش نازادی کردووه و له ريزدارترين مانگدا بووه که مانگی په مەزانه، ههروه ها له ده پوژی کوتایی مانگی په مەزاندبا بووه، ئەو هه موو هوکاري ريزداری کوښونهوه، به لام پوژی نازادکردنی نهکرا به پوژيکی نيشتمانی.

* خودا زهوی دروست کردووه وهک ريزيک بو مروځ، نهک مروځی دروست کردبیت بو ريزلینانی زهوی، خودا زهوی بو مروځی ژيربار کردووه، تا مروځيش خوی بو په رستشی خودا ژيربار بکات: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ [البقرة: ۲۹]

«ئەو زاتهيه هه رچی له زهوی هه بیت هه مووی بو ئەوهی دروست کردووه.»

* هه نديک له ده سه لاتداران باسی نيشتمان و قوربانيدان به هه موو شتيک بو نيشتيان دهکهن، جا کاتيک دژايه تيان بکريت له کاريدکا، ئەوا نيشتيان و ئەوهشی له ناويدايه دهيسووتين.

* سه رکردهکان زورچار خه لکی بانگ دهکهن بو کوښونهوه له سه ر نيشتيان، جا کاتيک جياوازيان تيدا بوو له ئاييندا، ئەوا نيشتمان له ناو دهبن، ئەگه ر خه لکی کوښکهنهوه له سه ر ئايين وهک چوون له سه ر نيشتيان کويان دهکهنهوه، ئەوا ئايين و نيشتيانان پاريزراوو دهبوو.

* «يهک وتهی» له سه ر «وتهی يه کخواپه رستی» گه وره تر و له پيشتر و پيوستره له سه ر ده ولت وهک کوکردنه وهيان له سه ر سامان و زهوی و سياست ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ [آل عمران: ۱۰۳] «هه مووتان دهست بگرن به هووی په يوه ستيتان به خواوه.»

(حبل الله): واته يه کخواپه رستی.

شام و فەزلەکانی شام

* پێژدارترین پارچه زهوی له پاش مهككه و مهدينه زهوی شامه فەزل و گهورهییهكهی له وهحیدا به موتهواتری هاتوووه. باشتترین پارچه زهوی شام بریتیه له فەلهستین، دهولەتی ئیسلام سهقامگیر نابیت تهنه به سهقامگیری ئهو سێ پارچه زهوییه نهبیت. له سونهندا هاتوووه به رشتهیهکی سهحیح له (قرة)وه له پهيامبهروهه (ﷺ) إذا فسد أهل الشام فلا خير فيكم «ئەگەر خەڵکی شام خراپ بوون، ئەوا خێرتان تێدا نهماوه» مهبهست لێ خراپیی کاروباریان نیشانهیه لهسهر ناجیگیری کاروباری ئوممهت.

* شام پێوهی بهردهوام مانهوهی ئوممهتی ئیسلامه، به سهحیحی له پهيامبهروهه (ﷺ) هاتوووه «ئەگەر خەڵکی شام خراپ بوون ئەوا خێرتان تێدا نهماوه مهبهست لێ خراپیی کاروباریان، نیشانهیه لهسهر ناجیگیری کاروباری ئوممهت.

* ئهو پارچه زهوییهی پهيامبهر وهسیهتی پێ کردوووه كه لهگهڵ خەڵكهكهیدا باش بن له پاش مهككه و مهدينه زهوی شام بووه، چونكه زۆرینهی کات ئاسایش و خیر بووه فیتنه و بهلا تیايدا پێشهاته بووه، معاوییه داوای له پهيامبهر کرد شارێکی بۆ دیاری بکات، فهرمووی: "شام."

فەزل و گهورهیی شام له وهحیدا له پاش فەزلی مهדיینهوهیه، عیماد له پهرتووکی (مختصر البرق الشامي، لاپهه: ٣١٣) دهلێت: "ههوهلان کۆدهنگ بوون كه شوینی نیشتهجێبوونیان له شام بیتواته: پاش مهككه و مهدينه."

* پروکەشی به لگه کان ئاماژه به وه ده ده ن که شام له ئاخیر زه ماندا جیگه و په ناگه ی باوه ر، عه بدوللای کوری عه مر ده لیت: "کاتیک به سهر خه لکیدا دیت برودار له سهر زه ویدا نامینیت خوی نه گه یه نیت به شام."

* یه کیک له فه زله کانی شام ئه وه یه که له م فه رمووده یه دا هاتوو، له هه سنه وه «چی ده که ن له فیتنه یه کدا که ده وری هه موو زه وی ده دات وه ک شاخی مانگا؟» ده لیت: گوتم چی بکه ی ن ئه ی په یامبه ری خودا؟ فه رمووی: «بچو شامه وه.»

* ده جال گه وره ترین فیتنه یه بو سهر زه وی شوینی تیاچوونی له شامه. جا ئه گهر ئه مه سهره نجامی ده جال بیت، ده بیت سهره نجامی ده جالوچکه کان چو ن بیت؛ له سه حیحا هاتوو: «ده جال له پشت ئو حوده وه ده وه ستیت. پاشان فریشته کان رووی وه رده گیرن به ره و شام و هر له ویشدا له ناو ده چیت.»

* شام له ناو ژانی فریدانه ده ره وه ی گهنده لکارانی ناو جه سته یدا ده ژیی، وا نیشانه ی چاکیتیان ده رده که ویت، ئه گهر شام باش بوو، ئه وا باشی ئوممه ت به شوینیدا دیت، له فه رمووده دا هاتوو «ئه گهر خه لکی شام خراپ بوو، ئه وا خیرتان تیدا نییه.»

* ته مه نی شهر و خراپه کاری و فیتنه له شامدا دریزه ناکیشیت، چونکه له قورئان و سونه تدا چه ندین جار به به ره که ت و ئیمان باسکراوه و وه سف کراوه. له فه رمووده یه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: «بیگومان خودا پاراستنی شامی بو من گرتوو ته خو.»

* لاچوونی فیتنه ی شام سه رکه وتنی موسلمانانی به دوا دا دیت و باوه ر به هیز ده بیت و دوو رووی لاواز ده بیت، له فه رمووده ی سه حیحا هاتوو «دلنیابن ئه و کاته ی فیتنه و ئاشووب روو ده دات، باوه ر و ئیمان جیگه یان ده که ویته شامه وه.»

* خه لکی شام له دهوړی هیچ دوژمنیک کونه بوونه ته وه و شکست و دوړانیان به سهردا هاتییت، له فهرمووده دا هاتووه «به رده وام خه لکی پوژتاوا [شام] له سهر هه قن، تا کوو قیامت هه لده ستیت.» پیشه وا ئه حمه د ده لیت: "ئه وانه خه لکی شامن."

* فریشته کان بالیان داده نین له سهر شام له کاتی ئاشتیدا جا ده بیت چی بکه ن بوی له کاتی جه نگدا، له سه حیددا هاتووه: «طوبا بو شام، ئه وه فریشته کانی خودان و بالیان راخستووه به سهر شامدا.»

* پروکده شی به لگه کان ئه وه ده گه یه نن ده ولته تی ئیسلام یه ک ده ولته نن پیش پرودانی ئه وه جه نگه گه وریه ی له نیوان موسلمانان و پوژمدا پرووده دات، له فهرمووده یه کدا هاتووه «شام ناو ده بریت به: (فسطاط المسلمین) واته: کوکهره وه ی ئالاکانیان. ئه مه ش به لگه یه له سهر کو بوونه وه ی هه موو ئوممه ت له ویدا.

* له گه ل ئه وه ی ئه وه هه موو جاره ناوی شام باسکراوه له قورئان و سونه تدا، هیچ جاریک به فیتنه باس نه کراوه، به لکوو به به ره که ت و ئیمان و جهاد وه سف کراوه، ئه مه ش به لگه یه له سهر ئه وه ی ئه م حالته ی له مړوډا خه لکی شام تیی که وتووه حاله تیکی تاییه ت و پیشهاته یه و به ویستی خودا لاده چیت و نامینیت.

* وازه نینان له یارمه تی دانی مواهیدان نیشانه ی له ناوچونه: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]

«دارایی خوتان به خت بکه ن له پړی خوادا و به دهستی خوتان خوتان مه خه نه تیاچوونه وه.»

موفه سیره کان کوډه ننگن واتای ئه م ئایه ته، واته: ئه گهر وازتان له و جوړه به خشینه هینا، تیاده چن.

* که مترين واجب و مافی موسلمانانی سته مليکراوی سووريا بریتیه له یارمه تیدانی سهربازیان تا کوو سته میان له سهر لاجیت و دادوه ری بیت هجی. خدا ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ أَسْتَنْصِرُكُمْ فِي الْيَمِّ لَأَسْتَنْصِرَكُمْ﴾ [الأنفال: ٧٢]

«نه گهر داوای یارمه تیان لی کردن له (پاریزگاری) ثایین نه وه یارمه تی دانیان پیویسته له سهرتان.»

* نه و که سه ی ناتوانیت و چه کی هه لنه گرتووه بو سهرخستنی سته مليکراوان. نه و با نه و که سه چه کی دهستی نزا و پارانه وه بیت بویان، له نه سهریکدا هاتووه: «چه کی پروادار نزاو پارانه وه یه.» له فهرمووده دا هاتووه: أعجز الناس من عجز عن الدعاء «بیتوانا ترین مروف نه و مروقه یه بیتوانا بیت له ئاست پارانه وه.» نه مرو نه وان له ته نگانه یه کی زوردان.

* سهرخستنی لاوازه کان له سووريا واجبه له سهر ئوممه ت پیش واجبیوونی له سهر ده ولت، په یامبه ری خدا به سته مليکراویکی فهرموو: «داوای یارمه تی له موسلمانانی ده ورت بکه.... داوای یارمه تی له کاربه ده ست بکه.»

* ههر ده ولت ټیک توانای هه بوو گه لی سووريا سهربخات و سهری نه خستن. به هه مان شیوه سزا ده دریت، له فهرمووده دا هاتووه: «ههر تاکیک له ئیود موسلمانیک سهرشور بکات له و شوینه ی که شهره ف و شکوی شکیندراوه، نه و بیگومان خودا سهرشوری ده کات.»

* با نه و که سانه له سزای خودا بترسن که توانای سهرخستن و یارمه تیدانی مسولمانانیا هه یه، که چی نه نجامی ناده ن. بترسن له وه ی خودا هه مان سهرشوریان به سهردا به ټیت و که س نه بیت سهریان بخات، خودا یاسایه کی گشتی هه یه «پاداشته کان له جوړی کرداره کان»

تاقیکردنه وه، نارامگری و پژگاریوون

* هه موو تاکیک تاقیکردنه وهی له سهر نووسراوه جا به خوښی یان ناخوښی، وهک چوڼ مردنی له سهر نووسراوه، ده بینیت خه لکی جیاوازن تیایدا له پرووی چهنیدیتی و چوڼیتییه وه: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ [الأنبياء: ۳۵]

«هه موو کهسیک مردن ده چيژيټ (ده مريټ) ئيمه تاقیيان ده کهینه وه به خراپه و ناخوښی، هه روه ها به چاکه و خوښی تا چاک و خراپ ده رکه ویت.»

* خدا خراپه و شهر بو پروادار بریار نادات، نه گهر بیبهش بوو له چاکه یهک یان خراپه یهک هاته ری ئوه بو ئه وه یه ئه و دووانه به ره و خیر و چاکه ی بهن، به لام مروڤ گومانی خراپ به په روه ردگاری ده بات و بیبهش ده بیټ له کوټاییی باش.

* نه گهر ده ته ویت پیگه ی خودا له دلندا بزانیټ، نه واپروانه له کاتی ته نگه ژه کاندای پروو ده که یته کی، چونکه مروڤ له کاته ته نگانه کاندای پروو ده کاته گه وره ترین سهرخه ر و پشتیوانی که له دلیدا گه وره یه.

* نه گهر خودا سهر که وټنی به بن تاقیکردنه وه به ینایه ته دی، نه واپروا بو په یام به رانی ده هی نایه دی.

* ده روونی مروڤه کان پاک نابیته وه، به تاقیکردنه وه نه بیټ، نه و مروڤه ی تاقی کراوه ته وه، راستگوټره له وه ی له نیعمه تدایه: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِیْنَ﴾ [العنکبوت: ۳]

«سوئند به خوا بېگومان کهسانی پيش نهوانمان تاقی کرده وه (ئمانيش تاقی ده کهينه وه) ئينجا بېگومان خوا نه وه کهسانه ی راستيان کرد ديارى دهکات. دروژنه کانيش ديارى دهکات، واته ده ناسرین.»

* گه پانه وه بۆلای خودا وتنى (إنا لله وإنا إليه راجعون) له کاتى موسييه ت و به لادا هوکارى دابه زینى په حمه ت و میهره بانى خودایه: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿البقرة: ۱۵۶-۱۵۷﴾

نهوانه ی کهله گهل دوو چارى سهختى يهک بوون دهلین ئيمههر ه ی خواين و هر بۆلای نهو دهگه پرينه وه. —ئا نهوانه دروودو بهزه یی بهسهر نهواندا دهبارئ لهلايهن پهروهردگار يانه وه نهوانه نهو کهسانه ن هيدا يهتيا ن وهرگرتوه.

* وتهى (لا حول ولا قوة إلا بالله) له ناو خه لکيدا بلا وه بۆ کاتى موسييه ت به کارى دههين، به لام هيچ به لگه يه کى له سه ر نيه، به لکو وه له کاتى ويستنى کاریکدا نهو ويرده ده خویندریت، له کاتى موسييه تدا ده گو تریت: (إنا لله وإنا إليه راجعون).

* ناره زایى له کاتى موسييه ت و تۆمه ت بارکردنى خه لک به گومان. واده کات نهو موسييه ته له پادا شته وه هه لگه پرتته وه بۆ تاوان، به سه حیحى له ئيبن مه سه ووده وه هاتوه، «نهو که سه ی دزى لى کرا وه به رده وام گومانى خراب به خه لکى ده بات تا وای لى دیت تاوانه کى له تاوانى دزه که زياتر ده بیت.»

* په ژاره و خه م ده روون به ند ده کات له قازانجه کانى، خۆت به دوور بگره له هه ر هوکاریک که به لا و موسييه ته کانت ده خه نه وه ياد، کاتيک وه حشى بکوژى مامى په يامبه ر موسلمان بوو، په يامبه ر پتې فه رموو: هل تستطيع أن تغيب وجهك عني «نه گه ر ده توانيت مه يه ره بهر چاوم.»

* ناپه سهنده بهرده وام بير له موسيپه ته کاني رابردوو بکه يته وه، چونکه دهروون بهند دهکات له کرده وه کردن، وه حشی بکوژی مامی په يامبه ر چوو له لای په يامبه ر، په يامبه ر پټی فهرموو «مه يه ره بهر چاوم»، چونکه موسيپه تيکی گهوره ی وه بير دهاته وه.

* نوميد به هاتنی به لا و موسيپه ت مه خوازه، خو نه گهر دابه زی پټی رازی به، بهر زترین پله ی دلنایي و يه قين هوگريپه له پاش دابه زینی به لا، نه مه نيشانه ی ته و او تيگه يشتنه له حیکمه تی دابه زینی نه وه به لایه له لایه ن خوداوه بو سهر تو، جا يان ده بيته لابه ری تاوان، يان پلته بهر ز دهکاته وه.

* له کانی به لا و موسيپه ته کاند ا پروانه نه وه که سانه ی له وه به لایه قورستريان به سهر هاتووه و ناراميان گرتووه، مه پروانه که سانتيک که تووشی به لا نه بوون چو ن ده ربازيان بووه، به لا و موسيپه ت هاته سهر په يامبه ر و فهرمووی: اودي موسی باکثر من هذا فصبر «مووسا له مه زياتر نازار دراوه و نارامی گرتووه».

* به نارامگری و له خواترسان نار ه حه تيپه کان ده گوړين به نيحمت، پيلانی دوژمن به تال ده بيته وه و خه مه کان نامينن: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرَمَ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: ۱۲۰] «نه گهر نارام بگرن و له خوا بترسن، پيلان و فيلی نه و ان هيچ زيان يکتان پي ناگه يه نيټ».

* به لا ته نانه ت له سهر په يامبه ر انيش ماوه که ی دريژده بيته وه جا نارامگری ت له سهره: ﴿لَمَسْتُهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرُلُلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ۲۱۴] «به لا له مال و گياندا تووشيان هات و هه ژينران، تاكوو پيغه مبه ران و نه وانه ی له گه لياندا باوه ريان هتي نابوو وتيان: که ی سهر خستنی خودا ديت، به راستی که سهر خستنی خودا نزیکه».

* په يامبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ﴾ له دو ليکی مه که که دا سي سال گه مارو درا و يووسف يش چه ندين سال زيندانی کرا، موسيپه ته که ی نه يووب له سهر و نه وه شه وه بوو، عيبره ت به سهره نجامه کانه.

* ﴿وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ [الإنسان: ۱۲] «به هوئی ئارامگریانه وه به ههشت و هه وریشمی کرده پاداشتیان.»

پاداشتی له سهر ئارامگری دانا، وهک ئامازه یهک به وهی که ناره حه تی و به لا دابه زینی یه کلاییه، جا پاداشت له سهر ئارامگری گه وره تره له خودی کاره که.

* په له کردن و ئارامگری کۆنابنه وه، به ئارامگری ئامانجه کان دینه دی و به په له کردن کاره که ده چرپیت و ناگاته ئه نجام: ﴿فَاقْصِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵] «ئارام بگره وهک چۆن پیغه مبه رانی ئولولعه زمی خاوهن هیمه مهت ئارامیان گرت و په له مه که له سه ریان.»

* باشتین ئه نجامه کان سه ختترین ریگیان هه یه و قورستین به لایان له پیشه و پیوستیشان به زۆرتین ئارامگری و چه سپانه: ﴿وَكَذَّبُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ [یوسف: ۱۱۰] «تا کوو ئه و کاتی که پیغه مبه ران بیئومید بوون و د لئیابوونه وه که ئیتر قه ومه کانیان باوه ریان پی ناهینن، ئه وکات سه رخستنی ئیمه یان بو هات.»

* کهس توانای شکاندنی زنجیر و کوئی به لای نییه ئه و خوایه خوئی نه بیت که به قهزا هیناویه تی به سه رتدا، گه وره ترین هوئی پرگارییش گه وره راگرتنی خوایه به یادکردن و ته سبیحات و سوژده بردن: ﴿قُلْ لَا أَنُفِثُ لَكُمْ مِنْ الْمُسْتَحِينَ﴾ [الصافات: ۱۴۳-۱۴۴] «خو ئه گهر یوونس له یادکه ره وان و دهم به ته سبیحان نه با، له سکیدا ده مایه وه هه تا رۆژیک که زیندوو ده کرینه وه.»

* خودا بو خوئی دابه زینه ری به لایه و خوئی لاده ریته تی، دروستکراوه کانیش هوکارن له به رده ستیدا با خویشان نه یانه ویت، یوونس له سکی نه هه نگه که ده رکرد له کاتی که نه هه نگه که چه زیشی نه ده کرد یوونس فریidataته وه و حه زی لئی بوو.

* ئه گهر كه سيكت دى تووشى به لا و موسييه تيك ببوو، ئهوا بزانه هيچ جياوازييهك له نيوان تو و ئهوا نيهه تنهها سوژ و ميهره باني خدا نه بيت، فهرمووده يهك لهو باره وه رپوايه ت كراوه: «ئه گهر برايه كت تووشى موسييه تيك بوو، لاي خه لكى به دلخوشييه وه باسى مه كه، نه وهك خدا ره حم به ئه و بكات و تو گيروده بكات پيوه ي.»

* ئه و كه سه ي تووشى موسييه ت بووه، ئهوا خدا ئه و موسييه ته ي بو پيش هيناوه، ئه مه واتاي ئه وه ناگه يه نييت ئه و كه سه ي پاريزراو بووه له و باشتر بيت. باسكردنى بو شكاند نه وه ي ده بيتته هو ي دابه زيني ئه و به لايه بو سر ئه و كه سه ي باسى كردووه، له فهرمووده دا هاتووه، «ئه گهر برايه كت تووشى موسييه تيك بوو، لاي خه لكى به دلخوشييه وه باسى مه كه، نه وهك خدا ره حم به ئه و بكات و تو گيروده بكات پيوه ي.»

* ئه گهر به لايهك دابه زيه سهرت به هو ي گوپرايه لي و له سر هه ق بوونته وه، ئهوا داوا له خدا بكه جيگيرت بكات پيش ئه وه ي داوا ي هه لگرتنى ئه و به لايه بكه ي، چونكه پاريزراوى له گه ل هه لگه رانه وه و لادان، خودى به لا و موسييه ته.

* په يامبه رى خدا (ﷺ) داوا ي له خدا ده كرد پاريزراوى بكات و ليى ببوريت، له كاتيكا به توانا ترين كه س بوو له سر ئارامگرى ئه گهر به لايهك دابه زييووايه. به رانه ر به لاكان بوه سته ره وه به نزا و پارانه وه، نهك به لاكان لات بدهن له هه ق.

* به خشين ده بيتته هو ي لادانى به لا و موسييه ت، له فهرمووده دا هاتووه: «چاكه كردن ده تپاريزي له به لا و موسييه ت.»

* له كاتي به لا و موسييه ته كاندا مروف پيوسته ئارامگر بيت، نهك له خو ي بدا، ئارامگرى جيگيرت ده كات و له خو دان شپزه ت ده كات.

* کردهوی چاکه په نهانی هوکاری جیگیربونه له کاتی فیتنه و موسیبه تدا، ههروه ها هوکاری تهواو به هیزکردنی گوریسی نیوان خودا و بهنده که یه تی، له فهرموده دا هاتوو: «هه رکهس له ئیوه ده توانیت کرده ویه کی په نهانی و شاراهی هه بیت با نه نجامی بدات.»

* چاکساز ناکریت تووشی تاقیکردنه وه و به لا نه یه ت: ﴿وَأُمِرُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

«فهرمان به چاکه و بهرگری بکه له خراپه و هوگر و به نارام به له سهر هر به لا و ناخویشییه ک که تووشت دیت.»

خودا فهرمانی کردوو به نارامگری، چونکه به لا و موسیبه ت هر پیش دیت.

* چاکسازي و تاقیکردنه وه دووانه ن، له گه ل هه موو چاکسازیه ک به لا و تاقیکردنه وه هه یه: ﴿وَأُمِرُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ [لقمان: ۱۷]

* نه گهر خودا زیره کی و پاکی له که سیکدا کو کرده وه، نهوا تاقیکردنه ویه کی قورسی بو ده هیئتیه پیش.

* نازانم له هه موو میژوودا که سیک هه بو بیت خودا کرد بیتیه جی سوود بو ئوممه ت و تووشی به لا و تاقیکردنه وه نه بو بیت جا که م بیت یان زور. تاقیکردنه وه ده رگایه که هر ده بیت هه موو راستگو یه ک پیایدا تیپه ر بیت.

* ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ [الطلاق: ۲]

«هر که سیک خواناس بیت، خوا دهرووی لی ده کاته وه.»

هر ده بیت راستگو یان بکه ونه ناو ته نگه ژه کانه وه، هر بو یه خودا دهرووی داناوه و له سه ره تاوه نه ی پاراستوون که نه چنه ناوی.

* ټه وکەسە ی سەر مه شقه له هه قدا، ده بێت له کهسانی دیکه زیاتر تاقی بکړیتهوه، هاو شپوهی سەر بۆ جهسته، که ئه ندامتیکه له جهسته دا زۆر تر تووشی پېش هاته و به لا و پیکان ده بێت به راورد به ئه ندامه کانی دیکه.

* پېش پر هوی و سەر مه شقی له هه قدا نایه ته جی، ته نها به ئا رام گرتن نه بێت له سەر به لا و تاقی کړنه وه کانی سەر ریکه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا﴾ [السجدة: ۲۴]

«له ناو ئه واندا پېشه وایان تیکمان دانا رینموونی (خه لک) یان ده کرد به فەرمانی ئیمه کاتیک خویان گرت.»

* په یامی هه ق پاک نابیته وه و گه شه ناکات به هو ی دوژمنه کانییه وه نه بێت، هه روه ها خاوه نه که شی پاک نابیته وه، به تاقی کړنه وه نه بێت.

* زۆر یک له وانیه پش تیان له ریکه ی راست کردو وه به هو ی هاتنه پېشی به لا و تاقی کړنه وه کان بو وه بۆ سەر ریکه که یان به و هو یه وه ریکه یان گۆرپوه، پاریز راوی خویان پېش پاریز راوی هه ق خستو وه، پاشان ریکه تازه که یان به راست کړنه وه و پېدا چوونه وه ناو بردو وه.

* ئه گەر که سانیک دلخۆش بوون به و به لا و موسیبه ته ی دابه زیوه بۆ سەر به نده گه لیک که هه ستاون به جیبه جیکړنی فەرمانی خودا، ئه واه ئه م جوړه دلخۆشییه یان نیشانه ی دوو روویه: ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ [التوبة: ۵۰]

«ئه گەر نا ره حه تی و تیشکانت تووش بیت (به که شخه وه) ده لێن به راستی ئیمه کاری خۆمان کرد له مه و پېش جا به خو شحالی و شادمانییه وه رو و ه رده گیرن.»

* دلخۆشی ته واه به گۆپرا یه لی فەرمانه کانی خودا دیته جی، به لا و تاقی کړنه وه کانی دونیاشی له گه لدا سانا ده بێت، پاریز راوی له به لا به لگه ی دروستی ریبازی که سه که نییه، به لکوو زۆر جار نیشانه ی پېچه وانیه ی ئه وه یه.

* به لا و موسي به ت سهره تايه که بو سهرکه وتن، هه نديک جار ريگاکه دريژ ده بيه ته وه و موسي به ته که بو ماوه يه کی کهم له سهرکه وتن دوات ده خات، سهرکه وتن یوسف له وه ده رگايه وه ده ستي پي کرد که کردiane ناو بيره وه پاشان فروشتيان و پاشان دوور خرايه وه و پاشان به ند کرا، چهند قوناغيکی جياواز بوون، به لام کوناييه که ی به پاشايه تی میسر ته واو بوو.

* تاقیکردنه وه و به لا یه کهم هه نگاوی جیگیر بوون و پته و بوونی ئیمانداره، زور جاریش ريگاکه ی دريژ ده بيه ته وه له کاتي سهرکه وتن و جیگیر بوون. جیگیر بوونی پیغه مبه ر یوسف یه کهم هه نگاوی له خستنه بيريه وه بوو، پاشان له فروشتني، پاشان له به کويله کردنی پاشان له سجنکردنی، کومه له قوناغيکی جياواز تا گه يشت به مولکی میسر، له کاتيکدا هه ر یه ک له وه به لا و موسي به تانه که به تاک و به کوش سه ير بکړن، هيچ سازاتيکی تيدا نابيرني ت له گه ل جیگیر بوونی له میسر، به لام ئه مه لوتف و ميهره بانی خوايه.

* له به لا و تاقیکردنه وه کان پيوسته به نده گومانی باش به په روه ردگاری به ريت، چونکه په روه ردگار به دانایی وردی خو ی ده يانگوزه ري ني ت، به لوتفيکی په نهان که زيره کتريني مرو فیش درکی پي ناکات.

* سهره تاي سهرکه وتن به لاوازی ده ست پي ده کات، یه کهم سهرکه وتن یوسف فروشتنی بوو: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ [يوسف: ٢١]

«ئهو که سه ی له میسر یوسفی کړی به ژنه که ی وت: ريزی لي بگره (شوین حه وانه واهه کی چاکي بو ئاماده بکه) به لکوو سوودمان پي بگه يني ت يان بي که ين به کور ی خو مان، ئا به م جوړه یوسفمان جیگیر کرد (و په له و پایه مان پي دا) له زه وی (میسر) دا.»

* نه هامه تيبه کان قورس و ئه سته م ده بن، به لام له گه ل ته و او بوونيدا
ميه ره باني به دى ده كرېت، ميره م ئاواتى مردنى ده خواست له سه ره تاى
تاقى كړدنه وه كهيدا، ﴿يَلِيَّتِي مِثَّ قَبْلَ هَذَا﴾ [مریم: ۲۳]

«ئای خوژگه پيش ئه م (ړووداوه) بمرد بوومايه.»

كه چى له سكيدا په يامبه رېكى هه لگرت بوو كه په حمه ت بوو بو خه لكى.
* براكانى يوسف ويستيان يوسف بخه نه ژيره وهى زهوى، به لام خدا خستيه
سه ره وهى زهوى و به رزى كړده وه، خستiane ناو بيره وه تاكوو نهى بينه وه، به لام
خودا واى لى كړدن بچنه وه به رده مى.

* خودا چوڼ ويستى لى بيت كاروبار و ړووداوه كان هه لده سووړنييت و
سه رله بهريان پيچه وانه ده كاته وه، ئه و زاتهى كوژالك له و تالييه وه ده گوړيت بو
شير كاتيك به سكى ناژه له كنده تيده په ريت، هر ئه و زاتيه كاته ناخوشه كان
ده گوړيت بو خوشى و په حمه ت.

* پيشهاتنى تاقى كړدنه وهى قورس بو كه سانى دلسوز ده بيته هتريكي ته و او
بو سه ركه و تنيان.

* ده سترگتن به هه قه وه و تاقى كړانه وه و ئارامگرتن له سه رى. ئه م سى شته
له هر به نده به كدا كو بوويه وه، ئه وه نزيكترين كه سه له خوداوه، به لكوو خودا
خوى چاو ديږى ده كات: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ۴۸]

«ئارام بگره بو بريارى په روه ردگارت ئه وسا بيگومان تو له ژير چاو ديږى
ئيمه دايت.»

* مروف به رز نايته وه ته نها له سه ر شانى به لا و تاقى كړدنه وه كان نه بيت:
﴿إِمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا﴾ [البقرة: ۲۱۴]

«ئاخو ئيوه لاتان وايه (به هاسانی) ده چنه به هه شت؟ که چی هیشتا ئه وهی به سهر پيشينانتانا هاتووه، به سهر ئيوه نه هاتووه. ئه وان تووشی گه ليک ته نگانه و ئازار و نه داری و چه وسانه وه بوون؛ زور به توندی هه ژيران.»

* به ئه ندازه ی قورسی تاقیکردنه وه، سهرکه وتن و هه لېژاردن به ده ست دیت.
* سهرکه وتن به ده ست نایات ته نها له سهر قادرمه ی تاقیکردنه وه نه بیټ، شکستی دوا ی سهرکه وتن هیچ قادرمه یه کی نییه.

* تاقیکردنه وه مندال دانی سهرکه وتنه، چه ندین قوناغی هه یه خودا به چه ند شیوه یه ک دایناوه. سهرکه وتنی یوسف به خسته ناو بیر دهستی پیکرد، پاشان فروشتنی، پاشان به نده بوونی و پاشان به ندردنی، چه ند قوناغیکی جیاواز بوون، به لام به سهر داری میسر کو تایی پی هات.

* هیچ ئوممه ټیک سهرناکه ویت پاش ستم، ته نها به تاقیکردنه وه ی زور قورس نه بیټ، نه وه کانی ئیسرا ئیل سهرنه که وتن به سهر فیرعه وندا تا روله کانیان نه کوژرا. ئه وانه ی باوه ریان به مووسا هینا هه ندیکیان کوژران هه ندیکیان له خاچدران له کاتی کدا مووسا له ناویاندا بوو.

* تاقیکردنه وه ی باوه ردار ده رگای سهرکه وتنی هه به سهر بیباوه راندا:
﴿وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ [آل عمران: ١٤١]

«تا خوا (له تاوان) پاکیان بکاته وه ئه وانه ی که بروادارن و بیباوه رانیش بنبر بکات.»

* تاقیکردنه وه خوداییه کان یان سزان یان پاکردنه وه ن یان هه لېژاردن و پله به رزکردنه وه ن، هه ندیکجار هه موویان کوډه بنه وه یان هه ندیکیان کوډه بنه وه. هه رچه نده به نده له خودا وه نزیك بیټ، خودا زیاتر پاک ی ده کاته وه و هه لیده بژیړیټ، هه رچه نده لیوه ی دوور بیټ، ئه وا سزای ده دات.

* پروانه حالې ئهو كه سهى تاقىكراوه ته وه له پاش تاقىكردنه وه كهى، ئه وكات
حيكمه تى تاقىكردنه وه كه ت بو درده كه وىت. جا يان خودا نزيكى ده كاته وه له
خوى يان دوورى ده خاته وه.

* به لا و موسييه ت ده بېته نيعمه ت ئه گهر له خودا نزيكت بكه نه وه، ئه و
نيعمه تيش موسييه ته ئه گهر له خودا دوورت بخاته وه.

* موسييه ت ئه گهر بېته پښموويى، بو ت باشتړه له نيعمه تىك له پښ لات
بدات.

* موسييه ت له گهل ئارامگرتندا باشتړه له نيعمه تىك كه سپاسگوزارى
له سر نه كړيت.

* مروف تاقى ده كړيته وه به چا كه وهك چون تاقى ده كړيته وه به خراپه،
ئهو هى له خودا نزيكت ده كاته وه نيعمه ته هه رچه نده خراپيش بيت، ئه وهش
كه له خودات دوور ده خاته وه به لايه هه رچه نده چاكيش بيت: ﴿ثَوْنُكُم بِالْشَّرِّ
وَالْخَيْرِ فِتْنَةٌ﴾ [الأنبياء: ۳۵]

«تاقيتان ده كه ينه وه به خراپه و ناخوشى و به چا كه و خوشيش.»

* ئه گهر زيانتيك پښ گه يشت و بووه هوى نزيكبوونه وت له خودا، ئه وا
بزانه نيعمه تىك بو هاتووه له وينه سزادا، خو ئه گهر خير و نيعمه تىك
بو دابه زى، به لام بووه هوى دوور كه وتنه وه ت له خودا، ئه وا بزانه سزايه كت بو
هاتووه له شيوه نيعمه تدا.

* خودا هه نديك جار به نده كانى تووشى به لا و موسييه ت ده كات تاكوو
وه بير هه نديك له مروقه كان به ينيته وه كه كه سانى چوارده ورت سوودت پښ
ناگه يه نن و ناتوانن به لات له سر لابه دن ئه گهر خودا ويستى به لايه كت بو پيش
به ينييت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ [الأنعام: ۱۷]

«ئەگەر خوا دووچاری به لا و زیانتيکت بکات، ئەوا جگە ئەو (خوا) کەس نیه
بتوانیت لایبات.»

* خودا به لا و موسیبهت بو سەر بهنده کانی دادەبه زینیت، به لام به
ئەندازەگیری و حیکمەتییکی ورد لایده دات، یوسف به ند کرا و ئازادکردنی
دواخست تا ئەو کاتە ی خەلکی میسر پێویستیان بوو ببیتە عەزیز و سەرداری
میسر، خو ئەگەر پێشتر ئازاد ببوایه ئەوا هۆکاره کانی بهو چۆره بو نەدەرە خسا.

* خودا ماوه ی تاقیکردنه وه کان درێژ ده کاته وه تاکوو ئەو کەسه ی جیگیرتره
شایسته تر بیت به هه لێزاردن: ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الأعراف: ١٢٨]

«داوای یارمه تی له خوا بکه ن و خوڤاگر بن، بێگومان هه موو زه وی مو لکی
خوایه دهیدا به هه رکه س له بهنده (شیاوه) کانی که خوی بیه ویت و سه ره نجامی
چاک بو خواناسانه.»

* خودا به لا و موسیبه ته کان لانادات ته نها به تاقیکردنه وه نه بیت، له کاتی کدا
به توانیه که لایب دات به بی هیچ تاقیکردنه وه یه ک، به لام بو ئه وه ی خه لکی جیا
بکاته وه و ده روونه کان پاک بکاته وه: ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْتَصَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ
بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ [محمد: ٤]

«ئەگەر خوا بیویستایه خوی تۆله ی لێ ده سهندن به لام (فه رمانی پێ دان به
جهنگ) تا به یه کتری تاقیتان بکاته وه.»

* هه موو ئەوانه ی له وته دا راستگۆن، له دلێاندا راستگۆ نین، تاقیکردنه وه
ده ری ده خات کێ به عاتیفه و سۆز قسه ده کات و کێ به باوه ری پته و و
دامه زراوه وه ده دویت: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ
أَخْبَارَكُمْ﴾ [محمد: ٣١]

«تاقيتان ده کهينه وه تا بزانيں کي له ئيوه تیکوښاوه و کيتان خوږاگرتر بووه. به راوردی دهنګوباسی ئيوهش ده کهين.»

* خدا سه رخستنی خوۍ بو بهنده کانی که ميک دوا ده خات، چونکه تا کوو تاقیکردنه وه زياتر بيت، هه لېزارديان زياتر ده بيت و راستگويان و دوو پروان زياتر دهرده کهون: ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَيَبْلُوَنَّكُمْ بِبَعْضِ﴾ [محمد: ٤]

* هه موو کهس ده توانيت هه ق نيشان بدات و بهرده وام بيت له سهري، به لام تاقیکردنه وه کان دهريان ده خات، ميخ به جوو لاندنی دهرده کهويت که جيگيره يان نا.

* خدا به لا داده به زينتته سه هه نديک له بهنده کانی، چونکه ده زانيت ته گهر به لای تووش نه بيت، له ري دهرده چيت: ﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [المؤمنون: ٧٥]

«خو ته گهر به زه ييمان پيياندا بيته وه و په حميان پي بکهين و ناخوشي و سه غلته تيان له ستر لابه رين، ته وه له سته م و سه رکه شياندا روډه چن و سه رگه ردان ده بن.»

* هه نديک له به لا و موسي به ته کان نيعمه تن، خو ته گهر خدا له سه هه نديک له مروقه کان لای بدات له ري دهرده چن، خدا ده يه ویت ته و مروقه رابگریت تا کوو خراپه ی زياتر نه بيت: ﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [المؤمنون: ٧٥]

«خو ته گهر به زه ييمان پيياندا بيته وه و په حميان پي بکهين و ناخوشي و سه غلته تيان له ستر لابه رين، ته وه له سته م و سه رکه شياندا روډه چن و سه رگه ردان ده بن.»

* هه نديک له خه لکی به شيک له موسي به ته کانيان له به خشيندايه، خودا سامان و منداليان پي ديدات تا دليان وابهسته بيت پييه وه و خو شه ويستی نه و به خششانه بچي ته دليانه وه، کاتيک که ته و او جيگير بوو، خودا لتيان وهرده گري ته وه نه م جوړه موسي به ته گه و ره تره له وهی که له سر هه ژاری به رده و ام بووبا و هر له سره تا وه مندالی نه بووبا.

* هه رچه نده دهر وونی مروف سرکه ش و خو به گه و ره زان بيت، نه گهر به لا دابه زيته سهری پروو ده کاته وه خودا هه رچه نده له وه و پيش سهری به رز نه کرد بيت ته وه بو لای خودا، نه و که سه له فيرعه ون سرکه شتر و لاده تر نييه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ﴾ [يونس: ۹۰]

«هه تا نه و کاته ی خه ریک بوو (في رعه ون) بخنکيت نه وسا وتی پروام هي نا.»

* تاقير کړنه وه کان ريزه کان جيا ده که نه وه، هه قی شي و او رو شن ده کاته وه، که واته وا گومان مه به ن خراپه بو تان: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ [النور: ۱۱]

«نه وانه ی نه و بوختانه يان هه لبه ستبوو، ده سته يه ک له خو تان بوون. پيتان وانه بيت بو ئيوه خراپ ده بيت، به لکوو قازانجه بو ئيوه.»

* به لا و موسي به ته کان دهر وون پاک ده که نه وه له ئاره زوو، نه گهر مروف نه خو ش بوو يان پير بوو، له خودا نزيک ده بيت ته وه و تا وانی که م ده بيت ته وه، له کاتيکدا په روه ردگاری کاتي نه خو شی و پيری هر په روه ردگاری له شساغی و گه نجی به، به لام هه و او ئاره زوو دهر وون به ند ده کات.

* به کيک له هو کاره کانی به لا و تاقير کړنه وه نيشاندانی لاوازیی دنیا و فاني بوونيه تی، کاتيک که هه نديک له مال و گيان له ناو ده چيت، ئاماژه يه به وهی له ناو چوونی گشتيشی به هه مان شي وه يه، چونکه دنیا به ش به شه، کاتيک به شيکی دهر و نيشانده ری رو يشتنی هه موويه تی.

* نه فس هه ق ده نښځڼت له ژږر ته پۆلکه گلۍ هه و اوئاره زوودا، جا کاتیک به لا داده به ژڼت، ئاره زوو نامڼڼت و هه ق درده که وښت: ﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَلُّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ۴۶]

«سوښد به خوا نه گهر که مڼک له لاوی سزای په روه ردگارت پرويان تڼ بکات و لڼيان بدات، ئه وه خواناسان به کول ده لڼن: هاوار و ئاه و ناله بو ئيمه، به پراستی ئيمه سته مکار بووین.

* باوه پ له دهروونی هه موو خه لکيدا جڼگيره، به لام ده نښځڼت به خو به گه وره زانين و دهوله مهندي و دهسه لات؛ نه گهر ئه و ناشتنه لابريڼت، ئه و او باوه پره درده که وښت و ئاشکرا ده بڼت، ههر بويه هه موو خو به گه وره زانه کان له پاشاکان و دهسه لاتداران و دهوله مهندان کاتیک دنوڼيا له دهست ده دن زماڼی باوه پريان درده که وښت، کڼ له فيرعه ون سرکه شتر و لاده رتر بوو: ﴿وَإِذَا أَدْرَكَهُ الْمَرْقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ ءَبْنُوا إِسْرَءِيلَ﴾ [يونس: ۹۰]

«هه تا ئه و کاته ی خه ریک بوو (فيرعه ون) بخنکڼت، ئه وسا وتی بروام هيڼا که هيچ په رستراوڼک نييه جگه له ئه و (خوايه) نه بڼت که برويان پڼ هيڼاوه نه وه ی ئيسرائيل.»

له کاتی هاتنی ترس و نه مانی ئه و هوکارانه ی سه لامه تی به رجه سته يين، ئه وانه ی که بوونه ته هو ی سرکه شوی و لادان، ئه و هوکارانه لا ده چن به لاچوونی ئه و سرکه شوی و لادانه ی که هه ق له ژږريدا شاره وه ته وه: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوُجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ [لقمان: ۳۲]

«ههر کاتیک (له دهريادا) شه پۆلڼکی وهک هه وره کان دايانپو شڼت (ترسی نو قمبوو نيان ببڼت) هاوار له خوا ده که ن دلسو زانه ههر بو ئه و ملکه چ ده بن ئينجا کاتیک (خوا) رزگاری کردن بو وشکانی ئه وسا هه نديکيان مامناوه ندييه

(ههنديکي ترين کافره و دان نانیت به چاکه ی خواډا) کهس نيشانه کانی ئيمه
ئينکار ناکات، جگه له پهيمنشکينانی ناشوکور واته سپله.»

ده گه پښه وه بۆ خۆبه گه وره زانين و جا باوه ريان ده نيژن.

* ترس و خۆف په رده له سهر راستی هز گيرسانی ئينسان به ماددياته وه
لا ده دن، بويه ش په روه رډگار به لا و موسي به تی خوی داده به زینیت هه رکاتيک
خه لکی پږده چن تييدا، بۆنه وه ی ژهنگی دلّه کان نه مي نييت و بگه پښه وه سهر
پږگا راسته که، به لاش فهيله سووفه کانی هاوشيوه ی ئهرستو و ئه فلاتون ناوی
ده نين به پاکبوونه وه، چونکه ئينسان له گومانه وه پاک ده کاته وه و ده بیات بۆ
راستی.

فهيله سووفه کان کاريگه ری به لايان له سهر نه فس زانيوه به بی پږشنایي
وه ی.

* هه موو ده رگايه ک به رده رگايه کی هه یه، به رده رگا کانی سه رکه وتنيش
تاقیکردنه وه کان.

* په يامبه ری خودا (ﷺ) لييدرا و جوينی پږ درا و دابريئرا، يوسف خرايه ناو
بيروه و فروشرا و تۆمه تی خرايه پال و به نډکرا، ئه مانه شکست نيين، به لکوو
تاقیکردنه وه ن، تاقیکردنه وه کان به رده رگای سه رکه وتن، هه موو ده رگايه کيش
به رده رگای هه یه.

* سه رکه وتن به ده ست نايات ته نها له سهر پليکانه کانی ئارامگرتن نه بی،
ئوه ی پليکانه کانه ی زیاتر ده برييت سه رکه وتنی زیاتر و به هيزتره، په يامبه ری
خودا (ﷺ) ده فهرموويت «بزانه سه رکه وتن له گه ل ئارامگرتن دايه.»

* ئه گه ر ته نگانه و ته نگزه کان قورس بوون و ناؤوميدي ده رکه وت، ئه وکات
سه رکه وتن ديتي پيش: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا﴾ [يوسف: ١١٠]

«هه تا کاتيک پيځه مبه ره کانيان نائوميد بوون (له سرکه وتن) و گه له کهيان وايان زانی که (پيځه مبه ران) درويان له گه لدا کردوون (له و کاته دا) سرکه وتن و يارمه تیی ئيمه يان بو هات.»

* ئه گهر به لا و موسي به ته کان ته و او قورس بوون، ئه و ا دهر باز بوون نزیکه و سرکه وتن دپته پيش، خودا هيچ کهس جيگير و سرکه وتنو ناکات له هه قدا ئه گهر تا وانه کانی کهم نه کاته وه، چونکه تا وانه قورسه کان خاوه نه کهيان ده خن ئه گهر بهرز ببنه وه.

* گه وړه ترين جوړی دهر و و کرانه وه، ئه وه يه له مندا لدانی بيئوميد ييه وه دهر بچيت.

* دهر باز بوون و بيئوميدی نزیکي يه کترن و يه کيان پيش ئه وی دیکه يان ده که ویت: ﴿وَكَذَّبُوا إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ [يوسف: ۱۱۰]

«هه تا کاتيک پيځه مبه ره کانيان نائوميد بوون (له سرکه وتن) و گه له کهيان وايان زانی که (پيځه مبه ران) درويان له گه لدا کردوون (له و کاته دا) سرکه وتن و يارمه تیی ئيمه يان بو هات.»

* ئه و کهسه ی ئارامگري نه بيت، سرکه وتنی بو دهسته بهر نابيت: ﴿وَمَا يُقْلَهُ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ [فصلت: ۳۵]

«به م ئاسته ناگات که سانیک نه بيت که خوراده گرن و به ئارامن.»

* ههر ده بيت له پاش قورسی و ئاسته نگی دهر باز بوون و ئاسانی بيت، به لام خودا کاتی ههر دوو کيانی دیاری کردووه و ئاسانی و دهر باز بوون ته مهنی زیاتره له قورسی به کان: ﴿وَسَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ [الطلاق: ۷]

«بنيگومان خوا دواي ته نگانه ئاسانی دينيت.»

په يامبه ر (ﷺ) ده فرمووېت: «هرگيز يه ک ته نگانه به سهر دوو ئاسانيدا سهرناکه وېت.»

زورترين هوکاري هه لگه پرانه وهی که سه پېشپړه و دياره کان له هه ق، په له کردنيانه له ديتنی ده رته نجامه کان: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵]

«که واته خوگر به (ئهی موحه ممهد (ﷺ)) ههروه کوو پېغه مبه رانی خوړاگری به هیز دانيان به خوډا گرت و په له مه که.»

به شوین پړگه يه کی دیکه دا ده گه پړن نه گهر نه و پړگه يه ی گرتوويانه سهرکه وتن تيايدا دوا بکه وېت.

* له سهره قېوونت نه وه ناگه يه نيټ که تاقي نه کړي ته وه يان ئازار نه دريټ، په يامبه رانی وه ک زه که ريا و يه حيا کوژراون و موسی ده رکرا و يوسف به ندرکا، گه وره ی په يامبه رانېش موحه ممهد (ﷺ) ئابلووقه دراوه و ليی دراوه و ده رکراوه پاشان هه موويان سهرکه وتوون.

* هه ر به لا و تاقي کړدنه وه يه ک په روه ردگار پېغه مبه ری خواي پې تاقي کړدېته وه، سه لامه تبوون و نه هاتنی نه و تاقي کړدنه وه يه بوټ گه وره يی و پله به رزی نييه تا که سی چاکسازي پي ستايش بکړيټ.

* خودا چاکسازانی به هيچ شتيک تاقي نه کړدووه ته وه نه گهر په يامبه رانی وه ک پېشه نگ به و تاقي کړدنه وه يه دا نه برديټ، تاکوو ئاماژه بيټ به وه ی که رامه ت و پړز له سه لامه تيدا نييه. به لکوو پړز له مه نزلې پړزدايه که به هه شته.

* هه ر به لا و موسي به تيک دابه زيبيته سهر باوه پرداريک، نه و بيگومان خودا هاوشيوه ی نه وه يان قورستری دابه زاندووه ته سهر په يامبه ران، پړزداري پاريزراوي نييه له دونيادا، به لکوو پړزداري پاريزراو بوونه له ئاييندا.

* تهواوی نيعمه ته کانی خدا له سهر باوه پردار و شکو و پژی لای خدا
 نهوه ناگه يه نيت له دونيادا به لا و موسي بهت نايه ته پژی، دنيا بن ده سکه وتی
 شوينکه وتنی هق پاريزراویي دنيا نييه، به لکوو پاريزراویي دواړوژه، نه گهر
 پاريزراوی له دونيادا وابه سته بووايه به شوينکه وتنه وه، نهوا ده بوو موجهيده کانی
 پژگهی خدا که به مال و سامان و گیانی خوږان ده جهنگن، دوورترین کهس
 بوونايه له کوشتن و تياچوونی مال و سامانيان.

* له کاتی تاقیکردنه وه کانداهه لگه پرانه وه و شکست زور پروو ده دات.

* نارام نه گرتن له سهر به لا کانی پژگهی هق له دیارترین هوکاره کانی
 هه لگه پرانه وه و گوږانه، پيشه و عومهری کوږی خه تاب ده لیت: "کوومه لانیک
 خودایان ناسی و پاشان گه پرانه وه سهر کوږ، به هوی به لایه که وه که تووشیان
 هاتووه."

* زوریک له خه لکی شوینی هق ده که ون، به لام له کاتی تاقیکردنه وه کانداهه
 ده گوږین و هه لده گه پرته وه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُذِیْ فِی اللّٰهِ جَعَلَ
 فِتْنَةً لِلّٰهِ النَّاسِ سَعَادَۃً﴾ [العنکبوت: ۱۰]

«هه ندیک له خه لکی ده لین باوه رمان به خوا هیناوه ئینجا کاتیک سزا بدریت
 له پیناوی خوادا (له لایه ن کافران وه) نازار و سزای خه لکی وه کوو نازار و سزای خوا
 داده نیت.»

* نهو که سهی هقی ده ویت ته نها بو ده ستختنی ده سکه وت، نهوه
 یه که م که سه که لاده دات و هه لده گه پرته وه له گه ل یه که م به لا و تاقیکردنه وه دا:
 ﴿وَرَحِیْبُوۡا اَلَّا تَكُوۡنَ فِتْنَةً فَعَمُوۡا وَصُۡوُۡا﴾ [المائدة: ۷۱]

«وایان ده زانی که توله و سزا دوو چاریان ناییت جا بویه کویر و کهر بوون.»
 پيشبینی به لا و موسی بهت سهر پژگه، هوکاری نارامگرتن و چه سپانه کاتیک
 به لا دابه زیت.

* زورېک له خه لکی زور چاوه پروانی کردنی سهرکه وتن له سهریان قورسه بویه لاده دهن و هه لده گه پړنه وه، بیئاگان له وهی خدا به لینی داوه هه ق سهریخت، نهک که سه کان، زورېک له هاوه لان وه فاتیان کرد پیش ئه وهی هیز و ده وله تی په یامبه ری خدا (ﷺ) ببینن.

* پاش به لا و موسیبه ته کان کومه لانیک هه لده گه پړنه وه و کومه لانیک جیگیر دهن و کومه لانیک هیزیان زیاتر ده بیت، به لاکان یه کیکن و جهسته کانیش یهک جوړن، به لام چونکه دلّه کانیاں پیش تاقیکردنه وه کان جیاواز بوون، حالیشیان دواى تاقیکردنه وه کان جیاواز ده بیت.

* ئه و که سه ی له هه ق هه لگه راوه ته وه پاش تاقیکردنه وه، نیشانه ی ئه وه یه ئه و که سه کاتیک له سهر هه ق بووه به دلنیا یی و یه قینیکی ته واوه له سهری نه بووه، خودا به و تاقیکردنه وه یه وای لی کردووه پرووکه شی بگه پړته وه سهر ئه و شته ی دل و ناخی له سهره تادا له سهری بووه.

نيعمه ته کان و رۆزی و دهوله مندی و سوپاسگوزاری

* نيعمه ته کانی خدا به کوټا نايه ن ته نانه ت سپاسگوزاری له سه ر
نيعمه ته کانیش نيعمه تیکي دیکه يه که پيوستی به سپاسگوزاریه کی تازه هه يه:
﴿رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَيَّ﴾ [النمل: ۱۹]

«ئهی په روه رنده ی من! وام رابینه سوپاسی چاکه ی تۆ بکه م که ده رباره ی من
و دایک و بابمت کردوو ه.»

* ده ربرینی سوپاسگوزاری بۆ خودا له سه ر نيعمه ته کان له بری باوک به شیکه
له چاکه کاری به رانه بر به باوک.

* هه ندیک جار دایک و باوک له سوپاسگوزاری ئه و نيعمه تانه ی له سه ریانه
که مته ر خه من، چاکه کاری به رانه بریان ئه گه ر مندا له کانیا ن ئه و سپاسگوزاریه یان
بۆ بکه ن، چونکه سپاسگوزاری مندا له کان وه ک سپاسگوزاری باوک و دایک
هه ژمار ده کریت: ﴿رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَيَّ﴾
[النمل: ۱۹]

«ئهی په روه رنده ی من! وام رابینه سوپاسی چاکه ی تۆ بکه م که ده رباره ی من
و دا ک و بابمت کردوو ه.»

* ئه و که سه ی ده به خشیت نيعمه ته کانی بۆ به رده وام ده بیت هه رچه نده
ببیا و پریش بیت، له فه رمووده دا هاتوو ه: «خودا چه ند کو مه لانیکی تایبه ت
کردوو ه به نيعمه تگه لیکه وه بۆ سوودی به نده کان، تا ئه وان بیه خشن خودا بۆیان

به رده وام ده کات، جا کاتيک ده ست بگر نه وه له به خشين، نهوا لپيان ده گرته وه و ده داته که سانيکي دیکه.»

* سهرکه و تنه کان نه گهر سوپاسگوزاريان له سهر نه کړيت، شکستيان به شويندا ديت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ [آل عمران: ۱۲۳]

«سویند به خوا بیگومان خوا ئیوهی سهرخست له (جهنگی) به دردا له کاتيکدا ئیوه کهم و لاواز بوون، دهی له خوا بترسن، به لکوو سوپاس گوزاری بن.»

* نه گهر خدا به رزی کردیته وه له خوت بای مبه. له وانه به بو نه وه به رزی کردیته وه تا داتبگریت، نیعمه ته کان به سپاسگوزاری ده پاریزریت و به سپله یی و پینه زانیش نه مانی به سهردا دیت.

* نه و نیعمه ته ی مروف له خدا نزیك نه کاته وه، پیښه کییه بو تیاچوون، نه و پیښه کییه ش سهره تا که ی پشتکردنه چاکه به و کو تاییه که ی سهر قالبوونه به خراپه وه.

* نه گهر خدا نیعمه ته کانی به سهر مروفیکدا زیاد ده کرد و نه و مروقه ش زیاتر تاوانی ده کرد، نهوا خدا به ره و خراپه ده بیات تا کوو سزای بدات په یامبه ری خدا (ﷺ) ده فهرموویت: «نه گهر دییت خدا هه موو نه و شتانه ی بنده خو شی ده ویت، پییدا، به لام ههر له سهر تاوان بوو، نهوا بیگومان نه وه بردنیه تی به ره و تیاچوون.»

* خدا چه ندین حکمه تی هه به له دابه زاندنی نیعمه ته کان و سزاکانیدا، به په کیان که سیک رینمووی ده کات، به وی دیکه یان که سیک گومرا ده کات. موسیبه تیک بیته رینموویت باشر و چاکتره بوت له نیعمه تیک له ری راست لات بدات.

* ټه گهر زيانتيك پښ گه يشت به لام بووه هوځى نزيك بوونه وهت له خودا،
ټهوا بزانه نيعمه تيكت بو هاتووه له وينه ى سزادا، خو ټه گهر خير و نيعمه تيكت
بو دابه زى، به لام بووه هوځى دووركه وتنه وه له خودا، ټهوا بزانه سزايه كت بو
هاتووه له وينه ى نيعمه تدا.

* له قورسترين جوړه كانى سزا، ټهوا سزايه يه كه به هوځى نيعمه تيكه وه ده ى
چيژيت، خاوه نه كه ى له سزادا ده بيت و هه زناكات وازى لى بهيښت و بهرده وام
له سزادا ده ميښته وه: ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبة: ۸۵]

« (ټه ى موحه ممد (ﷺ)) با سهرت سورنه هښى مال و مندالى زوريان،
به راستى خوا دهيه ويټ به وه (مال و مندال) سزايان بدات له دنيا دا و گيانيان
دهر بچيت له كاتيكا كه بيا وه پرن.»

* پالداڼى نيعمه ته كان بو لاي جگه له خاوه ن نيعمه ت له سپله ى و
پينه زانى نيعمه ته كه يه، سوله يمان كاتيک نيعمه تى خودا ى به سهر خوږه وه دى،
فه رموى: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ [النمل: ۴۰]

«ټه مهش چا كه ى په روه رنده ى منه، ويستى تاقيم بكاته وه؛ ټاخو شوكرانه بژيرم
يان پينه زان.»

* گه وره ترين ټامانجى شه يتان ټه وه يه مروف سپله و پينه زان بيت به رانه ر
نيعمه ته كانى خودا و سپاسگوزارى خودا نه بيت: ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۷]

«ټه وسا له پيش و پاشه وه بوياڼ ده چم، راست و چه پيشيان لى ده گرم؛ جا
ده بينى زورينه يان شوكر ناكهن.»

* له بیرکردنی نیعمه ته کان هۆکارن بۆ هاتنی ناخۆشی. خراپه کاری سه ره هەڵنادات ته نها له گه‌ڵ سه‌پله‌یی و پینه‌زانی‌دا نه‌بی‌ت: ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ [الأعراف: ۷۴]

«نیعمه‌تی خواتان له بیر بی‌ت و پین دامه‌گرن له سه‌ر به‌دفعه‌ری له زه‌ویدا.»

* نیعمه‌ته‌کان ده‌رۆن و نامینن به‌هۆی سه‌پله‌یی و پینه‌زانی خاوه‌نه‌که‌یانه‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر له پاکترین شوینیش بن، په‌یامبه‌ر موحه‌مه‌د گه‌وره‌ترین نیعمه‌ت بوو، کاتی‌ک خه‌لکی مه‌که‌که‌ پینه‌زان بوون به‌و نیعمه‌ته‌، خودا گواستیه‌وه بۆ مه‌دینه، نیعمه‌ته‌کان جی‌گا‌کانیان خۆش ناو‌یت، به‌ل‌کوو شوین سوپاس‌گوزاره‌که‌یان ده‌که‌ون.

* پینه‌زانی و سه‌پله‌یی به‌رانبه‌ر نیعمه‌ته‌کان هۆکارن بۆ سزای گشتی و تیا‌چوونی ده‌وله‌ته‌کان: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِشَتَهَا﴾ [القصص: ۵۸]

«چه‌نده شاریشمان ق‌ر کردن (که خه‌ل‌که‌که‌ی) به‌ خۆش‌گوزه‌رانی خۆیان سه‌رخۆش ببوون.»

* پینه‌زانی و سه‌پله‌یی به‌رانبه‌ر نیعمه‌ته‌کان ده‌رگای فیتنه‌ی ترس و برسی‌یتی و سته‌م ده‌کاته‌وه به‌سه‌ر ده‌وله‌ته‌کاندا: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۲]

«خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌ (خه‌ل‌کی) شار‌یک که ه‌یمن و د‌ل‌یا بوون ر‌زق و پ‌وزی ز‌وری بۆ ده‌هات له هه‌موو شوین‌یکه‌وه که‌چی به‌رانبه‌ر چاکه و به‌ره‌کانی خوا ناسوپاس و سه‌پله‌ بوون جا خوا به‌و ه‌ویه‌وه کردی به‌به‌ر (خه‌ل‌که‌که‌ی)‌یدا پ‌ۆشاک‌ی برسی‌یتی و ترس له‌به‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یان‌کرد.»

* مروځ کاتيک سپله و پینه زان بوو بهرانبهر خودا، به لا و موسیبه ته کانی له بیردا ده بیټ و نیعمه ته کانی له بیر ده کات، مروځ ته گهر ته مه حالی بیټ بهرانبهر خودا، ده بیټ چوڼ بیټ بهرانبهر خه لکی، بیگومان خراپه کانیانی له یاد ده بیټ و چاکه کانیان له یاد ده کات: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ [العادیات: ۶]

«بهر اړستی ئینسان بو پهروه ردگاری ناسوپاسه.»

* دلخوښوونی مروځ بهو روژییهی خودا پتی داوه و ستایشنه کردنی خودا له سره نهو روژییهی، ده بیټه هوۍ سره ه لډانی سرکه شی و سپلهی و پینه زانی نهو نیعمه ته، قاروون بهو جوړه بووه: ﴿وَإِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ [القصص: ۷۶]

«(ئیماندارانی) گه له کهی پټیان وت دلخوښ مه به (بهو سامانه) بیگومان خوا نهو که سانهی خوښ ناوټ که دلخوښ و له خوښایی بوون به سره وت و سامانه وه.»

* نه مان و ئاسایش پاشان روژی پاشان کوفر و بیباوه ږی، نه م ههنگاوانه به سزا کوټایان پی دیت: ﴿وَلَوْ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۲]

«خوا نمونهی هیناوه ته وه به (خه لکی) شاریک که هیمن و دلنیا بوون رزق و روژی زوری بو ده هات له هه موو شوټنیکه وه که چی بهرانبهر چاکه و به هره کانی خوا ناسوپاس و سپله بوون جا خوا بهو هوۍ وه کردی به بهر (خه لکه کهی) یدا پوښاکي برسیتي و ترس له بهر نهو کرده وانهی که ده بانکرد.»

* نهو نوممه ته باوه پرداره ی پاش فزل و به خششی خودا به ئاسایش و خوشگوزهرانی کافر ده بیټ و سپله ده بیټ بهرانبهر نیعمه ته کان، تیاچوونی

له پيښتړه لهو نوممه ته کافره ی هه ر له سهره تاوه به کافری خودا ئاسایش ډ خوشگوزهرانی پي داوه.

* زورچار خودا ده ولت و شارستانیه کان له ناو نابات تا کوو ده گاته ئه وپه تهاوی و سنوورشکینیان، ئه و جا خودا ده یان گیریته وه بو سهره تایان: ﴿وَرَكَّ أَهْلُكُنَّا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾ [القصص: ٥٨]

«چهنده شاریشمان قر کردن (که خه لکه که ی) به خوشگوزهرانی خویان سهرخوش بپوون.»

* مروف نیعمه تی پي ده دریت و ئه و نیعمه ته ی ده بیته جی تاییکردنوه بو، ههروه ها خراپه ی تووش دیت، ده بیت هو ی تاییکردنوه بو، شهر ډ خراپه یهک له خودا نریکت بخاته وه نیعمه ته، نیعمه تیکیش له خودا دوورت بخاته وه به لا و خراپه یه ﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ [الأنبياء: ٣٥]

«ئیمه تاقیتان ده کهینه وه به خراپه و ناخوشی و به چاکه و خوشیش، ډ چاک و خراپ ده رکه ویت.»

* ده ربازبوون له به لا و موسیبه ت تاییکردنوه یه، خودا سپاسگوزار ډ سپله کانی پي تاقی ده کاته وه: ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ [الزمر: ٤٩]

«ئینجا کاتیک ئاده می زیانکی لی کهوت هاوارمان بو دینیت له پاشان هه کاتیک به هره یه کمان پیدا ده لیت: به راستی ئه م به هره یه م پي دراوه به هو ی لیزانی خومه وه (وا نییه) به لکوو ئه زموون و تاییکردنوه یه.»

* تاییکردنوه به خوشگوزهرانی زیاتر دوورت ده خاته وه له خودا به راورد به تاییکردنوه به تنگی و ژینی قورس، عه بدولړه حمانی کوری عه وف ده لیت: "تاییکراینه وه به ناخوشی و ئاراممان گرت، به لام تاقیکراینه وه به خوشگوزهرانی و ئاراممان نه گرت."

* هاتنی نيعمه تی له ناکاو پاش تهنګانه و هه ژاری سهرکەشی ده چينيت له دلد، بويه زور به ئاگا به بهرانبهری: ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتُهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي ءَايَاتِنَا﴾ [يونس: ۲۱]

«کاتیکیش خه لکی له دوای ناخوشییه ک که بویان پیش دیت له ره حمهت و به خششی خومان به هره وهریان ده کهین، ئه وه یه کسه ر پیلانگپری کاریانه دژ به ئایین و فه رمانه کانی ئیمه.»

ئو نيعمه تانه ی له ناکاو و بن هه نګاو دین، ئه وا ئیستدراج و پله پېپرین به ره و تیاچوون.

* نيعمه ته کان مروّف تووشی سهرکەشی ده کهن و شتگه لیکي له بیر ده به نه وه، خودا تووشی چه ند ئازاریکی ده کات تا کوو پهروه ردگاری به یاد بېته وه و بگه رپته وه بو لای: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ [الأنعام: ۴۲]

«ئیمه بو سه ر گه لیک له گه لانی پیش توش (پنځه مبه رمان) به رپ کړدوون. (ئو که سانه ی یاغی ده بوون) تووشی به لا و نسیبه تانمان ده کړدن، تا به شکوو له به رمان بلا لینه وه.»

* خودا روژی ده دات به هه مووان، ئه وانه ی خووشی ده وپن و ئه وانه ش که رقی لییانه، کو مه لانیکی پښ نیک ده کاته وه و کو مه لانیکیش دوور ده خاته وه: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ لِيُزَادُوا فِي إِثْمِهِمْ﴾ [آل عمران: ۱۷۸]

«هه رگیز وا گومان نه بهن ئه وانه ی که بن باوه رن ئو مو له تدانه ی ئیمه بو ئه وان چاکه بو خو یان، به راستی ئیمه مو له تی ئه وان ده ده یڼ بو ئه وه ی گونا ه ی زیاتر بکه ن.»

* تهنيا تهوانه پي له رۆزي دوژمنه کانيان ده گرن که دژايه تي کاريان تي ده کات، به زانايه ک گوترا: بۆچي خدا خوۍ به باشتريڼ رۆزیده ر وه سف کردووه؟ گوتي: نه گهر به نده که ي باوه پي نه هينيت، رۆزي لي نابريت. چونکه باوه پرداري و بي باوه پريه که ي بۆ خودي خوۍه تي.

* گومرپاکان وا گومان ده بن خدا رزقيان ده دات به هوۍ تهوه ي که خوښياني ده ویت، به لام خدا به پله به ندانه به ره و گومرپايان ده بات و له بيريان ده با ته وه و تيان ده بات: ﴿أَلَيْسَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَّالٌ مَّا لَ الْيَمِينِ﴾ ﴿سَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [المؤمنون: ٥٥-٥٦]

«ئاخو تهوان پتيان وايه که به و مال و منداله پتيان ده به خشين، نه خير، وانيه، مه به ستمانه به په له له ناز و نعيمه ت به ره وه ريان بکه ين؟ به لکوو تهوانه ههستي پي ناکه ن.»

* خدا به هوۍ نييه تي مروځه کانه وه زياتر رۆزيان ده داتي وه ک له کارکردنيان: ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ [الأنفال: ٧٠]

«نه گهر خوا خير له دل کانتاندا به دي بکات، تهوه زور له وه باشتريان پي ده به خشيت که ليتان وه رگيراوه.»

* پاريزگاري له نويز و فرمانکردن به خانه واده به نه نجامداني نويز هوکاري رزق و يارمه تیده ري زياد بووني رۆزيه: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا حَتَّى تَرْزُقَكَ وَالْعَقَبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: ١٣٢]

«ته ي موحه ممد (ﷺ) فرمان بده به نه نداماني خيرانه که ت به نويزکردن و خوشت خوړاگر و به رده وام به له سر به جه پتياني ئيمه داواي رۆزيت لي ناکه ين به لکوو ئيمه رزق و رۆزي تو ده دهيڼ و سه ره نجامي چاک بۆ پاريزکاران و خواناسانه.»

* په کيک له هوکاره کانی روژی، سهرخستنی لاواز و سته ملیکراوانه به سهر به هیز و سته مکاراندا، په یامبه ری خدا (ﷺ) ده فهرموویت: هل تنصرون وترزقونا بضعفائکم؟ «جا ئایا ئیوه سهرده خرین و روژی دهرین تنها به هوئی لاوازه کانتانه وه نییه؟»

* هه ندیک جار بیبه شبوون نیعمه ته و روژی و پیبه خشینیش سزایه، له فهرمووده دا هاتووه «خودای گه وره بهنده باوه پرداره که ی له دنیا ده پاریزیت، له کاتیکدا ئه و هزی لیته تی وه ک چوون ئیوه نه خو شه کانتان له خواردن و خواردنه وه ده پاریزن له ترسی زیان بهرکه وتنیان.»

* خیر و چاکه یه ک ئه گهر له خودا دوورت بخاته وه، ئه وه سزایه: ﴿أَيُّحْسَبُونَ أَنَّمَا يُدْرِكُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ﴾ نَسَارِعْ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ [المؤمنون: ۵۵-۵۶]

«ئاخو ئه وان پټیان وایه که به و مال و مندا له پټیان ده به خشین ۵۵ مه به ستمانه به په له له نازو نیعمه ت به هر وه ریان بکه ین؟ به لکوو ئه وانه هه سستی پی ناکه ن.»

* هه ندیک جار خودا شتیک له مروف قه ده غه ده کات، نازاری پی ده چیژیت، ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ [القصص: ۱۲]

«ئیمه پیشت هرچی ئافره تی شیرده ره له ومان هرام کرد.»

چونکه پاریزه ریکی له وه باشرمان بو دانابوو که پیویست ناکات پیوه ی سهرقال ببن: ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾ [القصص: ۱۳]

«ناردمانه وه لای دایکی، تا چاوی پی روون بیته وه.»

* خودا روژییه ک له مروف لاده دات که ته مه نی خو ی تیدا سهر ف کردووه، چونکه ده بیته هو ی چوونه دوزه خیه وه، ئیبن مه سعود ده فهرموویت: "پیاوی

وه ها هه به بازرگانی يان ده سه لاتيکي ده ویت جا کاتيک که نزيک بوو به ده ستي بهيئت، خودا به فريشته يه کی ده فهرمو ویت: بچو لای ئه و بهنده يه م و ئه وى لى لابه، چونکه ئه گهر بوى ئاسان بکه م، ئه و ده يخه مه دوزه خه وه، ئه و فريشته يه ش کاره که ی لى لاده دات، به رده وام گومان به خه لکی ده بات: فلان پيى هه لخليسکاندم، فلان پيشم که و ت، له کاتيکدا ته نها خودا لى لاداو ه.

* پايه و پيگه ئه و زه وييه يه که ئاره زووى تيدا گه شه و چه که ره ده کات، سامان ئه و ئاوه يه که پيى ئاو ده دريت، بويه هه موو بیدعه و گومراييه ک پيوستى به زه وى و ئاوه، هه روه ها که سيکيش که ئاوى بدات.

* شارستانيه ت و ده ولته کان زياتر به هووى ده ولته مه نديه وه له ناوچوون وه ک له هه ژارى، له فهرمووده دا هاتووه: سويند به خودا له هه ژاريتان ناترسم، به لام ده ترسم دونيا به پرووتاندا بکريته وه وه ک چون به رووى ئوممه تانى پيش ئيوه دا کرايه وه جا پيشبرکيان تيدا کرد و به هوويه وه تياچوون.»

* بيگومان ئه و کاتانه ی خودا رۆزى زور و خوشگوزهرانى و به خشى زورى تيدا ده دات به خه لکی، ئه و خه لکی زياتر خراپه کارى و کوشتارى تيدا ئه نجام ده دات، ئه و کاتانه ش که خوشگوزهرانى تيدا که م بيت کوشتار و خراپه کارى تيدا که م ده بيت، ميژوو و حالى ئيستممان شاهيد و گه واهيده ريکى دادوهر و ئاشکرايه له سهر ئه م بابه ته.

* زورترين لادانى مروف له کاتى ده ولته مه ندى و خوشگوزهرانيديه، نه وه ک کاتى هه ژارى و ته نگه ژه: ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِيْٓ اَيَاتِنَا﴾ [يونس: ٢١]

«کاتيک ئيمه ده چيزين چاکه و به هره يه ک به خه لکی له پاش زيان و ناخوشييه ک که لبيان که و توه ته ده ست به جى ئه وان پيلان ده گيرن ده رباره ی نايه ته کانى ئيمه.»

* زورېک له سزاګانی خودا بۆ ئوممه ته ګان له کاتی خوشگوزهرانی و دهوله مه ندیدا پروویان داوه، نهک له کاتی هه ژاری و ته نگه ژه دا.

* هه ق و خوشگوزهرانی که مجار هه یه له که سیګدا کۆ ببیته وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ﴿٣٥﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ ﴿٣٤﴾ [سبأ: ۳۴-۳۵]

«(ئیمه) بۆ هه ر شوینیک (پیغه مبه ریکی) بیدارخه ره وه مان نه ناردوه، خوشگوزهرانان نه یانتوانیبیت: ئیمه بروامان بهم (بیروباوه ره) نییه که به ئیوه دا ره وانه کراوه! ههروه ها وتوویانه: ئیمه سامان و نه وه ی زورترمان هه یه (له) ئیمانداران، دیاره که خوا ئیمه ی خوش ده ویت!، ئیمه (له قیامه تدا) سزا و ئەشکه نجه نادرین!»

* دهوله مه ندی بووه ته ریگر له نیوان که سانیک که بګه ن به حه ق، له کاتیګدا سهروه ت و سامان له ریګا ده ست ده که ویت، زورجاریش له نزیکانه وه به میرات بۆت ده مینیته وه، له کاتیګدا حه ق ده سته ګان پپی ناګه ن، به لکوو دلە ګان به نا په حه تی و ماندوو بوون به ده سته دینن.

* خه لکی کاتیک دهوله مه ند بوون، خودایان له بیر ده چیتته وه کاتیکیش هه ژاربین پروو ده که نه وه پهروه ردگار: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ [الروم: ۳۳]

«کاتیک ته نگانه وه و ناخۆشی تووشی خه لکی ده بیت، هانا و هاوار بۆ پهروه ردگاریان ده بن و هه ر له وه ده پارینه وه، پاشان که ناخۆشی و ته نگانه که نه ما و خوا ده وری په حمه ت و میهره بانی خۆی لیکردنه وه، یه کسه ر ده سته یه کیان هاوه ل بۆ پهروه ردگارییان بریار ده دهن.

هه ق له نيوان به هيز و لاوازه کاند

* نوممه تان به هووی کرده وهی به هیز و دهوله مهنده کانه وه له ناو ده چیت نهک لاواز و هه زاره کان ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۶]

«کاتیک بمانه ویت (دانیشتووانی) شار و ولاتئ له ناو بهین فه رمان ده دهن (به گوپراهلی و کرده وهی چاک) به دهوله مهنده خراپه کار و زورداره کانی که چی ئه وان یاخی ده بن و له فه رمان دهرده چن جا بریاری (سزادان) پیویست ده بیت بو (دانیشتووانی) ئه و شارانه جا ئه و شارانه ویران ده کهین به ویرانکردنیکي ته و او.»

* زوریک له گومرایی خه لکی به هووی لاساییکردنه وهی گه وره کان و خوگونجاندنیان له گهل ژيانی واقعدا په یداده بیت، به بی ئه وهی بیربکه نه وه له هه ق: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا الْسَّبِيلَ﴾ [الأحزاب: ۶۷]

«ده لیت: ئه ی په روه ردگارمان به راستی ئیمه به گوئی سهران و گه وره کانمان کرد ئیتر له ریگای راست گومرایان کردین.»

* کرداری پاشاکان و گه وره کان گه وره ترین هوکاری زوو بلاو بوونه وهی هه له و ره واجپیدانی هه له ن، چونکه خه لکی پیشبرکئ ده کهن بو لاساییکردنه وه یان، هه ر ئه م هوکاره یه وای کردووه که ریگریکردنیان له هه له به گه وره ترین جیهاد هه ژمار بکریت.

* دژايه تی کردنی په يامبه ران له لايه ن سهر کرده و که سه گه وره کانه وه دهستی پښ کردوه، نهک لای خه لکی گشتییه وه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيُنْكَرُوا فِيهَا﴾ [الأنعام: ۱۲۳]

«به و شیوه یه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوانبارانیمان کرد (به دهسه لاتدار) بوئنه وهی پیلان و فیل بکه ن له و شارانه دا.»

* په که م دژايه تی کردنی هه ق له هه موو کاتییکدا گه وره کان پښی هه لساون، پاشان لاوازه کان شوینیان که وتوون: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيُنْكَرُوا فِيهَا﴾ [الأنعام: ۱۲۳]

هه روه ها یه که م که س که گوپرایه لی هه قی کردوه لاوازه کان بوون، پاشان گه وره کان.

* وتهی نزم و بیئهرزش که دهربره که یان خاوه ن پیگه و گه وره یی و دهسه لات بیت وای لی دهکات گرنگ و جیی بایه خ بیت، هه روه ها لاوازی و هه ژاری و بیدهسه لاتی نه و که سه ی وتهیه کی بهرز و جوان ده لیت و وای لی دهکات بیئهرزش و هه ژمارنه کراو بیت، فیلکرده له نه قل نه گهر وته و خاوه نه که ی تیکه ل بکریت و هه ردوویان به یه که وه بکیشری ن.

* نه قل لاواز ده بیت له بیرکرده وه و تیرامان له و بوچوونانه ی گه وره و سهرکرده کان ده ری دهرپن و پشتگیری ده که ن: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ [الأحزاب: ۶۷]

«ده لیت: نه ی په روه ردگارمان به راستی ئیمه به گوپی سهران و گه وره کانمان کرد ئیتر له ریگی راست گومپریان کردین.»

* زورینه ی نه قله کان وهک بوله بالنده ن شوین به هیزه کانیان ده که ون نه گهر نه وانیان له ده ستدا شوین هاوشیوه که ی ده که ون، نهک له بهر شوینکه وتنیان

بۆ هه ق، هه موو ولاتيک بۆچوونیکي هه يه که ده سه لاتدارمکانيان دروستيان کردوو: ﴿أَطْعَمْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ [الأحزاب: ٦٧]

«ئيمه به گوئي سهران و گه و ره كانمان کرد، ئيتر له ريگاي راست گومرايان کردین.»

* متمانه بوون به مه زني تيهک و ژيان له ژير سيبه رياندا، ده بيته هو ي ليه سندنه وه ي و ره به رزي فيربووني زانسته شه رعييه کان. بويه زور که مه گه و ره کان که سي گه و ره ي وه ک خويان به يينه دنياوه.

* هه موو ئه وانه ي که توانايان هه يه به سه ر خه لکيدا، وه ک سه رکرده کان و ده و له مه نده کان ده توانن وابکه ن خه لکي شوين فکر و بۆچوونه کان بکه ون هه رچه نده ئه و فکرانه ته و او هه له بن، خودا ئه وه جيگير ده کات و ده فه رموو يت: ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ٣٤]

«هه ميشه ئه وه پيشه يانه و به و جو ره ده که ن و هه ر واش ده بن.»

* هه ر فکر و بيروباوه ريک به هي ز و سيا سه تي سه رکرده کان چه سپاييت به نه مانيان ئه و فکره ش ناميني ت، بيروباوه ري چه سپي و ره گدا کوتاو ئه وه يه خودي خو ي له دلدا بچه سپي ت، پاشان بپاري زري ت به ره گ داکوتاني زياتري.

* له هه ر سه رده م و زه مه ني کدا ده سه لاتداريکي به هي ز هه بيت خه لکي گشتي و زوريک له که سه تاي به ته کانيش واده بينن که له سه ر هه قه، هه رچه نده له سه ر ئه و په ر نا هه قی و باتل بيت، ئه گه ر ده سه لاته که نه ما، ئه و ا پيوه ره که ش ناميني ت، هيچ بيروباوه ريک له بيروباوه ري فيرعه ون گومرا تر نه بووه، له کاتي کدا وای ده بيني که بيروباوه ريکي هه ق و راسته.

* دهروونی مروځ هز و خواستی بو نزيکی له گه وره کانه وه هه يه و
بوچوونه کان بهو لايه دا ده شکيندرينه وه که ټو پازی ده کات، گه وره ترين
پاداشتی فيرعه ون بو ساحره کان ټوه بوو که پټی گوتن: ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا
لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ [الشعراء: ۴۲]

«گوتی: دياره ټوسا ټیوه له نزيکانی خوّم ده بن.»

ټه وانیش ټه وپهړ هه ولّی خوځان له ناهه قيدا سهر ف کرد، تاکوو بېټه هوّی
نزيک بوونه وه يان.

* هه رکه سيک به ساده يی بژيت تووشی سه رکه شی و له سنوورده رچوون
ناييت، چونکه يه که م هه نگاوی سه رکه شی زيده په ويکردنه. ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ [طه: ۸۱]

«بخوّن لهو روژييه پاکانه ي پيمان داوون و زياده په وی تيدا مه که ن ټه گينا
خه شم و قاری من ده تانگريته وه.»

زيده په وی کردن و خو به که مزانين کوّنا بنه وه.

*خودا زورتيک له په يامبه ران و بانگه وازکارانی هه قی له هه ژاران يان له
خه لکانی مامناوهند هه لېزاردووه، بوّټه وه ی ته نها پاکه کان شوينيان بکه ون و
ته ما حکار و چنوکه کان لتيان دوور بکه ونه وه، هه ربويه شوينکه و تووانی په يامبه ران
له کاته ته نگانه کاند ا جيگير و چه سپاون.

* هه رکه س پروانتيته ميژوو، ده بينيت ټه وه ی به هيژترين ټه قل و ته واوترين
فکريان هه يه خه لکانی لاوازن، به لام بيروباوهړ و فکری هه ژار لای ده وله مه ند
بيټه رزش و هه ژاره.

* هه ق لای ئه و که سانه ی له خوښگوزهرانی و ده وله مه نديدان هيڼده پروون نيبه به و جوړه ی لای هه ژار و لاواز و زه حمه تکيشه کاندې پروونه: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ [العنکبوت: ۶۹]

«که سانتيک که له پيناو رهامه نديی ئيمه دا تیکوښانيان کردووه به راستی رينموونيان ده که ين بۆ ريبازه کانی خو مان.»

* ئه گهر خه لکی جياواز بوون، ئه و هه ق لای لاوازان به ده ست ديت. دوور بکه وه له بوچوونی خو به گه وره زانان، له فهرمووده دا هاتووه: «خه لکانی به هه شت هه موو لاواز و به لاواز داندراوه کانی و خه لکانی دوزه خ که سه خراپ و ره ق و خو به گه وره زانه کان.»

* هه رکه س ساده بژی، سه رکه شی و سنوور شکیني ناکات چونکه ماده گه رایي تووی سنوور شکینيه: ﴿تَلْكُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ [طه: ۸۱] له خه لال و پاکی ئه وه بخون که پيمانداون به روژی، زيده پوهی تيدا مه که ن و سنوور بشکینن، جا خه شمی منتان به سه ردا ده چه سپيت.

ئيسراف و زيده خه رجي له گه ل خو به که مزانيدا کو نابه نه وه.

هه له و گومړايي و خراپه

* باوه ربوون به خودا ئه قَل به هيژ ده کات و هه له ی که م ده کاته وه، ئه و که سه ی به هيژ ترين باوه رې هه يه که مترين هه له ی هه يه، په يام به ر (ﷺ) ده فهرمو وېت: «بروادار دوو جار له يه ک کونه وه ناگه زړيت.»

* هه نديک جار خودا مروږف ده خاته ناو هه له وه، تا لاوازيوونی به بير به ينيته وه و ته او وييتي په روه ردگاري بو ده ربکه وېت، خو ئه گه ر مروږف به رده وام له سر هه له بووبا، ئه و په روه ردگاري له ياد ده کرد و لارې ده بوو، به لام هه نديک جار تبي ده که وېت تا کوو بگه رپته وه لای په روه ردگاري و لارې نه بېت.

* هه رکه س به خوږدا چووه وه و هيچ هه له يه کی له خوږدا به دی نه کرد، ئه و خودا به تي بو خو ی داناوه، يان نه فامييه کی خه ستوخول و گه وره ی بو خو ی چه سپانده.

* ناسيني هه له کان رپړه وی پيکانی راستيه کان.

* خو به ریکردن له هه له هه له يه کی ديکه يه، دان نان به هه له دا قادر مه ی گه يشته به راستيه کان: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ۱۱۲]

«جا ئه وه ی هه له يه ک يان تاوانیک ئه نجام بدات و له وه و دوا بيسه پيښت به سر بېتاوانیکدا و بېتاوانیکی پي له که دار بکات، بېگومان ئه و که سه بوختان و تاوانیکی ئاشکرای ئه نجامداوه و تاوانیکی گه وره ی کردووه (زياد له گونا هه که ی خو ی).»

* ئه م جوړه که سانه به خاوه نی لاوازترین ئه قل داده ندرین که هه ق و راستی وهرناگرن تا به خودی خوین ئازاری ئه و هه له یه نه چیژن: ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ [الزخرف: ۸۹]

«جا وازیان لی بینه و گوین پی مده و مالاواییان لی بکه له مپاش دهرانن چییان به سهر دیت.»

* ئه و ماموستانه ی زوړترین کاریگه رییان هه یه ئه وانن که خاوه نی زوړترین ئه زمونن، به لام هه موو ئه و ماموستانه مردن به سهریاند دیت و دهرمن، تنه ا تا که ماموستا و یه که م ماموستای خراپه که شهیتان به رده وام ده منیت تا روژی دوا. فیل و ئه زموننیکي دریژی هه یه و وازی له و هه لانه هیناوه که له کاتی به لارید ابردنی خه لکیدا فیری بووه.

* ئه و دهر وونانه ی له سهر هه له چه سپیون و ماوه یه کی زوړ له سهری به رده وام بوون، له به رد ره قتریان لی هاتوو له رووی گوړانیانه وه: ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ [الحديد: ۱۶]

«ئوسا له پاش ماوه یه کی زوړ، تووشی دلره قی هاتن و زوړبه یان له ری لایان دا.»

بویه نه رمکردنه وه ی پیویستی به هیز هه یه.

* قورسترین که س بو گه رانه وه بو سهر ریگه ی راست ئه وانن که ماوه یه کی زوړ له سهر هه له ماونه ته وه: ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ [الحديد: ۱۶]

ئوسا له پاش ماوه یه کی زوړ، تووشی دلره قی هاتن و زوړبه یان له ری لایان

* پښ هه لځليسکان و هه لهی کهم نيشانهی ته واوييتی ئه و مروځهيه، ئه و مروځه ده بټ ستايش بکړيټ نهک سهرزه نشت، چونکه ته واوييتی مروځ به کهمی ئه نجامدانی هه له کانی ده پيوريټ نهک به زوری راستی و ته واوييتيه کانی.

* هه له وهک په لهی ره شی ناوچه وانه، ئه گهر بچووک بوو، جوانت ده کات خو ئه گهر گه وره بوو ناشرينت ده کات. چونکه سروشتی مروځ له سهر هه له کردن هاتووه.

* ئه گهر هه له و پيښه لځليسکانتيکی کهمت دی له که سيکدا، ئه وه جټی عه بيه و سهرزه نشت نيه، چونکه خودا کهموکوری بو مروځ بريار داوه، خودا کهموکوری مروځ به بچووکترين پښ هه لځليسکان ده چه سپينيت، ئه نجامدانی هه لهی کهم ته واوی مروځ نيشان ده دات.

* له کاتی هه له دا ريژداره کان بيتاقت ده بن و ئاموژگاريټ ده کن، بيړيزه کانيش پټيان خوښه و ده يخه نه بهر باس و بلاوکردنه وه وه.

* دلخو شبوون به کهموکوری کهسانی دیکه تا کهموکوری خوټی پښ دابيوشيت به لاوازی ئيمان داده ندرټ، هه روه ها غه مباربوون به کهموکوری کهسانی دیکه له به هيزی باوهره هه رچه نده له خودی خوشتدا بوونی هه بټ.

* دروست نيه سزای هه له کار بدرټ پيش ئه وهی گوټبيستی پوزش و به لگه کانی بيت: ﴿لَا عَذَابَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْجَنَّهُ أَوْ لِيَأْيِيَنَّ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ [النمل: ۲۱]

«سویند بټ ده بټ سزايه کی زور سهختی بدهم يان سهری بېرم، يان ده بټ به به لگه يه کی ئاشکراوه بټ بو لام.»

* هه له کان چاره سهر ناکرين به هه له، دیکتاتور ه کان چاوه روانی دين ناکهن تا دیکتاتوری پيوه بکن، سه دام و به شار و حوسنی موبارهک و قه زافی

هه موويان ديکتاتور بوون به بې ئه وهی دینیان هه بیت: ﴿وَأَنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ﴾
[المائدة: ٤٩]

» (فرمانمان پي کردی) که حوکم بکهی له نیتوانیاندا به وهی که خو
ناردوو به تیه خواره وه.

* تاوانی گه ورهیه گشتگیرکردنی هه لهی تاکیک به سهر کومه لیک یار
شاریک یان کومه لیکي هاو پيشه دا، له فرمووده دا هاتوو: «گه وره ترين تاوانی
خه لکی لای خودا ئه و که سه یه که جوین به تاکیک بدات، به لام بیگه یه نیتوهـ
سهر هه موو تیره و هۆزه کهی.»

* خه لکی نه که وتوونه ته ناو هیچ هه له یه که وه ئه گهر له به رانه برید
ده رگایه کی چاکه دانه خرابیت یان ته سک نه کرابیت وه، شه ريعه ت بویه هاتووـ
تا ئه وانه ریک بخت نه ک ته سک یان بکاته وه و دایان بخت.

* هه موو شه ر و خراپه یه ک که له مروڤی کی ئاساییدا پروو ده دات، ئه و
توو که ی له ناخی هه موو که سی کدا هه یه، به لام له که سی کدا زیاتر گه شه ده ک
له چاو که سی کی دیکه دا، بویه ش په یام به ری خوا په نای گرتوو به په وه ردگار له
خرابی نه فس، چونکه نه فس زه وی توو خراپه کانه چاوهرپی که سی ک ده کات
ئاوی بدات.

* خودا هه ندیک له مروڤه گومراکانی چواندوو به ئازه له کانه وه: ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا
كَأَلَّا نَعْلِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ٤٤]

» ئه وانه هه ر وه ک ئازه لن به لکوو ئه وان گومرا تریشن.

ئهمه په یامیکه بو شوانه کان -سهرکرده کان- به سۆز و به زه یی بن به رانه بریان
و دووریان بخه نه وه له له وه ری خراپ هه رچه نده پیشیان ناخوش بیت.

* یه کهم تۆوی گومرای ئاره زووه، پاشان خۆبه گوره زانی، پاشان به دروختنه وهی هه ق: ﴿أَفَلَمْ نَجَأْكُمْ رَسُولَ مَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَسْتَكْبِرْتُمْ فَمَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَقَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ [البقرة: ٨٧]

«هه کاتیک پیغه مبه ریگمان ره وانه کرد بیت، به لام له گهل ئاره زووه کانی ئیوه دا نه گونجا بیت، خۆتان به زلزانیه و لووتان بهرز کردووه ته وه و برواتان نه هیناوه، ئه وسه دهسته یه کتان (به رنامه ی خواتان) به درو زانیوه و هه ندیکیشان پیغه مبه رانتان ده کوشت.

* کومه لانیك پشت ده که نه خودا، چونکه له ناخیندا چاودی ری خودای تیدا نییه ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ [العلق: ١٣-١٤]

«ئایا نابینی درو ده کات و پشتی کردووه له ئیمان نه یان. ئایا نه ی زانیوه که خوا ده بینیت.»

* مروف ده روانیته خوی و ده توانیت خوی دهر بخت له خه لکی و خویان لی حه شار بدات و نه بینن، خه لکیش ده بینیت دهر ده که ون و شاراو ههش ده بن لی، له بیری ده کات خودا به و شیوه یه، بۆیه له په نهانیدا گومرا ده بیت: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ [الزخرف: ٨]

«ئاخۆ وا ده زانن ئیمه نه ینی و چه کانیا نابیستین.»

* ئیمان له گهل خۆشویستنی گومرای و سه رسامبوون به گومراکان له دلێکدا کۆنابیته وه په یامبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ ده فهرموویت: «هه رکهس به دل به رانه ریان تی بکوشت ئه وه باوه رداره، له پاش ئه وه هه یج به شیک له باوه ر نه ماوه ته وه ته نانه ت ئه ندازه ی ده نکه خه رتاله یه کیش.»

* گومراکان ده یانه ویت خه لکی هاوشیوه ی خویان بن تا هه ست به ته نهایی لادانیان نه کهن: ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ كَمَا كَفَرْتُمْ فَتَكُونُوا سَوَاءً﴾ [النساء: ٨٩]

«ئەوان ئاواته خوازن ئیوهش بیباوه پر بن وهک چۆن خوڤان بیباوه پر بوون تا ئیوه و ئەوان یه کسان بن.»

﴿يُشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ [النساء: ٤٤]

«گومرایی هه لده بژیرن و ده یانه ویت ئیوهش له پر ببازی راست گومرا ببن.»

* ئەو که سانه ی درێژترین ئاواتیان ههیه، زۆرترین گومرایان تیا دایه، گومرترین کهس شهیتانه به هوی ئاوات درێژییهوه: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ [الأعراف: ١٤]

«وتی مۆله تم بده (مه ممرینه) تا ئەو رۆژه ی زیندوو ده کرینهوه.»

* گه وهه ترین موسیبه ت ئەوهیه خودا مروف تاقی بکاتهوه به خراپه یهک و له دلیدا خوشه ویستی بکات تا ده مارگیر ده بیت بویی و له ناو خه لکیدا بلاوی ده کاتهوه، تا تاوانه کانی زۆر ده بن و له سه ری ده مری: ﴿أَفَمَنْ زُجِرَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ فَرَءَاهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ٨]

«ئایا ئەو که سه ی که کرده وه ناشرینه کانی بۆ پازینراوه ته وه و به جوان و چاک ده بیینی، وهک ئەو که سه وایه که پیوه ری خواپی پییه بۆ ناسینه وه و جیا کردنه وه ی چاکه له خراپه؟»

* هۆگر بوون به خراپه وه ئەو خراپه یه ناگیریت به چاکه، دل کاریگه ر ده بیت به زۆر تیکه لبوونی له گه ل خراپه دا و ده بیته هوی وه رگرتنی، وهک چۆن جه سه تیه کاریگه ر ده بیت به زۆر به رکه وتنی له گه ل شتانی ئازار به خشدا، ده سه ته کان یه که م جار ئازاریان پێ ده گات به ئاوی گه رم پاشان له گه لیدا رادین.

* بیر له جیگیری گومراکان مه که ره وه له سه ر گومرایان نه بادا تووشی شکست بییت، به لکوو بیر له توانایی خودا بکه ره وه که ئەو هه قه ی لی لادا و نه که ده بیینن و له به رده میانه: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ [فاطر: ٨]

«بهراستی خوا ههر که سیکی بوئ گومرای دهکات و ههر که سیکی بویت
رینموونی دهکات دهی که واته به خهفت خواردن له بهر (ئیمان نه هیانی)
ئهوان خۆت مه فیه وتینه.»

* ﴿يَوْمَ يَنْعُتُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ [المجادلة: ١٨]

«له رۆژیکدا که خوا هه موویان زیندوو دهکاته وه ئه وسا سویندی بو دهخۆن
ههر چۆنیک سویندیان دهخوارد بو ئیوه (له دنیا دا) و وا دهزانن شتیکیان
به دهسته وه یه.»

ته نانهت ده یانه ویت قیل له خوداش بکهن! به درۆ سویند بو خودا دهخۆن:
﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِءَايَاتِنَا عَنِيدًا﴾ [المدثر: ١٦]

«نه خیر، بهراستی ئه و بهرانبهر فرمانهکانی ئیمه ههر سه رکهش و که له رهق
و سه سه خته.»

* هه ندیکجار دهروونی مروف رازییه به کردار و بوچوونهکانی له کاتیکدا
له سه ر ناههقی و باتله، ئه وه به پله بردنیهتی بو گومرا بوون و سه رلێشیوان:
﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ [التوبة: ٨٧]

«رازیبوون به وهی که له گهل به جیهیلراوان (ئافرهت و مندال و په ککهوتان) دا
بن و مۆر نراوه به سه ر دلێاندا.»

* هیدایهت و رینمای ئه وه نییه که دهروونی مروف باوه ری پێیهتی، به لکوو
به ره زامه ندی خودایه له و بیروباوه ره، چهنده ها گومرا وا داده نین له سه ر هه قن:
﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ٣٧]

«بێگومان ئه وانه له رێگا راست بهرگرییان ده کهن واش دهزانن به بێگومان
ههر ئه وانه رینووین.»

* پيوست ناکات بو چه سپاندنی گومړای مړوږ که سه که خوۍ بزانتیت که گومړایه، رازیوون به بوچوونیک نایکات به ههق: ﴿لَا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَخَسِرَ الَّذِينَ هَٰؤُلَاءِ أَلَمَّا هَمَّوْا أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ فَوَجَدُوا اللَّهَ سَدًّا وَلَٰكِنَّ الْغَايَةَ لِلَّهِ أَزِيدٌ﴾ [الأعراف: ٣٠]

«بهراستی نه وانه شهیتانه کانیاں کرد به دوست و پشتیوانی خوۍان له جیاتی خوا ووا گومان ده بهن که رینموونیکراون.»

* گه وره ترین فیتنه به وه به ریگه ون بکهیت و وا گومان ببهیت له سه ر هیدایه تی: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا — الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنََّّهُمْ مُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الكهف: ١٠٤]

بلۍ ئایا هه وائلتان بدهینی بهخهساره تمهندترین (کهس) لهکارو کرده وه کانیاںدا (نه وانه) نهو کهسانهن که کرده وهو کوششیان بهفیرو چوو. — لهژیانی دنیا داواشیان واگومان دهبرد بهراستی نه وان کاریکی زور چاک دهکهن.

* هه ندیک جار گومړاکان تاقی ده کرینه وه به سه رسامبوون به بوچوونه کانیاں به جوړیک کاتیک ده روانه خاوهن ههقه کان، بهزه ییان پیاندا دینه وه و ده لۍن له خشته براون و خله تیندراون: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُتَفَقِّهُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ [الأنفال: ٤٩]

«بیربکه ره وه کاتیک دووړو وه کان و نه وانه ی نه خوۍی له دلۍاندا بوو ده یانوت نه وانه (موسلمان هکان) ئایینه که یان فریوی داوون.»

* نه وکه سه ی دان نه نیت به گومړایه تیه که یدا، نه وانه تیه درو له گهل خویدا ده کات تا کوو ئارامی بکاته وه له کاتیکدا نهو به ره و گومړایی ده بات: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنُحَذِّرُ الْكُفْرَ وَلَٰكِنَّ الْغَايَةَ لِلَّهِ أَزِيدٌ﴾ [الأنعام: ٢٣-٢٤]

«پاشان به هانه یان هیچ نه بوو بیجگه له وهی که وتیان سویند به خواۍ

پهروه ردگارمان نيمه به هيچ جوړ هاوبه شدانهر نه بووین بؤ خوا، سهيرکه چوڼ درو له دژي خوښيان ده کهن.»

* نه خوښيه کانی دل ده گوازي نه وه هاوشيوه نه خوښيه جهسته ييه کان،
بويه پيوسته خو بپاريزی له دانيشتن له گهل خاوه نه کانين: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ أَلْيَنَ
يَخُوضُونَ فِي آبَائِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ [الأنعام: ٦٨]

«هر کاتيک ئه وانه ت دی قسه ی ناشايسته ده کهن دهر باره ی ئايه ته کانی
نيمه نه وه روو وه رگيره لتيان تا ده چنه سهر باسيکی تر.»

* خودا زور جار باسی نه خوښی دلی کردووه له قورئاندا له کاتيکدا نه خوښی
دل ته نيا يه ک جوړه له بهرانبهر ئه وه هموو نه خوښيانه ی جهسته، چونکه
نه خوښی دل نه گهر وازی لی بهيندریت، زياد ده کات: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ
اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ١٠]

«دليان نه خوښی تيدايه، بويه خودا نه خوښيه که يان زياد کردووه.»

خرابه و سته م و شوینه واریان له سسر تاګ و ګه لن

* بنچینه و بنه مای خرابه کاری له زه ویدا بریتیه له وهی خه لکی هه ق ملکه چ بکه ن بو ته و بوچوون و لیکدانه وهی خوین هه یانه تا شوین هه و اوئاره زوویانی ده خه ن: ﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: ٧١]

«ته ګر هه ق و راستی شوین هه و اوئاره زووی ته و ان بکه و تابه ئاسمانه کان و زه وی و هه موو ته وانه ی تیا یاندا یه ده شیوان و تیک ده چوون به سسر یه کدا.

* هه موو خرابه کاری ناو ده ولت و کومه لګاګان به هووی پیچه وانه کردنی هه ق یان به هووی خراب جیبه جیکردنی ته و هه قه وهیه له لایه ن هه ندیکه وه پرووده دات، تا کوو هاوتای بکه ن له ګه ل هه و او ئاره زوویاندا: ﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: ٧١]

* هه موو خرابه و شه ریګ که له ده ولته کاندا رووی داوه له میژووی مرو قایه تیدا به هووی شوینکه و تنی ئاره زووات و وازه ینان بووه له هه ق: ﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ [المؤمنون: ٧١]

* خرابه کاریکی به هیز کاریګه ری زیاتره له چاکساز یکی لاواز، پیشه و عومه ری کوپی خه تاب ده لیت «په نا ده ګرم به خودا له به هیزی خرابه کاران و لاوازی چاکه کاران.»

* خرابه کاران ته نها خوین به چاکساز ده بینن، بیګومان په ند و عیبره ت به راستی شته کاله نه ک به بانګه شه کان: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ [البقرة: ١١]

«کاتى پييان بوترئ: ئاشووب مه نينه وه له سهر زهوى ده لّين: «ئيمه تهنيا چاکسازى ده کهين.»

* ههست کردنت به وهى خراپه کار نيت ئه وه ناگه يه نيّت که به و جوړه نه بيت، خراپه شتيکى جيايه له بّوچوونه کانت: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ١٢]

«باش بزائن که خراپه کار ئه وان؛ به لّام به خوږيان نازائن.»

* ئه گهر مروّف خراپه و شهري تيکه لّ کرد، وا گومان ده بات خه لّکى هه موويان به و جوړه ن، له سه حيدا هاتووه «هه رکهس بلّيت: خه لّکى تياچوون ئه وه خوئ له هه موويان زياتر تياچووه» واته: ئه و خراپه ي له هه موويان زياتره و تياچووتره.

* خراپه کارى له ناو ئوممهت و گه لاند له کهسه به هّيز و گه وره کانه وه سه رى هه لّداوه و پاشان لاوازه کان لاسايان کردوونه ته وه: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ١٦]

«کاتيک بمانه وئ (دانيشتوانى) شار و ولّاتى له ناو ببهين فه رمان ده دهين (به گوږپراپه لّى و کرده وهى چاک) به ده و له مه نده خراپه کار و زورداره کاني که چى ئه وان ياخى ده بن و له فه رمان درده چن جا بريارى (سزادان) پّيويست ده بيت بّو (دانيشتوانى) ئه و شارانه جا ئه و شارانه ويران ده کهين به ويران کردنيکى ته واو.»

* کاتيک له ناو ئوممهتدا که سيک هه بيت که پرسيارى لّ نه کريت و لّپرسينه وهى به رانه ر نه کريت، جال هه ر لايه نيکه وه بيت، ئه و اخودايه تيکردنيکه که جگه له (الله) شايسته ي هيچ کهس نيه، ئه مه ش بناغه ي گهنده لّى گشت نه ته وه کانه: ﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ [الأنبياء: ٢٣]

«پرسيار ناکريت له وهى که خوا ده يکات، له کاتيکدا ئه وان پرسياريان لّ ده کريت و مو حاسه به ده کرين.»

* ئه گهر هه و لډرا گومړايي و خراپه بگه يه نرېته خه لکي گشتي، ئه و با ئه و
که سانه بړواننه سه رته نجاميان که چ سه رنجاميک چاوه روانيانه: ﴿وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾
[الأنعام: ١٢٣]

«بهو شتويه له هه موو شاريکدا گه وره تريني تاوانبارانيمان کرد (به
دهسه لاتدار) بو ئه و هی پيلان و فيل بکه ن له و شارانه دا و فيل و پيلان ناکه ن (له
که س) بېجگه له خويان، به لام هه ست ناکه ن.»

* له پشت هه موو خراپه کارييه که وه چه ند که سانيکي که م هه ن رېگا
دروست ده که ن بو خه لکي تا پييدا بړون به ره و خراپه، گه لی صالح هه موويان
تياچوون به هو ی نو که سيانه وه: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ﴾ [النمل: ٤٨]

«له و شارهدا نو هه بوون که گونا و تاوانيان ئه نجام ددها و تووی خراپه يان
له ولاتدا ده چاند و به لای چاکه و چاکه کاريده نه ده چوون.»

* خراپه کاری ناو ده وله ته کان چه ند که سيکي که می له پشته وه يه بلاوی
ده که نه وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصْلِحُونَ﴾ [النمل:
٤٨]

«هه موو گه ليک ئه و کو مه له خراپه کارانه يان هه يه، هر که س بياننا سي ت،
ئه و چاره سه ره که ی زانيوه.»

* چه رخ و تايه ی خراپه کو مه لانتيک پالی ده نين و کو مه لانتيک ده يوه سستين،
خو ئه گهر رو يشتنی به رده وام بي ت، ئه وا ته نها به سزای گشتی کو تايی پي دي ت:
﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ [البقرة: ٢٥١]

«ئه گهر خوا خه لکي له ناو نه بردايه هه نديکيان به هه نديکيان، هه موو سه ر
زه و ی پر ده بوو له خراپه و تاوان.»

* خراپه کارى که سائىکى کهم پىي هه لده ستن، سزاش داده به زىته سهر
 ئوممه تىکى بیده ننگبوو له ئاستياندا: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا
 فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ [الإسراء: ١٦]

«کاتیک بمانه وى (دانىشتوانى) شار و ولاتى له ناو بهين فرمان ده دهين
 (به گوپرايه لى و کرده وى چاک) به دهوله مهنده خراپه کار و زورداره کانى که چى
 ئه وان ياخى دهين و له فرمان ده رده چن جا برپارى (سزادان) پتويست ده بيت
 بو (دانىشتوانى) ئه و شارانه جا ئه و شارانه ويران ده کهين به ويران کردنىکى ته واو.»

* دهوله ته کان خراپ دهين و تيا ده چن به خراپوونى دادگا کانيان، تاکه کانىش
 به خراپى ئاکار و رهوشتيان تيا ده چن. ئيين خه لدوون ده لیت: "خراپى دادگا
 سه رده کيشیت بو کوئا هاتنى ده ولت."

* سته م و تاوان هوکارى ببه شبوون له نيمه ته کان، ههروه ها هوکارى
 دابه زىنى به لا و سزان بو ئوممه ت: ﴿فَيُظْلَمُ مَنْ أَلَّيْنِ هَٰذَا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ
 أُجِلَّتْ لَهُمْ﴾ [النساء: ١٦٠]

«به هوئى سته مکردنه له لايهن جووله که کانه وه حهراممان کرد لايان، چهند
 خوراکیکى پاک و خاوین که حه لال کرابوو بويان.»

* سته م له دهروونى هه موو مروفتىکدا هه يه، به لام کهم ده مي نيته وه، تا
 ئه وکاته ی خو به گوره زانى تى ده چیت، چهنده خو به گوره زانى تيدا بيت سته مى
 زياد ده کات.

* سته م له کاتى دهوله مهندي و خوشگوزه رانيدا زياتر بلاو ده بيتته وه وک
 له کاتى هه زارى، له هه ژاريدا مروف به زه بيان به رانه ر يه کترى هه يه، به لام له
 دهوله مهنديدا پيش برکتيان هه يه: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
 وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ﴾ [الشورى: ٢٧]

«خو ئه گهر خوا پرزق و پرۆزی فراوان بکردایه بۆ بهنده کانی له زه ویدا، سته میان ده کرد به لام (خوا) پرزق و پرۆزی بهو ئه ندازه یه ده هیئتته خواره وه که خو ی بیه ویت.»

* هیچ سته مکاریک نازانیت ئه ندازه ی سته م چه نده، ته نها دادگه ره کان ده توان سته م له دادگه ری جیا بکنه وه، که سی سته مکار سته مکاره کانی هاوشیوه ی به دادگه ر و عادل ده بینیت، چونکه پیوه ری ئه و جیاوازه.

* هیچ سته مکاریک نازانیت ئه ندازه ی سته م چه نده، سته م تالییته یه کی هه یه ئه وانه هه ستی پی ناکه ن که ده میان تاله.

* یه که م شت که خودا له سته مکاری وه رده گریتته وه شکو و هه ییه تیه تی پاشان ده ولت و ده سه لاتی.

* ئه و هوکارانه ی سته مکاران ده یگر نه بهر بو خستنی دینی خودا، ئه و هوکارانه خودی هوکاری خستن و له ناوبردنی خو یانه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: ١٢٣]
«بهو شیوه یه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوانبارانیمان کرد (به ده سه لاتدار) بو ئه وه ی پیلان و فیل بکه ن له و شارانه دا و فیل و پیلان ناکه ن (له که س) بیجگه له خو یان، به لام هه ست ناکه ن.»

* هه ندیک جار پروو ده دات که سیکی چاک له ژیر سییه ر و فره منی سته مکاریکی خراپدا بیت، ئاسیای کچی موزاحیم یه کیکه له و چوار ئافره ته ته واوه کان له ژیر ده ستی فیرعه ون بووه که یه کیکه له چوار که سه دیاره کانی ناو دۆزه خ.

* ئه گه ر سته مکاران نه یان توانی به به لگه پرو به پرووی هه ق بینه وه، ئه وا خه لکی و ره شایی له ده ور خو یان کو ده که نه وه: ﴿ثُمَّ أَفْجَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَتْهُمُ صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ [طه: ٦٤]

«جا که واته هه موو جادوو و پیلانیتکتان کۆبکه نه وه پاشان به یهک ریز بینه (گۆره پانه وه) به راستی هه ر که سیک ئه مړۆ سه رکه ویت، پرزگاری ده بیت و سه رفرازه.»

* سته مکار هه قی لا بچووکه و به کهم له به رچاوی ده گریت تا ده بیت هوی له ناوبردن **﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾﴾** [الشعراء: ٥٣-٥٤]

«ئه وسا فیرعه ون پیاوانی کۆکه ره وهی نارد به شاره کاندای بۆ کۆکردنه وهی له شکر و هیژ. فیرعه ون وتی به راستی ئه وانه (مووسا و شوینکه وتووانی) کۆمه لیک کی که می بێرخن.»

ئیین عه باس ده لیت: "مووسا شه سه د هه زار که سی له گه لدا بوو."

* سته مکار چه زده کات به سته م لیکراو بوتریت «ئارام بگره»، به لام پیتی خوش نییه به خوی بگوتریت (له خوا بترسه).

* سته مکاری خۆبه گه وره زان متمانه ی ته واوی به ده ربازبوونی هه یه له سزای خودا ته نانه ت تا کۆتا ساته کانی راده کات له خودا، نه ک رابکات بۆ لای: **﴿قَلَمًا أَحْسُواْ بِأَسَنَاتِكُمْ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾﴾** [الأنبياء: ١٢]

«کاتی که هه ستیان به سزای ئیمه کرد ئه و کاته رایان ده کرد له سزای خوای گه وره.»

* مړۆف دیکتاتور ه و دان نانیت به سته مه کانیدا، هه موو ئه و به لگانه ش ره ت ده کاته وه که هه له کانی ده رده خات، تا ئه و کاته ی خودا گه واهی به ئه ندامه کانی جه سته ی ده دات **﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾﴾** [النور: ٢٤]

«پۆژی ده بی که زمان و ده ست و پایان، له سه ر هه ر کارئ ده یان کرد ده بیه شایه ت.»

* دوزمنایه تی مه که کاتیک ده زانیت که سته مکاریت، خو ئه گهر له دونیادا
سه رکه ویت، له دواړوژدا ئاشکرا ده بیت.

* ئه گهر مروّف هه موو شیکی له ده ستدا، ئه وا سته مکاره له هه موو
شته کاند: ﴿فَاتِلْكَ يَبُوهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا﴾ [النمل: ٥٢]

«ئینجا ئه وه (جن) خانووه کانیانه چوّل و خالییه له بهر ئه وه ی سته میان کرد.»
له ئه سه ری کدا گیدراوه ته وه "مالی سته مکار هه ر تیداده چیت هه رچهند له
پاش ماوه یه کیش بیت."

* ده ربازبوون له سزای خودا نییه، فیرعه ون منداله کانی له میسر ده کوشت
له ترسی له دایکبوونی مووسا، خودا وای لی کرد له ماله کهیدا به خیو بکریّت
له سه ر خه رچی و شانی ئه و، کهس ناتوانیت له خودا هه لبیت.

* مروّف سه رکه ش ده بیت و سته م ده کات له بهر دوو هوکار:

- ئه گهر سه رسام بیت و بخله تیت به هیزی خو ی و ئه وانی دیکه ی لا لاواز
بیت: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ [البلد: ٥]

«ئایا وا ده زانیت که کهس ده سه لاتی به سه ریدا نییه؟»

- ئه گهر دلنیا و ئه مین بیت له چاودیږی و سزا: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾
[البلد: ٧]

«ئایا وا ده زانیت که کهس نه یدیه؟»

* نه بوونی ترس و ئاوات مروّف به لارپدا ده بهن و نیعمه ته کانی له بیر
ده به نه وه، بویه خودا ئه منی مروّف به ترس لاده بات و ئاواته کانی به نه خو ش
لاده بات تا بگه ریته وه و به رده و ام نه بیت له سه ر لادان و سته م.

* که سانی کاتیک د پروانن بو هیز و دهسه لاتی خوین کهسانی خوار خوین به لاواز ده بینن، سهیری هیزی سهرو خوین ناکهن تا خوین به لاوازی بینن، بویه ستهم ده کهن و لاری ده بن: ﴿لَمَّا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ٧٤]

«ئوانه بهو شیوه پتویسته خوا بناسن نه یانناسیوه بگومان خوا به توانای به دهسه لاته.

* په یامبه ری خودا (ﷺ) چوو نه ناو باخیک، کاتیک و شتریکی دی هاته لای و ده گریا، په یامبه ر (ﷺ) به خاوه نه که ی فهرموو «ئوه حالۍ خوۍ باس ده کات که برسی ده که یت و ماندووی ده که یت». پروانه په یامبه ر ئاژه لیکۍ سته ملیکراوی سهرخست، چ جای سهرخستنی ئو مرو فانه ی سته میان لن ده کریت.

* سهرکه وتن و دهسه لات وابهسته به سهرخستنی لاوازه کانه وه نه ک پشتگیری کردنی به هیزه کان، له فهرموو دهیه کدا په یامبه ر (ﷺ) ده فهرموو یت: «جا ئایا ئیوه که سهرده خرین و رۆزی ده درین ته نها به هوۍ لاوازه کانتانه وه نییه؟»

* سهرخستن تاقی کردنه وهیه کی گه ورهیه، له پاش ئو یان مانه وه ی ده وله تان ده بیت یان گوړینیان: ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ [التوبة: ٣٩]

«ئه گهر نه رۆن و دهرنه چن (بو جهاد) (خوا) سزاتان ددها ب سزایه کی سهخت و ئازاردهر و له جیاتی ئیوه گهل و کو مه لیکۍ تر ده هیئی (جیاواز له ئیوه) و ئیوه هیچ زیانیکی پی ناگه یه نن و خوا به توانایه به سهر هه موو شتیکدا.»

* سهرقالبوون به باسکردنی هه له ی سته ملیکراوانه وه له بری باسکردنی سته ملیکراویان هه روه ها بیده نگیوون به رانبه ر سته مکار بهو جوړه ی بو ئو

گونجاوه، ئهوه کارېکه به ههواوئارهزوو ههژمار ده کړیت، جا کاتیک سته م
پوویدا کات کاتی سرخستنه نهک کاتی راستکردنهوه.

* سرخستنی که سی بیتاوان ئاسانه، به لام سرخستنی سته مکار له و
کاته ی سنووری ده به زیندریت سهخته، په یامبه به و که سه ی فهرموو که
نه فرینی له ئاره ق خوریک کرد «نه فرینی لڼ مه کهن، سویند به خوا هینده ی
بیناسم خودا و په یامبه ره که ی خوښ ده ویت.» په یامبه ر (ﷺ) له ویدا به رگری له
ئاره قخوره که کرد که سته می لڼ کرا.

* ده ولته ته کان ههره س ده هینن و قاچه کان ده لهرزن کاتیک خودا بانگیان
بکات بو سرخستنی هه ق و ئه وان هه ق ژیربخه ن، ئه و کات خوداش به هه مان
شپوه سرشوړیان ده کات، پاداشته کان له جوړی کاره کانن: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُخْلِفَ أَفْدَانَكُمْ﴾ [محمد: ٧]

«ئه گهر ئیوه یارمه تی (ثایینی) خوا بدن خواش ئیوه زال و سرکه وتوو ده کات
(به سهر کافراندا) پییه کانتان جیگیر ده کات (له جهنگدا خوړاگرتان) ده کات.»
* سته می مروږ بگاته ههر ئاستیک، پتویسته دادوهر گوئی لڼ بگریت،
خودا بریاری به سهر شهیتاندا سه پاند به وته ی: ﴿فَأَهْبِطْ﴾ [الأعراف: ١٣]
«له به هه شت بروره خواره وه.»

له گهل ئه وه شدا گوئی له داواکارییه که ی گرت: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾
[الأعراف: ١٤]

«وتی مؤلته تم بده (مهم مړینه) تا ئه و روزه ی زیندوو ده کړینه وه. خودا وه لامی
داواکه ی دایه وه.»

* گوئی گرتن بو داواکاریه کانی ئافره تان و گله ییه کانیان له هاوسه رانیان،
هه قه، وه لام دانه وه ی پتویسته یه کانیان واجبه، له فهرمووده دا هاتووه: «زوریک
که ئافره تان دینه ماله کانی موحه ممه د و گله ییان له هاوسه رانیان باس ده کهن،
ئو پیاوانه ی به و جوړه ن باشه کانتان نیین.»

* په يامی هيچ زانايهک ته وواو ناگاته جي ته گهر دونياى خه لکى نه پاريزن له سته م وهک چوڼ ديينيان ده پاريزن له گوړان.

* نهو کهسهى نهى توانى پړگري سته م بکات، هاوړپيه تى مه که، چونکه هاوړپيه تى نهو کهسه ده بيه ته ره واپيدانى بیدهنگى بو نهو سته مهى.

* نهو کهسهى به توانايه له سه رخستنى سته مليکراو پاشان بیدهنگه و سهريان ناخات، نهوا نهو کهسه له هوکمی پالپشتيکه رى سته مکاراندايه، رپوايه ت کراوه «سوین به شکو و رژم، تو له له سته مکاران ده که مه وه، له وانه ش که سته مليکراو یک ده بينيت ده توان سهرى بخت و نايکه ن.»

* کهسى بیدهنگ هاو به شه له سته مدا، به لام ده رپرینی هه ق ده پياريزيت له سزا: ﴿وَأَقْلَمْنَا نِسْوَةً لِّمَا دُكِّرُوا بِهٖ اُنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ﴾ [الأعراف: ۱۶۵]

«نهجا کاتيک نه وهى پيى ناموزگارى کرابوون له بيزيان چوو نه وانهى بهرگريان ده کرد له خراپه و تاوان پرگارمان کردن، نه وانه ش که سته میان کرد، سزامان دان به سزايه کى زور خراب به هوى دهرچوونيان له فرمانى خوا.»

بیدهنگبوون له سته م ده بيه ته هوى هاو به شبوون له و تاواندها، ههروه ها هاو به شبوون له سزادا له فرموده دا هاتووه: «نه گهر خه لکى سته مکارپکيان ديت و پريان لى نه گرت، نهوا نزيکه خودا سزايه ک بنپريت هه موويان بگريته وه.»

* خودا به توانايه له وهى سه رکه وتننى خوى پيش بخت، به لام ده يه ویت سته مليکراو ده ست پيشخه رى بکات و هوکاره کانى سه رکه وتن بگريته بهر پاشان خوداش يارمه تى بدات: ﴿وَاُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقْتُلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظَلَمُوْا وَاِنَّ اِلَهَآءَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرٌ﴾ [الحج: ۳۹]

«موله ت دراوه به و ئيماندارانهى شهريان پى ده گيرن، که بجهنگن و

بهره لستی بکهڼ چونکه به راستی سته ملیکراون، بیگومان خوا دهسه لاتی ههیه که سهریان بخت و سرکه وتنیان پی ببه خشیټ.

* به خشینی مال و سامان هوکاری یارمه تییه بو سته ملیکراو بو سرکه وتن به سر سته مکاردا، ههروه ها ریگری له خراپه یان دهکات و شوینه واری سته میان کهم دهکاته وه ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [البقرة: ۲۷۰]

«ئهوای بهختان کردبیت له چاهدا نه زریکتان بریار دابی ئه وه بیگومان خوا ئاگای لیی ههیه و سته مکاران نییه هیچ یارمه تی ده ریک.»

* سته می سته مکار به به خشین لاده چیټ، له نه خعییه وه به دروستی هاتوو ده لیت: «هاوه لان وایان دیوه که سی سته ملیکراو ئه گهر ببه خشیټ ئه و سته مه که ی له سر لاده چیټ. ئه م هوکاره زوریک له خه لکی لی بیئاگان له کاتیکیدا قورئان ئاژه ی پی کردوو.

* سته ملیکراو ئه گهر که سی نه بوو سهری بخت و دهسه لاتیکی نه بوو دادوه رانه بریار بدات، ئه و بو ی ههیه به دهنگی بهرز و ئاشکرا داوای مافه که ی بکات به بی سنوور به زاندن: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ [النساء: ۱۴۸]

«خوا پیی خو ش نییه ئاشکرا کردنی قسه ی نابه جی و خراپ مه گهر که سیکی سته می لی کرابی.»

* پهروه ردگار سته می گه وره به به لا و موسیبه تی گه وره لاده بات، تاوه کوو دهوله تیکی دادپه روه ر دابمه زریټ له سر دهستی که سانیکی ماندوو و ئازار دیده، نه وه ک که سانی خو شگوزهران، چونکه ئه وان دهست ده که ن به گه ریکی نو ی له زولم وستهم.

* هيچ ئوممه تېک سهرناکه وېت پاش سته مليکران ته نها به تاقیکردنه وهی زور قورس نه بېت، نه وه کانی ئیسرا ئیل سهرنه که وتن به سهر فیرعه وندا تا روله کانیان نه کوژرا و نه وانه ی باوه پریان به مووسا هینا هندیکیان کوژران و هندیکیان له خاچ دران له کاتیکدا مووسا له ناویاندا بوو.

* به نه ندازه ی ره گ داکوتانی سته م، لابر دن و هه لکیشانی قورس ده بېت.

* به نه ندازه ی جیگیر بوون و پته ویی زولم له ره گه وه دهره یانی قورس ده بېت، په روه ردگار نازاری هه لکه ندنی زولم ددها به سهر ئوممه تدا، چونکه سهره تا سته میان چاند و جیگیریان کرد، چاکخو ازانیس نکولی له چاندنی سته م ده که ن، نه بادا جیگیر بی و پته و بی و خه لکی گیروده ی سه ختی و نازاری هه لکه ندنی بین.

* سته م و خراپه پیس ره گدا کوتانی به ته نها ده سته م لاده بریت و ره گکیش ده کریت، به لام نه گهر ره گی داکوتی و چه سپا به ده سته هه زاره ها چاکساز لانا بریت، نه وکات به تاقیکردنه وه یی گه وره نه بېت لانا چیت.

* نه گهر ئوممه ت به لا و تاقیکردنه وه یه کی گه وره ی بو دابه زیی، نه وا به هو ی سته میکی گه وره وه یه که ماوه یه کی زوره خه لکی له سهر به رده وامن و بویه به و جوړه پیویستی کردووه لابریت: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أُمْلِئَتْ لَهَا وَهْيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْ أَهْلِهَا﴾ [الحج: ٤٨]

» (خه لکی) چه ندنه ها شار و دی (هه بوون) مؤلتم دان که سته مکار بوون له پاشان تولم لن سهندن (له ناوم بردن) و ههر بو لای من ده گه رینه وه.»

* دروسته بو خاوه ن مافه کان نه گهر نه توان مافه کانیان به شیوه یه کی یاسایی وه ربگرن فیل به کار به ینن بو وه رگرتنه وه به بی نه وه ی زیانی لن بکه ویتنه وه: ﴿كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ [يوسف: ٧٦]

«بهو جوړه پلانمان نيشانی يوسف دا ټه و نه يده توانی براکهی بگرځی به پښی
ثایینی و یاسایی پادشا.»

* هیز له رووبه پروو بوونه وهی سته مدا حالی لاوازان ناگوړیت، يوسف کاتیک
له بیرکراو بوو له به ندينخانه دا فهرمووی: ﴿اَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ [يوسف: ٤٢]
«باسم بکه لای گه وړه و پادشاکه ت.»

کاتیک پښوستان بوو فهرمووی: ﴿اَرْجِعْ اِلَيَّ رَبِّكَ﴾ [يوسف: ٥٠]
«بگهړیوه بو لای گه وړه که ت.»

* نزی سته ملیکراو هه رگیز رهت نا کریته وه هه رچه نده بیباوه پړیش
بیټ، به لکوو خدا له ئاسمان پای ده گریت و چاوډیری سته مکار ده کات تا
بگهړیته وه و خوۍ چاک بکات، خو ټه گهر خدا راسته وخو وه لامی نزی هه موو
سته ملیکراوانی بدایه وه، ټه وا خه لکی هه موو تیا ده چوون.

* وه لامدانه وهی نزی سته ملیکراو بابه تیکی بریندراوه یه نه ک شتیکی
کاتی، خدا ده فهرموویت «سویند به شکو و ریزم سهرت ده خم ټه گهر پاش
ماوه یه کیش بیټ» ټه و ماوه یه خدا دیاری ده کات، به ده ست سته مکار و
سته ملیکراو نییه.

* «سویند به شکو و ریزم سهرت ده خم ټه گهر پاش ماوه یه کیش بیټ.»
سویندیکه خدا فهرموویه تی له نزی سته ملیکراودا، ټه مه بو خودی سته ملیکراو
نییه، به لکوو بو پارانه وه که یه. ټه م په یامه له خو ده گریت ټه ی سته مکار ټه و
سته ملیکراوه به سووک و که م مه زانه و پارانه وه کانی له یاد مه که.

* له نیوان پارانه وهی سته ملیکراو و وه لامدانه وه یدا ماوه ی وازلپه نیان
هه یه جا ټه و ماوه یه کورت بیټ یان درپژ، به هوۍ چهند هوکاریکه وه له وانه
به زه بیبهاتنه وه به سته مکار و وازلپه نیانی تا بگهړیته وه، له وانه یه ټه و سته مکاره
چهند کرده وه یه کی چاکه ی هه بیټ به هوۍ وه سزادانی دوا بکه ویت.

* سته می سته مکار درېزه ده خایه نیت ته گهر سته ملیکراوان له نیوان
خویندا جیاواز بوون، هه روه ها خراپه ی خراپه کاران به رده وام ده بیت ته گهر
چاکسازان له نیوان خویندا سهرقال بوون به یه که وه.

* هه ندیک جار سته مکار سهرده که ویت، به لام سهرکه و تنه که ی به رده وام
نابیت، سهر نه نجام بو هه قه، خودا ده فهرمو ویت: ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الأعراف: ۱۲۸]

«داوای یارمه تی له خواا بکه ن و خو راگر بن، بیگومان هه موو زهوی مولکی
خوایه دهیدا به ههر کهس له بهنده (شیاوه) کانی که خو ی بیه ویت و سهره نجامی
چاک بو خواناسانه.

* له ته سهردا هاتووه "ته گهر شاخیک زیاده پرهوی و سنووربه زینی بکاته
سهر شاخیکی دیکه، تهوا خودا سنووربه زینه که یان ورد و خاپوور ده کات،
خودا سته مکار له ناو ده بات ته گهر شاخیکیش بیت، چجای سته می مروڅ و
ده وله تان؟!

* خودا سته مکار سهرناخت، ته گهر روژگاریک وازی لن بهی نیت دلنیابه
ههر سزا به روکی ده گرت: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۳۵]

«تهی موحه ممه د (ﷺ) بلای تهی گه له کهم له سهر ریباری خو تان ته وهی
له ده ستان دئ بیکه ن، بیگومان منیش کاروکرده وهی خو م ده کهم جا
له مه وپاش ده زانن سهره نجامی تهو دنیا بو کی ده بی؟ بیگومان (بیباوه ران و)
سته مکاران پرزگاریان ناب.»

* ته گهر خودا گه لیک سته مکاری له ناو برد، تهوا زورجار گه لی سته ملیکراو
ده هی نیته شوینی: ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً
وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ [القصص: ۵]

«ئيمه ده مانه وئ (به چاکه ی خوْمان) منه ت بنين به سهر ئه وانه ی که لاواز و ژير ده ست کرابوون له ولاتی (ميصردا و بيانکهينه پيشهوا و بيانکهينه ميراتبه رانی که له پووری فيرعهون و شوينکه وتووانی.»

* ئه وانه ی خودا له پاش له ناوبردنی سته مکاریک ده يانه يئته پيش،
تاقیکردنه وه ده يانگريته وه: ﴿إِنِّي رُبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذَابُكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ١٢٩]

«به لکوو پهروه ردگارتان دوژمنه کانتان له ناوبه ريْت و ئيوه بکات به جينشين
(ی دوژمنه کانتان) له سهر زهوی جا ته ماشا ده کات ئيوه چوْن کار ده کهن؟»

* سته مليکراو کاتيک سهرده خريْت، مه ستی ده سه لات و هيْز ده چيْته
ناخيه وه و هه نديک جار وای لئ ده کات سته م بکاته وه له سته مکار، بويه
پيوسته ئه و مه ستیه بشکيْتيْت، په يامبه ری خودا مه ککه ی ئازاد کرد وه ک
خوبه که مگرتن و خاکي بوونيک سهری نهوی کردبو وه تا به جوړيک ريشی بهر
وشره که ی ده کهوت و نويزی کرد.

* سهرکه وتنی سته مليکراو به سهر سته مکاردا مه ستیه کی ئه قلی و نه فسی
دروست ده کات که ده بيْته ريْگر له دادگه ربوون، پالْدانی ئه و سهرکه وتنه بوْ خودا
و دورخستنه وه ی له خودی که سه کان ده بيْته هوْی چاندنی دادگه ری له دلْدا
وه ک دادگه ری په يامبه ر که له ئازادکردنی مه ککه دا ئه نجامی دا.

* مروْڤ ئه گهر خودی خوْی سهرخست، هه نديک جار سته مليکراو ده بيْته
سته مکار، له ئه سه ريکدا هاتووه "به رده وام سته مليکراو جوين ده داته سته مکار
و که می ده کاته وه، تا هه موو مافه کانی ته و او ده بيْت له سهری، تا وای لئ ديْت
سته مکار له و باشتر ده بيْت."

* تووړه يې مروځ له سته مې سته مکارېک نابېت بېگه يه نيته ئاستېک که
خودا له خوۍ تووړه بکات، توله سندنه وه سهرمه ستيهک دروست دهکات که
سنوړه کان فهراموښ دهکريټ له کاتي سهرکه وتندا.

* ههرکه س دوژمنۍکي خودا سهربخات، خودا ههر بهو دوژمنه له ناوې
دهبات، له ئه سهرېکدا هاتووه "ههرکه س يارمه تي سته مکارېک بدات، خودا
زالې دهکات به سهر ئه وپشدا."

* پشتگيري سته مکار مه که له سهر هيچ که سيک، چونکه خودا بهو سزات
دهدات ههرچه نده له پاش ماوه يه کيش بېت، له ئه سهرېکدا هاتووه: "ههرکه س
يارمه تي سته مکارېک بدات، خودا زالې دهکات به سهر ئه وپشدا."

* ئه و که سه ي سته مکارېک سهرده خات، ئه و خوۍ سته مکاره: ﴿وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ [الجاثية: ١٩]

«بهراستي سته مکاران ههنديکيان دؤست و پشتيواني ههنديکيان.»

﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ١٢٩]

«بهو شيوه يه ي ههنديک له سته مکاران دهکين به دؤست و پشتيواني
هينديکي تريان به هوۍ ئه و کرده وانه ي ئه نجاميان دهدا.»

* خودا ههره شه ي کرده وه که که سانيک رسوا و تيکشکاو دهکات، چونکه
دوژمنۍکي خودا سهرده خهن، ئه و ههره شه يه ههر دېته جي ههرچه نده پاش
ماوه يه کيش بېت: ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ [هود: ١١٣]

«نه که ن مه يلى دلتن له گهل ئه وانه دا بېت که سته ميان کرده وه و له خوا
ياخي بوون، چونکه ئه و کاته ئاگر ده تانسووتينيټ، که سيش جگه له خوا
پشتيوانتان نابېت، له وه و دوايش يارمه تي نادرېن.»

* به ئه ندازه ی مه يل به لای سته مکاراندا ئه وه نده سه رخستن و پشتیوانی خودایی لیان دوور ده که ویتته وه: ﴿وَلَا تَرْكُؤْاْ اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ﴾ [هود: ۱۱۳]

«نه که ن مه یلی دلتان له گه ل ئه وانه دا بیت که سته میان کردووه و له خوا یاخی بوون، چونکه ئه و کاته ناگر ده تانسووتینیت، که سیش جگه له خوا پشتیوانتان نابیت، له وه و دوایش یارمه تی نادرین.»

* یه کیک له هوکاره کانی تیاچوون بریتییه له سه رخستنی سته مکار به سهر سته ملیکراودا، له فهرمووده دا هاتووه: «هه رکه س قه ومه که ی خو ی به ناهه ق سهر بخت، ئه وه وه ک ئه و وشتره وایه که وتبیتته بیریکه وه و به ده م مردار بوونه وه وه کلکی بسوورینیت.»

* پشتگیری ده مارگیرانه بو سته مکار و لارییان هه ندیک جار که سه چاکه کانیش تیی ده که ون و هه ستی پی ناکه ن، له گه ل ئه وه ی په یامبه ر پاریزراوه له هه له، به لام خودا هو شداری پیدا له و باره یه وه: ﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَافِيْنَ خَصِيْمًا﴾ [النساء: ۱۰۵]

«بو ناپاکان مه به به پاریزه ر و داواچی.»

واته: پشتگیریان لی بکه یت.

* خودا سزای ئوممه تیک نادات به هو ی ئه وه ی سه رکرده یه کی سته مکار به ریانه وه ده بات، تا خه لکی پشتگیری نه که ن له سهر سته مه کانی، ئه گه ر پشتگیریان کرد هه رچه نده به دووروویش بیت، ئه وا هه موویان شایسته ی سزا ده بن.

* گه وره ترین هوکاری جیگیربوونی نیعمه ته کان پشتگیری نه کردنی خراپه کارانه، مووسا به پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿رَبِّ بِمَاْ اَنْعَمْتَ عَلٰی فَلَنْ اَكُوْنَ ظٰهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ﴾ [القصص: ۱۷]

«ئەي پەروەرنده‌ي من! له بهرانبه‌ر ئه‌و چاگه‌ي ده‌گه‌ل منت کرد، برپار ده‌ده‌م هه‌رگيز نه‌بمه‌ پشتیوانی تاوانباران.»

گه‌وره‌ترین هۆکاری لاچوونی نیعمه‌ته‌کانیش داواکردنی مانه‌وه‌یه‌تی له‌ جگه‌ له‌ به‌خشه‌ره‌که‌ی.

* یه‌کێک له‌ هۆکاره‌کانی فیتنه‌ شه‌رمه‌زار کردن و سه‌رنه‌خستنی سته‌مليکراوانه‌ له‌ کاتی پێويستياندا، خودا فه‌رمانی به‌ سه‌رخستن و پشتگیری کردنی سته‌مليکراو کردووه‌ و فه‌رموویه‌تی: ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ [الأنفال: ۷۳]

«ئه‌گه‌ر ئێوه‌ (پشتیوانی) نه‌که‌ن له‌ زه‌ويدا ئاژاوه‌ و فه‌ساد و به‌دخوویه‌کی گه‌وره‌ به‌رپا ده‌بێت.»

* ئه‌گه‌ر سته‌م زۆر بوو سه‌رخه‌ره‌کانیش که‌م بوون، ئه‌وا خودا کۆمه‌ليک هۆکار ده‌په‌رخسپنێت بۆ سزادانی سته‌مکاران و بێده‌نگه‌کان به‌یه‌که‌وه‌، سونه‌ته‌کانی خودا نازانن، له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خوداوییه‌وه‌ راده‌که‌ن به‌ره‌و سزای خودا.

* سزا تايبه‌ته‌کان خه‌لکی گشتیش ده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ به‌شدارن له‌گه‌لیان ئه‌گه‌ر به‌ هۆی بێده‌نگیشانه‌وه‌ بووبێت: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الأنفال: ۲۵]

«خۆتان بپارێزن له‌ ئاشووب و به‌لایه‌ک که‌ تووشی سته‌مکارانتان نابێت، به‌تايبه‌تی (هه‌مووتان ده‌گرێته‌وه‌) بشزانن که‌ به‌راستی تۆ له‌ و سزای خوا زۆر سه‌خته‌.»

* سزای خودا به‌ته‌نها دانا به‌زێته‌ سه‌ر سته‌مکاران و له‌رێ ده‌رچووان، به‌لک‌وو داده‌به‌زێته‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ش که‌ بێده‌نگبوون به‌رانبه‌ریان، له‌ فه‌رمووده‌دا هاتووه‌: «ئه‌گه‌ر خه‌لکی سته‌مکاریکیان دی و ده‌ستیان نه‌گرت بۆ وه‌ستاندنی سته‌مه‌که‌ی، ئه‌وا نزیکه‌ خودا سزای گشتیان بدات.»

* سزای گشتی دانا به زېته سهر ده وله ته کان ته نها له کاتی به رېلاوی سته م
و که می چاکسازاندا نه بیټ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾
[هود: ۱۱۷]

«هر گیز په روه ردگارت له ناوی نه بر دووه (دانیشتوانی) شاره کان به سته م
له کاتی کدا دانیشتووانی (ئو شارانه) چاکه کاروو بن.»

* ئو ده وله ته ی کار به یاسا کانی خودا ناکه ن و سته م تیایاندا په رهی سه ندووه،
ئو ه سهره تای هه ره سه ینانی له ناو خودا تیدا پوو ده دات، له فهرمووده دا هاتوو:
«ئو گهر سهر کرده که یان به په رتوو که که ی خودا حوکی نه ده کردن، ئو ه خودا
ناژاوه ی ناو خو ینان تن ده خات.»

* سته م ئه ندازه یه کی هه یه تا ئو ئه ندازه یه ی خودا دیاری کردووه نه یه ته
پیش، خودا سزای خو ی دانا به زینیت، ئه ندازه ی ئو سته مه خودا دیاری ده کات
نه ک سو ز و عاتیفه ی مرؤف ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]
«هیچ په له یه کیان لئ مه که، ئو ه ئیمه به ژماردن له سهر ئه وانی ده ژمیرین.»

* خودا سزای گشتی داده به زینیت له سهر ئو سته مه ی بووه ته یاسا، نه ک
ئو سته مانه ی نه کراونه یاسا و هه ره مه کیانه ئه نجام ده درین.

* خودا ته نها به هو ی بوونی سته مه وه سزا دانا به زینیت، به لکوو کاتیک که بلاو
بوویه وه و بو به یاسا، سزا داده به زینیت، سزا کان به ئه ندازه ی ده ستریز کردن
خراپه کارانه بو خراپه، هه روه ها به ئه ندازه ی ریگری کردن چاکسازانه له خراپه،
سه رکه وتن بو ئه ویهانه که زوړترین کار ده که ن.

* خودا شاریک ده پاریزیت له کاتی کدا سته میکی زوری تیادایه به هو ی
بوونی چاکسازانه وه تیایدا، شاریک له ناو ده بات که سته می که متر تیادایه،
به لام چاکسازای تیدا نییه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾
[هود: ۱۱۷]

«هه رگيز په روه ردگارت له ناوی نه بردووه (دانيشتوانی) شاره کان به سته م
له کاتيکدا دانيشتوانی (ئو شارانه) چاکه کار بووبن.»

* خودا سزای دانه به زاندووه ته سهر ولات و شاريک که له وهو پيش ناگه داری
نه کرد بېتنه وه و نهی ترساندېن به به لگهی ئه قلای و نه قلای جا ئه وانیش پشتيان
تبی کردووه ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٨﴾
[الشعراء: ٢٠٨-٢٠٩]

«ئیمه هه ر شار و شاروچکه یه کمان کاول کرد بېت به بی فرستاده و
بیدار خه روه نه بووه. تا دابچله کین و بیر بکه نه، بیگومان هه رگيز ئیمه سته مکار
نه بووین و نابین.»

* سته مکار متمانه ی به هیز و ده سه لاتی خو ی هه یه له ده ربا زبوونی له
سزای خودا، ته نانه ت له قیامه تیشدا ئه گه ر بیت: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ وَخَسَفَ
الْقَمَرُ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ ﴿[القيامة: ٧ — ١٠]﴾
«کاتيک: که چاو ئه بله ق بووو مانگ گيرا و تاريک بوو، خو ر و مانگيش له
یه کتر کو کرانه وه، ئه و روزه ئينسان ده لیت: (ئهی هاوار) بو کو ی را بکه م،
له کو یوه خو م پرگار بکه م.»

* هيچ کهس له سزای خودا راناکات ته نها بو لای ئه و نه بېت. (فيرعه ون
چند مندالی سهربری بو گه ران به شوین مووسادا، زمانحالی قه ده ريش
ده لیت: له مالی تو دا نه بېت گه وره ی ناکه ين.)

* ئه گه ر سزای خودا دابه زی، ئه و به فیل لاناچیت، به لکوو به لابردي
هوکاره کانی لاده چیت، را کردن نییه له سزای خودا: ﴿قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي
مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ [هود: ٤٣]

«کوره که وتی: په نا بو شاخیک ده به م که بمپاريزيت له م لافوه (نوح) وتی
ئهمرو هيچ پاريزه ريک (په ناده ريک) نییه له فه رمانی خوا.»

* خدا سزای سهر سته مکار لانا بات تهنها به خیرا لابر دن و وازهینان نه بیت لهو سته مه، خو ئه گهر سزای خودا دابه زی، ئهوا خو ی و سته مه که شی له ناو ده بات.

* ئه گهر سزا دابه زییه سهر سته مکاره پله به رزه کان ئهوا به هیواشی دانا به زی ت به لکوو به خیرای داده به زی ت، له فهرمووده دا هاتوو ه (خودا مؤلّه ده دات به سته مکار، به لام کاتیک له نا کاو گرتی، به ری نادات) ئه گهر دییت که سیکی پله به رز به خیرای دابه زی، بزانه خاوه ن سته میکی زور بووه.

* له نیوان بلاوونه وهی سته م و سزای گشتی، مؤلّه تیک هه یه بو چاکسازي: ﴿وَتِلْكَ الْأَفْرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا﴾ [الکھف: ۵۹]

«ئهو هه موو ولات و شارانه مان به رب اد و ویران کرد کاتیک (دانیش تووانیان) سته میان کرد و بو له ناو بردنیشیان کاتیک دیاری کراومان دانا بوو.»
چاکسازان به رگری له سزا ده که ن و ئهوانی دیکه ش هوکاری دایده به زینی سزان.

* ئه گهر دییت چاکسازان خه ریکی چاکسازین و سته مکارانیش زیاتر سه ره پو ده بن، بزانه ئهوا خودا ده یه ویت سزایان بدات، به لام کاتیان نه هاتوو ه، خودا ده یه ویت زیاتر به لگه کانی له سهریان بچه سپیت تا زووتر سزایان بدات: ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]

«هیچ په له یه کیان لی مه که، ئهوا ئیمه به ژماردن له سه ر ئهوانی ده ژمیرین.»
﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ [مریم: ۸۴]

«هیچ په له یه کیان لی مه که، ئهوا ئیمه به ژماردن له سه ر ئهوانی ده ژمیرین.»

* به ئه ندازه ی پوونیی به لگه کان سزا داده به زی ت، هه ندیک جار خودا سزای سته مکاریک ده دات و سزای که سیکی زور لهو سته مکارتر نادات، چونکه یه که میان سته مکاریکی زانایه، به لام دووهم سته مکاریکی نه زانه.

* خدا هيچ سته مكارېك له ناونا بات ئه گهر به لگه ي له سهر جېگير نه كات،
هرچه نده به لگه له سهر سته مكار پروونتر بېت، ئهوا سزاي خيراتر ده بېت: ﴿وَمَا
كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا﴾ [القصص: ٥٩]

«پهروه ردگاري تو هيچ ولات و شارېكي كاول نه كړدووه، تا له پايته خته كهيدا
پيغه مبهريكي نه نار د بېت.»

* ئه گهر ئوممه تيک ويستيان سزاي خدا زوو دابه زېته سهر سته مكارېك،
ئووا با به لگه ي تهواو له سهر سته مكاره كه بگرن و بينين به پروويه وه و
بلاويكه نه وه تا سته مه كه ي به زانست و كه له رېه قيه وه بكات، چونكه سزاي
خودا يو كه له رېه قه كان توندتر و قورستره.

* خدا سزاي سته مكارېكي نه زان نادات هرچه نده سته مه كه شي گه وړه
بېت، به لام سزاي سته مكارېكي زانا د ه دات به ئه ندازه ي زانين و شاره زايي به
سته مه كه ي: ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَى يَظْلِمُ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ﴾ [الأنعام:
١٣١]

«بهم شيوازه پهروه ردگار هيچ شار و ديهك له ناو نادات كه خه لكه كه ي
بيئاگا بن و پيغه مبهريان يو نه چووبېت و زولم و سته ميان لي بكات، خواي خواي
گه وړه دووره له زولم و سته م.»

* هه نديك له سته مكاران خودا سزايان نادات به هو ي لاوازي پرووقايي
دلپانه وه، ههروه ها به هو ي ئه وه ي كه سيك له پشتيانه وه سته ميان يو به روه وا
داده نييت، خودا داده وړه سته مكارېكي نه زان به هه مان شيوه ي سته مكارې
كه له رېه ق و زانا سزا نادات، هرچه نده سته م سته مكاره نه زانه كه گه وړه تريش
بېت.

* سزای خودا جياوازه بۆ ئهوانه ی پشت هه لده کهن به ئه ندازه ی پيگه ی خودا له دلياندا له کاتي پشت هه لکردنه کهياندا، ئه گهر تهواو خودا له دلياندا ئاماده بوو به لام ههر پشتيان هه لکرد، ئهوا خودا سزای توندترين ده دات چونکه که له ره قيه کهيان له گه ل زانستدایه.

* ئه گهر خودا سته مکار يکی زال کرد به سهر سته مکار يکی ديکه دا، ئهوا له نتيوانياندا سته مليکرا و يک هه يه، خودا سته مکار ترينيان له ناو ده بات و ئهوی ديکه يان واز لي ده هيني ت بۆ ماوه يه کی ديار ي کراو: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [العنكبوت: ٥٣]

«به په له داوای (هينانی) سزات لي ده کهن ئه گهر ماوه ی ديار يکراو نه بووایه (بۆ سزادانی ئهوانه) بيگومان سزاکه يان بۆ ده بات و به راستی له ناکاودا ئهوا سزايه يان بۆ دي که ئهوان ههستی پي ناکهن.»

* ئه گهر سه ره کرده و پيش ره ويک سته مکار بوو، ئهوا سزا به ته نها بۆ ئهوا دانابه زي ت، به لکوو هه موو ده سته و تا قمه که ی ده گر ي ته وه و هه موو ئهوانه ی په يوه ندييان پتوه ی هه يه:

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ [الأنبياء: ١١]

«چه نده ها شار و ديها تمان تيک شکاند (له ناو برد) که (خه لکه که ی) سته مکار بوون و پاش ئهوان گه ل و تا قمی ترمان (له جتيان) به دی هينا.»

گوړينيکی تهواوه تی.

* خودا له پيناو سته مه تاي به ته کاندا ده ولت له ناو نابات و پاشايه تيان لي وه را گر ي ته وه، به لکوو سته مه تاي به ته کان مو لکی تاي به تی ده فه وتيني ت، نه ک گشتی، دادوه ری خودا ئه مه ده خوا زي ت و سونه تی گه ردووني ش ههر بهو جوړه يه.

* سزای خودا بۆ گه له سته مکاره کان له قورئاندا وه ها باسکراوه که له کاتی سهرخووشی و بئترسیاندا بهرؤکیان ده گریت، له به یانیاندا که دهروونه کان به وره و گور و خوشین و گه شبین: ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ﴾ [القمر ٣٨] بۆ شکاندنی ههرچی پېشبینیه.

* خودا به جوریک سزای سته مکاران ده دات که به میشکی هیچ که سدا نه هاتییت، سزاکانیان جیاواز ده کات و به یهک جور دای نانیت، بۆئوهوی سته مکاران خوځیان نه پاریزن و بئترس بن، تا به دلهراوکی بمرن پېش ئه وهی مردنی راستیان بهرؤکیان بگریت.

* خودا به جوریک سزای سته مکاران ده دات به میشکی هیچ که سدا نه هاتییت، فیرعه ون هه موو ریگه کانی تۆله سه ندنه وهی له خووی داخستبوو، به لام خودا وای لی کرد دوژمنه که ی به دهستی خووی و له سامانی خووی و له ناو مالی خویدا به خپو بکات.

* ههره سه ینانی ده و له ته سته مکاره کان له نا کاو پروو ده دهن به جوریک که س به میشکیدا نه یهت، ئه گهر دنییت خه لکی به دووریان ده زانی سته مکاریک له ناو بچیت، بزانه ئه وه کاتی گونجاوی ههره س هینانیتی: ﴿فَأَخَذَتْهُمْ بَعْثَهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٥]

«ناکاودا سزما ن گرتنی له کاتی کدا که هه ستیان نه ده کرد.»

* سزا کاتیک بۆ سته مکار داده به زیت که له وپه ر خوشگوزهرانی و خوشیدا ده زی، تا ئازار و په زاره و داخی زوربییت: ﴿وَأَوْامِرَ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعْفٍ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأعراف: ٩٨]

«ئایا خه لکی ئه و شارانه ترسیان نه بوو له وهی که سزای ئیمه یان بۆ بیت له چیشته نگاودا له کاتی کدا یاری و گالته ده که ن.

* ئه گهر خدا ويستی سته مكارېك له ناو بهرېت، وای ليده كات هو كاری له ناو چوونی له گهل خویدا بگيرېت و هه ستیشی پې نه كات، خدا فيرعه وني له ناو برد به مووسا و وای له فيرعه ون كرد له ژير چاودېری خویدا گه وره ی بكات: ﴿يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ﴾ [طه: ٣٩]

«تا سهره نجام دوژمنه كه ی من و دوژمنه كه ی ئه و هه لیبگرېته وه.»

* ئه گهر خدا ويستی له ناو بردنی ئوممه تېكي هه بېت و بيه وېت ده و له تېكي سته مكار ههره س پې بهيښت، ئه واهو كاری له ناو بردنه كه ی لا خو شه ويست ده كات، به جوړېك له خو ی ده گرن و ده يكنه رو شنای چاوه كانيان: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ﴾ [القصص: ٩]

«ويستيان مووسا بكوژن ئاسيه ی ژنی فيرعه ون وتی مايه ی چاو و دل رو شنييه بو من و بو توش (في رعه ون)، مه يكوژن.»

* مؤلّهت وه رنا گيرېت له سزادانی سته مكاراندا: ﴿لَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهَ بُنْيَانُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّعْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النحل: ٢٦]

«به راستی ئه وانه ش كه له پيش ئه مانه وه بوون، پيلانيان كرد جا خوا كو شك و خانوه كانيانى له بن و بناغه كانى يه هوود ده رهيتا ئه واه سهر بانه كانيان له سهر يانه وه روو خا به سهر ياندا له لايه كه وه سزايان بو هات كه هه ستيان پې نه ده كرد.»

* سزادانی خودا كاتيک دابه زى، مؤلّهت وه رنا گيرې له ئوممه تان، هه ركه كاتى هات، خدا هو كاريكي بو دهره خسيښت به ميشكى كه سدا نه هات بېت: ﴿فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ [الحشر: ٢]

«سزای خويان بو هات له شوښنيكه وه كه گومانيان بو ی نه ده چچوو.»

* ټه گهر خودا ويستی ئوممهت تووشی سزا و بهلا بکات، ټهوه لایان ده دات له هوکاره کانی خو پاراستن لی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ [الرعد: ۱۱]

«کاتیک خوا بیه ویت هوژیک تووشی بهلا بن، هیچ بهرگریکی بوی نییه و جگه لهو (خوا) هیچ یارمه تیدهر و پشتیوانیکیان نییه.»

* سزای خودا بو دوژمنانی جیگیره و ناگوړیت، بهس تنها کات و شیوازه که یان جیاوازه: ﴿لَسَنَّا اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسَنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ [الأحزاب: ۶۲]

«ټه مه سوننه تی خوی گه وره بووه لا ئوممه تانی پیشتريشدا بهم شیوه یه یان لی کراوه و هه رگیز نابینیت سوننه تی خوی گه وره گوړانی به سهردا بیت و بهرده وامه.»

* سزای خودا بو سته مکار هه ندیک جار له لای خوږه وه ده بیت، بی ټه وهی که س دهستی تیدا هه بیت و هه ندیک جاریش به دهستی سته ملیکراو ده بیت: ﴿وَنَحْنُ نَرَبُّصْ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرْبُصُوا﴾ [التوبة: ۵۲]

«ټیمه ش چاوه پروانین بو ټیوه که خوا دوو چارتان بکات به سزایه ک له لایه ن خوږه وه یان به دهستی ټیمه که واته چاوه پروانی بکه ن.»

* په وره دگار ټوله له زالم و سته مکار ټه کاته وه، به لام ټوله سهندنه وه که مه رج نییه له سهر دهستی سته م دیده که بیت و هه ووه ها مه رج نییه به ناگایی و زانستی ټه و بیت، په وره دگار خو ټه ندازه و کات و شوین و جوړی ټوله کانی ده کیشیت، نه وه ک مروښه کان.

* له نيعمه تي خودا بۆ كه سي سته مليكراو ئه وه يه كه تياچووني ئه وه كه سه ي سته مي لى كردووه به چاوى خوى بينيت: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ [البقرة: ٥٠]

«بیربکه نه وه کاتیک که ده ریا مان بۆ له ت کردن و رزگار مان کردن و ده ست و پیوه ندی فیرعه و نمان خنک اند له کاتی کدا ئیوه ته ماشا تان ده کردن.»

* خودا فیل له سته مکاران ده کات، سزای خوی له شیوه ی خیر و چاکه دا نیشان یان ده دات: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الأحقاف: ٢٤]

«جا کاتیک په له هه ورکیان بینى پروی کردووه ته دۆل و ناوچه که یان، دلان خو ش بوو، وتیان: ئه مه بارانى پتیه بو مان، نه خیر وانیه، به لکوو ئه وه ئه وه کاره ساته یه په له تانه پیش بیت، ره شه بایه کی توند، که سزایه کی به ئازار و به ئیشی پتیه.»

* یه کیک له شیوازه کانی سزای خودا بۆ سته مکاران ئه وه یه که سته مکاریکی دیکه ی به سه ردا زال ده کات و پیوه ی گیرۆده ده کات، خه لکی ده پارێزیت له خراپه ی سته مکاران به زال کردنی هه ندیک له سته مکاران به سه ر هه ندیکی دیکه یاندا: ﴿أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدِيقُ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ [الأنعام: ٦٥]

«یاخود بتانکاته دهسته دهسته و پارچه پارچه و تالاولی توندوتیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکی تر تاندا.»

* خودا سته مکار کویر ناکات تا ئه وه کاته ی هو کاری تیاچوونی به هو کاری ده ربا زبوونی ده بینیت، خودا ده ریای بۆ مووسا له ت کرد، فیرعه ون وای دیت رېگه یه کی ئاسانه بۆ گه یشتن به مووسا، به لام بووه هو کاری تیاچوونی.

* خدا سونهت و ياسايه كي نهگوري ههيه دهرباره ي سته مكاران، تۆله يان پېن دسه نيته وه و پاشان تۆله يان لې دسه نيته وه: ﴿وَكَذَلِكَ نُولِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹]

«ههر بهو شيويه يش سته مكاران ده كهينه پشتيوان و خوشه ويست و هاوكاري يه كتر، به هو ي ئه و كار و كرده وانه ي كه ده يان كردد.»

* پروه ردگار مان زور به سه يري تۆله ي زالمان هه لده سووړنييت، له يه كه م ههنگاوي بۆ فيرعه ون، پروه ردگار مووساي بۆ ئاماده كړدبييت به هو شيار كهر وييداري كهر ي، ئه و خوي بۆ زولم وستهم ئاماده ده كات، ئه مه ش بۆ پروو به پروونه وه ئاماده ده كړيت، دواي ئه مه ش به رهنگاري يه كتر ي دهنه وه.

* نابيت مروف دلخوش بيت بهو ناز و نيعمه تانه ي داده رږيته سهر سته مكار، چونكه هه موو سته ميك مه ودايه كي ههيه گهر گه يشته ئه م مه ودايه، ئه م كات تۆله ي خواي گه وره له سه ري واجب ده بيت، پروه ردگار نازو نيعمه تي خوي دهرږينيته سهر سته مكار تاوه كوو مه غروړ بيت و زولمي زياتر بكات و مه ودايه كه ي زوو ته واو بكات.

* بروادار گوماني له دسه لاتي خدا بۆ دروست نابيت ئه گهر دي سته مكار يك به رده وام سته مي زياد ده بوو، به لكوو دلنياي بۆ دروست ده بيت له هيدي و هيمني تي كاري خدا و حيكمه تي مؤله تييداني، په يامبه ر (ﷺ) ده فهرموويت: «خودا مؤله ت ده داته سته مكار ...»

* ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ [مريم: ۸۴]

«هيچ په له يه كيان لې مه كه، ئه وا ئيمه به ژماردن له سهر ئه واني ده ژميړين.»

نيشانه و بۆسه يه كي ورده له پروه ردگار وه، پروه ردگار هيچ سته مديده يه ك سهرناخا به سهر سته مكاردا به هه واو ئاره زووي ئه و، به لكوو خوا پيوه ري زولم

ده کات و ده ټميريت وده ينووسيت، پاشان به نه ندازه ي سته مه که ي به لا و نازار داده پړښت به سهر زالمدا به دادگهري و کارجيي خو، نه وهک به هزي هيچ که سيک.

* په له مه که له سزاي سته مکار، به لکوو ته نها چاوه ري به: ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابٌ﴾ [مریم: ٨٤]

«هيچ په له به کيان لن مه که، نه وا ټيمه به ژماردن له سهر نه واني ده ټميرين.»

* ﴿وَأَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٩]

«جا نيا له پيلاني خوا نه ترسان و بيباک بوون؟ ده ي کهس له پلاني خوا دلنيا ناييت جگه له کهساني زهره رهمند.»

کاتيک خدا مؤلهت ده داته سته مکاریک، نه وا پيلانه و به په به بندي به ره و تياچووني ده يبات، تا کوو به گوماني خو گه وره ده بيت پاشان گرتنی تووړه ي ده يبات.

* مؤله تداني خدا بو سته مکاران له وانه يه ماوه يه ک دريژه بخايه نييت، به لام له ناکاو ده يگريت و تيايده چينييت: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٥]

«ټيتر له پر و به بي نه وه ي هه ست پي بکن گرتمان.»

هر به وجوره هه رکات خدا باسي سزاي سته مکاران بکات، باسي له ناکاو گرتيان ده کات.

* هه نديک جار سزاي سته مکار دواده که وپت و واگومان ده بات نه مه به لگه ي راستيه تي يان خدا لي خوش بووه، نه وه ي له بير کردووه خدا ناوي خو بردووه به "حليم مؤلهت ده دات به لام له بيري ناکات وازي لن ناهينييت.

* له حېکمهت و دانايي خودايه که سته مکاران له چاو تروکانېکدا له ناو نابات به لکوو خودا له هه موو چرکه يه کدا سزايان ده دات به نه ماني مولک و هيزيان که خشت به خشت به بهر چاويه وه ده که وېت به مه هه موو چرکه يه کی چه ندين جار ده مړيت.

* نه گهر خودا ويستی که سيک بخت بهرزی ده کاته وه، به لام بزانه هه موو بهر زکړدنه وويه ک سهرکه وتن نيه.

* مه خه له تنی بهو نه مينيه ی سته مکار هه ستی پي ده کات: ﴿لَمَّا يُجْدِلُ فِي عَايَةِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَدِ﴾ [غافر: ٤]

«هیچ کهس له بهرانبهري ثايهت و فرمانه کانی خواوه موجدله و دهمه ده می ناکات، جگه له وانه ی که ببېروا و خوانه ناس بوون، نه ی پیغه مبر (بیت) که واته ده سولات و سهرمایه و هیزيان فریوت نه دات.»

نه مانه هه مووی کو تایيان هه یه: ﴿فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ [غافر: ٥]

«جا منیش پیچامنه وه و له ناوم بردن، پروان چوون توله یه کم لی سهندن!»

* ته و اویتي چیژ له ژيانی سته مکاراندا و هه ره ها که م نه بوونه وه ی نیشانه ی نزیکي کاتی سزایه تی: ﴿وَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ [الأنعام: ٤٤]

«دهرگای هه موو شتيکمان له سهر کړدنه وه تا کاتيک دلخوش بوون به وه ی پييان درابوو، له ناکاودا توله مان لی سهندن ئیتر نه وانیش ناو مید و سهرگردان بوون.»

* هه رچه نده سته مکار بهر زبیتته وه، نه وا که وتنی پرونتر ده رده که وېت. نه مه له حېکمه تی خودايه سته مکار سالانتيکی دريژ مؤلهت ده داته تا ته واو بهر ز بېتته وه تا هه مووان بی بین ته نانهت دوورترین که سیش به پروونی بی بینیت پاشان ده یخات، تا بېتته جی پهن د و عیبرهت بو هه موو نه وانه ی ده بینن.

* سته مکار به سهر په یژه ی سته مدا بهرز ده بیته وه، دلگران مه به له و بهرز بونه وهی چونکه هه نگاو یکی بی پلیکانه ی له پی شه. ﴿وَأَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا﴾ [الكهف: ٥٩]

«له ناومان بردوون و کاولمان کردوون، کاتیک که (دانیشتوانی) سته میان کردوو و بو له ناوبردنیان کاتی دیاریکراومان بریارداوه.»

* هه ندیک جار خدا سته مکار بهرز ده کاته وه، له بهر خوشویستنی نییه، به لکوو بو ئه وهی له بهرزییه وه بیخات.

* خودا سته مکار بهرز ده کاته وه تا خه لکی له دووره وه که وتنی بینن، نه ک ئه وهی پیگه ی بهرز بکاته وه وه ک ریز و بهرزییه ک بو ی به سهر ئه وانی دیکه دا.

* سته مکار به پله به ندی و هتواش هتواش له سته مدا بهرز ده بیته وه، به لام دابه زینی به و جوړه نییه، به لکوو بهرزیتی سهرکه وتنه و دابه زینی که وتنه: «خودا مو له تی سته مکار ده دات، به لام کاتیک که گرتی بهری نادات.»

* سته م پله و قادرمه ی هه یه سته مکار پییدا سهرده که ویت، ئه وهی زیاتر سهرده که ویت که وتنی قورستر ده بیت.

دادپه روه رى

* دادگه رى ئه وه يه ئه و رقه ده روونيه ده ربكه يت كه ده بېته رېگر له ديتنى چاكه ي ئه و كه سه ي رقت لايه تى و خراپه كانى ئه و كه سه ش ببينيت كه خوشت ده وېت، له فهرمووده دا هاتووه: «با هيچ پياوېكى باوه ردار ئافره ته باوه رداره كه ي له بهرچاو نه كه وېت، چونكه ئه گهر له سيفه تيكى نارازى بېت ئه و له سيفه تيكى ديكه ي رازيه.»

* ئه گهر مروف نه يزاني چى بو هه يه، ناشزانيت چى له سهره، ئه وه ي له گه ل خويدا دادگهر نه بېت، له گه ل خوداش دادگهر نابيت، خود پتوانه يه، ئه گهر لابات، ده رنه نجامه كان ده شيوېت.

* دادگه رى و هه و اوئاره زوى نه فس كوئابنه وه: ﴿قَالَ تَتَّبِعُوا الْهَرَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا﴾ [النساء: ۱۳۵]

«كه واته شوين ئاره زوو مه كه ون بوئه وه ي له هه ق لانه دن.»

* ده ولت هه ره س ناهييت ته نها به سته م نه بېت، هه روه ها جيگيريش نابيت ته نها به دادگه رى نه بېت.

* ئه گهر دادگه رى نه ما و سته م هاته جيى ناكوكى ده كه وېته نتيوان ده سه لات و گه له وه، په يامبه ر (ﷺ) ده فهرمووېت: «ئه گهر سه ركرده كانتان حوكم نه كه ن به په رتوو كه كه ي خودا و سه رپشكتان بكه ن له وه ي كه خودا دايبه زانده، ئه و د لنيا بن خودا ناكوكى ده خاته نيوانiane وه.»

* دادگهري لاوازه کان بهرز ده کاته وه، سته مېش به هېزه کان داده گرېت،
 ټه مه سونه تي خودايه له ناو خه لکيدا: ﴿ثَوْرِيْدُ اَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اَسْتَضَعُوْا فِي
 الْاَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ اَيْمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ﴾ [القصص: ۵]

«ټيمه ده مانه وېت (به چاکه ي خو مان) منه ت بنين به سهر ټه وانه ي که
 لاواز و ژېر ده ست کرابوون له ولاتي (ميسر) دا و بيانکه ينه پېشه وا و بيانکه ينه
 ميراتبه راني که له پووري فيرعه ون و شوين که وتوواني.

* خودا بېباوه ر سهرده خات به هو ي دادگه ريبه وه، موسلمانېش داده به زېنيت
 به هو ي سته مکر دنييه وه.

* له ژياني دونيدا خودا دادگه ر سهرده خات هرچه نده بېباوه رېش بېت،
 هه روه ها سته مکار داده گرېت هرچه نده موسلمانېش بېت، به لام له قيامه تدا
 به کخواپه رست بهرز ده کاته وه به سهر کافراندا، چونکه مافي خودا دوا ده خرېت
 و مافي مرو ف پېش ده خرېت.

* نه چه سپاندني سزا به يه کسان له ناو خه لکيدا هو کار ي پروخاني
 ده ولته کانه. «بېگومان ټه وانه ي پېش ټيوه تياچوون، به هو ي ټه وه ي ټه وا ټه گه ر
 که سيکي رېزداريان دزي بکر دايه وازيان لي ده هينا، ټه گه ر لاوازيکيان دزي
 بکر دايه ټه وا سزايان له سهر جي به جي ده کرد.»

* ده ولت هېچ برپاريکي بو جي به جي ناکرېت ټه گه ر برپاره کاني له سهر
 گه وره و رېزداره کان نه چه سپنيت، يه که م رپا که په يامبه ر (پښت) لاي برد رپيا ي
 مامي بوو. يه که م خوین که لاي برد خوینی کوړه مامي بوو و يه که م که سيش
 هه ر ه شه ي پرېني ده ستی لي کرا ټه گه ر دزي بکات فاته م ي کچي بوو.

* جېبه جيکړدنی سنووره کانی خودا له سهر يه ک که سی گه وړه و خاوهن ده سه لات گه وړه تره له جېبجيکړدنی له سهر سه د لاواز، چونکه لاوازه کان سلّ ده که نه وه به چه سپاندنی سزاکان له سهر گه وړه کان، به لام گه وړه کان سلّ ناکه نه وه به لاوازه کان.

* دادگه ری به وه ده بیټ گوئ له وته ی هه موو لایه نه کان بگریټ، له فهرمووده دا هاتووه: «برپار مه ده له نټیوان دوو که سدا که نا کوکیان له نټیواندایه، تا گوئ له دووه میان نه گریټ وه ک چوّن گوئ له لایه نی یه که م ده گریټ، نه گهر نه و کاره ت نه انجامدا، نه وه برپار و دادگه ریټ بو روون ده بیټه وه.»

* پټوهری پیروزی و پټگه ی ئوممه ت به وه ده رده که وټ که مافی لاوازه کان له به هیزه کانیان وه ربگر نه وه، له فهرمووده دا هاتووه: «ئوممه ت پیروزیان تیدا نییه که لاوازه کان مافیان له به هیزه کان وه رنه گر نه وه، بی نه وه ی زیانی پی بگات و بیزاری بکات.»

* نه گهر لاوازه کان به که م و بیړیز سه یرکران له ئوممه ت و ده وله تییدا نه ووا خودا سه رشوړ و بیزارویان ده کات له نټیو ئوممه تان، له فهرمووده دا هاتووه «ئوممه ت پیروزیان تیدا نییه که لاوازه کان مافیان له به هیزه کان وه رنه گر نه وه، بی نه وه ی زیانی پی بگات و بیزاری بکات پاداشته کان له جوړی کرده وه کان.»

زانست و زانايان

* نه زانی دوو جوړه:

شاره زانه بوون و نه زانی به حه قیقته و راستی شته کان.

هه بوونی شاره زای به خودی شته کان به لَام پیگه و پایه یان نازانیت له نیوان شته کانی دیکه دا هه روه ها نه زانینی ئه ندازه گرنگی و پټویستی ئه و شته چه نده. دوو هه میان زیاتر بلاوه و به هوئی ئه وه وه ئوممهت بابته له پیشینه کانیاں له یاد کردووه.

* جیاوازی نیوان نه زان و زانا وهک جیاوازی نیوان چاوساغ و کویره ﴿وَأَقَمْنَ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [الرعد: ۱۹]

«جا ئایا که سییک که بزانتیت به راستی ئه وهی نیردراوته خوار بو تو له لایه ن پهره ردگارته وه حق و راسته وهک ئه و که سه یه که کویر بیت، بیگومان هه ر ئه وانه بیرده که نه وه که خاوه نی ژیرین.»

* زانست ته و او جوان و کامل نابیت، ته نها له گه ل ته و او بییتی و کاملی ئه قلدا نه بیت، ئه قلیش ته و او کامل نابیت له پاش سی سالییه وه نه بیت، خودا دهر باره ی یوسف ده فهرمویت: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ [یوسف: ۲۲]

وه ختیک بوو به پیاوی ته و او، سه لیه و زانستمان پيدا. ئیمه ئاوا پاداش به کارچاکان ده ده یین.

(الأشد) سی و ئه وه نده یه.

* مروځي نه زان خودی خوځی نانا سیت وهک چوڼ که سیکي زانا شاره زایه پیتی، چونکه که سی زانا له وهو پیتش به نه زانیدا گوزهری کردووه، به لام نه زان زانا نانا سیت چونکه له وهو و پیتش زانا نه بووه.

* نه گهر مروځ زانستی به نه ندازه ی نه زانییه که ی زیاد بوو، نه وا خاکیبوون و به دوا گه پانی بو زانستدا زور ده بیت، خو نه گهر زانستی به نه زانییه که ی که می کرد، نه وا خو به گه وره زان و مله وری زیاد ده کات، یه که م ده رگای زانستی تاکه کان زانست بوونیانه به نه ندازه ی نه زانییان.

* نه زانی باشته له زانست بو هه ندیک که سی خاوه ن ئاره زوو که به دوا ی گوماندا ده گه رین تا بلاوی بکه نه وه، (ابن المبارک) ده لیت: خدا چاکه ی به رانه ر موسلمانان کردووه به وهی له به رکردنی ئیسماعیلی کوری خلیفه ی خراپ کردووه، به هو ی نه و ئاره زوو ی تیایدا یه.

* زانست کوکه ره وه یه و نه زانی هوکاري پهرت بوونه، پروانه نه گهر خه لکی پاش زانستیان پهرت و جیاواز بوون، نه وا نه و زانستیان له بهر خودا نه بووه: ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ [الجاثية: ۱۷]
«جا جیاواز نه بوون له نیتو خویندا دوا ی نه وه نه بیت زانستیان بو هات له بهر دوژمنایه تی و ئیره یی نیوان خوینان.»

* نیعمه تی زانست نه و راستیه یه که پله به ندی و پزرداری نیوان مروځه کان دیاری ده کات: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النمل: ۱۵]

«سویند به خوا زانستمان به داود و سوله یمان به خشی هه ردو وکیان وتیان: هه موو سوپاس و سه نایه بو نه و خوا یه ی که پزی داوین به سه ر زور له به نده باوه رداره کانیدا.»

* زانست په حمه ته بو ئوممهت و نه زانی به لایه به سر ئوممه ته وه: ﴿لَئِنْ رَحِمْنَا مِنْ عَيْنِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ [الكهف: ۶۵]

«له لایه ن خو مانه وه په حمه تمان پې دابوو شاره زاشمان کردبوو له زانیاری تایبه تی خو مان.»

* په یامبه ر زانیانی به ئه ستیره ناو بردوو به هوئی ئه وه موو قازانچ و سووده ی هه یانه بو زه وی، شوینیان جیگیره هه رچه نده ئه قله کان نه ی بین و هک چو ن هه وره کان ئاستیره کان داده پو شن له چاوه کان، ئه وا به دوایدا مه گه رپن خو ی له و جیگه ی بو ده روا ت ده رده که ویت.

* ئه و که سه ی زیاتر خودا ده ناسیت، دلخو شترین مروقه له دنیا دا، چونکه به دیهینه ری ناسیوه جا بو یه په ژاره ی دروستکراوه کان هیچ کاری تی ناکات.

* باشتین مروق ئه و مروقه یه چاکه فی ری خه لکی ده کات، خراپترین مروقی ش ئه و مروقه یه خراپه فی ری خه لکی ده کات، یه که میان له پاش مردنیش چاکه کانی به رده وام ده بیت، دووه میان خراپه کانی به رده وام ده بیت پاش مردن و ناتوانن رایان بگرن.

* که سانی زانا خودا به رزیان ده کاته وه، به لام نه زانه کان خه لکی به رزیان ده که نه وه: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ [المجادلة: ۱۱]

«خو ا پایه ی ئه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که بروایان هی ناوه، ئه وانه ی که زانستیان پې به خشراره به چه ند پله یه ک (پله یان به رز ده کاته وه).»

په یامبه ر (ﷺ) ده فهرمو ویت: «خه لکی که سانیکی نه زان ده که نه پی شه وای خو یان. خو یان گو مړا ده بن و خه لکیش گو مړا ده که ن.»

* ئه و شتانه ی پرووده دهن هه مووان به چاوی سر ده بیینن، به لام
دهرئه نجامه کان به چاو نابیندرین به لکوو به بهرچا و پروونی ده بیندرین، هه مووان
خاوه نی چاون، به لام تهنه زاناکان خاوه نی بهرچا و پروونین.

* ته نیا ئه و که سه راسته له گه ل ئوممه ت که له گه ل زانست و زانیاریه که ی،
دینداریه کی توکمه و ئیمان و باوه پکی پتهوی هه بیته: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَالْإِيمَانَ﴾ [الروم: ۵۶]

«وه که سانیک که زانیاری و ئیمانیا ن پئ دراوه وتیان...»

زانای ئیمان لاواز خه لکی به ره و هه واوئاره زووی خو ی و خو یان ده بات.

* ئه گهر زانیه ک وته ی پیچه وانه ی و گۆرانکاری زۆر بوو، ئه وه نیشانه ی
جیگیر نه بوونی دله له زهوی ئیخلاص و راستگو ییدا، ئه گهر دل جیگیر بیته،
ئه وا ئه ندامه کانیش جیگیر ده بیته.

* چه سپینه ره کانی زانست بریتین له:

نییه ت پاکی، ده بیته هوی چاندنی به ره که ت و وابهسته بوون به زانسته وه

پیدا چوونه وه بیر چوونه وه لا ده بات

کوړی زانستی له گه ل هاوړپیان

کرده وه کردن به زانست

* زانست مرو ف ده چه سپینیت و خوا به رستی زانست ده چه سپینیت، مرو ف
به بی زانست نه زانه، زاناش به بی په رستش لاوازه له به رانه به هه واوئاره زوودا.

* زانست هه لگرتنی قورسه له سه ر خاوه نه که ی، ئه و ئه مانه ته تهنه که سیک
ده توانیت هه لی بگریت که قاچه کانی له په رستشدا چه سپاند بیت، به ئه ندازه ی
په رستش زانسته که ی ده چه سپیت و به ئه ندازه ی نه بوونی په رستشیش
زانسته که ی نامینیت.

* گه وره ترین شت که زیانی گه وره به زانا بگه یه نیت بریتیه له که میی پرستش، هه وره ها گه وره ترین شت که زیان له پرستش ده دات که میی زانسته، زانست و پرستش میخی دامه زراوین.

* نزیکه بلّین زانایه ک نابیندریت که خاوهن پرستش بوو بیت و له هه ق هه لگه راپیته وه و لایدا بیت، ئه وانیه هه لگه راپونه ته وه یان زانای که مته رخه م بوون له پرستشدا، یان خواپهرستی ب زانست بوون، یاخود هه ردوو لایه نه که یان که م بووه، چونکه زانست ناچه سپیت ته نها به پرستش نه بیت.

* یادی خودا یارمه تی چه سپاندنی زانست و وه بیره اتنه وه ی ده دات: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ [الكهف: ۲۴]

«ئه گهر له بیریشته نه ما، یادی پهروه رنده ت بکه.»

چونکه له بیرچوونی هه ق له شهیتانه وه یه و یادی خوداش شهیتان دوور ده خاته وه: ﴿وَمَا أُنْسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ [الكهف: ۶۳]

«دیاره شهیتان نه یه یشت وه بیرم بیته وه.»

* پرستش له گهل زانستدایه، ئه گهر زانست زیاد بوو، ئه ویش زیاد ده کات؛ ئه گهر به و جوړه نه بوو، ئه وه نیشانه ی دوور ووییه. سوفیان ده لیت: ئه گهر مروّف زانستی زیاد بوو به لام له گهل ئه وه شدا نزیک بوونه وه ی له دنیا زیاد ی کرد، ئه وای زیاتر له خودا دوور ده که ویته وه.

* زانستیک یارمه تیده رت نه بیت له سه ر شه و نوږ، نه زانییه: ﴿وَأَمِنْ هُوَ قَنِيْتُ عِثَّةَ الْبَلَاءِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [الزمر: ۹]

«(ئایا ئه و جوړه که سانه ی که باسکران چاکترن) یان ئه و ئیمانداره ی که له دووتوئی شه و گاردا هه لده ستیت بو خواپهرستی، سوژده ده بات و به پیوه

دهوہستیت، له لپرسینه وهی قیامت ده ترسیت و ئومید و هیوای به میهره بانیی پوره ردگاری هیه. ئه ی پیغمبر (ﷺ) بلای ئه و که سانه ی ده زان و شاره زان، وهک ئه وانه که هیچ نازان و شاره زاییان نییه؟ به راستی ته نیا خاوه ن بیرو هوشه کان له م جوړه یاده وه ریانه سوود و ورده گرن و تیده گن.»

* ئه گهر مروث زور ئالوگوړی ده کرد و ده گوړا، یان پیخلیسکان و هه له ی زور بوو له گهل ئه وه ی زانستی پی درابوو، ئه مه نیشانه ی که می پشت به ستنیه تی به خودا و که مته رخمیه تی له پرستشیدا، بویه خوداش پشتیوانی خو ی بو که م کردو و ته وه.

* هه رکه س زانستی زور بیت، هه له ی که م ده بیت، خو ئه گهر زانستی زور بوو و هه له کانی له گهلیدا زیادی کرد، ئه وه به لگه یه له سره ئه وه ی که ئه و زانیه پرستشی که مه بویه پاراستن و پشتیوانی خودا بوی که م بو و ته وه: ﴿اَلَيْسَ اَللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ﴾ [الزمر: ۳۶]

«ئایا خوا بو بنده ی خو ی (پیغمبر ﷺ) به س نییه.»

* زانست و عقل سوود به خاوه نه که ی ناگه یه نیت ئه گهر پښمونی و ته و فیقی خودایان له گهل نه بیت، په یامبه ری خودا (ﷺ) ناموزگاری عه لی کرد و پی فهرموو: «قُلِ اللّٰهُمَّ اِهْدِنِيْ وَ سَدِّدْنِيْ، وَ اذْكُرْ بِالْهَدَايَةِ هَدَايَةَ الطَّرِيقِ، وَ اذْكُرْ بِالْسَّادِ تَسْدِيكَ السَّهْمَ» «بلای پوره ردگارم پښمونییم بکه و پیم بیتکه، به پښمونی پښمونی ریگات بیته وه یاد و به پیکانیش پیکانی تیر.»

* په کیک له ئاکاری په یامبه ران ئه وه بووه که په یوه ست بوون له گهل زانایان تا سوود له وته و کردار و ئاکاریان ببینن: ﴿قَالَ لَهُ مُوسٰی هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰی اَنْ تُعَلِّنِيْ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُداً﴾ [الكهف: ۶۶]

«مووسا به و (بنده سالحه ی) وت ئایا (هاورپیه تیت بکه م و) شوینت بکه وم

بو ئه وه ی فیرم بکه یت له و زانیاریه راسته ی فیری بوویت.»

* زۆرينه ی زانسته کان مروځ له پړی خویندنه وهی په رتو وکه کان و بهرده وام پوانین تیا یاندا په دای ده کات به له بهر کردن و تیگه یشتن، زانایان و فیرکاران کللی زانسته کانت پښ دده دن و نه خشه پښگه ی گه یشتن به زانستت بۆ ده کیشن.

* له بهر کردن و تیگه یشتن دوو پښ بۆ زانست به ئه و دووانه نه بیت رو یشتن ناکریت.

* زانست له بهر کردن و تیگه یشتنه. له بهر کردن بڼ تیگه یشتن ده بیته هو ی نه زانی و له خو بابوون، تیگه یشتنی بڼ له بهر کردن لاوازی و که مته رخه مییه.

* ﴿قَبْلِ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنکبوت: ۴۹]

«نه خیر وانییه گومان ده بهن به لکوو قورئان نیشانه کانی ئاشکران له دل و دروونی که سانی کدایه که زانستیان پښ دراوه.»

ئه و زانسته ی له ناو سینه دا هه لنه گیراوه به به لگه و چو نیی تی به لگه که وه ئه و نابیته هو ی ناو بردنی خاوه نه که ی به زانا، ئه و بابه ته ی نه توانی به بی کتیب بیخه یته پروو، ئه وه زانا نیت تیا یدا.

* پله به ندی له زانست و کرده وه دا له هو کاره کانی جیگیر بوونه، خودا په یام به ره که ی به وه جیگیر کرده وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ [الفرقان: ۳۲]

«خوانه ناسه کان دبیرن: بۆچی خودا به تیکرایی هه موو قورئانی بۆ نه نار دو وه ته خواره وه؟ هه ر بۆ ئه مه بوو که ئیمه دلتی پښ دامه زرینین.»

* زیاد بوونی زانست به خیرابوون له وه رگرتنیدا په یدا نابیت، به لکوو به ئارامگری و جیگیری ده چه سپیت و ره گ داده کوتیت: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴]

«په له مه که له (خویندنی) قورئاندا له پېش ئه وهی سرووش کردنه که ی بۆت ته واو بیت و بلئ ئه ی پهره ردگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه.»

* هاوه لان زانسته کانیان پله پله له بهرده کرد، نهک به په له بۆنه وهی له بهرکراوه که یان بچه سپیت، کاتیک ئین عه باس بیستی که سانیک په له ده کهن له له بهرکردنی قورئاندا، گوتی: "ئه و جوړه په له کردن و خیرا له بهرکردنه م پښ خوش نییه."

* له بهرکردن بنچینه ی زانسته، پله به نديکردن له له بهرکردنی مه تنه کاندای زیاتر زانست ده چه سپینیت وهک له له بهرکردنی له خولیکی کاتی و چردا، ئه وهی به خیرای له بهرده کریت خیراش ده روات، پېشه واه عمه ر و ئین عه باس په له کردنی له له بهرکردندا پښ خوش نه بووه.

* کارکردن به زانست گه وړه ترین هوکاری جیگیر بوونه: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا﴾ [النساء: ۶۶]

«ئه گهر به راستی ئه وان کاریان بکرده به پښی ئه و ئاموزگاریانه ی ده کران، ئه وه باشتو بوو بویان و دامه زراوتر ده بوون له سه ر ئایینه که یان.»

* ئه وانه ی زوړترین جیگیری و چه سپاویان هه یه ئه وانه ن که زانست و کرده وه یان کو کرده وه ته وه، ئه وانه ش که هه لگه رانه وه و لادانیان هه یه خاوه ن زانستی پښ کرده وه ن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا﴾ [النساء: ۶۶]

«ئه گهر به راستی ئه وان کاریان بکرده به پښی ئه و ئاموزگاریانه ی ده کران، ئه وه باشتو بوو بویان و دامه زراوتر ده بوون له سه ر ئایینه که یان.»

* رېنموونی و ته و فیکی خودایی له زانستدا نییه، به لکوو له کاری پکردنی ئه و زانسته دایه، ئه گهر خودا ویستی خراپی به که سیک بیت، هوکاره کانی زانستی بو ئاسان ده کات و کارکردن به و زانسته ی لی دوور ده خاته وه.

* زانستی بڼې کردهوه سزايه کی خودايييه، هه رچه نده مروف زانستی زياد بڼت و کردهوه ی کهم بڼته وه، ئه وه زیاتر به شهیتان ده چیت، خو ئه گهر زانستی زيادی کرد و کردهوه شی زيادی کرد، ئه وا له په یامبه ران ده چیت.

* زانست ئه قل پاک ده کاته وه، کردهوه ش دهر وون پاک ده کاته وه، لاوازترین کهس له کاتی ته نگانه و ئاسته نگه کاندازانی بڼ کردار و کردهوه و کاری بڼ زانسته.

* زانست گه نجینه یه و کردهوه کان ده پیاړزن، زانست زور بووه و کردهوه کهم بووه، هه و او ئاره زوو هاتوو ته ناو زانسته وه ئه مه ویلی کردوون و پاوانه ی له سهر کردوون و تاجی له قاچدا داناون، جا چوڼ شوینه کانیان ده زانیت که هه رگیز کاری بڼ نه کردوون!

* باشتترین کاتی تاوتوئی و گفتوگو و فیړکردن چښته نگاوه، چونکه هیچ شتیک پيش نه وکاته کاری له دهر وون نه کردووه، ئه وه ده بڼته یه کهم پرووداو: ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ ضَعِيفٌ﴾ [طه: ۵۹]

«مووسا وتی: کاتی دیاریکراومان پروژی رازاندنه وه بڼت له کاتی چښته نگاودا خالکی کوڅکریته وه.»

* زه کاتی زانست گه یاندنییه تی، وهک چوڼ زه کاتی سامان به خوشینییه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ [المائدة: ۶۷]

«ئهی پیغه مبه ر (ﷺ) رایگه یه نه (به خه لک) ئه وه ی هیئراوه ته خواره وه بوټ له لایه ن په روه ردگارته وه ئه گهر وا نه که ی ئه وه راسپیږییه که ی خوات رانه گه یاندووه و به چیت نه هیئاوه.»

* گه وره ترين به لا و موسيبت زوړي زانسته له گهل هه واو ئاره زوودا.

* زانست ئه گهر تیکه ل به ئاره زوو کرا، ئه وا له نه زانی زیاتر زیان به خاوه نه که ی ده گه یه نیت: ﴿ثُمَّ أَفْرَأَتْ مِنِ اتِّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً﴾ [الجاثية: ۲۳]

«ئاخو تو ئه و که سعت دیوه که ئاره زووی خو ی ده پهرست؟ خودا - که ئاگای لی هه بوو- پړی لی گوړی و گوپچکه و دلشی مۆرکرد و لیلای خسته سهر چاوی.»

* زانست ئاره زوویه کی هه یه، ئه ویش ئه وه یه بو چیژی ده روون فیری بیت، نه ک بو سوود گه یاندن به ده روون، له فهرمووده دا هاتوو: «خودایه په نات پړ ده گرم له زانستیک که سوودی نه بیت.»

* ئه گهر دواړو له دلی زانیه کدا نه ما، ئه وا وای لی ده کات فه توا له قازانجی دنیای بدات، په یامبه ر (پسند) ده فهرموویت: «بیگومان خودا زوړ ئه وانه ی لا بیزاروه که زانان به دنیا و نه زانن به دواړو.»

* مال/ سهره و سامان و مولک، ناو و ناوبانگ و په گ و پیشه که سی زانا به ره هم ناهین، زوړینه ی ئه وانه ش که بانگه شه ی زانیه تی ده که ن به جگه له زانست وعيلم خو یان به رزکردوو هه و و خو یان به ودا هه لواسیوه.

* ئه گهر مروف دلی پر بوو له نه سه ب و پیگه و سامان و ده سه لاتی، ئه وا دلی به تال ده بیت له زانست به ئه ندازه ی پړبوونی له شته کانی دیکه.

* پاره و بازرگانی ئه گهر تیکه لی زانست بوون، ئه وا ده ی شیوینن و خراپی ده که ن، به تایبعت زانستی ئاین که شهریه ته و زانستی جهسته ش که پزیشکیه.

* کاري زانايان تهنه بلاقردنه وه و پاراستني پهرستشه کان نييه، به لکوو کاريان پاراستني دين و چاککردني دونياپانه. شوعه يې بؤ چاکسازي کردن لهو سته مانه ي له ساماندا ده يانکرد نيردرا بوو بؤ لای گه له که ي، لوط بؤ چاکسازي ئاکار و ټيکچووني سروشتي مروقبوونيان نيردرا بوو بؤ لای گه له که ي.

* کاري زانايان چاکسازييه له ديني خه لکي و دونياشياندا، ئه گهر بهو جوړه نه بوو ئه واه پهمه که ي ته واه نييه، ئيبن عه بدولهادي ده لټت: زورينه ي خه لکي ئيبن ته يميه يان خوښ ده وټت، چونکه شهو و پوژ وه ستاوه بؤ خزمه تي خه لکي به زمان و قه له مه که ي.

* په يامي هيچ زانايه ک ته واه نابيت، تا به دادگه ري دونياي خه لک به ره و باشي نه بات وه ک چوڼ دينيان به ره و باشي ده بات به قورئان: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ۲۵]

«کتبي (ئاسماني) و ته رازووي دادمان له گه لدا ناردن بوئه وه ي خه لکي به دادگه ري په فتار بکه ن.»

* کاربه ده ستي موسلمانان مافي هيه و مافي له سهره، خاوه ن شوورا و قه لايه، دادگه ري ئه وه يه زانايان له دهره وه ي قه لاکه ي بوه ستن و بهرگري له مافي سهرکرده بکه ن، هه روه ها له ناو سنوور و بهر به سته کانيدا بوه ستن تا له ناوه وه بهرگري له خه لک بکه ن تا سته ميان لي نه کات.

* ئه گهر زانايان هه لنه ستن به و واجبه ي له سهرپانه، ئه واه نه زانه کان شوينيان ده گرنه وه و هه له ده که ن، پيش ئه وه ي سهرزه نشتي نه زان بکريت له سهر هه له يه کي پټويسته زانايان ئاگه دار بکريته وه له سهر که مته رخمه ميان.

* نابيت زانايان وه لامی داواکاري ئه وانه بده نه وه که ده يانه وټت لايان بده ن له گرنگيدانيان به قازانجي خه لکي و سهرخستيان، تهنه سهرقالي فيرکردنيان

بیت، واز له پیشه ی په یامبه ران بهینیت که سهرخستنی سته ملیکراوان و چاککردنی باری دونیای خه لکی بووه.

* جیگه و پیگه ی زانایان به به تالی نامینیت هوه، خه لکی ته گهر زانایان به دی نه کرد له شوینه که ی نه زانیک داده نین، له فهرمووده دا هاتووه: «کاتیک که زانایان نه مان، خه لکی کوومه له نه زانیک ده که نه گه وره و زانایان پرسپاری لی ده که ن و ئه ویش به نه زانی وه لامیان ده داته وه.»

* ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ [یوسف: ۵۵]

«یوسف فهرمووی (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه وی (میسر) دا دامن.»

دروسته بو زانایه کی بهرچاو پروون داوای لابردنی که سیک بکات که به جوانی ناتوانیت کاروباری دیین و دونیای خه لکی به پړیوه به ریت، یوسف داوای سهرپهرشتی دارایی میسری کرد، ئه مهش ئه وه له خو ده گریت که داوای لابردنی که سیک ده کات که جوان به پړیوه ی نه بردووه.

* خو بی ئاگاگردنی زوریک له زانایان له ژیان و کاروباری خه لکی، زهویه کی گونجاو بو پرووان و جیگیربوونی فکره ماددییه کانی وه ک عالمانییه ت و لیبرالیه ت دهره خسینیت، چونکه ئه وانه ده بنه جیگره وه ی ریکخستنی دونیای خه لکی، کاتیک به هو ی سته مکارانه وه خراپ ده بیت، له وانه شه سهرقالبوونی زانا له ئاست ئه وه ببیته به هانه بو نکو لیکردن له ده ستووردانی زانایانی خواناس له ریکخستنی ژپانی خه لک و گرینگیپیدانی، ئه وه شی لی دپته ئه نجام که په مزه کانی فکری عه لمانی بینیان ژینگه ی ئیسلام جیا بووه ته وه له نیوان هاوه لانی دین و هاوه لانی دنیا، جا ته نیا پتویستیایان به وه بوو ناوه کان دابنن و ته واو، به بی جیا کردنه وه ی کرداره کان.

* فه توا سهرناگرېت له م جوړه سهرده مانهدا، مه گهر به سهر به خو بوونی زانا له بږیوی دونیایدا، نهوسا له باز نهی دامه زراندن و فه سلکردن ده چیته دهره وه و موفتییه کان نه وقاف و مولکیکی تایبته ده یانپاریزیت له وهی گوشاریان لی بکړیت.

* له کاتی فه توادان پروانه کتیه که نه ینی و ئاشکرا وهک یهک پی ده زانیت، نهک له جگه له و زاته پروانیت، شته کان دادپهروه رانه بیپوه، راسته که هه موو حه قیک ناوتریت، به لام هه ندیک حه ق هه ن که هر ده بیت بوتړین.

* زانایان نابیت بینه پرد و خه لکی به سهریاند ت بیپرن، نهوان ته نها بو هه ق ملکه چ و کزول ده بن، هه رچه نده پیچه وانه ی ئاره زوو و حه زه کانیشیان بیت.

* به شیک له پی خلیسکانی زانایان نه وهیه له کاتی ناوکی حوکوومه ته کاند هه ریه که یان به رگری له سهرکرده که ی خو ی بکات به ناوی خوداوه، به لگه به کتیبه که ی خودا به یننه وه بو جگه له خودا، مافی ئوممهت کورتبکه نه وه له مافی تاکیک یان حوکوومه تیک.

* زانای کار به جی نه و زاناییه که نه و مه کروه و ناپه سهندانه ی سهرناکیشن بو حه رام، گه وره یان ناکات، به لام نه و موباحانه قورس ده کات که سهر ده کیشیت بو حه رام، زانایان ده پروانه سهره تا و دهر نه نجامه کان، به لام که سانی دیکه ته نها ده پروانه سهره تاکان.

* دروست نییه که سی زانا هیچ بریاریک بدات تا نه و کاته ی به لگه و واقعی کاتی چه سپاندنی به لگه کان ده زانیت، تا له سهریان بیانچه سپینیت، حوکم و بریاری بی به لگه هه و اوئاره زوو، به لگه به بی چه سپاندن و زانینی واقع هه لیه.

* ټه و کسه ی توانای به لگه ی ټه حکامه کانی هه بیت به لام هوکاره کانیان نه زانیت، بېگومان ده که وېته ناو هه له وه، هه روه ها ټه و کسه ش که هوکاره کان ده زانیت و توانای به لگه ی نییه، بېگومان ده که وېته لادانه وه له وه رگرتنی به لگه کان و تووشی په تکر دنه وه یان ده بیت.

* مهرج نییه هه رکه س پارچه کانی ټامیریک بزانتیت، بتوانیت به یه که وه بیان به سستیت وه، ټه مه ش هاوشی وه ی زانسته، مهرج نییه ټه و کسه ی بابه ته جیا وازه کانی زانی بتوانیت ټه و بابه تانه دابه زینیت هه سه ر واقع و پیشهاته کان.

* به شیک له گومرا کردنی زانایان بو ټوممه ت ټه وه یه بابه تیکیان بو به روه و دابنیت به مهرجه وه، له کاتیکدا ده زانیت خه لکی په و دانانه که ی وه رده گرن و مهرجه کانی وه لا ده نیتن.

* قورسترین گومرا کردنی زانایان ټه وه یه فه تواکه ی جیا بکاته وه له خراپ به کارهینانی، فه توا ی هه ق بدات و خه لکی بیکه نه پردیک بو ناهه قی، پیشه واه ټه حمده ریگری کردوه له وه ی فه توا بو خه لیفه بدات، گوتویه تی: ده ترسم ببیت هه وکار بو خراپه یه کی دیکه.

* زوریک له و پاشگه زبوونه وانه ی زانایان له ټه مرودا که ده بیندریت به هو ی لادانی زانایانه به فه سلکردن و دامه زرانندن، ټه وه ی فه توا ی به فه رز بوونی نیقاب ده دا له میسر، هه ر ټه وه فه توا ی بیده بوونی ده رکرد کاتیک به و جوړه داوای لی کرا.

* بېگومان بریاردان له بابه تی ټاییندا به تال و خالی نابیت له تیکه لېوونی ټاره زوو له گه لېدا، ته نانه ت له زانا باش و چاکه کاره کانیشدا هه ر روو ده دات، ټه م ټایه ته دواندنه له گه ل په یامبه ر داود: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْضَمِ يَنْ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ۲۶]

«ئهی داوود بښگومان ئیمه تۆمان کرد به جینشین (بی پیغه مبه رانی پیش خۆت) له زه ویدا که و ابوو تۆش له نیوان خه لکدا به راستی فه رمانه وایی بکه شوین هه و او ئاره زووات مه که وه با له ریگای خوا لات نه دات، بښگومان ئه وانه ی له ریگای خوا لاده دهن و گومرا ده بن و سزای سهختیان بۆ هه یه چونکه رۆزی لپرسینه وه یان له بیر کرد بوو.»

ئمه چ هه و او ئاره زوویه که له سه ر په یامبه ریگ بیت و پاشان چاکه کاریک پارێزراو بیت لئی!

* هیچ وته یه کی نامۆ نابینیت که ئوممه ت پیی تووشی به لا بووبیت و گه شه ی کرد بیت تیا یاندا، ئه و بښگومان به ئاوی سامان و ده سه لات ئاو دراود له سه ر زه وی ئاره زووات. گه شه ناکات به و س دانه یه نه بیت.

* هه ر که سه فه توای ناهه قی و باتل بۆ خه لکی بدات، ئه و ته وه ی لێ وه ر ناگیریت تا هه ق بۆ ئه و که سانه روون نه کاته وه که به هۆیه وه له رێ لایاندا و گومرا بوون، چونکه خودا له پاش نه فرین کردنی ئه وانه ی فه توای باتل و ناهه قی ده دهن ده فه رموویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا﴾ [البقرة: ۱۶۰]

«مه گه ر ئه وانه ی که په شیمان بووبنه وه و کرده وه ی باشیان کرد بیت و (ئه وه ی شار دبوو یانه وه) ئاشکرایان کرد بیت.»

* له قورسترین ئه رکه کانی نه فس ئه وه یه وه لامی فه توایه کی هه له بده یه و ده که له ئاکاریه وه دیار بیت هه و او ئاره زوو و بازرگانی کردن به دینه وه به سه رید زاله، له کاتیکدا خه لکی وا وه ری بگرن که رایه کی هه لقو و لاوی نییه ت پاکیه. تۆش شتانیکی تیدا ده بینیت که ئه وان نایبین.

* هه موو ئه و شتانه ی زانایان بریاری له سهر دده ن به ئیجتهاد هه ژمار ناکریت که خاوه نه که ی پاداشتی له سهر وه برگریتته وه، به لکوو ئه و موجته هیده پاداشت وه رده گریت که ته واو هه ول و ماندوو بوونی گه رده خات له کاتی نه بوونی ده قدا، مهرج نییه هه موو موجته هیدی که ئیجتهاد بکات، له وانه یه په له بکات یاخود شلگیری بکات و له باتی پاداشت تاوانی بو بنووسریت.

* که سانی ئاسایی و نه شاره زا له به رانه بر حه قیقه ت و راستیدا وه ک نابینا وان له سهر ریگه، وه ک چو ن که سی نابینا دهستی دریز ده کات و هه ول ده دات که سی که بدوزیتته وه دهستی بگریت، ئاوه هاش ده بیت بگریت ئه قلی بو که سی که دریز بکات و هیدایه تی بدات.

* مرو ف زور خو پاریزی ده کات له هه لبراردنی پزیشکدا بو جهسته ی، به لام شلگیری ده کات له هه لبراردنی وته ی زانایان بو دینه که ی، شوینکه وتنی ئاسانکارییه کانی پزیشکان جهسته خراپ ده کات وه ک چو ن شوینکه وتنی ئاسانکارییه کانی زانایان دین خراپ ده کات.

* پتویسته پرسیری دونیانه ویستی و خو پاریزی له زانایان بگریت. ئیین عومه ر گو یی له پیاویک بوو ده یگوت: ئه وانه له کو ین که دنیا نه ویستن و روویان کردووه ته دواړو ژ؟ گوړی په یامبه ر و ئه بوبه کر و عومه ریان نیشان دا، گو تی له باره ی ئه وانه وه بپرسه.

هه ق، نیشانه کانی و دوژمنایه تیبه کانی

* ده تواندریت ده ست و پییه کان کوټ و به ند بکرین، به لام ناتواندریت ری
له چاوه کان بگیریټ له دیتنی هه ق و زمانیش له دهربرینی راستی: ﴿لَا أَلَمْ نَجْعَلْ
لَهُ عَيْنَيْنِ ۖ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ [البلد: ۸-۹-۱۰]

«ثایا دوو چاومان نه داوه تی؟ ههروه ها زمانیک و دوو لیومان پی نه داوه؟ ری
چاک و خراپیشمان نیشان نه داوه؟»

* هه ق له خودی خویدا دیاره پیښ ئه وهی بگات به نه فس، به لام ئه گهر
چووه نه فسه وه، ملکه چی ئاره زووی ده کات و دهیشیوینیت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ [یوسف: ۵۳]

«به راستی نه فس زور فرمانده ره به خراپه بیجګه له و نه فسه ی پهره ردگارم
ره حمی پی کرد بیت.»

* هه ق هیچ که سیک نانسیت، به لام پیویسته هه مووان هه ق بناسن.

* هه ق هیچ که سیک نانسیت، به لام پیویسته هه موو که س هه ق بناسیت.
ئه قله کان له ده وری هه ق ده سوورپنه وه به راستګو و دروژنه وه، هه مووانیش
بانګه شه ی ده کهن.

* هه ق خاوه نه که ی به رز ده کاته وه و ئاره زووش دای ده به زینیت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَکِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ﴾ [الأعراف: ۱۷۶]

«ئه گهر بمانویستایه به و ثایه تانه پله یمان به رز ده کرده وه به لام ئه و خوی
نوساند به زه وییه وه و دوا ی ئاره زووی خوی که وت.»

* هه ق له خودی خویدا به هیزه، نه گهر شوینی وتووژی بو بکه نه وه، هه ق شکستی به سهر نایه ت نه گهر دهنگی کپ نه کریت، یان به که موکوړیبه وه دهر نه که ویت له رووی ناهه قیبه کی ته واودا.

* حه ق و راستی په یوه ست نییه به کاته وه، به تیپه ربوونی کاتیش کون نابیت، حه ق جیگیره وخه لکین به ره و پیری ده چن یان لیتی دوورده که ونه وه. حه ق کاتیک کون ده بیت، واتای نه وه ناگه یه نیت بوچوونه نوییه که ی تو شایسته تره و له پیشتی بیت لیتی.

* لا رییان خویان له حه ق لا ده دن بو نه وه ی خویان به کونه په ره سستیبه وه هه لنه واسن، که چی گیروده ی نویگه ری ده بن به هو ی نویوونیبه وه، نویگه ریبه که ی نه وانیش بو دوا ی خویان کونه، حه قیش جیگیره و په یوه ست نییه به کاته وه.

* زور جار حه ق له سهرده مانیکدا ناوا ده بیت، وه کوو بانگه وازی په یامبه رانی پیس په یامبه ر (محمد ﷺ)، هه رکه سیکیش به ره له ستی حه ق بکات به کار و کرده وه ی خه لکی و گه لان و باوو باپیران، نه وا به لگه که ی هه مان به لگه ی گه لانی دژ به په یامبه رانه.

* حه ق په چه له ک و په گوریش نه ناسیت، هیچ شار و دیهاتیکیش پیروژ ناکات، به لکوو مروف ده بیت له حه ق بگه ریج، حه ق له دوا ی مروقه کان ناگه ریج، له ریوایه تدا هاتووه: حکمه ت و دانایی ونبووی پرواداره.

* حه ق به په چه له ک ناسریت هه رچه نده به رزیش بیت، نه وه تا وه چه ی پیغه مبه ر ابراهیم که سانی سته م کاری تیداهه بوون. ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: ۱۲۴]

» (خوا) فهرمووی: بیگومان من تو ده که م به پیشه وای خه لکی (ئیبراهیم) وتی: له نه وه شم که یه ت؟ (به پیشه وا) فهرمووی: پیغه مبه رییتی من ناگات به سته مکاران.

* حەق ناگه پښتووه، به لام زور جار پهروه دگارمان دواى ئه خات، له پيشى رووداو و به لاگه ليک دانه نيت، تاكوو بگاته ئهوپه به هيزى و له دلاندا جيگير ببيت.

* حەق پالناداته ستايش و سهركونهى خه لكيبه وه، به لكوو مانايه كه خوى به خوى راوه ستاوه.

* كات و سهردهم حەق ناگورن، حەقيش له چهرخى دابونه ريتى خه لكيدا ناسوورپښتووه، ئه گهر وابووبا، ئهوا دابونه ريته جياواز و دژبه يه كانى گهلانمان كوده كرده وه و حەقمان تيدا بهرجهسته ده كرد، جهسته يه كى وا شيواوى لى دهرده چوو پهروه دگار دروستى نه كرد بيت.

* دهوله مهندي، ههژارى، تهن دروستى، نهخوشى، ترس و ئه مينى، ئه مانه كومه له هوكارى كن ده بنه هوى گورپنى دهروون، بهو هوپه وه بوچوونه كانيش ده گوردرين. هەق له خودى خویدا په يوه ست نيبه به هيچ هوكارى كى گورانه وه.

* مروڤ كاريگه ر ده بيت به بوچوونى كه سانى ديكه، چونكه سه رسام بووه به مال و سامان و پيگه و جوانبيان، ئه مانه شتانيكى جياوازن له هەق، به لام فكره كان له ئه قلدا ده چينن، كه م كهس هه يه هەق له كارتيكه ره كانى جيا بكا ته وه.

* مانه وه له سه ر فكرى ك زور ده گمهنه، مروڤ ئه گهر دهوله مهنه بوو، پاشان ههژار كهوت، ده گورپت. ئه گهر كاريه ده ست بوو، پاشان لبرا ده گورپت. به ئه ندازه ي گورانكاريبه كانى له بهرز و نزمبوونى فكرى ده گورپت، هەق بوونى هه يه، به لام ههواوئاره زوو پالى پتوه ده نيت.

* زورپك له خه لكى فكره كانيان ده گورن به گورانى پيگه ي كومه لايه تبيان له دونيادا، چونكه هه قيان له سه ر شيوه ي قازانجى خويان داناوه به بنى ئه وه ي هه ستنى پښ بكن، هەق جيگيره و خه لكى به ده وريدا ده سوورپښه وه، نهك هەق به ده ورى خه لكدا بسوورپښه وه.

* هه نديک هه ق تاله نه گهر خوټ نه تچه شتووه (کارت پښ نه کردووه)، نهوا مهیده به کهسانی دیکهش بیچه ژن.

* هه ق ناوهړوک و ناوه نديکی هه یه نه گهر له ناویدا نه بوویت، نهوا لایه کان و قهراغه کانی به یه کسانې نابینیت وهک نه وهی خودا دهیه ویت، کاربه دهست و خه لک و نه فس، نه گهر له پشت هه ر کاميکیان بوه ستیت، ستم لهوی دیکه یان ده کهیت.

* زیره کی نه وهیه که حق به وردی و وه کوو خوټی بناسیت، پاکیش نه وهیه که حق هه لېژیری به سهر پای هه موو هاوړئ و کهسه نزيکه کانتدا.

* هیز و سامان هه ق دروست ناکه ن به لکوو ویستراو یان بیزراوی ده که ن جا کاتیک که نه مان، دل ده گهر پته وه بو هه ق: ﴿لَوْ أَنْفَقْتُ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آَلَفْتُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ آَلَفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال: ۶۳]

«نه گهر به ختت هه رچی له زه ویدا هه یه، هوگريت نه ده خسته نيوان دله کانيانه وه، به لام خوا هوگريی خسته نيوانيانه وه.»

* گه وره ترين هه ق قورسترينه له سهر نه فس، قورسترين هه قيش له سهر نه فس - له کاتي دان دانان به هه له ی نه فسد- رېگريکردنی خراپه کاریکه که مروټ ته ماعی پيی هه بیت و لتي بترسيټ.

* نهو کهسه ی مه زنترين شوينه وار و کاریگه ریی هه یه، نزيکترينه له هه قه وه، وهک چوڼ نه وهی دريژترين سيبه ری هه یه، نزيکترين يانه له روښناييه وه. نهو کهسه ی هيچ نوور و روښناييه کی نييه، نهوا هيچ سيبه ريکی نابيت، بو خوټی ده ژييت و بو خوټی ده مريت.

* زورينه ی نه وانهی شوینی هه ق ده که ون لاوه تازه پيگه يشتووه کانن، به لام گه وره کان که له ر هق و سهر کهشی ده که ن بو نه وهی له باوبا پيرانيانه وه بو يان جي

ماوه: ﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾
[يونس: ۸۳]

«جا (له سهره تاوه) بروای نه هیئا به مووسا چهند گه نجیک نه بیت له
گه له که ی به هو ی ترس و بیمیان له فیرعون و پیاوماقوول و گه وره کانیا ن
نه وه ک بیانگیر یته وه بو بیدینی.

* هه ندیک له خه لکی شوین هه ق ده که ون، چونکه ئه وه ی ویستوو یانه
به ده ستنی به ینن له باتلدا به ده ستیان نه هیئا وه.

* خه لکی له سهر هه ق یان له سهر ناهه قی کوښنه وه، به هر شیوه یه ک بیت
هیچ کوښه لیکیان پاریزراو نابن له ستایش و په خنه، که مینه یه ک سهر زه نشت
بکړین له سهر هه ق، باشته ره له زوریک له سهر ناهه قی و باتل ستایش بکړین.

* که مینه یه کی جیگیر له سهر هه ق، نه ک زورینه یه ک له سهر باتل: ﴿قُلْ لَا
يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ [المائدة: ۱۰۰]

«ئهی پیڅه مبر (ﷺ) پیا ن بلن: پیس و پاک یه کسان نین، هه رچهند
زور یتتی ئه و پیسه سهرنجی راکیشابیت.»

* لیکترازانی خه لکی له سهر هه ق باشته ره له کوکړدنه وه یان له سهر باتل
و ناهه قی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ﴾ [النمل: ۴۵]

«سویند به خوا ناردمان بو گه لی سه موود برایان سالح پیڅه مبر (عليه السلام)
پتی وتن) که خوا بپهرستن که چی ئه وان بوونه دوو کوښه لی دژ به یه ک.»

په یامبر سالح به ئیمان و باوه ر جیاوازی تیخستن.

* ته نيا ټو که سانه له کوټاييه کان ترسيان هه يه که گومانيان له سهره تا کانيان هه يه، ټه وهی د لنييايه له سهره تاي که له سهر هه قه له چي ده ترسيټ؟! زور ټک له خه لکي ټاواتي مردن ناخوازن له سهر ټو پرېبازه ی له سهری دهر ټو «چونکه خوښيان گومانيان ليی هه يه».

* که سی د لسو ز گرنګی به کوټاييه کان ده دات، ټه وانه ی له سهر ناهه قين گرنګی به سهره تا کان ده دن، هه رچهنده چاو بو دوورتر پروانټ ټه واپيه کان باستر ده چه سپين.

* ټه گهر سهره تا کان به ټاره زوويه کی شارواه تيکه ل بکريټ، ټه واپ ترسناکی کوټاييه کان له ټه قَل ده شاردرټه وه، هه رچهنده مرو ف نه زان بيت به کوټاييه کان ټه وه نده ش بو ټر ده بيت له سهره تا کان.

* هه ق ناپيکريټ ته نها به دوو تير نه بيت: زانست و يه کلابونه وه.

* به لگه کان دابيريټنه له دهر پره کانيان هه روه ها له زوری و که می شوينکه وتوواني و دابيريټنه له په ستانی واقع و ټاره زووی نه فس، به ته نها له گه لياندا به و خودا سييه متانه. ټه وکات هه ق له ناهه قی و باتل جيا ده که يته وه.

* ناگه يت به هه ق ټه گهر نه زانیت يه که م دوژمنت هه واپاره زووی خو ته: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ [النساء: ۷۹]

«هه ر خراپه يه ک تووش بوو، ټه وه له خو ته وه يه.»

* مرو ف هه نديک جار هه قی خو ش ده وټ، به لام ناتوانيت وه ريبگريټ، به هو ی تاوانتيکه وه که ټه نجامی داوه: ﴿وَأَعْلَوْا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ [الأنفال: ۲۴]

«چاکيش بزنان که بيگومان خوا ده توانيت له نيوان مرو ف و دلیدا له مپهر دانيت و نه هټايټ تووشی هيچ خير و چاکه يه ک بيت.»

ئەبوو تالیب بەردەوام پارێزگاری لە باوەرداران دەکرد و لەدەوری باوەر بوو، بەلام نەیتوانی شایه تومانی بهییت.

* ڕوو بکەرە هەق، دەی بینیت هەرچەندە دووریش بیت، ئەگەر پشستی تێ بکەیت، ئەوا نای بینیت هەرچەندە لای پاژنە قاچەکانیشت بیت. ڕوو بکەرە هەق، ڕووت تێ دەکات.

* هەرکەس ڕوو بکاتە هەق، دەبینیت هەرچەندە دووریش بیت لێی، هەرکەسێک پشستی تێ بکات، نابینیت ئەگەر لەلای پاژنەپیپەکانیشی بیت. هەرکەسێک بەدوای حەقدا بگەرێت دەیدۆزێتەوه: ﴿ثَوَّلُوْا عَلَیْهِمُ خَيْرًا لَّا سَمْعَ لَهُمْ﴾ [الأنفال: ۳۲]

«خۆ ئەگەر خوا خیری تێدا بەدی بکردنایە، کاریکی دەکرد که وشە ی هەق و ئامۆزگاریەکانی قورئان ببیسن.»

* ئەگەر ویستت حەق بناسی بەبێ خەوش و لایەنگیری بۆ هیچ کەسێک، ئەوا خۆت بخەرە ئەم تەنگانەیە فیڕعەونەوه: ﴿ثَوَّلُوْا عَلَیْهِمُ خَيْرًا لَّا سَمْعَ لَهُمْ﴾ [یونس: ۹۰]

«تا ئەوساتە خەریک بوو بخنکیت و نوقم ببیت، ئەوسا وتی: وا بروام هینا که بەدەر لەو خواوە نەوهکانی ئیسرائیل برۆیان پێ. هیناوه هیچ پەرستراویکی تر نییه شیایوی پەرستن بیت.»

* ئەو کەسە حەق ناناسیت که خۆی نەناسیبیت. ئەگەر نەفست بەرزکردەوه بۆ سەررووی حەقی خۆی ئەوه خۆبەگەرەزان دەبیت و هەق بەسووک دەزانیت، ئەگەر لە ژێر حەقی خۆی دایبنیت زەلیل دەبیت بۆ باتل.

* سەرلېشيوان له پيکاني حەقدا نيشانهيه له سەر زالبووني شهيتان به سەر کهسی سەرلېشيوادا: ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ «وه کو کهسیک که شهياتینی هه لیخه له تاندبیت و چه واشه و سەرگەردان بووبیت و له زه ویدا بسووریته وه.»

یادی خوا شهيتان دوور ده خاته وه و دوور خسته وهی شهيتانیش سەرگەردانی دوور ده خاته وه.

* خەلکی ده یانه ویت بگەن به هەق ئەگەر ترسی سته مکاران نه بیت، ئەمەش له کاتی هەلبژاردنه کانی گەلندا دەرده که ویت: ﴿فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ﴾ «جا له سەر هتاوه چەند تازە لاویکی هۆزه کهی نه بیت بر وایان به مووسا نه هینا له ترسی فیرعه ون و پیاوه گەوره کانیان که سزایان بدن و له و ئایینه به زۆر وهریان گیرن.»

* شوینکه وتنی هەق ئاسانه له و کاتهی خاوهن هیزه و خەلکی خوشه و یستیان بوی ههیه، به لام خۆراگری له کاتی لادان لئی و لاوازیدا قورسه و ئەمەش ته نیا بو ده گمه نه کانه: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ﴾ «چوونیه ک نین ئەو که سەتان که پیش فەتح و ئازادکردنی مه کهکه مال و دارایی خۆی بهخت کردوو و له گەل دوزمنانی خوادا جهنگاوه، له گەل ئەوانه ی تردا که پاش فەتحی مه کهکه دین و مال و دارایی خۆیان بهخت ده کهن.»

* شوینکه وتنی حەق له کاتی لاوازبوونیدا گەوره تره له شوینکه وتنی له کاتی به هیزیدا، چونکه هیز هه بیه تیکی ههیه که حەقیقهت ده شاریته وه له عه قله کان، ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً﴾ «بێگومان چوونیه ک نین ئەوانه تان که پیش پرزگاری مه کهکه، یاخود پیش سەرکه وتن، مال و سامانی به خشیوه و جهنگاوه، چونکه ئەوانه پله و پایه یان زۆر به رزتره له وانه ی دیکه.»

* تاقيردنه وهيه كي قورسه له سهر هق بميني له کاتيکدا خه لک وازی
ليده هينن، له وهش قورستر ئه وهيه که بچيته ناو حه قه وه له کاتيکدا خه لک
خه ريکن ليی دینه دهره وه.

* سه عاتيک ئارام گرتن له سهر هق له و ساتانه ی به تهنه ی، گه وره تره له
ساليک ئارام گرتن له سهر هق که خه لکيت له گه لدا بيت.

* مروّف هه وّل ده دات له هق تيگات و ناتوانيت، له وه گه وره تره وه
که سه يه که سه يری هق ده کات و به باتل تيی ده گات، ده ست به هه موو
هوکار يک وه ده گريّت و به ديه ينه ر له بير ده کات: ﴿وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ «چاکيش بزائن که بيگومان خوا ده توانيت له نيوان مروّف و دلييدا
له مپه ر دانيت.»

* کاروباری ئه قل به راستی سه يره سته م له حه قيقه ت ده کات له به ره وه ی
ليی تينه گه يشتووه! نه گه ر ليی تيگه يشت ده ستر يژی ده کاته سه ر ئه وه ی که
ليی تينه گه يشتووه، له کاتيکدا کليلی قفلی تيگه يشتن له لای خوا ی گه وره يه، با
داوا ی لي بکات، چونکه هه ر ئه و به خشه ر و ريگره.

* هه نديک له حه قيقه ته کان بو تيگه يشتن پويستيان به وردبيني و
تيرامانيکی دريژه، وه ک ئه و که سه ی سه عاتيک ورد ده بيتووه له مانگی نو ی له
ئاسماندا پاشان ده بينيت، به تيگه يشتنی تاکيک ئوممه ت به ناهه ق به ر وژوو
ده بيت يان ر وژوو ده شکينيت به حه ق.

* باتل لووتکه ی هه يه وه کو لووتکه ی شاخ، که ئه و لووتکه يه له هه مووی
نازار به خشته ر، به لام کاته که ی کورته و هاتنه خواره وه يه کی خيرا ی به دوا دا ديت،
جا سه رکه وتن بو ئه و په ري باتل وه کوو دابه زين نيهه لييه وه.

* هیز باتل ناچه سپینیت له زهویدا، به لکوو هه لیده واسیت جا هه رکاتیک
ئهو هیزه نهما، باتله کەش ده کهویت.

* ههق کاتیکی تایبه تی ههیه و باتل کاتیکی تایبه تی ههیه، جا باشتیرینی
خه لکی ئهوانه ن که شوین ههق ده کهون له کاتی لاوازی هه قدا، ههروه ها
خراپترین خه لکی ئهوانه ن که شوینی باتل ده کهون له کاتی لاوازی باتلدا.
ئاسانترین شت شوینکه و تنی ههقه کاتیک به هیز بیت و وازهینانه له باتل
کاتیک که لاوازه.

* هه رکاتیک دهنگی باتل تیایدا سه رکه ویت به سه ر هه قدا، هه ندیک له
ئه هلی ههق خوین ده خه نه ناوهنده وه بوئه وهی له نیوان ههق و باتلدا بووه ستن
و ئه مهش له بهر لاوازییانه یان دوو روویان. پاشان که باتل پروخا، ده گه رینه وه.

* نهفس ئه گه ر باتل و ناههقی تیکه ل بوو، ئه وا رقی له ههق ده بیت و
لیی راده کات، جا پپووستی به بویری و ئارامگرتنه تاکوو نیشه جی ده بیت،
په یامبه ری خودا (ﷺ) به که سیکی فه رموو: «موسلمان به» وتی: "ههزم لئی
نییه؟! فه رموو: «موسلمان به ئه گه ر هه زیشت لئی نه بی»

* هه ندیک جار نهفس چالاک ده بیت له سه ر باتل و بیتا قهت ده بیت له
ههق، شافعی ده لیت: پیره می ردیکم دییت ته مه نی ۹۰ سال ده بوو پروژه که
هه مووی به پپه تی ده سوو رایه وه و خه لکی فیری موسیقا و گووانی ده کرد، به لام
کاتی نویژ به دانیشه تنه وه نوژی ده کرد.

* باتل ناگات به دل، تاکوو به فیل بهرگی ههقی به بهردا نه کریت: ﴿وَلَا
تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۴۲]

«به زانینه وه راستی له گه ل درو تیکه ل مه کهن و راستی مه شارنه وه.»

* زور کهم ههواوئارهزوو له گهل ههق له دهرووندا کؤده بيتهوه، ئه گهر ههواوئارهزووت له لايهک بهدى کرد، ئهوا بزانه ههق له لايه کهى دیکهيه: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ [النازعات: ۴۰]

«بهلام ئهوهى له پايه و شکوى پهروهردگارى ترسابيت و حيسابى بو کردبيت و جلوهى نهفسى گرتييهوه له ههموو ههواوههوهس و ئارهزوويهكى نادروست ...»

* ئه گهر ههق تهنهها بوو له پرووى دلدا، ئهوا بيگومان ده چيته ناو دلوه، بويه شهونويژ و قورئان خویندنى شهو واده کهن مروف زياتر کاريگه رتر بيت به کارتیکه ره کان: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ [المزمل: ۶]

«بهراستى شهو بيدارى و گفتگو و پارانهوه و رازونياز له گهل پهروهردگارى زور کاريگه رتره له سهر شانى نويزکار له نويزى پروژ، چونکه شهو کاتى خوو حهوانه وهيه و بو خویندنى قورئانيش له بارتره.»

* ئه و کهسهى دهروانيته زانستى کهلام و دلى نه خو شه، ئهوا ئهوهى له گهل نه خو شيه کهيدا گونجاوه وهري ده گريت، چونکه تهنهها دل را ست و پاک و دوور له گومانه کان سوود له ههق وهرده گرن.

* ئه و کهسه له حهق ناگات وه کوو خوى که پيسى باتل و ناههقى گهرايى له ميشکيدا ههبيت تا خوى پاک نه کاته وه لى، وهک چو ن ده ميک چيژى ئاو ناکات که تاميکى دیکهى تيداييت، بيروبوچوونه کان وه کوو مادده وان گهر تيکه ل بوون و دهره نجامه کانيشيان کاريگه ر ده بن.

* ههواوئارهزوو وهک بيهو شکهر و ئارهق وايه بو ئه قل، کوپرى ده کات له ديتنى ههق و سه رگهردانى ده کات و له تاريکايى بوچوون و فکره کاند و يلى ده کات: ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ [طه: ۱۶]

«نه پهلېت نه و که سانه ی که باوه پريان به قیامت نیه و شوینی ئاره زووی خوځان که ووتوون، (له و راستیه) ویلت بکه، چونکه نه وسا تیا ده چیت و زهره ده که یت.»

* مروّف له هه ق لانادات ته نها به هو ی هه و او ئاره زو ووه نه بیت، به نه دازه ی هه و او ئاره زووی له هه ق لاده دات جا به لای راست یان چه پدا: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [ص: ۲۶]

«که و ابو و توش له نتيوان خه لکدا به راستی فه رمان په وایی بکه، شوین هه و او ئاره زو ووات مه که وه با له ریگای خوا لات نه دات.»

* هه رکه س حوکمیکی خودا به هو ی هه و او ئاره زو ووه په رت بکاته وه، نه و بویر ده بیت له سهر په تکر د نه وه ی حوکمیکی دیکه ی هاوشی وه ی، چونکه هه و او ئاره زو و نه خوشیه کی گواسترا وه ی دلّه که به هه مو و نه و فکر و بوچو و نانه ده گوازی رته وه که به ریان ده که ویت، به نا و فکره کاند ا بلا و ده بیت ته وه وک چون نه خوشی به جه سته دا بلا و ده بیت ته وه.

* که سانی خاوه ن هه و او ئاره زو و بیرک د نه وه و تیرامانی زیاتر ده بیت ه هو ی زیاتر لادانیان، نه گهر ده ربازی بو و له ئاره زو و، ته نها که میک تیرامان و بیرک د نه وه ی به سه: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾﴾ [المدر: ۱۸-۱۹-۲۰-۲۱]

«نه و هه ر راما و هه لیسه نگان د. ده ک به کوشت چی چونی هه لسه نگان د. دوو باره به کوشت چیت چونی لیکدا وه ته وه. له پاشان ته ماشایه کی کرد.»

* تیرامان و بیرک د نه وه هه رچه نده دریژ بیت، جگه له گومرای و لادان هیچی دیکه بو خاوه ن ئاره زو و زیاد ناکات: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾﴾ [المدر: ۱۸-۱۹-۲۰-۲۱]

«ئەو ھەر راما و ھەئیسەنگاند. دەک بە کوشت چۆنی چۆنی ھەئیسەنگاند. دووبارە بە کوشت چیت چۆنی لیکداوہتەوہ. لەپاشان تەماشایەکی کرد.»

* زۆر تەماشاکردنی بەلگەکان بەردەوام ناتگەییەن بە ھەق، ئەگەر ھەواوئارەزوو لەگەڵ تێرامانەکەدا بوو، ئەوا کۆمەلە ئەشکەوت و بۆشاییەکی خەيالی دەدۆزیتەوہ لە بەلگەکاندا. ئەگەر کەسەکە دوورکەوتەوہ لە ھەواوئارەزوو، ئەوا بچووکتەری تێرامانی بەسە.

* دل وەک ئاوینە وایە، بەرانبەرەکە ی ھەئناگێریتەوہ، کەموکورتییەکی تێدابی جوان نیشانی بدات، دلێت پاک بکەوہ لە ھەواوئارەزوو وەک چۆن ئاوینە پاک دەکەیتەوہ لە تەم و تەلخی، ئەوکات ھەق بەروونی دەبینیت: [وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ] «بەلکوو ئەو دلانە کوێر دەبن و ھیزی دەرکەردنیان نامینیت.»

* عەقل تەرازووہ، نابیت کێشانە ی پێ بکە ی لەکاتی کدا تەرازووہ کە لارە و پارسەنگە، کەواتە ھەردوو لاکانی خالی بکەوہ لە ھەموو خەوش و ئارەزووییک تاکوو دەرئەنجامەکانی راست دەرچیت.

* نەفس ھەواوئارەزووی ئاشکرا و نھینی ھەییە و مروق لە راستی لادەدات بە ئەندازە ی ھەزی بۆ ئارەزووہکە ی، لە فەرموودەدا ھاتووہ: «يبيع دينه بعرض من الدنيا» واتە: «دینەکە ی دەفروشی ت بە کالایەکی کەم لە دنیا.»

ئەنەس فەرمووی: "رأينا من باع دينه بدرهم." واتە: "کەسانی وامان بینی دینەکە ی بە درھەمێک فروشت."

* ئەگەر ھەواوئارەزوو زال بوو بەسەر مروقدا، ئەوا وای لێ دەکات نەتوانیت کردەوہکانی جیا بکاتەوہ، ئەوانە ی بۆ خودا ئەنجامی داوہ لەوانە ی بۆ ئارەزووی خۆی کردووہتی.

* له نيشانه کانی ته وافيک نه دانی خوا بو مروف ئه وهيه که خدا دووری ده خاته وه له هه ق و قورسی ده کات له سه ری تا وه کوو سستی ده کات له وه رگرتنی هه ق: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ [التوبة: ۴۶]

«به لام خوا ده رچوونی ئه وانی پي ناخوش بوو بويه (خوا) خاوی کرده وه (له) ده رچوون بو جهاد) پييان و ترا دانیشن له گه ل جيماواندا.»

* هه نديک له حه ق قورسه له سه ر نه فس، تا کوو هه ق قورستر بيت له سه ر نه فس، پاداشتی گه وره تر ده بيت لای خودای گه وره.

* زوریک له وانه ی هه ق به درو داده نین کاتیان ته رخا نه کردووه بو عه قلیان تا تيرامان بکات، خيرا به دروی ده خه نه وه، جا له سه ریان قورسه که بگه رينه وه بوه ق به هو ی خو به زلزانیه وه: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ [يونس: ۳۹]

«نه خير ئه وان شتيک به درو ده زانن که هيچی لئ تينه گه يون و بوشيان ليک نه درا وه ته وه.»

* په له کردن ريگری له عه قل ده کات له تيرامانی به لگه کان، به هو يه وه قه ناعه تی به رانه ر به لگه کان لاواز ده بيت، بويه هه نديجار رووده دات ته نها يه که به لگه لای که سيک جي باوه ره و که سيکی ديکه باوه ری پي نابيت: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرَبَكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ [الأنبياء: ۳۷] «سروستی ئينسان له سه ر په له کردن به ديپه تراره و به زووی تو له ی خو متان نيشان ده ده م که واته په له مه که ن.»

* دزايه تی حه ق ده که ن له کاتيکدا که ليی ورد نه بوونه ته وه، وه کوو دزايه تی کردنيک بو هه لگرانی و رقليبوونه وه يه که ليتيان: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ﴾ [الأعراف: ۷۶]

* دژايه تي هق ده کهن له کاتيکدا تيرامانيان تيدا نه کردووه، به لکوو تنهها به هوۍ خوږه گوره زانی و ريگری له هه لگره کانی هق ده کهن.

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ﴾ «ئوانهۍ خوۍان بهزل ده زانی وتیان: ده سا بزانی! ئه و په یامهۍ ئیوه برواتان هیناوه پی، ئیمه ئینکاری و حاشای لی ده کهن.»

عه قله کان تیکه ده چن ئه گهر هه و او ئاره زوو ئاراسته یان بکات.

* زوریک له خه لکی ده خویننه وه، به لام ورد نابنه وه و تیرامان ناکهن، جا بیبهش دهن له هق به هوۍ خیرا تیپه رینیان به سهر به لگه کاند، هر به مهش هاو به شدانه ران گومرا بوون و خودای گه و ره لومهۍ کردن: ﴿وَأَقْلَمَ يَدَبُرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«ئاخو ئه وان تینه فکران لهم گوftarه، واته: له قورئان.»

* پیویسته راستی به چاوی خوت بینۍ، به لام نه فس واده کات بینین به لایدا خیرا تیپه ریټ و بیشاریته وه، چونکه پیچه وانهۍ هه و او ئاره زووۍ ده کات. مافی خوۍ به حق بده له تیرامان، راستی ده بینیت.

* هه رکه سیک رقی له حق بیټ، پیش ئه وهۍ به لگه کانی بیستیت، سوودی لی نابینیت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعُوبَتْ عَلَيْكُمْ أُتْلِمْ كُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾ [هود: ۲۸]

«نوو و تی: ئهۍ گه له که م هه و الم بده نی ئه گهر من به لگهۍ ئاشکرام هه بیټ له لای په روه ردگار مه وه په حمه تیکی پی به خشیم له لایه ن خوۍه وه به لام ئه وه له ئیوه شاردرا بیته وه و به زور پابه ندتان بکهین پیته وه له کاتيکدا ئیوه حزی لی ناکهن.»

* عقل له به لگه ورد ده بېته وه، نه فسيس سهرقالي ده کات به قسه کهر و شيوه يی و وه سفی تاوه کوو دوور که وېته وه و وردنه بېته وه: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْذُوكَ إِلَّا هُرُؤًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ [الفرقان: ۴۱]

«ئوانه که تۆ ده بينن، هيچ رېز و پايه يه کت بؤ قايل نابین، به لکوو ده تکه نه گالته جار و ده لېن: ئا ئه مه يه خوا کردوويه به په يامبه ر و په وانه ی کردووه؟»

* له هق راده کهن چونکه راهاتوون له سهر باتل، وه کوو چاو چوون راده کات له رووناکی کاتيک به تاریکی راهات: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ [الزمر: ۴۵]

«کاتيک ناوی خوا ببریت، دلې ئوانه که پروایان به روژی دوايي نيه دېته وه يهک و پر ده بېت له رق و کينه!»

* تۆمهت مه ده پال هق، له بهرته وه ی دلّت لېی راده کات، ئه و دلّی نوقوم بووه له گومر اييدا، له پوښايی هق راده کات، وهک چاويکی نوقومبوو له تاریکيدا که له رووناکی خوړ راده کات، که واته دلّت هوگری هق بکه، راديت له سهر ئه وه هقه.

* ههر کهس خوې راهينا بېت له سهر وهرنه گرتنی هق، ئه و لېی تيناگات ئه گهر هه موو روژيکيش گوئ بيستی بېت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الْأَصْمَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾ [يونس: ۴۲]

«کافران کهس وایان هه به گویت لې ده گرن (که قورئان ده خوینیت) جا ئایا تۆ گوفتارت به که ران ده ژنه وینی؟ ئه گهر چی ئه و که رانه هيچيش تينه گهن.»

* ههر کهس ته نها بؤ ساتيک سه يری هق بکات به تيگه يشتنی خوې، ده بينيت ئه و که سانه ی له سهر که له په قی راهاتوون به هيچ کاریگهر نابن و هيدايت وهرناگرن، بېجگه له زيادکردنی فرتوفيليان نه بېت، هيچی دی زياد

ناکهن. گهلی نوح ۹۵۰ سال گویبیستی حق بوون کهس باوهری نه هیئا تهنها که میک نه بیټ.

* به لگه سوودی نییه بو که سیک که نه یه ویت تیښگات: ﴿وَأَن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأنعام: ۲۵]

«نه گهر هه موو به لگه و نیشانه یه کی پروون ببینن، بروای پی ناهینن.»
﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۷﴾ [یونس: ۹۶-۹۷]
«ئیتیر باوهری ناهینن، نه گهرچ ههرچی به لگه و موعجیزه هه یه بویان پیش بیټ، نه وانه ههر باوهر ناهینن، هه تا سزای به ئیش و نازار ده بینن.»

* نه گهر مروڤ له نتوان خووی و که سیک ترده بهر به سستیکی دهر وونی دروست بکات، نه ووا قبوولی ناکات، نه گهر ته نانهت له لایه ن په یامبه ری خواداشه وه بیټ: ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ [البقرة: ۸۷]

«جا هه رکاتیک پیڅه مبه ریکتان بو بهاتایه به جوړیک که ریکی ئاره زووتان نه بووایه، لووت بهرز بوون و خوټان به گه وره گرتووه جا دهسته یه کتان (له پیڅه مبه ران) به درو زانیوه و دهسته یه کتان کوشتوون.»

* شوینکه و تووانی هه و او ئاره زوو ئامانجیان نه وه یه حق و راستی ره تبه که نه وه، به لگه کانی ته نیا هیئا نه وه ی پوژشه. گه لانیکی حق ره تده که نه وه له بهر نه وه کی پټیان وایه کوته: ﴿اساطير الاولین﴾ [القلم: ۱۵] هه ندیکیشیان ره تی ده که نه وه له بهر نه وه ی پټیان وایه نوییه: ﴿مَّا سَعْنَا يَهْدًا فِيْ ءَابَائِنَا الْاَوَّلِينَ﴾ [المؤمنون: ۲۴]

«ئیمه شتی و امان نه بیستووه له باوو باییره پیشووه کانمانه وه.»

* که سانيک ده بينيت گف تو گو ناکه ن له سر به لگه کان که چي به ران به ره که يان به دواکه وتويي وه سف ده که ن، ئه مه ره فتاري کي سه رده مي نه فامييه: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ يُجَدِّلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [الأنعام: ۲۵]

«کاتیک بین بۆ لات دهمده می و بهر به ره کانیت له گهل ده که ن ئه وانه ی بیباوه رن ده لئین: ئه م قورئانه هیچ نییه بیجگه له ئه فسانه ی پیشینان.»

* بانگه وازی په یامبه ری خودایان به دواکه وتويي وه سف ده کرد: ﴿وَإِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ [القلم: ۱۵]

«(ئهمان) ئه فسانه ی پیشینان.» ده لئین بانگه وازه که ی دهمریت و نامیت به نه مانی خو ی، به دوا برا و وه سفیان ده کرد، ئه وان مردن و دینه که شیان مرد، ئه وه ی که مایه وه یادی په یامبه ر و دینه که یه تی.

* زورکات مرو فقه کان به ره ره چی هه ق ده دهنه وه، پیش ئه وه ی لی رابمئین، له بهر ئه وه ی له که سی که وه هاتوو که چه زی پیناکات، هه ق نادرته پال هیچ که س تا راست بیت، به لکوو هه موو شته کانی دیکه ده درینه پال ئه و بۆ ئه وه ی راست بن.

* هه ندیک مرو ف خویان په یوه ست ده که ن به چه ند بۆ چوونیکه وه که نه خو شیان ده ویت و نه بروایان پتی هه یه، به لکوو له بهر ئه وه ی دزی بۆ چوونی به ران به ره که یانه که رقیان لییه تی، ئه م جو ره که سانه زورترین گو ران و هه لگه رانه و یان هه یه.

* زوریک له خه لکی په ره ئه دهن به بۆ چوونیک له بهر ئه وه ی رقیان له که سانی که له بهر خودی خویان، به وه ش رقیان له بۆ چوونیان ده بیت، راستی هه ر راستیه گه ر قیشت له خاوه نه که ی بیت و باتل و نا هه قیش هه ر نا هه قیه گه ر خاوه نه که یشت خوش بویت.

* که سی راس تگۆ ته ماشای خودی په یامه که ده کات، به لام که سی خۆبه زلزان ته ماشای په پیره وانی ده کات، نه گهر رقی لیان بوو، ئهوا رقی له په یامه کهش ده بیت: ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف: ۷۵]

«وتیان بیگومان ئیمه پروادارین به وهی پپی ره وانه کراوه.»

* لاوازی که سایه تی و سامانی مروّف هه ندی جار ریگره له قبوولکردنی ئه و راستیه ی پییه تی له لایه ن ئه وانه وه که ماددین: ﴿قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا﴾ [هود: ۹۱]

«وتیان ئه ی شوعه یب ئیمه تیناگه ی له زورئ له وهی تۆ ده یلئیت به راستی ئیمه تۆ به لاواز ده بینین له ناوماندا.»

لاوازی په یوه ندی چیه به هه قه وه؟!

* ناتوانیت له به لگه ی که سیکی هه ژار تی بگه ی کاتیک قسه ت له گه لدا ده کات و تۆش چاوت له سه ر جله کو نه کانی بیت، ۹۵۰ سال ه یچ سوودی کی نه بوو له گه ل گه ی پیغم به ر نوح (علیه سلام) ﴿مَا تَرَكْ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكْ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّ الرَّأْيِ﴾ [هود: ۲۷]

«ئیمه تۆ نابینین جگه له ئاده مییه کی وه ک خۆمان و نابینین تۆ ه یچ که سیک شوینت که وت بیت جگه له وانه ی که هه ژار و په سه ته کانمان بیتاوه زا و ساویلکه ن.»

* له شوینکه وتنی راستی ده وه ستیت چونکه پپی وایه ئه وانه ی که له سه ر ئه و ریگایه ن هاوشانی ئه و نین و پیگه یان له و نرم تره و پپی خۆش نییه له گه ل ئه وان بزمی رد ریّت ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ﴾ [الشعراء: ۱۱۱]

«وتیان ئایا (چۆن) باوه ر به تۆ بینین له کاتیکدا ئه وانه ی شوینت که وتوون په سترین که سن (هه ژار و داماو و نه فام) ن.»

ئهم خۆجیا کردنه وه یه نه فامیه و لادانه له ریگای راست.

* شهيتان زال نابيت به سهر هيچ مروځيکدا، هه تا باوه پري لاواز نه بيت،
کاتيک باوه پري به هيڅر بوو، دسه لاتي شهيتان لاواز ده بيت: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
سُلْطٰنٌ عَلَىٰ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ﴾ [النحل: ۹۹]

«به راستي ټو (شهيتان) دسه لاتي نيه به سهر ټوانه ي که باوه پريان هي ناوه
ته نيا پشتيان به په روه ردگاريان ده به ستن.»

* شهيتان ده ست ده کات به فريوداني مروځ به پي دووري و نزيکي ليوه ي،
سهره تا چاکه کاني ده گوږيت بو ټو شتانه ي که چاک نين و نه خوازاوون، ټو
که سه يشي که کاريکي نه خوازاو ټه نجام ده دات، هاني ده دات بو ټه نجامداني
گونه ي بچووک، پاشان هاني ده دات بو گونه ي گه وره: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ
الشَّيْطٰنِ﴾ [البقرة: ۱۶۸]

«دواي هه نگاوه کاني شهيتان مه که ون. خودا به چند هه نگاو يکي که م ناوي
برد.»

* شهيتان په له ناکات له پيشره ويکردني مروځ بو خراپه، به لکوو هه نگاو به
هه نگاو تا تووشي تاوانه که ي ده کات، ده يخاته ناو تاوانه که و ږيگه ي ده رچووني
بو ناهي لپته وه: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ﴾ [البقرة: ۲۰۸]

«دواي هه نگاوه کاني شهيتان مه که ون. له بهر ټه وه ي ږيگه که ي تاريخه و
پيوستي به هوگرکردن هه يه هه نگاو به هه نگاو ټه وکاره ده کات.»

* ئيبليس قسه و شيکاريه ي دوزيه وه بو ټه وه ي بيکاته بيانوو بو کوفره که ي،
ټيډي که س هه يه نه توانيت بيانوو بو هه واوئاره زوو گومر ايه کان به نيټه وه. بزانه
بيانوو تيپه رده بيت به سهر خه لکدا، به لام تيپه رنابيت به سهر خوداي گه وره دا.

دامه زراوی و شکست و نسکو

* زورېک له خه لکی بو تاقیکردنه وه په پره وکارن نه ک خاوه ن بیرو باوه رپن، هه ربویه به روودانی بچوو کترین گور انکاری کاریگر ده بن، تاکه شوینکه وتوویه ک به ته نها که خاوه ن باوه رپکی دامه زراو بیت باشته ره له هه زار که س که به مردنی پیشه واکه یان پاشگه ز بڼه وه، نه وانه ی له پاش وه فاتی په یامبه ر هه لگه رانه وه وابه سته ی خودی بانگه وازکار بیون نه وه ک بانگه وازی و په یامه که، بیگومان سه رکه وتنی ئیسلام به جیگیره کان به ده ست دیت نه ک به که سانی دیکه، به ته نها نه وه نده ی که شوینکه وته ی بیرو باوه رپکی هه قه یت به س نییه به بی چه سپانی ئیمان له دلدا، په یامبه ر گرنگی به چاندنی ئیمان ده دا، نه ک ته نها ملکه چپوونی خه لکی. زورېک له و لاساییکه ره وانه ی له مرودا شوین بانگه وازییه بریق و باقه کان که وتوون، نه و شوینکه وتنه یان کو تا دیت به کو تا هانتی بریقو باقیی بانگه وازه که یان به مردنی پیشه واکه یان.

* نه وه ی له ده سپکی رېگه ده ترسیت، نه و گومانی هه یه له کو تایي رېگه که ی، نه وانه ی جیگیر و به رده وامن له سه ره تا دا نه وانه ن که ته و او دلنیا ن له سه رنجامی کو تایي رېگه که یان. راستگو یان جیگیر ده بن و دوو پرووانیش هه لده گه رپنه وه.

* نه وانه ی لاوازترین یه قین و دلنیا ییان هه یه، نه وانه ن که گو فتار ده رده رپن و کاری پی ناکه ن، نه م جوړه که سانه زور که م له سه ر وته کانیا ن جیگیر ده بن و ده بینیت لادان و هه لگه رانه وه یان زوره، زورینه ی هه لگه رانه واکه کان له میژو ودا نه وانه ن که ته نها تیو ریسازی ده که ن و کرده وه ناکه ن، نه مانه خودا بو ی باس

کردووين و فهرموويه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۵﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۶﴾﴾ [الشعراء: ۲۲۵-۲۲۶]

«ثایا نابینی که ئه وانه به هه موو دۆل و شیوێکدا به سه رلیشیواوی ده پۆن
(شاعر ده لێن) و به راستی ئه وانه شتی که ده لێن که خوێان نایکه ن.»

به لککو ئه مان هه لده گه رینه وه بۆ هه مان بۆچوون و فکر که له وه وپیش
له سه ری بوون و وازیان لیه یناوه، خودا ده رباره ی ئه و سوورانه وه و ناجیگیریه یان
ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾ [النساء: ۱۳۷]

«بیگومان ئه وانه ی بروایان هینا و پاشان بیباوه ر بوونه ته وه دواتر باوه ریان
هینا و ئه وسا بیباوه ر بوونه ته وه.»

کرده وه کان چه سپینه ری بیروباوه رن، وه ک میخ وان بۆ چه سپاندنی خیمه،
ئه گه رنا که مترین با ده بووه هۆی فرین و لادانی خاوه نه کانیا ن، ئه وانه ی خاوه ن
عه قیده و باوه رپکی پووچه ل و باتلن ئه گه ر کردووه بکه ن، ئه و چه سپاو تر
له سه ر بیروباوه ر که یان ده مینه وه له به رانه ر ئه و که سانه ی خاوه ن عه قیده
و باوه رپکی راستن و کرده وه ناکه ن، لاوازترین فکر و بیروباوه ر ئه و فکرانه ن
که کرده وه کردن به ئه ندامه کانی جهسته یان زۆر به که می له رێبازه که یاندا
داناوه، به هیژترین کرده وه بۆ چه سپاندنی به نده له سه ر ثایین بریتیه له نوێژ،
چونکه به هیژترین کرده وه یه بۆ جیگیربوونی بیروباوه ر، بگه وه ک په رژینه یکه
بۆی، به رانه ر هه لگه رانه وه ده وه ستیته وه و به سه ریدا سه رده که ویت، خودا
ده فهرموویت: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت:
(۴۵)

«نوێژ بکه بیگومان نوێژ به رگری (نوێژکه ر) ده کات له کاری ناشرین و ناپه سه ند

(خراپه).»

که مته رخه می له نوژدا، که مته رخه مییه له پاراستنی بیروباوه و شکانی په رژینی ده وریه تی.

* هیزی دووروو له زوبانیدایه و هیزی باوه پردار له دلیدایه، زوریک له وانه ی هه لده گه پښه وه نه وانه ن زورترین وته و که مترین کرده و یان هه یه، هه موو نه وانه ش که که مترین وته و زورترین کرداریان هه یه زور دامه زراو چه سپاون.

* گه وره ترین که رامه ت به رده و امییه له سه ر هه ق تا مردن.

* شوینکه وتنی هه ق له و کاته ی خه لکی به پول پرووی تن ده که ن کاریکی ئاسانه، به لام جیگیر بوون له سه ر هه ق قورسه له و کاته ی خه لکی پشتی تن ده که ن.

* ریگه ی هه ق زور دریژه، خودا لیپرسینه وه ت له گه ل ناکات له سه ر نه وه ی نه گه یشتوویت به کو تا مه نزل، به لکوو لیپرسینه وه ت له گه ل ده کات له باره ی جیگیر نه بوونت له سه ر هه ق.

* نه و که سه ی به چه سپاوی له سه ر هه ق مرد بیت هه رچه نده نه گه یشتیته ئامانج، نه و خودا پاداشتی نه وانه ی ده داتن که گه یشتوونه ته ئامانج: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ [النساء: ۱۰۰]

«هه ر که سپک له مالی خو ی ده رچیت و کوچ بکات بو لای خوا و پیڅه مبه ره که ی پاشان مردن پتی بگات، نه وه بیگومان پاداشتی نه و که سه که وتووه ته سه ر خوا.»

* دامه زراوی له لایه ن خودا و هیه چه ند که سی زانا له ری لایداوه، چه نده ها که سی که م زانستیش جیگیر و دامه زراو ماوه ته وه، یه کیک له نزاکانی په یامبه ر (ﷺ) بریتی بووه له «نه ی نه و په روه ردگار ه ی دل ه کان ئالوگور ده که ی ت دل م جیگیر بکه له سه ر ئایینه که ت.»

* ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ [الزمر: ۳۷]

«هه ر کهس خوا رېنموونی بکات، ئه وه هېچ گومراکه ريکي بو نيه.»

ئو مروقهی خدا دامه زراوی بکات، به هېچ شتيک کاريگه ري و گوړان و هه لگه پانه وهی به سهردا نايات. ئه گهر نه فسي بيه وېت بيگوړيت، ئه وا ناتوانيت، چونکه دلی به دهستي خودايه، جا چ دهستيک زال دهبيت به سهر دهستي خودادا.

* مروف لاوازی و ترس و دله راوکيی له پياده کردنی ريگه ی هه قدا تووش دهبيت ئه گهر خدا دامه زراوی نه کات، خدا به مووسای فهرموو کاتيک گوچانه که ی بوو به مار ﴿لَا تَخَفْ﴾

مه ترسه. له کاتي ديتنی ساحيره کاندا فهرمووی: ﴿لَا تَخَفْ﴾

«مه ترسه»

جا کاتيک گه يشته لای ده ریاکه، پي فهرموو: ﴿لَا تَخَفْ﴾

«مه ترسه»

* ژينگه ی گومرای و خراپ که سيک گومرا ناکات که خدا جيگيري بکات و رېنمووی بکات، مووسا په يامبه ريکي ئولول عزمه و له مال و ژينگه ی فيرعه ون گه وره دهبيت: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ [الزمر: ۳۷]

«هه ر کهس خوا رېنموونیی بکات، ئه وه هېچ گومراکه ريکي بو نيه.»

* دروست کردنی يه ک ئه قل باشته له شوپنکه وتنی هه زار کهس به هو ی جوولاندنی عاتيفه و سوز يانه وه، ئه قل جيگيره و عاتيفه و سوز دهریت، يه ک کهسی دامه زراو له هه زار کهسی هه لگه راوه باشته.

* زوړينه ی تهوانه ی له هه ق هه لده گهړنه وه تهوانه ن که عاتيفه و سوژ بهړپوه ی بردوون، نهک زانستیکې په گدا کوتا و، ته گهر به لا و تاقیکردنه وه هات، زانست جیگیر ده بیت و عاتيفه ده روا ت و نامینیت.

* کاتیک ته مړو له سهر هه قیت، ته وه ناگه یه نیت سبه ینیش له سهر هه ق ده مینیته وه، ﴿اَسْتَجِیْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاکُمْ لِمَا یُحْیِیْکُمْ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ یَحُوْلُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ﴾ [الأنفال: ۲۴]

«وه لامي خوا و پیغه مبر (ﷺ) بده نه وه کاتیک بانگتان ده که ن بو لای ته و (ثایینه ی) که زیندووتان ده کاته وه بشرانن به راستی (ویستی) خوا ده بیته به ربه ست له نیتوان ئاده می و دلیدا.»

* له سهرده می هه لگه رانه وه و لاداندا پیویسته خو په نادانت به خودا زوړ بیت، ته بوو به کری سدیق له کاتی هه لگه راوه کاندا قنووتی له نویژه کانیدا ده خویند و ته و ثایه ته ی ده خوینده وه: ﴿وَرَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا﴾ [آل عمران: ۸]

«ته ی په روه ردگارمان لای مه ده (لهړی راست) دلّه کانمان دوا ی ته وه ی که رینموونیت کردین.»

* ئارامگری و له خودا ترسان پایه ی جیگیر بوونن، ﴿وَ اِنْ تُصِرُّوْا وَتَتَّقُوْا لَا یَضُرَّکُمْ کَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: ۱۲۰]

«به ئارام بن (له سهر گوپراهه لی خوا) و له خوا بترسن پیلانی ته وان هیچ زیانیکتان پی ناگه یه نیت.»

* ته و که سه ی له په نهانیدا په رستشی زوړ بیت، خودا له کاته ته نگانه و تاریکيه کاندا جیگیری ده کات.

* گه وره ترين هوکاري چيگيري بریتیه له پهرستشي پنهانی، هه روه ها
گه وره ترين هوکاري هه لگه رانه وه نه جامدانی تاوانه له پنهانیدا.

* يادی خودا هوکاري چيگيري بوننه له کاته قورس و تهنګانه و فیتنه کاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
[الأنفال: ۴۵]

«ئهی نه وانه ی باوه پرتان هی ناوه کاتی (له جهنګدا) له گهل کومه ليکدا پروو به پروو
بوونه وه خو بګرن (هه لنه یه ن) و يادی خوا زور بګن بوئه وه ی سرکه وتوو بن.»

* خودا سوننه تیکی هه یه، هه شتیک له سنور تیپه ریت و زیاد بکات،
به و نه اندازه یه له ناوهندگیری دیته خواره وه، به هه مان شیوه به نه اندازه ی
شلگیری ش زیاده پړه ی زیاد ده کات، نه مه ش خراپی توندره ی و شلگیریه.

* دلنیا مه به له وه ی لادان و هه لگه رانه وه ی گه وره ت به سر نه یه ت، پاش
نه وه ی به سر شه ی تاندا هات.

* هه موو لادانیک له هه ق و ترس له نزیکی بوننه وه لی، به هو ی تاوانیکه وه
دروست بووه که ته وه ی لی نه کراوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجُمُعَانِ إِنَّمَا
أَسْرَأَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۵]

«به راستی نه وانه ی پشتیان هه لکرد له ناوتاندا له و روزه ی که هه ردوو کومه ل
گه یشتن به یه ک (له ئو خوددا) بیګومان ته نیا شه ی تان هه لی خلیسکاندن به هو ی
هه ندیک له و ګونا هانه ی له وه به ر کرد بوویان.»

* نه و که سه ی له هه ق لاده دات، یه که م شت پهرستشي کرداری تیدا لاواز
ده بیت، پاشان به شوینیدا لادانی بوچوون و زانستی به سر دا دیت. لادان و
هه لگه رانه وه بریتیه له که وتن، هیچ که س ناکه ویت نه گه ر له دوولوه پالپشتی
هه بیت: لایه نی «زانست» و لایه نی «کردار».

* يه کهم ده ستي پيکي لادان به شپوه يه کي لاواز و پهرته وازه له کهسه کهدا
 دهرده که ویت، خو ئه گهر وه ها خو ی نيشان ددها که به توندي ده ستي گرتووه
 بهو بيروباوهره تازه يه وه، ئه وه عاتيفه و سوزه نهک بيروباوهر و عه قیده، چونکه
 عه قیده به بی زانستی ته و او به ده ست نایات. ههر بهو جوړه يه ئه و کهسه ی
 له بابه ته جيگيره کاند ا ده لیت دوو و ته هه يه: چونکه و ته ناموکه له ميشکيدا
 ناماده يه و به گه وره رايگرتووه، وای لئ هاتووه له گهل و ته بنه رته ييه که هاوتای
 بکات و باسی بکات، ئه مه ش لادانه به ناوی هه قه وه.

* ئه وانه ی لايانداوه له هه ق زورچار ده گه رپنه وه سهر ئه و کارانه ی که پيستر
 له په نهانيدا کردوويانه. که واته په يوه ندیت به هيز بکه له گهل خدا له په نهانيدا،
 ده تياريزيت له ئاشرکادا.

* دلئ ئه و که سانه رابگره که گه راونه ته وه و ته و به يان کردووه له لادانه کانين،
 به لام دلنيا مه به لييان! له وانه يه جاريکی دیکه تووشی لادان ببنه وه: ﴿لَنْ نَخْرُجُوا
 مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفُغُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ [التوبة: ۸۳]

«هه رگيز ئيوه له گهل مندا دهرناچن بو جيهاد و هه رگيز ئيوه له گهل مندا
 جهنگ ناکه ن له گهل هيچ دوژمن يکدا چونکه بيگومان ئيوه پرازی بوون به
 دانيستن له يه کهم جاردا.

* ئه و کهسه ی زانست و زانياری هه بوو دهر باره ی هه ق، پاشان هه لگه راوه ته وه
 له هه ق، کهم جار پرووده دات بگه رپنه وه سهر هه ق: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا
 بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ [آل عمران: ۸۶]

«چون خوا رپنموننی گه ليک ده کات بيپروا بوون دواي پرواهيتنانيان.»

جا ئه و جوړه که سانه به هو ی ئه و سهر که شيه ي که هه يانه، زياتر دزايه تي
 هه ق ده که ن وه ک له که سيک که ههر له سهره تاوه له سهر ناهه قی بووبيت.

«بىگومان ئەوانەى بىرۋايان ھىناۋە پاشان بىباۋە بىۋىنەتەۋە و دواتر باۋەرىيان ھىناۋە ئەۋسا بىباۋە بىۋىنەتەۋە، پاشان لە بىبىرۋايىدا زىياتر پۇچۋون. خوا ھەرگىز لىتيان خۇش نابىت و رىئىمايىيان ناكات پۇ رىگىاى راست.»

* که مته رخه می له ههق گومانته بۆ دروست ده کات لهو ههقه می له سه ری بوویت بویه که سانیک دروست ده بن که لاده دن له ههق: ﴿وَقَالَتْ طَافِقَةُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [آل عمران: ۷۲]

«دهسته یهک له خاوه ن نامه کان وتیان (به هه ندیکیان) بروا بینن بهو قورئانه می که نیردراوه ته خواره بۆ ئه وانه می که بروایان هیناوه سه رله به یانیان (به فیل) بیبروا ببنه وه ده مه و ئیواره به لکوو ئه وانیش په شیمان ببنه وه.»

* که سانیک شوین ههق ده که ون و لادانیان له ههق ده شارنه وه، تاکوو گومان بخه نه دلئ ئه وانه وه که جیگیرن له سه ر ههق: ﴿وَقَالَتْ طَافِقَةُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [آل عمران: ۷۲]

«دهسته یهک له خاوه ن نامه کان وتیان (به هه ندیکیان) بروا بینن بهو قورئانه می که نیردراوه ته خواره بۆ ئه وانه می که بروایان هیناوه سه رله به یانیان (به فیل) بیبروا ببنه وه ده مه و ئیواره به لکوو ئه وانیش په شیمان ببنه وه.»

* لادان له بیروباوه پیکه وه بۆ بیروباوه پیکي دیکه، ئه وه ناگه یه نیت یه کیکیان ههق بیت، بانگه شه کردن بۆ ئه وه دژیه کی له خۆده گریت چونکه هه موو بیروباوه پیک که سانیک ده چنه ناوی و که سانیک لئی ده رده چن، جا ههق کامه یانه له وکاته دا؟! ده بینین شانازی ده کریت به هه ندیک له وانه می له پښه لایانداوه، وا نیشان ده درین که راستیان ده رخستوه، هه ندیک جار داوایان لی ده کریت چیرۆکی په شیمانی و پاشگه زبوونه وه یان بنووسنه وه، هه ندیک جار بۆ په ندوه رگرتن به سه له فی یان سه حه وی پیشوو ناویان ده بن، له گه ل ئه وه می پیشه وای لاده ره کان که شه ی تانه له وه پیش فریشته بووه -له سه ر بۆ چوونیک- عه بدوللای کوری جه حش له وه و پیش هاوه لی په یامبه ر بووه، هوکاره کانی ها تته ناو و چوونه ده ر له بیروباوه ره کان له ژماره نایه ن.

* گه وره ترين هوکاري بيئاگايي، سه رقالبوونه به ناهه قانه وه له بري سه رقالبوون به خاوهن هه قه کانه وه، ئه مهش به بيئاگابوون له حیکمه تي خودا له لاداني دلّه کان و جيگيرکردنيان به دلنیا بوون له پيلاني خودا داده نريت، هيچ لاده ريک نييه شاره زاتر بيت به هه ق هينده ي شهيتان.

* خودا ده فهرموويّت ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ [التين: ۴]

«سویند به خوا به پراستی ئینسانمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا.»

ئهو که سه ی وا گومان ده بات که سانیکي به له ک و ناکامي دوزيوه ته وه و خه لکی دابهش ده کات بو ته ندروست و نه خووش، ئه وه ده يه ويّت بگاته ناهه قيه ک به به لگه يه ک که هه قه به لام په راويز خراوه. ههر به و جوړه يه ئه و که سه ی له باب ته جيگيره کاند ده لیت دوو وته هه يه: چونکه وته ناموکه له ميشکيدا ئاماده يه و به گه وره پايگرتووه، وای ليها تووه له گه ل وته بنه رته ييه که دا باسی بکات و بلیت هاوشيوه ن، ئه مهش لادانه به ناوی هه قه وه. ئه و په روه ردگاره ی کوپر و که ر و ناکامي دروست کردووه ده زانیت وه ک چون شاره زايه به ته ندروسته کان کاتيک فهرموويه تي: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ [التين: ۴] «به پراستی مروؤفمان له باشترين پيکها ته و بنياد دا دروست کردووه.»

* زورپک له خه لکی باوهش ده که ن به فکريکدا به بې ئه وه ی باوهريان پتي هه بيت، به لکوو بو راکردن له بوچوونيکي ديکه ئه و کاره ده که ن، ده يکه نه په ناگه بو خويان، ئه مه پيشه ی زورينه ی ئه و که سانه يه که لاده دن و هه لده گه رپنه وه.

* هه نديک له خه لکی باوهريان به هه ق هه يه، چونکه يه که م شت که فيري بووه و زانيويه تي ئه وه بووه، ياخود هيز و جه ماوه ري له ناهه قی و باتل زياتر بووه، جا کاتيک ناهه قيه ي جه ماوه ري زياتر بوو، ئه واه ئه ویش هه لده گه رپته وه له هه ق و به ره و ئه و ناهه قيه يه ده روا ت له کاتيکدا پتي وایه له ناهه قيه يه ده روا ت به ره و هه ق، له راستيدا ئه و هه لخه له تاوه به رووکه شي ده ره وه، له

پروکه شېکی لاوازه وه پوښتووه بۆ پروکه شېکی به هیڅ و گرنگی نه داوه به ناوه پوکی بیرو باوه په کان تا ورده کاری تیدا بکات.

* هه ندیک له خه لکی باوه پریان به هه ق هه یه، چونکه هیڅ و په شایي له ناهه قی و باتل زیاتره، جا کاتیک ناهه قی جه ماوه ری زیاتر بوو، ئەوا ئه ویش هه لده گه پښتووه له هه ق و به ره و ئەو ناهه قییه ده روات له کاتیکدا پیی وایه له ناهه قییه وه ده روات به ره و هه ق، له راستیدا ئەوه باوه په یتانه به پروکه ش، نه ک به ناوه پوکی.

* زوړیک له خه لکی له سهریان قورسه زوړ چاوه پروانی سه رکه وتن بکه ن بویه لاده دن و هه لده گه پښتووه، بیئاگان له وهی خدا به لینی داوه هه ق سه ریخات، نه ک که سه کان، زوړیک له هه وه لان وه فاتیان کرد پیش ئەوهی هیڅ و ده ولته پیام به ری خدا (ﷺ) ببین.

* زوړیک له هوکاری هه لگه پرانه وهی که سه دیار و پیښه نگه کان له هه ق په له کردنیانه بۆ ببینی ده رته نجامه کان: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرُ أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ [الأحقاف: ۳۵]

«که واته خوگر به (ئهی موحه ممد (ﷺ)) هه روه کوو پیځه مبه رانی خوږاگری به هیڅ دانیان به خوډا گرت و په له مه که.»

به شوین پیگه یه کی دیکه دا ده گه پښ ته گه ر پیگه که دریژ بیتووه و سه رکه وتن دووا که ویت.

* ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ [الأحزاب: ۱۰]

«کاتیک (بیباوه ران) هیرشیان بۆ هتینان له سه رووتانه وه و له خواریوتانه وه (چوارده وری مه دینه تان گرت) و چاوه کان ئەبله ق بوون و دلّه کان (له ترسا)

«زۆر له پێغه‌مبه‌ران جه‌نگ و كوشتاريان كردوو له‌گالێندا، زۆر له‌ زانايان و خواناسان، جا سست و ده‌سته پاچه‌ نه‌بوون.»

شوناسی ئیسلامی و بهر ژئواکردن

* ئهوهی رۆژئاوا به داگیرکاری و جهنگ بلای کړدوه له کهلتور و شویکهوتوویی و ئهوانه پیهوستن پییهوه، له مړودا راگه یاندنی عهره بی بهو رۆله هه لدهستن و بهی جهنگ کړدن بلای ده کاتهوه.

* عهره به نه فامه کانی سهرده می کۆن له دینداریدا زۆر باشتو بوون له نه فامه کانی ئه مړو، چونکه نه فامانی کۆن شوین باوو باپیریان ده کهوتن، به لام ئهوانه ئه مړو شوین دوژمن ده کهون، به لگه یان بو ئه و کاره یان: ﴿وَاِنَّا عَلٰٓیْۤ اَثَرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ﴾ [الزخرف: ۲۳]

«به راستی ئیمه له سهر ئایینی ئهوان ده رۆین.»

* کاتیک ده لئیت بهر زکړدنه وهی پۆشاک بو سهر وو قوله پی رپیازی په یام بهره، زۆر یک خو یان به گه وره ده زان به رانه ری، به لام کاتیک ده بینیت بوته رپیازیکی رۆژئاوایی له ئه مړودا، ده بینیت زۆر یک له پانتۆله کان تا کوو نیوهی قاچ بهر ز ده کړیته وه. هه ردووکیان یه ک وینهن، به لام دانه ره که یان جیاوازه!

* ده ولته ئیسلامیه کان ئیسلامیان کړدووه ته یاسا و ده ستور به لام جیبه جی ناکهن، و ده ولته تانی رۆژئاوا ئه قلیان کړدووه ته ده ستور، به لام جیبه جی ده کهن، جا ده بینیت چهنده ها نه وه په یدا بوون که گومانی خراپ به ئیسلام ده بن و گومانی چاکیان به رۆژئاوایه.

* زۆر یک له نووسهران ئه و ده قانه ده هینه پیش که نه رمونیانی ئیسلامی تیادایه، ئه م کاره شیان بو ئه وه یه وینای ئیسلام جوان نیشان بدن، ئه و

دهقانهش دشارنهوه که دوژمنایه تی نیوان هه ق و ناهه قی تیادایه، ئه مهش ده بیته هو ی پیدابوونی نه وه یه کی سهرکز و سهرشور له ژیر پهرده ی لیبورده ییدا.

* ئیسلام مافی ئاژه لی زور زیاتر داناوه له وه ی رۆژئاوا بو مافی مرو ف دایانناوه، به لام دادگه ری له رۆژه لاتدا نه ماوه، بویه ئیسلام دیار نییه، له رۆژئاواشدا نه ماوه به وه ی مرو فیان تی که ل به ئاژه ل کردووه.

* خراپه کاری و ره وشت نرمی له رۆژئاوا دا گه ل به سهر ده سه لاتدا ده ی چه سپینیت، به لام له رۆژه لاتدا ده سه لات به سهر گه لدا ده ی چه سپینیت. بویه ره وشت نرمی له رۆژئاوا په ره ده سه نیت و به رده وام ده بیته، به لام له رۆژه لات په ره ناسه نیت و به رده وام نابیت.

* ستایشی گه لانتیک ده که ن که به رنامه و یاسایان داناوه و په یوه ستن پییه وه، له گه ل ئه وه ی باوه ریان به خودا هه یه که به دیه یناون و په رتو وکی بو دابه زاندوون و فه رمانیان پی ده کات په یوه ست ببن به و په رتو وکه وه، به لام ئه وان ده یانه ویت خو یان ده رباز بکه ن لی ئه و کاره شیان وه ک پیشکه و تنخوازی ده بین!

* له فه رمو وده دا ها تووه «له و کاته وه ی ئاده م له زه ویدایه فیتنه و ئاشو ویک نییه گه و ره تر بیت له فیتنه ی ده جال، خودا ه یچ په یام به ریکی نه نار دووه گه له که ی له ده جال ئاگه دار نه کرد بیته وه، ئیوه کو تا ئوممه تن و هه ر له ناو ئیوه دا ده رده چیت.»

* خه لک رۆژئاوا به گه و ره داده نین به هو ی هیز و ته کنه لو ژیا یانه وه، جا ده بیت چو ن بن به رانه ر ده جال که خه لکی تو وشی فیتنه ده کات و ته نانه ت له کاروباری ئاسمانیشدا ده ستوهر دان ده کات و باران ده بار ینیت و ده یوه ستنیت و ده ژینیت و ده مر ینیت، فه رمان ده کات به روبومی زه وی ده ربجیت راسته وخو ده رده چیت؟!

* هەر شکۆمهندی و هیزیک له جگه له خودا بخوازریت کاتییه و بهردهوام نابیت، سهرشوری و په شیمانی به شویندا دیت: ﴿أَيَّتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۳۹]

«ئایا به تهمان سهربرزیان لای ئهوان دهست کهویت؟ (بوچوونیکي ههلهیه) چونکه به راستی سهربرزی و بالادهستی هه مووی بو خوایه.»

* پېشینه کانمان هه ژار بوون، به لام بوونه سهرداری هه موو ئوممه تان، موسلمانانی ئه مرۆ دهوله مهندن، به لام زه بوونترین و لاوازترین ئوممه تن. چونکه خودا شکۆ نادات به وانهی ناپاکی لی ده کهن، هه چهنده دهوله مه ندیش بن، ئه وانهش سهرشور ناکات که سهرخهرین هه چهنده هه ژاریش بن.

* ئه گهر خودا ئوممه تیک یان دهوله تیکي شکۆدار کرد به ئیسلام، پاشان ئهوان دهستیان کرد به لادان له ئیسلام، ئهوا گۆرینیان به کهسانیکي باشتەر ده رئه نجامیانه: ﴿وَإِنْ تَقُولُوا یَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَیْرُکُمْ ثُمَّ لَا یَكُونُوا أَمْثَلَکُمْ﴾ [محمد: ۳۸]

«جا ئه گهر ئیوه پشت هه لکهن، ئیوه ده گۆریت به کهسانیکي تر (ی زور چاک) که وه کوو ئیوه نابن.»

* ئوممه تی ئیسلام به شکۆی دینداریان سهرده کهون، نهک به هیزی دونیایان، ئه گهر وازیان له دینه کهیان هیئا ئه وه به بی شکۆی دین و هیزی دونیاش ده میننه وه، په یامبه ری خودا (ﷺ) ده فهرمویت: «خودا شکۆ و هه یبه تی ئیوه له دلی دوژمنانتاندا ده رده هیئت.»

* جووله ی مروّف هه مووی بو به دهسته یانی شکۆیه، هه ندیکیان له هه ندیکي دیکه یان، ته نها هوکاره کانیان جیاوازه: ﴿مَنْ كَانَ یُرِیدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَیْهِ یَصْعَدُ الْکَلِمُ الطَّیْبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ یَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰]

«هر که سيک گه وره يی و سهر به رزی ده وئ (له خوی بویت) چونکه به راستی هه موو گه وره يی و ده سلات هر بو خوايه، وته ی پاک و چاک ته نیا بو لای ئه و (خوا) سهر ده که ویت و (وته ی پاک) کرده و ی چاک به رزی ده کاته وه.»

* هه ر که س به ر ده وام ژيانی له تاریکیدا به سهر به ریت، روشنایی له سهر چاوه کانی قورسه. ئه و که سه ی به ر ده وام دانیش تووه، هه ستانه وه قورسه له سهر ی. ئه و که سه ی شی به ر ده وام سهر شوړ و زه لیل بووه، شکومه ندی و عیززه ت له سهر ی قورسه.

* دیموکراتی بریار و حوکمی زۆرینه یه، جیل و نه وه ی زۆرینه ده مر ن و نامینن، به لام بریاره کانیان وه ک ده ستور له سهر جیل و نه وه ی تازه ده مینیتته وه، ئه و کات زۆرینه یه کی مردوو له سهر هه موو زیندوه کان بریار و حوکم ده دات. حوکمی مردوو هه کان ده خه نه پیش حوکمی ئه و زاته ی زیندوو ه و هه رگیز مردنی به سهر دا نایات.

* هه ر یاسایه ک ئه گه ر خودی خو ی حوکم و بریاری هه لوه شانه وه ی به سهر خویدا ده دا، ئه و یاسایه کی ناته واهه، دیموکراتی یاسای زۆرینه یه، ئه گه ر زۆرینه بریار بدن دیموکراتی وه رنه گرن، ئه و خو ی به خو ی هه لده وه شیتته وه.

* دیموکراتی ئه گه ر بخړیته سه روو ئیسلام، ئه و تیکی ده دات؛ ئه گه ر بخړیته خوار ئیسلام، ئه و ئیسلام ئه و چاک ده کات.

* دیموکراتی رۆژئاوا بنیکه له خورما و خه لکی به ده ستی خو یان دروستیان کردوو، ئه گه ر سوودیان پښ بگه یه نیت، ده یپه رستن؛ ئه گه ر برسیشیان بکات، ده یخون. هه چ شتیک گونجاو و چاک نییه بو به نده کان ته نها حوکمی به دیه ی نه ری به نده کان نه بیت: ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ [الأنعام: ۵۷]

«فه رمان په وایی ته نیا بو خوايه.»

* سه رسامبوونی هوډهود به شارسټانييتی سه بهء نه بووه بهر به ست له ديتنی کوفره که يان: ﴿وَإِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٤﴾﴾ [النمل: ۲۳-۲۴]

«بهراستی من ديم ئافرهتیک پادشای ئهوانه (بهناوی بهلقیس) که هه موو شتیکی (پادشایهتی) پښ دراوه و تهختیکی (پادشایهتی) زور گه وره ی هه یه. خو ی و گه له که یم دی له جیاتی خوا سوژده بو پوژر ده بن و شهیتان کرده وه (خرابه) کانیا ی بو رازاند بوونه وه.

* مروقی ژیر جیاوازی ده کات له نټیوان پیشه سازی و پیشکه و تنی پوژر ئاوا و ئایینی پوژر ئاوا پیدا، خه لکی سوود له هه موو شتیکی وهرده گرن، ته نانه ت له ئاژه لیش. وه فاداری له سه گه وه فیر ببه، به لام وهرین نا، له داله وه فیری فربین ببه، به لام خواردنی لاکه توپیو نا.

فیتنه و ئاشووب، راستی و حه قیقه تی و هه لویت له ئاستیدا

* فیتنه وهک ئاگر وایه هه لگیرساندی ئاسانه و کوژاندنه وهی گرانه.

* ئه و تیگه یشتنه ی بۆ فیتنه ده کریت له ئه مرؤدا، ئه وه نیشان ده دات به له ده ستدانی شته دونیا ییه کان لیکده دریتته وه، نهک به له ده ستدانی شته دینییه کان، ئیسلام لیکده دانه وهی بۆ فیتنه که مییه له دیندا نهک که می له دونیادا.

* فیتنه چه ند پله یه که. له وانه: وازه یانه له هه ق بۆ ناهه قی، له وانه: سه رقالبوون به هه قیکه وه که پله نزمه له بری سه رقالبوون به وه هه قانه ی له پیشت و پله به رزترن، یه که میان فیتنه ی نه زانه کانه و دووه میان فیتنه ی زانایانه.

* هه موو شتیک فیتنه و ئاشووبی هه یه و ده بیت هۆشیار بیت به رانه بری، ته نانه ت فیتنه له خودی خۆیدا فیتنه یه، نه زانینت به پله به ندی فیتنه کان واده کات هه لبیت له فیتنه ی بچووک، به لام بکه ویته فیتنه ی گه وره وه: ﴿وَأُذِّنْ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبة: ۴۹]

«پروخسه تم بده (با نه یه م بۆ جیهاد) و تووشی گونا ه و خراپه م مه که، با ئاگادار بن (هه ر له ئیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا ه و خراپه وه.»

* فیتنه ی شاراو ه زۆر یک له خه لکی نایبین و ده که ونه ناوی چونکه به هه ند وه رینا گرن، له کاتی که ئه وه پشه کییه که بۆ فیتنه ی ئاشکرا و گه وره، په یامبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: «په نا بگرن به خودا له فیتنه، ئه وه ی که دیاره و ئه وه ش که شاراو هیه.»

* په يامبهري خودا وازی له وتاری ههینی هینا و له مینه بهره که ی دابهزی
تا کوو حه سهن و حوسه یین هه لبرگړت، پاشان فهرمووی: خودا پراستی فهرمووه:
﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ [التغابن: ۱۵]

«بېگومان دارایی و مندالتان هر هو ی تاقیکردنه وه تان».

ئمه و اتایه کی زور ورده بو فیتنه که ناتواندریت ببیندریت تنها به پیوه ری
په یامبهریه تی نه بیت، سه رقالبوونی په یامبه ر بو ساتیکی که م به هو ی هه لگرتنی
دوو کچه زا که ی له شتیکی له پیشر که وتاری ههینی بوو، له گه ل ئه وه ی هیچ
کاریگه ریبه کی جینه هیشتوو، به لام په یامبه ر به فیتنه ناوره ندی کردوو، جا
ده بیت ئه ندازه ی ئه و فیتنه یه چهن د بیت که سه رقالی به کارهینانی ئینته رنیتین
و پیوستیمان پی نیه له به رانه ر ئه و شتانه ی واجبن بو ئوممه ت ئه نجامیان
بده یین.

* هیچ شوبه ه و گومانیک نابینیت که له مندالتانی شه هوته و ئاره زوو وه
دهر نه چوو بیت، پاشان دواتر بوو ته مه زه به یکی شوینکه وته.

* گومان و شوبه کان له زه وی ئاره زوه کاند ا ده چیندریت، ئاره زووی شتانیکی
ده که ن و پاشان ئه نجامی ده دن ئه گه ر په خنه یان لی گیرا، ئاره زوو ه کان یان
ده شه رعین و ده یکه نه شوبه ه و گومان، تا کوو له په خنه پاریزراو بن.

* شه هوته و ئاره زوو ئه گه ر چوو ناو ئه قل وه، به لگه کان له به لگه وه
ده که نه شوبه ه و گومان.

* پیوسته ریگه له ئاره زوو ه کان بگیری ت پیش ئه وه ی بن به شوبه ه و
گومان و پاشان بن به پو شنیری و که لتوور، ئه وکات جیا کردنه وه ی زور ئه سته م
ده بیت.

* دهوله ته کان به ئاره زووه کان ههرس دههين، فکړه کانیش به گومان و شوبه کان ههرس دههين، ئه گهر دهوله تيک دهيه ويټ بهرده وام بيټ، ئهوا با کاروباري نه داته دهست سهرکرده يه ک که رڼو ويټ له ئاره زوودا، زانايه کيش نه کهن به پيشه نگ که نقوم بوويټ له گومان و شوبه دا.

* ئه گهر شه هوهت و ئاره زوو مرد به شوينيدا گومان و شوبه ش ده مريټ، بويه گومرايي له ناو گه نجاندا زياتره وهک له ناو پيردا، چونکه تهماع و ئاره زوو له پيردا لاواز تره.

* مروّف کاتيک ههست دهکات مهرگي نزيک بووه ته وه، دهست دهکات به خو دهر بازکردن له هه نديک فکر و ئاره زووي، له کاتيکدا مهرگ هيچ په يوه ندي به دروستييه تي فکر و بيروباوه روه نيه، به لام به نزيک بوونه وه ي مهرگ ئاره زووه کان دهمرن و ئه وهش دهبيته هو ي مردني فکړه کانينان.

* ئه گهر دهر ووني مروّف پاريزراو بيټ له ئاره زوو، ئهوا پيوه ريکي دروستي دهبيټ بو ناسيني هه ق، به لام شه هوهت و ئاره زوو کوّمه له بهرديکن ئه و تايي تهرازووه قورس دهکهن که ده يانه ويټ، بهرزي دهکاته وه و دايده به زنيټت جاريک بو لاي راست و جاريک بو لاي چه پ.

* نه خو شکه وتني دل به شوبه و گومان زياد دهکات ئه گهر وازي لي بهيندريټ، بويه بووني يه ک گومان دهبيته هو ي دروستبووني چه ندين گومان: ﴿فَإِنْ فُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ۱۰]

«دل يان نه خو ش تيايه، بويه خودا نه خو شيه که يان زياد کردوه.»

بويه شوبه بستيکه کاتيک دهست پي دهکات، به کوفر کو تايي ديټ.

* هه موو بووچه ل و ناهه قيه ک دهبيټ پشت بيه ستيټ به شوبه و گومان يک تاکوو ناهه ق ي و باتله که ي بهرده وام بکات، تهنانهت شهيتان بو

سه‌رپێچیکردنی خودا پاساوی ده‌هینایه‌وه له شیوه‌ی به‌لگه‌دا: ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا﴾ [الإسراء: ۶۱]

«هه‌موویان سوژده‌یان برد بێجگه له‌ئیبلیس وتی ئایا من سوژده به‌رم بۆ که‌سێک که له‌ قور دروستت کردوه.»

* شوبهه و گومان له‌ فکر و بیروباوه‌ردا به‌ بستیک ده‌ست پێ ده‌کات، به‌ کوفر کو‌تایی دیت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ۱۰]
«دلیان نه‌خۆشی تیدایه، بۆیه خودا نه‌خۆشییه‌که‌یان زیاد کردوه.»

* له‌ فهرمووه‌دا هاتوو، ده‌رباره‌ی رۆژی دوا‌یی «پیاوی وه‌ها هه‌یه به‌یانی ده‌کاته‌وه و باوه‌ردار، ئیواره‌ کافر بووه.» له‌ چه‌ند کاتژمێرێکدا کافر ده‌بیت، جا ده‌بیت چه‌ند کاتی بو‌یت تا‌کوو فاسق و گومرا و لادهر بێت له‌ موس‌لمانیه‌وه! ئه‌مه ئاماژه‌یه به‌ ب‌لا‌وبوونه‌وه‌ی گومان و ته‌شه‌نه‌سه‌ندنی.

* قورئان خۆی شوبهه و گومان ناخاته ناو د‌ل‌یکی پا‌که‌وه، به‌لام د‌له‌ نه‌خۆشه‌کان ئه‌وانه‌ن که له‌ قورئاندا گومان ده‌دۆزنه‌وه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ [آل عمران: ۷]

«ئه‌وانه‌ی که له‌ د‌ل‌یاندا لادان و چه‌وتی هه‌یه د‌وا‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌که‌ون که له‌ قورئاندا مو‌ته‌شابه‌ن (هاوشیوه‌ن) بۆ تیکدانی بیروباوه‌ری موس‌لمانان و بۆ ر‌افه‌کردنی به‌ئاره‌زووی ناپاکی خ‌و‌یان.»

* فیتنه و ئاشووب ریزی موس‌لمانان ده‌پا‌ل‌ی‌و‌یت و نه‌ه‌ینییه‌کان ده‌رده‌خات، مو‌عاویه ده‌ل‌یت: "رقتان له‌ فیتنه نه‌بیت، چونکه سه‌رانی دو‌ور‌و‌وه‌کان ده‌رده‌خات."

* فیتنه د‌ی‌ته‌ ر‌ی‌گه‌ی هه‌ق تا‌کوو پیاده‌کارانی راستگۆ جیا‌ب‌کاته‌وه له‌ پیاده‌کاره‌ در‌و‌زنه‌کان: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۳]

«سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تاقي کرده وه (نه مانیش تاقي ده که ینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه وه که سانه ی راستیان کرد، دیاری دکات، دروژنه کانیش دیاری ده کات واته دهناسرین.»

* خودا به لا و فیتنه داده بزینیت تا نه وانیه تنها بانگه شه ی رېبازی هه ق ده که ن و ده ریان به ینیت: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۳]

«سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تاقي کرده وه (نه مانیش تاقي ده که ینه وه) ئینجا بیگومان خوا نه وه که سانه ی راستیان کرد، دیاری دکات، دروژنه کانیش دیاری ده کات واته دهناسرین.»

له کاتی فیتنه دا راستگووییان به جیگیری ده میننه وه.

* نه گهر بینیت به لا و فیتنه هه یه نه وه یان فره مانیک له فره مانه کانی خودا کاری پې ناکریت یان رېگریه ک له رېگریه کانی نه نجام ده دریت: ﴿وَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

«جا با بترسن نه وانیه که پیچه وانیه فره مانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن که (له دنیا دا) به لا و تا قیکردنه وه یه کیان تووش بییت.»

* فیتنه و تا قیکردنه وه زیاد و که م ده کات له گه ل زیاد بوون و که م بوونی تاواندا: ﴿وَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

* پرسیار کرا له ئیین مه سعوود ده رباره ی کات و سه رده می فیتنه گو تی: "نه گهر قور ئان خوینه کانتان زوړ بوون و زانایان تان که م بوون و نه میر و پیشه واتان زوړ بوون، و نه مینداره کانتان که م بوون، دنیا ویسترا له رپی کرده وه ی دواړو ژوه و بو جگه له دین خو بیان فیری دین کرد" نه م گپړانه وه یه ش به سه حیح هه ژمار ده کریت.

* له ئاشكراترين ھۆكاري فیتنه بریتیه له خۆپیشخستنی قورئان خوینەکان بۆ فەتوا، و لیکهه لوه شانی دهولەتانی ئیسلام، پرسیار کراوه له ئیبن مهسعوود دەربارەي کات و سەردەمی فیتنه گوتی: "ئەگەر قورئانخوینەکانتان زۆر بوون و زانیانتان کەم بوون و ئەمیر و پێشەواتان زۆر بوو."

* ئەگەر ئیسلام دابەش بوو بۆ چەند دهولەتیک، ئەوا سەرکردەکانیان زۆر دەبن و پېشپەرسێ دێکەن و هەق بە لای ویستی خۆیاندا دەشکێننەوه، پرسیار کراوه له ئیبن مهسعوود دەربارەي فیتنه فەرمووێتی: "ئەگەر قورئانخوینەکانتان زۆر بوون، و زانیانتان کەم بوون، و ئەمیر و پێشەواتان زۆر بوو."

* بڕواداری راستگۆ فیتنه نایگۆریت، بەلکوو جیگیر دەبێت له کاتی بەلا و فیتنه کاند، له فەرموودەدا پەيامبەری خودا (ﷺ) دەفەرمووێت: «وینەي مروؤي باوەردار وەك پارچەيەك ئالتونە، ئەگەر بخریتە کورەوه سوور دەبیتەوه، ئەگەر کێشانهش بکړیت کیشی کەم ناکات).

* ئەگەر دلّ خۆی بخاتە بەر باي فیتنه ئەوا هەلی دەگێریتەوه، بۆیە لەسەری پێویستە خۆی حەشاردا له پەناگەي باوەر و زانستدا، تا جیگیر ببێت، له فەرموودەدا هاتوو: «وینەي دلّ وەك وینەي پەرپک وایە له زەویيەکی چۆلدا با هەلگەرانەوهي پێ بکات.»

* هەرکەس هەق بناسیت له کاتی فیتنهدا جیگیر و دامەزراو دەبێت، ئەو کەسەي فیتنه بەرهو پرووی بیت و زانستی نەبێت، سەرگەردان و شیواو و گومرا دەبێت. حوزەیفە دەلّیت: "فیتنه زیانت پێ ناگەيەنیت ئەگەر ئایینەکەت بناسیت."

* له فەرموودەدا هاتوو "هاوەلنم جیی ئاسایشی ئوممەتی منن، ئەگەر هاوەلنم نەمان، ئەوه هەموو هەرەشەکان دینە پێش بۆ ئوممەتەکەم. ئەگەر خودی کەسەکان نەمان ئەوا خۆ زانست و تیگەیشتیان بۆ دەقەکان ماوه، دەستگرتن پێیانەوه پارێزراوییه له فیتنه و ناکوکی.

* گومانبوون له نارامی و ئاسایشی ریگه، جوړیکه له فیتنه، نه زانی زیادی ده کات و زانستیش لای ددهات، حوزه یفه ده لیت: "ئه گهره هق و ناهه قت لئ تیکه ل بوو و نه ت ده زانی شوین کامیان بکه ویت، ئه وه بزانه تووشی فیتنه بوویت."

* له سهرده می هه لگه پرانه وه و لاداندا پیویسته خو په نادانت به خودا زور بیت، ئه بوو به کری سدیق له کاتی هه لگه پراوه کاند قنووتی له نویره کانی خویدا ده خویند و ئه م ئایه ته ی ده گوت: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ [آل عمران: ۸]

«ده لئ ئه ی پهره ردگارمان لای مه ده (له رپی راست) دل ه کانمان دوا ی ئه وه ی که رینموونیت کردین.»

* باشتړین که س له فیتنه دا ئه و که سه یه، دونیای پاریزراو بیت و تویشوو به ره و قیامت پیش بخت.

* پیویسته له کاتی فیتنه دا فتهوا ته نها له و زانایانه وهر بگریت که دنیا نه چووه ته ناو دلایانه وه و دلی پر نه کردوو له دنیا. دل وه ک گوزه یه که ناتوانیت شیر بدات ئه گهر ناو گوزه که زورینه ی ئا و بیت، خو ئه گهر دیت سپیه ئه وه ساخته یه!

* له کاتی فیتنه دا ئاموژگاری خه لکی به وه ده کړیت په یوه ست بین به زانایانه وه و دوور بکه ونه وه له شیکردنه وه ی خه لکی عه وام بو بابه ته کان، فیتنه خاوه نی بریقه یه خه لکی پی هه لده خه لته تین، ته نها ئه و زانایانه ی که هو شیارن شیکردنه وه و دهر ئه نجام و سوودی بابه ته کان ده زانن.

* ته نها ئه و زانایانه ده توانن له کاتی فیتنه دا هق جیا بکه نه وه که دوو بابه ت له خو یاندا کو ده که نه وه: زانست هه بوون به واقع و سهر ئه نجامی

فیتنه که و خۆدوورگرتن له تهماع له دونیادا، زانستییک که خۆپاریزی له دنیا له گه لدا نه بیت، ههواوئاره زووه. خۆپاریزی بی زانستیش سه رکه شییه.

* هیچ فیتنه یه کی دیار راوه ستاو نابیت ئه گهر له سه ر پشتی فیتنه یه کی شاراهه نه بیت، فیتنه ی شاراهه ش ته نها زانای خۆپاریز له دنیا ده ی بینیت، له فهرموده دا هاتووه: «په نا بگرن به خدا له فیتنه به ئاشکرا و شاراهه کانیه وه.»

* ئامۆزگاری په یامبه ر (ﷺ) له کاتی فیتنه دا ئه وه بووه «ده ست به ئه و شتانه وه بگه ره که ده یزانی و واز له وانه به ئینه که نایزانی، په یوه ست به به خودی خۆته وه و واز له خه لکی گشتی به ئینه، که سی زاناش کاریگه ر ده بیت به لیکدانه وه ی خه لکی گشتی، به جوړیک واز له هه ق ده هیئت به ره شایی و زوړبیان ده خه له تیت.

* له کاتی فیتنه دا زوړیک له ئه قله کان تووشی فیتنه ی مه ستبوون ده بن به هه واله کان، له کاتییکدا هیچ پیشکه وتن و دواکه وتنیکیان تیدا روونادات، کاتییک فیتنه که نه ما، به ده ستی خالییه وه ده گه رینه وه، ئه وکات تیده گه ن که نه زانست فیربوون و نه کرده وه یان کردووه له گه ل ئه وه ی ته مه نیان به فیرۆ رویشتووه.

* ئامۆزگاری خدا له قورئاندا بو ئیمه ئه وه یه ئه گه ر دییت که سانییک شوین لیکچوو و متسابهه کان ده که ون له بری به لگه جیگیره کان، ئه وای بلای: ﴿وَرَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ [آل عمران: ۸]

«ده لپن ئه ی په روه ردگارمان لای مه ده (له پری راست) دله کانمان دوا ی ئه وه ی که رینموونیت کردین و پیمان به خسه لای خۆته وه به زه بییه ک.»

* خۆت دهرمه خه بو هیزی ده سه لاتدار و سته مکار، نه وه ک بینه هو ی فیتنه و تاقیکردنه وه ت له سه ر هه ق، خۆ تۆ باوه رت له ئیبراهیم به هیترتر نییه که

ده يفه رموو: ﴿وَرَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [الممتحنة: ۵]

«ئهی پوره دگارمان! مه مانکه به مایه ی تاقیکرده نه وه بۆ بیباوه ران، واته: که ئه زیه تمان بدهن و له ئایین لاما ن بدهن.»

واته: به سه رماندا زال بن و ببه مایه ی فیتنه بۆمان.

* ده ولته کان ده ربا زیان نابیت له فیتنه ته نها به گه رانه وه یان نه بیت بۆ گوپرایه لی فه رمانه کانی خودا و وازه ی نا نانیان له هه واو ئاره زووی ده سه لاتدار و گهل: ﴿وَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ [النور: ۶۳]

«جا با بترسن ئه وانهی که پیچه وانهی فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن که (له دنیا دا) به لا و تاقیکردنه وه یه کیان تووش ببیت.»

* دنیا پر بووه له فیتنه و ئاشووب بۆیه پیویسته له سه ر ده سه لاتدار و گهل به په له بگه رینه وه به ره و خودا، نه ک زیاتر لای رابکه ن: ﴿وَأَقْفِرُوا إِلَى اللَّهِ إِنْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ [الذاریات: ۵۰]

«ئینجا به په له به ره و لای خوا برۆن به راستی من له لایه ن خوا وه ترسینه ریکی ئاشکرا و روونم بۆ ئیوه.»

* زوړیک له خه لکی وازیان له هه ق هیناوه، به هو ی ئه وه وه که له سه ره تا دا بۆ سه رخستنی بۆچوون و فکریک هه ول ده دن و که چی له کو تایدا هه موو هه ولیان بۆ سه رخستنی هه لگرانی ئه و فکریه یه.

* پاراستنی بیروباوه ر له پیشتره وه ک له پاراستنی تاکه کان، بیروباوه ر سه رنا خریت به سه رخستنی تاکه کان، چونکه ئه گه ر بیروباوه ر پیک سه ربخریت به سه رخستنی که سه کان، ئه وا به نه مانیان بیروباوه ره که نامینیت.

* حيزبایه تی و شوینکه وتنی تاکه کان گه وره ترین فیتنه ی خاوه ن هه قه کانه
بۆ سه ر هه ق، شوین هه ق ده که ون له پیناو وته بیژه که ی نه ک له پیناو خودی
هه قدا؛ ئه گه ر وته بیژه که هه لگه ر پته وه، ئه وانیش هه لده گه ر پته وه.

* گه وره ترین سه رمه شق موحه ممه ده، له گه ل ئه وه شدا خودا زه م و
سه رزه نشتی ئه وانه ده کات که هه لده گه ر پته وه و لاوازی پرویان تی ده کات
ئه گه ر ئه و وه فات بکات: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ
قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۴۴]

«موحه ممه د (ﷺ) ته نیا پیغه مبه ری که (نهر نییه) بیگومان له پیش ئه و
پیغه مبه رانی تر رابوردوون، جا ئایا ئه گه ر وه فات ی کرد یان کوژرا ده گه ر پته وه بۆ
دواوه ی خۆتان (پاشگه ز ده بنه وه)؟»

* ترسناکترین جوړی فیتنه ئه وه یه راستیه کان بشیویندرین، ناهه قی به
ره و دابندریت، وهه ق به خراپه له قه له م بدریت، بیده نگ ی له و کاته دا بریتییه
له فیتنه ﴿إِنَّمَا أَتَّبَعُوا أَفْتَنَةً مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ [التوبة: ۴۸]

سویند به خوا (ئهو دوورو وانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب
(له نیتوان ئیمانداراندا) به رپا بکه ن و چه نده ها فه رمان و نه خشه یان گوړی بۆ
ئهو ی فیلت لی بکه ن و وره ت بروخینن.

* خه لکی واگومان ده بن فیتنه ته نها ئازاوه و خوینرژانه، بی ئاگان له
ترسناکترین جوړی فیتنه که بریتییه له هه لگتیرانه وه ی راستیه کان و چه مکه کان
﴿إِنَّمَا أَتَّبَعُوا أَفْتَنَةً مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ [التوبة: ۴۸]

سویند به خوا (ئهو دوورو وانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب
(له نیتوان ئیمانداراندا) به رپا بکه ن و چه نده ها فه رمان و نه خشه یان گوړی بۆ
ئهو ی فیلت لی بکه ن و وره ت بروخینن.

* گه وره ترين فيتنه کان فيتنه هی هه لگه پراننده وهی راستیه کانه، ترسناکترین جهنگه کانیش جهنگی درووشمه کانه، له فهرمووده دا: «ئوهی که زورترین ترسم دهرباره هی ههیه له سهر ئوممه ته که م: دووړووی زمان پاراوه.»

* گه وره ترين فيتنه له سهر تاک فيتنه هی هه لگه پرانه وهی هه قه له دهروونیدا و گوړانی چه مکه کانه له لای، ئه و فيتنه هیه گه وره تر ده بیټ ئه گهر دلخوش بوو به و گوړانه ی!

* گه وره ترين هوکاري سزای خودا بو ئوممه ته کان هه لگه پرانه وهی راستیه کانه و تیکه لکردنیه له گه ل درو: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ [الأنعام: ۱۱]

«ئهی موحه ممه د (ﷺ) بلې پرؤن و بگه رین به زه ویدا پاشان سهرنج بدن سهره نجامی ئه وانه ی به لگه کانی خویان به درؤ داده نا چؤن بووه؟»

* خراپترین سهرده م ئه و سهرده م هیه که خراپه به ناوی چاکه وه ئه نجام دهریټ، چاکه ش به ناوی شهر و خراپه وه، له ئه سهردا هاتووه: "سهرده مانیک به سهر خه لکیدا دیټ وا ده بینن خراپه چاکه یه و چاکه ش خراپه یه."

* له زمانی خراپه کار و سته مکاردا راستیه کان به جگه له ناوی خوین ناوده برین، فیرعه ون وتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۱] «من وای ده بینم ئهی مووسا که تو سیحرلیکراویت»، ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ﴾ [غافر: ۲۶] «من ده ترسم مووسا ئایینه که تان بگوړیټ یاخود خراپه له سهرزه ویدا زور و به ربلاو بکاته وه.»

* فيتنه به شله ژانی پاش ئارامی نانا سرته وه، هه روه ها به ليکبوونی دواي يه کبوونیش نانا سرټ، گه رنا بانگه وازی پیغه مبه رانیس فيتنه ده بوو، به لکوو فيتنه گوړینی چاکه یه به خراپه، و چاره سهریشی چاکسازیه به حکمه ت و لیزانی.

* له زمانې گندهل و سته مکاراندا شته کان ناو دهنرین به جگه له ناوې خوی. فیرعه ون گوتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ [الإسراء: ۱۰۱]

«من وای ده بینم ئه ی مووسا که تۆ سیحرلیکراویت»

﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ [غافر: ۲۶]

«من ده ترسم مووسا ئایینه که تان بگۆریت یاخود خراپه له سه رزه ویدا زۆر و بهربلاو بکاته وه.»

* زۆرینه ی نه زانه کان فیتنه به کارده هیڼ بۆ هه قیکی پروون و ئاشکرا، له کاتیکیدا هه لگپرانه و ه ی ده سته واژه کانی هه قیش بۆ ناهه قی بریتیه له خودی فیتنه، خودا ده فهرموویت: ﴿لَقَدْ أَبْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ [التوبة: ۴۸]

«سویند به خوا (ئهو دوورووانه) پیشتیش هه ولیان داوه فیتنه و ئاشووب (له نیتوان ئیمانداراندا) بهرپا بکه ن و چه نده ها فهرمان و نه خشه یان گۆری بۆ ئه وه ی فیتل لی بکه ن و وره ت بروخین.»

* ده قه کان یه کن و حوکه مه کانیا ن پروونه، به لام ده گۆرین به هه لگپرانه و ی شوینه که یان، هه روه ها گۆرانیان به سه ردا دیت به هه لگه پراندنه وه و لاریکردنی ده سته واژه کانیا ن، به هو ی دابرینی چوارچیوه و بواره که یه وه و اتاکه شی ده پچریت، ﴿يَلْمُزُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ [آل عمران: ۷۸]

«زمانیا ن با ده دن و ده پیچنه وه به خویندنه وه ی کتیه که یان (تهورات) تا تۆ وا بزانی ت له نامه ی خوایه.»

* له چ حاله تیکیدا گۆرانی بۆچوون ده بیته فیتنه؟ کاتیکی گۆرانی مروف له گه ل لاوازی په رستشی به یه که وه روو بدن، له بنه رته دا گۆران په یوه ندی نییه به په رستشه وه، جا ئه گه ر په رستشی نه ما به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئهو گۆرانه ی فیتنه یه.

* ههمووان گورانان به سهردا ديت به لام ئه و گورانې به فیتنه همژمار ده کړیت، کاتیک هاوتابیت له گهل کهمبوونی پهرستشه کانی، له بنه پرتدا گوران په یوه ندى نییه به پهرستشه وه، جا کاتیک پهرستشی نه ما، به لگه یه له سهر ئه وهی ئه و گورانې فیتنه یه.

* گوران و هه لگه پانه وهی بچوونه کان زیاد دهن به زیاد بوونی فیتنه، فیتنه کان ده کولین و دل هه لده گپړ نه وه، ته نها ئه وانه نه بیت که خودا جیگیریان ده کات، له فهرمووده دا هاتووه: «دلی نه وه کانی ئاده م زور خیراتر هه لده گه پرتنه وه له وهی له مهنجه لیکدا ده کولیت.»

* تاکه کان فیتنه ی تابیه تیان هه یه، کومه له کانیش فیتنه ی گشتیان هه یه، گه وره ترین فیتنه له سهر تاک فیتنه ی هه لگه پانه وهی هه قه له دهر وونیدا و گورینی تیگه یشتنه کانیه تی، ئه و فیتنه یه گه وره تر ده بیت ئه گهر دلخوش بوو به و گورانې به سهریدا هاتووه، حوزیفه ده لیت: "ههر کهس حه زده کات بزانتیت که تووشی فیتنه بووه یان نا، با پروانیت ئه گهر شتیکی لا حهرام بوو که پیشتر به حه لالی ده بینى یان حه لالیک پیشتر به حهرامی ده بینى، ئه و با بزانتیت تووشی فیتنه بووه."

* ئه گهر له سهرده می ململانیدا هه ق له ناهه قی حیا بوویه وه، ئه وه به شیکه له فیتنه ئه گهر ئه و نا کوکیه به فیتنه ناو ببریت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اٰذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا﴾ [التوبة: ۴۹]

«روخسه تم بده (با نه یه م بؤ جیهاد) و تووشی گونا و خراپه م مه که، با ئاگادار بن (ههر له ئیسته وه) که وتوونه ته ناو گونا و خراپه وه.»

* به شیک له فیتنه ئه وه یه هه ق وه سف بکه ی به فیتنه! ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اٰذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا﴾ [التوبة: ۴۹]

راگه ياندن

* به هېزترين راگه ياندنه عه ره بيه کاني ئه مړو راگه ياندنه هوکوميه کانن، دژايه تي ئيسلام ده کهن و پر خنه ي لي ده گرن و دوژمن سرده خه ن و پشتگيريان ده کهن، له که ميندان بو هه ق و پشتي به رده دهن، ده سه لات خو ي شاردووه ته وه له پشت راگه ياندنه کانه وه بو دژايه تي و جهنگردن له گه ل ئيسلام.

* ئه وه ي زورېک له راگه ياندنه کان ده يکه ن له رانان و ده رخستني خراپه کان و وه سوه سه و بو پرکردني نه فسن له سه ر ئه نجامداني خراپه، وه ک وه سوه سه ي شه يتانه بو ئاده م بو خواردني دره خته که خو ئه گه ر شه يتان وازي له و وه سوه سه يه به يتيابه، ئه و ئاده م بيري لي نه ده کرده وه.

* هه رکه س زانياري له شه ريعة تدا هه بيت و زانياري له سه ر که ناله کاني (MBC) هه بيت، دنليا ده بيت که ده چنه ژير ئه م ئايه ته وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ [النور: ۱۹]

«به راستي ئه وانه ي پتيان خو شه زينا (کرداري ناشرين) بلاو بيته وه له ناو خه لکي ئيمانداردا سزاي سه ختيان بو هه يه له دنيا و روژي دواييدا.»

* سه يره کو مه له خه لکيک باب ته گه ليکيان لا شاره و يه له سه ر هه نديک له که ناله کان له گه ل ئه وه ي که که نالن و ناشکران! که چي شاره زايي و زانياري له سه ر مزگه وتي ضرار هه يه که مزگه وته! جا ده بوو چو ن شاردنه وه و فيليان بکر دايه کاتيک که نالکان ببوونايه به مزگه وت و بيژه ره کانيش وتارخو ينه کان بوونايه!

* ترسانکترین جوړی دوژمنایه تی ئیسلام دوژمنایه تی ناوځویه، دووړووان مرگه وتی ضراریان دروست کرد بو پهرته وازه بوون، له کاتیکدا بانگ و نویژی تیدا دهکرا به و جوړه ی که خودا داوای کردبوو. ئه مړو هه ندیک له که ناله کان هه مان حالت دووباره ده که نه وه.

* ئه گهر که نالی (العربیة) له سهرده می په یامبه ردا بووبا، ئه وا دووړووه کان تهنه له ویدا کو ده بوونه وه، مال و سامانی به نی قوره یزه ش هه ر له ویدا خه رج دهکرا.

* له وانه یه نه توانیت خراپه له فکر و رهوشتی کدا بدوزیته وه که له سهر شانی راگه یاننده کان به رزنه بوو بیته وه و له رپی ئه وانه وه نه هینراییت.

* فه توکان دهر باره ی ئافره ت و سیاسه ت، تهنه پاش داگیرکاری روژئاوا گوړانکاری و شیواویان به سهردا هات، جا کاتیک راگه یانندن کرایه وه بیړیزه کان پرزدار کران، ئه وکات ئیسلام تیروانی نی روژئاوایی کرا به به ردا، هه رچند به زوره مله ش بیت.

* لیکو لینه وه دهر باره ی بابه ته نا کوک و خیلاییه کان هیچ کیشه یه کی تیدا نییه، به لکوو کیشه که له وه دایه له ناوچه رگه ی راگه یانندنا بلاو بگریته وه و گالته بکه ن به بابه ته بنه رته ییه کان، به ویستی خو یان بابه ته بنه رته ییه کان بکه ن به بابه تی نا کوک، به تیگه یشتنی راگه یانندکاریک ئیسلام دارمین.

* له حوزه یفه وه هاتووه ده لیت: نزیکه شهر و فیتنه یه ک له ئاسمانه وه دابه زیت و هه موو شوینیک بگریته وه ته نانه ت (الفیافي) کانیش بگریته وه، گوترا: فیافي چییه؟ گوتی: زه وییه رووت و چوله کان. من وه ها گومان ده به م فیتنه ی راگه یانندن ته نانه ت گه یشت بیت شوانی مه ره کانیش.

* په يامبر (ﷺ) ده فهرمووېت: «شه ش شت بژميرن پيش ئه وهى قيامهت بېت روو ده دات - يه کيک له وانهى فهرمووى - فیتنه يهک که هيچ مالیک له ماله کانی عه رب جى ناهي ليت و ده چي ته ناو هه موويانه وه.»

* له ئاخير زه ماندا وهک له فهرمووده دا ئماژهى پى کراوه: پياوى وه ها هه يه به يانى باوه رداره و ئيواره ده بېته کافر، له نيو پوژدا باوه رى هي ناوه و کافر بووه ته وه، ئه م گوړانکاريه ده بېت به هو کار يکى خيرا روو بدات، واده بينم راگه ياندن ئه و پو له بينيت.

* ئه قل له قالب ده دريت و کار يگر ده بېت به و شتانهى له ده ورو به ريدان، وهک چو ن ماده خامه کان له قالب ده درين، ئه گهر ده که س کو بېنه وه و بيانه وېت گومان بو که سيک دروست که ن در باره ي شيواوى جه ستهى، هه ريه که يان که پي گه شت به شيوازيک ئه و بابته ي پي بليت وهک ئه وهى له نيوان خو ياندا له سه رى رېک که وتوون، پاشان يهک به دواى يهک که سه کانی دېکه هه ريه که و به وته يهکى جياواز به لام هه مان واتا بگر نه خو ئه و بابته ي لای ئه و که سه باس بکه ن، ده بينيت ئه و که سه باوه ر به وته که يان ده کات که به و جوړه يه و ئه و وه سفه ي ئه وان ده يکه ن تيايدايه. جا ده بېت راگه ياندن چو ن کار يگرى هه بېت له کاتيکدا به بينين و بيستن و وېنه و خو يندنه وه زه هر ده ريزيت، به شه و به پوژ کار ده که نه سه ر ئه قل خه لکى و گومانى بو دروست ده که ن له ئايين و ئاکار و ره وشتيان. جا ده بېت چو ن ئه قل کار يگر نه بېت پي و وېنه کان له ميشکيدا دوو باره نه بېنه وه؟! جا ده بېت چو ن بېت ئه گهر راگه ياندن ته واو شاره زايانه له و بواره دا بېنه پيش له گه ل ئه وه شدا ئه قل ه کان زور ساده و ئاسان گوړانيان به سه ردا ديت؟

* بېگومان هه موو ئه قل يک کار يگر ده بېت به دوو پاتکر دنه وهى باتل و ناهه قى له سه رى به شيوازي بيستن و بينين، سه ر هتا به رپه رچى ده داته وه و

وهرگير او نيه لای، پاشان که ميک لای ئاسای ده بيت به پله به ندى، تا وای ليديت ده چيته دليه وه، هه موو باتل و ناهه قيه ک له زه ويدا دهروونه کان له سه ره تا وه لای راده که ن پاشان هوگري ده بن، پاشان هه لده گه رينه وه و دژايه تي هه ق ده که ن، هه موو ناهه قيه کان به م هه نگاوانه له ناو ئوممه تاندا بلاو بوونه ته وه، هه ر بويه دوو پاتکر دنه وهی هه ق له قور ئان و سونه تدا هه ر چه نده به يه ک شيوازي ده بر پينيش بيت مه به ست تاييدا جيگير بوون و ره گدا کوتانی وانا کانه، شور دنی ئه و پيسی و چلکه ييهی ده وری ئه قلایان داوه جار له دواي جار ده بيت به بارانی وهی جوړاو جوړی جار له دواي جار بشوريت و پاک بيت وه، شتانيکی دوو باره ی دوو کاريگه ريان له سه ر ئه قل زياتره وه ک له شتانيکی زور که بو يه ک جار روو ده دن، ئه گه ر حه وزیکی ئاو به يه ک جار بکريت به سه ر پوښاکيکی پيسدا هيئده ی گوژه ئاو يک پاکی ناکاته وه ئه گه ر به رده وام به سه ر پوښاکه که دا بکريت له گه ل سپرین و گوشينيدا، پيسی سه ر ئه قل و جهسته ش هه ر به و جوړه يه، به و جوړه ش لا ده چن!

* زور يک له وانه ی بانگه شه ی ئه وه ده که ن که شوينکه وته ی هه قن و ئازدن و شوينکه وته ی هيچ که سيک نيین، ده بينيت ئه قلای له قالب دراوه و وينه ی فکری بو کيشراوه!

* ئه قل کاريگه ر ده بيت به زور ره خنه گرتن لای وه ک چو ن ليدانی زور کار له جهسته ده کات، ملکه چ ده بيت. ئه قل به قامچی راگه يان دن لای ده دريت کاتيکيش ملکه چ بوو ده لاین: ئه مه بوچوون و ويستی خو يه تي و ئازادی ته واوه و ئه مه ديمو کراسيه!

* روژ ئاو جيهانی سه ر قال کر دووه به جهنگی گوړینی جهسته، به لام له ژير ئه وه دا خو ی حه شار داوه بو جهنگی گوړینی ئه قل، به راگه يان دنه کان قامچی لای ده دات تا ملکه چ بيت بو فکریان، جا ئایا جهسته ته نها په يکه ريک نيه که ئه قل به ريويه ده بات؟

تاریفکردن و هه له پوښین

* دهروونی مروڤ ستایشکردنی پڼ خوښه، مروڤی ئاقل ناروانیته ستایشکردنی، چونکه بهردهوام تهماشاکردنی ئه و شته ی که خوشت دهویت دهبیته هو ی وابهست بوونی دل پییانهوه، جا کاتیک ستایش نهکرا کومه له کردهویهک بهزورله خوځکردن دهکات تاکوو بگات به خوښهویستهکە ی.

* ئهگەر دهروون سهرقال بوو به خوښهویستی ستایشکردنیهوه، ئهوا وازهینان له هه لهکانی لهسهر قورس دهبیته تا ستایشکارانی لڼ نه رهنجیت.

* ستایش و سهرکونه ی خه لکی لهگه ل مروڤدا ناچیته گوږه وه، هیچ شتیکی لهگه ل ناچیت ته نه ا کردهوهکانی خو ی نه بیته، هه ره ئه وهش بهرزی دهکاته وه یان دایده به زینیت.

* ستایشکردنی مروڤ به ره و روو ئه و مروڤه به ره و تیاچوون دهبات، بویرییه کی تیدا دهچینیته به ره و هه لدیری دهبات به جوړیک بویری دهکات لهسهر ئه و شتانهش که نایزانیته، به وهش خو ی تیاده چینیته و سته م له کهسانی دیکهش دهکات، په یامبهری خودا (ﷺ) به ستایش کاریکی فهرموو: «گهردنی هاوړیکهت بری.»

* دوو جوړ کهس هه ن که مروڤی ئاقل نابیت ستایشیان لڼ وهربگریته:

ئو کهسه ی شاره زایی له تو که متره، چونکه نه زانه به تو.

ئو کهسه ی لیت دهترسیته و ئومیدی پیت هه یه، چونکه سوود له تو وهرده گریته، هه موو خو به گه وره زانیکیش له م دوو جوړه سوود وهرده گریته و دروست ده بیته.

* خودای گه وره له يه کهم جاردا تاوانی بنده که یی ئاشکرا ناکات ئه گهر ئه و به نهینی ئه نجامی دابیټ، به لکوو ماوه یه کړیگه یی ده دات، ئه مهش ناوه پړوکی ناوی (الستیر) «زوردا پوښهر» له خو یی ده گریټ، خو ئه گهر ئاشکرای بکات، ئه و هه موو شارواهه کانی ئاشکرا ناکات به لکوو به شیکی ههر ده هیلیټه وه بو ئه و پوژهی که نهینی یی کان تیایدا هه لده مالریټ.

* خودا یه کهم تاوانی بنده که یی ئاشکرا ناکات، تاکوو جهند جاريک دوو باره یی نه کاته وه و به رده وام نه بیټ له سه ری، ریوا یه ت کراوه له پیښه واه عومه ره وه، به دزیکی گوټووه کاتیک که پوژشی هی ناوه ته وه به وه یی یه کهم جار بووه ئه و کاره بکات، "درؤ ده که یی خودا له یه کهم جاردا، تاوانی هیچ بنده یه ک ئاشکرا ناکات."

* خودا یه کهم جارتاوانی هیچ بنده یه ک ئاشکرا ناکات، ئه گهر که سیکی ئاشکرا کرد، ئه وه به هو یی ئه وه بووه که چه ند جاريک جار له دوا یی جار ئه و تاوانه یی ئه نجام داوه. خودا مؤله تی داوه تاکوو ته و به بکات، به لام ئه و سوور بووه و به رده وام بووه. خودا شهرمن و داپوښهره.

* خودا تاوانی نهینی هیچ بنده یه ک ئاشکرا ناکات به دوو هوکار نه بیټ: ئه گهر تاوان و نهینی خه لکی ئاشکرا کرد، خودا تاوانه کانی ئاشکرا ده کات. ئه گهر تاوانی په نهانی زور بوو، خودا هه ندیکی لئ درده خات تاکوو ته مبی بیټ و واز بهیټ و بیټه په ند بو که سانی دیکه ش.

* داپوښینی خه لکی له لایه ن بنده کانه وه پیوه ری په رده هه لمالینه له لایه ن خودا وه، تاوانه بچو وکه کانی کو مه له که سانیک درده خات، کو مه لانیکیش به تاوانی گه وره وه داده پوښیټ، له فهرمووده دا هاتووه: «هه رکه س موسلمانیک بیوښیټ، خودا له دنیا و دواړوژدا ده پوښیټ.»

* هه نديک جار خودا که سانتيک ده پوښت که تاوانيکی زوريان نه نجام داوه و که سانتيک ئاشکرا ده کات له کاتيکدا تاوانيکی که میان نه نجام داوه، چونکه يه که میان تاواني خه لکی داپوښيوه خوداش تاوانه گه وره کانی داپوښيوه، دووهه میان تاواني خه لکی ئاشکرا کردووه و خوداش تاوانه بچووکه کانی ئه وی ئاشکرا کردووه، له فهرمووده يه کدا په يامبه ر ده فهرموويت: «هه رکه س موسلمانتيک بپوښت خودا له دنيا و دواړوژدا ده بپوښت.»

* که موکوري خه لک پوښاکيکه ئه و که سانه ده پوښت که داپوښهرن، له فهرمووده يه کدا په يامبه ر ده فهرموويت: «هه رکه س موسلمانتيک بپوښت، خودا له دنيا و دواړوژدا ده پوښت.»

* هه رکه س ده يه ويټ به رده وام له ژير پوښيني خودادا بيت، ئه و با که موکوري که سانی ديکه بپوښت.

* ئه و که سه ی تاوانه شاراوه کان بلاو بکاته وه، ئه و هاوشيوه ی نه نجامدهری يه که م جار تاوانباره، له ئه سه ردا هاتووه "هه رکه س خراپه يه ک بيستيت و بلاوی بکاته وه، ئه و هاوشيوه ی ئه و که سه يه که نه نجامی داوه له سه ره تادا."

په وشته چاکه کان و په وشته خراپه کان

* په وشتجواني کرده ووه کان گه وره ده کهن هر چه نده که مېش بیت، خراپي په وشت کرده ووه کان خراپ ده کات، هه چنده گه وره ش بن. له فهرمووده دا پړوايه ت کراوه «په وشتنزمي کرده ووه کان خراپ ده کات وهک چوڼ سرکه هه نگوین ټیک ده دات.»

* که سی نه زان به په وشته رزی ده گاته پله ی زانا، که سی زانا ش به په وشت نزمییه که ی ده گاته پله ی نه زان، گه وره ترين به لا کوښونه وهی نه زانی و په وشتنزمییه.

* رېبای ئاکار و په وشت ئه ویه چاکه یهک بکهیت و وه بته ویت چاکتر وه ربرگریته وه، پر زدارترین که سه کانیش ئه وانن که چاکه ده کهن به بی چاوه پړوانی وه رگرته وهی پاداشت و چاکه له به رانه ریدا.

* لیبوردن و چاوپوښی له هه له ی خه لکی هوکاری داپوښینی که موکوری و لابردي تاوانه: ﴿وَلْيُغْفِرُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ [النور: ۲۲]

«ده با لیبورده بن و چاوپوښی بکهن، ئایا پیتان خوښ نیه خوا لیتان خوښ ببیت؟»

* ئه و که سه ی خاوه نی زورترین لیبورده ی و چاوپوښی بیت، زورترین له خوداترسانی هه یه، ئه و که سه ی که مترین لیبورده ی هه یه، دلپه قترینه و لاوازترین باوه ری هه یه: ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ [البقرة: ۲۳۷]

«لیخوښبونتان له پاریزکارییه وه نزیکتره.»

* هرچه نده سته مليکراو به توانا تر بوو له تۆله سهندنه وه و تووره بوونی زیاتر بوو، ئەوا لیخو شیبوون و چاوپووشی له وکاته دا شکۆمهندی زیاتر ده بێت، له فەرمووده دا هاتوو «لیبور دن تەنها شکۆمهندی بۆ مروّف زیاد ده کات.»

* نابیت پیگه و شکۆ و زانستی هیچ کەس ببیته ږیگری ئەوهی راوېژ به کەسانی له خووی نزم تر نه کات، پیگه ی هیچ کەس ناگاته پیگه ی په یامبه ر، ئەبوو هوږه ږه ده لیت: «نەم دیوه هیچ کەسیک هینده ی په یامبه ر راوېژی به هاوه لانی کرد بیت.»

* راستگوویی دهرباز کهره، ئەگەر خودی خو ت دهرباز نه کات، ئەوا ئوممه تیک له پاش خو ت دهرباز ده کات، له فەرمووده دا هاتوو: «هیچ شتیک دهربازت ناکات تەنها راستگوویی نه بیت.»

* ئەگەر رهوشتیکی خراپت له کەسیکدا به دی کرد، ئەوا بگه ږیره وه بۆ نه فسی خو ت و خراپه یه ک به هه مان قه باره له خو تدا بدۆزه وه، ئەمه واده کات تیروانینت بگۆږیت به رانبه ر ئەو کەسه له سووک ته ماشا کردنی و بیئهرزشی بوونی لات بۆ به زه بی و نه رم و نیانی پئی.

* ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ [یوسف: ٥٥]

«یوسف فەرمووی (به پادشا) له سه ر خه زنه و دارایی زه وی (میسر) دامنی به راستی من پارێزاريکی شاره زام.»

یوسف به ند کرا، کاتیک هاته دهر، هه ولی ددها خه لکی میسر و ئەوانه شی له به ندیان کردوو دهرباز بکات له و ئاسته نگی و قهیرانه ی تیایدا بوون، دهر وونیکی به رزی هه بوو له سه روو کینه و تۆله سهندنه وه بوو.

* هرچه نده مروّف پیگه ی به رز بیت، ده بیت ره خنه زیاتر هه لگړیت و لایبدا ت، ره خنه گرتن له شته لاهه کییه کان سه رقالت ده کهن له بابه ته

سهره کييه کان، په يامبه هرگيز په خنه ي له خزمه تکار نه ده گرت، هيچ په خنه ي له خواردن نه ده گرت ته گهر حزي لي ي بووايه ده ي خوارد و ته گهر نا وازي لي ده هينا.

* ههرکس خاكي بيت و خو به که مزان بيت بهرز ده کرېته وه، ههرکس خو به گه وړه زان بيت سهر شوړ ده کرېت. خو به که مزان به پيش نه وه ي سهر شوړ بکرېت.

* ههرکس خو به گه وړه زانين له دلېدا زياد بکات، نهوا خودا سهر شوړي ده کات له دلي خه لکيدا: ﴿قَالَ فَأَهِظْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳]

«خوا فهرمووي: (له به هه شت) بروره خواره چونکه بوت نيه لهو (به هه شته دا) خوت به گه وړه و زل بزاني، يه کسهر ده رچو به راستي تو له بينرخ و ريسواياني.»

* ههرکس بو نه وانه ي خوار خو ي خو به که مزان بيت، نهوا که ساني لهو بهر زتر خو به که مزان ده بن بهر انبهري به نه دازه ي خو به که م زانينه که ي، ههر بهو جوړه يه که سيک خو ي به گه وړه بزانتيت له سهر نه وانه ي خوار خو ي، نهوا که ساني سهر وو خو ي لوو تبه رزده بن به سهر يدا. تو له و دادو هرييه کي نه زمونکراوه.

* سهر پشکانه و به ويستي خوتان خو به که مزان بن. پيش نه وه ي به زور کهم و رسوا بکرېن.

* نه بوو عوبه يده ده لييت: نه سکه ندهر به شاري کدا تيپهري که ههوت پاشا يهک له دواي يهک خو يان و وه چه کانين تيايدا مردبوون، پرس ي هيچ کهس له وه چه ي نهوان ماوه ته وه؟ گوتيان: يهک پياو ماوه له گوړ ستانه کان ده ژي، بو يان هينا و پي گوت: بو چي به رده وام لاي نهو گوړانه ي، گوتي: ويستم ئيسکي پاشاکان جيا بکه مه وه له ئيسکي خزمه تکاره کانين که چي ديتم هه موويان وهک يه کن!

* تاکه شتيک که هوکاري زورتري تیکدانی نيوان خه لکيه، وه رگرتي گومانی خراپه، جا کاتيک گومانه خراپه که دژ بهو که سه بوو که نه فسيش رقی لييه تی، ئەوا ئەو گومانه له دهروونيدا دهبيت به دنيای و يه قين: ﴿أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

«خوتان له زوريک له گومانه کان بپاريزن، چونکه به راستی هه نديک له گومانه کان تاوان.»

* زوريک لهو شتانهی نيوانی خه لکی ده شيوييت گومانی خراپی بی به لگيه، خودا ريگری کردوو له هه موو گومانيکی خراپ، چونکه به هووی هه نديکيه وه خراپه و پشيويه کی زور ديته ئاراهه: ﴿أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

خوتان له زوريک له گومانه کان بپاريزن چونکه به راستی هه نديک له گومانه کان تاوان.

* ئەگەر مرووف که سيکی لا بيزراو بوو، ئەوا گومانه خراپه کان که ده باره ی ئەو که سه هه يه لای ده بيته راستی و يه قين، خو ئەگەر که سيکی خوش ويست، ئەوا بابه ته دنيایي و يه قينه خراپه کانی ئەو که سه ی لا ده بيته گومان. خوشويستن و بيزراو بوون ئەقل کوير ده کهن و ده رته نجامه کان ده گورن.

* ئەگەر گومانه کان گونجان له گه ل هه واوئاره زوودا، ئەوا ده بنه دنيایي: ﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ﴾ [النجم: ۲۳]

«تهنيا شويینی گومان و ئەو شته ده که ون که نه فسی خو یان هزی لييه تی.»

* ده روون ئەگەر کومه له هه واليکی پی بگات که خوازاراه لای بهو جوړه ليکو ليينه وه ی تيدا ناکات وه ک ئەو هه والانه ی نه خوازاراه لای.

* مروځ پوڅش و عوزرى ئهوانه وهرده گريټ كه خوڅى دهوځن، بهلام بهو جوړه نيبه له گهل ئهوانه ى خوڅى ناوځن، مروځ ئه گهر خودى ههقى خوڅ بووټ، ئهوا ترازوو پټوانه ى پوڅش و عوزره كانى راست ده بټ.

* ئه و كهسه ى له سهر زهويدا خوځه گه وره زانينى تيا دايه، بېگومان به هو ى نه زانيبه تى به گه وره ى ئه و زاته ى له ئاسمان دايه.

ئو كه سانه ى زوړترين خوځه گه وره زانينيان تيا دايه، زوړترين مهودا دوورن له خداوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ [النساء: ۳۶]
«بهراستى خوا خوڅى ناوټ ئه و كهسه ى كه خوځاگه وره زان و شانازي كه ر بټ.»

* كه سانه ى خوځه گه وره زان به هيچ جوړيک نزيك نابنه وه له خدا، بهلكوو به ئه ندازه ى خوځه گه وره زانينيان له خدا دوور ده كه ونه وه: ﴿قَالَ فَأَهِيْطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۳]

«خو فهرمووى: (له به هه شت) بروره خواره چونكه بوټ نيبه له و (به هه شته دا) خوټ به گه وره و زل بزاني، يه كسهر دهرچو بهراستى تو له بټنرخ و ريسوايانى.»
* خوځه گه وره زانين و سته م په يوه ستن به يه كه وه، ئه گهر يه كيان به دى كرا، ئهوا ئه وى ديكه شيان به دى ده كريټ، به ئه ندازه ى خوځه گه وره زانين سته م بوونى ده بټ، له فهرمووده دا هاتوو: «خودا سروسى بو كردم كه خوځه كه مزان و خاكى بن تاكوو كه س سته م له كه سى ديكه نه كات.»

* خوځه گه وره زانين و ئيره ى تيكه لى ههر شتيك بين، تيكي ده دات.

* ئه گهر كه سيكى خوځه گه وره زانت بينى، ئهوا بزانه خاوه ن نوټيكي كه مه يان ههر نايكات، چونكه خوځه گه وره زانين و زوړ كر نووش بردن به يه كه وه كو نابنه وه: ﴿سَيَمَاهُمْ فِيْ جُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ [الفتح: ۲۹]

«نيشانه يان له ناو چاوانياندا دياره به هو ى زوړ سوژده بردينانه وه.»

* ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰]

«په روه ردگار تان فهرموويه تی: لیم بپارینه وه، وه لامتان دده موه وه به راستی نه وانه ی خو به گه وره ده زانن که بمپه رستن له موه پاش به سر شوړی ده چنه دوزه خه وه.»

نیشانه ی خو به گه وره زانینیان که می نزا و پارانه وه یانه له خودا، چونکه نزا و پارانه وه یان له خودا ده بیته هو ی شکاندنی نه فس و خو به که مزانینی به رانه ر خه لکی.

* خو به گه وره زانه کان زور که میان ده گهن به نامانجه کانیان، چونکه له ناو خه یالاتدا ده ژین و خه یالیش نایه ته دی، خودا ده فهرموویت: ﴿إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ [غافر: ۵۶]

«هیچ له دلاندا نییه جگه له خو به زلرانی، ههر گیز به مه به ستیان ناگهن.»

* نه گهر خو به گه وره زانین له مرو قدا زیادی کرد، نه و تیر امان و بیر کردنه وه ی کهم ده کات، چونکه خو به گه وره زانین و زیره کی به یه که وه کو نابنه وه: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَعِيرًا تَهْجُرُونَ—أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«له به رانه ر نه و (قورثانه) خو تان به گه وره ده زانی، شه و گارتان ده برده سر به گالته کردن و قسه ی ناشرین وتن به نایه ته کانی نیمه. ده ی ثایا نه وان (قوره یش) بیران له م قورثانه کردو وه ته وه؟»

* هه ق و خو به گه وره زانین پیچه وانه ی یه کترن، به نه ندازه ی زیاد بوونی ههر یه کیان له دلدا نه و ی دیکه یان کهم ده کات: ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ [الجاثية: ۸]

«که به لگه کانی خوا ده بیستیت بو ی ده خو یندریته وه له پاشان (له سره کافری) به رده وامه چونکه خو به زلرانه و ده لی ی ههر نه ی بیستو وه.»

* خۆبه گه وره زانين په رده ی رېگری سر دلّه، که سی خۆبه گه وره زان هه رگیز له هه ق تئ ناگات، تا کوو خۆبه گه وره زانینه که ی لانه بات، به ئه ندازه ی خۆبه گه وره زانینی نه فس، که می له وه رگرتنی هه قدا روو ده دات.

﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارًا﴾ [غافر: ۳۵]

«ئا به و جوړه خوا موړ ده نئ به سهر دلی هه موو خۆبه زلزانیکي زوړداردا.»

* خۆبه گه وره زانين رېگه ی تېرامان له ئه قل ده گریت، هه ق خزمه تکار نییه و تو گه وره ی بیت، به لکوو هه ق خاوه ن و گه وره یه که واته خۆبه که مزان به به رانه ری

﴿الْمُتَكَبِّرِينَ بِهِ سَمِيرًا تَهْجُرُونَ—أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ [المؤمنون: ۶۸]

«له به رانه ر ئه و (قورئانه) دا خو تان به گه وره ده زانی شه وگارتان ده برده سر به گالته کردن و قسه ی ناشرين وتن به ئايه ته کانی ئيمه. ده ی ئايا ئه وان (قوره يش) بيريان له م قورئانه نه کردووه ته وه.»

* زوړينه ی گو مړای مړو ق به هو ی ئه وه وه یه که ده رفه تیکي نه داوه به ئه قلی له ئايه ته کانی خودا رابمینی، جا به هو ی خۆبه گه وره زانینی وه، یان به هو ی چیژی دونیا وه بوو بیت، هه ركات به لایه ک یه خه ی پیگرت خۆبه گه وره زانين و چیژی دونه یی لی لاده چیت، ئه وکات بیرده کاته وه و هه ق ده بینیت.

* ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلٌ مُّسْتَكْبِرًا﴾ [لقمان: ۷]

«هه ر کاتیک ئايه ته کانی ئيمه ی به سهردا بخوینریته وه روو وه رده گیریت به خۆبه گه وره زانییه وه.»

ته نها خویندنې به سه، ته نها ئه وه نده ی لی داواکراوه گو ی بیست بیت و بیرې لی بکاته وه، که چی پشت هه لده کات و ده یه ویت خو ی هه ق بدو زیته وه، گه وره ترين نه خو شی ئه قل بریتییه له خۆبه گه وره زانين.

* که سانی خوږه گوره زان له ټیگه یشتن بیهه ش دهن، خو ټه گهر تیشبگات، به هوئی خوږه گوره زانییه وه شوینی ناکه ویت: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۴۶]

«بهم زووانه لائدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ټه وانهی خوږان به گه وره داده نین له سهر زه ویدا به ناهه ق و نار هوا، ټه وانه ټه گهر هه موو ټایهت و موعجیزه یه ک ببین، باوه ری پښ ناهین.»

* خوږه گوره زانان که مترین ټیگه یشتن بیهه، چونکه دلان پره له خه یالات، ټه گهر هه ق به ره و پرووی بیت له ده روونیدا جی نابیته وه، خودا ده فهرمو ویت: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ﴾

«بهم زووانه لائدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ټه وانهی خوږان به گه وره داده نین...»

ټه وانهی خوږه که مزان زوړترین ټیگه یشتن بیهه.

* ټایه ته کان و بهلگه کان هیچ سوود ناکه یهن به خوږه گوره زانان: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۴۶]

«بهم زووانه لائدهم و بهرگری له نیشانه و بهلگه کانم ده کهم ټه وانهی خوږان به گه وره داده نین له سهر زه ویدا به ناهه ق و نار هوا، ټه وانه ټه گهر هه موو ټایهت و موعجیزه یه ک ببین، باوه ری پښ ناهین.»

* خوږه گوره زانین ریگری له مروف ده کات که په ند له که سانی دیکه وهربری، چونکه خاوه نه که ی وا ده بینیت ټه و گه وره تر و به هیتره له که سانی دیکه، بویه سته مکاران په ند وهرناگرن ته نها به خودی خوږان نه بیت.

* پرسپارم له زانايه کی شاره زاله بابه ته خوداييه کان کرد که بهر په گهز نه مریکی بوو، موسلمان ببوو، دهرباره ی موسلمان نه بوونی خه لکانی پوژئاوا له کاتیکدا قورئانیش ده خویننه وه، گوتی: هیچ شتیک پږیگر نییه ته نها خوبه گه وره زانیین نه بیت، گوتم: خودا راستی فهرموو: ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ [غافر: ۵۶]

«هیچ له دلیاندا نییه جگه له خوبه زلانی.»

* مروّف به هر شتیکی خوی به گه وره بزانیّت به رانه ر خودا، ئهوا خودا بهو شته سزای ددهات، فیرعه ون به رووباره کانی که به ژړیدا دهرؤیشت خوی هه لده کیشا: ﴿وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِ﴾ [الزخرف: ۵۱]

«ئهم رووبارانه به ژړر (کوڅکه کانی) مندا نارؤن؟»

خودا رووباره که ی به سهردا هینا، ﴿فَعَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَشِيَهُمْ﴾ [طه: ۷۸]

«جا له ناکاو دهریا ئهوانی (له ناو شه پؤلی خویدا) داپؤشی چ داپؤشینیک.»

* زؤرتړین شوینکه وتووانی هه ق لاوازه کانی و زؤرینه ی ده ولهمه نده کان له سهر ناهه قی و باتلن، چونکه خوبه گه وره زانیین له گه ل ده ولهمه نديدا په یدا ده بیت، خوبه گه وره زانیین ده بیت به ربه ست و پږیگر له وه رگرتنی هه ق. جا که واپوو ئه گهر هه ژاری نه بووه هاوونشینت، ئهوا تۆ ببه هاوونشینی هه ژاران.

* تیکه لاوی له گه ل خوبه گه وره زانان ده بیت هوی چاندنی خوبه گه وره زانیین له دلدا، هه روه ها تیکه لاوی لاوازان ده بیت هوی چاندنی خاکیوون و خوبه که مزانی، له فهرمووده دا هاتوو: «په یامبه ری خودا (ﷺ) ده چوو لای لاوازان و سهردانی ده کردن و ده چوو لای نه خوڅه کانیان و به شداری ناشتنی جه نازه کانیانی ده کرد.»

* ئه وکه سه ی زؤرتړین مناقشه ده کات، زؤرتړین خوبه گه وره زانیین له ناخیدا هه یه، چونکه ئه و جوړه که سانه زیاتر خویان سهرده خه ن وهک له وهی

هه ق سه ربخه ن: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ [غافر: ۵۶]

«به راستی نه و که سانه ی دهمه قالی و کیشه ده که ن دهر باره ی نیشانه کانی خدا به یی نه وه ی به لگه یه کیان بو هاتبی هیچ له دلیاندا نییه بیجگه له خوبه زل زانی.»

* هه ر که س حه زبکات خه لکی لیی بترسن ته نیا له بهر خودی خو ی، نه و ا خوبه گه وره زانه. پیاویک هاته لای په یام بهر هه موو جه سته ی له ترسا ده له رزی، په یام بهر فه رمووی «نه وه چیه، من وه ک پاشاکان نیم من کوری ژنیکم گوشتی وشکه وه بووی ده خوارد.»

* زور جار نه و که سه ی ئیره یی به که سیکی دیکه ده بات ده بیته هو کاری بهر زکردنه وه ی ئیره یی پی براو، نه و ده یه ویت دایه زینیت، به لام خدا هه ر به رزی ده کاته وه.

* له ناو دلی نه و که سه ی ئیره یی ده بات ناگریک هه یه هیچ که س هه سته ی پی ناکات ته نها خو ی نه بیته، ده ست ده کات به ناشرینکردن و تومته هه لبه ستن بو ی، ده یه ویت به ناو نه و ناگریه ی ناو ناخی بکوژینیتته وه، به لام بیئاگایانه دره ختی که سی ئیره یی پی براو ناو ده دات و گه وره ی ده کات، نه و که سه ی ئیره ییه که ده بات، که سی ئیره یی پی براو بهر ز ده کاته وه تا خه لکی بیبینن، به لام نه و هه سته ی پی ناکات.

* گه وره ترین هو کاری یارمه تیده ر بو باوه ردار که خو ی بگریته له سه ر قسه و توانجی ئیره یی بهر ان، پشت به ستنه به یادی خدا و نه نجامدانی نویژه: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ [طه: ۱۳۰]

«که واته (نه ی موحه ممهد (ﷺ)) نارام بگره له سه ر نه وه ی نه وان ده یلین و

په روه ردگارت به پاک رابگره و سوپاسی بکه له پيش هلهاتنی خوړ و له پيش
ثاواوونيدا.»

* گه وره ترين ئيره يي ئه وه يه خراپه ي که سانی دیکه باس بکه يت تا
که موکوری خوټ داپوښی، پاکترین دلپش ئه و دلپه که غه مبار ده بټ له سره
تاوانی خه لکی وه که ئه وه ی خو ی ئه نجامی دابټ.

* ئه و که سه ی زیاتر دلخوشه به هله ی که سانی دیکه وه که له بیزاربوون
و نازارچیژان بویان ئه وه ده روونیکي پر له ئیره ی هه یه. که سانی ریزدار دلگران
ده بن به هله ی خه لکی و ئاموژگارییان ده که ن، به لام ده روون نه خوشه کان
دلخوش ده بن و ئاشکرایان ده که ن.

* غه بیه ت تاوانیکي گه وره یه، ئه گهر که سه که زانی که غه بیه ت کردووه،
بچو گهر دنی خوټی لئ نازاد بکه و لای ئه و که سانه ی غه بیه ت کردووه به چاکه
باسی بکه، ئه مه ده بټه که فاره تی تاوانه که ت. خو ئه گهر نه یزانی غه بیه ت
کردووه، ئه و داوای لیخوش بوون له خودا و باسکردنی به چاکه ده بټه که فاره تی
ئو تاوانه.

* شاعیر و ئه دیبه کان باس له وه ده که ن که باسکردنی سه رکرده کان وه که میوه
خواردن وایه بو خه لکی گشتی، چونکه سه رکرده کان هه موو خه لکی ده یاناسن،
هه موو خه لکی داوای مافه کانیان له وان ده که ن، به لام ئه و که سیان ناناسټ،
ئووان جټی قسه ی خه لکین هه رچه نده نه شیان ناسن. خه لکی ده توانن باسی
مافه کانیان بکه ن و داوای دادوهری بکه ن، به لام ئه مه ئه وه ناگه یه نټ که
گومانی خراپیان پټ ببرټ و جوټنیان پټ بدرټ و باسی که سایه تیان بکرټ
و نه ینی ژيانی تایبه تییان باس بکرټ، که چی ده بینیت هه ندیک له ژیره کان
که وتوونه ته ناو ئه و هله یه وه و به ناوی داواکردنی مافه کانیه وه.

* درو گوره يه، هه چهنده پيگه ي مروځه که بهرز بيت له ناو خه لکيدا، درو له مافي نهودا تاوانه که ي گه وره تر ده بيت، تر سناکترين دروش نهويه که سيک بيکات که بهرترين پله ي هه بيت، له فهرموده دا هاتووه: «خودا قسه له گهل پاشايه کی دروژندا ناکات و سه يريشي ناکات.»

* گوينه دان به وه سفکردنی درو بينه ي خه لکی و پرووداوه کان به تاوانيکی گه وره هه ژمار ده کريت، ﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾ [الانباء: ۱۸]
«هاوار (سزای به تين) بو ټيوه له بهر نهويه ده ليتن.»

حه سه نی به سری ده ليت: "والله هم سزا به تينه هه موو نهو که سانه ده گريته که وه سفی به درو ده کهن تا روژی دوايي."

* تومه تبارکردنی باوه ردار له نييت و کرده وه کانيدا به ناهق و به بی نهويه به لگه يه کی له سه ره بيت، به تاوانيکی گه وره ي له ناو بهر هه ژمار ده کريت: ﴿وَالَّذِينَ يُذَوِّنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بغيرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَنًا وَاِثْمًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۵۸]

«که سانیک که نازاری پياوان و نافرته تانی ئيماندار ده دهن بيتهويه هيچ تاوانيکیان کرد بيت، نهوه به راستی نهوانه بوختان و تاوانيکی ناشکرايان گرتووه ته نه ستو.»

* تومه تدانه پال که سيک به کاریک که نه جامی نه داوه، تاوانيکی گه وره يه که چی زوریک له خه لکی گوئی پی نادهن: ﴿وَالَّذِينَ يُذَوِّنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بغيرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَنًا وَاِثْمًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۵۸]

«که سانیک که نازاری پياوان و نافرته تانی ئيماندار ده دهن بيتهويه هيچ تاوانيکیان کرد بيت، نهوه به راستی نهوانه بوختان و تاوانيکی ناشکرايان گرتووه ته نه ستو.»

* زمان پهرداخه و عهقلیش گۆزهیه تی، زمان بهشی باش و سهرهوهی له
 نه قل هه لده گۆزیت و ده ری ده بریت. مروقی ژیر نه و کهسهیه دلی پر ده کات
 له هه ق، تا هه موو ناو دلی وه ک یه کی لی دیت، نه قلی پر ده بیت و زمانی دیته
 گو بهو هه قه.

* زمان نه و نه دنامهیه که زورینه ی مروقه کان ده خاته بهه شت یان
 دۆزه خه وه، نه مه ش به هو ی ئاسان به کاره یانی و گهره یی شوینه واریه وه،
 په یامبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «جا ئایا نه وه ی خه لکی به سه ر ده موچاودا
 فریده داته دۆزه خه وه هه ر کاری زمانی نییه؟»

* هه ندیک وته و کردار لای خه لکی زور سانایه و گو یی پیناده ن و ده ری
 ده برن، به لام لای خودا زور گهره ن، له وانه یه ده برینی نه و وته یه که وتبیته
 ناو کاتیکی ریزداره وه، پتوانه ی نه و کارانه لای خودایه، نه ک لای بهنده کان:
 ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۱۵]

«واتان ده زانی شتیکی سووک و ئاسانه له کاتیکدا لای خوا زور گهره یه.»

* له رووداوی (إفک) و تۆمهت هه لبه ستن بو عائیشه ی دایکی باوه رداراندا
 که سانیک چه ند وته یه کیان ده رده بری و به سووک و سانا هه ژماریان ده کرد،
 به لام بهو جوړه نییه، چونکه پتوانه ی نه و کارانه لای خودایه، نه ک لای بهنده:
 ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾
 [النور: ۱۵]

«به زمانتان شتیک ده لئین که زانیاریتان ده رباره ی نه بوو و واتان ده زانی
 شتیکی سووک و ئاسانه له کاتیکدا لای خوا زور گهره یه.»

* ئه و وتانه ی لای خودا گهورهن مهرج نییه لای خاوه نه که یان گهوره بن،
«پیاوی وه ها هه یه وته یهک ده لیت له تووره یی خودادا هیچ گوئی پښ نادات،
به لام هفتا پایز ده بیاته خواره وه به دوزه خدا.»

* ریژه ی باوه ر له مرو قدا که م ده بیته وه به ریژه ی زمان پیسیه که ی، له
فهرمووده دا هاتووه «بروادار تانه دهر و له عنه تکار و خراپه بیژ و زمان پیس نییه.»

* ئه و شتانه ی که ناتوانی دهر یان بپریت، دلت پر مه که لیان و بیر یان
لی مه که ره وه، ئه گهر نا کاتیک دیته پیش به سهرتا زال ده بیت و دهر ده چیت
هر چه نده پیشت ناخوش بیت: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾
[القصص: ۱۰]

«جا دلی دایکی مووسا خالی بوو (له هه موو شت جگه له منداله که ی) نزیک
بوو (نه ینی) ئه و منداله ئاشکرا بکات.»

دلی خالی بوو له هه موو شتیک ته نها مووسا نه بیت.

دل و کارتيکه ره گاني

* مروځ خاوه نى تهنه يه ک دله ته گهر سهرقال بوو به روانين بو
به ديهي تيراوه کان نهوا سهرقال ده بيت له به ديهي تهر.

* دل پروگه هه يه وهک پروگه نويژ، مروځي راستگو ژور سووره له سهر
پيکاني نهوا ثامانجه يي و بهرهو ثاسمان ثاراسته ي ده کات.

* داواي شتيک له دلت مه که که له وهو پيش پيت نه دا بيت، ههر
چاکه يه کت پي سپار د بيت، به دي ده که يته وه تيادا، چونکه بو ت ده پاريزيت و
زيادي ده کات.

* دلت مه که ره ديلي که س، تهنه نهوا زاته نه بيت که پي به خشيويت، خو
ته گهر دلت نه ده يته خودا، نهوا بيگومان ده يده يته جگه لهو.

* دل دروست کراوه تا په يوه ست بيت، ههر که س په يوه ست بکات به
جگه له خوداوه نهوا سووکی کردووه و پله ي نزم کردووه ته وه، ههر که سيش دلي
وابه سته ي خودا کرد نهوا بهرز رايگرتووه، چونکه خه لکی هه نديکيان به سهر
هه نديکی دیکه ياندا بهرز ده بنه وه، به لام خودا هيچ شتيک به سه ريده بهرز
نابيته وه.

* دلي قفل ليدراو وهک په رداختيکي هه لگه پراوه وايه، ته گهر ثاوي ده رياهه کی
پيدا بکريت سوودي لي نابيني ت: ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفِيْدَتُهُمْ
مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ [الأحقاف: ۲۶]

«به لام سوود و که لکی پي نه گه ياندين نه گوئ و نه چاو و نه دليان هيچيک
چونکه نهوان باوه ريان به نيشانه گاني خوا نه بوو.»

* دل له کاتي خوښندنه وه و گهړان به زه ويدا هم موو ئه و به لگه و پالېستانه ي پيوه وابهسته ده بېت که حهزي لييه تي و پي خوښه، جا به لگه کان به دلوه دهنووسين وهک چوڼ درک له خورييه وه ده ئاليت، ترسناکترين دهرئنه جام پروو ده کاته ئه و که سانه ي بيروباوه پريان داده مه زرينن پيش گهړان به شوين به لگه کاندا، هر کات ئه وه يان کرد، ئه واه ته نها به شوين ئه و به لگانه دا ده گهړيت که حهزيان لييه تي، نهک به لگه پړينمايي که ره کان: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى﴾ [النجم: ۲۳]

«تهنيا شويني گومان و ئه و شته ده که ون وه نه فسي خويان حهزي لييه تي له کاتيکدا به راستي له لايه ن په روه ردگار يانه وه هيدا به تيان بو هاتووه.»

* هر ده بېت مروف دلي پر بېت له ترس، ئه گهر ترسي خوداي زياد کرد، ئه واه ترسي که ساني ديکه له دليدا که م ده کات، وته کان و کرداره کان پيوه ري ئه م بابه ته ن.

* هر که س ترسي که سيکي گه وره ي له دليدا به دي کرد، ئه واه با يادي گه وره ي خودا له دليدا بکاته وه، ئه مه ده بېته هو ي ئه وه ي جگه له خوداي له به رچاو بچووک بېته وه ﴿أَتَخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبة: ۱۳]

«ئايا لتيان ده ترسن جا هر خوا شايسته تره که لي بترسن ئه گهر ئيوه بروادارن.»

* دل گوزه يه، ئه گهر به گه وره يي و ترسي خودا پرکرا، هيچ شتيکي ديکه ي تي ناچيت و هه مووي دهرژينييت.

* بيگومان دل ده بېت به گه وره ييه ک پر بکريت، پرکردني به گه وره يي خوت خو به گه وره زانينه، پرکردني به گه وره ييي که ساني ديکه کوفر و کويلايه تيه و پرکردني به گه وره ييي خودا يه که خوا په رستي و نازاديه.

* دل ږوخساري ههيه وهک ږوخساري جهسته نهگه ږووی کرده لایهک
سهرقال دهبيت له لایهکانی دیکه و فهرموشیان دهکات، نهو کهسهی به دلی
ږووی کردووهته جگه له خودا چوڼ گهورهیی حوکمی خودا و فهرمان و ږیگری و
دانایی خودای بو دردهکهویت.

* نهگه رشتیکت له بهر چاو گهوره بوو، نهوا ههموو شتیکی دیکه ی جگه
له نهوت له بهرچاو بچووک دهبيتوه، دلپش بهههمان شپوهیه نهگه ر جگه له
خودای لا گهوره بوو، نهوا فهرمان و ږیگرییهکانی خودای لا بچووک دهبيت به
به رانبهر به فرمانهکانی نهوشتهت که له دلیدا گهورهیه.

* وته و کردهوهکان بو گهورهکان نهنجام دهرین، نهگه ر خودات به گهوره
ږاگرت، نهوا کردهوهکانت بو نهو نهنجام داوه، خو نهگه ر جگه له خودات لا گهوره
بوو، نهوا کردهوهکانت بو نهو نهنجام داوه، دل شتانیک به گهوره رادهگریت و
جهستهش کردهوه دهکات.

* نهگه ر بوښایی چاو ږر بوو به شتیک، نهوا هیچی دیکه نابینیت. نهگه ر
بوښایی دل بهشتیک ږر بوو، نهوا هیچی دیکه تی ناگات، بوپه مافی خودا
نابینیت نهگه ر چاو و دلت ږر بوو به مافی جگه له خودا.

دونيا و دواړوژ

* ټه و کهسه ی دونيای ټاوه دان کردیتهوه، هز دهکات بهردهوام تیایدا
بمیښتهوه، ټه و کهسه ی دواړوژ ی ټاوه دان کردووتهوه، ټه و هزهکات زوو
برواتهوه بوی.

* ههچهنده ټومیدت به دونيا دريژ بیتهوه، زانستت به دواړوژ کهم دهکات:
﴿وَيُلْهِمُ الْأَمْلَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ [الحجر: ۳]

«با ټومید بیئاگایان بکات، جا بیگومان له مهودوا دهزانن (چون سزایان)
دهدهین.»

* دونيا بیباوهر هه لده خله تینیت، دونيا باوه ردار دل خوش دهکات: ﴿وَقَالُوا
نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ [سبا: ۳۵]

«وتیان ټیمه سامان و مندا لمان زورتره (له ټیوه) ټیمه قهت سزا نادرین.»

* له پاش دونيا هیچ مه نلټکی دیکه بوونی نییه، جگه له به ههشت و
دوزه. دونيا مه نلټکی کاتییه، دواړوژیش مه نلټی هه تاهه تاییه.

* ته ماع بو دونيا نیشانه ی ټومید دريژی و بیئاگاییه له دواړوژ، خدا
دهر باره ی مروف ده فهرموویت: ﴿وَإِنَّهُ لِحَبِّ الْحَبْرِ لَشَدِيدٌ﴾ [العادیات: ۸]

«به راستی ټینسان بو خوشه ویستی مالی دنیا زور به گیره.»

پاشان هوکاری ټهمه ی روون کردهوه و فهرمووی: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي
الْقُبُورِ﴾ [العادیات: ۹]

«جا که واده که هات، ئايا نازانيت کاتيت له گوړه کان هينرايه دهري و زيندوو کرايه وه.»

* له فهرمووده دا هاتوو «نمونه ی من له دونيادا وهک پياويک وایه له ژير سيبهري دره ختيکدا پشوو بدات و پاشان پروات و وازی لي بهيتيت،) مروف بهو سيبهريه کورته ده خه له تيت، نه وهی بير ده چيته وه که سيبهري نهو که متره له سيبهري دره خته که. مروف ته واو ده بيت پيش ته واو بوونی دونيا.

* خو په کلاکردنه وه بو دونيا گونجاو و شايسته نيه بهو که سهی که خوئی ناماده کردوو بو نه وهی بانگ بکريت و سه فهری ده ست پښ بکات، له وانه يه نوره ی بيت و له بيتاگایي و غه فله تدا بيت، ئين عه باس ده ليت: "که سی وها ده بينيت سه رقالي راخستنی فهرشه و زهوی چاندنه له کاتيکدا له مردوان هه ژمار کراوه."

* گرنتيه کان له دونيادا هه رچه نده گوره و به نرخ بن، ناگه نه نهو گرنتيه ی خدا به په يامبه ره که ی داوه: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ٦٧]

«خو تاو ده پاريزيت له خه لکی که بتکوژن.» نه مه بووه هوئی زياتر خاکیوون و خو به که مگرنتی په يامبه ر به رانه ر خه لکی، به لام دونيا ويستان هه رچه نده ژيانيان پاريزراوتر بيت زياتر خو به گه وره زان ده بن.

* نه گهر خه لکی نيوهی خه م و هه لپه و دلسوزيان بو دونيا بدياه به دينيان، نه وا هيچ زه وييه ک نه ده مایه وه بو خرايه تا کوو ئالای خوئی تيدا بچه قينيت، به لام خه لکی: ﴿... كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ [القيامة: ٢٠]

«زيندوو کردنه وه هه ر ده بيت، به لام ئيوه هه ر دونياتان خوشده ویت.»

* دنوڼيا به پرووى خه لکيدا والا بووه له سامان و راگه ياندن و خوښى و خواردن و سواري وهک له فهرمووده دا هاتووه: «به لکوو ده ترسم دنوڼيا به پرووتاندا بکړي ته وه ... پيشبرکيى تيدا بکهن.»

سهر فراز نه و که سه يه خوځى بپاريزي ت له پيشبرکيى خراب تيايدا.

* به هه شت به و هموو فراوانييه وه ريگه پيدراو و حه لال بوو بو ئادهم ته نها يهک درهخت نه بيت، شهيتان ئادهمى سهرقال کرد بهو تاکه درهخته وه، نه و کات به هه شت به و فراوانييه ي ته سک بوويه وه لاي ئادهم نه و تاکه درهخته ش فراوان بوو لاي! جا ده بيت ئيستا شهيتان چوڼ ده ست والا بيت به رانه ر دنويابه کي ته سک و چنده ها حهرام کراو.

* نه و که سه ي پرووى کردووه ته خدا و دنوڼيا به ره و پيرى هاتووه له پيشتره به هه لباردن و ريزلینان، له که سيک پرووى کردووه ته خدا، به لام دنوڼيا پشتي ت کردووه.

* هه ر که س فرمانه کاني خدا له دلیدا بيئرزش بوو، نه و به هوځي گوره يي دنويابه له دلیدا، مروف خواهنى يهک دل، نه گهر پر بوو له شتيک، نه و خالي ده بيت له شته کاني ديکه.

* به ده سته يناني دنوڼيا پيوه ري هه قبوونت نيه، له وانه يه دنوڼيا له ده ست بدهيت له کاتيکدا له سر هه قى، له وانه يه دنوڼيا به ده ست به ينيت له کاتيکدا له سر باتل و ناهه قيت، چونکه هه ق ده سکه وتيکي گوره تره له ماده و سامان.

* ترسناک ترين تيگه يشتنى مروف نه و هيه وا گومان ببات که خدا وهک ريزيکي دنويای پڼ ده دات، له کاتيکدا وهک تاقيردنه وه و هه لسه نگاندن پي ده دريت، سوله يمان له باره ي پاشايه تيبه که يه وه ده ي فهرموو: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ﴾ [النمل: ۴۰]

«وتى ئەمە فەزلى پەروەردگارمە بۆ ئەوھى تاقىم بکاتەوھ ئايا شوکرى (ئەم نىعمەتە) دەکەم يان پېنەزان و سپلە دەبم؟»

* سەرسام مەبە بە سامانى کەسانى دیکە، لەوانەيە ھۆکاری سزا بېت بۆى، بەلام بە خوشحال خۆى دەربخات لە ترسى پېخۆشبوونى دوژمنەکانى: ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [التوبة: ۵۵]

«جا با سەرنجەت رانەکیشیت (سەرسامەت نەکات) (زۆرى) مال و دارايى و منداليان، بېگومان خوا دەيەوۆت سزايان بدات بەھۆى ئەو (مال و مندالەوھ) لەم ژيانى دنيايەدا.»

چەند بابەتیی جۆراوجۆر

* وینە ی فۆتۆگرافی بابەتیکە جیی ناکۆکیه کی له بهرچا و گیراوه، بۆچوونی په سەند دروستییه تی له گەل هه بوونی دوو مەرج تیایدا:

۱- دەستکاری نه کریت و له سەر شیوازی بنه رەتی خۆی لانه بریت.

۲- وهک په یکه ر هه لنه واسریت.

* وینە ی رۆحله بهر که سەری به ته وای کیشرا بیت، جا به ده ست کیشرا بیت یان چنדרا بیت یان داتا شرا بیت، ئەمانه هه مووی حه رامه، به لام ئەو وینە یه ی جیی سووکایه تییه دروسته وهک ئەوه ی له ژیر پی بندریت یان له عه لاگه و بهرگی سەر خواردن بیت که فری ده درین.

* تاشینی په یکه ری رۆحله بهر و دانانی حه رامه به کۆدهنگی زانایان، ئەمه به شیکه له و وه سیه ته ی په یام بهر (ﷺ) که بۆ عەلی کرد، «هەر په یکه ریکت به دی کرد، ئەوا له ناوی بهر» پیشه واهلی به خودی خۆی تیکی ده شکاندن و فه رمانیشی ده کرد تیک بشکیندرین.

* پیویست نییه که سیک که ته و به ی کرد به هۆی ته و به که یه وه بهرز بکریته وه، وهک چۆن نا کریت پله ی دابه زیندریت به هۆی پیشینه ی تاوانه کانییه وه، به لکوو ستایش ده کریت له سەر ته و به که ی، پله ی جیگیره کان و پیشه وه کان بۆ هه ق ده بیت له بهرچا و بگیرییت.

* سه ر خه وشکاندن له رۆژدا نیعمه ت و به خششی خودایه و سروشت و فیتره تی مروّفه وهک خه وی شهو: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ [الروم:

«له نيشانه کانی ئه وه خه وتنتان به شه و رۆژ.»

* له کاتی بۆنه و مه راسيمدا دروسته گوڤ گرتن له دهف به ته نه ها به بې ئامېره کانی دیکه ی مؤسیقا، وهک جهژن و ئاههنگی هاوسه رگیری و هاوشپوهکانیان، دهف لیدراوه لای په یامبه ری خودا (ﷺ) به لام هه رگیز خو ی لی نه داوه.

* حوکمی شاعر وهک په خشانه له په خنه لږ گرتیدا، شافعی ده لیت هه ر کهس جیاوازی بخاته نیاوانیان، بڼگومان نه زانه له فه رمووده دا هاتووه «شعر له پیگه ی وته و قسه کاندایه، باشییه که ی وهک باشه کانه و خراپه کانی وهک خراپی وته کان وایه.»

* نه ینی هیچ ریزیکی نامینیت ئه گه ر زیان به که سیک بگات، ئه و کات واجبه بۆ ئه و که سه ی که زیانی به رده که ویت نه ینییه که ی بۆ ده ربخه یت، بپروانه پیاویک به هه له داوان هاته لای مووسا و پپی گوت: ﴿يٰمُوسٰى اِنَّ اَلْمَلٰٓئِکَةَ تَاْمُرُوْنَ بِکَ لَیْقُلُوْکَ فَاَخْرِجْ اِنِّیْ لَکَ مِنَ الصّٰحِیْنِ﴾ [القصص: ۲۰]

«ئهی مووسا (ئاگادار به) سه ر گه وره کان کۆبوونه وه ته وه له باره ی تۆوه (قسه ده کهن) بۆ ئه وه ی بتکوژن که واته ده رچۆ له شار (با نه ت گرن) بڼگومان من دلسۆزتم.»

* له هه موو قورئاندا ته نه ها سی جار هاتووه که خودا جهنگ له گه ل مروّفه کاندا ده کات:

رېبا و سوو خوړی چونکه جهنگی به هیزه کانه به رانه ر لاوازه کان.

دژایه تیکردنی پیاوچاکان، چونکه جهنگه له دژی چاکسازان.

هاوه لدانان چونکه جهنگه دژ به یه کخواپه رستی.

* (المقت) ئهوپهړ تووره ييه. خدا له قورئاندا تهنه بؤ کوفر و دووړووی و بهدړه وشتی به کاربردووه.

* گه وره ترين هوکار بؤ عاقبيه تخیری په رستشی په نهانيه، هه روه ها گه وره ترين هوکاريش بؤ عاقبيه ت شهرى تاوانى په نهانيه.

* خدا کرده وى هيچ كه سيك به عاقبيه شهرى و خراپه به كوتا ناهيتيت تهنه ئه و كه سه نه بيت كه له ناخيدا خراپه، به لام کرده وى چاكه ي به رووپامايى بؤ خه لكى دهرخستووه، له فهرمووده دا هاتووه: «كه سى وا هه يه کرده وى به هه شتى ده كات، به لام له دوزه خييه كانه، چونكه کرده وى كان به كوتاييه كانيان هه ژمار ده كرين.»

* جهسته به بې رۆح وهك پوښاكى بې جهسته يه، ئه و نازاره ي پيى ده گات زيان به خاوه نه كه ي ناگه يه نيټ، ئه گهر خدا ويستى خوښى يان سزاي كه سيك بدات له گوړه كهيدا، ئه و ا روحي ده گه رينيتته ووه ناو جهسته ي، به لام رۆح خوښى و سزا ده چيزيت به بې جهسته.

* له عه بدوللاى كورې عومره ووه هاتووه كه په يامبه ر (ﷺ) باسى دوو فريشه ي پرسياركه رى ناوگوړى كرد، عومره گوتى: ئه قل و هوښمان بؤ ده گيردرېته ووه له و كاته دا، په يامبه ر (ﷺ) فهرمووى: «به لى وهك ئيستاتان.»

* مه كه له ئيستادا نيشانه يه كي دهركه وتنى رۆژى دواييه، به سه حيحى له عه بدوللاى كورې عومره ووه هاتووه: كاتيک مه كه هه مووى بوو به تونيل و نه فقه ي زور، باله خانه كان له لوتكه ي چياكان به رزتر كرانه ووه، بزانه رۆژى دواى وا سي به رى كردووه به سه رتانا.

* شيرين كردنى مه لاشووى مندا ل تاييه ت بووه به په يامبه روه (ﷺ)، چونكه هاوه لان نه له زيانيدا و نه له پاش وه فاتى په يامبه ر ئه و كارهيان نه كردووه.

* به لگه گهر دوونيه کان بو ترساندن و تيگه ياندني مروځه له توانا و هڅي
خودا، پښمايکراوه کان په ند وهرده گرن و بيبه شه کانش خو به گوره زاني دهنوښن:
(وَنُحَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا) [الإسراء: ٦٠]
(به و جوړه به لگانه) نه وانه دهرسيښين که چي نه و (ترساندنه) هيچيان بو
زياد ناکات جگه له ياخيون و سرکه شي.»

* زه مينله رزه به لگه يه که له به لگه کاني خوداي گوره، په ياميکي خودايي له
خو ده گريټ، به هڅيز ترينيان نه وويه نه و زاته ي به توانايه له سر جوولاندني زه وي،
ده توانيت که ساني سر زه وي بجوولښت: (وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًا) [الإسراء: ٥٩]

«نيمه هه موو موعجيزه کان نانيرين مه گهر بو ترساندن.»

* زانيني هوکاري زه مينله رزه له لايه ن مروځه کانه وه له حکمه تي خودا که م
ناکاته وه، خودا به نده که ي پښ دهرسيښت، نه و ده ولته ي به چندان سده
که خه ريکي نه و دانکردنه وين خودا له چنه د چرکه يه کدا له ناوي ده بات به
کو مه له هوکاريکي گهر دووني نه بيندراو که ده سته وه ستان له وه ي بتوان پښگري
لښ بکن.

* نه گهر له م نوممه ته دا هه ژار به دي کرا، نه و سامانه که ي زه وت کراوه
لای ده وله مه نديک که زه کاتي نه داوه، يان لای سر کرده يه کی زه وتکه ره، خودا
کاتيک مروځيک دروست ده کات به شي پيوستي خو ي بو داده نيټ، خودا
دادوهره، به لام خه لکي دادوهر نيين.

* گه وره ترين تاوان پاش کوفر، رشتني خوښيکي هه رame، نه گهر تاوانيک
پيش کوفر بکه و تايه نه و کوشتن پيشي ده که وت، له فهرمووده دا هاتووه:
(به رده وام باوه ردار له فراوانيدايه له ثايينه که ي، تا نه و کاته ي تووشي
خوښرښيکه ي هه رام نه يه ت.»

* شکوی خوینی موسلمان و که سایه تی گه وره تره له شکوی که عبه، ئین عومر و ئین عه باس ته ماشای که عبه یان کردووه و گوتویانه: ئای چهند گه وره ی ئای چهند شکو داری، به لام باوه پردار شکوی زور زیاتره لای خدا له تو.

* ئه م تاقمانه هه موویان به شدار ده بن له رشتنی خوینیکی حه رامدا ئه وه ی که ئه نجامی داوه و ئه وه ی پالپشت بووه و ئه وه ی یارمه تی داو، جا به ئاماژه یان دهر برین یان سامان، هه موو ئه مانه له تاواندا وه ک بکوژه که وان.

* په رستشه فه رزه کان پاداشتیان گه وره تره له سونه ته کانی هاو جوړی خو یان، نو یژی فه رز گه وره تره له نو یژه سونه ته کان، به لام ئه مه له کاتی جیاوازی جوړه کاند ناگو تریت، وه ک جیاوازی وه لام دانه وه ی سل او و حه جی سونه ت.

* گرته به ری هوکاره کان سونه تیکی خوداییه، خدا به توانا بوو که ده ریا له ت بکات بو مووسا به بی گوچان، به لام بوئه وه ی خه لکی ده ست بگرن به هوکاره کانه وه، خدا یارمه تی دانیش توویه کی توانادار نادات: ﴿وَإِنْ أَصْرَبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرِ﴾ [الشعراء: ٦٣]

«به گوچانه که ت بده له ده ریا که.»

* ده سترگرن به هوکاره کانه وه داواکارییه کی گه ردوونییه، وازه ینان لی لی گیلیتییه. نوح کاتیک زریان که نزیک بوویه وه سوار که شتییه که ی بوو، هه رچی کوره که ی بوو چووه سه ر لووتکه ی چیایه ک. بروانه ئه مانه هه موویان هوکاره گی کی راستن، نوح دهر بازی بوو به و هوکاره لاوازه که که شتییه که ی بوو، چونکه گو یزپایه لی فه رمانی خدا بوو، به لام کوره که ی له ناوچوو له سه ر ئه و چیا گه وره یه به هو ی تاوان و سه ریچییه کانییه وه.

* هوکاره کان نابنه مایه ی دهر بازوون، ته نها به هو ی یارمه تی خودا وه نه بیت، ئه و ده ریا یه ی مووسای شیر خوره تیای دهر باز بوو، هه مان ده ریا بوو

که فیرعه ونی دهسه لاتداری تیدا له ناوچوو: ﴿فَلْيُلْغِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾ [طه: ٣٩]

«جا با ده ریاش بیباته که ناری ئاوه که.»

﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ [الأعراف: ١٣٦]

«له ده ریادا خنکاندمان.»

* وهقف سوننه ته ئه نجام بدریت بۆ هه موو که سییک با ده وله مه ندیش نه بیت، جابر ده فهرموویت: هیچ یه کییک له هاوه لانی پیغه مبه ر نه بووه توانای هه بیت و وهقف نه کات.

هاوه لان مه نه جل و سه تل و گوریسیان ده کرده وهقف.

* ئه وهی به رووداوی ها توچۆ یان که وتنه خواره وه ده مریت، ئومیدی شه هیدی ههیه، چونکه ده چیتته ژیر ناوی به سه ردا رووخانه وه، فهرمووده ی سه حیح ده فهرموویت: «به سه ردا رووخوا شه هیده.» ههروه ها فهرمووده ی: «ئه وهی له ئاژه له که ی ده که ویتته خواره وه و ده مریت شه هیده.»

* سوله یمان له باره ی هود هوده وه فهرمووی: ﴿لَا عَذَابَ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذِجْنَهُ﴾ [النمل: ٢١]

«سویند به خوا سزایه کی به تینی ده ده م یا بیگومان سه ری ده برم.»

سزایه کی سه ختی ده ده م یا خود سه ری ده برم، دروسته ئاژه ل بکوژریت یا خود لئی بدریت ئه گه ر ته نیا به وه له زیانه که ی سه لامه ت ده بوویت، به لام له بنه رته دا ئازاردانی هه رامه به بی بوونی زیان.

* "من به نده یه کی فهرمان به ردارم" رسته یه که که سییک ده یلیت به ناهه ق، پرگاریشی ناکات چونکه ئه وه به نده ی خوایه به ر له وهی هی جگه له و بیت، فیرعه ون فهرمانی به سه ربازه کانی کرد و ئه وانیش به گوئیان کرد، به لام خودا:

﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُوْدُهُ فَنَبَذَتْهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ٤٠]

«سا خوۍ و سهربازه کانیشیمان گرت و فریماندا نه ده ریاوه.»

* وتنی (الحمد لله) له گهل (بسم الله) له پېش نانخواردن سوننه تیکه که م کاری پښ ده کړیت، نه بوو هوږه پره ده فهرموویت: په رداخه که م دایه پیغه مبه ر (ﷺ) سوپاسی خوا ی کرد و (بسم الله) ی کرد. سهره تا سوپاسی ده کات بو پیدانی نه و رۍزییه له کو تاییشدا سوپاسی ده کات بو نه و بره ی که خوار دوو یه تی لی.

* نه وه ی نه گوړیت، ناگوړدریت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ١١]

«به راستی خوا (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگوړیت، هه تا نه وان خو یان (بار و حالی) خو یان نه گوړن، کاتیک خوا بیه ویت هوړیک تووشی به لا بن هیچ بهرگریکی بو ی نییه.»

به راستی خدا نه وه ی له قه ومیکدایه نایگوړیت، هه تا خو یان نه وه ی تیایاندا یه ده یگوړن.

* نه م ثابته له چوارچپوه ی ستایشکردنی گوړانکاریدا باس ده کړیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ١١]

«به راستی خوا (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگوړیت، هه تا نه وان خو یان (بار و حالی) خو یان نه گوړن، کاتیک خوا بیه ویت هوړیک تووشی به لا بن هیچ بهرگریکی بو ی نییه.»

له کاتیکدا له قورئاندا له چوارچپوه ی سهرکونه کردنی گوړانکاری خراب به کار هاتووه.

* پهروهردگار رېبازيکي تايبه تي هه يه له بهرز کړدنه وه و ونزم کړدنه وه ي بهنده کاني، جا گهر رېبازي ديارى پهروهردگارمان گوړا، ئهوا دلى بهنده کان وه کو يهک نيه، ئه گهر کار وکړدنه وه کانيشيان وهک يهک بن.

* يه کيک له هه له کان ئه وه يه بانگه شه بکه ي بو متمانه بوون به خود و نه فس: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ [يوسف: ٥٣]

«(يوسف وتي) من هه رگيز پاکانه بو خوُم ناکه م (چونکه) به راستى نه فس زور فرمانده ره به خراپه بيجه ئه و نه فسه ي پهروهردگارم په حمى پي کړد بيت.»

له کاتيکدا راست وايه: متمانه ت به بيروباوه په راست و دروسته که ي خو ت بيت و بى پاريزى له زالبوونى نه فس و هه و او ثاره زووت به سه ريډا.

* له فهرمووده دا هاتووه: «خه لکى له پله و پايه ي خو ياندا دابنين»، ئه م فهرمووده يه زور باس ده کړئ له زه م وسه رزه نشت کړدن و به که م دانانى که سى گه وره دا، که چي فهرامو ش ده کړيت له باسى گه وره کړدنه وه ي که سى بچووکدا، له کاتيکدا مه ترسى به رز کړدنه وه ي نه زان زياتره له مه ترسى به که مگرتنى زانا.

* وابهسته کړدنى فهرمووده ي «تفتحون البيت الأبيض» کو شکی سپى نازاد ده که ن. به واقيعى ئه مړووه هه له يه، چونکه سه رده مى عومه ر نازاد کراوه، کو شکی سپى کيسراى مه ليکى فارس خاوه نى بووه نه ک مه ليکى پوُم! چه سپانى ده سه لات و تواناى ئيسلام به گشتى بابه تيکى جيگير و موته واتيره.

* زور جار کو مه له وته يه کى دروست خه لکى وازى لى ده هيئن، به هو ي هه له جي به جي کړدنى خاوه نه که يه وه، خه لکى وته که ي ده به ستنه وه به جي به جى کړدنه که يه وه، له کاتيکدا دروستى بو چوون بابه تيکه و دروست جي به جى کړدنه که شى بابه تيکى ديکه يه.

* ته عزبّاری گشتی له ئیسلامدا بوونی نییه، چونکه زیاتر دل ده به ستیته وه به که سایه تییه وه نه ک بنه ماکانه وه، مافی مردوو ئه وه یه نزا و چاکه ی بو بکریّت، چاکه کانی بلاو بکریّته وه، گه وره ترین مردوو ه کان په یامبه رانن و ته عزبّاریان له سه ر ناگیریت.

چەند ئاموژگارى و پەند و حىكمەت

* ئەگەر وتەيەكى ھەقت گوت و خەلكى گواستيانەو، بەلام نەياندايەو
پال تۆ، ئەوا سپاسى خودا بکە کە خودا سوودىكى بە خەلكى گەياندوو بەھۆى
تۆو، ھەروەھا نىيەتپاکی بۆ ھىناويەتەجى، شوين ئارەزووى دەروون مەکەو
نەبادا تووشى بەلایەک ببیت کە خودا تۆى لى پاراستوو.

* مروقى ژیر دەبیت دەرگایەک لەسەر نەفسى دابخات کە چاکەيەکی لىو
دیتە ژوورەو، بەلام خراپە گەليکيش بەشوین خۆيدا دەھىنیت.

* پەلە بکە بۆ ئەنجامدانى چاکە، ئەگەر کارەکە لە تۆو دوور بوو، ئەوا پەلە
بکە بۆ نىيەتھىنانى خىر. خۆ ئەگەر نەت توانى ئەو چاکەيە ئەنجام بدەیت، ئەوا
پاداشتى تەواوت ھەيە: ﴿وَرَعِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِرَضَى﴾ [طه: ٨٤]

«بەپەلە ھاتم بۆ لات ئەى پەرورەدگارم بۆئەوێ لىم رازى بىت.»

* سەیرکردنى شوينپى قاچ پيش دانانى لە پيشترە لە سەیرکردنى ئەو
شوین پىيەى کە ھەلگىراو، مروقى ژیر ناروانيتە رابردوويەک کە سەرقالى
بکات لە ئىستای، چونکە يەک روانينى ھەيە نابيت بە زايەى بدات.

* بارووکەشى شتەکان نەتخەلەتینیت لەوێ لەناو ناخدا دەگوزەریت، چون
پارچەيەک لە ئالتوون ھەرچەند ناشرينيش بىت، باسترە لە پارچە تەختەيەک
ھەرچەندە رازيندراييتەو: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ
كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدٌ﴾ [المنافقون: ٤]

«ھەر کاتيک دەيان بينيت لەش و قەلافەتيان سەرسامت دەکات و

ټه گهر قسه بکه، گوځ له قسه که یان ده گریټ (دوورووان) هر وهک داری
هه لسیپرداون.»

* پيش ټه وهی بگه یته وه به پهروه ردگار چاوه روانی پاداشتی کرده وه کانت
مه که، چونکه پاداشت ته نها لای ټه وه و لای جگه له ټه وه ده ست ناکه ویت،
ههروه ها له نیوهی ریډا ده ست ناکه ویت: ﴿ثَوَمَا نَقَدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَحْدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ﴾ [المزمل: ۲۰]

«هر چاکه یهک پيش بخه ن بو خوتان، لای خوا ده ستان ده که ویت.»

* ته نانه ت نه فسه پاکه کانیش هه لپه و ته مای تایبه تیان هه یه، ټه گهر
به وریایی ده ری نه هینیت، ټه و تیکه ل به حه ق ده بیت و له خوی و خه لکیشی
تیکه دات، له نزاکانی پیغه مبه ری خوادا هاتوه له کاتیکدا ټه و پاریزراویش بووه
له هه ل و تاوان: «پهروه ردگارا ژهنگ وپسی دل م ده ریینه.»

* چاکوون له گه ل خه لکی میسر وه سیه تی په یامبه ره (ﷺ) له سه حیچدا
هاتوه: «ټیوه میسر نازاد ده که ن، ټه گهر نازاد تان کرد، چاک بن له گه ل
خه لکه که یدا، چونکه ټه و ان خاوه ن ماف و خزمایه تین له سه رمان.»

* ترس پشتگیری دروست ناکات، به لکوو دوورووی دروست ده کات،
ټه گهر ترسیان رویش ت دوزمنایه تیان ده رده خه ن، که سی راستگو ټه و که سه یه
ټاموژگاریت ده کات کاتیک به هیزیت و پشتگیریت ده کات کاتیک لاوازیت.

* ته مه ن قادمه یه که مروف به ره و لای خدا پیایدا سر ده که ویت، هه موو
هه نگوایک پله یه که مروف له لیپرسینه وه نزیک ده کاته وه، سه یه که سانیک
هه رچه نده له لیپرسینه وه یان نزیک ده بنه وه خراپه کاریان زیاد ده که ن.

* بریار له سه ر کاری هیه که س مه ده تاکوو خوت له پیگه ی ټه ودا دانه نیت،
ټه و که سه ی ټاگری له ده ستدایه وهک ټه و که سه نیه که پاره ی له ده ستدایه.

* خودا ناروانتته زیره کیی عه قلت، به لکوو دهروانتته پاکی دلت.

* ئه و کهسه ی له سنوره کانی خودا ناوه ستیت، ئه و بزانه له سنووری
توشدا ناوه ستیت، ئه وه ی له خودا نه ترسا لئی دلنیا مه به: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ
فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ٧١]

«ئه گهر (ئه و دیلانه) بیانه ویت ناپاکیت له گه لدا بکه ن، ئه وه بیگومان
ناپاکیان له گه ل خوادا کرد له پیش (ئه مه دا) خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا
و خوا زانای دانایه.»

* ههر کهس به لینی خودا و ئه مانه تی خودای نه پاراست، ئه و لئی دلنیا
مه به له پاراستنی به لین و ئه مانه تی تریشدا: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِنْ قَبْلُ﴾ [الأنفال: ٧١]

«ئه گهر (ئه و دیلانه) بیانه ویت ناپاکیت له گه لدا بکه ن، ئه وه بیگومان
ناپاکیان له گه ل خوادا کرد له پیش (ئه مه دا).»

* کهسی ژیر پښوخته زیاتر شاره زای ئه ندازه ی نه زانییه که ی بیت به راورد به
ئه ندازه ی زانینی، چونکه ئه و کهسه ی سه رقالی ئه ندازه ی نه زانینی بیت خو ی
فیرده کات، ههر که سیش خو ی سه رقال بکات به ئه ندازه ی زانستییه وه ئه و
خوبه گه وره زانینی تیدا په یدا ده بیت.

* سیاسه تیکی ژیرانه نییه فه رمان به شتیک بکه یت که خه لکی نه توانن
جیه جیی بکه ن -ههر چه نده له سه ر هه قیش بیت- چونکه ئه وه کاره که بیواتا و
بیئه رزش ده کات و فه رمان کاریش شکوی له ده ست ده دات.

* ئه گهر ده ست کرد به وازه ینان له خراپه، ئه و به گه وره ترینیان ده ست
پښ بکه چونکه له ناو به رن، خو ئه گهر ده ست کرد به ئه نجامدانی چاکه له
نزمترینیان ده ست پښ بکه تا تووشی نشوست و سستی نه بیت.

* مادام تۆ له سهر ههق بيت ههلمه خهتې به زۆرى، ههروهها كه مېش كارت تې نه كات.

* ههچهنده كات له مروڤ نزيك بېيتهوه، ئيسلام زياتر گرنگى پى دهدات، له قورئان و سوننه تدا زۆرتر باسى كاتژمېره كانى ژيانى مروڤ كراوه، پاشان رۆژه كانى، پاشان ههفته كانى، پاشان مانگه كانى، پاشان ساله كانى، چونكه مروڤ وابهسته يه بهو ساته يه وه.

* بنه ماي رازيبوون به بهشى خودا ئه وه يه مروڤ نيعمه ته كانى به راورد بكات به كه سانى خوار خۆى، له فهرمووده دا هاتووه: «سه يرى ئه وان به كه كه له خوار خۆتن، سه يرى ئه وان هى سه روو خۆته وه مه كه، ئه مه زۆر يارمه تى دهره كه سپله يى نه كه ن به رانبهر نيعمه ته كانى پهروه ردگارتان.»

* ههركهس پروانېته خوار خۆى، سوپاس گوزار ده بېت، به لام ئه وهى پروانېته سه روو خۆى، سپله ده بېت به رانبهر نيعمه ته كان «سه يرى ئه وان به كه كه له خوار خۆتن، سه يرى ئه وان هى سه روو خۆته وه مه كه، ئه مه زۆر يارمه تى دهره كه سپله يى نه كه ن به رانبهر نيعمه ته كانى پهروه ردگارتان.»

* به ته نها پروانيين بۆ كرداره كان به يى سه ره ئه نجامه كانيان به كورت بينى هه ژمار ده كرېت، سه ره تا و سه ره ئه نجامه كان له يه ك دابرېنيت، په يامبه رى خودا مزگه وتى ضرارى پوو خاند له كاتيكدا جيگه ي په رستش بوو، به لام ئه وه كار هى به هوى نيه ت خراپى ئه وه كه سانه وه كرد كه دروستيان كرد بوو.

* د لّنيا و ئه مين مه به له وه كرده وه خيرانه ي ده كرېت تا د لّنيا نه بيت له وه دهسته ي كه ئه نجامى داوه و ژيان نامه و فكريان نه زانى، په يامبه ر (ﷺ) مزگه وتى ضرارى پوو خاند، به لام له مزگه وتى قوبا نوڤزى كرد، هه ردوو كيان مزگه وت بوون، به لام پروانيين بۆ پشت كرده وه كان به سه رنج گيراوه.

* زۆرينه ی ههله کانی مرؤف له ده رته نجامی بریار و حوکمه کانیدا به هوی
ئه وه دروست ده بێت که ده روانیته یه ک لایه نی بابه ته کان، بێئاگایه له لایه ن و
ئه نجامه کانی دیکه ی ئه و بابه ته، خۆ ئه گه ر ئه و بابه ته ی له هه موو لایه نه کانه وه
سه یری بکر دایه، وه ک ئه و تاکه لایه نه ی که سه یری کردووه، ئه و حوکم و
بریاره که ی ده گۆری، بۆیه خودا له پاش باسکردنی سنووره کانی هاوسه رگیری
و میرات و ئافره تان باسی ناوی (العلیم) البقرة ۳۲ ده کات، تاکوو ئاماژه بێت
به وه ی ئه و حوکمه به زانستیکی زۆر ورده وه دابه زیندراوه.

* بزانه هه موو ئه و که سانه ی که خودات تووره کردووه بۆ رازیکردنیان، هه ر
ده بێت رۆژیک تووره ت بکه ن بۆ رازیکردنی که سانیکی دیکه.

* هه موو ئه وانه ی خودات تووره کردووه بۆ رازیکردنیان، هه ر ده بێت رۆژیک
تووره ت بکه ن بۆ رازیکردنی که سانیکی دیکه، تۆ رازیکردنیان لێگه ری بۆ خودا
پیش ئه وه ی رازی بوونت وازلێ به یندری ت بۆ جگه له خودا.

* خۆشه ویستی خودا له ئاسمانه وه بۆ به نده که ی داده به زی ت، نه ک خه لکی
له زه ویدا له سه ریه کتر بیسه پینن، له فه رمووده دا هاتوو له ئاسماندا بانگی یژیک
چار ده دات: «خودا فلان که سی خۆش ده ویت، خۆشتان بوو پت.»

* رازی بوون و قبوول بوونی به نده له ناو خه لکیدا له ئاسمانه وه داده به زی ت
نه ک له زه وییه وه به رز بیته وه، ئه وه ی له ئاسمانه یه کیکه، به لام ئه وانه ی سه ر
زه وی چه ندان ئوممه تن یه کیان رازی بکه ی ئه وی دیکه ت لێ ده ره نجیت. خودا
رازی بکه، خه لکی رازی ده بن.

* پێگه ی شایسته داوا نا کریت، هه رکه س خودا له ناو دلیدا بێت، خودا
ده یخاته ناو دلێ خه لکییه وه.

* کۆتا ثايهت که دابهزی يادی کۆتا مه نرلمان وه بیر ده هینیتته وه: ﴿وَأَتَقُوا
يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٢٨١]

«بترسن له رۆژیک ده گهرینریتته وه بۆ لای خوا له پاشان ده دریتته وه به هه موو
که سیک (پاداشت و سزای) ئه وه ی کردووه یه تی و سته میان لی ناکریت.»

ئیین عه باس ده لیت: "ئه مه کۆتا ثايهت بوو له قورئان که دابهزی."

* له وته ی خودادا ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ [العنکبوت:
٥٧] «هه موو نه فسیک ده بیت چیرزی مردن بکات، پاشان ده گهریندریتته وه بۆ
لامان.»

پرسه و ماته مینیه بۆ هه موو مروقه کان که مردن ده رگایه که ده بیت هه موو
خه لکی پیایدا گوزه ر بکه ن.

* راکردن نییه له مردن به لکوو خو ی بۆ ئاماده ده کریت، مروف به ره و پرووی
ده روات، به لام وا گومان ده بات لی هه لدیت: ﴿لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ
الْمَوْتِ﴾ [الأحزاب: ١٦]

«هه له اتان سوودتان پی ناگه یه نیت ئه گهر له مردن یا کوشتن هه لبین خوتان
بدزنه وه.»

﴿إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ [الجمعة: ٨]

«به راستی ئه و مردنه ی که لی راده وۆن بیگومان پیتان ده گات و تووشتان
ده بیت.»

* خه لکی سوود له پرووکاریان نابین. له فه رمووده دا هاتووه: «پیوانی گه وه ره
و قه له وی وه ها دین له قیامه تدا سه نگی باله میشووله یه کی نییه.» ئه گهر
ویستان ئه م ئایه ته بخویننه وه: ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا﴾ [الكهف: ١٠٥]

«له رۆژی دواپییدا هیه رخ و ریزیکیان بۆ دانانین.»

* فيرعهون دهرباره ی مووسا گوتی: ﴿هُوَ مَهِينٌ﴾ [الزخرف: ٥٢]

بېرېزه. واته: بېرېز کراوه، به لام خدا دهرباره ی ده فهرمووېت: ﴿وَأَصْطَفٰنَكَ لِنَفْسِي﴾ [طه: ٤١]

«تۆم هه لېږدرد بۆ خۆم».

زۆرجار سهرکرده کانی دنیا بهنده یه کیان لا بېرېزه، به لام له کاتیکدا ئه و هه لېږدردراوه لای پاشای ئاسمانه کان و زهوی.

* بېبهش ئه و کهسه نییه که بیتوانایه، به لکوو بېبهش ئه و کهسه یه که کرده وه چاکه کان واز لی ده هیئت له کاتیکدا توانای هه یه و هوکاره کانی بۆ فرههه م کراوه.

* هه موو بینهریک بهرچاو پروون نییه: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ [الحج: ٤٦]

«له راستیدا چاوه کان کویر نابن، به لکوو ئه و دلانه کویر ده بن که له سینه کاندان».

* ئه گهر خدا له دلدا گه وره بوو، کرده وه ی ئه ندامه کان گه وره ده بن».

* هه رکهس ئه و شتانه بینیت که به دهستی خودان، ئه و ئاورناداته وه به لای دهسته کانی دیکه دا.

* گه وره ترین کهس ئه و کهسه یه له پاش مردنی سوودی زیاتری لی وه گریت وهک له ژیانیدا.

* هه رکهس خه لکی ناوی زیندوو راگرن، ئه و ناوی نامینیت به مردنی ئه و خه لکه، به لام هه رکهس خدا ناوی بهرز راگریت، ئه و خدا زیندوو و هه رگیز نامریت.

* تۆ لهو شوينه به که خدا دهيويت، هرچه نده لای خه لکيش نه ناسرپيت.

* ئه گهر به رهو خدا پړ ده کهيت، ئهوا وه سفی رڼگا کهی له خوۍ نه بپت له کهسی دیکه وه وهرمه گره.

* ئه گهر مروځ نيوانی خوۍ و خودای چاک کرد، ئهوا خودا نيوانی ئه و خه لکی چاک ده کات، ئه و کهسه ی سهرقاله به خودای تاک و تهنه اوه، ئهوا بيپويستی ده کات له هه موو خه لکی.

* هه رکهس له دليدا خه می گه وره یه کی هه لگرتبوو، ئهوا با گه وره یی خودا بينيته بهرچاوی ئیدی جگه لهوی له لا بچووک ده بپته وه.

* خودا شکو و گه وره یی تايبه تی هه یه، ئه گهر له دلندا به ديت نه کرد، ئهوا له وته و کرداره کانیشته ده دی ناکهيت.

* پاريزگاری له دين و دونيات بکه، خو ئه گهر دژيهک وهستان ئهوا دونيات ملکه چ بکه بو دینه کهت و بهر پړ بکه وه به رهو خودا.

* له سهر شانی هيج که سيک مه مينه وه هه رچه نده بهرزيشت بکه نه وه، چونکه ئه گهر کر نووش بهن بو جگه له خودا، ئهوا تووش کر نووش ده بهيت له گه لياندا.

* زورن ئهوانه ی خه لکی بهرزيان ده که نه وه، ئه گهر کهسانی بهر زکه ره وه نه مان، ئهوا کهسی بهر زکراوه ده که ویت، ئه و کهسه شی خودا بهرزی بکاته وه، هه رگيز ناکه ویت، چونکه خودا بهر ده وامه و نه مانی به سهر دا نایات.

* هه له کانت له ناخی خو تدا باس بکه، پيش ئه وه ی هه له ی خه لکی باس بکه يت.

* هه رکهس پشت به سستيت به شتيک جگه له خودا، خودا ده يکاته هوکاري سهر گهر دانی و سزا بوی.

* مهروانه ئه وهى له دهستى خه لکيدايه، خه لکى و ئه وهشى له دهستياندايه له دهستى خودادان.

* متمانهى خوت مه سپيره به ئه و که سهى که دهترسى په يوه ندييه کاني له که لندا بېچرېنيت، متمانته ته نيا به خوا بسپره، چونکه پهروه ردگار په يوه نديي له گهل کهس ناپچرېنيت مه گهر ئه و که سه دهست پېشخه ر بېت. پهروه ردگارمان بو پتويستى په يوه نديت پتوه ناکات، له بېپتويستيش په يوه نديت نا پچرېنيت، به لکوو له هه ردوو حالته که هه ر تو پتويستت به پهروه ردگارته.

* رېگه مه ده خاوه ن ئاره زوه کان به رزت بکه نه وه، چونکه له ژير په حم و سوژى ئه واندا ده مېنېته وه، يان پشتگيرى ده که يت يان دات ده به زين.

* مانه وه له چال و نشيويدا زور باشته له به رزبوونه وهت له سه ر پيسى.

* ده کرېت شتانيک له حه قى تودا دروست بن که له حه قى که ساني دیکه دا دروست نه بن، به هوى جياوازي پېگه يان به به راورد به تو، مروف بينين و بينايى هه يه، مه وداى تېروانينى ده گوړېت به پي شوېنى، چونکه قسه تيره و هه موو نيشانه کانيش له يه ک چتوه نابینرېن.

* وته کان وهک تير وان، هه مووان دهى هاوېژن، به لام که سى دانا ئه و که سه يه نيشانه ي قسه کاني ده زانېت، وهک چون نيشانه ي تيره کاني ده بينيت. * ئه وه وتهى تو نيه که له زارت هاتووته دهر، به لکوو ئه وه وتهى تويه که خه لکى ليى تيده گهن.

* زور زياتر چاودېرى وته کانت بکه که چون خه لکى ليى تيده گهن به راورد به وهى چاودېرى ئه وه بکه ي که چون دهرده چيت له زارته وه.

* ئه گهر خو شه ويستى کوپرت بکات له خراپه ي ئه وانهى خوشته ده وين، ئه وا رقيش کوپرت ده کات له چاکه ي ئه وانهى رقت ليتانه.

* زورجار گوريس به دهستی ئه و که سه وه ده قرتيت که دهيه ویت توندی بکاته وه.

* سه رنج راکيشان کارېکی ئاسانه، به لام ئه قل راکيشان کارېکی قورسه.

* پله به ندی له سه ره تا وه ده بته هو ی جیگیر بوون له کو تاييدا، هه رکه س په له بکات له سه ره تادا، ئه وا جیگیر نابیت له کو تادا.

* بو چوونی به ته مه نيک له تيرواني نی بو روودا وه کان وردتر و نزیکتره له راستيه وه له بو چوونی لاو یکی تازه پیگه یشتوو، هه رچه نده به ته مه نه که دووریش بیت له روودا وه که وه و لا وه که نزیکي روودا وه که بیت، عه لی کوړی ئه بوو تالیب ده لیت: "بو چوونی به ته مه نيک با شتره له بينینی راسته وخوی لاو یک."

* پله و پایه ی خه لکی دوا ی مردنیان ده زانریت، چونکه ترس و ئومیدی خه لکی نامینیت، نه له خو یان و نه له نه یاره کانیشیان.

* بو یرترین که س له سه ره تا کاندانه زانترینیانه به کو تایی و سه ره نجامه کان.

* حکمه ت و کارجییی به زایه ده چیت له نیوان په له کاران و ته مه ل و سسته کانداندا.

ناوهړوک

- کورته يک له ژيانی شیخی طهریفی..... ٥
- بیروباوه، چند حوکم و حکمه تیک..... ١٣
- مهنراگرتنی خودا و نایینه کهی و حوکمی بهرهلستکاریکردنی..... ١٨
- مهنراگرتنی خودا و لیترسانی و زانستبوون پی..... ٢٢
- مهنراگرتنی پیگهی په یامبه ریبه تی، حوکمی بهرهلستکاریکردنی..... ٢٨
- فهل و مهنزی هاوه لان (رهزای خویان لی بیت) و حوکمی بهرهلستکاریکردنیان و هندیک له باس و حالی باطنیه کان..... ٣٤
- خاوهن په رتووک، نه هلی کیتاب..... ٣٩
- دووړووی و دووړووان و سیفه ته کانیان..... ٤١
- هلگه رانه وه (الردة)..... ٦٠
- شهریعت گونجاوه بو هموو سهرده میک، هه تا روژی دواپی..... ٦٤
- له خواترسان و شوینه واره کانی تاوان..... ٧١
- نیبه تی پاک و راست و شوینه واره کانی..... ٨٢
- فهل و گه وره یپی په رستش و پله و ناسته کانی..... ٨٥
- یادی خودا، پیگه و مهنزی و حوکمه کانی..... ٩١
- فهل و مهنزی قورئان و حوکمه کانی..... ٩٨
- دوعا، پله و پیگه و حوکمه کانی..... ١٠٤
- فیقه هییاتیک، چند بابته و حوکمیک..... ١١٠
- نویژ و حوکمه کانی..... ١١٢

- ١٢٢ زه کات و خېرکردن و سامانی گشتی
- ١٣٢ فیهی پوژوو و حوکمه کانی په مه زمان
- ١٤٥ هج و قوربانیکردن
- ١٤٨ جیهاد
- ١٥٥ چند فهرمووده و نه سه ریځ
- ١٦١ سیاستی شهرعی
- ١٩٢ زیندانیکردن و دوورخستنه وه
- ١٩٦ دووان سه بارهت به چند پرووداویک
- ٢١٢ فیهی بانگهواز و چاکسازی و مامه له کردن له گَل راجیایان
- ٢٧٠ هز و ناروزو و شوینه واره کانی له سره پوچوون و هزاره کان
- ٢٨١ چاکسازی و فیل و پیلانی خراپه کاران
- ٢٩١ ناکار و په وشتی چاکسازان و نامانج و نامپاز و شیوازیان
- ٣٠٥ به لگه و هه او ناروزو
- ٣١٣ فیتنه ی شوینکه و تووان، لاساییکردنه وه ی زورینه و خاوه ن هیزه کان
- ٣١٨ دامه زراوی و میانپه وه ی و زیاده پوه ی
- ٣٢٣ عه قَل و نه قَل و کارتیکه ره کان
- ٣٣٧ هزر و پوچوون و کارتیکه ره کان
- ٣٥٩ لیبرالییهت و ئیلحاد
- ٣٦٨ نازادی و کوښلییهتی
- ٣٧٤ ژن و خیزان، حکمهت و حوکمه کان
- ٣٩٤ تیکه لاویتی دوو په گه زه که
- ٤٠٠ میژوو، په ند و ناموژگاریی
- ٤٠٨ حوکمه وابهسته کان به پوژ و مانگه کانه وه
- ٤١٩ شام و فزله کانی شام

- ٤٢٣ تاقېکردنه وه، نارامگري و پرزگارېوون
- ٤٤٣ نېعمه ته کان و رۆزي و دهوله مهندي و سوپاسگوزاري
- ٤٥٤ هق له نيوان به هيز و لاوازه كاندا
- ٤٥٩ هله و گومرايي و خراپه
- ٤٦٨ خراپه و سته م و شوينه واريان له سهر تاك و گهلان
- ٤٩٩ دادپه روهري
- ٥٠٢ زانست و زانايان
- ٥١٨ هق، نيشانه كاني و دوژمنايه تييه كاني
- ٥٣٨ دامه زراوي و شكست و نسكو
- ٥٥٠ شوناسي ئيسلامي و بهر ژوناوا كردن
- ٥٥٧ فيتنه و ناشووب، راستي و حقيقيه تي و ههلو يست له ئاستيدا
- ٥٧٢ راگهيانندن
- ٥٧٦ تاريخ كردن و ههله پوښين
- ٥٧٩ رهوشته چا كه كان و رهوشته خراپه كان
- ٥٩٣ دل و كارتېكه ره كاني
- ٥٩٦ دونيا و دواړوژ
- ٦٠٠ چهنه بابته جي وراو جوړ
- ٦٠٩ چهنه ناموژگاري و پهنه و حېكمه ت

شیخ تهریفی یه کیکه له و که سانه ی له م سهرده مه ی تیمه دا که قسه کانی له هیچ پروداویک له پروداوه کانی ئوممه تدا ون نابن، به لکوو وای لیها تووه که قسه کانی ئه و گونجاوترین بن بۆ هر بابه تیکی زیندووی ناو ئوممه ت، له وانه یه باوه ر نه کریت که پیاویک سهره پای وه ستانی له نووسین بۆ ماوه ی نیو دهیه، هیشتا قسه کانی پیشه ننگن له نیو هه موو پروداویکدا.

پۆژ له دوای پۆژ، به بی هیچ زیدده پۆیییه ک، زیاتر باوه ر ئه وه ده که م که شیخ تهریفی سهرسوور هینه ری سهرده می خویه تی، چونکه ئه و ئه وکه سه یه که ته نانه ت تونده وترین دژه بیره کانی شی ناتوانن نکۆلی له بلندی ئاستی زانستی بکه ن! ناتوانریت نکۆلی له دانایی ئه و بکریت.

هه رچه نده سته مکاران ئیستا بیشار نه وه، به دلنیا یییه وه میژوو یادی ده کاته وه، وه نه وه کانی داهاتوو له پیزی گه وره زاناکاندا دای ده نین.

نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار

9 786226 041416